

סֵפֶר הַהִתְבּוּדוֹת

כלי הנגינה-פזמונים מיהודת נאבא

סוף כל סוף יגמור
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֶה שֶׁהִתְחִיל
וַיֵּיטִיב עִם כָּל יִשְׂרָאֵל
וְעַם כָּל אֶחָד בְּפִרְטוּת
רַק צְרִיכִים לְהִיּוֹת
מְצַפִּים לִישׁוּעָה תָּמִיד
(משיבת נפש עו')

בעזרת ה' יתברך
סֵפֶר הַהִתְבּוּדוֹת

השלם חלק א-ב

מבוסס על ליקוטי תפילות
לרבי נתן מברסלב זי"ע
שְׁקִים את בקשת רבנו נחמן מברסלב
לעשות תפילות מהתורות שלו שבליקוטי מוהר"ן.

אברהם ציון סייג

המקבץ והמביא לדפוס את הספרים:

דבש מסלע; על רגל אחת; ומצור דבש; קנקן חדש;

מהדורה שניה: נשלח לדפוס ו' תמוז תשפ"ה ואנו עדיין במלחמת
'חרבות ברזל' בדרום הארץ. ואחרי המלחמה באיראן שנכנסה
השבוע להפסקת אש אחרי שהשמדנו בסייתא דשמיא את מתקני
הגרעין.

כל המעוניין, רשאי להדפיס ולהפיץ הספר אחר קבלת אישור בכתב מבעלי הזכויות, ובתנאי שאינו מוסיף ואינו גורע דבר ומדפיסו במתכון שהודפס ספר זה. מותר להוסיף עמודים כדי להכניס הקדשה לעילוי נשמת יקיריו, או לרפואה וכדומה.

בכל ענייני הספר אפשר להתקשר או לשלוח וואטסאפ אל: **054-4202914**, **0528672008**

053-4276544, **052-6888369**, **052-5000935**

וכן אל דוא"ל: **radiobreslav@gmail.com**

להורדת אפליקציית "ספר ההתבודדות"

<https://nachal.live?hitbo>

לשמיעת שיעורי עורך הספר. הורד את אפליקציית 'רדיו קול הנחל' בחנויות.

וכן אפשר לצפות בשיעורים באתר יוטיוב של 'קול הנחל',

וכן אפשר להאזין באתר 'קול הלשון' בטלפון:

0733-718458

הַסְכָּמָה מִהַגָּאון הַיְנוּקָא

ההסכמה נשלחה אלי ביום א', י' אדר ב' תשפ"ב, על ידי רבי

שמואל חיים (טל פלד) - תלמידו הנאמן של

הגאון **רבי שלמה יהודה בארי, המכונה 'הינוקא', נ"ו.**

אני עצמי לא פגשתי את הרב, אלא ביקשתי מר' שמואל למסור לעיונו את הספר "על רגל אחת" ולבקש הסכמה.

ואלו דברי הינוקא:

"בסייעתא דשמיא, עזרי מעם ה' ית', עושה שמים וארץ.

אל הרב הגאון רבי אברהם סייג, נרו יאיר ויזרח. חזק ואמץ במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל נובע מקור חכמה ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת, לתועלת שיתקרבו לה' יתברך.

ויהי רצון שיהיה לתועלת. אשריך וטוב לך, ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.

ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי."

הסכמה
על ידי
הגאון רבי אברהם סייג
נרו יאיר ויזרח
חזק ואמץ
במלאכת הקודש
לקבץ ולבאר
מתורת הנחל
נובע מקור
חכמה ותלמידו
הקדוש מוהרנ"ת
לתועלת שיתקרבו
לה' יתברך
ויהי רצון שיהיה
לתועלת
אשריך וטוב לך
ויפוצו מעיינותיך
חוצה להאיר אור
ה' ברוך הוא בכל
העולמות
ממני הקטן באלפי
ישראל שלמה יהודה בארי

הַסְכָּמָה מִהַגָּאון הַיְנוּקָא

יום א', ט"ו תמוז התשפ"ד. יצאתי מביתי לכיוון בית העלמין בחולון, ללוויה של בת דודתה של אשתי שתחי'ה, הצדקת יעל פלד, אמו של ר' שמואל חיים הנ"ל, תלמידו הנאמן של הגאון רבי שלמה יהודה בארי, ניי"ו ('הינוקא').

עלה בדעתי שהרב יבוא ללוויה, ולכן לקחתי עמי חלק א' מ'ספר ההתבודדות' שבאותה עת עסקתי בחיבורו, על מנת לבקש הסכמה. כשהתחילו ללוות המיטה לא ראיתי את הרב. הלוויה התחילה לנוע לכיוון הקבר, והודיעו שיש הליכה ארוכה של כרבע שעה. הלכתי קצת אחר המיטה ולא המשכתי עד לקבר. אחרי חצי שעה התקשר אלי מאיר בני, שיחי'ה, ואמר שהגאון הינוקא הגיע עם רכבו למקום הקבורה. הוא התייעץ עם הרב על ענייניו, וביקש ממנו שכאשר ייצא מבית העלמין בפתח המיועד לרשאים להיכנס עם רכב, שימתין מעט, כי אביו (אני) רוצה לתת לו ספר והוא מחכה ביציאה. הרב הבטיח לעצור בכניסה כדי לקבל הספר. מאיר דיבר גם עם נהגו של הרב, שימתין ביציאה, כי הרב כבר נתן לי הסכמה על ספר אחר - "על רגל אחת". עמדתי ליד שער היציאה וחיכיתי. הרב הגיע למחסום ועצר את רכבו. המחסום נפתח, אך

הַסְכָּמָה מִהֶגְאֹן הַיְנוּקָא

הרב לא המשיך לנסוע, אלא פתח את דלת הרכב והסתכל עלי. התקרבתי לרכבו. מסרתי לידו את "ספר ההתבודדות" וביקשתי המלצה. כנראה שהוא קלט את שמי הרשום על הכריכה, או שהנהג הודיע לו את דברי בני מאיר על הספר. הרב שאל: אתה רבי אברהם - "על רגל אחת"? חייכתי. הוא קרא בשם של אחד ממלווי הרכב ואמר לו בהתלהבות: זה רבי אברהם! - על רגל אחת! וקרא בשם אחד נוסף ועוד אחד שיגש אליו, ואמר כנ"ל, ושיבח שוב ושוב את הספר בהתלהבות. איני מכיר את האנשים הנ"ל. כנראה שהם מתלמידיו הקרובים. שאלתי את הרב האם יכול לתת המלצה על "ספר ההתבודדות". אמר: אין צורך. כשכתבתי לך את ההמלצה על הספר "על רגל אחת", התכוונתי על כל הספרים הבאים שתוציא לאור. תשתמש עם אותה המלצה. ובאמת, מי שידקדק בהסכמה, יבחין שאינה ממליצה על ספר אחד מסוים בלבד. אמרתי: יהיה טוב אם הרב ימליץ בדרשותיו לפני הציבור לקחת את הספר "על רגל אחת" - אנו מפיצים אותו בחינם. בסדר! ענה, בלי נדר! אחרי כן ניגש הרב עם כל הסובבים אותו לנטילת ידיים והכינו עצמם להתפלל מנחה. אחרי תפילת מנחה וערבית צמודה, ליוויתי אותו עם

הַסְכָּמָה מִהַגָּאון הַיְנוּקָא

תלמידיו למכונתו, ובדרך הצגתי לפניו את הספר "דבש מסלע" ואת הספר "ומצור דבש". הוא שאל: אלה ספרים חדשים? עניתי שהם הודפסו לפני כמה שנים. קרא שוב "רבי אברהם"! "רבי אברהם"! אנחנו צריכים ללמוד את כל התורה על רגל אחת. כל עם ישראל צריך ללמוד את התורה על רגל אחת! לא ידעתי אם כוונתו ללמוד את הספר "על רגל אחת" – שזה תמצית תורת רבינו, שהיא האור הגנוז שעתיד להתגלות, או כוונתו בכלל – ללמוד את כל חלקי התורה הקדושה על רגל אחת, כפי שביארתי בהקדמת הספר על בקשתו של הגוי "למדני את כל התורה על רגל אחת". הרב ישב ברכבו, החזיק בספרים, והתחילו בנסיעה. מכל המהלך הנ"ל הספקתי להקליט מעט מעט מדבריו, כי התחלתי להקליט באיחור, וגם היה רעש של האנשים, שליווה אותו. דבר אחד נחרט טוב טוב בזכרוני מאותה פגישה. בכל פעם שדיבר איתי, הוא הביט בי בעיניים של אדם מופתע. לא יודע להסביר מבט זה – מה הפתיע אותו? ביום האחרון של השבעה הגעתי לניחום האבלים, ושוב פגשתי שם את הגאון 'הינוקא', ושוב חזר ואמר ברבים בקול רם כנ"ל: רבי אברהם! על רגל אחת!

אברהם ציון. י"ט תמוז תשפ"ד

אומר רבי נחמן:

מלחמה אתחלתא דגאולה הוא.

ספר המידות אמונה חלק א

ספר ההתבודדות הקדמה ממחנכים ראשונה

היום נעצרה (זמנית) המלחמה שהתחילה בחג שמחת תורה, אחר אשר 4000 מרצחים מעזה - בשליחות המן-עמלק האירני ימ"ש - פרצו לישראל בהפתעה גמורה, אנסו, שרפו, ורצחו: 1459 נהרגו, הי"ד; מעל 11,500 נפצעו, 251 נחטפו - חיילים וחיילות, זקנים וזקנות, ילדים וילדות וגם תינוקות בזרועות אמותיהם. בנוסף לכל הנ"ל, מעל 600 חיילים מסרו נפשם ונהרגו על קידוש ה', ועוד אלפים נפצעו בפריצה לעזה, על מנת למצוא החטופים ולהכריע האוייב. ואף כעת בעת ההגהה הנוספת על הספר - בחודש התשיעי של המלחמה - עדיין מוסרים נפשם בחורי ישראל למען ירושת הארץ, ה' ישמרם ויחייהם. עוד יסופר בדורות הבאים על הנסים והנפלאות שעשה עמנו הקב"ה להצילנו משבע אומות שחברו יחד נגד ישראל.

לפני תחילת התמרון וכניסת חיילנו לעזה, כתבתי תפילה לשמירה והצלחת החיילים והפצתי אותה כדי שעם ישראל יתפללו בעדם. תפילה זו התקבלה ברצון והגיע במהירות לרבבות שיתופים ומסתמא פעלה אצל ה' יתברך. במשך התקופה הזאת הפצתי עוד כמה תפילות,

סֵפֶר הַהִתְבּוּדוֹת הַקְדָּמָה מִמַּהְדוּרָה ראשונה

כי אין כוחינו אלא בפינו.

אחר כך עלה בלבי לְעַבֵּד תפילות נוספות מליקוטי תפילות של רבי נתן מברסלב ולרכזם בספר - כדי שיהיה לנו מה לדבר עם ה' יתברך בהתבודדות. רבנו ציוה שלא יעבור לאדם יום אחד מחייו ללא התבודדות, כל שכן בתקופה זו. אך הבעיה, כשכבר אנו מתבודדים, נאלם פינו ואין לנו מה לדבר, כפי שאני מכיר מעצמי ומעוד אנשים. לכן קיימתי את מה שעלה בליבי לערוך ספר למתבודדים, כי מה שהלב אומר, הם דברי ה' ממש, כדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן קמא קלח).

קראתי

לספר בשם "ספר ההתבודדות", כי רבנו אמר על ההתבודדות (שיחות הר"ן שח): "עוד יהיה זמן שיהיה הדרך הזה דרך פְּבוּשָׁה לְרַבִּים", כלומר, כלם יעסקו בהתבודדות. כאשר יגיע הזמן הזה, תהיה לתפילה הכח להוציא הבקשות לפועל ולשנות הטבע. פי להוציא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, הוא עַל יְדֵי שְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר, וְלַעֲתִיד יִקְרָאוּ כָּלֶם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עִם הַדְּבוּר, אֲפֹלוּ גוֹיִים, וְעַל כֵּן אִזּוֹ יִהְיֶה הַדְּבוּר בְּשִׁלְמוֹת, בְּחִינַת שְׁפָה בְּרוּרָה, כְּמוֹבָא בְּנִבּוּאָה (צפניה ג): "כִּי-אִזּוֹ אֶהְפֹּךְ אֶל-עַמִּים

ספר ההתבודדות הקדמה ממחבריה ראשונה

שָׁפָה בְּרוּרָה לְקֹרֵא כָּלֶם בְּשֵׁם ה' לְעִבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד."

(ליקוטי מוהר"ן ח"א סו-ג)

אף על פי שערכתי והתאמתי את התפילות של רבי נתן לאלה שלא בקיאים בספרי רביז"ל, באופן שיבינו ויוכלו לכוון בהם, השתדלתי לא לשנות את הסגנון של לשונו הקדוש, אף על פי שלא תמיד הוא נכתב על פי כללי הדיקדוק והלשון, כגון לשון זכר ונקבה, עבר, הווה, וכו', כי לשון הצדיקים קדושה ומלאה חן, והחן הוא הנותן לתפילות להתקבל, כמובא בליקוטי מוהר"ן קמא א'.

דעו, כי הספר הזה לא בא להחליף את הליקוטי

תפילות הנפלא של רבי נתן, שהוא ספר

שנכתב ממש בשעה שהתבודד ובכה לקב"ה, ובו תמצאו פירוש לתורות של רבנו. אלא הספר הזה בא רק לעזור לנו בדור הזה שהתקיים בנו (שמות ו-ט): "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֹר רוּחַ וַיַּעֲבֹדָה קָשָׁה" – לעזור לנו להטעין את מוחינו בנושאים שעליהם אפשר לדבר עם הקב"ה ולעורר החשק לדבק לַבְּנוֹ לקב"ה עם הליקוטי תפילות השלם. לכן מובטח למי שיהיה רגיל להתמיד ולהתבודד

סֵפֶר הַהִתְבּוּדוֹת הַקְדָּמָה מִמֶּהְדוּרָה ראשונה

עם התפילות שבזה הספר, שסוף סוף יגיע למדרגה שכבר לא יצטרך את הספר ובכל פעם שיעמוד להתבודד לפני הקב"ה ירוצו לו דיבורים בכל העניינים הנצרכים לו ולעם ישראל.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיתקבלו בשמחה וברצון כל הבקשות והתפילות של עם ישראל הקדושים והטהורים, ויקויים בנו "כִּי-אֶזְאָהֶפֶךְ אֶל-עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקָרָא כָּל־מִשְׁמַחַת ה' לְעַבְדּוֹ שְׁכֵם אֶחָד"

כה דברי אברהם ציון, המקבץ את התפילות ומקווה שאולי עכשיו בחודש התשיעי מאז תחילת המלחמה ואיסוף החומר, יפסקו מניעות הברזל המונעים להביא הספר לדפוס ולהפיצו בישראל כדי שיעסקו בבקשה ותחינה לקב"ה, במיוחד עכשיו ששאר אויבנו מארבע כנפות הארץ, מתכוננים להצטרף למלחמה.

הארה: הלשון הותאמה גם למתבודד וגם למתבודדת.
שם י-ה-ו-ה שקריאתו אֶ-דְּנִי סומן כך: ה'.

אפשר לשלוח הודעות או ווטסאפ על הערות ודברים שמצאתם הצריכים תיקון ל- 0544202914

ספר ההתבודדות – הקדמה למהדורה שנייה

עֵתָהּ, אחר כמה חודשים, בעסקי בהכנת המהדורה הזו של שנת תשפ"ה, נראה לי שאולי אני יודע מה הפתיע את הגאון כנ"ל בתחילת הסכמת היינוקא. הרי את ההסכמה הוא נתן על הספר בלי לראות אותי. עכשיו שעמדתי לפניו, הוא ציפה לראות גאון, תלמיד חכם, איזה דמות מרשימה וכיוצ"ב מתאימה למחבר ספר "על רגל אחת", והנה עומד לפניו אדם שכל הנ"ל לא שייך בו, אינני גאון, אינני תלמיד חכם - אינני בקי בש"ס ופוסקים כלל וכלל לא. אני משתדל לשמש את רבנו ולהפיץ תורתו. בתחילת דרכי עמדתי בצמתים וברחובות לבקש צדקה עבור הפצת הקונטרסים של מו"ר מוהרא"ש ע"ה. אחר כך כתבתי את 'נטיפי הנחל' – קונטרסים שהתאגדו בסוף להוות את הספר 'דבש מסלע', ואחר כך לכתוב ולהפיץ ששאר הספרים שזיכני ה' לחבר ולהפיץ.

בְּעֵינַיִן המלחמה, אנו בעיסקת שיחרור החטופים. שבוע שעבר הוחזרו 3 בנות וביניהם אחת בשם אגם שעשתה קידוש ה' גדול כאשר ביקשה משוביה סידור תפילה ומצאו לה סידור שנאבד מחייל, וכשחררה סיפרה

סֵפֶר הַהִתְבּוּדֹת – הַקְדָּמָה לְמַהְדוּרָה שְׁנִיָּה

לפני כל העולם כי צמה בתשעה באב וכי סירבה בכל תוקף לקבל את הקוראן שהחטופים שידלו אותה לקחת, וכן שמרה על כשרות ועל השבת. וכן כתבה והציגה לפני העולם: "בדרך אמונה בחרתי, בדרך אמונה שבתִי". היום הוחזרו 3 חטופים נוספים רזים ומעונים כדמות התמונות שראינו מהשואה. מתפללים ששאר הנותרים כ-70, חיים וביניהם גם מתים יוחזרו אף הם, אף שהחמאס מהתל בנו שוב ומסרב להסכם. עזה הרוסה עד היסוד, כפרי דרום לבנון הרוסים חלקית, נשיא סוריה ברח לרוסיה אחרי שהמורדים השתלטו על המדינה, ניצלנו הזדמנות זו והרסנו את הצבא הסורי ותפסנו שטחים חשובים מסביב. נשיא ארה"ב מציע להעביר את תושבי עזה למקומות שונים בעולם, הלוואי והקב"ה יצליח תוכנית זו, ונזכה לירושת הארץ בשלמות כפי שהבטיח אלוקינו לאבותינו, ועוד יסופר לדורות הניסים שעשה עמנו אבינו מלכנו בזכות התפילות של עם ישראל, ובעיקר בזכות הילדות והנשים הצדקניות שבזכותן נגאלו ישראל ממצרים ובזכותם יגאלו ישראל כדברי חז"ל (סוטה יא:).

אברהם ציון. י"ג שבט תשפ"ה – יבנאל.

ספר ההתבודדות

טוב לומר לפני התפלה:

הריני מקנש עצמי באמירת התפלות שבספר
זה, לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נביע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו תגן
עלינו, ולתלמידו היקר רבי נתן ע"ה. ואני
מוסר כל כונת לבי ודעתי עליהם, ויהיה פי
כפיהם ולבי כלבבם. והם יכינוו בעדנו לטובה
להעלות התפלות לשער השבט השני לכל אחד
מאתנו, כדי שפעלה התפלה לפניך ותקבל אותה
באהבה.

אודה לכם אם תזכירו גם אותי לפני הקב"ה בתפילתכם.

אברהם ציון סייג בן פינחס וגיטה ז"ל בת שושלת ר' חי טייב (לא מת).

ספר ההתבודדות

עצה טובה למתבודדים

אומר רבנו (ליקוטי מוהר"ן ח"א נה-ד): העיקר שגורם לתפילה שתעשה פעולתה, הוא האמונה - שמאמין שהכל ברשות הקב"ה, אפילו לשנות הטבע. לכן כדי לחזק בנו האמונה, בואו ניתן להשגחה לנהל את ההתבודדות שלנו, כלומר, נבקש: "רבונו של עולם פתח לי הספר במקום הכי מתאים לי". ואם באמת תהיה לנו אמונה בזה, נפתח הספר בַּאֲרָאִי והוא יִפְתַּח בהשגחה במקום הכי מתאים – שהוא בחינת רוח הקודש (ליקוטי מוהר"ן ח"א קנו), ואז תתחזק אמונתנו שהקב"ה שומע תפילת כל פה. והוא על דרך דברי רבנו בספר המידות: "כשאדם רוצה לידע איך להתנהג באיזה דבר, יפתח ספר (בַּאֲרָאִי) ויבין איך להתנהג" (דעת ח"א י"ד)

מהמקום שבו התחלנו להתפלל, כדאי להמשיך ולהתפלל עוד תפילות, כל אחד לפי הזמן שיש ברשותו. מי שיכול לקיים רצון רבנו להתבודד לפחות שעה אחת ביום, אשרי לו. טוב גם להתרגל התפלל כסדר מתחילת הספר ועד סופו וחוזר חלילה, עד שיהיה שגור בפינו.

רבנו של עולם

עַלֹת הָעֲלוֹת וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת, אַתָּה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה
מִהַכֹּל, וְאֵין לְמַעַלָּה מִמֶּךָ, וְאֵין מַחֲשָׁבָה תּוֹפֶסֶת בְּךָ כָּלֹל,
וְלֹךְ דּוֹמִיָּה תְהִלָּה, וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה.
אוֹתָךְ אֶדְרֹשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שֶׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה
מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם
שְׁאֲנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לִּי, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת,
וּבְדֶרֶךְ וְנִתִּיב הַזֶּה תֹּאִיר עָלִי אוֹרְךָ, לְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר
הַבְּרוּאִים, לְבָלִי לְחֹשֶׁב בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוֹם מַחֲשַׁבֶּת חוּץ,
וְשׁוֹם מַחֲשַׁבָּה וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נִגְדֵּי רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק
בְּמַחֲשַׁבוֹת זְכוֹת צָחוֹת וְקְדוּשׁוֹת בַּעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת
בְּהִשְׁתַּגֵּתְךָ וּבִתְרוּתְךָ.

הֵט לִבִּי אֶל יְעֻדוֹתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וּמִמְצוּלוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גְּדוֹל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה.
תְּשׁוּעַת ה' כְּהֶרֶף עֵין, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי
הַיּוֹתֵי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְאַזְכֶּה לְחַדֵּשׁ נַעֲוָרִי, הַיָּמִים

הַתְּבוּדוֹת

תַּפְלָה מִרְבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסֶלַב זִצ"ל

שְׁעָבְרוּ בַּחֲשֹׁךְ, לְהַחְזִירָם אֶל הַקִּדְשָׁה, וְתִהְיֶה יִצְיָאֲתִי מִן
הָעוֹלָם כְּבִיָּאֲתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה לַחַיּוֹת בְּנֵעָם ה' וּלְבִקֹּר
בְּהִיכְלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד, אֲמֵן נֶצַח סֶלָה וְעַד.

מבט מהציון של רבי נתן בברסלב על הנהר בוג

יהי

רצונו! מלפניך ה' אלהינו שתזכנו להתפלל
לפניך באמת ובלב שלם. הורנו מה שנדבר,
הביננו מה שנשאל. וזכנו להוציא דבורי התפלה באמת
לאמתו באפן שיאיר לנו אור האמת, ליצא מתוך עמק
החשך והמחשבות זרות שהן הקלפות העומדים עלינו
ומסבבים אותנו בכל עת, ובפרט בשעת התפלה - בכמה
מיני סבובים ובלבולים הרבה מאד, עד שאין אנו יכולים
לפתח פינו בתפלה, ואין אנו יכולים להוציא אפלו דבור
אחד של התפלה פראוי, מגדל החשך והמחשבות זרות
המסבבים מכל צד בשעת התפלה.

ה' אלהינו! אין לנו שום פתח תקוה והצלה להנצל
מהבלבולים, כי אם על ידי דבור אמת - שעל ידו תאיר
לנו בתוך החשך לצאת לאור גדול, כי אתה חפץ באמת
וקרוב לכל אשר יקראוך באמת. עליכן באתי לחלות
פניך, שתשפיע עלי אור האמת, שאזכה לדבר דבורי
התפלה באמת לאמתו, למען שיאיר לי אור האמת
למצוא הפתחים בתוך החשך הגדול הרוצה להחשיך
ממנו אורך הגדול.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ט).

אֲדוֹן כָּל

מוֹשֵׁל בְּכָל, אַתָּה בְּרֹאֶת אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ
לְתַכְלִית הָאֲמִתִּי, לְתַכְלִית הַנִּצְחִי - שְׂיִהְיֶה לָּהֶם בְּתַפְלָתָם
מִמְשָׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים.

וְעַתָּה אֲבִי רֵאֵה גַם רֵאֵה, כִּמָּה אֲנִי רָחוֹק מֵהַתַּכְלִית הַזֶּה
מִקְצֵה אֶל קֵצֵה בְּתַכְלִית הָרָחוֹק. עֲשֵׂה עִמִּי כְּגֹדֶל
נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתַחֲתֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כֹּסֶא כְבוֹדְךָ,
וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמִת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפֹּן
שְׂאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְרֹדֶף בְּאֲמִת אַחֵר הַתַּכְלִית הָאֲמִתִּי אֲשֶׁר
בְּשִׁבְלִי נִבְרָאתִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהַשִּׁיגוּ בְּאֲמִת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֲצָם הַקִּנְיָאָה שְׁנֵת־קִנְיָאוֹ
בָּנוּ הַמַּלְאָכִים מִחֲמַת שֵׁשׁ בְּכַחֲנוּ לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הַזֶּה
לְמִשׁוֹל עֲלֵיהֶם, לָכֵן הִתְגָּרוּ בָּנוּ וְהִבְעִירוּ בָּנוּ אֵשׁ הַתְּאוּת.
זָכְנוּ וְתַעֲזֹרְנוּ וְתַתֵּן לָנוּ דַּעַת לְאַחֲזוֹ וּלְקִשֹּׁר עֲצָמֵנוּ אֶל כֹּסֶא
כְבוֹדְךָ שֶׁהוּא שָׁרֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָנוּ
כֹּחַ וּגְבוּרָה לַעֲמֹד בְּמִמְשָׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יוּכְלוּ
לְהִבְעִיר בָּנוּ אֵשׁ הַתְּאוּת. וְתַתֵּן לָנוּ כֹּחַ לַעֲמֹד בְּמִמְשָׁלָה זוֹ
- שְׂיִהְיֶה לָּהּ קִיּוֹם לָעַד וּלְנִצָּח.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ בְּכַח וְזִכּוֹת רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ לְהַכִּיר אוֹתָךְ וּלְהִתְקַרֵּב
 אֵלֶיךָ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכָל מָה שֶׁנִּתְקַרֵּב אֵלֶיךָ יוֹתֵר, נִזְכֶּה
 לֵידַע בְּכָל פַּעַם גָּדֹל רַחוּמֵנוּ מִמֶּךָ, וְיִתְנוּצֵץ לָנוּ בְּכָל פַּעַם
 נִפְלְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג וּלְדַעַת מִמֶּךָ
 כָּלֵל. וְתַתֵּן לָנוּ שְׁעוֹר בְּלִבֵּנוּ שֶׁנִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 וּלְהַשִּׁיג מִרְחוֹק יְדִיעַת אֱלֹהוּתְךָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר
 מִזֶּה, כִּי אִם כָּל חֵד לְפִי הַשְּׁגַת לָבוֹ. זַכְנוּ לְבָלִי לְבַעֲט
 בִּיסוּרֵין הַבָּאִים עָלֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל הָעוֹלָם
 אוֹר פְּנֵי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב שֶׁכָּלוּ טוֹב. וְנִזְכֶּה שְׁיִגְנוּ עָלֵינוּ
 הַצַּדִּיקִים שֶׁסָּבְלוּ יִסּוּרִים בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹתֵם תִּמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ, בְּנִי, חַיִּי וּמְזוֹנֵי (יְלָדִים, חַיִּים וּפְרָסָה), וְרַב טוֹב וְחֶסֶד.
 וּבִפְרָט תִּשְׁפִּיעַ טוֹב עַל זֶרַעַם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שֶׁסָּבְלוּ
 יִסּוּרִים בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל. רַחֵם עֲלֵיהֶם וְתֵן לָהֶם כָּל טוֹב,
 וְהַצִּילֵם מִכָּל מִינֵי צָעַר וְיִסּוּרִים וּדְאָגוֹת וּפְחָדִים. וְתִשְׁלַח
 לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְחַיִּים אֲרָכִים וְטוֹבִים בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתִצְלִיחַ מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם עֹשֶׁר
 וְכְבוֹד וְחַיִּים, וְיִזְכּוּ לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה. וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאַמֶּת,
 בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבִשְׂמִיחָה מִתּוֹךְ הִרְחַבְתָּ הַלֵּב. (שם קמ"א סג).

התבודדות ~ תפלה 23 ~

יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתרחם עלי ותשפיע עלי

יראתך הקדושה, ותשמרני ותצילני מכל מיני

יראות נפולות - שלא אפחד משום דבר שבעולם - לא

מחיה רעה ולסטים, לא מרשעים, ולא מכל דבר שדרך

בני אדם לפחד ממנו, רק כשאעמד בפני הדבר המפחיד,

אזכה במהירות לידע האמת לאמתו שאין בו שום כח

ליראנו ולהפחידנו, וכל הכח שלו להפחיד בא מהיראה

של מעלה - מיראת ה' שנפלה ונתלבשה בו.

ה' אלהי! זכני להעלות ולקשר היראה הזו לשרשה -

להתירא ולפחד ממך ומפניך בלבד, ולהעלות כל שאר

היראות הנפולות לשרשן ולמקומן - אליך.

ותעלני מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שאזכה לבא

ליראה עלאה בשלמות, שלא אצטרף עוד להמשיך עלי

יראת שמים עליידי התעוררות מדברים תחתונים שנפלה

בהם היראה העליונה. רק אזכה להתעורר מעצמי ליראה

שלמה מפניך, שתגדיל חכמתי ובינתי ודעתי בקדשה

גדולה, עד שאזכה לבא ליראה עלאה בשלמות עליידי

התבוננות לבי בגדלתך ורוממותך תתברר לנצח.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכה).

ה' אלוהי

עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאֲזֹכָה לְתֵן כֹּחַ לְמַלְכוּת דְּקֹדֶשֶׁה -
 לְמַלְכוּתְךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ - שְׁתַּתְּגַבֵּר עַל מַלְכוּת הָרָשָׁעָה -
 שֶׁרָשׁ כָּל הָרָע שֶׁבָּעוֹלָם, וְאֲזֹכָה לְהַגְבִּיר הַיָּצָר הַטּוֹב עַל
 יָצָר הָרָע. וְתַחֲנֹנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חַכְמָה
 וְשִׁכֵּל - שְׁאֲזֹכָה לִרְאוֹת אֶת הַשִּׁכֵּל הָאֱלֹהִי שֶׁיֵּשׁ בְּכָל
 דָּבָר, וְלִדְבֹק עֲצָמֵי אֱלֹהֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים
 שֶׁבָּעוֹלָם, וְשְׁאֲזֹכָה לְהַבִּין מִכֻּלָּם אֶת הָרָמְזִים שֶׁאַתָּה מְרַמֵּז
 אֵלַי בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, מָלֵא רָצוֹן, מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא חֶסֶד מְלֵא
 טוֹב - בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגְעַ תָּמִיד - שְׁתַּחֲסֵם וְתַחֲמַל עָלַי,
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חַן וְחֶסֶד, וְתִתֵּן לִי חַן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל
 רוֹאֵי, וְתִשְׁפִּיעַ לִי דְבָרֵי חַן וְתַחֲנוּנִים, בְּאָפֶן שֶׁיִּכְנָסוּ דְבָרֵי
 בְּלִבְךָ, וְתִקְבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי תָּמִיד, וְתִקְּחֵם מִקְרָא
 שְׁכָתוֹב, "וְשִׁפְכֵתִי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַּיִם רוּחַ
 חַן וְתַחֲנוּנִים".

וְנִזְכָּה שִׁיְהִיו דְּבָרֵינוּ לְפָנֶיךָ דְבָרֵי חַן וְתַחֲנוּנִים, בְּאָפֶן
 שְׁתִּתֵּן לָהֶם מְקוֹם לְכַנֵּס בְּלִבְךָ, וְיִהְיוּ אֲמָרָנוּ לְרָצוֹן וּלְנַחַת
 לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת קָמָא א.)

יהי רצון מלפניך

ה' אלהי ואלהי אבותי שתהיה בעזרנו, שנזכר להתוודע
 כל אחד עם חברו בכל יום ויום ולהתחבר יחד
 לעבודתך וליראתך. ונזכר שכל אחד ואחד ידבר עם
 חברו ביראת שמים ויעורר כל אחד את חברו לעבודתך
 וליראתך, ויחזקו זה את זה, ויודיעו זה לזה אמתתך
 ואמונתך וגדלתך וטובך המלא את כל העולם.
 ויהיה נבנה ונשלם על ידינו בנין הקדשה – בנין האמונה
 - בשלמות תמיד, בכל יום ובכל־עת ובכל שעה. ויאירו
 כל הדורות הקדושים את יראתם בלבבנו, למען נזכר
 להתעורר באמת אליה ונשוב אליה בלב שלם, ולא נלך
 עוד אחר שרירות לבנו הרע, רק נזכר לעסוק כל ימינו
 בתורה ותפלה ומעשים טובים.

זכנו להוסיף בכל יום ויום קדשה ודעת. וכל יום ויום
 יהיה ארץ מחברו בתוספות קדשה וטהרה ויראה ואהבה
 באמת ובאמונה, למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.
 ויקים בנו מקרא שכתוב, "אז נדברו יראי ה' איש אל
 רעהו, ויקשב ה' וישמע, ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
 ה' ולחשבי שמו". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ככד).

רבונו של עולם

הביטה בענינו וראה בשפלותנו ובזיונו. כי כל החן והחשיבות של ישראל עמך הקדוש נפל בגלות המר הזו, ועמך ישראל נבזים ושפלים בעיני הגויים והרשעים, וכל החן והחשיבות נפל אליהם. על כן חוסה נא כרוב רחמיה על כבודך הגדול והקדוש, ותעלה ותרום ותגדל את החן והחשיבות של ישראל בגשמיית וברוחניות, ותבטל ותכניע את החן והחשיבות של הסטרא אחרא (הצד האחר) - הגויים והרשעים, שלא יהיה להם שום חן וחשיבות - לא למעלה ולא למטה. ותרומם קרן ישראל, ותשמע ותקבל את תפלתנו ואנקתנו בכל עת, ותביט בעמלנו ותשור בענינו ודוחקנו. ותקים מקרא שכתוב, "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע". חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא א.)

רבונו של עולם

בטל מעלינו כל גזרות קשות שרוצים לגזור על ישראל, ובפרט שרוצים להעביר אותם על דת ישראל, אוי לנו שראינו זאת! עינינו דאבה מני עני הצרה הזאת. מי יכל לסבל צרה כזאת, מי יכל לשער מרירות הצרה הקשה הזאת ומי יעמד בזה.

אי שמים, הקיצו לצערנו! מלאכי רחמים משרתי עליון, חלו נא פני אל במיטב הגיון, אוילי יחוס עם עני ואביון אוילי ירחם?! קומו כל שוכני עפר צדיקי יסודי עולם, להעתיר בעדנו בעת צרה הזאת. אבות העולם, וכל האמהות, ושנים עשר שבטי י-ה, וכל הנביאים, וכל התנאים ואמוראים, וכל הצדיקים האמתיים והקדושים והיראים והתמימים שהיו בכל הדורות עד היום הזה. עמדו נא, עזרו נא כלכם מקטן ועד גדול, אל תחרישו ואל תשקוטו, התיצבו נא בעזרתנו, בעת צרה הזאת, השתדלו והרבו תחנה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא, ויבטל מאתנו כל גזרות קשות.

אין לנו על מי להשען כי אם על רחמיך השם יתברך, ועל כחם הגדול של הצדיקים

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכב).

בעל הרחמים

תַּעֲזֹר כַּח הַמִּשְׁפָּט דִּקְדָּשָׁה שֶׁל כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַיְרָאִים
הָאֱמִתִּיִּים שֶׁכָּל יְמֵיהֶם דָּנוּ וּשְׁפָטוּ אֶת עַצְמָם, יוֹתֵר וְיוֹתֵר
מִמָּה שֶׁהָיָה מְגִיעַ לָהֶם, וְקִבְּלוּ עַל עַצְמָם וְסָבְלוּ יְסוּרִים
וְצָרוֹת וְעֲנוּיִים קָשִׁים וּמָרִים עֲבוּר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. בְּזִכּוֹתָם
וּכְחֵם תִּגְרֹשׁ וּתְשַׁבֵּר וּתְמַתִּיק וּתְבַטֵּל כָּל הַמִּשְׁפָּטִים
וְהַדִּינִים מִמֶּנִּי וּמִכָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמִכָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וּמִכָּל
יִשְׂרָאֵל.

וּתְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת בְּכָלֵל וּבְכָרֵט, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן. וְלֹא תִתֵּן כַּח לְשׁוֹם שְׁלוּחֵי הַדִּין שֶׁיִּלְכוּ
לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דִּין בְּיִשְׂרָאֵל.

אֲנִי חָמַל עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים
שֶׁשְׁפָטוּ וְדָנוּ אֶת עַצְמָן כְּרָאוּי, וּבְזִכּוֹת כָּל הַקְּדוֹשִׁים
שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קִדְשָׁת שְׁמָךְ. וְתַחֲזֹר וּתְבַטֵּל וּתְטוּל וּתִקַּח מִכָּל
שְׁלוּחֵי הַדִּין אֶת כַּח הַמִּשְׁפָּט וְהַדִּין שֶׁמִּסְרָתָ לָהֶם, וְתֹאמַר
לְמַלְאָךְ הָרַף יְדֶיךָ, וְיָשׁוּב חֲרָבוֹ אֶל גְּדָנָה. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאַתָּה
זוֹרֵק חֵץ, אַתָּה יָכֹל לְהַחֲזִירָה בְּרַחֲמֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וּבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְדִינִים שֶׁבָּעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכב).

אָבִי שְׁבַשְׁמִים

לְמַדְנִי אֵיךְ לָדוֹן וּלְשַׁפֵּט אֶת עַצְמִי בְּעַצְמִי, בַּעַת צָרָה
הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲנִי מוֹנָחִים כָּמוֹ בְּמִכְבֵּשׁ מִמֶּשׁ, וְאֵין לִי עֲצוֹת
לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי. וְעַתָּה אֵיךְ אֶזְכֶּה לְפַשְׁשׁ בְּמַעֲשֵׁי
וּלְשַׁפֵּט אֶת עַצְמִי עַל כָּל מַעֲשֵׂי וְהִנְהָגוֹתִי, מֵאַחֵר שָׂרַב
מַעֲשֵׂי מְקַלְקָלִים. וּבִפְרָט מִחֲשָׁבוֹתִי הָרָעוֹת וְרַעֲיוֹנֵי
הַמְּבַלְבָּלִים הַמְּפֹזְרִים וְטְרוּדִים בְּמָה שְׁטְרוּדִים, וְנִדְמָה
בְּדַעְתִּי כִּאֲלוֹ אֵינִי בִּידִי. וְזֶה כְּמָה שְׁחַתַּרְתִּי לְהַצִּיל אֶת
עַצְמִי לֹא עָלְתָה בִּידִי.

עַתָּה אֵיךְ אֶזְכֶּה לְפַשְׁשׁ וּלְמַשְׁמֵשׁ בְּדַעְתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וּלְשַׁפֵּט
אֶת עַצְמִי בְּעַצְמִי, בְּאִפֶּן שְׂאֻמָּצָא יַעֲזָה וְתַחֲבוּלָה טוֹבָה
שְׂאֻזְכָּה לְקִימָה, בְּאִפֶּן שְׂאֻשׁוֹב וְאֻסּוּר מִהֲרָה מִמַּעֲשֵׂי
הָרָעִים וּמִמִּחֲשָׁבוֹתִי הָרָעוֹת וְהַפְּגוּמוֹת. מָלֵא רַחֲמִים, כָּל
הָעֲצוֹת הַנִּפְלְאוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקִי אָמֵת, כָּלם
נְכוּחִים וַיִּשְׁרִים. אֵךְ קָשָׁה עָלֵינוּ לָקִים הָעֲצָה, בִּפְרָט שָׂרַב
הַדְּבָרִים כָּל אֶחָד נִתְּלָה בַּחֲבֵרוֹ וְאֵין יוֹדֵעַ מֵהִיכָן הַתַּחֲלָה.
גָּלִית לָנוּ שְׁעָקָר שְׁמִירַת הַבְּרִית עַל־יְדֵי שְׂמִיחָה, וּפְגָם
הַבְּרִית מִבֵּיא עֲצָבוֹת. אִם כֵּן מֵהִיכָן נִתְּחִיל? אֲנֵא ה'! תִּקַּן
אוֹתָנוּ אֶתָּה בְּעֲצֻמָּךְ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא קַבָּב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרָנִי לְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְאַפְלוּ כְּשֶׁאַתָּה שׁוֹלַח עָלַי
לַפְעָמִים אֵיזָה יְסוּרִין הַנִּדְמִים לְרַעוּת.

פָּתַח אֶת לְבִי שְׁאֲזֹכָה לִידַע וּלְהַבִּין בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר כְּמוֹ
שְׁאֲנִי הוּא, כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתִי נִגְדָּה, כָּל מָה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה
עִמִּי, הַכֹּל רַחֲמִים רַבִּים וַחֲסָדִים גְּדוֹלִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ.
כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר עֶצֶם רַבּוּי הֶרְחַמְנוּת וְהַחֲסָדִים
וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲשֶׁר
אַתָּה עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי בְּכָל-עֵת. אֶךְ עֲוֹנוֹתִי טָמְטְמוּ אֶת
לְבִי וְעָקְמוּ אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי, עַד שְׁאִינִי זֹכֶה לְהִרְגִּישׁ
אַהֲבָתְךָ אֵלַי. גַּם רוּצִים עֲוֹנוֹתִי לְהַטּוֹת אֶת לְבָבִי לְהִרְהֹר
אַחֲרֵי מַדּוּתֶיךָ הַיְשָׁרוֹת.

עַל כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנֻתִי לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְלֹא רַחֲמִים עָלַי.
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שְׁבָלָב, וְתִחַזֵּק אֶת
לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּאַמּוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לִידַע וּלְהֶאֱמִין תָּמִיד, כִּי
צָדִיק אַתָּה ה' וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. וּלְפִי מַעֲשֵׂי הָרַעִים אַתָּה
מִתְנַהֵג עִמִּי בַּחֲסֵד גְּדוֹל וּבִרְחֻמִּים רַבִּים, בְּלִי שְׁעוֹר.
חוּס וְתַחֲמַל עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי רַעוּת וְצָרוֹת
וּמִכָּל הַיְסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא קָמָא).

רבונו של עולם

זַפְנוּ לְקַבֵּל אֶת הַשָּׁלֶשׁ רִגְלִים הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה -
בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה
וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצוֹנָךְ
הַטּוֹב. וְאַזְכֶּה לְכַבֵּד בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֶנְג, בְּאַכִּילָה
וּשְׁתִּיָּה וּמַעֲדָנִים טוֹבִים וּבִמְלָבוּשֵׁי כְבוֹד, וּבְתַפְלָה בְּכוֹנָה
וּשְׁמִיחָה גְּדוֹלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה. וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
דַּעַת גְּדוֹלָה וְחֻדָּשׁ בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל מִהַשָּׁלֶשׁ רִגְלִים, וְנִזְכֶּה
לְתַקֵּן וּלְחַדֵּשׁ עַל יָדָם כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מוֹחִין שֶׁבְּשִׁלְשָׁה חֳלָלֵי
הַגְּלוּלָת שֶׁהֵם; חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי־זוֹהַ
לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל כָּל הַשָּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם; תַּאֲוֹת מָמוֹן
וְתַאֲוֹת מִשְׁגָּל וְתַאֲוֹת אֲכִילָה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בַּעֲזוֹכְרֵנוּ, וְעַל־
יָדָם אֲבִדְנוּ מֶה שֶׁאֲבִדְנוּ, וּבָאֵנוּ לְמָה שֶׁבָּאֵנוּ. אָנָּה ה' חוֹס
וְחָמֵל עָלֵינוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּשִׁמְחָה דִּקְדֻשָּׁה, בְּאִפֹּן שִׁמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ כַּחַ וּגְבוּרָה גְּדוֹלָה דִּקְדֻשָּׁה, עַד שְׁנוּכָה מִהֲרָה
לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל כָּל הַשָּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלֶּה. וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ
הַדַּעַת דִּקְדֻשָּׁה לְתוֹךְ לְבַבֵּנוּ עַל־יְדֵי קִדְשַׁת הַשָּׁלֶשׁ רִגְלִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א.)

יהי רצון

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱ-לֹהֵינוּ, שְׁאֲזָכָה תָּמִיד לְקַבֵּל עַל-יְדֵי נְשִׁימָתִי
 אֲוִירִים טְהוֹרִים הַבָּאִים מִדְּבוּרִים קְדוּשִׁים.
 וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזָכָה לְדַפֵּק דְּקַדְשָׁה - שְׁהֲאֲוִירִים יִהְיוּ דּוֹפְקִים
 וְנוֹקְשִׁים בְּלֵב לְטוֹבָה, לְהַזְכִּירָנִי לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.
 כִּמוֹ שְׂכָתוֹב, "קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק, פִּתְחֵי לִי אַחוּתִי, רַעֲיָתִי
 יוֹנָתִי, תַּמְתִּי, שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל, קְנוּצוֹתֵי רִסְיִסִי לִילָה".
 שְׁמֶרְנִי וְתַצִּילֵנִי מִרוּחַ שְׁטוּת, מִרוּחַ רָעָה, וְלֹא אֲשָׁאוּב
 וְלֹא אֶקְבֵּל בְּנְשִׁימָתִי שׁוֹם אֲוִיר וְרוּחַ רָעָה הַנִּמְשָׁךְ
 מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא (מֵהַצֵּד הָאֲחֵר-הָרַע), הַבָּא מִדְּבוּרִים פְּגוּמִים.
 וְתַשְׁמֶרְנִי וְתַצִּילֵנִי מֵהַדְּפֵק דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא יִהְיֶה כַח
 לְהַדְּפֵק לְדַפֵּק בִּי לְהַזְכִּירָנִי לְתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבָּלִיו.
 וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד מִכָּל חֲטָא וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
 אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, מַחֲיֶה חַיִּים, מְזַכֵּיר נְשִׁכָּחוֹת, דֹּפֵק בְּלִבִּי
 לְטוֹבָה, וְהַזְכִּירָנִי בְּכָל-עֵת לְשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה.
 וְאֲזָכָה לַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלִהְיוֹתְךָ
 בְּךָ בְּאַמֶּת, אֲנִי וְכָל בֵּית-יִשְׂרָאֵל, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן
 סְלֵה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכ).

רבונו של עולם

שמר אותנו מהשכל וחכמת התורה של לומדי התורה
שאינם לומדים לכבודך - אלא לכבודם. שכל שאין בו
כח לעלות אליך ולעשות הפעלה שצריך. ובמקום זאת
הוא מתפזר באויר העולם, וכל בני העולם שואבין משכל
זה בלילה, בשנה, והוא משפיע עליהם להתנהג - כל
אחד לפי מהותו. יש, ששכל זה מביא לו התעוררות
וחשק גדול לרדיפה אחר המשא ומתן ומלאכות ושאר
התאוות; ויש שנעשה מהם טל תורה, טל אורות, סם
חיים - התעוררות וחשק גדול חדש לעסוק בתורתך
באמת. זכנו לעלות מעלה מעלה בקדשתך העליונה, על-
ידי שנקבל מאלה התורות שבאויר צרופים חדשים של
שכל הנמשכין מהשכל והתורה של כמה וכמה בני אדם,
עד שנזכה על-ידיה לחדש חדושין אמתיים בתורתך
בכל יום ויום. ותצילנו מתאות ממון ומרדיפת וטרדות
העולם הזה והבליו, רק נזכה להשליך יִהְבְּנו על ה',
ולבטח בך לבד שאתה תכלכלנו ותפרנסנו ברחמך
הרבים בעתו ובזמנו, ולא ניגע לריק ולא נלד לבהלה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קיט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אֲמַצְנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד, לְאַחֵז אֶת מַחֲשַׁבְתִּי לְבַל תֵּצֵא חוּצָה
כָּלֵל, רַק לַחֲשֹׁב תָּמִיד מַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּתוֹרָתְךָ
וְעִבּוּדְתְּךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה לַחֲדֹשׁ בְּכָל־עֵת חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵי־תֵּא
(של תורה) אֲמַתִּיִּים.

וַיִּתְּנַעֲנַע שְׁכָלִי בְּכָל־עֵת בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁאֲזַכֶּה
עַל־יְדֵי תְנוּעוֹת הַשְּׁכָל לְהוֹלִיד חוּם בָּלֵב - שְׂיִתְחַמֵּם לְבָבִי
בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוּת דְּקִדְשָׁה, לְהִתְדַבֵּק בָּךְ וְלִהְיוֹת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת, בְּפֶרֶט בְּעַת עֶסְקִי בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת
וַתַּפְלָה וְהִתְבוּדָּוּת.

זַכְנִי לְהִתְלַהֵב אֵלֶיךָ בְּהִתְלַהְבוּת גָּדוֹל דְּקִדְשָׁה - בְּהִזְדַּקָּה
וּבְמִדָּה - בְּלִי רַבּוּי אוֹר הִתְלַהְבוּת הַגּוֹרֵם לְחֹשֶׁךְ גָּדוֹל,
רַק שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי הִתְלַהְבוּת דְּקִדְשָׁה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים
שֶׁפִּגְמָתִי נִגְדָּךְ עַל־יְדֵי תְבַעֲרַת הַלֵּב וְהִתְלַהְבוּת שְׁהִיְתָה לִי
לְתַאוּת. זַכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרֵּשׁ כָּל הָרוּחַ שְׁטוֹת מִמֶּנִּי, וְאֵת
רוּחַ הַטְּמָאָה תְּבַעֵר מִמֶּנִּי וּמִקֶּרְבִּי.

וְתַכֶּף אֶת יִצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְטַהֲרַת הַלֵּב
בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְדַבֵּר וּלְשׁוֹת לְפָנֶיךָ דְּבוּרִים
חֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם - הַיּוֹצְאִים מִלֵּב טְהוֹר (מְבוֹסֵס ל' תְּפִילוֹת א קיח).

רבונו של עולם

תקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה. כי אתה יודע גדל חסרון העצה ועצם רבוי הספקות שיש בלבי בכל הדברים, אשר על פי רב כל עצתי חלוקה לשתיים, ואין עצות בנפשי בשום דבר - ברוחניות ובגשמיות, אשר זה הדבר היה בעוכרי ומונע אותי מחיים טובים, ומעבודת ה' ומתשובה אמיתית. רחם עלי, בעל הרחמים. גדול העצה ורב העלילה. זכני לקבל תמיד עצות מצדיקי הדור האמתיים, אשר כל עצותיהם נמשכות מהתורה הקדושה שקבלו מרבותיהם הצדיקים הקדושים האמתיים. זכנו להתקרב אליהם ולקבל מהם עצות בכל הדברים שבועולם; הן בעבודות ה', והן בפרנסה, והן בשארי עסקים - בכלם אשאל את פיהם ואזכה להנות מהם עצה ותושיה מחכמתם הקדושה.

זכנו שעל ידי עצתם ימשך עלינו חסד גדול, ויתבטלו מעלינו כל הדינים שבועולם, ואזכה לישועה שלמה, ותצילני תמיד שלא אכשל בעצה שאינה טובה, ולא אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק, עלידי עצות

נבערות של מנהיגים של שקר (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קיז).

רבונו של עולם

זכני לתמימות באמת, ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב,
"תמים תהיה עם ה' אלהיך. אשפילה בדרך תמים, מתי
תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי". זכני לעבד
אותך בתמימות גדול באמת ובאמונה שלמה ובפשיטות
גמור, עד שאזכה לעבר על כל החכמות שבעולם, שיאיר
עלי הארת הרצון העליון - שארצה ואכסף ואשתוקק
ואתגעגע אליך באמת, ברצון מפלג מאד מאד, עד
שאזכה להדבק בך ולחיות חיי עולם הבא בעודי בעולם
הזה, ולראות עולמי בחיי.

זכני להשיג בעולם הזה את הענג שבא על ידי השגת
'תקופות הימים' - שהם השכליים המקיפים שמעל השכל
והם השכל של עולם הבא במדרגה ובערך של ימים;
וזכני לשכל של 'תקופות השנים' שהם השכליים
המקיפים במדרגה ובערך של שנים. ותשפיע עלינו שפע
שכל של הכתר העליון דקדשה, אשר על ידו תטהרנו
מכל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ויתהפכו שם כל
עונותינו לזכיות.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז).

אבי שְׁבַשְׁמִים

עֲזֹרֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְדוֹן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת, אֲפִלוּ
הַחוֹלְקִים עָלַי וְעַל צַדִּיקֵי אֲמֶת וְהַמְּבִיזִין אוֹתָם - בְּכֻלָּם
אֲזֹכָה לְמִצַּא זְכוּת וְטוֹב. בְּאִפֶּן שִׁיתְּבַטֵּל כָּל הַמַּחְלֶקֶת
שְׁבַעוֹלָם, וַיְהִיָּה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְאַחֲדוּת בֵּין כָּל
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ בְּאַמֶּת.

אִם הַמַּחְלֶקֶת עָלַי מִחֲמַת שְׂאֵנִי לֹא בְּמַדְרַגַּת קִדְשָׁתָם שֶׁל
הַחוֹלְקִים עָלַי, וּבְשִׁבִּיל זֶה חֵלֶק לָבֶם מֵאַתִּי. זִפְנִי לְקִיָּם
בְּאַמֶּת אֶל תִּדִּין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמָקוֹמוֹ - שְׁאֲזֹכָה
לְשׁוּב מִהֲרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת עַד שֶׁאֲגִיעַ לְמַעְלָתָם
שֶׁל אֱלֹהֵי הַגְּבוּהִים מִמֶּנִּי בְּמַעְלַת קִדְשָׁתָם וְטִהָרָתָם,
וְאַתָּה אֶחָד עִמָּהֶם בְּאַמֶּת וְשְׁלוֹם גָּדוֹל.

וְאִם הַדִּבֵּר בְּהֶפֶךְ שֶׁמַּחְלֹקְתָם עָלֵינוּ מִחֲמַת שֶׁהֵם רְחוּקִים
וְנִמְוָכִים מֵאַתָּנוּ, וְעַל כֵּן הֵם מְתַקְנָאִים וּמְתַגָּרִים בָּנוּ
וְחוֹלְקִים עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת
וְלַהֲכַנִּיסָם בְּכַף זְכוּת בְּאַמֶּת בְּאִפֶּן שִׁיעֲלוּ מִדְּרַגָּתָם
הַשְּׁפֵלָה לְדִרְגָּתָנוּ, עַד שִׁיתְּאַחֲדוּ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הָאַחֲדוּת
עִמָּנוּ, בְּאִפֶּן שִׁיתְּבַטֵּל הַמַּחְלֶקֶת מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קטז).

רבונו של עולם

תן לי עצה וכח והתחזקות לסתם ולהעביר עיני, ועיני השכל והמחשבה לבל אסתכל עוד על הבלי עולם הזה כָּלֵל, ובפרט לבלי להתחיל לחשב במחשבותי שום מחשבה הנוגעת להרהורים רעים.

כי באמת יש לי בחירה בודאי. אך מעצם מרירת ההרגל, קשה לי מאד לאחז מחשבותי בקדושה. אבל אתה יכול לעזור לי הרבה למען כבודך, באפן שאנצל ממה שאני צריך להנצל ולא אכנוס עוד לגיהנם מר כזה, ליוון מצולה כזאת, ואחוס על נפשי מעתה להרחיק מחשבותי בתכלית הריחוק, מכל מיני הרהורים ורעיונים רעים שבעולם, ולא יוכלו לעלות על מחשבותי כָּלֵל.

זכני להטות עיני ולבי ודעתי תמיד להסתכל על אור התורה והצדיקים האמתיים, המאירים באור גדול ונורא ונשגב מאד, עד שיתבטלו ממני על-ידי-זה כל תאוות עולם הזה. אני מאמין באמת ובאמונה שלמה שכל העולם הזה עם כל תאוותיו והבליו, אינו עולה כָּלֵל כנגד נקודה אחת של התורה הקדושה והצדיקים הקדושים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קטו).

אומר רבי נחמן:

מי שְׂרוּצָה לְטַעַם טַעַם אור הַגָּנוּז,
הֵינּוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה שִׁיתְּגַלוּ לַעֲתִיד,
יִרְבֶּה בְּהַתְּבוּדוֹת בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
וַיִּדִין וַיִּשְׁפֹּט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יֵת עַל כָּל
עֲסָקָיו וּמַעֲשָׂיו, אִם כֶּף רָאוי וְהַגּוֹן לוֹ
לַעֲשׂוֹת, וְלַהֲתַנְּהֵג כֶּף מִנְּגֵד הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, הַגּוֹמֵל עִמּוֹ טוֹבוֹת בְּכָל יֵת
וְרָגַע. וּבָזֶה יִסּוּר מַעֲלָיו כָּל הַפְּחָדִים,
הֵינּוּ שְׂלֵא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִשּׁוֹם שׁוֹר
וְאֲדוֹן וְחִיָּה רָעָה וְלִסְטִים וְלֹא מִשּׁוֹם
דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד.

(מבוסס על ליקוטי מוהר"ן קמא טו).

מלא רחמים

רחם עלי וקבל תחנוני, והורני ולמדני דרכיך האמתיים
ועצותיך הישרות בכל־עת, באפן שאזכר לשוב מהרה
ממצשי הרעים וממחשבותי המגנים, עד שאזכר מהרה
לתקון התאוה הכללית בשלמות כרצונך הטוב.

ותחנוני מאתך דעת ושכל אמת, באפן שאזכר לידע
ולהרגיש שפלותי באמת, ולא יעלה על דעתי שום צד
גאות וגדלות וגבהות ורמות רוחא. כי באמת לא היינו
צריכים להתפלל על זה כלל להנצל מגאות, כי מי אני
שיעלה על לבי שום צד גאות.

אבל אתה יודע איך אורבים עלי מכל צד הדמיונות,
אשר מבלבלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו
רוצים לעסוק באיזה דבר שבקדשה.

על כן באתי לפניך בעל הרחמים, יודע תעלומות, אשר
במקום גדלתך שם אנו מוצאים ענותנותך, שתחוס
ותחמל עלי בכל־עת, ותהיה עמי ותשמרני תמיד שלא
יעלה על לבי שום צד גאות וגבהות כלל, עד שאזכר
לענוה אמתית כרצונך הטוב, ותצילני מענוה פסולה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קיד).

”אשרי תמימי דרך:

ההולכים בתורת ה'". רבונו של עולם! התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים. רחם עלי וזכני לתמימות באמת. זכני לקשר עצמי באמת ובתמים לצדיקים אמתיים שבדור, אשר זכו לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר.

זכני לסלק ולבטל חכמתי ושכלי נגדם, כאלו אין לי שום שכל כלל. רק לקיים כל היוצא מפיהם על כל אשר יאמרו, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל.

רחם עלי והצילנו מכל מיני בלבולים ומכל מיני חכמות שאינם אמתיים של העולם - אל ישעה לבי אל דרכיהם, ולא אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים אמתיים, המנהלים אותנו ברחמים באמת ובתמימות על פי דרכי התורה שקבלנו מפי משה רבנו עליו השלום.

שמרנו מכל מיני כפירות ובלבולי אמונה הבאים מחכמות אלה. זכנו לדרכי התמימות, באפן שאזכה לאמונה שלמה באמת ולקיים את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי חיי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קיג).

אָדוֹן כָּל!

אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּבַר גִּרְמָנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וְהִתְרַבְּנוּ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ,
וְנִסְתַּלְקוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עָזַרְנוּ מִעַתָּה שְׁנִזְכָּה עַל כָּל
פָּנִים לָקוּם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת מַמָּשׁ, וּלְשַׁבֵּר לִבֵּנוּ לִבְכוֹת
הַרְבֵּה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ הָעֲצוּמִים שֶׁגִּרְמוּ כָּל
זֶה, וּלְהִתְאַבֵּל עַל חֶרְבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּחְרַב בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לַעֲוֹרֵר רַחֲמֵיךָ שֶׁתִּנָּחַם וְתִשְׁמַח אוֹתָנוּ
מִהֲרָה, וְתִשֵּׂם לְאַבְלֵי צִיּוֹן 'פָּאָר' תַּחַת 'אַפֶּר'.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְרַאֲהָ שְׁפִלוּתֵינוּ
וּבִזְיוֹנֵנוּ, הִבֵּט מִשְׁמַיִם וְרַאֲהָ כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקֶלֶס. וְלֹא דִי
לָנוּ מָה שְׁאֵנוּ נִבְזִים וְשִׁפְלִים בֵּין הָעַמִּים, אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְאַתָּה מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם. אֲף־גַּם בֵּין
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בַּעֲצָמָם נִתְרַבְּהָ הַמַּחְלָקֶת מְאֹד.

מִלֹּא רַחֲמִים, אֵיךְ תּוּכַל לְהִתְאַפֵּק מִלְּרַחֵם עַל נַפְשוֹת
הָעֲשׂוּקוֹת, עַל נַפְשוֹת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּלְגְּלִים בַּחֲצוֹת
וּבִשְׁוָקִים וּבְרַחוּבוֹת, שֶׁהֵם נַפְשׁוֹת יְקָרִים מְאֹד מְאֹד, וְהֵם
נִשְׁפָּכִים בְּרֹאשׁ כָּל חֲצוֹת, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לג).

רבונו של עולם

רחם עלינו בעת צרה הזאת, ותבטל מאתנו כל הגזרות קשות בזכות וכח הצדיקי אמת - שעבדו אותך בקדושה ובמסירת נפש, ובשכל נפלא, ובתמימות גדול - כל ימי חייהם. ובזכות כל הקדושים שנהרגו על קדושת שמך, ונשחטו ונצלבו ונהרגו ומתו בכמה מיני ענויים משונים, ונשפך דמם כמים מיום החרבן עד הנה.

חוסה עלינו, כי צרכינו מרבים מאד מאד בגוף ונפש, בגשמיות ורוחניות. ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלה ורובה מהם. רחם עלינו והושיענו מהרה בכל מה שאנו צריכים להושיע. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב, וחרב, ורעב, ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיה תסתירנו. כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים.

”ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם, כעיני שפחה אל יד גברתה, כן עינינו אל ה' אלהינו עד שיחננו.” חוסה עלינו בארץ ואל תשפך חרונוך עלינו, כי אנחנו עמך בני בריתך.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קי).

מִלְכִּי וְאַלֹהִי

עֲשֵׂה

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאֲזֹכָה לְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ" - שְׁלֹא יִסּוּרוּ דְבָרֵי
הַתּוֹרָה מִפִּי לְעוֹלָם, וְגַם שְׁלֹא יִתְגַּשְׁמוּ וְלֹא יִתְחַשְּׁכוּ עַל-
יְדֵי פִי הַמְּגַשֵּׁם. רַק אֲדַרְבֵּא הַתּוֹרָה תֹּאִיר בִּי לְבִטֹּל מִמֶּנִּי
כָּל הַגְּשָׁמִיּוֹת וְכָל הַחַשְׁכוֹת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַרְגִּישׁ בְּאַמֶּת
הָעֲרֻבוֹת וְהַנְּעִימוֹת וְהַתְּגִלוֹת אֱלֹהוּתֶךָ שֶׁבְּתוֹרָתֶךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת אוֹתֶךָ בְּאַמֶּת וּלְהִבִּין גְּדֻלָּתֶךָ וּגְדֻלַּת
הַצְּדִיקִים וּגְדֻלַּת הַתּוֹרָה עַל-יְדֵי עוֹסְקֵי בָּהּ בְּאַמֶּת לְשִׁמְהָ -
בְּלִי שׁוּם פְּגִימוֹת וּגְדֻלוֹת וּשְׁקָרִים, בְּלִי שׁוּם כּוֹנֵה לְכָבוֹד
וְהַתְּנַשְּׂאוֹת וּמִנְהִיגוֹת וְרַבָּנוֹת, רַק לְמַעַן שְׁמֶךָ לְבַד בְּאַמֶּת
לְאַמְתּוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזֹכָה לְתַפֵּס אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַיָּטִב
בְּלִבִּי וּמִחִי וְדַעַתִּי. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ, שְׁאֲזֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם וּלְהִבִּין כָּל דָּבָר עַל בּוֹרִיו לְאַמְתּוֹ בְּמַהֲירוֹת, וְלֹא
אֲשַׁכַּח שׁוּם דָּבָר מִמֶּשְׁנַתִּי - שְׁכָחָה הַבָּאָה מִחַשְׁכוֹת
וּגְשָׁמִיּוֹת. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, זִכְנוּ לְאוֹר
הַתּוֹרָה, אוֹר הַחַיִּים בְּאַמֶּת. הָאִירָה פָּנֶיךָ עָלֵינוּ, שִׂיֵּאִירוּ
לָנוּ דְבָרֵי הַתּוֹרָה תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר הַמָּאוֹר שְׁבָה תַּחְזִיר
אוֹתָנוּ לְמוֹטָב. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא קִיא).

רבנו של עולם

אֲדוֹן כָּל, אַתָּה לְבַד יוֹדַע אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵין מִי שְׂיֹדַע אוֹתְךָ
כָּלָל, רַק אָנוּ מֵאֲמִינִים בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה נִמְצָא,
מְחִיב הַמְצִיאוֹת, יְחִיד, קַדְמוֹן, נִצְחִי, בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי
תַּכְלִית, וְאַתָּה בְּרֵאת הָעוֹלָם יֵשׁ מֵאֵין הַמְחִלֵּט.
בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים הַתַּחֲלֵת לְהָאִיר בָּנוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
עַל־יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲשֶׁר הַתַּחֲלִילוֹ
לְגִלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בָּעוֹלָם. וְאַחֵר כִּף נָתַתָּ לָנוּ תוֹרָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה - בְּכָתֹב וּבַעַל פֶּה - עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמַן
בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי כָּל הַנְּסִים וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
עִמָּנוּ, הָאִיר עֵינֵינוּ וּפָתַח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת - לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדֵעַ, כִּי אַתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מִלְּבַדְךָ.
בְּחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה הוֹסַפְתָּ חֶסֶד, וּשְׁלַחְתָּ לָנוּ בְּכָל דּוֹר
צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, עַד שְׁזַכִּיתָנוּ גַּם בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה וּשְׁלַחְתָּ
לָנוּ צַדִּיקִים נוֹרָאִים, צַדִּיקִים וְקְדוּשִׁים, וּבִפְרֹט אֶת רַבְּנוּ
הַקְּדוֹשׁ - רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגַא עָ"ה.
זַכְנוּ לִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם וּלְצִית אוֹתָם בְּכָל אֲשֶׁר צוּוּ אוֹתָנוּ,
וּלְהִיּוֹת פְּרָצוֹנִם בְּאַמֶּת בְּכָל־עֵת, וּלְמַדְנוּ וְהוֹרְנוּ אֵיךְ
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא קֹט).

רבונו של עולם

תושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכך הדמים שבקרבנו,
ונזכה להכניע הדם שבחלל השמאלי שבלב. ותעזרנו
שנזכה לזכך ולטהר את לבנו מפגם ארס עכירת הדמים
שיש בנו מינקותנו. עלידי עכירת החלב שאינו טוב
שהיינו יונקים אז, אשר עלידיזה מתגבר, חס ושלום,
חמימות תאות המשגל. זכנו לתקן ולזכך כל זה מהרה,
ותזכנו לקדשת הברית באמת. רחם עלינו ועל עוללינו
וטפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך
הרבים לכל ולדוּתינו, מיניקות כשרות והגונות שיהיה
חלבם טהור וכשר, זך וצח. ותשמר ותציל את כל זרענו,
שלא יינקו מנשים חצופות אשר חלבם טמא, שלא
ימשיכו בהם ארס תאות המשגל. כי באמת אין בנו דעת
לשמר זרענו מזה, רק ברחמיך לבד תשמר את זרענו
שלא יינקו מחלב שאינו טוב וזך. ותעזר שנזכה לתקן
ולטהר עצמנו מכל השלש מדות האלו. ועלידיזה נזכה
לשמר את היראה שבלב, ונזכה לבנין ירושלים חיש קל
מהרה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א).

רבנו של עולם

אתה יודע את רבוי הצרות שעברו על ישראל מיום הגלות, בפרט מה שעובר עלינו עתה בימים הללו. ולא די לנו מכל השנים שעברו עלינו מאז ועד עתה, אשר נלכדו כמה מאות נפשות לשבי ולרעב ולחרב ולהעבירם על דת - אשר זה קשה מהכל, מלבד הנפשות שנפחדו בפחדים קשים בלי שעור, אשר כמה מהם מתו על ידי זה, וכמה נחלשו בחלאים, וכמה חבלו בעצמן וסבלו יסורים קשים ומרים כדי שישארו בדת ישראל, ובפרט הצער הקשה והכבד של נפשות אביהם ואמם וקרוביהם ואוהביהם.

אוי לנו על שברנו! אוי מה היה לנו! מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק, הֲאֵלֵהִים מָצָא אֶת עוֹנֵינוּ.

מה נזעק על שברנו, נחלה מפותינו. ולא די לנו בכל זה אשר לא השיב אפו מאתנו - עוד הוסיף להכות אותנו מכה על מכה.

רבנו של עולם! חוס עלינו ושלח לנו מושיע ורב, להצילנו מכל הצרות בגשמיות ורוחניות.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קי).

רבונו של עולם

זכני להאריך את ימי בקדשה ובטהרה גדולה, שאזכה לקדש את מחשבתי בקדשה גדולה. ותזכני לאחוז במדתו של אברהם אבינו - איש החסד - להיות ותרגים בממון, ולעשות טוב וחסד עם כל מי שצריכין להטיב עמם, ולגמל להם חסד באמת.

תצילני מקפדות וקמץ שמבלבלין את הדעת והמח מאד, עד שאזכה להכלל בקדשה, ויהיה שכלי ומחי זך וצח וצלול. עזרני לגרש ממחשבתי כל מיני בלבולים ומחשבות זרות המסבבין את המח בכל יום. ואזכה לשבר את כל הגדרים החוצצין לפני הטוב הגנוז שיש בכל יום ויום. עזרני להגות בתורתך הקדושה במחשבה חזקה, בהתגברות ובהשתוקקות נמרץ אל הטוב האמתי. ולא אניח לשום מחשבה זרה ולשום בלבול הדעת לבלבל אותי, רק נהיה חזקים לחשב בכל יום בתורתך הקדושה, עד שתצוה לפתח לי שערי החכמה והשכל, עד שיתגלו לי חדושין אמתיים בתורתך מהטוב הגנוז שיש באותו היום. ועלידייזה אזכה להתקרב אליך באמת מעתה ועד

עולם (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קח).

אל אמונה!

רחם עלי למען שמך, וזפני לאמונה שלמה באמת.
ואכניס את עצמי בתוך האמונה הקדושה בכל פעם יותר
ויותר, עד שאזכה לעלות בכל פעם לאמונה גבוהה יותר
ויותר, עד שאזכה להבין בשכלי את הדברים שלא הייתי
מבינם בתחילה והיינו צריכים להתחזק בהם באמונה
לבד.

זפני שגם בדברים גבוהים ונעלמים משכלי עוד יותר
ויותר, להתחזק בהם באמונה שלמה, עד שאזכה בכל
פעם להבין ולהשיג בשכלי ודעתי גם אלו הדברים
הגבוהים ונעלמים משכלי יותר.

וכן בכל־עצ ועת אתחזק באמונה, עד שאזכה לבא
לראש אמונה - לדעת ולהפיר אותך באמת.

ואזכה לדעת ולהבין כל מה שאפשר בשכל אנושי
להבין. ומה שאי אפשר להבין בהדעת, אזכה להאמין
בהם בתכלית השלמות כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים,
אשר זכו לאמונה ולדעת בתכלית המעלה שאין מעלה
אחריו, ואזכה לאמונה שלמה וחזקה כל כף, עד

שתפשט בי האמונה בכל האברים (מבוסס ליקוטי תפילות קמא קט).

אַבְיֵנוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ

רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֹאִיר עָלֵינוּ אוֹר קִדְשֵׁת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
הַמֵּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים
וּבַתְּחִתּוֹנִים, בְּדָרֵי מַעְלָה – הַחֲכָמִים, וּבְדָרֵי מַטָּה -
הַפְּשׁוּטִים, וַיֹּאִירוּ וַיּוֹדִיעוּ לְדָרֵי מַעְלָה שְׁעֵדִין אֵינָם יוֹדְעִים
בִּידְעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וַיַּעֲזְרוּ וַיִּקְצוּ אֶת כָּל הַדָּרֵי מַטָּה,
אֶת כָּל הַשּׁוֹכְנֵי עֵפֶר הַמִּנְחִים בְּדִיּוּטָא הַתְּחִתּוֹנָה, בְּשֹׁפֶל
הַמְּדֻרָּגָה, וַיֹּאִירוּ בָּהֶם וַיַּגִּלוּ לָהֶם, כִּי מְלֵא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ. וַיַּעֲזְרוּ וַיַּחֲזְקוּ אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוֹת שֶׁנִּפְּלוּ
לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּלוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּפִּי יִרְדָּתוֹ, וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲזְרוּ
וַיִּקְצוּ אוֹתָם; וַיַּעֲזְרוּ אֶפְלוּ אֶת הַנִּפְשׁוֹת הַיְּרֻדּוֹת מְאֹד
שֶׁנִּפְּלוּ בַּעֲזָנוֹת וּבַעֲבָרוֹת גְּדוּלוֹת. עַל כָּלָם יִגִּיעוּ רַחֲמֵיהֶם,
וַיַּחֲיוּ וַיִּשִּׁיבוּ נַפְשׁוֹתָם הַחֲלוּשׁוֹת הַפְּגוּמוֹת מְאֹד - נֶפֶשׁ
הַחוּטָא, נֶפֶשׁ הַמְּרָה מְאֹד - יַחוּסוּ עַל דָּל וְאַבְיוֹן וְנִפְשׁוֹת
אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעוּ. וַיַּעֲזְרוּ וַיַּחֲזְקוּ וַיֹּאמְצוּ אוֹתָם, שְׁאֵף-עַל-
פִּי שֶׁהֵם כָּךְ, אֵל יִתִּיאֲשׁוּ עֲצָמָן בְּשׁוּם אִפֶּן בְּעוֹלָם, כִּי
מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ וּבְכָל מָקוֹם אֲתָה נִמְצָא, וְגַם
בְּמָקוֹמָם - בַּהֲשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְאִין
שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַפְנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וּתְבַטֵּל אֲחִיזַת הַמַּחֲלָקָת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַמְשִׁיךְ שְׁפַע
טוֹבָה וּבִרְכָּה גְדוֹלָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת, וְתִבְרַךְ
אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה.

וּבִרְחֻמֶיךָ הָרַבִּים, תִּתֵּן כֹּחַ בְּכָל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְאוֹת אֶת
כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמַכְאוּבֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נִצְטָרְךָ
לְעֶסֶק עִם שׁוֹם דָּאקטוֹרִים. וּבִפְרֹט בַּחֲדָשׁ אֵיר הוּא יֵרַח
זִיו, שֶׁבוּ פוֹרְחִים וְחוֹנְטִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ.

וְתַצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵעֲנִיּוֹת וְדָלוּת וְחִסְרוֹן הַפְּרָנְסָה
הַבָּא עַל־יְדֵי רִיב וּמַחֲלָקָת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. כִּי גִלּוּי וִידּוּעַ
לְפָנֶיךָ שְׁאֵנוּ חֲפָצִים בְּשָׁלוֹם וְאַמֶּת מְאֹד, וּמָה נַעֲשֶׂה אִם
נִמְצָאִים שׁוֹנְאִים וְחוֹלְקִים עָלַי בְּחֻנָּם.

מִלֵּא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַחֲפָצִים לְהִתְקַרֵּב לְדַרְכֵי
הַקִּדְשָׁה בְּאַמֶּת אֲשֶׁר מִתְעוֹרְרִים עֲלֵיהֶם שׁוֹנְאֵי חֻנָּם,
וְרוֹדְפִים אוֹתָם בְּכַמָּה מִיָּנִי רְדִיפוֹת עַל לֹא דָבָר. רַחֵם
עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם, הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי
מַמְתְּקוּמִי תִשְׁגַּבֵּנִי. שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי

חֲסִיתִי בָךְ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קז).

רבונו של עולם

זכני לקבל שבתות כְּרָאוֹי מִתּוֹךְ רַב שְׂמֵחָה, וּמִתּוֹךְ עֶשֶׂר וְכַבּוֹד, וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עֲוֹנוֹת. וְאַזְכֶּה לְהִרְבוֹת בְּאֲכִילַת שֶׁבֶת, וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלִּי שׁוֹם קִפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שֶׁבֶת וְיוֹם טוֹב. רַק אֶתְחַזֵּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז לְהִרְבוֹת בְּכָל מִינֵי מַעֲדָנִים וּמֵאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת טוֹבִים לְכַבּוֹד שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ, וְלֵאכֹל הִרְבֵּה בְּשֶׁבֶת־קֹדֶשׁ. כִּי אֲכִילַת שֶׁבֶת כְּלוֹ אֱלֹהוֹת, כְּלוֹ קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חֵל. וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי אֲכִילַת שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְתַקֵּן פָּגַם חֲלוּל שֶׁבֶת. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהַצִּילֵנוּ מֵאֲלֻמָּנוֹת, רַק נִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהֵאָרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים עִם הַזִּיווּג הָרָאוּשׁוֹן - בְּקִנְיָנָה וְטַהֲרָה בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִירוֹת הַצָּרָה שֶׁל מִי שֶׁנִּפְטָר לוֹ זְוֹגוֹ - שֶׁפָּסִיעוֹתָיו מִתְקַצְרוֹת וְעוֹלָם חֹשֶׁךְ בַּעֲדוֹ וּכְאֵלוֹ נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, ה' יִצִּילֵנוּ.

זכנו על־ידי קִדְשַׁת אֲכִילַת שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ, וּבִפְרֹט עַל־יְדֵי אֲכִילַת שֶׁבֶת שֶׁל גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, לְהִרְחִיב וּלְהַגְדִּיל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁגָּלוּ הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים

בְּעוֹלָם, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קז).

אֱלֹהִי

נִצֵּר לְשׁוֹנִי מִרַע וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלִי נִפְשִׁי
תְּדוּם, וְנִפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, זַכְנוּ לְהִיּוֹת אוֹהְבֵי שְׁלוֹם
וְרוֹדְפֵי שְׁלוֹם תָּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם.
וְתַעֲזָרְנִי שְׁלֹא אֲחֻזֵּק בְּמַחֲלָקֶת כָּלֵל לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ נֶגֶד
הַחוֹלְקִים עָלַי, וְקָמִים כְּנֶגְדִי, וְחוֹתְרִים חֲתִירוֹת תַּחְתִּי,
שְׁלֹא אֶעֱמַד כְּנֶגְדָם לַעֲשׂוֹת לָהֶם כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים לִי. רַק
אֲדַרְבָּא אֲזַכֶּה לָדוֹן אוֹתָם לְכָף זְכוּת וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם כָּל
הַטּוֹבוֹת, וְלָקִים בְּאַמֶּת "וְנִפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה" -
שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כַּעֲפָר מִמֶּשׁ, שֶׁהַכֹּל דָּשִׁין עָלֶיהָ וְהִיא
נוֹתֶנֶת לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת.
וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לִבְטֹל וּלְהַפֵּר מַחֲשָׁבוֹת אוֹיְבֵי וְשׂוֹנְאֵי,
"וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תִּשְׂיָה".
וַיִּקְּם בָּהֶם "כּוֹרֶה שַׁחַת - בָּהּ יַפֵּל, וְגוֹלֵל אֶבֶן אֵלָיו
תִּשׁוּב".
וְכָל הַקָּמִים עָלַי לָרַעַה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מַחֲשַׁבְתָּם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קז).

רבנו של עולם

זכנו לקבל שבתות מתוך רב שמחה, ונזכה לענג את השבת בכל עז, ולשמח בכל שבת בשמחה גדולה. ותעזרנו להמשיך עלינו עלידי קדשת שבת קדש, את קדשת המחין של הצדיק הראש בית שהוא שבת דכולהו יומא (של כל הימים). ועל ידי זה נזכה לשוב אליך באמת, ולהכליל בשמך הגדול המשתף בשמנו, ולתקן כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול. וברחמיך הרבים תשמרנו מכל מיני חלאים ומכאובים הנמשכים משמות הטמאה והחיצונים – שמחוץ לקדשה - הנקראים מאוריאש. אבינו שבשמים, שומר עמו ישראל לעד. שמרנו והצילנו מהם, שמך הגדול יעמד כנגדם, ותבטל המאוריאש כנגד מאורי אור הקדש, ויתבטל שם הטמאה - שמות החיצונים, ויתגדל שם הקדש בעולם. ותפרס עלינו סכת שלומך בזכות קדשת שבת. ותשמר אותנו ואת ממונינו ואת בתינו, מכל מיני הזיקות והפסדות בגשמיות ורוחניות הנמשכים ממאוריאש, ותציל את כל בתי עמך בית ישראל משרפת אש ומכל מיני הזיקות שבעולם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לג).

רבונו של עולם

זכני להאמין באמת שהמחלקת של צדיקים היא טובה גדולה לזה שהם חולקים עליי, כי מרימין ומנשאים אותי על ידייך, וממתיקים דינים מעליי. ולא תניחני לטעות, כאלו היא מחלקת גמורה, חס ושלום, כדי שלא לתן אחיזה להמחלקת דסטר אחרא (הצד האחר-הרע) בזאת המחלקת דקדשה של צדיקים.

אבינו שבשמים, אתה יודע את המחלקת שנתרבה בדורותינו, עד אשר רבים נכשלו ונפלו על ידי המחלקות וחלוקי הדעות ופרוד לבבות, כי נעשה קטגוריא בין תלמידי חכמים, עד אשר קשה להבדיל בין המחלקת דקדשה למחלקת דסטר אחרא, ובגלל זה רבים נפלו מאמונת חכמים שהיא יסוד כל התורה כלה, ועל ידייך נפלו למה שנפלו. אנא! הצילני מריב ומחלקת - שלא יחלקו ולא יריבו עלי, ושמרני שאני לא אחלק על שום אדם שבועולם, ובפרט על צדיקים קדושים - שזכני עפר. רק אזכה לאהב את כל ישראל ולהחזיק בשלום עם כלם, ולקיים באמת מקרא שכתוב "סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו" (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קז).

רבנו של עולם

רחם עלי למען שמך, כי צרכי מרבם מאד מאד בלי
שעור וערך, ודעתי קצרה מאד לבאר ולפרט חלק אלה
ורבבה מהם, ואתה תמלא רחמים עלי, ותושיעני מהרה
בכל הישועות, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך ולהיות
כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם, ותקים בנו מקרא
שכתוב "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע".

ותרחם עלינו ברחמיך העצומים, בכל־עת שתקים עלינו
מנהיג חדש - שיהיה מנהיג של חסד, שירחם על עמך
ישראל, ויקל מעליהם על הנתינות, ויבטל כל הגזרות
שאינם טובות מעמך ישראל, מכל שכן שלא יחדש חס
ושלום, גזרות חדשות על עמך ישראל.

רחם עלינו למען שמך, למען רחמיך, כי אין לנו על מי
להשען כי אם עליך לבד, כי אין מי יעמד בעדנו בעת
צרה. חמל על ענני הצאן והשקיפה ממעון קדשך מן
השמים, והטה לב כל המלכים והיועצים והשרים, עלינו
לטובה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קה).

התבודדות ~ תפלה לז~

רבנו של עולם

עֲזֹרְנִי שְׁאֲזֹכָה לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמֵי בְּכָל יוֹם בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה בְּאַמֶּת. שְׁאֲזֹכָה בְּכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ בַּעֲבוּדָתְךָ הַקְדוּשָׁה, כְּאִלּוּ נוֹלַדְתִּי הַיּוֹם. וְלֹא אֲחַשֵּׁב מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כָּלֵל, וְלֹא יוּכְלוּ מַחֲשָׁבוֹתַי לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל, הֵן מִהַעֲבָר, הֵן מִהַעֲתִיד, וְלֹא יִכְבִּידוּ עָלַי אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁל הַיָּמִים הַבָּאִים וְהַשָּׁעָה הָעַתִּידָה.

וְלֹא אֶסְתַּכֵּל, וְלֹא אֲחַשֵּׁב בְּדַעְתִּי, כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה וְהַרְגַּע שְׁאֲנִי עוֹמֵד בָּהּ אַז, בְּאִפֶּן שְׁאוּכַל לַעֲסֹק בַּעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹלִים וּפְחָדִים וּכְבֻדּוֹת וְעֲצָלוּת. וְכֵן לֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי בַּפְּרִנְסָתִי וְהַצְטָרְכוֹתִי הַמְרַבִּים מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כָּלֵל, רַק אֲבִטַח בָּהּ בְּאַמֶּת אֲשֶׁר הוּא מְשַׁפִּיעַ לָנוּ כָּל הַצְטָרְכוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְתַצִּילֵנוּ מִמַּחֲסְרֵי אֲמֵנָה הַדּוֹאֲגִים וְחוֹשְׁבִים מֶה יֵאָכְלוּ לְמָחָר, רַק אֲבִטַח בְּשֵׁם ה' וְאֶשְׁעֵן בְּאַלְהֵי. מִלֵּא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְזַכֵּנִי לְבַל תְּבַלְבֵּל אוֹתִי הַמַּחֲשָׁבָה כָּלֵל מִיּוֹם לְחִבְרוֹ, בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְטוֹבָה, וְלַהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה תוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וִירָאת ה' בְּאַמֶּת (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קו).

רבונו של עולם

אתה עושה נפלאות בכל דור ודור עליידי הצדיקים
האמתיים, כאשר אבותינו ספרו לנו את כל הנפלאות
והנסים והמופתים, אשר עשית עליידי צדיקיך עד היום
הזה, וגם בדור הזה בודאי נמצאים צדיקים בעלי מופתים
אמתיים.

ובכן, זכני ברחמיך הרבים, שאזכה לספר ספורי מעשיות
מצדיקים אמתיים, מכל מה שעבר עליהם, וכל האותות
והמופתים הגדולים שעשו בעולם באתגליא ובאתכסיא
(בגילוי ובסתר), וכל התגלות אלהות שהמשיכו בעולם -
הכל אזכה לשמע היטב באזני ובלבי, ולשונך ולספר בהם
תמיד. ימלא פי תהלתם כל היום תפארתם, כי תהלתם
היא תהלתך ותפארתם היא תפארתך.

זכני לעסק בזה בכל יום, באפן שעל ידי זה אזכה
שימשך עלי קדשתם העצומה, ועליידייזה תטהר מחי
מהבלבולים והדינים הנמשכין ממוחזין דקטגנות (מח קטן),
ואזכה לספר ספורי מעשיות מצדיקים, שעל ידם באים
למוחזין דגדלות, ועליידי מוחזין דגדלות אנצל מכל הצרות
והדינים שבעולם (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קה).

מחיה מתים

ברחמים רבים, החייני והושיעני שאזכר מעתה לכבש את יצרי ולאחז את כל תאותי בידי תמיד, אפלו התאות של התר, ואפלו בימים שהתרה בהן אכילה ושתייה, אזכר לאחז בידי אפלו התאות שהתרת לנו - להתנהג גם בהם בקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבד, בלי שום תאות הגוף כלל. רבוננו של עולם, אמר לצרותי די. ומהר לגאלני גאלה שלמה מכל התאות. חוס וחמל נא על נפשי האומללה, אשר נפגמה מאד על ידי תאותי הרעות. חוסה עלי כרב חסדיך, ותן לי כח וגבורה ועצה אמיתית בכליעת, באפן שאזכר לבטל את כל תאותי לגמרי, עד שאזכר לחיים אמתיים, חיים נצחיים בעולם הזה ובעולם הבא. ואפלו כשיגיע עת פטירתי מן העולם, לא יהיה חלוק אצלי כלל בין החיים כאן, לחיים לאחר מיתה, רק הכל יהיה שווה אצלי, ותמיד אזכר לעבד אותך באמת, בין בחיי בעולם הזה, בין לאחר הסתלקותי לעולם הבא, עד שאהיה חי תמיד אפלו לאחר הסתלקותי. ואחיה ולא אמות לעולם. ואחיה בכלל הצדיקים שאפלו במיתתן

קרויים חיים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קא).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לִירְאָה מִמֶּךָ תָּמִיד, עַד שְׁנֹכַח עַל־יְדֵי הִירְאָה שְׁכָל
לְבָרָא מִלֵּאף שִׁישְׁפִיעַ נְבוּאָה לְכָלִי הַנְּבוּאָה, וַיִּמְשֹׁךְ
הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם. וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וְנִבְּאוּ
בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם". וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִהַתְּמַנּוֹת - שְׁלֹא
יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תַּאֲוָה וְחֻמָּדָה לְשׁוּם הַתְּמַנּוֹת כָּלֵל, לֹא
הַתְּמַנּוֹת גְּדוּלָּה וְלֹא הַתְּמַנּוֹת קִטְנָה, וְלֹא תִטִּיל עָלֵינוּ
צָרָכִי צָבוּר כָּלֵל. רַק נִזְכָּה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
בְּתַמִּימוֹת גְּדוּלָּה וּבַפְּשִׁיטוֹת לְמַעַנְךָ וּלְשִׁמְךָ לְבַד בְּלִי שׁוּם
פְּנִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל. וְנִבְרַח מִן הַכְּבוֹד וְהַתְּמַנּוֹת
בְּתַכְלִית, וְנִתְרַחַק מִהַתְּמַנּוֹת עַד קֶצֶה הָאַחֲרוֹן בְּאַמֶּת
לְאַמְתּוֹ.

זַכְנוּ לַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת - לְהַתְּפַלֵּל כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְלֹא נִזְלֹזל בְּדַבָּרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה, וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהִתְאַמֵּץ
וְלִהְיוֹת חֲזָק וּלְהִתְגַּבֵּר בְּכָל כֹּחַ וְעוֹז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל מִינֵי
כַּחוֹת, לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּכוֹנוֹת הַלֵּב בְּאַמֶּת
כָּרְאוּי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א).

רבונו של עולם

בְּכָל יוֹם אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרִי, כִּי אֵין יוֹם
דּוֹמָה לַחֲבֵרוֹ, וּבְכָל שָׁעָה וָרִגַע, אַתָּה מַפְלִיא לְשָׁנוֹת
הַנִּהְגָּת הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁנּוּיִים רַבִּים וְנִפְלְאִים עַד אֵין קֵץ
וְסוֹף, וְהַכֹּל לְטוֹבַת הָעוֹלָם, כְּדִי לְרַמֵּז רְמָזִים בְּכַמָּה אַפְּנִים
שׁוֹנִים לְקַרְא אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם,
לְקַרְבוֹ אֵלַיךְ בְּאַמֶּת, כִּי רַק זֶהוּ טוֹבָה בְּאַמֶּת, וְאֵין שׁוֹם
טוֹבָה אַחֲרֵת בְּעוֹלָם זוֹלָתָה כָּלֵל. וְהִנֵּה אָנוּ מוֹדִים לְפָנֶיךָ
הַמְּלֶכֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר אַחֲרַי כָּל מָה
שֶׁעֲבַרְתִּי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד, עֲדִין לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי,
וְאַתָּה מְעַרְרָנִי וּמַחְזִקְנִי לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ וּלְסִדֵּר דְּבָרֶי
אֱלֹה לְפָנֶיךָ, מִלְּבַד מָה אֲשֶׁר אַתָּה מְזַכֵּנִי בְּכָל יוֹם בְּנִקְדוּת
טוֹבוֹת, לְקַדְשָׁנִי בְּקִדְשֵׁת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה מְזַכֵּנִי לְחֻטֶּף
בְּכָל יוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם הַכֹּלֵה וְהַנֶּפֶסד - הַחוֹלֵף וְעוֹבֵר כְּהֶרֶף
עֵין.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הָרַחֲמִים, שְׁתַּזַּכֵּנִי לְהַבִּין הָרְמָזִים
שֶׁאַתָּה מְרַמֵּז לִי בְּכָל שָׁעָה וָרִגַע בְּאִפְּן שֶׁאֲשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת חֵישׁ קָל מִהֲרָה (מבוסס ליקוטי תפילות קמא קג).

הַתְּבוּדוֹת

רַבִּי זְתָן,

דִּבֶּר פַּעַם אֶזְזֹת מִהַדָּרָךְ.

הַקָּדוֹשׁ שֶׁל ה"זַעוֹר

בְּלִילָה" שֶׁגָּלָה רִבְנוֹ יִצְחָק

לְעֶזְיָן הַתְּבוּדוֹת.

וְאָמַר אָז בָּזָה הַלְּשׁוֹן:

עוֹד יִהְיֶה זְמַן

שֶׁיִּהְיֶה הַדָּרָךְ הַזֶּה –

דָּרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים

כָּל הָעוֹלָם

יַעֲסִקוּ בַּתְּבוּדוֹת.

(על פי שיחות הרן שח).

אבינו מלכנו

אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדוּשְׁנו קדוּשׁ יַעֲקֹב,
רוּעֵנוּ - רוּעָה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שְׂבַעְנוּ
מְטוֹבָךְ הָאֱמֵתִי, שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילְנוּ לְבַל נִטָּה דַעַתְנוּ וּלְבַבִּינוּ
אַחַר הַטּוֹב הַמְדָּמָה, רַק נִזְכֶּה לְשִׁבְרָךְ כָּל תַּאֲוֹת הַמְדָּמִיּוֹת,
תַּאֲוֹת הַבְּהִמִּיּוֹת.

וְנִזְכֶּה לְדַבֵּק מִחֻשְׁבְּתֵנוּ בְּטוֹב הָאֱמֵתִי, בְּטוֹב הַנִּצָּחִי,
לְהַתְעַנֵּג עָלֶיךָ וּלְהַשְׁבִּיעַ נַפְשֵׁנוּ בְּצַחְצָחוֹת חֲכָמָתְךָ
הַקְדוּשָׁה. וְתַהֲיֶה אֲכִילָתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְאִמָּה וּבִירָאָה
גְדוֹלָה, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ שְׁיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילָתְנוּ
הָאֶרֶץ הָרָצוֹן הָעֲלִיוֹן, שְׁנִזְכֶּה לְכֶסֶף וּלְחֶמֶד וּלְהַשְׁתַּוְּקָק
וּלְחִשּׁוֹק וּלְהַתְגַּעְגֵּעַ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּרָצוֹן מִפְּלֶג מְאֹד מְאֹד,
בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֹךְ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל עַד אֵין סוּף, עַד שְׁלֹא
נִדַּע כָּלֵל מָה אָנוּ רוֹצִים. וַיֹּאִיר עָלֵינוּ הָאֶרֶץ הָרָצוֹן שְׁיַהֲיֶה
לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב, "כָּפַעַת יֹאמֵר לִיעֲקֹב
וּלְיִשְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל". וְנֹאמֵר, "מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר
צָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ פְּעֻלָּת לַחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם." וְנֹאמֵר,
"עֵין לֹא רָאָתָה אֶ-לֵהִים זוּלָתְךָ."

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז).

בַּעַל הַרְחָמִים

זְכֵנִי שְׂאֲרָגִיל אֶת עֲצָמֵי לְהִתְאַנֵּחַ אֲנַחָה גְדוּלָה מֵעֲמָק
הַלֵּב בְּאַמָּת, עַל גְּדֹל רַחוּמֵי מִמֶּךָ עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתִי, וּבִפְרָט
עַל פָּגַם הָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נִסְתַּם פִּי בְּאַמְצַע
דְּבוּרִי.

זְכֵנִי לְהַרְגִּישׁ כְּאֲבִי הַעֲצוּם, עַד שְׂאֲתֹאנֵחַ אֲנַחָה אֲמִתִּית
מֵעֲמָק הַלֵּב בְּאֶפֶן שִׁיתְּעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי. וְיִרְצֶה לְפָנֶיךָ
רוּחִי הַנִּשְׁבֵּר עַל־יְדֵי אֲנַחְתִּי, כְּאֵלֹו הַקְּרִבְתִּי קָרְבֵּן עֹלָה
לְפָנֶיךָ שֶׁהִיא בָּאָה לְכַפֵּר עַל הִרְהוּרֵי הַלֵּב.
וּבְחֻמְלָתְךָ הַגְּדוּלָה תַּפְתַּח אֶת יְדֶךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן,
וְתַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמָּת. וְעַל־יְדֵי הָרוּחַ
שֶׁאוֹצִיא וְהָרוּחַ שֶׁאֲכַנִּיס בְּשַׁעַת הָאֲנַחָה, עַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ
עָלַי הָאָרָה גְדוּלָה מִמֶּךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּחַתְךָ אֶת נַפְשִׁי
וְנִשְׁמָתִי מִבְּחִינַת אַחֲזֹר בְּאַחֲזֹר, וְתַחְזִירֵנִי וְתִשְׁיבֵנִי אֵלֶיךָ
בְּבַחֲיִנַת פָּנִים בְּפָנִים – מוֹל פָּנֶיךָ.

אֵל אֱמוּנָה, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּעֵנִין
הָאֱמוּנָה שֶׁנִּטְעַת בְּתוֹכֵנוּ בְּאַהֲבַתְךָ הַגְּדוּלָה. רַחֵם עָלֵינוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת שֶׁהֵם כֹּנֶגֶד אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א צח).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לְבָבִי הַנִּדְכָּא וְהַנִּשְׁבָּר לְשִׁבְרֵי שְׂבָרִים
כַּפְּטִישׁ יְפוּצִץ סֵלַע, וּמַחֲשָׁבוֹת לְבָבִי מִפְּזוּרִים לְכָל עֵבֶר.
חוּס עַל שְׁבִירַת לְבָבִי הַנִּשְׁבָּר מִנְּפִילוֹתַי לְמִקְוֵמוֹת
הַמִּטְנָפִים.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה יוֹדֵעַ, כִּי לֹא לְהַכְעִיסְךָ נִתְּכֹנֶנֶתִי
חֲלִילָהּ, כִּי רְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. אֲךָ מָה נַעֲשֶׂה אַחֵר
שְׁכֹכֶר כְּתַבְתָּ עַל עֲצָמְךָ, שְׁכָל כַּחוֹת הַיָּצָר הָרַע וְחִילוֹתַי
הַמַּחֲטִיאִים בְּנֵי אָדָם - הַכֹּל מִמֶּךָ. עֲשֵׂה שְׁתַּהֲיָה יִרְאַתְךָ עַל
פָּנַי - זֶה הַבּוֹשָׁה, לְבִלְתִּי אֶחְטֶא עוֹד שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן, וְלֹא
אֶפְגֵּם עוֹד שׁוֹם פָּגָם כָּלֵל. וּכְבֹר גְּלִית אֲזִינִנו שְׁכָל זֶה
נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי פָגָם אֲמוּנָה שֶׁנִּחְשָׁב כַּעֲבוּדָה זָרָה.
וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם לְתַקֵּן וּלְכַפֵּר עַל כָּל
הַהֲרָהוּרִים, וְהַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת הַמְּבַלְבְּלִים הָעוֹלָם עַל
רוּחִי, וּבִפְרֹט הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה שֶׁהֵם פָּגָם אֲמוּנָה -
שֶׁהֵם קָשִׁים מֵהַכֹּל. אוֹי מָה אַעֲשֶׂה שֶׁתִּשָּׁיב פָּנֶיךָ אֵלַי, מִתִּי
אֲזַכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֲזַכָּה לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ
פָּנִים בְּפָנִים כְּדָבָר אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מִסֶּךָ
הַמְּבַדִּיל בֵּינִי וּבֵינְךָ. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא צַח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכֵּנִי לְמַחִין דִּקְדוּשָׁה, לְמַחִין זָכִים וְטְהוּרִים, לְמַחִין
יִשְׂרָאֵלִים, לְמַחִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, הַצִּילֵנִי מִמַּחִין
פְּגוּמִים, מִמַּחִין שֶׁל חוּץ לָאָרֶץ.

עֲשֵׂה עָמִי פְּלֹאוֹת, כְּנֹאֶה לָךְ וְלֹאֲבוֹתֵינוּ וְלִרְבוֹתֵינוּ
הַקְדוּשִׁים, לֹא כְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים, כִּי אַתָּה עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כְּרַעוּתִי תִגְמְלֵנִי.

זַכֵּנִי וְעֲזָרְנִי שְׂאֻזְכָּה בְּחַיִּי לְתַקֵּן פָּגַם הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי
בְּכְבוֹדְךָ הָרַבָּה מְאֹד עַל־יְדֵי תַּאֲוֹתִי הָרַעוּת, אֲשֶׁר בָּאתִי
עַל־יָדָם לְכָל הַחַטָּאִים וְהָעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחַטָּאתִי
וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֹתִי לִפְנֶיךָ מִנְּעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְהָרַע
בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי. אֲשֶׁר עַל־יְדֵי כָל חַטָּא וְעוֹן וּפָגַם, פָּגַמְתִּי
הָרַבָּה בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נִפְגַּם מַחִי
בְּבַחֲנִית מַחִין שֶׁל חוּץ־לָאָרֶץ, וְנִתְרַחַקְתִּי מִקְדָּשְׁתְּ הַמַּחִין
שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי בְּעֲוֹנוֹתִי הָרַבִּים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לד.)

”א-לֵהִים אֵל דָּמִי לָךְ”

אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל. כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיִינָה
וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ. עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְּעֲצּוּ עַל
צְפוֹנֶיךָ. אָמְרוּ לָכּוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל
עוֹד. כִּי נִוְעֲצוּ לֵב יַחֲדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ.”

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ מַעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעַתָּה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, כִּי תִכְפּוּ עָלֵינוּ צָרוֹת מַעַל הַמַּלְכוּת,
וְחִסְרוֹן הַפְּרָגְסָה, וְרַבּוּי הַחוּלָאֵת וְהַמְּכַאוּבִים הַשְּׂכִיחִים
בְּעוֹלָם, הֵן אֵלֶּה שְׂאִין לָהֶם יְלָדִים, הֵן אֵלֶּה שֵׁישׁ לָהֶם
צֶעַר מֵהֵילָדִים, וְשָׂאֵר מִיְּנֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִין בְּפִרְטִיּוֹת שֵׁישׁ
לְרַב הָעוֹלָם. רַחֵם עַל כָּל אֶחָד בְּכָל מָה שֶׁצָּרִיךָ. וְנוֹסֵף
לְזֶה רַחֵם עַל מָה שֶׁנִּשְׁמַע שֶׁמִּתְיַעֲצִים עָלֵינוּ שׁוֹנְאֵי
יִשְׂרָאֵל שֶׁבִּינֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ שֶׁמִּבְחוּץ, וְחוֹשְׁבִים לְגֹזֵר גִּזְרוֹת
עַל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסוּבָלָם, וּבִפְרֹט כִּי רַבִּם
נוֹגְעִים בְּדַת יִשְׂרָאֵל וּבְהַפְקַרַת הָאָרֶץ לְאוֹיְבֵינוּ.

וְעַל כָּל אֵלֶּה קָשָׁה מְכֹלָם צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ מֵה שְׂאֵנוּ בְּעַצְמֵנוּ
עוֹשִׂים לְעַצְמֵנוּ, וְאִין לָנוּ שׁוּם מָנוֹס וְהַצָּלָה, וְשׁוּם פֶּתַח
תַּקְוָה, כִּי אִם לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים וְהַיְשׁוּעוֹת
שֶׁאַתָּה בְּעַצְמְךָ תוֹשִׁיעֵנוּ (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת א צו).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי וְתַעֲזֹרֵנִי לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת יִצְרֵי
הָרָע וְכָל תַּאֲוֹתֵי וּמַדּוּתֵי הָרָעוֹת. וְתַכְּף אֶת יִצְרֵי
לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, עַד שְׁאֻזְכָּה לְגֶרֶשׁ מֵעָלַי כָּל שְׁלֹשֶׁת
הַקְּלָפוֹת הָרָעוֹת הַמְכַנּוֹת רוּחַ סַעֲרָה, וְעָנָן גָּדוֹל, וְאֵשׁ
מִתְלַקַּחַת - הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּגָלְלָם כָּל הַכַּעַס וְהָרָשָׁע, הַתַּאֲוֹת,
הַצָּעַר וְהִיסוּרִים.

וְכֵן זַכְּנִי לְהַכְנִיעַ הָרָע שֶׁבְּקִלְפֹת 'נִגְה' הַמַּעֲרֵבֶת טוֹב וְרָע,
וּלְבַרֵּר מִמֶּנָּה אֶת הַטוֹב וּלְהַעֲלוֹתוֹ בְּאִפֶּן שֶׁיִּכָּלֵל בְּקִדְשָׁהּ,
וְכָל הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם
שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי עַד עוֹלָם.

וְתַעֲזֹרֵנִי וְתַזְכְּנִי לְהַשְׁמֵר מִנְּאוּף, וְתַבְטֵל וְתַסִּיר מִמֶּנִּי
קִלְפֹת הָעֲרָלָה - עֲרָלַת לֵב וְעֲרָלַת בֶּשֶׁר. וְתַזְמִין מוֹהֲלִים
כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים לְכָל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּכְנָסִין לְבְרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אֲבִינוּ, בְּאִפֶּן שֶׁיִּקְיִמוּ מִצְוֹת מִלֵּה וּפְרִיעָה בְּתַכְלִית
הַשְׁלָמוֹת, עַד שֶׁלֹּא תוּכַל לְשַׁלֵּט עַל הַתִּינוּקוֹת קִלְפֹת
הָעֲרָלָה. וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ לָהֶם צָלֶם אֱ-לֹהִים. וְכָלֶם
יִכִּירוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וְיַעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה
אַלְהוּתְךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צו).

רבונו של עולם

זכני לשחק ולדם למבוי נפשי. ולמקללי - נפשי תדום.
ואהיה מן הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם
משיבים, עושים מאהבה ושמים ביסורים.
ותזכני שלא אכון לצערם עלידי שתקתי, רק כל כונתי
בשתיקתי יהיה מאהבה באמת.
ותהיה בעזרי שאהיה נזהר בזהירות גדול שלא לביש
פני חברי, ולא שום אדם שבעולם, אפלו אלה המבישין
אותי.

אנא ה', שמרני והצילני מעון החמור הזה של המלבין
פני חברי ברבים שאין לו חלק לעולם הבא. כי כבר
בישתי כשרים וצדיקים והלבנתי פניהם ברבים ושפכתי
דםם כמים.

עזרני וזכני לתקן כל מה שפגמתי בעון זה מעודי עד
היום הזה, ותסבב סבות לטובה ברחמיך, באפן שאזכה
להתועד יחד עם האנשים שבישתי, ולפיסם באמת, עד
אשר כלם ימחלו לי במחילה גמורה באמת, ברצון טוב
ובלב שלם ובנפש חפצה. ולא ישאר עלי שום שנאה
וטינא משום אדם שבעולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צו).

רבונו של עולם

תשפיע עלינו חכמה, בינה ודעת, ותושיענו בכל מיני
ישועות, ותפתח את לבנו בתלמוד תורתך, ונזכה להבין
היטב בכל מקום שנלמוד, ותאיר עינינו במאור תורתך.
ותעזרנו ותושיענו לחדש חדושים אמתיים בתורתך
הקדושה, ותמשיך עלינו הארה נפלאה מהתורה אשר
אתה עתיד לגלות עלי ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב,
"ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה" – ממעיני
התורה החדשה.

מלא רחמים, שלח לי ישועות רבות ממעיני הישועה, כי
אתה גלית לנו שיש לך מעינות של ישועה שאינם
נפסקות לעולם, כמעין הנובע שאינו פוסק. הושיעני
ישועות שלמות ואמתיות ממעינות הקדושים האלה. זכני
בכח הצדיקים שזכו להשיג ולשאב בששון מימי התורה
ממעיני הישועה, שתשפע גם עלי ישועה. כי יש להם כח
גדול לצדיקים, לעזור ולהגן ולהושיע לכל החוסים בהם,
להצילם משאול תחתיות ומתחתיו, ולזכותם לחיי עולם
לעד ולנצח, עזרני בזכותם להתחדש מעתה - להתחיל
להמשיך עלי חכמה וישועה אמתית. (מבוסס על ליקוטי תפילות א צה).

אדון השלום!

מֶלֶךְ שֶׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. עֲזָרְנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹכַח תָּמִיד לְאַחֲזוֹ בְּמִדַּת הַשְׁלוֹם, וְתַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. וְלֹא יִהְיֶה
שׁוֹם מַחֲלָקֶת בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם - אֲפִלּוּ בְּלֵב. כִּי אַתָּה
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָךְ, וְאַתָּה מַחְבֵּר שְׁנֵי הַפָּכִים יַחַד - אִשׁ
וְיָמִים, וּבִנְפֻלְאוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. כֵּן
תִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם עַל כָּל הָעוֹלָם, בְּאִפְסָן שְׂמִיחָתְךָ כָּל
הַהִפָּכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם גָּדוֹל וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וַיִּכְלְלוּ כֻלָּם
בְּדַעַת אַחַת וְלֵב אֶחָד לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת,
וַיַּעֲשׂוּ כֻלָּם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב בְּשֵׁלֶם. ה'
שְׁלוֹם, בְּרַכְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל
הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהַשְׁפָּעוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, מִלֵּא מַשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּאִפְסָן שְׂאֻזָּכָה
מִעֲתָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וּלְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וַיִּקְּם בָּנוּ
מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי, אֲבִטַח וְלֹא
אֶפְחָד, כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְיָ הַשֵּׁם, וַיְהִי לִי לְיְשׁוּעָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צה).

רבנו של עולם

יִדְעָתִי שְׁכָל הַדִּינִים וְהִיסוּרִים הַעוֹבְרִים עָלֵינוּ בְּכָל־לַיִוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת מֶה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל־
 יָעַת, הַכֹּל נִשְׁלַח מֵאַתָּה לְטוֹבָתְנוּ. וְכָל הַמְּנִיעוֹת
 וְהַבְּלוֹבִלִים, אֵף אִם אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים אוֹתָם לְרַעוֹת
 "א-להים חֲשָׁבָה לְטוֹבָה" - כִּי כוֹנֵנְתָּ תָמִיד לְטוֹבָה, כִּי
 הַהֲתַרְחֲקוֹת הוּא עֶקֶר הַהֲתַקְרְבוֹת, וְאַתָּה מוֹכִיחַ וּמִסֵּר
 אוֹתְנוּ לְטוֹבָתְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת
 בְּנוֹ - ה' אֱלֹהֵיךָ מִיִּסְרֶךָ". אֲבָל מִרְבוֹי חֲלִישוֹת נַפְשֵׁנוּ,
 וּמַעֲצָם עֲכִירַת וּגְשָׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ, אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל
 אֲפָלוּ דִינֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, כִּי הִיסוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת מְבַלְבְּלִים
 וּמְטַרְדִּים אוֹתְנוּ מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדִיזָה נִתְרַחֲקֵנוּ
 מִמְּךָ. כִּי מַעֲצָם קִטְנוֹת וּשְׁטוֹת דַּעְתִּי וְעֲכִירַת גּוֹפִי, לֹא
 יִכְלָתִי לַעֲמֹד בְּשׁוּם בְּחִינָה דְקָה, וְנִסְיוֹן קָל, וְצָרוּף כָּל
 שֶׁהוּא. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמֵר לְצָרוֹתִי
 דִּי. וִירַחֵם עָלִי בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים, בְּכַח הַרְחָמִים שֶׁחֲתָרוּ
 וְהַשִּׁיגוּ כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וַיִּמָּתִיק וַיַּבִּטֵּל כָּל הַדִּינִים
 מִעָלִי וּמִעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמִעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וּמִעַל כָּל

יִשְׂרָאֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צג).

רבונו של עולם

מִלֵּא רַחֲמִים, הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בַּהֲצַדְקוֹ, הִדֵּן אֶת כָּל
אָדָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, רַב חֶסֶד וּמִרְבֵּה לְהַטִּיב, הַמְּנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. עֲזָרְנִי שְׂאֵזְכָּה לְמַצֵּא בִּי
זְכוּת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וְלָדוֹן אֶת עַצְמִי לְכַף זְכוּת תְּמִיד,
בְּאִפֶּן שְׂאֵזְכָּה לְשַׁמַּח אֶת עַצְמִי בְּכָל־עֵת וּלְכַנֵּס בְּכַף זְכוּת
בְּאַמֶּת, וּלְזַכּוֹת עַל־יְדִיָּזָה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת,
וּלְהַתְפַּלֵּל עַל־יְדִיָּזָה בְּכוֹנֶה גְדוֹלָה, בְּחִיּוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת,
וּבְשִׁמְחָה רַבָּה. וְאֵזְכָּה לְקִים בְּאַמֶּת מְקָרָא שְׁכָתוֹב,
"אֲזַמְּרָה לְאַלֹהֵי בְּעוֹדִי". רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי שׁוֹם
חִיּוֹת וְכַח לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, כִּי אִם עַל־יְדֵי הַדֶּרֶךְ הַקְדוֹשׁ
וְהַנִּפְלָא שְׁגִילָה רַבָּנוּ ז"ל בְּפֶסוּק, "אֲזַמְּרָה לְאַלֹהֵי
בְּעוֹדִי". כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמִי קְלִקוּלִי וּמְרִירוֹת כְּאֲבִי,
אֲשֶׁר כְּמַעֲט אֵין לִי תַקְנוֹה, אֲבָל הַזְהַרְתָּנוּ שְׁצַרֶיךָ הָאָדָם
לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ זְכוּת, וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשׁוֹ וּלְבָלִי לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ.
זִכְנִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר מִתְגַּבֵּר עָלַי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה,
לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וּלְבָלִי לִפְלִ בְּדַעְתִּי בְּשׁוֹם
אִפֶּן בְּעוֹלָם, רַק לְהַתְחַזֵּק לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי זְכוּת וּנְקֻדּוֹת
טוֹבוֹת שְׁזָכִיתִי לַעֲשׂוֹת עַד הַיּוֹם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צ).

רבונו של עולם

זכנו בכח תפלותינו להכניע ולבטל כל הרפואות, ויתגלה האמת בעולם, שכל הרפואות כלן הן רק על-ידי דבר ה', על-ידי תפלות ובקשות ותחנונים של הצדיקים בעלי התפלה המתפללים על ישראל ומרצין ומפיסין אותה, וממשיכין רפואות בעולם. כי כל העשבים והסמים של הרפואות, וכל הכוכבים ומזלות הממנים עליהם, כלם מקבלים כחם מהמלאכים אשר עליהם, ואלו המלאכים מקבלים כחם מהבעל תפלה שזוכה לדבר ה' שהוא שורש כל הבריאה כלה, מראש ועד סוף. וברחמיך הרבים נזכה להמשיך ולקבל כל הרפואות לנו ולכל עמך ישראל על-ידי התפלה.

ותעזרנו שנזכה להמשיך כל הכחות של כל הרפואות לתוך כל הדברים שבעולם, ללחם ולמים ולכל דבר מאכל ומשקה שתזמין לתוך פינו לאכל ולשתות - יהיה מה שיהיה - ימשך לתוכם כח וסגלת הרפואות של כל העשבים והסמים, עד שיהיה לנו רפואה שלמה בכל-עת שנצטרך על-ידי לחם ומים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א).

אבינו מלכנו

מעַת אֲשֶׁר חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ, וְאִין אָנוּ
 כּוֹלִים לְנִקּוֹת עֲצָמֵנוּ מַעֲוֹנוֹת, כִּי אִין מִי שְׂיִכְפֹּר בַּעֲדֵנוּ,
 אֲשֶׁר צָרָה הַזֹּאת גְּדוּלָּה מְכַל הַצָּרוֹת שְׂבָעוֹלָם, כַּאֲשֶׁר
 נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל. וּכְכֹר חֲלָפוֹ וְעִבְרוֹ קָרוֹב לְאַלְפִים
 שָׁנָה מִיּוֹם הַחֲרָבָן, אֲשֶׁר אָנוּ הוֹלְכִים תּוֹעִים וְחֹשִׁים
 כִּיתוּמִים וְאִין אָב. הֶקֶל עָלָנוּ וּשְׁלַח יֵשַׁע לְגַאֲלָנוּ, חוֹס
 וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְאָמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי. וְתַמְהָר וְתַחֲיֵשׁ
 לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּגוּף וּנְפֶשׁ
 וּמִמּוֹן, וְתַגְאוּל וְתַפְדָּה נִפְשָׁנוּ מְכַל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת
 וְהַפְשָׁעִים, וּמְכַל מִיָּנִי פְגָמִים שְׂבָעוֹלָם, וּמְכַל הַתַּאֲוֹת
 וְהַמַּדּוֹת רָעוֹת. וְתַבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ בְּנִין עוֹלָם
 עַד־עַד, וְיִשׁוּבוּ כְּהֹנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּים לְדוֹכָנָם וְיִשְׂרָאֵל
 לְמַעֲמָדָם. וְתַמְשִׁיךְ וְתַאֲיֵר עָלֵינוּ עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקִים
 הָאֱמִתִּיִּים קִדְשַׁת הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ - לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱ-
 לֹהִים. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִרוּחַ שְׁטוּת וּשְׂגָעוֹן וּמְכַל מִיָּנִי טְרוּף
 הַדַּעַת. וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילָנוּ מְכַל מִיָּנִי חֲטָאִים וּפְגָמִים
 שְׂבָעוֹלָם, וְנִזְכֶּה לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֶיךָ תָּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז')

יְהִי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁאֻכָּה מְהֵרָה לְרַפֵּאת אֶת נַפְשִׁי עַל
יְדֵי שְׁאָקְשֶׁר וְאַעֲלֶה אוֹתָהּ אֵלֶיךָ - מְקוֹם שְׂרָשָׁה שְׁמִשָּׁם
הַשְׁתַּלְשְׁלָה לְגוֹפִי. זַכְנִי לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמָּה
תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וּלְקִשֶׁר מִחֵי וּנְפִשִׁי לְחֻכְמָתְךָ הַקְדוּשָׁה
אֲשֶׁר הִיא מְקוֹר נַפְשֵׁנוּ וְנַפֵּשׁ כָּל יְצוּרֵי עוֹלָם.

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתַבְטֵל
מִעָלַי כָּל מִינֵי דִינִים שְׁבַעְעוֹלָם הַנִּמְשָׁכִים מִנְפִּילַת הָאֱמוּנָה.
אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאִי וְלֹא תִגְמַל עִמִּי כַּעֲוֹנוֹתִי. וַעֲשֵׂה
אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְשִׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
מִדִּינִים הַקָּשִׁים הָאֵלּוּ הַנִּמְשָׁכִין דֶּרֶךְ הַסֵּטְרָא אַחֲרָא (הַצַּד
הָאֲחֵר-הָרַע). רַחֵם עָלַי וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי, וְתִתֵּן לִי דַעַת וְשִׁכְל
דְּקִדְשָׁה, לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמְתָּ, בְּאַפֵּן שְׁאֻכָּה לְהִמָּתִיק גַּם
כָּל הַדִּינִים הַקְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין דֶּרֶךְ צַד הַקְדְּשָׁה, שֶׁהֵם
בְּחִינּוֹת גְּבוּרוֹת יִצְחָק, אֲשֶׁר כָּל אֵלּוּ הַדִּינִים הַקְדוּשִׁים הֵם
לְטוֹבָה - גַּם אוֹתָם אֻכָּה לְהִמָּתִיק שִׁיתְהַפְּכוּ לְחֻסְדִּים
גְּמוּרִים, מִכָּל שָׁפֶן שְׁלֹא יִשְׁתַּלְשַׁל מֵהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם, שׁוּם
דִּינִים קָשִׁים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צג).

רבנו של עולם

עזרני וזכני להיות עקשן גדול בעבודת ה', ולא יוכל
שום דבר שבעולם להפיל אותי בדעתי, או להרחיק אותי
מאתך, אפלו אם יהיה מה שיהיה, אפלו אם יעבר עלי
מה, חס ושלום.

עזרני לבלי להסתפל כלל על המחשבות הרוצים
להחליש דעתי ולהפיל אותי בדעתי, כאלו אפס תקוה
חלילה, מחמת שעוברים ימים ושנים ועדין נתוספים בכל
פעם עונות ופשעים. הן על כל אלה, לא אסתפל לשוב
ולסוג מאחריך, רק אזכה להחזיק עצמי בך ובתורתך
תמיד, בכל מה שאוכל, בכל נקדה ונקדה טובה שנמצא
בי. ולשמח את עצמי במה שזכיתי להיות מזרע ישראל
ולא עשני גוי. ולחפש למצא בי תמיד נקדות טובות
מקדשת מצותינו שיש בנו, ולחזק עצמי ולשמח נפשי
בזה תמיד. חומל דלים, אתה יודע שלגדל התגברות
המחשבות הרוצים להחליש דעתי, אין בידינו לעמד
פנגדם, כי אם אתה לבד תעמד בעדנו ותלחום
מלחמותינו, ובכח וזכות צדיקיך האמתיים, העומדים
ומתפללים עלינו תמיד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צב).

מֶלֶךְ: הַכְּבוֹד

בְּרַאת הָעוֹלָם בַּעֲשָׂרָה מֵאָמְרוֹת בְּשִׁבִּיל כְּבוֹדָךְ, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב "וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים יְהִי אוֹר", "וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם" וכו', וְכֹל זֶה כְּדֵי שְׂיִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְפָּאֵר
כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל בָּעוֹלָם עַל יְדֵי הַבְּרִיאָה, וְזֶה תְּכִלִּית וְשֶׁרֶשׁ
כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה.

זִכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְתַקֵּן פָּגַם הַכְּבוֹד, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, שְׂאֵהֶיָּה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּאֵמֶת בְּלִי שׁוֹם עֲרָמָה
וּמְרָמָה. וּבְכָל עֵת שְׂאֵתָהּ תִּשְׁלַח לִי אִיזָה כְּבוֹד כְּרִצּוֹנָךְ
הַטּוֹב, תַּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֲנִי וְתַתֵּן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה לְהִתְגַּבֵּר
בְּכָל עֵז שֶׁלֹּא אֶקְבֵּל הַכְּבוֹד בְּשִׁבִּיל עֲצָמִי כָלָל, וְלֹא אֶהְיֶה
מִן הַכְּבוֹד כָּלָל, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, עִם הַכְּבוֹד
לְצַרְכִּי וְלִהְנִאֲתִי כָלָל, רַק אֶזְכֶּה לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד
לְשֶׁרֶשׁוֹ - לְהַעֲלוֹתוֹ אֵלֶיךָ. וְזִכְנִי לִידַע מֵאִיזָה מֵאָמֶר
מִהַעֲשָׂרָה מֵאָמְרוֹת נִתְּהוּהָ זֶה הַכְּבוֹד שֶׁבָּא לִי. וְזִכְנִי לְגַדֵּל
כְּבוֹדְךָ עַל יְדֵי שְׂאֶקְבֵּל הַכְּבוֹד בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, כְּדֵי
שְׂיָבֵא הָאָרֶז גְּדוּלָּה וְנִפְלְאוֹהָ בְּאוֹתוֹ הַמֵּאָמֶר שֶׁנִּתְּהוּהָ
בְּשִׁבִּיל זֶה הַכְּבוֹד אֲשֶׁר אָתָּה מְשַׁפִּיעַ עָלַי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

בְּרֹאת הָעוֹלָם כְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לְבְרִיּוֹתֶיךָ טוֹבָה וּרְחֻמָּנוּתֶךָ -
הַשְׁגַּת אֱלֹהוּתֶךָ - לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, אֲשֶׁר זֹאת
הַטּוֹבָה שְׁאִין טוֹב מִמֶּנָּה. וְזֹאת הַטּוֹבָה אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג
כִּי אִם עַל־יְדֵי שִׁיחָיָה לְאָדָם כַּח הַבְּחִירָה עַל־יְדֵי שְׁנֵי
הַיְצָרִין שֶׁנִּתְּתָ בּוֹ, לְהַסִּית וּלְמַנֵּעַ אֶת הַשְׁגַּת אֱלֹהוּתֶךָ.
וְלֹא־אֲשֶׁר הַשְׁגַּת אֱמֶתְךָ עוֹלָה עַד אֵין סוּף, הַגְדֵּלְתָּ בְּכַחוֹת
הַיְצָר הָרַע וְנִתְּתָ לוֹ כַּח עֲצוֹם לְהַסְתִּיר אוֹתְךָ מֵאִמָּנוּ, כְּדִי
שֶׁנִּתְּגַבֵּר בְּכָל פַּעַם לְשׁוֹבְרוֹ וּלְטַפֵּס לְדֶרְגָּא הַבָּאָה,
וּלְהַשִּׁיג אֱמֶת אֱלֹהוּתֶךָ בְּשִׁלְמוֹת גָּדוֹל יוֹתֵר בְּכָל פַּעַם.
אֲבִי שְׁבַשְׁמִים כָּל מָה שְׁאֵנוּ רוֹצִים לְחַתֵּר וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
וּלְהַשִּׁיג טוֹבָךָ, הַכַּח הָעֲצוֹם הַזֶּה מִתְּגַבֵּר עָלַי בְּיוֹתֵר. אֲנִי
לְמַדְנִי אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק כְּנֶגֶד כָּל מִינֵי הַיְצָרִים רָעִים,
וּלְהִתְגַּבֵּר בְּכָל דֶּרְגָּא וְדֶרְגָּא, בְּכָל מִינֵי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת
שְׁבַע־עוֹלָם, לְהַאֲרִיךְ אִפִּי וּלְמַשֵּׁל בְּרוּחִי וּלְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרִי,
בְּאִפֶּן שְׁאֵזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי יִצְרֵין רָעִים, וְכָל
מִינֵי כַחוֹת הַמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדָתְךָ וְאֱמֶתְךָ, לְמַעַן אֶזְכָּה לִילֵךְ
בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, לְהַשִּׁיג אֱמֶת אֱלֹהוּתֶךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צב).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

תְּלַמְּדֵנוּ תָּמִיד לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵּג עִם יְלָדֵינוּ מִקְטָנוּתָם,
וּלְחַנְכֵם לְטוֹבָה בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשִׁים וְהָאֱמָתִיִּים, שִׁילְכוּ
בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת, בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת כְּרֻצֹנָה טוֹב
בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. וְנִזְכֶּה
לְהוֹדִיעַ לְכָל דּוֹרוֹתֵינוּ הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ, אֶת כָּל מַעֲשֵׂי ה'
הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ מִימֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד הֵנָּה בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר, לְהוֹדִיעַ לָהֶם אֱמוּנָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהוּרָה וְהַתְּמִימָה.
רַחֵם עַל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִקְטָנוּתָם, שִׁיזְכוּ לְקַבֵּל
הֶבֶל פִּיהֶם שָׂאִין בּוֹ חֵטָא מִהַמְשַׁכְּנוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל
הַצַּדִּיקִים הָאֱמָתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד בּוֹנֶה מִשְׁכַּן
קְדוֹשׁ, אֲשֶׁר מִשָּׁם מְקַבְּלִים הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הֶבֶל
פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ שָׂאִין בּוֹ חֵטָא.

וְהִיּוֹת שֶׁכָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ מִתְקִים אֲלָא עַל הֶבֶל פִּיהֶם
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינוּקוֹת, הַרְשָׁעִים קָמִים עֲלֵיהֶם לְקַלְקֵל
תְּמִימוֹתָם מִנְּעוּרֵיהֶם עַל־יְדֵי חֲכָמָתָם הָרָעָה. רַחֵם עָלֵינוּ
וְהִגֵּן בַּעֲדֵיהֶם וְהַצִּילֵם מִכָּל הַחַנוּכִּים הָרָעִים שֶׁל כָּל
הַדְּרָכִים שָׂאִינָם יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֶיהָ. "אַתָּה ה' תִּשְׁמְרֵם תַּצְרֵנוּ
מִן הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צ).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנוּ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד, וְאַפְלוּ רָשָׁע גָּמוּר. אַחֲפֹשׁ וְאַבְקֵשׁ עַד שְׁאַמְצָא בּוֹ גַּם כֵּן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, עַד שְׁאַזְכֶּה לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת וּלְהַכְנִיסוֹ בְּכַף זְכוּת בְּאַמֶּת, שְׁעַל יָד זֶה תִּתְעוֹרֵר נַפְשׁוֹ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַעוֹסְקִים תָּמִיד לְחֹפֶשׁ וּלְמַצָּא נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. בְּכָל־מּוֹצָאִים בְּחֻמְתָּם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וּמְלָקָטִים וּמִקְבָּצִים אוֹתָם וּמְכַנְּסִים גַּם אוֹתָם בְּכַף זְכוּת, וּבוֹנִים מֵהֶם בְּנֵינִים דְּקֻדְשָׁה נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים, וּמַעֲלִים לְפָנֶיךָ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים שְׁלֵא עָלוּ לְפָנֶיךָ מִיָּמוֹת עוֹלָם, וְזוֹכִין לַעֲשׂוֹת זְמִירוֹת וְנִגּוֹנִים קְדוּשִׁים עַל־יְדֵי קְבוּץ הַטּוֹב הַזֶּה.

זַכְּנוּ לְהַפְלִיל בְּצַדִּיקִים הָאֵלּוּ וּלְשַׁמֵּעַ תַּפְלָתָם הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הֵם יוֹדְעִים לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׁבִּיל כָּל־יִשְׂרָאֵל - לְקַבֵּץ כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת מְכֹל אֶחָד מֵהַמִּתְפַּלְלִין, וּלְהִתְפַּלֵּל עִם הַטּוֹב הַזֶּה לְפָנֶיךָ וּלְהַפֵּךְ מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים. זַכְּנוּ שְׁנַהֲיָה נְכֻלִּים בְּתַפְלוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֵלּוּ, וְהֵם יִתְפַּלְּלוּ בַּעֲדֵנוּ

תָּמִיד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צ)

רבונו של עולם

היה נא בעזרי והושיעני שאזכה בכל עת לשמח נפשי
האמללה, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד. כי אתה
יודע את כל אשר נעשה תחת השמש מיום בריאת אדם
הראשון עד היום הזה, ואשר נעשה עמה בדור הזה. את
כל אשר נעשה בכלליות העולם עם כלל נשמות ישראל.
ואת כל אשר נעשה עם נשמתי ורוחי ונפשי מיום
שנאצלו ממחשבתך ויצאו לפעל ונבראו ונוצרו ונעשו,
עד אשר נמשכו לתוך הגופים שנתגלגלו בהם.
ואת כל אשר עבר עלי כשהייתי נשמה, ורוח, ונפש,
ובעת שהייתי טפת זרע במוחו של אבי, ובעת שהתחלתי
להתהוות ולהתרקם ברחם אמי, ובעת שהייתי בעבור,
ובעת שחתכו את הטבור, ואת כל אשר נעשה עמי
בימים ההם, ואת כל אשר נעשה עמי אחר כך עד היום
הזה, ואת כל אשר עשיתי טוב ורע, את כל אשר פגמתי
בכל יום ויום. ואת כל מה שזכיתני ברחמיך לחטף איזה
נקדות טובות. ועמה אחרי כל הבא עלי, ואחרי כל מה
שעברתי הורני דרך האמת לשוב בתשובה שלמה באמת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צ).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

חֲזַקְנִי לְהִתְגַּבֵּר עַל הָעֲצָבוֹת, וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשִׁי בְּכָל דְּרָכֶי
הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר לְמַדּוֹ אוֹתָנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, בְּאֶפֶן
שְׂאֻזָּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׂאֻזָּכָה לְהִתְנוּדוֹת לְפָנֶיךָ
בְּפֶה מָלֵא, וּלְשִׁפּוֹךְ לִבִּי כַּמִּים נוֹכַח פָּנֶיךָ ה', וּלְפָרֵשׁ כָּל
שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא כְּרָאוֹי לִי.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זָכֵנִי לַחֲזוֹר אֶל הַשְּׂמֵחָה בִּיתֵר שְׂאֵת וַיֵּתֶר
עוֹ, אַחֲרֵי שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא.

וּזְכֵנִי לְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּכָל עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, עַד שְׂאֻזָּכָה
לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְעֵבֶד אוֹתְךָ תָּמִיד "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
לִבִּי מְרֹב כָּל". כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחָתִי,
שְׂאֵתָה יָכֹל לַעֲזֹר לִי גַם עֵתָה לְהִתְגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
אֲגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ. "אֶשְׂמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ אֲזַמְּרָה
שִׁמְךָ עָלֵינוּ".

וּתְמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׂמֵחָה מִמְּקוֹר הַשְּׂמֵחָה, מִהַשְּׂמֵחָה
הַעֲתִידָה וְהַמּוֹכֶנֶת לָבֵא עָלֵינוּ בְּקִרְוֹב עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.
וּתְמַהֵר וּתְחַיֶּשׁ לְגֵאֲלָנוּ, וּתְנַחֵם וּתְשַׂמַּח אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פט).

בס"ד

קול הנחל - פועל מרחיק לכת

הַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה
וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל.
דְּהִינוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל-כָּל פָּנִים
שָׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּד לְבָדוֹ
בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בַּשָּׂדֶה

(ל.מוהרן ב' כה')

קול הנחל
להוציא חינוך בחנויות

מֵלֵא רַחֲמִים

זַכֵּנִי לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה בַּחֲצוֹת מַמָּשׁ, כָּל יְמֵי חַיֵּי.
בְּזִרְיוֹת גָּדוֹל בְּלִי שׁוּם עֲצָלוֹת וּכְבִּדּוֹת כָּלֵל. וְלֹא יוֹכֵל
שׁוּם דָּבָר לְמַנוּעַ אוֹתִי מִזֶּה.

וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים, תַּעֲזֹרֵר הָרוּחַ צְפוֹנִית
הַמְּנַשֶּׁבֶת בְּכִנּוּר שֶׁל דָּוִד בַּחֲצוֹת לַיְלָה, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ עָלַי
הַתַּעֲזֹרוֹת - לְהַתְּעֹזֵר תָּמִיד מִשְׁנָתִי בַּעַת חֲצוֹת לַיְלָה
מַמָּשׁ.

”עֹזֶרָה כְּבוֹדִי עֹזֶרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוּר אֲעִירָה שְׁחָר.”
וְאַזְכֶּה לְסִדֵּר תְּקוֹן חֲצוֹת, לְקוֹנֵן עַל חֶרְבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ,
וְעַל גְּלוּת הַתּוֹרָה שֶׁנִּמְסְרוּ רְזִיָּה לְחִיצוֹנִים – שְׁמַחוּץ
לְקַדְשָׁהּ, וְעַל חֲטָאֵי וְעֲוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הָעַצְמוֹמִים וְהָרַבִּים
שֶׁגִּרְמוּ כָּל זֶה, וְהֵאָרִיכוּ אֶת הַגְּלוּת בְּיוֹתֵר. וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי
סִדֵּר תְּקוֹן חֲצוֹת, לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעָלַי וּמֵעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְאַזְכֶּה בְּכָל בִּקְרָה לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם,
כְּדֵי שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה, יִמְשֹׁךְ עָלַי דַּעַת דְּקַדְשָׁהּ - דַּעַת זֶה וְצַח
- דַּעַת אֲמִתִּי, שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת
כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְיִהְיֶה נִמְשֹׁךְ עָלַי בְּכָל
בִּקְרָה חוּט שֶׁל חֶסֶד (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא פַח).

רבונו של עולם

זכנו לַאֲמוֹנַת חַכְמִים בְּכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וּבִפְרֹט
לְהֶאֱמִין בְּרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא, וּבִתְלִמִּידוֹ
הַקְדוֹשׁ רַבִּי נָתָן. זְכֵנוּ לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ לְנִשְׁמוֹת
צְדִיקֵי הָאַמֶּת הַשְּׂיִכִּים לָנוּ כְּפִי שְׁרֵשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בָּהֶם
כָּלְנוּ תְלוּיִם, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יַמֵּינוּ. וְאַל תִּשְׁלִיכֵנוּ
לְעוֹלָם מִן הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאַל תִּסְתֵּם הַפֶּתַח וְאַל
תִּנְעוֹל הַדֶּלֶת בְּפָנֵינוּ.

זְכֵנוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה תְּמִיד, לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבְצְדִיקֶיךָ
הָאֲמִתִּיִּם, וְלִינֵךְ וּלְשֹׂאֵב מִחֲכָמָתְךָ הַקְדוּשָׁה. וּתְבַטֵּל אֶת
כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבֵּבִין אוֹתָם, שֶׁמֵּהֶם נִמְשָׁכִין כָּל
הַמִּתְנַגְּדִים עַל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וְכָל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת
וְהַבְּלוּלִים שֶׁנוֹפְלִים עֲלֵיהֶם בְּמַחְשְׁבָה - לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם.
אָנָּה ה', בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חוּס וְחַמֵּל עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתֵן
לָנוּ יַעֲצוֹת שְׁלֵמוֹת וּנְכוֹנוֹת וְאַמִּתִּיוֹת, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכֶּה
שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ הָאַמֶּת לְאַמְתּוֹ. וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי הָאֲמוּנָה,
בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחְרָא (הַצַּד הָאֲחֵר
מִהַקְדוּשָׁה) לְהַעֲלִים הָאַמֶּת וּלְסַגֵּר שַׁעַר הַכְּנִיסָה אֶל הָאֲמוּנָה,
חֵס וְשָׁלוֹם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא פו).

רבונו של עולם

זכני למסור נפשי על קדוש השם באמת בכל-עת תמיד,
ובפרט בשעת "קריאת שמע", בעת קבלת על מלכות
שמים. שאזכה אז ליחד שמך - שאתה אחד ושמך אחד -
במסירת נפש באמת בכל לב, בשמחה וחדוה גדולה.
ואזכה בעת יחוד שמך לקבל עלי במחשבתי כל הארבע
מיתות בית דין, שאסכים באמת ובלב שלם למות בכל
המיתות ולסבל כל היסורים והענויים בשביל קדשת
שמך הגדול. ותעזרני לחזק את מחשבתי, ולציר
במחשבתי כל המיתות והענויים בציור גמור, במחשבה
חזקה ותקיפה, בבטול כל ההרגשות - עד שארגיש
במחשבתי צער המיתה והענויים ממש - כאלו ממיתים
ומיסרים אותי ממש, עד שכמעט תצא נפשי.
ולא יהיה שום חלוק אצלי בין יסורי המיתה ממש, ובין
יסורי הציור במחשבה והקבלה בלב.
זכני בעת שאראה שקרוב שתצא נפשי, להפסיק
המחשבה, כדי שלא אמות בלא עתי. אנא למדני איך
להתנהג בזה באפן שלא אמות בלא עתי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַפְנִי עַל־יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבַּר מִדַּת הַפֶּסַס
בְּתַכְלִית. וְאַזְכָּה לְאַרְיֶכֶת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וְלֹא אֶכְעֹס
וְלֹא אֶקְפִּיד עַל שׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.

וְאַזְכָּה לַעֲבוֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה וּבְתַמִּימוֹת גָּדוֹל.
וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְהַכְנִיס כָּל כְּחִי וְכָל מַחֲשָׁבוֹת
לְבִי בְּתוֹךְ דְּבוּר הַתְּפִלָּה.

וְאֲדַע וְאֶאֱמִין כִּי מְלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְאֲדַע לְפָנַי מִי אֲנִי עוֹמֵד, וְעַל־
יְדִיזָה יִמְשֹׁךְ עָלַי יְרָאָה וְאִמָּה גְדוֹלָה מִפְּנִיךָ. וְאַזְכָּה לְכוֹן
בְּכָל דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעְתִּי מִפְּנוֹת פְּרוּשׁ
הַמְּלוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה. רַק אֶזְכָּה לְקַשֵּׁר מַחֲשַׁבְתִּי בְּדְבוּרֵי
הַתְּפִלָּה בְּקַשֵּׁר אֲמִיץ וְחִזָּק.

זַפְנִי לְתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּזִרְיוֹת וּבִשְׂמֻחָה
רַבָּה. וְלֹא אֶתְפַּעֵל מְשׁוֹם בְּלָבוֹל וּמַעֲכָב, רַק אֶזְכָּה עַל־יְדֵי
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְמַדַּת אֶרֶץ אַפִּים, לְבִטֵּל כָּל מִינֵי
עֲצָלוּת וְעֲצָבוֹת וּמְנִיעוֹת הַמָּחַ, וְחִלְיוֹת הַדַּעַת. וְלֹא יִכְפַּת
לִי שׁוֹם דְּבַר כָּלָל. רַק אֶזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלִי בְּתוֹרָה

וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּזִרְיוֹת וּבִשְׂמֻחָה (מְבוֹסֵס ל תְּפִלוֹת קָמָא פֶּד).

רַחֵם עָלֵינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ

וּתְגַאֲלֵנוּ מִהֶרָה מְשַׁלֵּשׁ עֲבוֹדוֹת רָעוֹת שֶׁהֵן; עֲבוֹדָה זָרָה, וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ תָּמִיד מִפָּגַם עֲבוֹדָה זָרָה, שֶׁהוּא פָּגַם הָאֱמוּנָה, וְלֹא תַעֲלֶה וְלֹא תֵבֵא עַל לִבֵּנוּ שׁוֹם מַחֲשָׁבָה זָרָה וּבִלְבוּל כָּלֵל בְּכָל הַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים לְאֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, רַק תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְתִטַּע וְתִקְבַּע בְּלִבֵּנוּ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה, זָכָה וְצַחָה וְנִקְיָה, קְדוּשָׁה וּטְהוֹרָה מְכֹל סִיג וּפְסָלָת, וְלֹא אֶפְגָּם בְּאֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה כָּלֵל. מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא חֶסֶד, מָלֵא רְצוֹן, מָלֵא טוֹב, אֲדוֹן הָאֱמֶת וְהָאֱמוּנָה, תֵּן לָנוּ בְּמַתָּנָה חֵן וְנִדְבַת חֶסֶד אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ שׁוֹם קִשְׂיָה וּבִלְבוּל וַחֲקִירָה כָּלֵל בְּעִנְיֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, רַק נִזְכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה בְּאֱמֶת כְּרֹאזִי כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת, מִפָּגַם הָאֱמוּנָה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א.)

אָדוֹן יְחִיד

שָׁלַח לָנוּ מוֹכִיחַ טוֹב וְרֹאשׁי וְהַגּוֹן, מוֹכִיחַ אֲמִתִּי שְׂיֵהִיָּה
רֹאשׁי לְהוֹכִיחַ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאֲמֶת. וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ
מִמוֹכִיחִים שְׂאִינָם רֹאשִׁים לְהוֹכִיחַ אֶת עַמְּךָ. כִּי מִי שְׂאִינָם
רֹאשִׁים לְהוֹכִיחַ, יְכוּלִים לְהַחֲלִישׁ אֶת נִשְׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי
תוֹכַחְתָּם שְׂאִינָה כַּהֲגֹן. עַל־כֵּן שָׁלַח לָנוּ מוֹכִיחַ הַגּוֹן
שְׂיוֹכִיחֵנוּ בְּתוֹכַחַה טוֹבָה - בְּתוֹכַחַה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר יוֹסִיף וַיִּתֵּן בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ רִיחַ טוֹב, וַיִּתְּגַבְּרוּ
נִשְׁמוֹתֵינוּ בְּכַח גְּדוֹל דְּקֻדְשָׁהּ, עַד שְׂיִמְשֹׁךְ שְׁפַע טוֹבָה
וּבִרְכָּה לְכָל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִם בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, בְּאִפֶּן שְׁנוֹזָה
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמֶת מֵאֲהָבָה, עַד
שְׂיִתְהַפְּכוּ כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְזָכוֹת. וְתִשְׁפִּיעַ עַל הַמוֹכִיחַ אֶת
קוֹלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר שְׂיִתְעוֹרֵר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא
שִׁיר פָּשׁוּט, כָּפוֹל, מְשֻׁלָּשׁ, מְרַבֵּעַ, הַכְּלוּל בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
שֶׁהוּא שִׁיר שֶׁל חֶסֶד שְׂיִתְנַגֵּן לְעֵתִיד עַל שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם
מֵיתָרִים - בָּעֵת שְׂיִגִיעַ קְבוּל שְׁכָרְךָ שֶׁל הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד.
זַכְנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן לָנוּ מוֹכִיחַ
כֹּזֵה שְׂיוֹכֵל לְהוֹכִיחֵנוּ בְּקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּאִפֶּן שְׁנִזְכֶּה לְהַחְזִיק יְדֵי הָאֲבִיּוֹנִים
הָעֲנִיִּים הַהִגּוֹנִים, הַדָּרִים עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל.
וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה שִׁיְהִי נִפְתָּח שְׁבִילִין דְּלִבְנוּ לְקַבֵּל
שְׁלֵהוּבִין דְּרַחֲמֵמוֹתָא (שְׁלֵהַבַת הָאֲהָבָה) דְּקִדְשָׁהּ, לְבַעַר
וְלִהְשִׁתּוּקֵק אֱלִיךְ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְחֶשֶׁק נִמְרִץ. וְאִזְכֶּה
לַעֲשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנֶּעֱם וְהָעֲנַג הָעֲלִיּוֹן שֶׁבָּא
מִמֶּךָ - בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, עַד שְׁאַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת
הַנִּפְלָא שִׁישׁ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַד שִׁיתְּבַטְלוּ אֲצִלִּי כָּל
הַתְּאוֹת, בְּפֶרֶט תְּאוֹת הַמִּשְׁגָּל, הַכֹּל יִתְּבַטֵּל מִמֶּנִּי עַל־יְדֵי
הָאֲהָבָה דְּקִדְשָׁהּ, הַנִּמְשָׁכַת מִנֶּעֱם הָעֲלִיּוֹן. וְתִזְכְּנוּ שִׁיְהִי
זוּיָגְנוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה
הַתְּעוֹרְרוֹת זוּיָגְנוּ מֵאַהֲבוֹת רָעוֹת מֵאַהֲבוֹת הַנִּפְּוִלִין, רַק כָּל
הַתְּעוֹרְרוֹת זוּיָגְנוּ יִהְיֶה נִמְשָׁךְ מִהַשְּׁפָעַת הַנֶּעֱם הָעֲלִיּוֹן,
מִהָאֲהָבָה הַקְּדוֹשָׁה הַנִּמְשָׁכַת מִשָּׁם עַל־יְדֵי הַכְּלִי שֶׁל
צִדְקָה. וְיִהְיֶה זוּיָגְנוּ בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה וּבִצְנִיעוּת גְדוֹלָה,
בְּעֲנוּהָ, בְּאִימָהּ, בִּירְאָהּ. וְלֹא נִכּוֹן בְּשִׁבִּיל הַנָּאֵת גּוֹפְנוּ
כָּלֵל, רַק כָּל כּוֹנֵנֵתְנוּ יִהְיֶה לְשִׁמְךָ וּלְכְבוֹדְךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לד).

הַתְּבוּדָּוּת ~ תַּפְלָה ~ ע~

"תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁהָ אוֹבֵד, בִּקְשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי". רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם אָמַרְתִּי אֶסְפָּרָה כִּמָּה תַּעֲיִיתִי וְנִתְעִיתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, וְלֹא תוּכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרִי, וְלֹא יִסְפִּיקוּ כָּל הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבַאֵר אֶת עֲצָם רַבּוּי הַתַּעֲוֹת וְהַנְּבוּכָה שֶׁתַּעֲיִיתִי לְדַרְכִּים נְבוּכִים וּמְקַלְקָלִים וּפְגוּמִים וּמִתּוֹעֲבִים מְאֹד מְאֹד, לְדַרְכִּים רָעִים וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד. כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד, חָטָאתִי וְהַמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיֵּצֶר הָרָע, עַד שֶׁבָּאתִי לָמָּה שֶׁבָּאתִי, וְקַלְקַלְתִּי מֶה שֶׁקַּלְקַלְתִּי.

עֲזֹר לַתּוֹעִים בְּדַרְכִּים נְבוּכִים וּמְקַלְקָלִים, וּמַחֲשָׁבוֹת מְבַלְבְּלוֹת, כְּמוֹנֵי הַיּוֹם. הוֹרְנִי הַדֶּרֶךְ הָאֲמִתִּי וְהַעֲצָה הַנְּכוֹנָה, בְּאִפֹּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמִתִּי. וְאֲזַכֶּה מַעֲמָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמִתִּי וּלְעַבְדְּךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה.

"כַּחֲסִדְךָ חֲיִנִּי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. הִדְרִיכֵנִי בְּאֲמִתְךָ וּלְמַדְנִי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי ה' דֶּרֶךְ חֲקִיךָ וְאַצְרְנָה עִקְבִּי. חֲסִדְךָ ה' מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְמַדְנִי" (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פג).

רבונו של עולם

זפני לתשובה שלמה לפניך באמת - לתשובה מאהבה,
למען תמחול לי על כל עונותי ולא יהיה נשאר מהם שום
רשם כלל, ויהיו כל עונותי נתהפכין לזכיות. ותזכני
לשכל צח ונקי מכל סיג ופסלת ככסף טהור. ואזכה
לחדש מחי בכליעת בקדשה ובטהרה גדולה, ותעזרני
ללמד וללמד בשכל צח וזך.

ואזכה להבין במהירות בכל מקום שאלמוד, ולהבין כל
דבר לאשרו ולאמתו בדברי תורתך הקדושה, בלי שום
בלבול כלל.

ותלמדני איך לתת קצבה וגבול בלמוד התורה, באפן
שיתקיים מחי ושכלי בשלמות גדול. ולא יזיק לי רבוי
הלמוד חוץ מהגבול. תדריכני מתי וכמה ללמד וללמד
ולעסוק בעבודתך הקדושה, ומתי לפסק קצת כפי ההכרח,
כדי לתת נייחא להמחין. חוס וחמל עלי, כי אתה יודע
כמה בלבולים וספיקות יש לנו בענין זה, ואין אתנו יודע
לשית עצות בנפשנו בענין זה כלל. רחם עלי למען שמך
והורני דרכך, שאזכה תמיד לכוון בכל ענייני הנהגותי

האמת לאמתו. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פב).

רחם עלי מלא רחמים

ותזכני למדת הבטחון באמת בשלמות גדול. ואהיה
בבטחון חזק לבטח בחסדיך הרבים, שתשוב ותשפיע
ותתן לי כל צרכי - בגשמיות וברוחניות.
ואזכה עלידי הבטחון לעשות כלי וצנור שעלידו נקבל
השפע, הטובה והפרנסה וכל צרכי, במועדם ובזמנם -
פרנסת הנפש ופרנסת הגוף, בקדשה ובטהרה גדולה.
רבונו של עולם! אף-על-פי שעשיתי מה שעשיתי,
וקלקלתי מה שקלקלתי, אשר לפי מעשי הרעים אני
רחוק מאד מפרנסה, אף-על-פי כן אבטח בך, כי לא
תעזבני לעולם בחסדיך, כי רחמיך רבים ה', ואתה טוב
ומטיב לרעים ולטובים, ובטובך הגדול אתה זן את כל
העולם כלו - בחן ובחסד וברחמים.
אנא ברחמיך הרבים, חזקני ואמצני לבטח בך באמת.
ואזכה לעסק תמיד בתורתך ובעבודתך באמת כל ימי
חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל יוצאי חלצינו וכל עמך
בית-ישראל מעתה ועד עולם.
אמן סלה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פב).

רבונו של עולם!

עֲשֵׂה עָמִי פֶלֶא לְחַיִּים לְבַל אֶהְיָה כַּמַּת בְּחַיִּי, חֵס וְשָׁלוֹם.
עֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, לְתִשׁוּבָה שֶׁל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ -
שְׂאִין בָּהּ יְרִידוֹת וְעֲלִיּוֹת.

וְאֲזֹכָה לְקַבֵּעַ עֲצָמֵי עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, וְלִהְיוֹת כָּל
יְמֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּקַבִּיעוֹת גָּדוֹל, וְלִהְכָּלֵל בְּקֹדֶשֶׁת
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ - גַּם בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.

וְאֲזֹכָה עַל־יְדֵי קֹדֶשֶׁת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְרֹאוֹת שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת,
וְאֶהְיָה בְּעֵינֵי לְמַטָּה מִמַּדְרַגְתִּי הַשְּׁפָלָה מְאֹד, וְלֹא יִהְיֶה
בְּלִבִּי גִּאוּן טְמוּנָה, חֵס וְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנִי מִגְּבוּהוֹת
וּמִגִּסּוֹת הָרוּחַ תָּמִיד, וְתִזְכְּנֵנִי לַעֲנוּהָ אֱמֶתִית.

אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, דְּמִיּוֹנוֹתִי מִבְּלָבָלִים יְדַעְתִּי בְּפָנִיּוֹת מִהֶאֱמַת,
וּבִגְאוּת בְּלִי שְׁעוֹר, וְאִין לִי שׁוֹם דֶּרֶךְ לְזֻכוֹת לְדַרְכֵי
הָעֲנוּהָ. אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבִּבִּי שֶׁמִּחְפֹּשׂ אֶת הָאֱמֶת. הַחֲזִירֵנִי
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. זַכְּנִי לַעֲיֹן שֶׁל שַׁבַּת -
שֶׁעַל יָדָהּ אֲזֹכָה לְרֹאוֹת שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת, וְגִדְלוֹת וַחֲשִׁיבוֹת
יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁתוֹ, וְלִמְסָר נַפְשִׁי עֲבוֹרָם תָּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פא).

רבונו של עולם!

זפני שִׁמְצָדִי לֹא יִהְיֶה עֹכֹב בִּיאַת מְשִׁיחַ, כִּי כָּבֵר גִּרְמָנוּ
בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים עֹכֹב בִּיאַת מְשִׁיחַ, וְהָאֲרָכְנוּ אֶת הַגָּלוּת.
אָמַר לְצִרוּתֵינוּ דִּי, וְשִׁמְרָנוּ וְהִצִּילָנוּ מֵעַתָּה מִחֲטָאִים
וְעֹנֹנוֹת וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי בְּלָבּוֹל הַדַּעַת, וְזַכְנוּ
לְמַחְשְׁבוֹת זָכוֹת, לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת צָחוֹת וְנִכְוֹנוֹת.
מָלֵא רַחֲמִים, קָרְבֵּנִי אֵלֶיךָ וְזַכְנִי לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל.
הַפְּכֵנִי מֵרַע לְטוֹב גָּמוּר, הֵט לְבָבִי אֵלֶיךָ, זַכְנִי לְטוֹב
אֲמָתִי, לְטוֹב הַנֶּצְחִי. שְׁאֲזֹכָה לִהְיוֹת לְנֶצַח בְּעִבּוֹדְךָ
וּבַתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם.
”בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי, עַל מֵי מְנוּחוֹת יִנְהַלֵּנִי. נַפְשִׁי
יִשׁוּבָב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ”.
זַכְנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים תְּמִימִים וְיִשְׂרָאֵל בְּלִבּוֹתָם. וְתֵן
לָנוּ מְנַהִיג - רַעֲיָא מְהִימָנָא (רועה נאמן), כְּמוֹ מֶשֶׁה רַבֵּנוּ
עָ”ה, אֲשֶׁר יְבִיאָנוּ לְתוֹךְ הַקִּדְשָׁה וְהַתְּשׁוּבָה. וְתַמְהֵר
לְגַאֲלָנוּ וְלִהְבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. וְנִזְכָּה לְקִיּוֹם מְקָרָא שְׁכָתוֹב, ”בְּטַח בַּה’
וַעֲשֵׂה טוֹב, שָׁכֵן אֲרִץ וְרַעַה אֲמוֹנָה”.
הַשִּׁיבָנוּ ה’ אֵלֶיךָ
וְנִשְׁוֹבָה, חֲדַשׁ יְמֵינוּ כְּקֹדֶם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פא).

יְהִי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁנִשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְנִזְכָּה וּבְנִחְיָה וּבְנִרְאָה וּבְיִרְשׁ טוֹבָה וּבְבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וּבְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל וּלְנִשְׂא וּלְפָאֵר וּלְרוֹמֵם מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם - לְגַלּוּת וּלְפָרְסָם שְׁאֵתָהּ מוֹלֶךְ וּמוֹשִׁיל עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְלְהַעֲלוֹת וּלְקַשֵּׁר אֶת הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ לְשִׁרְשָׁהּ - אֵלֶיךָ, לְהוֹדִיעַ שֶׁהַכֹּל בְּיָדְךָ וּבְשִׁלְיֻתְךָ. וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵינוּ תָּמִיד יַחֲדָה וְחִבּוּר שָׁלֵם בֵּינֶךָ לְבֵין מַלְכוּתְךָ.

”יִמְלֹא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאָרְתְּךָ. אֲבָרְכָה אֶת ה' בְּכָל־עֵצַת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי. תְּהִלָּת ה' יִדְבָּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֶנְחֲנוּ גְבוּרָה יְיָ מַעֲתָה וָעֶד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ”. וּבְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְמַעֲלָה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וְהַכְּסוּיִים שֶׁבָּהֶם אַתָּה נֹסֵת מַעֲיִנֵנוּ, וַיִּקָּם מִהֲרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב, ”וַיִּתֵּן עֹז לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ. כִּי לֹה הַמְּלוּכָה וּמוֹשִׁיל בְּגוֹיִם, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ וְהִיתָה לֹה הַמְּלוּכָה. וַהֲיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד”

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פ.)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אֵין לִי שׁוּם מְנוּחָה וְהִשְׁקַט, כִּי הָרוּחַ סָעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר,
וְאֲנִי בְּבִלְבוּל מְאֹד, יוֹתֵר מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם.
אֶת מְרִירוֹת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע טַעַמָּתִי וְנִתְעָרַב בִּי הַטּוֹב
וְהָרַע יַחַד. לַפְעָמִים מִתְעוֹרֵר בִּי הַטּוֹב וּמַגִּיעַ לִי הִרְהוּר
תְּשׁוּבָה, וְאֲנוּ מִתְחִילִים לְהִתְרַגֵּל בְּדַרְכֵי ה', בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת טוֹב וּלְכַסֵּף לְתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמְתּוֹ;
וּלַפְעָמִים מִתְעוֹרֵר בִּי אֵשׁ הַתְּאוּת וְהַמְדוּת רָעוֹת, וְאֲנִי
פֶּעַם לְמַעְלָה וּפֶעַם לְמַטָּה, וְהִשְׁקַט לֹא אוֹכֵל.
אוֹי לִי מִיָּצְרִי, אוֹי לִי מִיּוֹצְרִי, כְּאֶבֶן הַנֶּתוּן בְּתוֹךְ כֶּף
הַקָּלֶעַ, כֵּן נַפְשִׁי מְטֹרֶפֶת בֵּינוֹן מְצוּלוֹת טֵיט עֲכִירַת תְּאוּת
עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, וּבְאַמְתּוֹ אֵין לִי שׁוּם מָשָׁל וְדִמְיוֹן לְכִנּוּת
וְלַהֲדָמוֹת עֶצֶם הִרְחֻמְנוּת שְׁעָלִי, כִּי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל
הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לֹא שְׁלוּתִי וְלֹא שְׁקָטָתִי וְלֹא נַחֲתִי,
וַיָּבֵא בִּי רַק רוֹגֵז. תִּמְצִיא לִי בְּרַחֲמֶיךָ מְנוּחָה וְהִשְׁקַט,
וּתְזַכְּנִי בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה. הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתִי
דִּי. הָאוֹמֵר לָיִם עַד פֹּה תֵּבֵא, הוּא יִגְעוֹר בְּהִיָּצֵר הָרַע שְׁלִי
וּבְכָל הָרוֹדְפִים אוֹתִי שִׁיסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי וַיִּתְּבַטְּלוּ מִמֶּנִּי,
וַיִּנְיחוּנִי לְעַבְדְּךָ בְּקִבְעוֹת וּבְלֵב שָׁלֵם (מְבוֹסֵס לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת א פא).

אָבִי אֶבְרָחָם!

זַפְנִי לְהַגִּוֹת בְּתוֹרַתְךָ יוֹמָם וּלְיָלָה, עַד שְׁאֲזַפָּה לְקַרֵּר כָּל
חֲמִימוֹתַי עַל-יָדֶי דְּבוּר פִּי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה.
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם תַּבְעֵרַת מְדוּרַת לְבָבִי, אֲשֶׁר לְבָבִי
בּוֹעֵר מְאֹד אֵלֶיךָ בְּרִשְׁפֵּי שְׁלֵהֲבֵת, כִּיְקוֹד יְקוֹד אֵשׁ - "כִּי
עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה קָשָׁה כְּשֹׂאֹל קִנְאָה, רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ
שְׁלֵהֲבֵת י-ה'". אָבֵל, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְבָבִי בּוֹעֵר מְאֹד
יוֹתֵר מִהַמְּדָה, עַד שְׁיִכּוֹל לְאוּקִיד וּלְשַׂרֵּף כָּל גּוֹפִי, וּבְתוֹךְ
כֶּף נִתְּבַלְּבֵל דַּעְתִּי וְחוֹזֵר וּבּוֹעֵר לְבִי אֶל הַתְּאֻזוֹת עוֹלָם
הַזֶּה כְּלָפִיד אֵשׁ, עַד אֲשֶׁר רוּצִים לֶאֱכֹל וּלְשַׂרֵּף אֶת גּוֹפִי
וּנְפְשִׁי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִי לִי שׁוּם מְנוּחָה מְרוֹדָפִי, וְדַעְתִּי
עֲכוּרָה וְכָל חֲכָמַתִּי תִתְּבַלֵּעַ, כִּי כָּל מָה שֶׁרָצִיתִי לְהִתְחַכֵּם
בְּתַחְבּוּלוֹת וְעֲצוֹת כִּנְגֵד אוֹיְבֵי נַפְשִׁי, לֹא עָלְתָה בְּיָדִי
מְאוּמָה. אֲנֵא ה', אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ. הִנְנִי בְּיָדְךָ כַּחֲמֶר בֶּיַד הַיּוֹצֵר, כִּי עָתָה
אֵין לִי שׁוּם חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה, כִּי אִם לְזַעַק
וּלְצַעַק אֵלֶיךָ, עַד שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וּתְקַרְבֵּנִי
אֵלֶיךָ, לְמַעַנְךָ לְבָד. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קַמַּא פ.)

יְהִי רָצוֹן!

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַּעֲזָרְנִי לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּר פִּי תָמִיד.
וְאֲזֹכָה לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
שְׁאֲזֹכָה לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַתְּפִלוֹת
וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא אֶפְסִיק פִּי
מִגִּרְסָא לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְאֲזֹכָה לְהַתְּוֹדוֹת וְדוּי
דְּבָרִים לִפְנֵיךָ בְּכָל יוֹם בְּפֶה מָלֵא בִּפְרוּשׁ - עַל כָּל מֵה
שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדֶּךָ.

וְאֲזֹכָה לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָּוּת תָּמִיד, עַד שֶׁהַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה
זְכוֹר יִזְכְּרֵנִי לְטוֹבָה וַיִּשְׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְאֵל
תִּשְׁכַּחֲנִי בְּאֵלֵי הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגֻנִים שֶׁנִּלְכַּדְתִּי בָּהֶם.
וּבִרְחֻמֶיךָ הַרְבִּים תִּרְחַם עַל שְׂכִינָתְךָ - עַל כֹּחַ הַדְּבוּר
שֶׁלֹךְ הַשּׁוֹכֵן עִמָּנוּ בְּגָלוֹת גָּדוֹל, כִּי הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה
בְּגָלוֹת, כִּי מִפִּינוּ יוֹצֵא דְבוּר שְׁאִינוּ קְדוֹשׁ כְּרָצוֹנְךָ.
זַכֵּנוּ לְהוֹצִיא הַדְּבוּר מֵהַגָּלוֹת, לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּר פִּינוּ
תָּמִיד. וְתִגַּן בְּעֵדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד שֶׁלֹא נִפְגַּם דְּבוּר פִּינוּ
לְעוֹלָם, רַק נִזְכָּה, וְלְהַרְבּוֹת בְּדְבוּרֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּשְׂאֵר
דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פ).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֶצֶם רְבוֹי הַמַּחֲלָקֶת שֶׁהִתְגַּבְּרָה בְּעוֹלָם
עַכְשָׁיו, וּמַחֲמַת זֶה נּוֹפְלִים עָלֵינוּ מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת רְבוֹת
מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ. הַצִּילֵנוּ מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת, הַצִּילֵנוּ
וְשִׁמְרָנוּ שְׁלֵא יִזְיֵק לָנוּ כָּלֵל לַעֲבוֹדָתְנוּ הַמַּחֲלָקֶת הַגְּדוֹלָה
שִׁישׁ עַכְשָׁיו בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט הַקְּטָגוֹרִיא שִׁישׁ עִתָּה בֵּין
הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים וְהַפְּשָׁרִים שֶׁבְּדוֹר. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ שְׁלֵא
יִזְיָקוּ לָנוּ שׁוּם מַחֲלָקֶת, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת.
וְתִגְרֹשׁ וְתִבְטֵל כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ,
כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה נִגְדָּם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד
אָנוּ מְשֻׁלְּכִים כָּל יְהִיבֵנוּ וְאַתָּה תִּלְחוּם בְּעֵדְנוּ, כִּי רְבוּ
מִשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חָנָם.

ה' מֶה רְבוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי. יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקָשֵׁי
נַפְשִׁי יִסּוּגוּ אַחֹר וַיִּחַפְּרוּ חוֹשְׁבֵי רָעָתִי. כָּל עֲצָמוֹתַי
תִּאֲמַרְנָה ה' מִי כִּמּוֹךָ מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן
מִגּוֹזָלוֹ. רֹאה דְּמַעְתִּי וְאֲנַחְתִּי וּמִרִירוֹת לְבָבִי וְכִלְיוֹן עֵינַי
לִישׁוּעָתְךָ הָאֱמֶתִייתָ. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ה' אֱלֹהֵי, אֵל תִּרְחַק
מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעִזָּרְתִּי אֶ-דָּנִי תִשׁוּעָתִי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא עט).

אָמַר רַבִּי נַחֲמָן:
בְּוֵדָאִי נִמְצְאִים כְּשָׂרִים,
אַף עַל פִּי שָׂאִין לָהֶם הַתְּבוּדָּוּת,
אַבֵּל אָנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיטִים" –
מְבַהֲלִים וּמְבַלְבָּלִים,
וּפְתָאוּם כְּשִׁיבוּא מְשִׁיחַ וַיִּקְרָא אוֹתָם,
יִהְיוּ מְעַרְבָּבִים וּמְבַלְבָּלִים. אַבֵּל אֲנַחְנוּ
נִהְיָה יוֹמִים כְּמוֹ הָאָדָם אַחֵר הַשָּׁנָה
שֶׁדַּעַתּוֹ נֹחָה וּמִיִּשְׁבֶּת הֵיטֵב,
כֵּן תִּהְיֶה דַּעַתָּנוּ נֹחָה וּמִיִּשְׁבֶּת עָלֵינוּ –
בְּלִי מִהוּמָה וּבְלָבּוֹל.

(שיחות הר"ן רכה)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְמַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאִים נָעַם, וּלְתַקֵּן כָּל
הַמַּחֲזִין שֶׁל חוּץ לָאָרֶץ שֶׁנִּקְרָאִים חוֹבְלִים. וַיִּכְלְלוּ הַמַּחֲזִין
שֶׁל חוּץ לָאָרֶץ בְּתוֹךְ הַמַּחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בְּאִפְן
שִׁיתַּתְקֵנוּ עַל־יְדֵי־זָה. וְעַל־יְדֵי־זָה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל
בְּעוֹלָם. וּתְבַטֵּל כָּל מִיָּנִי מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲלֶה אֶת
הַכְּבוֹד מְגָלוֹתָיו, וְלֹא יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֵר הַכְּבוֹד, וַיִּכְבֵּד כָּל
אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה וְאַחֻוָּה וְשְׁלוֹם גָּדוֹל. וְנִזְכֶּה
כָּלֵנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַשׁוּוֹת דַּעַתְנוּ יַחַד. וְתַתֵּן לָנוּ לֵב
אֶחָד וְדֶרֶךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתָךְ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלָשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ. וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא
יִהְיֶה שׁוּם כֹּחַ לְהַמַּחֲזִין הַפְּגוּמִים שֶׁל חוּץ לָאָרֶץ, לְקַלְקֵל
אֶת הַמַּחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, לְהַכְנִיס מַחְלָקֶת גַּם בְּאֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל, רַק נִזְכֶּה שֶׁהַמַּחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל יִתְגַּבֵּר
וְיִתְקַנֵּן בְּשָׁלְמוֹת אֶת הַמַּחֲזִין שֶׁל חוּץ לָאָרֶץ, בְּאִפְן
שִׁיתְּהַפְּכוּ כָּל הַמַּחֲזִין שֶׁל חוּץ לָאָרֶץ לְמַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל, וְיִתְבַטֵּל כָּל מִיָּנִי מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְרַבֶּה
שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם, וַיִּהְיֶה שְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין אָדָם לְחֲבֵרוֹ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לד.)

רבונו של עולם

תשמרני ותצילני שלא אבזה שום אדם שבעולם, ואזכה לקיים דברי רבותינו, זכרונם לברכה, שהזהירו "אל תהי בז לכל אדם".

ותושיעני מאד משפיכות דמים, ולא אבזה ולא אביש שום בר ישראל שבעולם, ולא אלבין פני חברי חס ושלוש. אנא ה', שמרני והצילני מזה, מה שפגמתי בזה מנעורי, והלבנתי ובישתי פני חברי ורבותי. אנא ה', מלא רחמים, עזרני וזכני לתקן כל זה מהרה. ותסבב ברחמיך סבות לטובה באפן שאזכה להתועד יחד עם כל האנשים שבישתי אותם, או פגמתי בכבודם ואזכה לרצותם ולפיסם, ואתה ברחמיך תתן בלבם שימחלו לי במחילה גמורה באמת, ולא ישאר בלבם שום רושם וקפדא כלל. ואם יש מהם שכבר נפטרו לעולמם, או אם לפעמים פגמתי בכבוד אנשים שמתו כבר, ומכל שכן אם פגמתי בכבוד חכמים וצדיקים וכשרים. הננו מפיסים אותם ומבקשים מחילה וסליחה וכפרה מכבודם הגדול, ותן בלב כלם שימחלו ויסלחו לעון עבדך.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א.)

רבנו של עולם

אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה לצדיקים
אמתיים, ובפרט לצדיק האמת - רבנו נחמן בן פייגא.
זכנו לשבר כל המניעות, והורנו דרכיך והדריכנו באמתך
לילך ולנסע על ראש השנה, באפן שנזכר שם לקדשת
המחשבה באמת. כי עקר סמיכתנו כל השנה, רק על ימי
ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב
אלך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו מראש השנה
על כל השנה כלה.

רבנו של עולם! אין אנו יודעים איך לרצות אותך
שנזכר להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד כנגד
כל השונאים והמקטרגים, כי אם בזכות וכח הצדיקים
אמתיים, עליהם אנו נשענים, כי הם ילחמו לפנינו ויכניעו
ויפילו כל שונאינו ורודפינו, וימשיכו עלינו קדשת ראש
השנה בשלמות. זכנו לשבר כל המניעות, ונזכר לבא
לצדיק האמת על ראש השנה, ולהתקשר אליו באמת,
ולזכות על ידו לקדשת המחשבה, ונזכר להמתיק כל
הדינים של כל השנה, ולהמשיך עלינו חסדים, ונכיר
ממשלתך, ותמלך עלינו בכבודך מהרה (מבוסס על ל' תפילות א עו).

רבונו של עולם

תן לי לב טוב שאזכה להרבות בצדקה. ותזמין לי
מעשר ממעותי ומכל מה שתחנני ברחמיך, ותזמין לי
עניים הגונים לזכות בהם, ועל־ידיהם תצילני משונאי
ומרודפי, כי דרכך לבקש את הנרדף, אפלו צדיק רודף
את הרשע.

ותפשט ידך הגדולה עלי, ותזמין לי פרנסתי מאתך,
ותספיק לי כל צרכי וצרכי ביתי בהרחבה גדולה מתחת
ידך הרחבה והמלאה, וקנים בנו מקרא שכתוב, "והריקותי
לכם ברכה עד בלי די".

ואזכה להיות בשמחה על חלקי תמיד ולהסתפק במה
שתחנני. ולא נהיה נבהלים להון, ותגן עלינו בצל ידך
הגדולה, ותכסה עלינו ותצילנו מכל שונאינו ורודפינו
בגשמיות ורוחניות.

שים שלום בעולם, וקנים מקרא שכתוב "אמת מארץ
תצמח וצדק משמים נשקף. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום
נשקפו". עזרני, כי עליך נשענו, קרבה אל נפשי גאלה
למען אויבי פדני, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא עז).

יְהִי רָצוֹן!

מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵי שְׁאֵזְפָה לְסוּר מֵרַע
וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד, וְתִתְּנֵנִי לְאַהֲבָה לְחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵי, וְתִגְמְלֵנִי חֲסִדִּים טוֹבִים.
וְאֵזְכָּה לְקִים בְּשָׁלְמוֹת מִצְוֹת "וְאַהֲבַת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ" -
שִׁיְהִיָּה שֵׁם שְׁמִים מִתְאַהֵב עַל-יָדֶי, עַל יְדֵי שִׁיְהִיָּה מִשְׁאֵי
וּמִתְּנֵי בְּאַמּוֹנָה, וְדְבוּרֵי בְּנִחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, וִיְהִיָּה רוּחַ
הַמָּקוֹם וְרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמֵנִי, וְאַהֲיָה אָהוּב לְמַעַלָּה
וּנְחַמֵּד לְמַטָּה, וְאַמְצֵא חֵן וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱ-לֹהִים וְאָדָם.
רַחֵם עָלַי וְתוֹמִין לִי פֶּרֶןסוֹתִי בְּרוּחַ, וְתִתֵּן לִי כָּל צָרָכִי וְכָל
צָרָכִי אֲנִשִּׁי בֵּיתִי קֹדֶם שְׁאֵצְטָרֵךְ לָהֶם, בְּלִי יִגִּיעָה וְטָרַח
וְעֲמַל כָּלֵל.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְזוֹנוֹתֵינוּ קָשִׁין כְּקָרִיעַת יַם-סוּף, אָבֵל
בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְחֲסִדֶּיךָ הַרְבִּים, גַּם קָרִיעַת יַם-סוּף קָל
לְפָנֶיךָ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְעֲשֵׂה
לְמַעַן אֶהְבֶּתוּ, וְתֵן לָנוּ פֶּרֶןסוֹתֵינוּ בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָּה, בְּלִי
טָרַח וּבְלִי שׁוּם טְרָדָא כָּלֵל. וְאַל תִּצְרִיכֵנִי לִיָּדִי מִתַּנַּת
בְּשָׁר וָדָם, בְּאָפֶן שְׁאֵזְכָּה לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיִּי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת קִמָּא עֲזָה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה יָדַעְתָּ גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּוֶה עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתֵי הָרָבִים
מֵאֵד, עַד גְּבוּהֵי שָׁמַיִם, עַד אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דֶּרֶךְ
אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, כִּי גִשְׁמִיּוֹת עֲכִירַת הַחֶמֶד וְתַאֲוֹתָיו
הָרָעִים נֶאֱחָזוּ וְנִדְבַק בִּי מֵאֵד, וְדַעְתִּי נִתְעַרְבָּב וְנִתְגַּשֵּׁם
מֵאֵד. חוֹס וְחַמֵּל עָלַי, וְתֵן לִי יַעֲזָה טוֹבָה אֵיךְ לְחַפֵּשׂ
וּלְמַצֵּא אֵיזֶה דֶּרֶךְ וְנִתִּיב וּשְׁבִיל, בְּאִפֹּן שְׂאֻזְכָּה לָשׁוּב
אֵלֶיךָ מֵעַתָּה.

זַכְּנוּ לַהֲיוֹת רְגִילִים לְהִתְאַנֵּחַ לִפְנֵיךָ בְּאַמֶּת מֵעַמֶּק הַלֵּב
עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּת מִמָּוֶה, עַד שִׁיְהִיָּה נִשְׁבֵּר כָּל גּוֹפִי עַל־
יְדֵי כָּל אֲנָחָה וְאֲנָחָה.

זַכְּנִי עַל־יְדֵי אֲנָחוֹתִי לְהוֹצִיא מִמֶּנִּי הָרוּחַ וְהַהֲבֵל דְּסִטְרָא
אַחֲרָא (הַטּוֹמָאָה) וּלְהַכְנִיס בְּקֶרְבִּי רוּחַ וְהַבֵּל דְּקִדְשָׁהּ. וְעַל־
יְדִיזֶה אֲזֻכָּה לַעֲקֹר עֲצָמִי לְגִמְרִי מִחֻבֵּל הַטְּמָאָה שֶׁנִּקְשָׁר
בִּי, וְאִדְבֵּק וְאִקְשָׁר עֲצָמִי בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֻזֵּק לְחַבֵּל
הַקִּדְשָׁה לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְתַפְסִיק וְתִגְרֹשׁ וְתִבְטֹל
מִמֶּנִּי מְגוּפִי וְנִפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי כָּל מִינֵי טְמָאוֹת.
וְתִקְרַבְנִי וְתִקְשְׁרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, לְחַבֵּל הַקִּדְשָׁה בְּאַמֶּת, בְּקֶשֶׁר
אֲמִיץ וְחֻזֵּק מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא עַב).

יְהי רַצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַּזְכְּנוּ לְאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם, שְׂאֻזָּכָה לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, וְאֻזָּכָה
לְהִתְדַבֵּק וּלְהַכְלִיל בְּתוֹךְ שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וְאֵהִיָּה
חֶזֶק וְאַמִּיץ בְּהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר אֻזָּכָה לְהִתְהַפֵּךְ
מִגְשָׁמִיּוֹת גּוֹפִי לְמַהוּת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְהָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה תֹאכַל אוֹתִי, עַד שִׁיְהִיָּה נֶאֱכָל וְנִתְבַטֵּל כָּל הָרַע
הַנֶּאֱחָז בִּי. וְזַכְּנִי לְהַכְלִיל וּלְהִתְבַטֵּל בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּבִטּוֹל
גָּמוּר. זִכָּה אֶת עַמְּךָ שֶׁבְּגָלוּת לָבֹא מִהֲרָה לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם, וּלְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְדַבֵּק בְּצַדִּיקִים אֱמֵתִיִּים בְּדַבְּקוֹת
גָּדוֹל וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת. וְתַחֲמַל עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ
בְּחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַעֲזָרְנוּ לְכַנוֹס לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּאַמֶּת,
וּלְהִתְהַפֵּךְ לְמַהוּתָה הַקְדוּשָׁה, וּלְמַהוּת קִדְשָׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל,
וּלְמַהוּת קִדְשָׁת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים. וְלֹא תִקְיָא אוֹתָנוּ
הָאֶרֶץ וְהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה כְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר
מִלְּפָנֶיךָ.

רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה', רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד. זַכְּנוּ לְאַמוּנָה
הַקְדוּשָׁה וּלְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה, וּלְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיקִים
הָאֱמֵתִיִּים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא עג).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְצַדִּיק שִׁיעוֹרָר וַיְגַלֶּה וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַקּוֹל הַמְשָׁקָה
אֶת הַגֶּן עֵדֶן, שֶׁהוּא הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן,
שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר הַקָּדוֹשׁ שִׁיתְעוֹרָר לְעֵתִיד בָּעֵת שֶׁתַּחַדְּשׁ
אֶת עוֹלָמָהּ בְּחֶסֶדֶךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב, "עוֹלָם חֶסֶד
יִבְנֶה". אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַקּוֹל הַזֶּה גְּדִלִים כָּל הַרִיחוֹת טוֹבוֹת
וְכָל הַיִּרְאוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת הַמַּחֲיִים אֶת נַשְׁמוֹתֵינוּ. וַתִּמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ יִרְאָה שְׁלֵמָה, יִרְאָה עֲלֵאָה, יִרְאָה הַרומָמוֹת, וְאִירָא
וְאִפְתָּח וְאוֹחִיל מִמָּךְ תָּמִיד. וְאִזְכָּה לְהַרְגִישׁ יִרְאָתְךָ
הַקָּדוֹשָׁה עָלֵי תָמִיד, וַתִּזְכְּנֵנוּ לַעֲנוּהָ אֲמִתִּייתָ, עַד שֶׁאִזְכָּה
לְהַכֵּלֵל בְּךָ בְּאַמֶּת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדִל חַלִּישוֹת נַשְׁמוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר
נִחְלָשׁוּ מְאֹד עַל יְדֵי שֶׁהִגְבַּרְנוּ גַּשְׁמִיּוּתֵינוּ עַל יְדֵי מְזוֹנָא
דְּגוּפָא (מְזוֹן הַגּוּף) עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל. מְלֵא רַחֲמִים
בְּכָל-עֵת, חוֹסֶה עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, וְחֻזָּק
וְאַמְצָם בְּיִרְאָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, רַחֵם עָלֵי וַתִּזְכְּנֵנוּ לְבִטֵּל תַּאוֹת
אֲכִילָה וּלְהַכְנִיעַ מְזוֹנָא דְּגוּפָא, וּלְחַזֵּק מְזוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא (מְזוֹן
הַנֶּשְׁמָה). וַתִּשְׁפִּיעַ עַל נַשְׁמוֹתֵינוּ רֵיחַ טוֹב, רֵיחַ גֶּן עֵדֶן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כְּבוֹד
דְּקֻדְשָׁה לְמַעַן שְׂמִיךְ בְּאַמַּת,

כְּבוֹד הַנִּמְשָׁךְ מֵהַצִּדִּיק הָאֻמַּת שִׁישׁ לוֹ כֹּחַ הַמוֹשֵׁךְ
לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתָךְ, וְהוּא אֲשֶׁר מְקִים אֶת הַמְשָׁכֵן תָּמִיד,
וְאַצְלוֹ שׁוֹכֵן כָּל הַכְּבוֹד הָאֻמַּת דְּקֻדְשָׁה, אֲשֶׁר כָּל זַכְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְרֹאשָׁיו, כֻּלָּם מְקַבְּלִים כָּל כְּבוֹדָם וְגִדְלָתָם מִמֶּנּוּ.
זַכְנוּ לְכְבוֹד כְּזֶה, אֲשֶׁר עַל־יְדֹו יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ
כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם תָּמִיד, וְתַמְלִיךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בְּכְבוֹדְךָ מְהֵרָה, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ,
וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, "אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא
אֶתֵּן וְתַהֲלִיתִי לַפְּסִילִים".

וְנֶאֱמַר "סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו".
"כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יְדַבְּרוּ". "בְּרוּךְ ה'
אֱ-לֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ.

וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן".

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ע.)

יְהִי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁנִזְכֶּה לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּינוּ וּמִפִּי זֶרְעֵנוּ עַד עוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְהִבִּין כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל בּוֹרֵין וְאִמְתָּנוּ. וְנִזְכֶּה לְהִבִּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר, וּלְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים שִׁיְהִיו לָךְ לְנֶחֱת וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ, וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְהַמְאֹר שְׁבַתְּוָה יַחְזִירֵנוּ לְמוֹטֵב בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ.

וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי הַלְמוּד לְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת אֶת כָּל צְרוּפֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁאֵנוּ לוֹמְדִים, שֶׁבִּהְיוּ נִיצוּצוֹת שֶׁל חַיּוֹת אֱלֹקִית הַשִּׁיכוֹת לְנַפְשֵׁנוּ, שֶׁהִפְלֵנוּ בְּחַטָּאֵינוּ לְתוֹךְ קְלַפַּת הַגּוֹיִם. אֲנֵא ה', רַחֵם עַל נִיצוּצֵי הַחַיּוֹת וְהַנְשְׁמוֹת הַקְדוּשׁוֹת הָאֵלֶּה, וְעֲזָרְנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ בְּאַמֶּת וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְהַר וְתַחֲשִׁי לְבָרֵךְ וּלְלַקֵּט וּלְגַאֵל אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְדוּשׁוֹת מִן הַגְּלוּת, וְתַשִּׁיבָם לְמְקוֹמָם בְּשָׁלוֹם - לְהַשְׁלִים הַפֶּגֶם וְהַחֲסָרוֹן שֶׁנוֹצָר בְּעוֹלָמוֹת וּבִשְׁמוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁמִּשָּׁם נִפְּלוּ הַנִּיצוּצוֹת. וַיִּשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נִדְחָיו, וְתַחֲזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא עא.)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

מָלֵא רַחֲמִים, נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנִי, זַכְנוּ מִהֲרָה לִירְאָה שְׁלָמָה
בְּאַמֶּת. קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא הַמַּלְאָכִים
הַנוֹרָאִים רוֹעִשִׁים וּמִתְפַּחַדִּים מִהֲדַר גְּאוּנוֹךָ, וְכֻלָּם עוֹשִׂים
בְּאַיְמָה וּבִירְאָה רְצוֹנוֹךָ.

תָּן לָנוּ יְרָאָה, מָלֵא רַחֲמִים. תָּן לָנוּ יְרָאָה, אֱלֹהֵי כָל
הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם שָׂרֵשׁ הִירְאָה. תָּן פַּחַדְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֶׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָאתָ, וִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלֵם אֲגָדָה אַחַת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ
נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּאִפְּן שְׁנוּזָכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּזָכָה עַל־יְדֵי הִירְאָה לְהַעֲלוֹת נַחַת
וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְפָנֶיךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע
טוֹבָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, עֲשֵׂר וְכָבוֹד וְחַיִּים
וְכָל טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, עַד שְׁנוּזָכָה שִׁיְהִיָּה נִשְׁלָם
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל־יְדֵינוּ בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת כְּרְצוֹנוֹךָ
הַטּוֹב, וְיִגְדֵּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם, וְיִשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי הָעוֹלָם
אֵלֶיךָ, וְיַעֲבֹדוּךָ כְּלֵם בְּאַיְמָה וּבִירְאָה וּבִפְחַד גְּדוֹל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכז).

ה' אֱלֹהֵינוּ

גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנֵנוּ וְכוֹסֵפֵנוּ חֶזֶק מְאֹד לְהִתְקַרֵּב
לְרַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ צָדִיק הָאֱמֶת, אֶךְ בְּעֻנּוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵינָנו
זֹכִים לְבֹא לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ.

מִלֵּא רַחֲמִים, רֵאָה עֲנִי וְעַמְּלִי, רֵאָה עֲנִי וּמְרוּדִי לְעֻנָּה
וְרֹאשׁ, שְׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג. כִּי אֵין לִי לְמִי
לְפָנוֹת לְהוֹשִׁיעַ, רַק לָךְ לְבַד עֲיִנִי תְלוּיּוֹת. חוֹס וְחִמֵּל נָא
עָלַי, וְסִלַּח נָא, וּמַחֵל נָא, וְכִפֹּר נָא עַל חַטָּאִי וְעוֹנִי וּפְשָׁעֵי
הַמְרַבִּים. עֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ וְתַתֵּן לָנוּ בְּמַתַּנּת חֲנֻם וְנִדְבַת חֶסֶד
כָּל מָה שֶּׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ.

וְאִם שְׁגִיתִי בְּלִשׁוֹנִי, אַתָּה ה' תִּכְפֹּר בְּעַדִּי. וְתִזְכְּנוּ גַם
בְּעוֹלָם הַזֶּה לְטַעוֹם מֵעֵין הָעוֹלָם הַבֹּא, לְהִתְבַּטֵּל אֵלֶיךָ,
וְלִדְעַת שְׁכָל מְאֻרְעוֹתֵינוּ הַכֹּל לְטוֹבֵתְנוּ, כִּי טוֹב ה' לְכָל.
וְתִזְכְּנוּ לְגִלוֹת מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם. לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד. וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.
יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א ד).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֶ-דָּנִי, מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוּמָךְ
נוֹפְלִים. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַחֲמָן אֲמֵתִי, מַחִיָּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. אַתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁעָקָר הֶרַחֲמָנוּת מְכַל הֶרַחֲמָנוּת הוּא מֵה שְׁאַתָּה חוֹשֵׁב
מִחֲשָׁבוֹת בְּכָל עֵת וְרָגַע לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדַּח לְעֵת הַתַּחֲיָה,
שְׂאֵז יִהְיֶה עָקָר יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר אֶפְלוּ כָּל
הַצְּדִיקִים הַגָּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים חֲרָדִים וְזוֹחֲלִים מִמֶּנּוּ.
וְעָקָר הֶרַחֲמָנוּת וְהִשּׁוּעָה וְהַצִּלָּחָה וְהַתְּקוּהָ הוּא - לְמִי
שְׁזוּכָה לְקַבֵּל יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים לְהַצִּילָה לְעֵת הַהוּא, שֶׁהוּא
עֵת הַתַּחֲיָה, בְּעֵת שְׁאַתָּה עֲתִיד לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים.

אֲשֶׁרִי הַזּוּכָה לְרַחֲמָנוּת אֲמֵתִי הַזֹּאת, אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה בְּעוֹלָם
הַזֶּה כָּל יְמֵי חַיָּיו וְכָל שְׁעוֹתָיו וְרָגְעָיו לְזָכוֹת לְזֹאת
הֶרַחֲמָנוּת, שֶׁהוּא עָקָר הַתְּכִלִּית מְכַל יְמוֹת עוֹלָם, וְחוּץ
מִזֶּה הַכָּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לה.)

יהי רצון!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּהֲיֶה בְּעֶזְרֵנוּ, וּתְזַכֶּה
 אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד
 וּלְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְשִׁמָּה תָּמִיד, וּלְהַגִּיט בָּהּ יוֹמָם
 וּלְלַיְלָה, וּבִזְכוּת וְכַח לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה תִּתֵּן לָנוּ כַּח
 לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ אֶת הַיֵּצֶר הָרָע מִקֶּרְבָּנוּ, וּנְזַכֶּה
 לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל אֶת הָרוּחַ שְׁטוּת וְכָל מִינֵי שִׁגְעוֹן שֶׁנִּתְדַּבֵּק
 בָּנוּ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים, הַכֹּל נִזְכֶּה לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל עַל
 יְדֵי לַמּוֹד וְעַסֵּק הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הִיא כְּלֵה שְׁמוֹתֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהָרוּחַ שְׁטוּת וּשִׁגְעוֹן
 לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ כָּלֵל. אָנָּה ה' אַתָּה יַדְעָתָ אֶת רַבּוֹי
 הַמַּחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרָדוֹת הַמְּבַלְבְּלִים וּמְטַרְדִּים אוֹתָנוּ
 מִעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְכֹלָם בָּאִים עַל
 יְדֵי הָרוּחַ שְׁטוּת וּשִׁגְעוֹן שֶׁנִּתְדַּבֵּק בָּנוּ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 הָרָעִים, עַל יְדֵי חֲטָאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ הַמְּרַבִּים, עַד
 אֲשֶׁר נִתְּבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ וְנִתְּעַכֵּר שִׁכְלָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי
 שְׁעוֹר וְעֶרְךָ. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, טוֹב לְכָל וּרְחֲמֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיוֹ, תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֶאֱבֹד, וְנִכְנֶה לְבַטֵּל אֶת הָרוּחַ
 שְׁטוּת עַל יְדֵי עֲסֵק הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא א).

רבון העולמים!

זכנו בחסדיך הרבים לשלמות הדעת דקדושה, ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניך, ותפתח לנו אור השכל באמת, באפן שנזכה שיתגלה לנו היטב באמת לאמתו אור הצדיקים האמתיים המאירים בכל העולמות כלם, ונזכה על ידי זה ליראה ואהבה בשלמות, תיחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך באמת בתכלית השלמות. רבוננו של עולם, עשיתי מעשים הגורמים להתרחק מאד מן התכלית האמתית, ועתה למה לי חיים כאלה, חיי צער כאלה, חיים מרים ומרורים כאלה, האם זה נקרא חיים? הלא אלה מיתות טובים מחיים מרים כאלה, מאחר שאיננו זוכים בחיים האלה להשגת התכלית האמתית. יהי רצון מלפניך שנזכה למלאת רצונך ולעסק בעבודתך בלב שלם, ונזכה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ובכל עשייתנו שנעשה בזה העולם יהיו כוננתנו רק כדי שיתגלגל מזה השגת תכלית הטוב האחרון, ונזכה לקים מקרא שכתוב. "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך", וכל מעשינו יהיו לשם שמים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יו"ח).

בס"ד

ויותר מזה טוב מאוד
שמיחין את לבו לפני ה'
יתברך כמו לפני ידיד אמתי

(הקדמה השתפכות הנפש)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְקַבֵּל מֵאַתָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּעֵת צְמִיחַת הַמַּחֲלָה,
בְּעֵת שֶׁהַחֹלָאֵת סָתוּם וְטָמוֹן בְּקִרְבָּנוּ וְאִין יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ
כָּלֵל, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל הַתַּעֲלֹמוֹת שֶׁבְּקִרְבָּנוּ. רַחֵם
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתַקְּדִים רְפוּאָה לְמַכָּה, וְתִרְפְּאֵנוּ
קֹדֶם צְמִיחַת הַמַּחֲלָה, בְּעֵת שֶׁמֶתַּחִיל אֵיזָה מַחוּשׁ לְהַתְגַּדֵּל
וְלִצְמַח מִמֶּנּוּ מַה שִׁיִּצְמַח חֲלִילָה, אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד
תִּרְפְּאֵנוּ מְכֹל זֶה, כִּי אִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה
וְשׁוּם רְפוּאָה לְשׁוּם מַחֲלָה וּמַכָּה וְכָאֵב, בְּכֻלָּם אִין לָנוּ
שׁוּם תִּקְוָה עַל שׁוּם רְפוּאָה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד
אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִרְפוּאוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם וּמִיִּחְלִים, כִּי אַתָּה
רוֹפֵא נְאֻמָּן, רוֹפֵא אֱמֶת, רוֹפֵא חַנּוּם, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עָלֵינוּ וְתַרְחִיקֵנוּ מִרוּפָאִים וְדֹאקְטוֹרִים
תָּמִיד, וְתַכְנִיעַ וְתַפִּיל וְתַשְׁפִּיל כָּל הַדֹּאקְטוֹרִים אֲשֶׁר
מִזִּיקִים מְאֹד וְהוֹרְגִים נַפְשׁוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם בְּשׁוּגֵג
וּבִמְזִיד, זַכְנוּ לְקַבֵּל כָּל הַרְפוּאוֹת שְׁבַעְעוֹלָם עַל־יְדֵי תְּפִלָּה
לְבַד, וְתַתְּגִלָּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, שֶׁאִין שׁוּם רְפוּאוֹת בְּעוֹלָם,
כִּי אִם עַל־יְדֵי תְּפִלָּה לְבַד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי אֲנִי ה'

רְפָאֶךָ". (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א).

רבון העולמים

הננו מקשרים את תפלותינו לכל הצדיקים, ובפרט לרבנו הקדוש. ואתה ברחמיך הרבים תעורר את לב צדיקי האמת שיקבלו את תפלותנו ויעלו אותם לפניך. ואף אם תפלתנו אינה כראוי והיא מעורבת בפסולת הרבה - ואין אות אחת שתהיה זכה ונקיה - כי לא בדעת אדבר והדבור רחוק מן המחשבה. הן על כל אלה תגביר רחמיך וחסדיך, ותתן כח בצדיקיך האמתיים שיוכלו להעלות ולהגביה תפלותינו - לזכותם ולנקותם מכל סיג ופגם, באפן שיוכלו לעלות לפניך לרצון, ויבנו מהם את קומת השכינה - קומת האמונה, להכינה ולסעדה ולהקימה מגלותה. ותשיב שכינתך לציון - שנרגיש שאתה שוכן בינינו, ותאיר פניך אלינו - פנה אלי וחנני. כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני. רק בשמך לבד בטחנו. ותעורר את משיח צדקנו - צדיק האמת - שיקבל תפלותנו ויעלה אותם לפניך, ויהיו בידי לחרב פיפיות, למחסה ולמגן וצנה, ללחום את לוחמנו ולרוב את ריבנו. יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע. החזק מגן וצנה וקומה בעזרתך" (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ב).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

"לָמָּה תִּבְיֹט בּוֹגְדִים, תַּחֲרִישׁ, בְּבַלַּע רָשָׁע - צַדִּיק מִמֶּנּוּ".
עוֹרֵר נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וַיְגֹלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ. כִּי
אֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאִין בָּנוּ כַּח לַעֲמוֹד נֶגֶד אֵף אֶחָד מִשׁוֹנְאֵינוּ
שֵׁישׁ לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֵף כִּי נֶגֶד כָּלֵם.
וְלָמָּה לֹא תִרְחַם עַל רַחוּקִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, וְאֵיךְ יוֹכְלוּ
חֲלוּשֵׁי כַּח כְּמוֹנוּ לַעֲמוֹד בְּפִי אֲרִיּוֹת.

בוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, ה' אֱ-לֹהִים, אֲתָה
יֹדַעַת כִּי כָל כּוֹנְנֵי רְצוּיָה לְשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְאִם אִמָּנִים מַעֲשֵׂי
אֵינָם עוֹלִים יָפָה, וּפְעֻלוֹתֶיךָ סוֹתְרִים אֶת דְּבָרֶיךָ, וְאֵינִי זוֹכֶה
לְרַחֵם עַל עַצְמִי לְמַלְאֵת מִשְׁאֲלוֹת לְבִי, לַהֲיוֹת כְּרָצוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּאַמֶּת. הֵן עַל כָּל אֱלֹהִים גָּבְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ,
וּמִחֲשָׁבָה טוֹבָה אֲתָה מְצַרֶּךָ לְמַעֲשֶׂה. כִּי אֲתָה יֹדַעַת אֶת
לְבָבִי, אֲשֶׁר זֶה כְּמָה אָנוּ מִשְׁתוֹקְקִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
לְזִכּוֹת לִישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת, שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי לְכַנוֹס בַּעֲבוּדָתְךָ
בְּאַמֶּת. לָמָּה תַּתְּעֲנוּ ה' מִדְּרָכֶיךָ. וְלָמָּה תִּתֵּן כַּח לְרוֹצִים
לְהַסְתִּיר הָאֱמֶת, כִּי אֵין בָּנוּ כַּח כְּנֶגְדְּךָ, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד
אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים. יְהִי רָצוֹן, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ
כַּח לְהַתְּגַבֵּר עָלֵיהֶם (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ח).

רבונו של עולם!

אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, כי אין מלה בלשוני, הן ה' ידעת כלה, כי נשאתני ותשליכני. ה' ברצונך העמדת להררי עז, הסתרת פניך הייתי נבהל. ענני ה' כי טוב חסדך, כרב רחמיה פנה אלי. ואל תסתר פניך, כי צר לי מהר ענני. אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן. מה בצע בדמי ברחמי אל שחת, היודך עפר, היגיד אמתך? שמע ה' וחנני, ה' יהיה עוזר לי, כי אין שום דרך לגלות עצם ההסתרה שבתוך הסתרה אשר אני בה, ואין דרך להציל נפשי מפח יוקשים.

אבל ברחמיה חשבת להטיב אחריתנו, והבטחתנו שעל ידי עסק התורה נזכה למצא אותך בכל עת, אפלו בימים האלה - בתקף ההסתרה שבתוך ההסתרה. על כן באתי לפניך ה' מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, שתזכני ברחמיה הרבים לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה, בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה עלי ידי עסק התורה לגלות ההסתרה שבתוך ההסתרה, ולמצא אלהותך בכל עת ובכל מקום, ולא יהיה כח לשום ענין שבעולם להסתיר ממני אלהותך והשגחתך (ליקו' תפילות קמא נו).

רבונו של עולם!

זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר בכל לילה על השנה, וללמוד לשמה הגמרא הקדושה, ועל ידי זה ימשך עלינו חוט של חסד. ועל ידי זה לא יזיק לנו שמיעת קול זמרה ונגון משום אדם שבעולם, ואפילו הקולות הפגומים הבאים ממנגן רשע, אל יהא לו כח להזיק אותנו, לבלבל אותנו מעבודתנו, חס ושלום, רק תתן לנו כח להעלות נגינתם ולהקימם להחזירם אל הקדושה. ותמלך אתה ה' מהרה לבדך על כל מעשיך, ויקים מקרא שכתוב, "זמרו א-להים זמרו, זמרו למלכנו זמרו. כי מלך כל הארץ א-להים, זמרו משכיל". ותזכר את עמך ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב.

אנא! השב כהנים לעבודתם, ולוים בדוכנם לשירם ולזמרם, והשב ישראל לגויהם. ותן לנו שכל וחכמה דקדושה, שנזכה להמשיך עלינו עול מלכותך תמיד, ולגלות מלכותך ואדנותך לכל באי עולם, וכסא דוד מהרה תכין, ותביא לנו את משיח בן דוד - נעים זמירות

ישראל, במהרה בימינו (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ג).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

תִּשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִן הָאֲכֻזִּרִיּוֹת וּמִן הַכַּעַס וּמִן הַקִּפְדוֹת,
וְאַזְכֶּה לַהֲיוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, וְלֹא
יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם כַּעַס וְקִפְדוֹת, וְלֹא שׁוֹם אֲכֻזִּרִיּוֹת כָּלֵל,
וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רַחֲמִים, שְׂאֲזֹכָה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תָּמִיד
כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִשְׁמַר אֶת
דַּעְתִּי וּמַחִי וְשִׁכְלִי בַּקְדָּשָׁה גְדוֹלָה, וְתַצִּילֵנִי מִבְּלָבוֹל
הַדַּעַת וּמִכִּסְיָלוֹת וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת.

וְאַזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּכָל־עֵת בַּקְדָּשָׁה
גְדוֹלָה, וְלֹא אֶנִּיחַ לְכֹנֶס בְּדַעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי שׁוֹם מַחְשָׁבָה
חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד מִמַּחֲזִין
דְּקֻטְנוֹת, וְתִשְׁפִּיעַ וְתַמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד מוֹחִין דְּגְדֻלוֹת,
וְיִהְיֶה שִׁכְלִי הוֹלֵךְ וְגְדוֹל בְּכָל־עֵת בַּקְדָּשָׁה וּבִטְהָרָה
גְדוֹלָה. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לְזֹכֶר וּלְטָהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת
כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מַחֲזִין שְׁלִי שְׁבִשְׁלֵשָׁה חֲלָלִי הַגְּלַגְלֶת, שֶׁהֵם:
חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשָׁה מַחֲזִין שְׁלִי יִהְיוּ
מַחְצוֹת פְּרוֹסוֹת בְּפָנַי הַתְּאוּהָ הָרָעָה הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁהוּא תְּאוּהָ.
נְאוּף.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ח).

ה' אֱלֹהֵי!

רַחֵם שְׁנוּזָכָה לְהוֹצִיא מִפִּינוּ דְּבוּרֵי אֲמַת בְּתַפְלוּתֵינוּ, עַד
אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה שׁוּם חֶשֶׁךְ וְאַפְלָה לְמָנוּעַ אוֹתָנוּ מִתְּפִלָּתָנוּ.
וּבְכָל מִינֵי חֶשֶׁךְ וְאַפְלָה הָרוּצִים לְהִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת,
וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּכָל־ם נוֹכַח לְמַצּוֹא הַפְּתָחִים לְצֵאת
מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל, עַל יְדֵי דְבוּר אֲמַת
שְׁנוּצִיא מִפִּינוּ.

”כִּי אַתָּה ה' תֹּאמִיר גִּרִי ה' אֱלֹהֵי יִגִּיהַ חֶשֶׁכִּי”.

ה' אֱלֹהֵי, אֵין לִי שׁוּם פֶּתַח הַצֵּלָה אַחֲרֶת, כִּי אִם עַל יְדֵי
שְׁתּוּזָכָה אוֹתִי לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמַת לְפָנֶיךָ.

עֲזֹרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ אֲמַת תְּמִיד, וְשִׁלְעוֹלָם
לֹא יֵצֵא שִׁקָּר מִפִּי אֶפְלוּ שְׁלֹא בְכוּנָה, רַק כָּל דְּבוּרֵי יִהְיוּ
דְּבוּרֵי אֲמַת.

וּתְיַחַד אֶת לִבִּי אֵלֶיךָ, שְׁאֻזָּכָה תְּמִיד לְהַטּוֹת דַּעְתִּי
וּמִחֻשְׁבֵּתִי אֶל הָאֲמַת לְאַמְתּוֹ, וְאַתָּה תְּסִיעֵנִי לְדֶרֶךְ וְלִילֶךְ
בְּנִתִּיב הָאֲמַת תְּמִיד, וְלֹא אֶטָּה מְדֶרֶךְ הָאֲמַת יָמִין וּשְׂמָאל.
הַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קְוִיתִי
כָּל הַיּוֹם. וְאַזְכָּה תְּמִיד לְשִׁפּוֹךְ שִׁיחִי וּתְפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי
לְאַמִּיתוֹ (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ט).

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קב ~

אָנָּה ה'!

מִלֵּא רַחֲמִים רַבִּים, הִרְחַמְנוּ בָּאֲמֶת. יַעֲזֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ
עַל גְּבוּזִים כְּמוֹנוֹ, שְׁנֹזֶכָה לְהִרְגִּישׁ שְׁפִלוּתֵנוּ בָּאֲמֶת, וְאֵל
יִגְרְמוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְדַחוֹת אוֹתֵנוּ וּלְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתֵּנוּ
בְּמַחְשְׁבוֹת שֶׁל שְׁטוּת - מַחְשְׁבוֹת שֶׁל פְּנִיּוֹת מִן הָאֲמֶת
וּגְבָהוּת לֵב.

רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִשּׁוּם צַד
גָּאוֹת וּגְבָהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל.

כִּי בָּאֲמֶת יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֲנוּ רַאיוֹיִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, כִּי
פָּגַמְנוּ בְּכְבוֹדְךָ מְאֹד עַל יְדֵי שְׁהִתְגָּאוּנוּ - כַּאֲשֶׁר אַתָּה
יָדַעְתָּ ה' אֱלֹהֵי. אֲךָ נִשְׁעַנּוּ עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁתַּהֲיֶה
בְּעֶזְרֵנוּ וְתִשְׁתַּדֵּל בְּהַצִּלָּתֵנוּ.

עַל כֵּן עֲזָרְנִי ה' אֱלֹהֵי, שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל דַּעְתִּי בְּשׁוּם צַד
פְּנִיּוֹת וּגָאוֹת כָּלֵל. וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְלֹא
תִּנְיַחֲנִי לְתַעֲזוֹת בְּדַרְכִּים גְּבוּזִים, חֵס וְשְׁלוֹם.

וְתַעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ, וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ
אֲשֶׁמּוֹר בָּאֲמֶת, בְּתַכְלִית הָעֲנוּהָ בָּאֲמֶת לְאֲמִתּוֹ.

וְתַעֲזָרְנִי שְׁאִפְלוּ בְּשַׁעָה שְׁתֹּזַכְנִי לַעֲשׂוֹת טוֹב - שֶׁלֹּא אֲדַע
מַעֲצָמִי כָלֵל לְעוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות א יא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל, וְהוֹצַאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּכַח
גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה, וְהִבְדַּלְתָּנוּ מִחַמְשִׁים שֶׁעָרִי טְמֵאָה,
וְהִכְנַסְתָּנוּ בַּחֲמִשִּׁים שֶׁעָרִי קֹדֶשֶׁה.

וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּמִימָה.
וּבַחֲרַת בָּנוּ מִכָּל הָאָמוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בַּמִּצְוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת,
הַנִּחְמָדִים מִזֶּהָב וּמִפָּזָר רַב.

וְכַמָּה אֲזַהְרוֹת הִזְהַרְתָּנוּ, וְכַמָּה הוֹכַחוֹת הוֹכַחְתָּנוּ,
לְבָלִי לַעֲבוֹר עַל מִצְוֹתֶיךָ, לְמַעַן יִיטֵב לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עַד עוֹלָם.

וְגַם אוֹתִי זָכִיתָ גַם כֵּן, בַּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהָעֲצוּמִים,
וּבִרְאֵאתָ אוֹתִי בֵּין זֶרַע יִשְׂרָאֵל,
וְקִרְאֵתָ שְׁמֶךָ עָלַי לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, אֲשֶׁר
שְׁמֶךָ מְשַׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ.

”אֵלֹהֵינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּים, וּלְשׁוֹנֵינוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גָּלִיו,
וּשְׁפָתֵינוּ שֹׁבַח כְּמֶרְחָבִי רְקִיעַ, לֹא נוֹכַל לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
לְפָנֶיךָ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ.”

אָנָּה הִיָּה עִמָּנוּ תָּמִיד!

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ד.)

אַכִּינוּ שְׁבַשְׁמִים

מַחִיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים, זַכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְתַחִית
הַמַּתִּים וְעֲזֹרְנִי מַעֲתָה שְׁאֻזְכָּה שִׁיְהִי נַחִיָּה שְׁפָלוּתִי הָאֲמִתִּי
הַמְּשָׁרֵשׁ בִּי בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, שֶׁהוּא שְׁפָלוּת וְעֲנוּה
אֲמִתִּית שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַמְּשָׁרֵשׁ בְּכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, שְׁזֹאת הַשְּׁפָלוּת וְהַעֲנוּה
הוּא עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים, חַיִּים הַנִּצְחָיִים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא.
אֲבָל עֲתָה בַּעֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים, הַשְּׁפָלוּת הַזֹּאת הוּא בִּבְחִינַת
מִיתָה אֲצִלִּי, וְאִינִי זֹכֵךְ לְהַרְגִּישׁ זֹאת הַשְּׁפָלוּת הָאֲמִתִּית,
וּמַחֲמַת זֶה אָנוּ רְחוּקִים מִמֶּךָ. זַכְנִי לְכָל הָעֲצוֹת וְהַדְּרָכִים
הָאֲמִתִּיִּים, בְּאִפֶּן שְׁאֻזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַקִּיץ וּלְהַחֲיוֹת הַשְּׁפָלוּת
וְהַעֲנוּה הָאֲמִתִּית הַזֹּאת הַמְּשָׁרֵשׁ בִּי. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה
אָנוּ רְחוּקִים מִשְׁפָּלוּת וְעֲנוּה אֲמִתִּית שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל.
וּבַעֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים, אִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מֶהוּ שְׁפָלוּת וְעֲנוּה שֶׁהוּא
עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, כִּי כָּכָר
הַזֶּה־רַתְּנוּ לְהִיּוֹת עֵז כְּנֶמֶר וְלֹא שִׁפָּל. עַל רַחֲמֶיךָ לְבַד אָנוּ
בוֹטְחִים, שְׁאֵתָה תִּלְמַדְנוּ דְּרָכֵי הַעֲנוּה בְּאֲמִתּוֹ, וּתַחֲיָה אוֹתִי
בְּחַיִּיךָ הַנִּצְחָיִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לה.)

אַבִּינוּ שְׁכַשְׁמִים!

חֲתִיף חַיִּים לְכָל חַי, גָּאֲלָנוּ מִמָּוֶת פָּדָנוּ מִשַּׁחַת, וְהִצַּל
אוֹתָנוּ מִכָּל מִיָּנִי מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים שֶׁהֵם סִטְרָא
דְּמוֹתָא (צד הַמּוֹת). וְחַנְּנִי מֵאַתָּה חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אַרְוִכִּים,
חַיִּים אֱמֵתִיִּים, חַיִּים נְצִחִיִּים. וְעֲזֹרֵנִי שְׂאֻזָּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת
הַמוֹחִין שְׁלִי הַנִּקְרָאִים 'בָּאָר מִים חַיִּים'.

זִכְנִי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, וְתַצִּיל אוֹתִי
מִיִּרְאוֹת הַנִּפְּלוֹת - שְׁלֹא אֶתִּירָא מִשּׁוֹם דְּבָר שְׁבַעְוֹלָם, כִּי
אִם מִמֶּךָ לְבַד אִירָא וְאַפְחֵד תְּמִיד, לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאַתְךָ
עַל פָּנֵי לְבִלְתִּי אֶחְטָא לְעוֹלָם. וְעֲזֹרֵנִי לְהַתְּפַלֵּל בְּאִפֻּן
שְׂאֻכְנִים כָּל כַּחַי בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאוֹצִיא אֶת הַקּוֹל
וְהַדְּבוּר בְּכַח גָּדוֹל, עַד שִׁיְהִיָּה קוֹלִי פּוֹגֵעַ בְּמוֹחִי, כְּמוֹ קוֹל
רַעְמִים, עַד שֶׁהֵלֵב יִשְׁמַע הַיָּטִב דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה וְיִתְעוֹרֵר
לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת. וְזִכְנִי שִׁיְהִיָּה לִי יִרְאָת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, עַד
שִׁיְהִיו דְּבָרֵי נִשְׁמָעִים לְבָרִיּוֹת לְעִבּוּדְךָ וּלְיִרְאַתְךָ, וְקוֹל
תְּפִלָּתָנוּ יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, כְּמוֹ שְׁבַעָה קוֹלוֹת שְׂאֻמֵּר
דָּוִד בְּתַפְּלוֹתָיו. וְזִכְנִי שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם עֲקֻמִּיּוֹת
וְעֻקְשׁוֹת כָּלֵל. רַק אֲזַכָּה לְיֹשֶׁר לִבִּי בְּאַמֶּת, שִׁיְהִיָּה לִבִּי
יָשָׁר עִמָּךָ תְּמִיד. (מבוסס על ליקוטי תפילות א ה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

טוֹבוֹת רַבּוֹת עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲדָּה לֹא נִזְהַרְתִּי לַעֲמוּד בְּטוֹבָתִי,
וְדַחֲתִי בְיָדִים טוֹבוֹתֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְלֹא שָׁמַרְתִּי אֶת
מִצְוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת וְהַחֲבִיבוֹת, אֲשֶׁר הֵם הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה
שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת. וְעַתָּה אַחֲרֵי כָּל אֵלֶּה, מָה אֵמַר לְפָנֶיךָ
יּוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, וְאֵיךְ אוֹכֵל
לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי. וְאֵיךְ אֶפְתַּח פִּי
לַעֲמוּד לְפָנֶיךָ. אָבֵל אֶף עַל פִּי כֵּן, עֵדִין לֹא אֲבִדָּה תִּקְנוֹתִי
וְתוֹחֲלֹתִי מֵה', כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא. כִּי אַתָּה רוֹצֵה בְּתִשְׁבּוֹת
רָשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חֲפִץ בְּמִיתָתָם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדְתָּנוּ
לְהַתּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְהוֹרִיתָ לָנוּ עַל יָדִי
חֲכָמֶיךָ לְהַתּוֹדוֹת וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֶי הַתְּלִמִּיד חָכֵם הָאֵמֶת
שְׁבַדּוֹר - בְּחִינַת מִשָּׁה, שֶׁהוּא עָנִיו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם. וְעַל
יָדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹת וְדוּי דְּבָרָנוּ לְפָנֶיךָ וּלְכַפֵּר כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וּלְהוֹצִיא כָּל הַצְּרוּפִים רָעִים שֶׁל אוֹתִיּוֹת הָעֵבֶרָה
שֶׁנֶּחֱקְקוּ עַל עֲצָמוֹתֵינוּ - בְּנַפְשָׁנוּ, וּלְהַפּוֹךְ כָּל הַצְּרוּפִים
רָעִים מֵרַע לְטוֹב, וְאֵז יִתְחַבְּרוּ וְיִתְרַפְּאוּ שְׁבָרֵי עֲצָמוֹתֵינוּ,
וְיִשׁוּבוּ כָּל אֶחָד לְמָקוֹמָם בְּשָׁלוֹם, וְעַל יָדֵי זֶה נִזְכָּה
לְהַפְּלִל בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ - בְּאוֹרֶךְ הָאֵין סוֹף (לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קמ"א ד').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

קִדַּשׁ אֶת עֵינֵינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשוֹת, וְתִשְׁמְרֵנִי לְבַל אֶסְתַּכַּל
בְּשׁוּם דָּבָר הַפּוֹגֵם אֶת הָרְאוֹת, וְאֶל תִּטְשֵׁנִי וְאֶל תַּעֲזֹבֵנִי
בְּיַד הָרָשָׁעִים.

עֲזָרְנוּ שִׁיתְחַזֵּק מְאוֹר עֵינֵינוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, עַד
שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְרֹאוֹת לְמִרְחֹק, וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִשְׁיָג
צְדָקָתְךָ וְיִשְׁרָת דְּרָכֶךָ, וְנִדַּע וְנִבִּין כִּי ה' הַצַּדִּיק, אֲף־עַל־פִּי
שֶׁהִרְשָׁע זֹכָה בְּדִין.

וְעַל־יְדִיָּזָה תִּתְחַזֵּק אֲמוּנָתְנוּ, וְנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ ה' בְּכָל
לֵב וְנִפְשׁ. וְתִסִּיר מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שֶׁבִּלְבָבֵנוּ,
וְתִיַּשֵּׁר אֶת לְבָבֵנוּ לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּשִׁלְמוֹת אֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם
עַקְמִימוֹת כָּלָל. וְאִזְכָּה לְחַזֵּק אֶת עַצְמִי עַל־יְדֵי שִׁלְמוֹת
הָאֲמוּנָה, לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּל צָרָכִי לְפָנֶיךָ אֱלֹהִי, וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוֹת וּבִיִּשְׁרָת
לֵב, בְּלִי שׁוּם עֲרֻמִּימוֹת וְעַקְמִימוֹת כָּלָל.

וְאִזְכָּה לְהֶאֱמִין כִּי הַכֹּל בְּרִשׁוֹתֶיךָ אֶפְלוּ לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע, וְאִין
אֶתָּה מְקַפֵּחַ שְׂכָר כָּל בְּרִיָּה. וְאִזְכָּה תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל
וּלְהוֹדוֹת לְךָ בִּישׁוּר לֵב, בְּאַמֶּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקִדְשָׁהּ
וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נה).

אָנָא הַשֵּׁם!

רחם עלינו בְּחַסְדֶּךָ הַגָּדוֹל וְרָאה צְרוּתֵינוּ, אֲשֶׁר הִסְטָרָא
אַחֲרָא (הִצִּד הָאֲחֵר) שֶׁהֵם הַתְּאוּת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, אוֹרְבִים בְּכָל
עֵת, וּמַעֲנִים אֶת נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ בְּכָל מִינֵי עֲנֻיִים,
וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ בְּכָל מִינֵי רְדִיפּוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְרוֹצִים
לְגַרְשָׁנוּ מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, וְהֵם צוֹדִים אֶת נַפְשֵׁנוּ לְקַחְתָּהּ.
וְאִם אֲמַנָּם בּוֹדְאֵי הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית, וּמִי יוֹכֵל לְהַכְרִיחַ
אוֹתִי לְהַטּוֹת לְדִרְכָּם. אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהֵי, וְאֵין אָנוּ
יֹדְעִים אֵיזָה דֶּרֶךְ מָנוֹס לָנוֹס מֵהֶם, וּלְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל
הַתְּאוּת וְהַרְהוּרִים רָעִים שֶׁהֵם מִתְּגַבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת.
וְאֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחַסְדֶּיךָ
הַגָּדוֹלִים. עֲזוּר לָנוּ וְתֵן לָנוּ כֹחַ לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבֵּרם
וּלְסַלֵּקם מֵעָלֵינוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, שֶׁלֹּא יִכְנָס בְּדַעַתֵּנוּ
שׁוֹם צַד הַרְהוּר בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מַחְשְׁבוֹתֵינוּ יִהְיוּ קְדוּשִׁים
וּטְהוּרִים תָּמִיד בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת. וְתַעֲזָרְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְקְדוּשָׁה וּטְהָרָה, שְׁנוֹכָה לְקָדֵשׁ עֲצָמֵינוּ
בְּמִתָּר לָנוּ. וְנִזְכָּה בְּכָל פַּעַם לְהוֹסִיף קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה, עַד
שְׁנוֹכָה לְקְדוּשָׁה וּפְרִישוֹת בְּאַמֶּת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תַּעֲזֹרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁנֹזֶכָה לְהַכִּיר וְלִידַע כָּל
הַמְּפֹרָסִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלַדַּעַת וְלַהֲבַחֵין בֵּין טוֹב לָרַע,
שְׁנֹזֶכָה לִידַע הָאֱמֶת לְאֱמָתוֹ, מִי הֵם הַצַּדִּיקִים וְהַמְּפֹרָסִים
הָאֱמֶתִיִּים, וּמִי הֵם הַמְּפֹרָסִים וְהַמְּנַהִיגִים שֶׁל שָׁקֶר, אֲשֶׁר
גָּדַלְתָּם הִיא רַק עַל־יְדֵי עֲזוֹת שֶׁהִיא מַלְכוּתָא בְּלֹא תְּגָא
(מַלְכוּת בְּלֹא כֹתֶר - בְּלֹא מִינוּי). וְנֹזֶכָה לְתַפְּלָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל
הַבְּחִינוֹת, וּבִזְכוּת וּכְחַ תְּפִלוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, שֶׁהֵם
שׂוֹרֵשׁ הַכֹּל, אֲשֶׁר כָּל־מְקַבְּלִים מֵהֶם, יִתְבַּטֵּל וְיִפֹּל כָּל
הָעֲזוֹת שֶׁל כָּל הַמְּפֹרָסִים שֶׁל שָׁקֶר. כָּל־יִכְרְעוּ וְיִפּוּלוּ
לִפְנֵי תְּפִלַּת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְלֹא יוּכְלוּ לְהָרִים רֹאשׁ
נִגְדָם וְנִגְדַת הַתְּלוּיִים בָּהֶם וּנְתַמְכִּים עֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת. וְתִזְכְּנוּ
תָּמִיד לַדַּעַת הָאֱמֶת לְאֱמָתוֹ, וּלְקַשֵּׁר עֲצָמֵנוּ בְּאֱמֶת עִם כָּל
הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
כָּל הַנִּשְׁמוֹת נִחְלָקִים תַּחְתָּם, עַד שְׁנֹזֶכָה לְהִתְקַשֵּׁר בְּאֱמֶת
עִם כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַחֲצוּבִים מִתַּחַת כֶּסֶּא
הַכְּבוֹד. וְעַל־יְדֵי־זוֹהַ תְּהִיָּה לָנוּ מְמִשְׁלָה בְּתַפִּילָתֵינוּ עַל
הַמְּלָאכִים וְלֹא יוּכְלוּ לְהַפִּיל אוֹתָנוּ מִהַמְּשָׁלָה עֲלֵיהֶם.

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת תַּנְיִינָא א.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אֵיךְ

יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שְׁיִכְנַס בְּלִבִּי שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן הַזֶּה
 לְהַתְּגָאוֹת. וְאַלְמָלָא לֹא הָיִינוּ פּוֹגְמִים נִגְדָּךְ כָּל
 יְמֵינוּ, אֲלָא פָּגַם אֶחָד לְבַד קָל שֶׁבְּקָלִים, גַּם כֵּן לֹא הָיִינוּ
 יְכוּלִים לְהַתְּגָאוֹת עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, לְפִי עוֹצֵם
 גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְפִי עוֹצֵם רְבוּי הַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת
 וְהַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה,
 אֲשֶׁר לְפִי רוֹמְמוֹתְךָ וְגְדֻלָּתְךָ אֲפִלּוּ בְּדַבָּר קָל בְּעֵלְמָא,
 כְּשֶׁאֵין אָנוּ זֹכִים, חֵס וְשָׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת כְּרָאוּי בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת, שׁוֹב אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְהָרִים פָּנֵינוּ כָּלִל
 לְפָנֶיךָ, וּבִדְאִי לֹא הָיִינוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּלִל עַל בְּטוֹל
 הַגָּאוֹת. אֵךְ יִדְעַת ה' אֱלֹהֵינוּ, כִּי בִשָּׁר וְדָם אֲנַחְנוּ, וְדַעַתְנוּ
 מְעַרְבָב וּמְבַלְבֵּל מְאֹד בְּכִמְה מִיְּנֵי שְׁטוּתִים וְשִׁגְעוֹן, עַד
 שְׁאוּרְבִים עָלֵינוּ מַחֲשָׁבוֹת שְׁטוּת, פְּנִיּוֹת מִן הָאֱמֶת וּגְבַהּוֹת.
 רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, וּמִכָּל צַד אוֹרְבִים עָלֵינוּ, עַד שֶׁאֵינָנו
 יְכוּלִים לִפְתּוֹחַ פִּינוּ לְדַבֵּר אֵיזָה דְּבוּר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת
 כְּרָאוּי. רַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שִׁיגֵן עָלֵינוּ זְכוֹת וְכַח רְבוּנוּ
 הַקְּדוֹשׁ - צְדִיק הָאֱמֶת, וְנִזְכֶּה עַל יְדוֹ לְבַטֵּל מַעֲלֵינוּ לְגַמְרֵי

מִדַּת הַגָּאוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י.)

יְהִי רָצוֹן!

מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים לְהַנְצִיל מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ בְּכָל
יוֹם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת.

וְתַתֵּן לָנוּ כַח וְרוּחַ חַיִּים דִּקְדוּשָׁה לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם
וְלְהַכְנִיעַם עַד עֶפֶר. וְתִסִּיר מֵהֶם הָרוּחַ חַיִּים שְׁמֻקְבָּלִים
מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא הָרַב שֶׁל הַקְּלָפָה - לְבַל יִהְיֶה לָהֶם
שׁוּם כַח, וְתַצִּילֵנוּ מֵחֶרֶב פִּיהֶם.

אֲנֵא ה' עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְזִכּוֹת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל
לֵב בְּאַמֶּת וּבִאֱמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁתֵּהֵא תַּפְלָתְנוּ זָכָה וּנְכוֹנָה
וּמְסֻדֶּרֶת כְּרָאוּי וּבִכּוֹנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת, שֶׁתִּהְיֶה מְחֻשְׁבֵּתִי
קְשׁוּרָה בְּדַבּוּרֵי הַתַּפְלָה, שְׂאֻזָּכָה לְכוֹן הֵיטֵב בְּדַבּוּרֵי
הַתַּפְלָה, וְאֻזָּכָה לְשִׁפּוֹף כַּמִּים לְבִי נוֹכַח פָּנֶיךָ ה' בְּתַפְלָתִי.
וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי
אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ, כִּי צָרְכִי מְרַבִּים, וְצָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ
מְאֹד, וְדַעַתִּי קָצְרָה לְבֹאֵר אֶת צָרְכִי בַקְּשׁוֹתֵי הַמְּרַבִּים.
חֲמַל נָא עָלַי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי לְפָנֶיךָ,
וְתִשְׁלַח בִּפְּי דַבּוּרִים כְּשֵׁרִים דַּבּוּרֵי חֵן וְתַחֲנוּגִים, בְּאֶפֶן
שֶׁתִּקְבַּל תַּפְלָתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים. (מבוסס על ליקוטי תפילות א ח).

אָנָּא ה'!

רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְח.
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה.
מִה נַעֲשֶׂה עִתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ, כִּי נִשְׁאַרְנוּ יְתוּמִים וְאִין אָב,
וְאִין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ. אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ. וְצַדִּיקִי אֲמַת
נִסְתַּלְקוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ רִקִּים
וְחֹסְרִים מְכֹל טוֹב, וְנִשְׁאַרְנוּ כְּתוֹרֵן בְּרֹאשׁ הַהָר וְכִנֹּס עַל
הַגְּבֻעָה. וְאִם אֲמַנָּם בּוֹדְאֵי אֵין דוֹר יְתוֹם, וּבּוֹדְאֵי יֵשׁ
צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּם גַּם בְּדוֹר הַזֶּה. אֲךָ הֵם בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתֵּר
מֵעֵינֵינוּ, וְאִין אָנוּ זֹכִים לִידַע מֵהֶם וּלְהִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם.
וְעִתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ לְהִיכֵן נִפְנָה לְבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְצָרִי לְמַכְתָּנוּ.
וְאִיָּה אֵיפֹה הַרּוּפָא נַפְשׁוֹת לְחַבּוֹשׁ וּלְרַפָּאת מְכוֹתֵינוּ
וְכִאֲבָנוּ הָאֲנוּשָׁה מְאֹד. אוֹי לָנוּ כִּי נָמַס כָּל לֵב וְכָשְׁלוּ כָּל
בְּרָכִים בְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים, וְנִלְקַח מִמֶּנּוּ מַחֲמַד עֵינֵינוּ,
מִשִּׁיב נַפְשָׁנוּ, חַיֵּינוּ וְאָרֶץ יְמֵינוּ. הֵן הִמָּה צַדִּיקִי אֲמַת
קְדוּשִׁי עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ לְמִנּוּחֹת עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת,
וְרָאָה אֶת עַמָּךְ מְרוּדִים מְאֹד בְּתַכְלִית הִירִידָה. אָנָּא ה'!
זַכְנוּ לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ שִׁיעֲמַד בַּעֲדֵנוּ וּיְקַרְבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאַהֲבָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ד.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תָּמִיד דְּעִים, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת עִמָּנוּ בְּעוֹלָמְךָ אֲשֶׁר בָּרָאת
לְכַבֹּדְךָ, וְגִלָּה כְבוֹד מְלִכּוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא
עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ
כְּנֶס מִירְכָּתֵי אֶרֶץ. וְקוֹל פְּרָסוֹם אֱלֹהוּתְךָ יִשְׁמַע מִהֵרָה
בְּכָל הָעוֹלָם בְּקוֹל רֶעֶשׂ גָּדוֹל, כְּמוֹ קוֹל רַעְמִים. וְתַמְלֵא
הָאֶרֶץ דְּעָה אֵת ה' כַּמִּים לַיָּם מְכֻסִּים.

עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּזָכוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם לְצִאת
מִטַּמְאָה לְטַהֲרָה, מֵאִפְלָה לְאוֹרָה, מִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה, מִיָּגוֹן
לְשִׁמְחָה, מֵאֵבֶל לְיוֹם־טוֹב. חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ
וּנְשִׁמוֹתֵינוּ, וְעַל עוֹלָלֵנוּ וְטַפָּנוּ, כִּי אֵין צָרָה בְּעוֹלָם כְּצָרַת
הַנֶּפֶשׁ הַנּוֹזֶפֶה, הַרְחוּקָה מֵאֲבִיָּה שְׁבִשְׁמִים, אֲשֶׁר עֲצָם
הַצָּרָה הַזֹּאת אֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲרִיף וּלְבָאֵר וּלְסַפֵּר לֹא בָּפֶה
וְלֹא בִכְתָב וְלֹא בִמַּחְשְׁבָה וְלֹא בִרְמִיזָה, כִּי צָרַת הַנֶּפֶשׁ
עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יְכוּלִין
לְהַפְסִיד וּלְאַבֵּד, חֵס וְשָׁלוֹם, חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיֵּי עוֹלָם
וְנִצְחִיִּים, בְּחַנָּם, עַל־יְדֵי הַבֵּל מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים שֶׁל עוֹלָם
הַזֶּה הַפְּלָה וְהַנֶּפֶסָד, הַפּוֹרֵחַ וְשֵׁט מְאֹד כָּצֵל עוֹף הַפּוֹרֵחַ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ח).

ה' אמת!

בוֹחוֹן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ צָפוֹן לְבַבְנוּ וְעוֹצֵם
תְּשׁוּקָתֵנוּ, אֲשֶׁר נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשֵׁנוּ לְמִצּוֹא מְזוֹר
וּתְרוּפָה לְמַכְתָּנוּ. כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לִבּוֹ, כָּלֵנוּ
כָּאֶחָד תְּאֵבִים וּמִשְׁתוֹקְקִים וּמִצְפִּים וּמַחְכִּים לְהִתְקָרֵב
לְצַדִּיק הָאֱמֶת – לְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ, לְמַעַן יֵשִׁיב אוֹתָנוּ
מִעוֹנוּתֵינוּ וַיּוֹרֶה לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר גִּלָּךְ בָּהּ, וְאֵת
הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה.

ה' אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר הָיוּ צַדִּיקֵי אֱמֶת רוֹעֵי יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר נִשְׁאוּ אוֹתָם כְּאֲשֶׁר יֵשָׂא הָאֱמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, וְהוֹרוּ
אוֹתָם דְּרָכֵי ה' וְקִרְבוּ אוֹתָם אֵלָיִךְ. וְעַתָּה לָמָּה זָנַחְתָּ
אוֹתָנוּ, וְהִפִּיתָ אוֹתָנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה זֹאת
מִיַּתַּת הַצַּדִּיקִים. וְלָמָּה תִּהְיֶה עֵדֶת ה' כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
רוּעָה. וְאֵנוּ יְתוּמִים עוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר, מְלַכְלָכִים בְּכָל
מִיָּנִי שְׁטוּתִים, מֶה נַּעֲשֶׂה וּמֶה נַּפְעֵל, וְלִהְיוֹן גִּלָּךְ וּנְשׁוּטֵט
לְבִקֵּשׁ תְּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֲצָה, לְצִאֵת מִכְּסִילוֹת דַּעְתָּנוּ
וְרוּעַ לְבַבְנוּ וְכַעֲוֹר מַעֲשֵׂינוּ. אָנָּה ה'! תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא
נֶאֱבַד, בִּקְשׁ צֶאֱן אוֹבְדוֹת, צֶאֱן נִדָּח, קָרֵב אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים לְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ד.)

רבונו של עולם!

כמה וכמה פעמים הבטחתיך וקבלתי עלי שלא אשוב עוד לאולתי, ושלל אכעיסך עוד לעולם. ולא יכולתי לעמוד בהבטחתי אפלו זמן מועט, ומהרתי לקלקל את מעשי כמה וכמה פעמים עד אין מספר. ואיך יעלה על דעתי לבא לפניך, לבקש ולרצות ולפייס אותך. אבל ידענו ה' אלהינו כי גבהו מחשבותיך ממחשבותינו, ורחמיך וחסדיך גברו ועמקו ועצמו מאד מאד למעלה מתפיסת דעתנו. ואי אפשר לדעת ולהשיג כלל עד היכן עצמו וגבהו רחמיך וחסדיך.

על כן על רחמיך הרבים אנו בוטחים, ועל חסדיך אנו נשענים, כי גם אותי לא תעזוב ברחמיך. ואם פגמתי מה שפגמתי, כמו שאתה יודע עד היכן מגיעים הפגמים שלי, על כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, כי אתה יודע יצרנו, ואתה חפץ חסד. כי לא תחפוץ במות המת, כי אם בשובו מדרךיו וחיה. ועד יום מותו תחכה לו, אם ישוב מיד תקבלו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א ד).

רבונו של עולם

זפני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים ולשמע מפיהם תורה. ואפלו בעת שלא אזכה לשמע מהם תורה, אזכה לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שעל ידי הראיה לבד שיחזו ויסתכלו בי - על־ידי־זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה. ועל־ידי־זה אזכה לקבל גדלה אמתית, כפי הראוי לי באמת, כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתית. ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמים, להגדיל מחי וחכמתי תמיד לחשב מחשבות קדושות תמיד בתורה ועבודה ויראת שמים. ותמלא אותי רוח א-להים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה - במלאכת הקדש באמת. ואזכה לקבל הרוח א-להים שהם המחין הקדושים מהצדיק האמתי, מנהיג הכלל, חכם הכלל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כלול מכל המחין, ומכל הרוח א-להים, הכלול מארבע רוחות המלבשין בכל אחד מישראל. ותעזרני לחדש חדושי אמת בתורתך הקדושה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לה).

הַתְּבוּדָּוֹת ~ תַּפְלָה ~ קִיז ~

אָנָּא ה'!

מִלְטָה נַפְשִׁי מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל הַמַּדּוֹת רְעוֹת הַקְּשׁוּרִים
בְּגוֹפִי עֲדִין. הֵן הַתְּאוּוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת שֵׁשׁ בִּי מֵצַד
הַהוֹלָדָה - מֵהוּרִי, כִּי בַּעֲוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחֲמֹתֵנִי אָמִי,
וְהֵן הַתְּאוּוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת שְׁמִשְׁכָּתִי עָלַי בְּעֶצְמִי,
מִחֲמַת שְׁלֹא הָיִיתִי מִתְגַּבֵּר וּמִתְחַזֵּק לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר אוֹתָם.
- מִכָּלֵם תִּצִּיל אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
וּתְזַכְּנִי מַעֲתָה וְתַתֵּן לִי חֲכָמָה וְשִׁכְלָה וְעֲצוֹת דִּקְדוּשָׁה, וְכֹחַ
וְגִבּוּרָה מֵאֲתָךְ, בְּאִפֶּן שְׁאֲזַכֶּה לְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהַתְּאוּוֹת
וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת, עַד שִׁיְהִיָּה גּוֹפִי זָךְ וָצַח וְנָקִי, וְאֲזַכֶּה לִהְיוֹת
בְּקִדּוּשָׁה וְטְהָרָה בְּאַמֶּת כְּרֹאֲוִי לְיִשְׂרָאֵל.
וְזַכְּנִי שְׂאוּכַל לְתַקֵּן בְּחַיִּי אֶת כָּל מִינֵי קַלְקוּלִים וּפְגָמִים
שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הֵנָּה - מִנְּעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַעֲבִיר וּלְבַטֵּל מִנַּפְשִׁי, אֶת כָּל מִינֵי
חֲרָפוֹת וּבִזְיוֹנוֹת שֶׁהִטְלֵיתִי בְּנַפְשִׁי עַל יְדֵי חֲטָאִי וְעוֹנוֹתִי
וּפְשָׁעֵי הַמַּרְבִּים.
אָנָּא שְׁמַע תַּפְלָתִי!

(מבוסס על ליקוטי תפילות א י.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

הטוב והמטיב, הרוצה בתפלות עמו ישראל, אתה יודע
את עצם יקר יפי הדרת קדשת כל אות ואות מדבורי
התפלה שאנו זוכים להתפלל לפניך.
מי יהדר מי יפאר גדל פאר הקוטים שאנו מלקטים
שושנים ופרחים של שכל - צמחים נפלאים מפארים
ומהדרים, סגלות יקרות וחמודות גדולות, בשדות
הקדושות העלינות, עליידי כל אות ועליידי כל דבור
ודבור, ומכל שכן עליידי כל ברכה וברכה של התפלה
הקדושה. ואם היינו זוכים להטות אזנינו לשמע מה שאנו
מוציאים בפינו - מרגליות יקרות ואבנים טובות ויקרות
כאלו, להבין ולהשכיל את יקר תפארת גדלת הוד יפי
הדבור, את עצם יקרת קדשת כל דבור ודבור, לא היינו
יכולים להשלים לדבר אפלו ברכה אחת, ואפלו דבור
אחד. רחם עלינו שנזכר לתפלה בשלמות - לעשות אחד
מכל התפלה, ותהיה כל תפלותינו כלולים יחד בתכלית
האחדות, באפן שיהיה לנו כח לסדר לפניך בכל יום
תמיד שירות ותשבחות ותפלות ובקשות הרבה בתכלית
השלמות כרצונך הטוב (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

ה' אלהי!

באתי לפניך שתחמול על נפשי ותודיעני עצה, מה לעשות בעת הזאת כדי להתקרב אליך, כי נשארנו בודדים בלי הצדיקי אמת אשר היו חסים על נפשותינו, והיו מסתכלים תמיד בכל עת על תקון נפשותינו לחדש נפשותינו לטובה, לחדש כנשר ימינו שעברו בחשך. ועתה להיכן נפנה, להיכן ננוס, מאין נבקש עזר לנו. רבנו של עולם, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו.

והנה אני בעניי נע ונד, כגוף בלא נשמה, כגלם בלא דעת, כספינה תועה בלב ים בלי מנהיג, והרוח סערה הולך וסוער מאד מאד בכל עת, ובכל רגע. דרכי התשובה נעלמו ממני, ואין לי עצה ותחבולה איך לבקש דעת ושכל וכח וגבורה, להתגבר על יצרי הרע, להכניעו ולשברו, להטות לבבי אליך באמת, כי תעיתי מאד מאד מקדשתך האמתית. ה' אלהי, שמע תפילתי והושיעני וקרבנו לרבנו הקדוש, אשר בכחו להוציאנו מהשואל תחתיות ולהביאנו

לשמחה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג).

אומר רבי נחמן:

לזכות לזה להכלל בשרשו, דהינו לחזר
ולהכלל באחדות השם יתברך, שהוא מחיב
המציאות,

זה אי אפשר לזכות, כי אם עלידי בטול,
שיבטל עצמו לגמרי, עד שיהיה נכלל
באחדותו יתברך.

ואי אפשר לבוא לידי בטול, כי אם עלידי
התבודדות, כי עלידי שמתבודד ומפרש
שיחתו בינו לבין קונו, עלידיזה הוא זוכה
לבטל כל התאוות והמדות רעות, עד שזוכה
לבטל כל גשמיותו, ולהכלל בשרשו.

(על פי ליקוטי מוהרן קמא תורה נב).

ה' אֱלֹהֵי!

זכני בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשִׁבֵּר וּלְסַלֵּק מֵעָלַי אֶת מִדַּת
הַגָּאוּה, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם גָּאוּת וְגִבּוֹהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל.
אָנָּה ה', מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת שְׁפָלוּתִינוּ וְדִלוּתִינוּ
וְעֲנִיּוּתִינוּ בָּעֵת הַזֹּאת - אֲשֶׁר עַל יְדֵי חַטָּאֵינוּ נִתְרַחַקְנוּ מִמָּךְ
מְאֹד, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם צֶדֶק זְכוּת לַפְּעוֹל עַל יְדוֹ בְּקִשְׁתֵּינוּ, כִּי
אִם בְּמִתְנַת חֲנֻם לְגַמְרִי.

דַּרְכְּךָ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ, וְאַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ
בְּרַחֲמִים רַבִּים וּבְמִתְנַת חֲנֻם.
עַל כֵּן מְלֵא רַחֲמִים, תִּרְחַם עָלֵינוּ לְבַל יַעֲלֶה בְּדַעְתָּנוּ שׁוֹם
מַחֲשַׁבַת חוּץ שֶׁל גָּאוּת וְגִבּוֹהוּת וּפְנִיּוֹת מִן הָאֲמִת, לְבַל
תֵּאבֹד תִּקְוֹתֵי לְגַמְרִי, כִּי גַם מַעֲט הַטוֹב שִׁישׁ בָּנוּ הַכֹּל
מֵאַתָּה, כִּי מִמָּךְ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ.

וְגַם זֶה הַמַּעֲט דְּמַעֲט טוֹב שִׁישׁ בָּנוּ מֵעֶרְבָב בְּפִסּוּלֹת
הָרַבָּה מְאֹד, עַד שֶׁגַּם הוּא צָרִיךְ תְּקוּנִים גְּדוֹלִים רַבִּים עַד
שִׁיכַל לְהִתְבָּרֵר וּלְעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, לְכֵן אֵין לִי שׁוֹם מִשְׁעֵן
וּמִשְׁעָנָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּמִתְנַת חֲנֻם.
ה' אֱ-לֹהִים, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתַצִּילֵנִי מִגָּאוּת וְגִבּוֹהוּת,

אָמֵן וְאָמֵן! (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי שְׁאֵזְכָּה לְעוֹרֵר קוֹלִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה,
וְהַקּוֹל יַעֲזֹרֵר הַכֹּנֶנָה עַד שְׁאֵזְכָּה לְתַקֵּן דַּעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת עַל
יְדֵי זֶה.

אֲנִי ה', חוֹס וְחֹמֶל עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לְתַקֵּן הַבְּרִית שֶׁהוּא תַּקּוּן
הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, בְּלִי שׁוּם פָּגַם כָּלֵל.
וְכַשֵּׁם שֶׁהוֹצֵאתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִגְּלוֹת מִצְרַיִם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת, וְהוֹצֵאתָ אוֹתָם מִחֲמֹשִׁים שְׁעָרֵי טְמָאָה, מִפָּגַם
הַבְּרִית, מִפָּגַם הַדַּעַת, וְהַכְּנַסְתָּם בְּחֲמֹשִׁים שְׁעָרֵי קִדְשָׁה,
וְנָתַתָּ לָהֶם תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתָם לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל. כֵּן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת
וְתוֹצִיא אוֹתָנוּ מִן הַגְּלוּת הַמָּר הַזֶּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת,
מִגְּלוֹת הַגּוֹף וּמִגְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

וְתִמְהַר לְהוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַחֲמֹשִׁים שְׁעָרֵי טְמָאָה וְתַפְדָּנוּ
וְתַגְּאֵלְנוּ וְתַצִּילְנוּ מִכָּל מִיַּי פָּגַם הַבְּרִית, מִפָּגַם הַדַּעַת,
וְתַכְנִיסֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מְהֵרָה לְכָל הַחֲמֹשִׁים שְׁעָרֵי קִדְשָׁה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כ)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ שְׁנוּזָכָה לְקַבֵּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ הַבּוֹא עָלֵינוּ
לְטוֹבָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בִּירְאָה וּבְאַהֲבָהּ וּבְשִׂמְחָה
וּבְחִדּוּהָ רַבָּה. כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ בְּחִרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְעָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד וְנָתַתָּ לָנוּ מַתָּנָה טוֹבָה אֶת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
הַקָּדוֹשׁ, יוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאִיּוֹם מָאָד, אֲשֶׁר בּוֹ תִּנְשֵׂא
מַלְכוּתְךָ וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאֲךָ וְתֵשֵׁב עָלֶיךָ בְּאַמְתּוֹ. וּבְרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים קִבַּעְתָּ לָנוּ אֶת יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם הַדִּין, בְּרֹאשׁ
חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי, שֶׁהוּא חֶסֶד גְּדוֹל וְנִפְלָא מֵאַתָּה בְּעַל הַחֶסֶד
וְהָרַחֲמִים, אֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב מֵרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ,
וְאַתָּה טוֹב וּמַטִּיב לְרָעִים וְלְטוֹבִים, וְהַקְדַּמְתָּ תְּרוּפָה וְצָרִי
לְמַכּוֹתֵינוּ. כִּי יָדַעְתָּ, כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רָע מִנְּעוּרָיו, עַל־כֵּן
קִבַּעְתָּ לָנוּ יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. שָׂא
אַתָּה בְּעֶצְמְךָ מִבְּקֵשׁ כְּפָרָה, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ מִתְחַרֵּט, עַל
שְׁמַעְטָתְךָ אֶת הַלְבָּנָה - אֶת הָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִים
כָּל חַטָּאֵינוּ. עַל־כֵּן נָתַתָּ לָנוּ פֶתַח חוֹן פָּה, לְבוֹא וּלְהִתְוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ וּלְהִתְחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂינוּ בְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל שֶׁהוּא
רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא א).

אָנָּה ה', חוס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁי וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בֵּית

יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹבְדִים אֶת

עוֹלָמָם עַל יְדֵי תַּאוּוֹת מָמוֹן, הַטְּרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי

פְּרִנְסָתָם, וְאוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעַצְבוֹן, בּוֹזְעֵת אַפָּם יֹאכְלוּ

לֶחֶם עַד שׁוּבָם אֶל הָאֲדָמָה.

מֵלֵא רַחֲמִים, הַצֵּל אוֹתָנוּ מִתַּאוּת מָמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאוּה

הָרָעָה נִתְּגַבְּרָה וְנִתְּפַשְׁטָה מְאֹד מְאֹד בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, עַד

שְׂאֵי אַפְשָׁר לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵנוּ לְיֹשֵׁב דַּעֲתָנוּ, לְחֹשֹׁב

הֵיטֵב מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפָנוּ, בְּאַיְזָה פָּנִים נְבוֹא לְפָנֶיךָ, מִחֲמַת

טְרִדַת דַּעֲתָנוּ בְּכָל עֵת עַל עַסְקֵי פְּרִנְסוּתֵינוּ.

זַכְּנוּ לָתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים, וְכָל עָקֵר כְּוֹנֵת

עַסְקָנוּ בְּהַמָּשָׂא וּמִתֵּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבְלֵי הַצְדָּקָה, וְנִזְכָּה לָתֵן

צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפִּי כֹחֵנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים

לְזֻכוֹת בָּהֶם. וְתַעֲזֹרֵנוּ לָקִים מִצּוֹת צְדָקָה כְּרֹאוּי בְּאַמֶּת

בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, בְּשִׁמְחָה וּבִטּוֹב לִבָּב, וּבִסְבֵּר פָּנִים

יְפוֹת. וְתִזְכְּנוּ לָתֵן צְדָקָה בְּאִפֶּן שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֲנִי

בְּקַבְּלָתוֹ, וְאַזְכָּה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים לְפִיָּסָם

וּלְהַרְחִיב דַּעֲתָם וּלְשַׁמַּח אֶת לִבָּם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תּוֹצִיאֵנִי מִטְּבַעִיּוֹת לְגִמְרִי, שְׁאֻזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין שְׂאִין
שׁוּם דָּרֶךְ הַטֶּבַע בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד,
כִּי גַם הַטֶּבַע בְּעֶצְמָה מְתַנְהֶגֶת בְּהַשְׁגָּחָתְךָ תָּמִיד, וְאַתָּה
מְשַׁנֶּה הַטֶּבַע בְּכָל־עֵת עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם שֶׁבְּכָל
דּוֹר וָדוֹר שְׁעוֹשִׁין חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בַּתְּפִלָּתָם.
רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְדַמּוֹת אֱלֹהֶיךָ, שְׁנֻזְכָּה לְהַבְדִּיל בֵּין
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ - בֵּין סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים
אֲמִתִּיִּם וּבֵין סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל רָשָׁעִים - שֶׁכִּנְגַד כָּל
מַעֲשֶׂה פֶלֶא שֶׁל צְדִיקִים, יֵשׁ כִּנְגָדוֹ מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל רָשָׁעִים
וְשִׁקְרָנִים הַנִּרְאִים כְּמוֹפֶת, אֲךָ בְּאַמֶּת נַעֲשִׂים עַל־יְדֵי
תַּחֲבוּלוֹת שֶׁל כְּשׁוֹף, אוֹ דָּבָר אַחֵר. גַּם זָכְנוּ לִידַע מִמֶּי
לְסֵפֶר וְאִידָּהּ לְסֵפֶר, בְּאִפֶּן שְׁאֶסְפֶּר מִצְדִּיקִים אֲשֶׁר הִסְפּוּר
מֵהֶם יִהְיֶה לוֹ כֹּחַ לְטַהֵר מַחֲשַׁבְתִּי. וּבַעֲצֵם חֲלִישׁוֹתֵנוּ אֵין
בְּיָדֵינוּ לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. עַל כֵּן זָכְנוּ לְאַמוּנָה
חֲזָקָה כָּל כָּךְ, כְּאִלוּ אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ מַה שְּׂאָנוּ מֵאֲמִינִים
בוֹ. וְנֻזְכָּה לְהֶאֱמִין שְׂאֵתָהּ מְשֻׁגָּחַת עַל הַכֹּל וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם, בְּאִפֶּן שְׁאֶסְפֶּר מַעֲשִׂיּוֹת
מִצְדִּיקִים שֶׁבְּכַחַם לְטַהֵר מַחֲשַׁבְתִּי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא קוּה).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

תְּצִילֵנִי מִמְּנִי בְּעֶצְמִי, וּתְזַכֵּנִי שְׂאֵתֶחֱחִיל מַעֲתָה לְרַחֵם עַל
עֲצָמִי בְּרַחֲמָנוֹת אֱמֶתִי, לְרַחֵם עַל מַעַט יְמֵי הַמְּנוּיִים
וְהַסְּפוּרִים וְהַקְּצוּבִים בְּמִסְפָּר תַּחַח יְדִידָה, לְבַל אֶעֱשֶׂה עוֹד
שׁוּם דְּבָר נֶגֶד רְצוֹנָה כָּלֵל, וְלֹא אֶפְגֵּם עוֹד שׁוּם פָּגָם נֶגְדָה
כָּלֵל. וּתְצוֹה לְהַשִּׁיב לִי כָּל הַמַּחֲיִין וְהַדְּעָת דְּקִדְשָׁה
שֶׁנִּסְתַּלְקוּ מִמְּנִי, וּתְקַדֵּשׁ אֶת מַחֲי וְדַעַתִּי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה,
עַד שְׁאֲזוּכָה שְׁיִהְיוּ הַמַּחֲיִין שְׁלִי פְּרוּסוֹת בְּפָנֵי תַּאֲוֹת נְאוּף,
וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לַתַּאֲוָה הַזֹּאת לַעֲלוֹת עַל
דַּעַתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי כָּלֵל.

זַכֵּנוּ שְׁיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדָה הַגְּדוֹל עַל יְדִינוּ תְּמִיד, וְיִמְשֹׁךְ
וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹד דְּקִדְשָׁה בְּעוֹלָם, עַד
שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה, שְׁיִשְׁפַּע שְׁפַע
הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם, וְתַחֲזוֹר לָנוּ הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה שֶׁנִּסְתַּלְקָה
מֵאֲתָנוּ בְּעוֹנוֹתֵנוּ, וְיִקְיִם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוּב "וְנִבְּאוּ
בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם". וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל חֲכָמָה וּגְבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת דְּקִדְשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה כָּלֵנוּ
לְהִיוֹת רְאוּיִם לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה וְהַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה
- שְׁנִרְגִּישׁ שְׂאֵתָה שׁוֹכֵן עִמָּנוּ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִנָא ח).

בַּמָּה נִקְדָּם ה', עַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַחֲמָיו וְרוֹב חֲסִדָּיו. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נֹטֵעַ בְּתוֹכָנוּ. וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר חֲסִדֶּיךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עָלֵינוּ, כָּשֶׁם שְׁחַמְלָתָ עָלֵינוּ, וְנָתַתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֻמְדָּה גְּנוּזָה. כֵּן תִּזְכְּנוּ לְלַמֵּד וּלְעֻסָּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד, וְנִהְיוּ פָּנֵינוּ מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרִי, כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' תִּהְיֶה חֹפְצֵנוּ, וּבְתוֹרַתְךָ נִהְיֶה יוֹמָם וּלְלֵילָה. זָכְנוּ שְׁלֻמוֹדָנוּ יִהְיֶה בִּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה, רַק בְּשִׁבִּיל שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּאֱמֶת, לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְפָנֶיךָ. וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְתַעֲזָרְנוּ שִׁיאִיר לָנוּ אוֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְהוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה.

אָנָּה ה', עֲזָרְנוּ שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה סֵם חַיִּים, שְׁנִזְכֶּה עַל יְדֵי לְמוֹדָנוּ לְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת, וּלְחַדֵּשׁ יְמֵינוּ שְׁעָבְרוּ בְּחֹשֶׁךְ גָּדוֹל. וְזִכּוֹת וְכֹחַ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יִגֵּן עָלֵינוּ מִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁבָעוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמָנוּ בִּקְדוּשָׁה גְּדוּלָּה בְּרָצוֹן הַטּוֹב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יב.)

אָב הַרְחֵמֶן

זַכְנוּ לַעֲסֹק בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים כָּל יְמֵינוּ. וְתַעֲזָרְנוּ אוֹתִי וְאֶת
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, שְׂאֻזָּכָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לֹמֵר תְּהִלִּים
הַרְבֵּה בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּלֵב שָׁלֵם בְּאַמֶּת. וְאֻזָּכָה לְהַטּוֹת
לְבָבִי הַיָּטִב לְהַשְׁמִיעַ לְאָזְנִי מַה שְּׁאֲנִי מוֹצִיא בְּפִי, בְּאִפֶּן
שְׂאֻזָּכָה לְמַצּוֹא עֲצָמִי בְּכָל דֶּרֶגָא וְדֶרֶגָא בְּתוֹךְ פְּסוּקֵי
תְּהִלִּים הַקְדוּשִׁים הַכְּלוּלִים מִכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל
הַמְדַּרְיגוֹת שֶׁבַּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַנוֹפְלִים וְהַרְחוּקִים
בְּתַכְלִית הַרְחוּק, יְכוּלִים לְמַצּוֹא אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ סֵפֶר
תְּהִלִּים. וְכָל אֶחָד יְכוּל לַעֲזֹר לְבָבוֹ לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
שְׁלֵמָה וּלְבֹא לְהַשְׁעֵר שֶׁל תִּשְׁבּוּבָה הַשִּׁיף לוֹ, שֶׁהוּא כִּנְגֵד
הָאוֹת שְׁלוֹ שִׁישׁ לוֹ בַּמַּ"ט (49) אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹת
הַשְּׁבָטִים, שֶׁהֵם כִּנְגֵד מַ"ט שְׁעָרֵי תִשְׁבּוּבָה שְׂאֵנוּ צָרִיכִים
לָשׁוּב עַל-יָדָם אֵלֶיךָ, עַד שֶׁנִּזְכָּה שְׂאֵתָה תִשְׁבּוּב אֵלֵינוּ
בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, לְרַחֵם עָלֵינוּ בְּחִסָּדִים רַבִּים וּרְחֻמִּים
גְּדוֹלִים, לְסַיְעֵנוּ וּלְעֲזָרְנוּ בְּכָל-עֵת לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ תָּמִיד,
מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְנוּ בָּהֶם, וּלְשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה,
תִּשְׁבּוּבָה עַל תִּשְׁבּוּבָה תָּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לו.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

חַמַּל עָלַי וְקַדְשָׁנִי בְּקַדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִינָה, שְׁיִמְשֹׁךְ עָלַי קִדְשָׁה וְטָהָרָה מֵאֲתָךְ, בְּאִפֶּן שְׁאִזְכָּה מֵעַתָּה לְשִׁמּוֹר עֲצָמֵי שְׁלֹא אֲנִיחַ לְכִנוּס כָּלֵל לְתוֹךְ מַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מַחֲשַׁבַת חוּץ שְׁבַעְעוֹלָם, וְלֹא שׁוּם בְּלָבוֹל הַדַּעַת. וּמִכָּל שָׁכָן וְכָל שָׁכָן, שְׁלֹא אֶהְרֹהַר בְּשׁוּם הָרְהוֹר בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מַחֲשַׁבְתִּי תַּהִיָּה קְדוּשָׁה תָּמִיד, זָכָה וְנִקְיָה מִכָּל סִיג וּפְסוּלָת. וְתִזְכְּנִי לְהֶאֱמִין בְּצַדִּיקִי אֲמַת לְמִרוֹת הַמַּחְלֻקָּת שִׁישׁ בִּינֵיהֶם, וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם הָרְהוֹר וְקִשְׂיָא עֲלֵיהֶם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. אִם אֲמַנָּם פְּגַמְתִּי בְּטַפִּי מוֹחִי, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה אֵינִי רָאוּי וְכֹדָאִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֲמַת - לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ - אֲשֶׁר מַחְמַת זֶה בָּאִים עָלַי מַחֲשַׁבוֹת חוּץ וְהִרְהוּרִים לְהִרְהוֹר אַחֲרָיו חֵס וְשָׁלוֹם. אֲנָא ה' אֵל תַּעֲשֵׂה עִמִּי כַחֲטָאִי וְאַל תְּדִינֵנִי כַּמִּפְעָלִי, וְזַכְּנִי שְׁלֹא יִכְנַס בְּלִבִּי שׁוּם קִשְׂיָא וְהִרְהוֹר כָּלֵל עַל הַצַּדִּיקִי אֲמַת וְעַל הַמַּחְלֻקָּת שְׁבִינֵיהֶם, רַק אִזְכָּה לְהֶאֱמִין בָּהֶם תָּמִיד בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת. וְחַמַּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּלְהַשִּׁיג אֲרָחוֹת חַיִּים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א ה).

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קִבּוּץ ~

אַנָּה ה'!

אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁי שַׁבָּת
קִדְשׁ.

חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ, יְהִימוּ נָא וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, כִּי אַתָּה
יָדַעְתָּ כַּמָּה אָנוּ רְחוּקִים מִקִּדְשֵׁי שַׁבָּת בְּאַמֶּת.
חוּס וְחַנּוּנִי בְּמַתַּנּוּת חֲנֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ קִדְשֵׁי
שַׁבָּת בְּאַמֶּת.

וְאַזְכֶּה לְהוֹסִיף מַחֵל עַל הַקִּדְשׁ בְּכַנִּיסָתוֹ וּבִיצִיאָתוֹ.
וְתַעֲזְרֵנוּ לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁי שַׁבָּת עַל יְמֵי הַחֹל, עַד שֶׁכָּל
שִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה יִהְיוּ טְהוֹרִים וְקַדוּשִׁים
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּקִדְשֵׁי שַׁבָּת קִדְשׁ, עַד שֶׁיִּהְיוּ נִכְלָלִים כָּל
שִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּשִׁרְשׁ חַיּוּתָם שֶׁבְּקִדְשָׁה שֶׁהוּא שַׁבָּת
קִדְשׁ - שֶׁהוּא מַחִיָּה וּמְקוֹמָהּ כָּל שִׁשִּׁת הַיָּמִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יט)

יהי רצון!

מלפניך ה' אלהי, שתעזרני שיהיה לי שמחה גדולה
מעשיית המצוה בעצמה, שאגיל ואשמח מאד בשעת
עשיית כל מצוה ומצוה - במה שזכיתי ברחמיה לעשות
המצוה, וכל שמחתי יהיה רק המצוה לבד, לא בשביל
שכר עולם הבא. מכל שכן שלא יעלה בדעתי לעשות
הצגות ופניות של שטות מן האמת, בשביל למצא חן
בעיני בני אדם, או בשביל עסקי עולם הזה. רק שיהיה
כל העולם הבא שלי בהמצוה בעצמה, עד שלא ארצה
שום שכר עולם הבא בשביל המצוה, רק שכל שכרי
יהיה שתזכני לעשות מצוה אחרת בשכר מצוה זאת.
ואזכה להכליל בך על ידי מצותיך הקדושים אשר הם
אחדותך. ויקים בנו מקרא שכתוב, "ישמח ה' במעשיו" -
שאתה תשמח בנו על ידי שתזכני לעשות מעשים טובים
בעיניך, ואנחנו נגילה ונשמחה בך. ותעזרנו להמשיך
חיות ושלפ טובה וברכה לרמ"ח (248) איברינו ושס"ה
(365) גידנו, ולכל העולם כלו, ולכל השנה כלה. כלם
יתברכו ויקבלו חיים וטובה וברכה וקדושה וטהרה על ידי
שמקימים מצותיך בשמחה גדולה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ה).

לְמַנְצָח

מִזְמוֹר לְדָוִד. בְּבוֹא־אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר-
 בָּא אֶל-בֵּית-שָׁבַע. חֲנִנִי אֶ-לֵהִים כְּחֹסְדְּךָ כְּרַב
 רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעִי. הָרַב כִּבְסֵנִי מַעֲוֹנִי וּמַחֲטָאתִי טַהֲרֵנִי. כִּי-
 פְּשָׁעִי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נֶגְדִי תָמִיד. לִךְ לְבִדְךָ חַטָּאתִי וְהִרַע
 בְּעֵינַיִךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ. הֵן-בְּעֹוֹן
 חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמֹתֵנִי אָמִי. הֵן-אַמֶּת חִפְצָתָ בְּטָחוֹת וּבִסְתֵם
 חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי. תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תַּכְבֵּסֵנִי וּמִשְׁלַג
 אֲלִבִּי. תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דָּכִיתָ. הִסְתַּר
 פָּנֶיךָ מִחַטָּאִי וְכָל-עֲוֹנֹתַי מִחָה. לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֶ-לֵהִים
 וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי. אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ
 אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי. הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
 תִּסְמְכֵנִי. אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דָּרְכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ.
 הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֶ-לֵהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְנֹן לְשׁוֹנֵי צִדְקָתְךָ.
 אֶ-דָּנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. כִּי לֹא-תַחֲפֹץ זָכַח
 וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצָה. זָכָחִי אֶ-לֵהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה לִבִּי-
 נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֶ-לֵהִים לֹא תִבָּזֶה. הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן
 תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם. אֲזִ תַּחֲפֹץ זָכָחִי-צִדְקַת עוֹלָה וְכָלִיל אֲזִ
 יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחְךָ פָּרִים. עַד אָנָּה בִּכְיָה בְּצִיּוֹן וּמִסְפַּד
 בִּירוּשָׁלַיִם. תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם (תק' חצות)

אָנָּא ה'!

חַמַּל וְחוּס עָלֵינוּ, כִּי בְּכָל עֵת שָׁאֲנוּ רוֹצִים לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ
שִׁיחַתָּנוּ לְפָנֶיךָ, אֵין יוֹדְעִים מֵהִיכָן לְהִתְחִיל לְבַקֵּשׁ וְאִיךָ
לְסִים.

כִּי מֵרַב דְּחָקִי וְעָנְיִי וְצָרָכִי הַמְּרַבִּים מְאֹד, לֹא יִסְפִּיקוּ
אַלְפִים וּרְבָבוֹת יְרִיעוֹת לְבָאָרָם.

מִחֲמַת זֶה אֵין יְכוּלִים לִפְתּוֹחַ פִּינוּ כָּלָל, וְאַפְלוּ בַּעֲת
שְׁמִתְחִילִים לְדַבֵּר קֶצֶת, הַדְּבָרִים מְבַלְבְּלִים מְאֹד מֵעַצֵּם
רַבּוּי הַצָּרָכִים אֲשֶׁר הֵם מְרַבִּים בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לְבֹאֵר וּלְפָרֵשׁ כָּלָל בְּשׁוּם אֶפֶן, כִּי אִם לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל
נִגְלוּ כָּל הַתְּעֻלוֹמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמַבְרָאשִׁית.

וְאַתָּה יוֹדֵעַ צָפוֹן לְבַבְנוּ וְעֵמֶק מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
פְּנִימִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת מַחְשְׁבָתִי צוּעֵק הַטּוֹב שְׁבִי בְּקוֹל עֲצוּם
וְמֵר מְאֹד, זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לְסַבֵּל עֲצֵם מְרִירוֹת צַעֲקַת הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּקֶרְבִּי וְגִדֹּל
הַרְחַמְנוּת שְׁיֵשׁ עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסְפָּר כָּלָל.
לָמָּה תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ וְתִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי זֶה זְמַן רַב מְאֹד,
וְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ אֵלַי הַתְּאַפְקוּ.

אָנָּא ה'! חַמַּל עָלַי, חוּסָה עָלַי! (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז)

בס"ד

קוץ הנחל-פנינים מהנחל נובע

אומר רבי נחמן

**הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּכוֹנֶת הַלֵּב
הִיא פוֹתַחַת כָּל הַפִּתְחוֹת שֶׁל מַעֲלָה.**

(ס המידות הרהורים א בו)

אַנָּא ה'!

זַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחֶסְדֶּיךָ הָרַבִּים, לְבָנוֹת תָּמִיד בְּנִינִים
דְּקֻדְשָׁה – בְּנִינִים שֶׁל שָׁכַל – בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַל יְסוֹד
אַמִּיץ וְחֶזֶק, יְסוֹד מוֹסֵד, עַל הַקְּדָמוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשְׁרוֹת שְׁגֻלּוֹ
צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם בְּנֵי עֲלִיָּה, וּבִפְרֹט מָה שְׁגָלָה רַבְּנוּ
הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר זָכָה לְהַשְׁגָּה עֲצוּמָה מְאֹד וּלְרוּחַ הַקְּדֹשׁ
בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת וְהַמַּעֲלָה, לְרוֹם הַמַּעֲלוֹת – עָלָיו אֶסְמְךָ
עָלָיו אֶשְׁעֶן.

וְאַזְכָּה לְהַגּוֹת וּלְחַשֵּׁב וּלְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּדִבְרֵי הַקְּדוּשִׁים
הַנֶּאֱמָרִים בְּאַמֶּת וְצֶדֶק, עַד שִׁיפְתַּח לִי אוֹר הַדַּעַת, וְאַזְכָּה
לְהַשִּׁיג דְּבָרֵי בְּאַמֶּת וְלִירֹד לְעֶמֶק דַּעְתּוֹ וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, עַד שְׁאַזְכָּה לְבָאֵר דְּבָרֵי בְּאַמֶּת וּלְחַדֵּשׁ
בָּהֶם חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּם, וּלְבָנוֹת עַל יְסוֹדֵם הַחֶזֶק בְּנִינִים
אֲמִתִּיִּם וּשְׁלָמִים בְּתוֹרַתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה,
בְּקֻדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה, בְּאִפֶּן שְׁאַזְכָּה עַל-יְדֵי הַחֲדוּשִׁי
תּוֹרָה דְּקֻדְשָׁה, לְתַקֵּן עַל יָדָם כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחֲטָאִים
וְהַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים שְׁחָטָאִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
מִנְּעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. (מְלוֹקֵט מְלִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא כח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁנוּכֵל לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר כָּל הָעוֹלָם
וּלְמַלְאֵת חֶסֶד וְחַסְדֵּי הָעוֹלָם. וְכָל מִיָּנִי גִזְרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עַל
הָעוֹלָם, כָּלֵם נִזְכָּה לְבִטֹּל עַל יְדֵי תַּפְלָתְנוּ.
וְנִזְכָּה לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג אִם הוּא קוֹדֵם גִּזֵּר דִּין, אוֹ לְאַחֵר
גִּזֵּר דִּין. אִם הוּא לְאַחֵר גִּזֵּר דִּין, תִּזְכְּנוּ לִידַע אֵיךְ
לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּלְהַלְבִּישׁ וּלְהַסְתִּיר אֶת תַּפְלָתְנוּ בְּסִפּוּרֵי
דְּבָרִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יִבְיֵנוּ הַמַּקְטֵּרִים. וְאִם אִמְנָם בָּעֵת הַזֹּאת
אֲנִי רַחוּקִים מְאֹד מִדַּעַת וְהַשְׂגָּה זֹאת, עִם כָּל זֶה בְּיָדְךָ
הַכֹּל, וּמִמֶּךָ לֹא יִבָּצֵר כָּל דְּבָר, אֲתָה ה' לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי. וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְהַגִּיעַ
וּלְבֹא לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּשְׁמַח
נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת, עֲבוּדָה
שְׂבִיבָה זוֹ תַּפְלָה, לְזִכּוֹת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כּוּחֵי בְּאַמֶּת,
וּלְעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי
אֲשֶׁמַּח בְּה'. וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בְּה' תִּשְׂשֵׁשׁ בִּישׁוּעָתוֹ. כָּל
עֲצָמוֹתֵי תִּאֲמָרְנָה ה' מִי כְמוֹךָ, מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי
וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיֹשְׁרֵי לֵב שְׂמִיחָה. בְּרוּךְ
ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (מבוסס על ליקוטי תפילות א ה.)

יְהִי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, וְחוּס וְחַמֵּל נָא עָלַי וְעַל נַפְשִׁי
הָאֲמֻלָּה, הַצִּמְאָה וְהִרְעָבָה וְהַתְּאָבָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.
וְעֲזֹרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכֵּנִי שְׂאֵהִיָּה בְּכָל־הַבָּא לְטָהָר.
וְאַתָּה תְּסִיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְטָהָרְנִי שְׂאֻזָּכָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה בְּאַמֶּת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי.

מִלֵּא רַחֲמִים, חוּסָה נָא עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְרָאֵה דְלוּתִי
וְשִׁפְלוּתִי, וְעַל מֶה שֶׁאֵין בְּרָאֲתִנִּי, כִּי עָתָה אֵין אֲנִי נֶחֱשָׁב
בְּשֵׁם בְּרִיָּה כָּלֵל, וְכֹאֲלוֹ עֵדִין אֵין לִי שׁוּם הוֹיָה בְּעוֹלָם
כָּלֵל, כִּי טוֹב לִי שֶׁלֹּא נִבְרָאתִי, מֵאַחֵר שֶׁהִרְעוּתִי אֶת
מַעֲשֵׂי.

וּבִכֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי שְׁתַּעֲזֹרְנִי בְּכַח שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל
"אֵהִיָּה" - אֲשֶׁר בּוֹ נִקְרָאתָ בְּעֵת שֶׁהִתְחַלַּת לְגַאּוֹל אֶת
בְּנֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַעֲשׂוֹת אוֹתָם לָךְ לְעַם, בְּכַח הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה, תִּזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵתְחִיל לְהַכִּין עֲצָמִי שִׁיְהִיָּה
לִי הוֹיָה בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי שְׁתַּזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִרְגִּישׁ
כָּאֵב חֲטָאִי וְעֲוֹנוֹתִי הַמְרַבִּים, וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה

לְפָנֶיךָ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ו).

אֱלֹהֵי הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים,

אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׂבִדוּרוֹת הֶלְלוּ, אֵין לָנוּ שׁוּם תְּקוּהָ, כִּי אִם
עַל קְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ, שְׁאֵנוּ מִתְקַבְּצִים יַחַד בְּכָל
מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְמִיָּחַד אֶצֶל רַבֵּנוּ בְּאוֹמֶן.
מִלֵּא רַחֲמִים, לְמִדְּנוּ וְהוֹרֵנוּ אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶדִּיךָ
הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹזְכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְב
שָׁלִם. חֲטֵאֵנוּ וְהִלְכָנוּ אַחֲרֵי תַּאֲוֹת לְבָנוּ וּפְגַמָּנוּ וְקָלַקְלָנוּ מֵהַ
שְׁקָלֵקְלָנוּ, הֵן עַל זֶה בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ שְׂתַעֲשֶׂה
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְתִשָּׁב בְּעֶצְמָךְ עַל
מִשְׁפָּטֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן כַּחַ וְרִשׁוֹת לְשׁוּם אָדָם שְׂבַעְעוֹלָם, וְלֹא
לְשׁוּם בֵּית דִּין שְׂלֹמְעָלָה וְשְׂלֹמְטָה, וְלֹא לְשׁוּם מִלֶּאךָ
וְשָׂרָף, וְלֹא לְשׁוּם נִבְרָא שְׂבַעְעוֹלָם, לְשַׁפֵּט וּלְדוֹן אוֹתָנוּ
חֲלִילָה, כִּי אִם אַתָּה לְבַד תִּדִּין וְתִשְׁפֹּט אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וּבְחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֵת מְקוֹמָנוּ,
וְרַק אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ לְדוֹן אוֹתָנוּ כְּלָנוּ לְכָף זְכוֹת תְּמִיד, כִּי
אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עִמָּךְ
יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ נוֹלָד וְאֵיךְ נִמְשָׁךְ נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם,
וּבְאַיִזָּה מְקוֹם הִיָּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת מַעֲוָדוֹ עַד הַיּוֹם

הַזֶּה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִינָא א.)

רבונו של עולם!

עזרני ברחמיך לגיל ולשוש בה', שאזכה לששון
ולשמחה דקדושה, ואהיה בשמחה תמיד על אשר זפיתני
ברחמיך הרבים להיות בכלל זרע ישראל עבדיך,
ולהתקרב לעבודתך, ולהתחבר ליראיך ותמימיך ולצדיק
האמת – רבנו הקדוש, ויקים בי מקרא שכתוב,
"שוש אשיש בה' תגל נפשי באלהי, כי הלבישני בגדי
ישע מעיל צדקה יעטני".

ותעזרני על־ידי־זה לשבר ולבטל כל הקלפות - הדמיונות
והתאוות והבלבולים והמניעות שבכל דרגא ודרגא -
ולקדש ולטהר כל המדרגות מן הקלפות, ואזכה לקדש
ולטהר עצמי תמיד ולעלות בכל פעם - חיש קל מהרה -
ממדרגה למדרגה עליונה הימנה, בקדושה ובטהרה
גדולה, עד שאזכה למדרגה העליונה למדרגת צדיקים
אמתיים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

קָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ.
וַיִּתְּגַדֵּל וַיִּתְּרֶבָה וַיִּתּוֹסֵף קְבוּץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בַּתּוֹסֶפֶת
מִרְבֵּה בְּכָל עֵת וָעֵת, וַיִּתּוֹסְפוּ שְׂכָנִים רַבִּים עַל קְבוּץ
הַקָּדוֹשׁ שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת. וְנִזְכֶּה תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל
תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּכוֹנֶה גְדוֹלָה, בְּקְבוּץ גְדוֹל וָרֵב, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב "בָּרֵב עִם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ".

וַיִּתְּרֶבָה וַיִּתְּגַדֵּל בֵּית הַתְּפִלָּה בְּרִבּוּי גְדוֹל וְעֲצוּם וָרֵב,
וְהַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים יִכְנוּ בָתַּיִם רַבִּים וְעֲצוּמִים שֶׁל תְּפִלוֹת
בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסָּפֶר, עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית - מִצְרוּפֵי
תְּפִלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִתְּרֻּ וַיִּתְּגַדְּלוּ בְּקְבוּץ
גְדוֹל מְאֹד. וְתַקְבֵּץ כָּל הָאֲבָנִים (הָאוֹתִיּוֹת) וְהַנֶּפְשׁוֹת יַחַד,
וַיְהִיו נִבְנִים מֵהֶם בְּנִינִים נָאִים גְּדוֹלִים שֶׁל תְּפִלוֹת חֲדָשׁוֹת,
וְתַתְּפֹאֵר וְתִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם בְּשַׁעֲשׁוּעִים גְּדוֹלִים חֲדָשִׁים
אֲשֶׁר לֹא עָלוּ לְפָנֶיךָ מִיָּמוֹת עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר מִרְבּוּי הַבָּתִּים
וְהַבְּנִינִים דִּקְדָּשָׁה שִׁיתְּרֻּ לְאֵין קֵץ, תַּכְנִיס וְתַקְבֵּץ
וְתֹאסּוֹף לְתוֹךְ הַבָּתִּים שֶׁל הַתְּפִלָּה אֶת כָּל הַנֶּפְשׁוֹת
הַעֲשׂוֹקוֹת הַמְּפֹזְרִים בֵּין הַגּוֹיִם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ח).

מֵלֵא רַחֲמִים

זַכְנוּ בַּחֲסִדִּיךָ הָעֲצוּמִים לְקִים מְצוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר הַבָּאָה
עָלֵינוּ לְטוֹבָה, בְּזִמְנוֹ, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁנִזְכָּה
לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוּב אֵלֶיךָ, וּלְצֵאת מִכָּל מִינֵי טִמְאוֹת וְזִהְמוֹת
שֶׁנִּדְבַּק בָּנוּ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ יוֹדֵעַ כִּמָּה גְדוֹל כַּח הַמְצוּוֹת
לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְנוּ וּלְקַרְבָּנוּ אֵלֶיךָ, וּבִפְרֹט
מְצוּהַ הַזֹּאת שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר - לְצֵאת מִמ"ט (49) שְׁעָרֵי
טִמְאָה וּלְכַנֵּס לִמ"ט שְׁעָרֵי הַקִּדְשָׁה שֶׁהִיא הַכִּנָּה לְקַבֵּל
הַתּוֹרָה, וּתְחַלֵּת הַתְּקָרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבִּיהֶם שְׁבַשְׁמִים.
זַכְנוּ לְקִים מְצוּהַ הַזֹּאת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲפָשָׁרִי לְאִישׁ
כַּעֲרָכִי לְקִים מְצוּהַ הַזֹּאת. וְאֵתָהּ תַּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵי
וְתוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה מִטִּמְאָה לְטָהָרָה, מִחַל לְקִדְשׁ, מִיָּגוֹן
לְשִׂמְחָה, מִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל.
עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקָּדוֹשׁ, בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים,
שְׁאֵתָה תְּשׁוּב אֵלֵינוּ וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעַר הַחֲמִשִּׁים הַקָּדוֹשׁ,
וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְחֶסֶד עֲלִיוֹן, עַד שְׁנִזְכָּה
לְתַקֵּן הַכָּל וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לו').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְּנִי לַהֲיוֹת מִן הַנְּעֻלָּבִים וְאֵינָם עוֹלָבִים, שׁוֹמְעִים חֲרָפָתָם
וְאֵינָם מְשִׁיבִים. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוּם.

וְעַל כָּל מִינֵי בְּזִיוּנוֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים שְׁאֲשָׁמַע מֵאִיזָה
אָדָם שְׂיִבֹּזָה אוֹתִי, אָדָם וְאֲשֶׁתוֹךְ לוֹ.

כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, "דָּם לֵה' וְהִתְחוֹלֵל לוֹ". וְאֵהִי "כְּאִישׁ אֲשֶׁר
לֹא שׁוֹמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תִּכְחוֹת". "כְּחֶרֶשׁ לֹא אֲשָׁמַע וּכְאֵלֶם
לֹא יִפְתַּח פִּי".

כִּי בְּאַמַּת יִדְעָתִי ה', כִּי כָל מִינֵי בְּזִיוּנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם
מִסְפִּיקִים לִי לְפִי גִדּוֹל חֲטָאֵי הַמְּרָבִים, כִּי אֲנִי נִבְזִים יוֹתֵר
וְיוֹתֵר מִכָּל מִינֵי בְּזִיוּנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם - מֵה שֶׁהִפָּה יָכוֹל
לְדַבֵּר, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵי הָרָבִים פָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
וְלֹא כִּבְדָּתִי אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּבְזִיתִי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד עַל
יְדֵי עֲוֹנוֹתִי, וְנִתַּתִּי תוֹקָף לְהֵדֵם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׁמָאֵלִי שֶׁבִּלְב
שְׁמִשָּׁם כָּל הַתְּאֻוֹת. עַל כֵּן בּוֹדָאִי חוֹבָה עָלַי לְסָבּוֹל
בְּזִיוּנוֹת גְּדוּלוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים.

לְכֵן עֲזֹרְנִי ה' אֱלֹהֵי, שֶׁלֹּא אֲשִׁיב דָּבָר לְמַחְרָפִי וְלִמְבִּי
נַפְשִׁי, לְמַעַן יִהְיֶה לִּי לְכַפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי.

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ו').

יהי רצון!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצִדִּיק הָאֱמֶת - רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ
 - בְּאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה הָאֻמוֹנָה זֹכָה וְנִכְוֶנָה צָחָה וְנִקְיָה,
 בְּלִי שׁוּם פָּגָם, וּבְלִי שׁוּם בְּלָבּוּל בְּעוֹלָם. וְנִזְכֶּה שֶׁתִּהְיֶה
 אֻמוֹנָתֵנוּ חֲזָקָה כָּל כָּף, כְּאִילוּ אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ אֱלֹהוּתְךָ
 וְהַשְׁגָּחָתְךָ וּכְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָעוֹלָם. וְנִהְיֶה דְּבָקִים
 בְּךָ תָּמִיד בְּאֱמֶת וּבִתְמִימוּת וּבִדְעָה נִכְוֶנָה וּמִישֻׁבָּת, בְּלִי
 שׁוּם תַּעֲרוּבָת פְּסוּלָת כָּלָל. "כִּי אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת
 עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בִּשְׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כִּמְעַשֶׂיךָ וּכְגִבּוּרֹתֶיךָ". וְגִלִּיתָ
 אֱלֹהוּתְךָ וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ, כִּי הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם - מִנּוּן (50)
 שְׁעָרֵי טוֹמְאָה, וְהִכְנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּנוֹן שְׁעָרֵי קִדְשָׁה. וְעָשִׂיתָ
 נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל יַם סוּף, וְשִׁדְדָת הַמַּעֲרָכוֹת
 וְשִׁנִּיתָ הַטֶּבַע, וּבִטַּלְתָּ כָּל מִינֵי כַּפִּירוֹת שֶׁל פְּרֻעָה וּמִצְרַיִם.
 כֵּן בִּרְחֻמֶּיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצִדִּיקְךָ הָאֱמֶתִּים
 תָּמִיד, בְּאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה וְחֲזָקָה וְנִכְוֶנָה. וְכַאֲשֶׁר אַתָּה אֵל-
 לֵהִים אֱמֶת, כֵּן נִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאֱמֶת, עַד שְׁנִזְכֶּה
 לְהִרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ, וְנִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד. (ליקוטי תפילות קמא ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנוּ לְקַבֵּל אוֹר שְׁלֹשָׁה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵן: הָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה
הַקְּדוּשָׁה שִׁישׁ בְּצִדִּיק הַדּוֹר הָאֲמִתִּי - רְבוּנוּ הַקְּדוֹשׁ.
וְהָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה שִׁישׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִה
שָׂאִין לַחֲבֵרוֹ. וְהָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה שִׁישׁ בְּכָל אֶחָד
בְּעַצְמוֹ - שִׁיקְבֵּל מִהַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה שִׁישׁ בּוֹ, שֶׁתֵּאִיר מִפְּיוֹ
לְלִבּוֹ, עַל־יְדֵי שִׁדְּכָר אֲתָךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, כִּי בְּלֵב
שׁוֹרָה אוֹר הָאֱהָבָה וְהַחֲסֵד.

זַכְּנוּ לְבִטֵּל עַל יְדֵי שְׁלֹשֶׁת הַנְּקֻדּוֹת הָאֵלֶּה אֶת כָּל
הַחֲרָפוֹת הַשּׁוֹרִין עַל הַלֵּב הַנִּקְרָאִין עֲרֵלַת לֵב, שְׁבִירַת
לֵב, שֶׁהֵם כָּל הַתַּאֲוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, וְטִהַר לְבִי מִכָּל
הָעֲקָמִימִיּוֹת, וּמִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת, וּמִכָּל רָע הַלֵּב. וְכָל
הַהֲרָהוּרִים רָעִים וְכָל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְכָל מִינֵי
בְּלִבּוּלִים וְכָל מִינֵי פִסְלֹת וְעֲכִירוֹת שְׁפָלָב, עַד שְׁאֲזֹכָה
לְלֵב טָהוֹר, לְלֵב קְדוֹשׁ, לְלֵב טוֹב, לַיִּשְׁרוּת לֵב, בְּאַמֶּת
לְאַמֶּתוֹ, כְּרִצּוֹנָךְ וְכְרִצּוֹן הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם. וְיִהְיֶה לְבִי
יָשָׁר עִם ה' תָּמִיד, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַתְּדַבֵּק וּלְהַכְּלִל בָּךְ.
וּתְכַסֶּה בְּאַהֲבָתְךָ הַגְּדוֹלָה עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְנִזְכָּה לִהְיוֹת

כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לד).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

פָּתַח אֶת לְבִי וְדַעְתִּי לְדַעַת אֶת שְׁמֶךָ, וְאִזְּךָ אֲדַע בְּאַמֶּת כִּי
עֵדִין לֹא הִתְחַלֵּתִי לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה כְּפִי עוֹצֵם גְּדֻלָּתְךָ
וְרוֹמְמוֹתְךָ שֶׁתִּזְכְּנִי לְהַשִּׁיג אֹז.

וְאִזְּךָ תִּזְכְּנִי בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, שְׁאִזְכָּה
לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּכָל פַּעַם עַל הַשְּׂגָה הָרָאוּשׁוֹנָה שֶׁהִשְׁגֵּיתִי
וְהִבֵּנִתִּי אוֹתְךָ לְפִי דַעְתִּי, וּבִזָּה הִגְשַׁמְתִּי אֶת רוֹמְמוֹת
אֱלֹהוּתְךָ. כִּי לְפִי עֲצָם רוֹמְמוֹתְךָ שְׁאִזְכָּה לְהַשִּׁיג אַחֵר כִּף
בְּכָל פַּעַם, אֲדַע שֶׁעָלִי לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתְשׁוּבָה תְּמִיד, עַד
הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּאֲסַפְּנִי אֵלֶיךָ.

זִכְנִי לְטַעַם עוֹלָם הַבָּא, יוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבַת, כָּלוּ תְּשׁוּבָה
וְהִתְקַרְבוּת אֵלֶיךָ. זִכְנִי לְזִבּוּחַ אֶת יִצְרִי וְתַאוּוֹתִי, וְעַל יְדֵי
זֶה יִתְכַּפֵּד שְׁמֶךָ בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
וְעֲזָרְנִי שְׁאֲבִירָח מִן הַכְּבוֹד בְּאַמֶּת, וְאִזְכָּה לְמַעַט בְּכָבוֹד
עֲצָמִי וּלְהִרְבוּת בְּכָבוֹדְךָ, וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְכָבוֹד
א-לֵהִים - שְׁאִזְכָּה לְכָבוֹד דִּקְדוּשָׁה לְמַעַנְךָ לְבַד, וְלֹא
אֶהְיֶה מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל לְמַעַנִּי, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד כִּי
אִם לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת, וְעֲזָרְנִי שֶׁלֹּא יִשְׁאוּל וְלֹא
יִחְקוֹר שׁוֹם בְּרִיָּה עַל כְּבוֹדִי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמּוּג ו').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

חַמַּל עָלַי בְּזִכּוֹתֶם שֶׁל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
מִכַּחַם וּגְבוּרָתָם. וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאֻזָּה גַּם־כֵּן לַכֹּף וּלְהַכְנִיעַ
וּלְשִׁבְר וּלְבִטָּל אֶת יִצְרֵי הָרָע כְּמוֹתָם. שְׂאֻזָּה לְשִׁבְר כָּל
הַתְּאוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת לְגַמְרִי, וְאֻזָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְב וּשְׁלָם.

וְתַעֲזָרֵנִי שֶׁהָרָע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי יִפֹּל וְיִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְהַטּוֹב
וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנֶּעֱלָם וְנִסְתָּר בִּי וּבְמַדּוּתִי, הַכֹּל יִתְבַּרֵּר
וְיִתְגַּלֶּה וְיִתּוּסַף עָלָיו אוֹר רַב מְלֵעֵלָא, עַד שְׂאֻזָּה לְגִלּוֹת
וּלְהָאִיר כָּל הַטּוֹב שָׁבִי.

וְתִזְכְּנִי לַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, עַד שְׂאֻזָּה לְהִתְקַרֵּב
אֵלַיךְ, וּלְהִתְדַבֵּק בָּךְ וּבְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְתִמְיּוּמֹת.
וְתַפְתַּח לִי אוֹר הַדַּעַת שְׂאֻזָּה לְהַפִּיר אוֹתָךְ וּלְהִתְדַבֵּק בָּךְ
תָּמִיד בְּאַהֲבָה יִתְרָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם, בְּאַמֶּת
וּבְאַמּוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה.

וְתַמְעֵט הַצְמָצוּמִים וְהַלְבוּשִׁים וְהַמְסָכִים הַמְבְּדִילִים,
וְתִזְכְּנִי לַיָּדַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּלִי צְמָצוּמִים וּלְבוּשִׁים רַבִּים
שֶׁבָּהֶם אַתָּה מְסַתֵּר, וְתִקְרַבֵּנִי אֵלַיךְ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל
וּבְהִתְגַּלּוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. (ל"י תְּפִילוֹת קִמּוּד ל"ג).

ה' אֱלֹהֵי!

אל תניחני לְפֹל, חס ושלום, לעולם. "אל תשליכני
מִלִּפְנֵיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אל תקח ממני". ואזכה להיות בקי
בְּהִלָּכָה בְּקִי בְּרָצוֹא - כְּשֶׁאֲנִי בַעֲלִיָּה, בְּקִי בְּשׁוֹב - כְּשֶׁאֲנִי
בִּירִידָה - בְּכָל מָצֵב אוֹכֵל לְמִצּוֹא אוֹתָךְ, וְלֶאֱחוֹז בְּךָ
וְלָקִים רְצוֹנָךְ, וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד.

אָנָּה ה'! עוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלַי, וַיַּעֲלֵה וַיְבֹא זְכוּרֹנִי לִפְנֵיךָ
לְטוֹבָה, וְאל תניחני וְאל תטְשֵׁנִי לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת
הַנְּמוּכִים וְהַשְּׁפִלִים אֲשֶׁר בָּאתִי עַד הֵנָּה. אל תַעֲזֹבֵנִי ה'
אֱלֹהֵי וְאל תִּרְחַק מִמֶּנִּי.

חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וּמַעֲפֵר דָּלוּתִי וּמַעֲצֵם שְׁפָלוּתִי תְרוּמֵמִנִי.
וְשִׁהְיִירִידָה תִּהְיֶה תְּכֵלִית הַעֲלִיָּה. חוּס וְחַמַּל עָלַי, וְשַׁלַּח
יְשׁוּעָתְךָ וְתַתְּמֵכִנִי בִּימִין צִדְקָךְ, וְתַסְעֲדֵנִי בְּעוֹצֵם חֲמִלְתְּךָ,
וְתִהְיֶה תָּמִיד עִמִּי, וְתִתֵּן לִי כֹחַ וְשִׁכַּל לֶאֱחוֹז בְּךָ תָּמִיד,
וְאל תניחני לְפֹל לְעוֹלָם. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת
הַנֶּפֶשׁ. וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מֵהַיּוֹם וּמֵעַתָּה, מִכָּל מִינֵי גְּפִילוֹת
וִירִידוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת מִמָּדָּה שֶׁנִּתְרַחֲקָתִי עַד הֵנָּה. חַמַּל עַל דֵּל
וְאַבְיוֹן כְּמוֹנִי. חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי!

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ו).

אָבִי שְׁבַשְׁמִים!

חוס וחמל עלי, ותגעור בהרודפים ומפילים אותי, ואמור
לְצִרּוֹתַי דִּי וְתֹאמַר עַד פֹּה תְּבֹא. וּמַעַתָּה תִּרְחַם עָלַי
וְתַעְזָרְנִי וְתוֹשִׁיעַנִי וְתַתְּחִיל לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵעֵלָה מְעֵלָה
חַיֵּשׁ קָל מִהֶרָה, וְכָל הִירִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לַעֲלִיּוֹת, וְכָל
הַהִתְרַחֲקוֹת יִתְהַפְּפוּ לְהִתְקַרְבוֹת.

כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְהַתְּחַלֵּת לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
הַמוֹן קִדְשְׁךָ וְתוֹקֶף חֲמֻלְתְּךָ, עַל יְדֵי רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ - צַדִּיק
הָאֱמֶת, עַל כֵּן אֵין נֹאֶה לָּךְ לַעְזֹבֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ.

ה' אֱלֹהֵינוּ! אַתָּה הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּךְ וְטוֹבָךְ עָלֵינוּ,
וְנִתַּתָּ לָנוּ תוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נֶאֱמַן
בֵּיתְךָ, וְשִׁלַּחַת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, צַדִּיקֵי אֱמֶת בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְסְרָה הַתּוֹרָה לָנוּ, מִמֹּשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ,
וּמִיהוֹשֻׁעַ לְזַקְנִים, וּמִזַּקְנִים לְצַדִּיקִים שְׁבָכָל דּוֹר וְדוֹר, עַד
אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֲלֵינוּ הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת קִבְּלַת הַתּוֹרָה עַל יְדֵי
רַבְּנוּ. עֲזָרְנוּ לָקִים בְּאֱמֶת אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה.
חוֹסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזָרְנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בָּךְ וּבְצַדִּיק
הָאֱמֶת לַעֲוֹלָם וָעֶד, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

(מבוסס על ליקוטי תפילות א ו).

אָנָּה ה'!

זַפְנִי שִׁיפְקָחוּ עֵינֵי וְלִבִּי וְאֲזַנִּי לְרֹאוֹת וְלִהְבִּין וְלִשְׁמוֹעַ
גְּדֹלְתְּךָ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. חַנּוּנִי מֵאֶתְךָ דְּעָה
בִּינָה וְהַשְׁכֵּל לִהְבִּין וְלִהְשִׁיג דְּרָכֶי הַתְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת,
וְתַעְזֹרְנִי לַיְלָה בָּהֶם תָּמִיד, כִּי יִמְיִנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים,
וְאִם לֹא עֲכָשְׁיוּ אֵימָתִי.

כִּי מַלְכוּתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה
גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְאַתָּה חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל
יִדַּח מִמֶּךָ גִּדְּחָה. מִמֵּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוּל וַיַּעַל. וְאַתָּה
מְקַשֵּׁר וּמַחְבֵּר וּמַיַּחֵד שְׁנֵי הַפָּכִים יַחַד, תַּכְלִית קֶצֶה
הַתַּחְתּוֹן מֵעַמְּקֵי שָׁאוּל, עַד רוֹם גְּבֻהֵי מְרוֹמִים עַד תַּכְלִית
קֶצֶה הָעֲלִיוֹן, מִנְּקֻדַּת הַתַּחְתּוֹנָה עַד נִקְדַּת הָעֲלִיוֹנָה.
עַל כֵּן יִגִּיעוּ רַחֲמֶיךָ גַּם עָלַי, וְתַחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כְּסֵא
כְּבוֹדְךָ וְתַעְזֹרְנִי לְהַתְעוֹרֵר בְּאַמֶּת וְלָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאַמֶּת בְּצַדִּיקִי אֶמֶת
וּבַפֶּרֶט בְּרִבְנוּ הַקְדוֹשׁ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
כִּי לֹא תַחֲפֹץ בָּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה,
”שׁוּבָה ה' עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדְךָ, הַשִּׁיבֵנו ה' אֵלֶיךָ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיִנוּ כְּקֹדֶם”.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ו).

עֲנֵנוּ ה' עֲנֵנוּ

כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, אֶל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ הִיָּה נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל תַּלְאוֹתֵינוּ, וְרָאָה
אֶת עֲנִיֵּינוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ, זָכֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ
הַבִּיטָה וְרָאָה אֶת חֲרָפָתֵנוּ.

חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ "שְׁמֶרְנִי מִיַּד פֶּח יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פֶּעַלִי
אָוֹן". "שְׁמֶרְנִי כְּאִשׁוֹן בֵּת עֵין בְּצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנִי, מִפְּנֵי
רָשָׁעִים זֶה שְׂדוֹנִי אוֹיְבִי בְּנַפְשִׁי יִקִּיפוּ עָלַי. אֱלֹהֶיךָ ה' אֶקְרָא
וְאֵל ה' אֶתְחַנֵּן. מָה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הִיּוֹדֵךְ
עָפָר הִיגִיד אֲמַתְךָ? עֲנֵנִי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת,
עַד יִשְׁקִיף וְיֵרָא ה' מִשְׁמַיִם. הוֹשִׁיעֵנו מִלֹּא רַחֲמִים,
הוֹשִׁיעֵנו בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, הַצִּילֵנִי וְשְׁמֶרְנִי מֵרַע עֵין
הַמְּבִיא לַיָּדִי שַׁכְחָה שֶׁהִיא מִיתַת הַלֵּב, שְׁבִירַת לֵב.
עֲזָרְנִי שְׁלֹא אֲשַׁכַּח אֶת עוֹלָמִי הַנִּצָּחִי וְהַקִּיָּם לְעַד, חוּסָה
עָלַי כְּרֹב רַחֲמֶיךָ וְרַחֵם עָלַי. אֲמִץ וְחֹזֵק אֶת לִבִּי בִּירְאָתְךָ
וְעִבּוּדְךָ, וְזִכְנִי שְׂאֵשִׁים אֵל לִבִּי וְאֶזְכֹּר הֵיטֵב בְּלִבִּי
וּבִדְעָתִי תָמִיד אֶת הַתְּכֵלִית הָאַחֲרוֹן, וְאֶזְכֶּה לְדַבֵּק
מִחֲשַׁבְתִּי וּלְבִבִּי תָמִיד בְּעֶלְמָא דְאַתִּי (בַּעוֹלָם הַבֹּא).

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רבונו של עולם

זכנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים תמיד, ובפרט בצדיק
יסוד עולם - נחל נובע מקור חכמה - רבונו נחמן בן
פייגא ע"ה - באמונה שלמה וחזקה ונכונה.
וכאשר אתה א-להים אמת, כן נזכה להאמין בך באמת,
עד שנזכה להרגיש אלהותך עלינו, ונהיה דבקים בך
תמיד, ולא נפרד ממך לעולם אפלו פגע קלה. ויהיה לנו
בושה ופחד ואימה ויראה ממך תמיד בכל עת ובכל רגע.
ובלעדיך לא נרים את ידינו ואת רגלנו לעשות שום
עובדה בעולם.

ובכל עסקינו ועשייתנו אפלו בעבודות חיצוניות שהם
אכילה ושתייה וכיוצא בהם, בכלם נהיה דבקים בך תמיד,
ובכלם יהיו לשמך ולעבודתך באמת.
ולא נשכח אותך לעולם, בין בעסקינו בתורה ומצוות ובין
בעסקינו בדרך ארץ, בכלם נהיה דבקים בך ולא נשכח
אותך לעולם. ותעזרני לקים באמת מקרא שכתוב,
"שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוצי".

ונזכה להרגיש אלהותך עלינו, כי מלא כל הארץ כבודך
ומלכותך בכל משלה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

מִלֵּא טוֹב, זַכְּנוּ לַהֲדוּת לָךְ. וְזַכְּנוּ לְטוֹב הָאֲמִתִּי לְשַׁעֲשׂוֹעַ
עוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. וְאַזְכָּה
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לזִמְר בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, לַהֲדוּת לָךְ וּלְבִרְכָּךְ עַל כָּל
הַחֲסִדִּים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי
מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים.
מִי יִפְאָר, מִי יִהְדַּר, מִי יִהַלֵּל, מִי יִמְלֹל, מִי יִשְׁבַּח, מִי
יִסְפֹּר אַחַת מִנִּי אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים
הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ - עִם
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיוֹת, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ
מִכָּל הַטּוֹמָאוֹת וּמִכָּל הַזִּהְמוֹת, וְקִרְבַּתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְהַכֹּנֶסֶתָנוּ בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה עוֹשֶׂה
פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְחוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת
בְּאָפֶן שְׁנוֹכָה לַהֲתַקְרֵב לַעֲבוֹדָתְךָ, כְּדֵי לְחִיּוֹתָנוּ כַּיּוֹם הַזֶּה,
לְמַעַן נִזְכֶּה לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, לְחַיִּים נִצְחִיִּים, כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל
עָלֵינוּ וְהַצֵּלָתָ נִפְשָׁנוּ מִשְׁאוּל תַּחַתֶּיהָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ב.)

רבונו של עולם

צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. אתה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה להיכן נפלנו וירדנו בעונותינו הרבים, אשר ירדתינו עמקה יותר ממ"ט (49) שערי טמאה. ובעונותינו הרבים נאמר עלינו על עת צרה הזאת "ותרד פלאים אין מנחם לה".

לא ידעתי נפשי איך אני חי בעולם במרירות דמרירות כזה, בפזור הנפש מר ממות כזה, בנפילות והשלכות וזריקות כאלה, השלכתי עצמי משמים לארץ מתחת, אלפים ורבבות פעמים בלי מספר, ומקלעים את נפשי כמו "בתוך כף הקלע".

"זאת נחמתי בעניי" מה שחזקו אותנו הצדיקים אמתיים, בשבעה משיבי טעם, וגלו לנו שאין שום יאוש בעולם כלל, על זה לבד תמכתי יתדותי, ועל כחם הגדול נשענתי לצפות לישועה עדין ממקום שאני שם. עליכן בכל עת אבקש אותך מלא רחמים, שתושיעני בכל דרכי עצותיך הקדושים אשר גלית לנו על-ידי צדיקיך

האמתיים. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לו).

רבונו של עולם

זכנו להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם בחינת רוח
נבואה, רוח הקודש באמת, באפן שנזכה עליהם לברר
ולתקן הכח המדמה, ולא יבלבל אותנו המדמה בדמיונות
כוזבים ובבלבולים רעים, חס ושלום, רק נזכה שיהיה
הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בתכלית התקון, באפן
שנזכה עליהם ליידיעה לאמונה שלמה וישרה וברורה, זכה
וצחה ונכונה באמת - כרצונך הטוב בלי שום בלבולים
כלל. ונזכה להאמין בך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, כי
אתה בראת עולמך כרצונך הטוב בעשרה מאמרות - יש
מאין המחלט. ותצילנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים של
שקר שהם נקראים נביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו
כלל בדמיונות כוזבים חלילה. ותזכך ותטהר אותנו
מטמאת וזהמת הנחש שהטיל דמיונות בחוה אמנו,
ותשמרנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל,
ולא יהיה לנו שום אמונות כוזביות כלל. רק נזכה תמיד
להיות תמים עמך, ולהתנהג בתמימות ובפשיטות, באמת
ובאמונה שלמה האמתיות כרצונך הטוב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ח).

מֵלֹא רַחֲמִים!

חֲפִיץ לְהִיטִיב, אֲשֶׁר בָּרָאת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְכָל
צָבָאָם, וְכָל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֲלֵפֵי אֲלֵפִים
וְרַבֵּי רַבּוֹת עַד אֵין שִׁיעוֹר וּמִסְפָּר, כְּדִי לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ
בְּעוֹלָם וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשָּׁפֶל הַזֶּה וּלְחַזוֹת בְּנוֹעָם
זִיּוֹךְ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת,
טוֹבוֹת הָאֱמִתִּיּוֹת וְהַנִּצָּחִיּוֹת, וְאֵין שׁוּם טוֹבָה אַחֲרֶת בְּעוֹלָם
כָּלֵל.

וְכָל הַטּוֹבוֹת וְכָל הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ
וְעִמָּנוּ, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה,
כָּלֵם הֵם רַק בְּשִׁבִּיל תַּכְלִית הַטּוֹב הַזֶּה - כְּדִי שֶׁנִּזְכֶּה לִידַע
מִמֶּךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַתַּכְלִית שֶׁל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.
עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן כָּל, וְתִקְבַּע אֱמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ לְעוֹלָם
וָעֵד, וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וְתִזְכְּנוּ לְחַזוֹת בְּנוֹעָם זִיּוֹךְ.
וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תַּפְלוֹתֵינוּ בְּכָל לַיָּל
וּנְפֹשׁ, עַד שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ כַּח עַל יְדֵי תַּפְלוֹתֵינוּ לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע,
וּלְעֲשׂוֹת נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זָכָה אֶת עַמְּךָ שֶׁבְּגָלוֹת לָבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ בָּהּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתָּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
וּמִיּוֹם אֲשֶׁר סָרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּפָגַמְנוּ בְּאֻמוֹנְתְּךָ הַקְּדוּשָׁה,
גָּלִינוּ מֵאֲרָצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, עַד אֲשֶׁר אָרַף
עָלֵינוּ הַגָּלוֹת.

עַל כֵּן חוּס וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבִלְבוּלִים שְׁלֹא יַעֲלוּ
בְּלִבֵּנוּ וּבְלִב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין
בְּנִסִּיךְ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדִּין בְּכָל יוֹם וּבְכָל
שָׁעָה, וְלֹא נִכְסֶה שׁוּם גֵּם בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק
נִדְעַ וְנֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל מֵאַתָּה לְבַד, עַל יְדֵי הַשְׁגָּחָתְךָ אֲשֶׁר
אַתָּה מְשַׁגִּיחַ תָּמִיד בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עַל כָּל דָּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם.

וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצִדִּיקֵי הָאֱמֶת תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה זָכָה
אֶת עַמְּךָ לָבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קָל מְהֵרָה, וְתִמְהַר
וְתַחֲשִׁיחַ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה,

וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אֲנִי מֵאֲמִין כִּי רַחֲמֶיךָ אֵינָם כָּלִים מִמֶּנִּי לְעוֹלָם, רַק שְׂאֵי
אֶפְשָׁר לְהֵבִין דְּרָכֶיךָ, אֵיךְ אַתָּה מְתַנְהֵג עִם כָּל הָעוֹלָם,
בְּפֶרֶט עִם בְּעָלֵי הַבְּחִירָה שֶׁבְּשִׁבְלֶם נִבְרָא הַכֹּל מֵרֹאשׁ
וְעַד סוֹף, מִתְחַלֵּת הָאֲצִילוֹת עַד סוֹף נִקְדַּת הַמֶּרְכָּז שֶׁל
עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הַגִּשְׁמִי הַזֶּה.

וְכָל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַמַּלְאָכִים וְשָׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ, כָּל הַהִיכָלִין וְהַדְּרָגִין דִּקְדוּשָׁה, וְלַעֲמַת זֶה כָּל מֶה
שֶׁבִּקְלָפָה וְסִטְרָא אַחְרָא, הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל, נִבְרָא וְנוֹצָר
וְנַעֲשָׂה בְּשִׁבְלֶנוּ, בְּנֵי אָדָם הַבְּעָלִי בְּחִירָה. וְאַתָּה מְסַרְתָּ
הַבְּחִירָה בְּיַד בְּנֵי הָאָדָם כְּאִלּוּ אֵינָהּ בְּיָדְךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רְבוּתֵינוּ, הַכֹּל בְּיַדִּי שָׁמַיִם חוּץ מִירְאֵת שָׁמַיִם. וְאַף־עַל־פִּי
כֵּן בְּאֵמַת גַּם הַבְּחִירָה בְּיָדְךָ, כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל, וְאַתָּה מְחַיֶּה
אֶת כָּלֶם. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רְבוּתֵינוּ, יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתַּגְבֵּר
עָלָיו בְּכָל יוֹם, וְאַלְמָלָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ, הִיָּה
נוֹפֵל בְּיָדוֹ, וּמִי יֵבִין דְּרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְהָעֲצוּמוֹת.
וְעַצֵּם חֲסִדֶיךָ הַגְּלוּיּוֹת וְהַנְּסֻתוֹת וְהַנְּעֻלָּמוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה
מְתַנְהֵג בְּחֲסִדֶיךָ בְּכָל דּוֹר עִם כָּל אָדָם וְאָדָם בְּפֶרֶט. הִיָּה
בְּעֲזָרִי וְהַצִּילֵנִי מִהַיָּצָר הָרַע. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קטו).

רבונו של עולם

אתה יודע כל מה שעובר על כל העולם בענין האמונה הקדושה שהוא יסוד הכל, ובפרט מה שעובר על ישראל עם קדוש שהם כלם מאמינים בני מאמינים, אך אף-על-פי-כן, יש אלפים ורבבות מדרגות בענין האמונה הקדושה, וכל הצרות וכל הגלויות שעוברים על ישראל, ובפרט מה שעובר עתה על ישראל אשר יצא הקצף מאתך ונגזרו כמה גזרות רעות על ישראל, וכלם כנגד דת ישראל - הכל על-ידי פגם האמונה שהוא יסוד כל התורה כלה.

אוי מה היה לנו, אוי, מי יעמד בעדנו בעת צרה מרה כזאת, אוי, מה נעשה לנו, אוי, אוי, להיכן נברח להיכן ננוס לעזרה.

רבונו של עולם שלחת לנו בכל דור ודור צדיקים אמתיים קדושים ונבונים באמת, אשר זכו להשיג תבונות התורה לעומקה, וגלו לנו חדושים נפלאים ונוראים ונשגבים מאד מאד, וממשיכים ומגלים האמונה הקדושה עין בעין לכל באי עולם. עזרנו למען שמך וזכנו לאמונה שלמה באמת בכל-עת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קט).

תפילה לגברים

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם!

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ.
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
מִכָּל מִיָּנִי פָגָם שֶׁל נִיאוּף, חֵס וּשְׁלוֹם,
הֵן בְּרָאִיָּה הֵן בְּמַחֲשָׁבָה, בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, וּבְכָל הַחֲמֻשָּׁה
חוּשִׁים, בְּכֹלֶם תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיָּנִי פָגָם הַבְּרִית.
וְתַעֲזָרְנוּ לַהֲיֹת קְדוֹשִׁים בְּאַמֶּת וּטְהוּרִים כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב,
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
וְתִזְכְּנוּ לְקִים מִצְוֹת צִיצִית כְּרָאוּי בְּכָל פְּרֻטְיָה וּדְקֻדְיוּקִיָּה
וּכְוִנוֹתֶיהָ וְתַרְי"ג (613) מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ. וְעַל יְדֵי כְּנָפֶי
הַצִּיצִית הַקְּדוֹשִׁים תִּגֵּן עָלֵינוּ וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיָּנִי פָגָם
הַבְּרִית, וְתִזְכְּנוּ לַהֲתַקְדֵּשׁ בְּקִדְשָׁתְךָ תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה
תַּצִּיל אוֹתָנוּ מִעֲצַת הַנֶּחֱשׁ שֶׁיַּעֲזִי לַחֲוָה, שֶׁהוּא עֲצַת כָּל
הַמִּפְתִּים וְהַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת, בְּכוֹנָה לַהֲרַע
אוּ שְׁלֹא בְּכוֹנָה.
וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל אוֹר הַשֶּׁכֶל שֶׁל צִדִּיקֵי אֱמֶת, עַל יְדֵי שְׁנָקִים
עֲצוֹת טוֹבוֹת וְאַמִּתּוּת שְׁלֵהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְאַמֶּת
וְלֹא יֵצֵא דְבַר שֶׁקֶר מִפִּינוּ לְעוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז).

אומר רבי נחמן:

א. המתפלל על חברו, והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה.

ב. מי שדעתו שפלה עליו, אין תפילתו נמאסת.

ג. תפילת אחר מועיל יותר מתפילת עצמו, נאפילו צדיק צריך לתפילת אחרים

ד. מי שפעביר על מדותיו, תפילתו נשמעת.

ה. על ידי התפילה יכול לשנות את המזל

(ספר המדות – תפילה).

מִכְתָּם לְדָוִד,

שְׁמֵרֵנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָּךְ.
אָמַרְתָּ לְה' אֱ-דָנִי אָתָּה, טוֹבָתִי בַל עָלִיךְ.
לְקֹדָשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָּל חֶפְצֵי בָם.
יָרְבוּ עֲצֻבוֹתֶם אַחֲרֵי מָהְרוּ, בַּל אֲסִיף גִּסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבַל
אֲשֹׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׂפָתִי.
ה' מָנַת חֲלָקִי וְכוֹסִי, אָתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי.
חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִנְעָמִים, אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלִי.
אֲבָרַךְ אֶת ה' אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אֵף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי.
שְׁוִיתִי ה' לְנִגְדִי תָמִיד, כִּי מִימִינִי בַל אֲמוּט.
לְכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֵף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטָח.
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחָת.
תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נַעֲמוֹת
בְּיַמֶּינְךָ נִצַּח.

(מתוך תיקון הכללי תהלים טז - ברכה)

לְדוֹד מִשְׁכִּיל,

אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה.

אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב ה' לִי עֹז, וַאֲיֵן בְּרוּחוֹ רִמְיָה.

כִּי הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עֲצָמִי, בְּשֹׂאגְתִי כָּל הַיּוֹם.

כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדָךְ, נִהַפֵּךְ לְשׂוֹדִי בְּחֶרְבִּנִי קִיץ סֵלָה.

חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לֵה', וְאַתָּה נִשְׂאָתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה.

עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֶף מִיָּם רַבִּים אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ.

אַתָּה סֵתֵר לִי,

מִצָּר תִּצְרֵנִי, רַגְלִי פִּלֵּט תִּסּוּבְּנִי סֵלָה.

אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלְךָ, אֵינְעֶצֶה עָלֶיךָ עֵינִי.

אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הֶבִין, בְּמִתַּג וְרֶסֶן עָדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ.

רַבִּים מְכַאֲבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּה' חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ.

שְׂמַחוּ בַּה' וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.

(מתוך תיקון הכללי תהלים לב - אשרי)

לְמִנְצָה, מְזִמּוֹר לְדָוִד.

אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'.
ה' יִשְׁמְרֶהוּ וַיַּחֲיֶהוּ, וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תַּתְּנֶהוּ בְּנֶפֶשׁ
אִיבֵיו.

ה' יִסְעֶדְנֵנו עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָּת בְּחִלּוֹ.
אֲנִי אִמַּרְתִּי ה' חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ.
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ.
וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבֹּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אֶזְנוֹ לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ
יִדְבֹּר.

יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי.
דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוֹם.
גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחֲתִי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי הַגְדִּיל עָלִי
עָקֵב.

וְאַתָּה ה' חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמָּה לָהֶם.
בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְעֶה אִיבִי עָלִי.
וְאֲנִי בְּתִמִּי תִמְכָּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם.
כָּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

(מתוך תיקון הכללי תהלים מא - משכיל)

לְמַנְצָה, מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קֶרֶת.

כְּאִיל תַּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, כֵּן נַפְשִׁי תַעְרַג אֵלֶיךָ
אֱ-לֹהִים. צִמְאָה נַפְשִׁי לֹא-לֵהִים לֵאלֹהֵי חַי, מִתִּי אֲבוֹא
וְאַרְאֶה פָנַי אֱ-לֹהִים.

הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵיִה אֱלֹהֶיךָ.

אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בְּסָף, אֲדַדִּם
עַד בֵּית אֱ-לֹהִים, בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג.
מָה תִשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִלִי לֹא-לֵהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו.

אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל כֵּן אֲזַכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים מֵהָר מְצָעַר. תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל
צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי עֲבֹרוּ. יוֹמָם יִצְוֶה ה'
חֲסִדּוֹ, וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי תַפְלָה לֵאלֹהֵי חַי. אוֹמְרָה לֵאלֹהִים
סִלְעִי לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב.
בְּרָצָה בַעֲצָמוֹתַי חֲרַפְוִנִי צוֹרְרִי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵיִה אֱלֹהֶיךָ.

מָה תִשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְמָה תַהֲמִי עָלַי, הוֹחִלִי לֹא-לֵהִים, כִּי
עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹהֵי

(מתוך תיקון הכללי תהלים מב - שיר)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ שְׁנוּזָה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפּוּרִים
הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּזִמְנֵיהֶם כָּרְאוּ, שְׁנוּזָה לְקַיֵּם כָּל
הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
גְּדוֹלָה בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לִבָּב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבָר גָּלִית אֲזַנֵּינוּ שְׁכָל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נִקְבְּעוּ הַיָּמִים טוֹבִים
הַקְּדוּשִׁים, כָּלֵם נַעֲשִׂים וְנִתְגָּלִים וּמֵאִירִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
בְּכָל אָדָם וּבְכָל זֶמֶן, וְאַנּוּ צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת פּוּרִים
וּקִדְשַׁת כָּל הַיָּמִים טוֹבִים, וְהָאֵרַת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ
אֵז, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל אָדָם וְאָדָם
בְּפֶרְטִיּוֹת.

וּבִכֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, זִכְנִי לְשִׂמְחַת
פּוּרִים בְּשִׁלְמוֹת בָּאֵמֶת, שְׁאֻזָּכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּכָל לֵב
וְנִפְשׁ בִּימֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׁאֻזָּכָה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה
וְהַקִּדְשָׁה שֶׁל פּוּרִים, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
הַקִּדְשָׁה וְהַטְהָרָה הַנִּמְשָׁכֶת מִהַפְרָה־אֲדָמָה שְׁמִטְהָרָת
מִטְּמֵאֵת־מֶת, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהִיּוֹת טְהוֹרִים לְקַבֵּל קִדְשַׁת

הַקָּרִב־בְּפֶסַח בְּזִמְנֵנו (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לז).

לְמִנְצָח

אַל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
 לַהֲמִיתוֹ. הֲצִילָנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהִי, מִמַּתְקוֹמָמִי תִשְׁגְּבֵנִי. הֲצִילָנִי
 מִפְּעָלֵי אֹוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי. כִּי הִנֵּה אֲרֻבוּ לְנַפְשִׁי,
 יְגֹורוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פֶשַׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי ה' . בְּלִי עֶוֶן יִרְצוֹן
 וַיְכַוְּנֵנִי, עֹוֶרָה לִקְרָאתִי וּרְאָהָ . וְאַתָּה ה' אֱ-לֹהִים צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם, אַל תִּחַן כָּל בִּגְדֵי
 אֹוֶן סֵלָה . יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְיוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר . הִנֵּה
 יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בִּשְׁפֹתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שָׁמַע . וְאַתָּה ה'
 תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם . עֲזֹו אֱלֹיֶיךָ אֲשַׁמְרָה , כִּי
 אֱ-לֹהִים מִשְׁגָּבִי . אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱ-לֹהִים יִרְאֵנִי
 בְּשִׁרְרִי . אַל תִּהְרָגִם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הִנִּיעֵמוּ בַחֲלִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּגְנֹו אֶ-דָּנִי . חַטָּאת פִּימוֹ דָּבַר שְׁפָתַיִמוֹ, וַיִּלְכְּדוּ
 בַגְּאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ . כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וַאֲיַנְמוּ,
 וַיִּדְּעוּ כִי אֱ-לֹהִים מִשַּׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה . וַיִּשְׁבוּ
 לְעָרֵב, יִהְיוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר . הֵמָּה יִנִּיעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלִּינוּ . וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֹו , וְאַרְנֶן לְבַקֵּר חֲסֹדֶךָ , כִּי
 הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי . עֲזִי אֱלֹיֶיךָ אֲזַמְרָה , כִּי
 אֱ-לֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱ-לֹהֵי חֲסָדֵי (הַתִּיקוֹן הַכֹּלְלִי נט)

יְהִי רָצוֹן

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ שְׂיֹאִירוּ עָלֵינוּ הַצְדִּיקִי אֲמֶת שְׂמִיחָה
 שְׁלֵמָה. וַיֵּנָשְׁבוּ עָלֵינוּ בְּרוּחָם הַקְּדוֹשׁ, וַיִּנְעֲרוּ מִלְּבָבֵנוּ כָּל
 מִיַּי מָרָה שְׂחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְכָל מִיַּי עֲפָרוֹרִית וְכִבְדוֹת
 הַנוֹפְלִים עַל לִבֵּנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְלַהֵב וּלְבַעַר אֵלֶיךָ
 בְּאַמֶּת. וְתַצִּילֵנוּ מֵרוּחַ סַעָרָה שֶׁלֹּא יִבְעוֹר וְלֹא יִתְלַהֵב
 לִבֵּנוּ חוּץ מִהַמָּדָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, הַנִּקְרָא הָרִיסָה, וְלֹא נִהְרָס
 לַעֲלוֹת אֶל ה'. כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְכוֹן הַמָּדָה כָּלֵל,
 לַפְעָמִים הַלֵּב אֲטוֹם וּמְטַמֵּט לְגַמְרִי, וּלְפַעְמִים בּוֹעֵר חוּץ
 מִהַמָּדָה. וַאֲיֵן לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם עַל אֲבִינוּ
 שְׂבִשְׁמִים וְעַל זְכוֹת וְכַח הַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, שֶׁכָּל אֶחָד
 נִקְרָא "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" - שִׂיּוּדַע לְהִלָּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל
 כָּל אֶחָד וָאֶחָד. עֲזָרְנוּ וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׂיֵנָשְׁבוּ
 בְּרוּחָם הַקְּדוֹשׁ עַל כָּל אֶחָד וָאֶחָד מֵאַתָּנוּ עִמָּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל רוּחַ קְדֻשָּׁה וְטָהֳרָה, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה לְשְׂמִיחָה שְׁלֵמָה
 בְּאַמֶּת, עַד שְׂיִבְעַר וְיִתְלַהֵב לֵב שֶׁל כָּל אֶחָד וָאֶחָד אֵלֶיךָ
 תִּתְבָּרַךְ לְנִצָּח, בְּתִשְׁוִקָה וּבְהִתְלַהֲבוּת נִמְרָץ, בְּהִדְרָגָה
 וּבְמָדָה פְּרָאוּי לְכָל אֶחָד וָאֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי

תפילות תניינא ט).

לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן, לְאַסָּף מִזְמוֹר.

קוֹלִי אֶל אֱ-לֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל אֱ-לֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי.
 בַּיּוֹם צָרְתִּי אֶ-דָּנִי דָרְשָׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאֲנָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי. אֲזַכֶּרָה אֱ-לֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה
 וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה. אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר. חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֵּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים. אֲזַכֶּרָה נִגִּינָתִי
 בְּלִילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי.

הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֶ-דָּנִי, וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד. הָאֶפֶס
 לְנִצָּח חֲסִדוֹ, גָּמַר אָמַר לְדֹר וָדֹר. הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם
 קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה. וְאָמַר חֲלוּתִי. הִיא שָׁנוֹת יָמַי
 עָלִיוֹן. אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְ-הֵ, כִּי אֲזַכֶּרָה מִקֵּדֶם פְּלֶאֶף. וְהִגִּיתִי
 בְּכָל פְּעֻלָּה, וּבַעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה. אֱ-לֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכָּה,
 מִי אֵל גָּדוֹל כָּאֱ-לֹהִים. אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ
 בַּעֲמִים עֲזָךְ. גָּאֲלֹת בְּזִרְוֹעַ עֲמָךְ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה.
 רָאוּךְ מַיִם אֱ-לֹהִים, רָאוּךְ מַיִם – יַחֲלִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת.
 זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֵף חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ.
 קוֹל רַעֲמָךְ בַּגִּלְגָּל, הָאִירוּ בָרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וְתִרְעַשׁ
 הָאָרֶץ. בָּיִם דִּרְכָּה וּשְׁבִילָה בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתַי לֹא
 נָדְעוּ. נָחִית כְּצֹאֵן עֲמָךְ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. (תהלים עז - ניגון)

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים,

אֶ-דָּנִי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וְדֹר. בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ
וּתְחִלָּה אֶרֶץ וְתֵבֶל, וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
תָּשָׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם. כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ, כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה.
וְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיו, בְּבִקָּר כְּחֹצִיר יִחְלָף. בְּבִקָּר יִצִּיץ וְחָלָף,
לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִיבֵשׁ. כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּךָ, וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ.
שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָּךָ, עָלְמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ.
כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶהָה.
יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל וְאֹן כִּי גִז חִישׁ וְנַעֲפָה. מִי יוֹדֵעַ עוֹ
אַפָּךָ, וּכִירָאֲתָךְ עִבְרָתְךָ. לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנִבָּא לְבָב
חֲכָמָה. שׁוּבָה ה' עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ.
שְׁבַעְנוּ בְּבִקָּר חֲסִדָּךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ.
שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה. יִרְאֶה אֵל
עֲבָדֶיךָ פַּעֲלֶךָ, וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נָעַם אֶ-דָּנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנֵנָהוּ.

(מתוך תיקון הכללי תהלים ז - תפילה)

הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ,

הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו. שִׁירוּ לוֹ, זָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי ה'.

דְּרָשׁוּ ה' וְעֹזוּ, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד.

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו.

זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו. הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ,
בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר.

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם, וַיְשׁוּבְעֵתוֹ לִישָׁחֶק. וַיַּעֲמִידָהּ
לִיעֲקֹב לַחֲקֹ, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר, לֶךְ אֲתָן אֶת
אָרֶץ כְּנָעַן, חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם. בַּהֲיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעֲט
וְגָרִים בָּהּ. וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר.
לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים.

אֶל תִּגְעֻעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאִי אֶל תִּרְעֻעוּ. וַיִּקְרָא רָעַב עַל
הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבַר. שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד
נִמְכָּר יוֹסֵף. עָנוּ בַּכָּבֶל רַגְלוֹ, בִּרְזֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ.

עַד יָצַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת ה' צִרְפָּתָהּ.

שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ.

שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ. לְאֶסֶר שָׁרָיו

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קִסוּ ~

בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם. וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
בְּאֶרֶץ חָם. וַיִּפְרֹא אֶת עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו.
הִפָּךְ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו. שָׁלַח מֹשֶׁה
עֲבָדָיו, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ. שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו,
וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם. שָׁלַח חֲשֹׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ.
הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת דָּגָתָם.
שָׂרַץ אֶרֶצָם צִפְרֻדָּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכִּיהֶם.
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם. נָתַן גְּשֻׁמִּיהֶם בָּרֶד,
אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶצָם. וַיָּהּ גִּפְנִים וּתְאֵנִים, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם. אָמַר, וַיָּבֹא אֲרֶבָה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסֶּפֶר.
וַיֹּאכַל כָּל יֶעֱשֹׁב בְּאֶרֶצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם.
וַיָּהּ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶצָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם. וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף
וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל. שָׁמַח מִצְרַיִם בַּצָּאֲתָם, כִּי נָפַל
פַּחַדָם עֲלֵיהֶם. פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסָּף, וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה. שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ, וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם. פָּתַח צוּר וַיַּזְוִבוּ מַיִם,
הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבִרָתָם
עֲבָדָיו. וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו. וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ. בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּיוֹ,
וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ. (מתוך תיקון הכללי תהלים קה - חודו)

עַל נִהְרֹת בָּבֶל

שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ, בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן.
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כְּנֻרֹתֵינוּ.
כִּי שֵׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֻחָה, שִׁירוּ
לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.
אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר ה', עַל אֲדַמַּת נֶכֶר.
אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי לֶחֶם אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי.
זָכַר ה' לִבִּנִי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ
עַד הִסּוֹד בָּהּ.
בֵּת בָּבֶל הִשְׁדִּידָהּ, אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגִמְלָתְךָ
לָנוּ.
אֲשֶׁרִי שְׂיֹאחֲזוּ וְנִפְץ אֶת עֲלָלֶיךָ אֶל הַסֶּלַע.

(מתוך תיקון הכללי תהלים קלז - מזמור)

הַלְלוּיָהּ

הָלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הָלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֶזוֹ.
הָלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הָלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ.
הָלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הָלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וְכִנּוֹר.
הָלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֲזֵל, הָלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב.
הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְ-הֵה, הַלְלוּיָהּ.

(מתוך תיקון הכללי תהלים קכ - הללויה)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה, וְתוֹכְנִי לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּים, וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגַאֲלָנִי וְלְהוֹצִיאֲנִי מִכָּל הַצָּרוֹת
וְהָרָעוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנִי.

וְתוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים שְׁאֲזֹכָה לְלַמֵּד
הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל יְמֵי חַיִּי,
וְלֹא יַעֲבֹר אֶצְלִי יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד הַלְכוֹת, עַד שְׁאֲזֹכָה
עַל־יְדֵי הַהֲלָכוֹת לַשְׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא - לְדַעַת וְלִהְפִּיר
אוֹתְךָ תַּתְּבָרֵךְ לְנֻצָּח.

וְתַעֲזָרֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְבַרֵּר פֶּסֶק הַהֲלָכָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזֹכָה
מְהֵרָה לִידַע כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל בּוֹרֵיין
וְאַמֶּתְתָן, וּלְחַדֵּשׁ בָּהֶם חֲדוּשֵׁין אֲמִתִּיִּים.

וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שָׁלֵם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְדַעַת
וְלִהְפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלַיךְ וְלִהְיוֹדוֹת
לְךָ וּלְבִרְכָּךָ תָּמִיד, וְלִהְתְּדַבֵּק אֵלַיךְ בְּאַמֶּת בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ב.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

ה' א-לֵהִים אֲמֵת, הַחֲפִץ בְּאֲמֵת וְקָרֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֲמֵת,
קוֹמָה בְּעֶזְרָתִי, וְתֵן לִי כַחַ וְגִבּוֹרָה וְחִכְמָה וּבִינָה וְשִׁכְל
וְעֶצֶה, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְשִׁבְר וּלְבִטָּל וּלְסִלַּק מֵעָלַי כָּל
הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, וְכָל הַשְּׁקָרִים, וְכָל הַפְּנִיּוֹת הַבָּאִים עַל
הַמַּחַ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי.

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֶצֶם רְבוּי הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר,
הַמוֹנְעִים וּמַעֲכֹבִים אֶת תְּפִלָּתִי, וּבִפְרָט כְּשֶׁאֲנִי בֵּין הָעוֹלָם
- בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם הָרַבָּה, שְׂאֻז נּוֹפְלִים עָלַי פְּנִיּוֹת וּשְׁקָרִים
הָרַבָּה בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת וּמָה לִפְעֹל.

רְצוֹנִי וְכוֹסִפִּי חֲזַק מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּאֲמֵת לְאַמְתּוֹ.
אֲךֹ מָה אֶעֱשֶׂה וּבְעַל כְּרַחֲמֵי עוֹלָם עַל דַּעְתִּי כְּמָה וְכְמָה
פְּנִיּוֹת גִּסּוֹת וְדַקּוֹת, גְּלוּיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת.
בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה מִתְחַדָּשִׁים וּמִתְגַּבְּרִים
פְּנִיּוֹת וּבִלְבוּלִים וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת אַחֲרוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַכֵּנִי לְאַמֵּת גָּמוּר, שְׁלֹא אֶהְיָה בְּכָלֵל
הַנִּזְכָּרִים לְבְרִיּוֹת כָּלֵל, כְּדִי שְׂאוּכַל לְהַתְּפַלֵּל בְּאֲמֵת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אָנוּ מַחֲפִים וּמִקְוִים וּמִצְפִּים אֵלֶיךָ שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְכָל הַטּוֹב - זִכְנוּ לְבַטֵּל לְגַמְרִי כָּל
תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים, עַד שְׁנִזְכֶּה לָבוֹא
לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְלִהְיוֹת בְּךָ בְּאַמֶּת בְּרָצוּא (הַלּוֹךְ)
וְשׁוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֹּאסִפֵּנוּ אֵלֶיךָ.
וְאִזְּ תִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְלִיל בְּךָ לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא יַעֲכֹב
אוֹתָנוּ מִזֶּה שׁוֹם חָטָא וְעוֹן.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! עַל הַכֹּל תִּמָּחַל וְתִסָּלַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, וְתַעֲזֹר לָנוּ לְבַטֵּל
רְצוֹנָנוּ מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן אֲחֵר
בְּעוֹלָם, רַק רְצוֹנָנוּ יִהְיֶה כְּרְצוֹנְךָ תָּמִיד. וְנִזְכֶּה לְדַעַת כִּי ה'
הוּא הָאֱ-לֹהִים, וְלִידַע כִּי כָּל מְאָרְעוּתֵינוּ כֻּלָּם הֵם
לְטוֹבָתָנוּ, וּלְבִרְךָ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה
לְעֵתִיד לָבוֹא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "בֵּה' אֶהְיֶה דֹבֵר בְּאֵ-לֹהִים
אֶהְיֶה דֹבֵר". וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת מַלְכוּתְךָ וּמַמְשְׁלָתְךָ בְּעוֹלָם,
וּלְבַטֵּל מַלְכוּת וְשִׁלְטוֹן הָרַע, וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מַלְכוּת
וּמַמְשְׁלַת כָּל הַגּוֹיִים מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִמְלֹךְ
אִתָּהּ ה' לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת א ד)

אַדוֹן הַנִּפְלָאוֹת

מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ הָאֱמֶת, שְׁכָל הַנָּסִים
וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וּבַמִּלְחָמָה עִמָּלֶךְ
בִּימֵי מֹשֶׁה וּבִימֵי מֶרְדֵּכַי וְאַסְתָּר, וְכָל הַנָּסִים וְנִפְלָאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ בִּימֵי חֲנָנְךָ, וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר, עֶקֶר הַנֶּס
וְהַיְשׁוּעָה הוּא יְשׁוּעַת הַנֶּפֶשׁ. כִּי עֶקֶר הַקִּנְיָאָה וְהַשְׁנָאָה שֶׁל
כָּל צָרֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, הוּא רַק עַל אֲשֶׁר
אָנוּ מֵאֲמִינִים בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, וּמִשְׁתַּוְּקָקִים לִילֶךְ בַּדְּרָכֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים וְלִקְנִים מִצּוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, וּלְגַלוֹת וּלְפָרֵס
אֱמֶת אֱמוּנָת אֱלֹהוּתְךָ וְהַשְׁגָּחָתְךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ בָּעוֹלָם, אֲשֶׁר
רַק בְּשִׁבִּיל זֶה לֹא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלֹא
שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

וְעַל־כֵּן עֶקֶר הַנֶּס וְהַיְשׁוּעָה מְכָל הַצָּרוֹת הוּא מַה שְּׁאַתָּה
מְקַנָּא קִנְיָאֲתָךְ וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, כְּדֵי לְקַיֵּם
הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת לְבַל יִתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם, חֵס וְשָׁלוֹם,
כְּרִצּוֹן הַשּׁוֹנְאִים וְהַכּוֹפְרִים יִמַּח שְׁמָם, שְׁכָלָם הֵם מִסְטֵרָא
(מַצַּד) דְּהֶמֶן וְעִמָּלֶךְ יִמַּח שְׁמוֹ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לז).

רבונו של עולם!

הצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני שקר וטעות שבעולם;
הן שלא יצא מפינו לעולם שום דבר שקר, חס ושלום,
והן מדרכי שקר - שלא נלך בדרכי שקר, חלילה.
ותציל אותנו ברחמיך מדרכים נבוכים, מדרכי תועים. רק

תהיה בעזרנו תמיד לילך בדרך האמת לאמתו, באפן
שנזכה על ידי האמת לאמונה שלמה.

ונזכה לחבר וליחד אמת ואמונה תמיד. ועזרנו שתהיה
תפלתנו נכונה וסדורה ושגורה בפינו ובלבבנו, ותגלה
על ידי תפלתנו נסים ומופתים בעולם - למען דעת כל
עמי הארץ כי ה' הוא הא-להים אין עוד.

ותזכור את עמך ישראל שאינם בארץ - להוציאם
מתוקף גלותם, אשר גלית אותנו זה כמה שנים, ותמהר
ותחיש לגאולם ויזכו לשוב לארצנו, ותביא לנו את משיח
צדקנו במהרה.

ויקיים מקרא שכתוב "והיה צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו". אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.
ויקיים לנו מקרא שכתוב "תבואי תשורי מראש אמונה.

במהרה בימינו אמן". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

הָרִינוּ מֵאֲמִינִים בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּיַחְדָּךְ וְאַחֲדוּתְךָ וּבְחֲדוּשׁ
הָעוֹלָם, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וּבְכָל סִפְרֵי צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים,
וּבְכָל לִיּוֹת עֲמָךְ אֲשֶׁר בָּהֶם בָּחַרְתָּ. כִּי אַתָּה הוּא ה'
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבִרְאֵת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְכָל צָבָאָם, וְאָדָם הָרִאשׁוֹן עָלֶיךָ בִּרְאֵת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וְנָחַת וְהִרְגַּעְתָּ. וּמֵאַהֲבָתְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ נָתַתָּ לָנוּ יוֹם
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ וְנוֹרָא, יוֹם שְׁבִיתָה וּמְנוּחָה וּמְרָגוּעַ לְהַגּוֹפּוֹת
וְהַנִּפְשׁוֹת, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. יוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבַת וְטוֹב
וְרִצּוֹן וְאַהֲבָה וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים וּפְשׁוּטִים, וּמַעֲצָם
קִדְשַׁת הַיּוֹם, אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְדַבֵּק בָּךְ וּלְהַפְלִיל בְּאַחֲדוּתְךָ,
וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֲמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה. חֲנִנּוּ בְּחִסְדֶּיךָ הָאֲמִתִּיִּים לְקַבֵּל שְׁבִתוֹת בְּקִדְשָׁה
גְּדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד,
לְגִיל בַּיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. יוֹם שְׁאִין בּוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת, יוֹם
שְׁמֵאִיר בּוֹ אוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, יוֹם שְׁנִמְשֹׁךְ בּוֹ נְשָׁמוֹת
יְתֵרוֹת קְדוּשׁוֹת. זַכְנוּ לְכַבֵּד וּלְעַנֵּג אֶת הַשְּׁבַת, שְׁנוּזָה
לְהִרְבוֹת בְּשִׁבַּת קִדְשׁ מְאֻכָּלִים וּמְשֻׁקָּוֹת טוֹבִים וְכָל מִינֵי
מַעֲדָנִים וְכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים (מְלוֹקֵט מְלִיקוּטֵי תַפִּילוֹת-קִמָּא לֹא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנִי לִישֵׁב דַּעְתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הַיָּטֵב הַיָּטֵב, מָה הַתְּכָלִית
וְהַסּוֹף מִכָּל הַתַּאֲוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, הֵן הַתַּאֲוֹת
הַנִּכְנָסוֹת לַגּוֹף, הֵן הַתַּאֲוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף, כָּמוֹ הַכְּבוֹד
וְהַהִתְנַשְּׁאוֹת וְכִיּוּצֵי בָהֶן. וְאַזְכֶּה לְהַסְתַּכֵּל עַל תְּכָלִיתִי
הָאֲמִתִּי הַיָּטֵב, בִּישׁוּב הַדַּעַת חֹזֵק, וְלֹא אֲטַעֶה אֶת עַצְמִי
כָּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם. כִּי אֵתָּה יָדַעְתָּ כִּי כָל הַתְּרַחֲקוּתֵנוּ מִמָּד
הִיא מִחֻמַּת שְׂאִין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עַצְמֵנוּ כָּלֵל, כִּי אִם נִזְכֶּה
לִישֵׁב דַּעְתֵּנוּ הַיָּטֵב בַּעֲנִין מְרִירוֹת חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵינּוּ
שָׁבִים אֵלֶיךָ מִיד; עוֹלָם אֲשֶׁר הוּא מָלֵא כֶּעַס וּמִכְאוּבוֹת,
וְכָל הַתַּאֲוֹת וְהַתְּעוּנוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם לְפִי שְׂעָה
קָלָה כְּצֵל עוֹבֵר, וְכָלֵם מְעַרְבִּים בִּיגוֹנוֹת הָרַבָּה וּבְצַעַר
וִיסוּרִין וִיגוֹן וְאַנְחָה כְּפָלִי כְּפָלִים יוֹתֵר מִהָעֶנְג, וְהַפְּסָדוֹ
מִרַבָּה מִשְׁכָּרוֹ גַּם בַּעַת תַּאֲוָתוֹ, רֵאשִׁיתוֹ יְגוֹן וְאַנְחָה,
וְאַחֲרֵיתוֹ חֶשֶׁךְ וְאַפְלָה.

אֲךָ בַּתּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה גְּלִיתָ לָנוּ שְׂעָקָר יִשׁוּב הַדַּעַת הוּא
עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה. רַחֵם עָלֵינוּ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂמֻחָה אֲמִתִּית
מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאִפֶּן שְׂאֲזֹכָה לַהֲיוֹת אֲךָ שְׂמֵחַ תָּמִיד, וְעַל יְדֵי
זֶה תִּתִּישֵׁב דַּעְתִּי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא י').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אֵלֶיךָ שִׁטַּחְתִּי אֶת כַּפִּי, הִקִּימֵנִי וְאַחֲיָהּ, לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם
מֵאַחֲרֶיךָ הָאֲבִיוֹן. עָזֹב תַּעֲזֹב, וְהִקֵּם תִּקֵּם עִמָּנוּ.

רַחֵם עָלֵינוּ, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
מִכָּל מִינֵי שְׁכָרוֹת שֶׁל יֵין וּשְׂאֵר הַדְּבָרִים הַמְשַׁכְּרִין, וְלֹא
אָבוֹא לִיְדֵי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם.

כִּי אַתָּה גָּלִיתָ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים גְּדֹל הַפֶּגֶם הַנּוֹרָא
שֶׁל הַשְׁכָּרוֹת.

חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מִשְׁתֵּיהַּ מְרֻבָּה הַמְּבִיאָה
לִיְדֵי שְׁכָרוֹת, וְאַפְלוּ מַעַט הַשְׁתֵּיהַּ הַמְּכַרְחַת בְּשִׁבְתוֹת
וַיָּמִים טוֹבִים, תִּזְכְּנִי שְׁתִּהֶיהָ הַשְׁתֵּיהַּ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה
גְּדוֹלָה. וְנִזְכֶּה לְהָרִים אֶת מַחֲנוֹ וְדַעַתְנוּ לְשִׁמְךָ וּלְעַבֹדְתְּךָ
עַל־יְדֵי מַעַט הַשְׁתֵּיהַּ בַּיָּמִים הַקְדוֹשִׁים.

וְנִזְכֶּה שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבוּר שְׁלֹא כְּרַצוֹנְךָ, עַל־יְדֵי
שְׁתִּית הַיֵּין אוֹ מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, וְלֹא נִדְּבֵר אֶז שׁוֹם דְּבוּר
שְׁאִין צְרִיכִין לְגִלּוֹת, רַק נִזְכֶּה לְדַבֵּר בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה
דְּבוּרִים שֶׁהֵם רַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבִּי.
וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִיֵּין הַמְּשַׁכֵּר, וְתִזְכְּנִי לַיֵּין הַמְּשַׁמֵּחַ

א-לֵהִים וְאַנְשִׁים (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא כַּט).

אומר רבי נתן.

שמענו מפיו הקדוש של רבנו...

כמה פעמים היה מדבר לפני השם יתברך דברי תחנונות
ובקשות מלבדו, ונזדמן לו בתוך דבוריו טענות יפות
ותפלות נכונות ומסדרות והוטבו בעיניו, והיה כותבם
אצלו לזכרון, למען יהיה רגיל להתפלל אותם גם אחר-
כך.

וכן היה רגיל בענין זה לדבר בינו לבין קונו הרבה מאד
מאד. וכל תפלותיו היו שיזכה להתקרב להשם יתברך.
והיו לו טענות גדולות להשם יתברך על זה.
ואף-על-פי-כן, היה נדמה לו תמיד שאין מסתכלין עליו
כלל ואין שומעין לו כלל, רק אדרבא, נדמה לו
שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני הרחקות,
וכאלו אין רוצין בו כלל וכלל,
כי היה רואה שחולפין ועוברין כמה וכמה ימים ושנים
ועדין הוא רחוק מהשם יתברך, ולא זכה עדין לשום
התקרבות, על כן נדמה בעיניו שאין שומעין דבריו כלל,

וְאֵין מִסְתַּכְּלִין עָלָיו כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא, מֵרַחֲקִין אוֹתוֹ בְּכָל
מִינֵי הַתְּרַחֲקוֹת מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲךָ אַף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה מְחֻזָּק עֲצָמוֹ מְאֹד וְלֹא הִנִּיחַ אֶת
מְקוֹמוֹ.

וְכִמָּה פְּעָמִים הָיָה שֶׁהָיָה נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מִחֲמַת זֶה שֶׁרָאָה
שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל וּמַעֲתִיר וּמִפְצִיר כָּל כָּךְ שִׁיתְקַרֵּב לְעֲבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵין מִסְתַּכְּלִין עָלָיו כָּלֵל, וּמִחֲמַת זֶה נָפַל
לְפַעֲמִים בְּדַעְתּוֹ וְלֹא הָיָה מְדַבֵּר עוֹד כָּל-כָּךְ בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנֵנוֹ אֵיזָה יָמִים, אַחֵר-כָּךְ נִזְכָּר בְּעֲצָמוֹ וְהִתְבַּיֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ עַל
שֶׁהִרְהַר אַחֵר מְדוּתָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמַּת בּוֹדָאי הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ חֲנוּן וְרַחוּם וְכוּ', וּבּוֹדָאי הוּא רוֹצֵה לְקָרְבוֹ וְכוּ',
וְחִזָּר וְנִתְחַזַּק בְּדַעְתּוֹ, וְהִתְחִיל שׁוֹב לְהַעֲתִיר וּלְדַבֵּר לְפָנָיו
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּנּוּן, וְכֵן הָיָה כִּמָּה פְּעָמִים.

(שבחי הרן יא-יב)

יְהִי רָצוֹן!

מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים
עָלֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהֶאֱמִין בְּצִדִּיקִים הָאֱמֵתִים
וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, וּבִפְרֹט לְרַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגַא ע"ה,
אֲשֶׁר בָּהֶם בָּחֳרָת לְהַחְיֹת אֶת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵהֶם
תּוֹצְאוֹת חַיִּים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל.

עֲזָרְנִי ה' שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ חַיִּים לְמִלְאֵת כָּל
מַחְסוֹרֵנוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל אֲנַחוּתֵינוּ תָּמִיד, וַיְהִיָּה לָנוּ כֹּחַ
לְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי אֲנַחוּתֵינוּ רוּחַ חַיִּים - רוּחַ טוֹבָה מֵהַצִּדִּיק,
לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, הֵן בַּגּוּף, הֵן בַּנֶּפֶשׁ,
הֵן בַּמָּמוֹן. כִּי אַתָּה מְשַׁפֵּיעַ רוּחַ חַיִּים לְכָל חַי וּלְכָל דָּבָר
שֶׁבָּעוֹלָם - עַל יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים הַדְּבָקִים בְּתוֹרָתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד. עַל כֵּן תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ הַחַיִּים,
וּתְמַלֵּא כָל מִשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. וְתִסְלַח עַל כָּל הַחֲטָאִים
אֲשֶׁר עַל יָדָם סָלְקָנוּ הָרוּחַ חַיִּים, וּבָאוּ לָנוּ כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת
- כָּלֵם תְּמַחֹל עַל יְדֵי צִדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֱמֵתִים, אֲשֶׁר רוּחַ
אֱ-לֹהִים בִּקְרָבָם, וְתִבְטֹל וְתִשְׁפֹּר וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל
הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקָלַקל מַחֲשַׁבְתָּם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ח).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, קוּמָה ה' חֲלָצָה נַפְשִׁי מִגָּלוֹת הַמָּר שֶׁל
שִׁבְעִין אַמּוֹת שֶׁהֵם מִדּוֹתֵיהֶם וְתַאֲוֵתֵיהֶם הָרָעוֹת, וּבִפְרָט
מִתַּאֲוָה הַכְּלָלִית שֶׁלָּהֶם - תַּאֲוַת נֶאֱוָף, שֶׁהִיא עֶקֶר הַנִּסְיוֹן
וְהַצָּרוּף שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה.

כִּי כִּנְגַתְךָ הִיְתָה לְטוֹבְתֵינוּ, וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּגָלוֹת הַזֶּה
שֶׁל תַּאֲוֵתֵיהֶן וּמִדּוֹתֵיהֶן הָרָעוֹת, כְּדִי לְנַסּוֹת וּלְצַרְף נַפְשֵׁנוּ
עַל־יְדֵי זֶה, כְּדִי שְׁנַעֲמֹד בַּנִּסְיוֹן וְצָרוּף זֶה, וְנִזְכֶּה לְהַתְּגַלוֹת
בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, כִּי אִי־אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת לְשׁוֹם הַתְּגַלוֹת
בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, כִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁנַתְּנִסִּין וְנִצְטָרְפִין בְּתַאֲוָה
הַכְּלָלִית הַזֹּאת. אֲבָל מָה אֶדְבֵּר, הִנֵּה בָאתִי בְּעֶמֶק הַגָּלוֹת
הַזֶּה, וְלֹא זָכִיתִי לְשִׁבְרֵי הַקְּלָפָה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי וּלְאֹכַל הַפָּרִי
אַחֲרֵכֶּךָ - לְזִכּוֹת לְהַתְּגַלוֹת הַתּוֹרָה, אֵף גַּם פָּגַמְתִּי עַל־
יְדִיָּזָה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה, כְּשֶׁל
בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשָׂשׁוֹ. אֲבָל אֲנִי יָדַעְתִּי גּוֹאֲלִי, כִּי עֲדִין
יֵשׁ לִי תִקְוָה גַּם עַכְשָׁיו, וְאֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. עַל־
כֵּן, כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי אֶצְעֵק אֵלֶיךָ, כָּל עוֹד רוּחִי בְּקֶרְבִּי
אֶצְפָּץ לְרַחֲמֶיךָ, כָּל זְמַן שֶׁהַנֶּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי אֶצְפָּה וְאֶקְוָה
וְאֵי־חֵל לְתַשׁוּעָתְךָ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא לֹו).

אַנָּא הָאֵל הַטּוֹב!

אֲשֶׁר טוֹבָךְ אֵינוֹ נִפְסֵק לְעוֹלָם, זַכְּנִי מִעֲתָה לְטוֹבָךְ
הָאֱמֶתִי, שְׂבַעְנִי מִטּוֹבָךְ הַנִּצָּחִי. עֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי לְכָל בֶּךְ
בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַבְּטוּל כְּרֹאזִי, עַד שְׁאֵזְכָּה לְדַעַת שְׁכָלוֹ
טוֹב, וְאֵין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כָּלָל, וְכָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִין
הַבָּאִין בְּעוֹלָם, כָּלֵם הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, וְאֵזְכָּה עַל־יָדֶי
דַּעַת זוֹ - לְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם.
וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל הִיסוּרִים הַמְּכַרְחִים לְבּוֹא עָלֵינוּ, בְּאַהֲבָה
וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, וּלְבַטֵּל כָּל הִיסוּרִין עַל־יָדֵי הַבְּטוּל אֵל
הַתַּכְלִית הַטּוֹב בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ
מִיָּמֵי הַתּוֹרָה עַל־יָדֵי הַשִּׂמְחָה מִהֶרְשִׁימוֹ (הֶרְשֵׁם) שְׁנִשְׁאָר לָנוּ
מִהַבְּטוּל - רְשִׁימוֹ שִׁיאִיר אֵל הַמּוֹחִין.
וְעַל־יָדֵי הַשְּׂגַת מִיָּמֵי הַתּוֹרָה, נִזְכֶּה לְקַרֵּר הִיסוּרִין וּלְכַבּוֹת
צִמְאוֹן הַנֶּפֶשׁ, בָּעֵת שֶׁנִּשְׁוֹב מִהַבְּטוּל אֵל הַדַּעַת. וְלֹא יִהְיֶה
שׁוּם כּוֹחַ לְהִיסוּרִין לְהַתְּגַבֵּר עָלֵינוּ אַחֵר כֶּף, אַחֵר שֶׁנִּשְׁוֹב
מִהַבְּטוּל, רַק נִזְכֶּה לְבַטֵּל עַל־יָדֵי הַשְּׂגַת הַתּוֹרָה שֶׁתּוֹכְנֵנוּ
לְקַבֵּל וּלְהַשִּׁיג עַל־יָדֵי הַשִּׂמְחָה מְאֹד זְרִיחַת הֶרְשִׁימוֹ
הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּשְׁאָר מִהַסְתַּכְּלוֹת וְהַבְּטוּל שֶׁהִיָּה לָנוּ אֵל
הַתַּכְלִית - שֶׁהוּא כָּלוּ טוֹב כָּלוּ אֶחָד. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת א סה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זְכֵנִי לְהֶאֱמִין בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׁאַתָּה יָכֹל לְהַזְמִין
לִי פְּרִנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת בְּסִבָּה קָלָה, בְּלִי שׁוּם יְגִיעוֹת
וְטִרְחוֹת וְטִרְדוֹת כָּלֵל.

וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּשִׁבִּיל טִרְדַּת הַפְּרִנְסָה כָּלֵל,
רַק אֶזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן בְּךָ יִתְבָּרֵךְ
תָּמִיד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחֻנְנִי וְהִיָּה בְּעֶזְרִי וּמִלְטָנִי וְהַצִּילֵנִי
מִתְּאֻת מָמוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשֶׁ. כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ
עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּפְּלָה לְתֹאֲוֹת מָמוֹן,
כָּאֱלוֹ עוֹבֵד כָּל הָעֲבוֹדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׂבָעִין אֲמוֹת,
וְהוּא מִפְּרָשׁ וּמִבְדֵּל מֵאַמֶּת וְאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, מֵאֹר פָּנִי
מֶלֶךְ חַיִּים, מִפְּנִים מְאִירוֹת, וְנִתְקַשֵּׁר בְּפָנִים חֲשׂוֹכִין,
בְּסִטְרָא דְּמוֹתָא (בְּצַד הַמוֹת), בְּעֶצְבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה, וְהוּא
מְלֵא דְּאֲגוֹת וִיגוֹנוֹת תָּמִיד, וְכָל יְמָיו כְּעֵס וּמִכְאוּבִים, וְאֵין
לוֹ שׁוּם חַיּוֹת לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כג).

אָבִי שְׁבַשְׁמִים,

אַתָּה יוֹדֵעַ צָרוֹת לְבַבְנוּ הָרַבִּים וְהַכְּבִידִים מְאֹד, כִּי צָר לִי מְאֹד, כִּי רַע וְמָר, כִּי נִגַּע עַד הַנֶּפֶשׁ, וְאֵין לִי שׁוּם אֶח וְרֵעַ לְפָרֵשׁ לְפָנָיו שִׁיחֲתִי הַכְּבִידָה וְהַמְרָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי נוֹשָׂאִים אֲבָנִים קָשִׁים עַל הַלֵּב. עָלִי לְבִי דָוִי, כִּי רַק לְבִי יוֹדֵעַ מֶרֶת נִפְשִׁי - הַמְרָה מֵרֹאשׁ וְלַעֲנָה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר. וְכָל הַדָּמִים שְׁבֹאֲבָרִי, כָּלָם מִתְכַּנְּסִים אֶל הַלֵּב וּמִכְבִּידִים עַל הַלֵּב מְאֹד, וְכָל אֲבָרֵי וְעוֹרָקֵי וְגִידֵי עִם כָּל הַדָּמִים שְׁבָהֶם, כָּלָם מִבְּקָשִׁים וּמִחֲפָשִׁים עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, אֵיךְ לְהַמְלִיט וְאֵיךְ לְהַנְצִיל מִנִּי שִׁחַת.

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁנוּכָה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְתִהְיֶה תַּפְלָתְנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, בְּלִי שׁוּם פְּגִימָה וּבִלְבוּלִים וּבְלִי שׁוּם מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלָל, רַק כָּל דְּבָרֵי תַּפְלָתְנוּ יִהְיוּ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, בְּאַמֶּת זֶךְ וְצַח - בְּאַמֶּת שְׁאַתָּה חַפֵּץ בּוֹ, וְנוּכָה עַל-יָדֶיךָ תַּפְלָתְנוּ לְנֶהֱגַת הָעוֹלָם כְּרָצוֹנְנוּ וּלְבִטֹּל כָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ עָלֵינוּ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְתִמְסַר כְּחָדָה וּגְבוּרָתְךָ בְּיַדֵּינוּ, שִׁיִּהְיֶה לָנוּ כָּל הַכֹּחַ וְהַגְּבוּרָה שְׁלָךְ לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע וְלִנְהֶגַת כָּל הָעוֹלָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִינָא ב.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

מֵלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְקִים הַמִּצּוֹת שֶׁל פּוּרִים
הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה - בְּקִדְשָׁה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה כָּל־כָּף, עַד
שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי־זֶה לִהְיוֹת נִזְהָרִים בְּאַמַּת מַמְשָׁהוּ חֲמִץ
בַּפֶּסַח, וּלְקִים כָּל הַמִּצּוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁל־פֶּסַח בְּקִדְשָׁה
גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה נּוֹרְאָה וַעֲצוּמָה. וְכֵן לְקַבֵּל חַג הַפֶּסַח
הַקָּדוֹשׁ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה - זְמַן חֵירוּתֵנוּ - בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וַעֲצוּמָה. וְנוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְקִים כָּל הַמִּצּוֹת
שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה וַחֲדוּהָ רַבָּה.
כִּי גִלּוּי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִיא־אֶפְשָׁר לְבָשָׂר וָדָם בַּעֲצָמוֹ
לִהְיוֹת נִזְהָר מַמְשָׁהוּ חֲמִץ, אִם לֹא עַל־יְדֵי יְשׁוּעָתְךָ
וְרַחֲמֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מַמְשָׁהוּ חֲמִץ כָּל יְמֵי
הַפֶּסַח הַקָּדוֹשִׁים, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְצֵאת מַעַבְדוֹת לְחֵירוֹת,
מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, מֵאֲכָל לִיּוֹם טוֹב, מֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל.
וְנוּכָה לְסִדֵּר הַסֵּדֶר־שֶׁל־פֶּסַח בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל
וּבְהַתְּלַהּבוֹת נִפְלָא וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וַעֲצוּמָה. וְנוּכָה שְׂיִבּוֹאוּ
עָלֵינוּ וְיֵאִירוּ בָּנוּ בְּהָאֶרֶה נִפְלָאָה כָּל הַמוֹחִין דְּגִדְלוֹת
וְקִטְנוֹת הַמֵּאִירִין בַּפֶּסַח בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְנוֹרָא..

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לז).

ה' א-להים

אֲתָה יִדְעָה שְׁפִלוּתֵנוּ וְחִלְשׁוֹתֵנוּ בָּעֵת הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ
מִטָּה מִטָּה, כִּי אֵזֶלֶת יָד וְאַפָּס עָצוֹר וְעִזּוֹב, כִּי סָר כְּחֲנוּ.
וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ מָאֵד מָאֵד, עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, לְרַחֲקֵנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וּלְגַרְשָׁנוּ מִן הַחַיִּים
הָאֱמֵתִים, חֲלִילָה.

וְלֹא דִי לָנוּ בְּצָרוּתֵינוּ וְדוּחַקֵּנוּ וְעִמְלָנוּ שְׁיֵשׁ לָנוּ מֵעֲצָמֵנוּ -
מֵה שֶׁתֵּאֲזוֹת הַגּוֹף וּמִדּוּתָיו הָרָעִים מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל
יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, כִּי אִם עוֹד רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים
מָאֵד, ה' מָה רַבּוֹ צָרֵינוּ, כְּאֲשֶׁר לִפְנֵיךָ נִגְלָה הַכֹּל, כְּמָה
וְכְמָה מִיָּנִי שׁוֹנְאִים וּמִקְטָרְגִּים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, הֵן
לְמַעַלְהָ הֵן לְמִטָּה, אֲשֶׁר הִגְדִּילוּ עָלֵינוּ בְּפִיהֶם, כִּי חִפְצִים
לְבַלְעָנוּ חֲנָם, חֵס וְשָׁלוֹם.

אֲדוֹן הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, רַחֲמָן אֱמֵתִי, אֲתָה יִדְעָה מִי וּמִי
עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתַּעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְהִנָּצֵל מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

(מבוסס על ל יקוטי תפילות א ח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׂכַל יִשְׂרָאֵל יִכָּלְלוּ זֶה בָּזֶה
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּבְשָׁלוֹם גָּדוֹל, עַד שְׂכַל יִשְׂרָאֵל
יִגְבִּיהוּ וְיִרְיֻמוּ זֶה אֶת זֶה מִמַּדְרָגָה לְמַדְרָגָה וּמִמַּעַלָּה
לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁנִזְכָּה לַעֲלוֹת לְרוֹם הַמַּעַלָּה
הַעֲלִינָה שֶׁל הַקִּדְשָׁה, לְהַפְלִיל בָּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אַבוֹתֵינוּ, לַעֲוִלָּמִי עַד וּלְנִצָּח נִצָּחִים.

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ, שְׁנִזְכָּה לִזְמַן וּלְסִדֵּר לְפָנֶיךָ
תּוֹרַת כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלֵם, וּקְטֹרֶת וּמִנְחוֹת - בְּכוּנָה עֲצוּמָה
וּבְקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה, עַד שְׁתַּעֲלֶה אֲמִירַתְנוּ לְפָנֶיךָ,
כָּאֵלוּ הַקְּרִבָּנוֹת כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלֵם בְּמוֹעֵדִים וּבְזִמְנָם
וּבְמִקּוֹמָם כֹּהֲלִכְתָּן.

וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כּוֹחַ הַמַּדְמָה,
לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ וּלְבַטְלוֹ לְגַמְרֵי מַעֲלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ.
וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְשֵׁם נִקְרִיב
לְפָנֶיךָ כָּל הַקְּרִבָּנוֹת שִׁיכַפְּרוּ בַּעֲדֵנוּ, וְנִזְכָּה לַעֲלוֹת אֶל
הַשְּׂכָל דִּקְדֻשָּׁה וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ בְּאַמוּנָה, בְּחִכְמָה וּבִינָה וְדַעַת
דִּקְדֻשָּׁה, כָּל יְמֵינוּ לַעֲוִלָּם, אָמֵן וְאָמֵן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

חוס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְזַכֵּנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שְׁנוּזָכָה
לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שְׁלֵם, וְלֹא
נֶטָה לִבֵּבְנוּ לְשׁוּם קִשְׁיָא וְשׁוּם מְבוּכָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא
יַעֲלוּ וְלֹא יִכְנְסוּ בִלְבָנוּ וּבִדְעָתָנוּ כָּלֵל.

רַק נִשְׁלִיךְ שְׁכֻלָּנוּ הַנְּבוּדָה וְהַמְבֻלָּל, וְנִסְמָךְ רַק עַל
אַמוּנָה לְבַד, כִּי בְּשׁוּר וְדָם אֲנַחְנוּ, גּוֹשׁ עָפָר, קְרוּצֵי מַחְמָר,
מִיַּחְמִים בַּחֲטָא, מְלַכְלָכִים בְּעוֹוֹן, וְאִיךָ אֶפְשָׁר לִילּוֹד אִשָּׁה,
טָפָה סְרוּחָה - לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין דְּבַר מְאֻרָּחוּתֶיךָ
וְהַנְּהֻגוּתֶיךָ.

זַכֵּנוּ שְׁלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם שְׁכֻלָּנוּ כִּי אִם לְעִבּוּדְךָ וּלְתוֹרָתְךָ
וּלְיִרְאַתְךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא נִתְחִיל לַחְקֹר בְּדְעָתָנוּ שׁוּם חֻקֶּיךָ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְנִדְעַ וְנֶאֱמִין בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי צַדִּיק
וְיִשָּׁר אֶתָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. "הַצּוֹר תָּמִים פָּעָלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו
מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא" וְנֶאֱמַר.
"לְהַגִּיד כִּי יִשָּׁר ה', צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ".

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כא)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַפְנִי לְהוֹצִיא מִחֵי וְדַעְתִּי לְחֵרוֹת, כִּי מַחְשְׁבוֹתִי אֲסוּרִים
בְּכַבְלֵי עֲנִי וּבְרִזָּל, בְּגָלוֹת גָּדוֹל וָמָר, זֶה יָמִים וְשָׁנִים,
מִיּוֹם עָמַדְתִּי עַל דַּעְתִּי, כַּאֲשֶׁר יָדַעְתָּ גָּדֹל עֲצָם מְרִירוֹת
הַשְׁעָבוֹד וְהַגָּלוֹת שֶׁל דַּעְתִּי שֶׁסּוּבֵל גָּלוֹת מֵר וְשִׁעָבוֹד
קָשָׁה בְּכָל יָעַת, עַל-יְדֵי רַבּוֹי הַמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְטִרְדּוֹת
וּבִלְבוּלִים שֶׁל הֶבֶל וְשִׁטּוֹת וְעִקְמִימִיּוֹת שֶׁבִּלְב, הַבָּאִים עַל
הַמֶּח וְהֵלֵב בְּכָל-עַת. וְכָל עֶקֶר גָּלוֹת הַדַּעַת הוּא מַחְמַת
הַמָּרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד וְהַמָּר מְאֹד, אֲשֶׁר
הִתְגַּבְּרָה עָלֵינוּ מַעֲוִדָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין אָנוּ יְכוּלִים לִישֵׁב
עֲצָמָנוּ כָּלָל, הֵיכָן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, וְלַחֲשֹׁב הֵיטֵב בְּדַעָה
מִיִּשְׁבֶּת עַל הַתְּכָלִית הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי.

כִּי זֶה הָעוֹלָם כָּלּוֹ הֶבֶל וְרָעוֹת. כִּי סוּף כָּל סוּף, אָנוּ
מוֹכְנִים לְהָשִׁיב הַפְּקָדוֹן לְבַעַל הַפְּקָדוֹן, וְאֵל עֶפֶר נָשׁוּב
לְמָקוֹם רָמָה וְתוֹלְעָה, וְאָנוּ מְכַרְחִים לְתֵן דִּין וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָנָּה נוֹלִיד אֶת
חֶרְפַּתָּנוּ, אָנָּה מַפְנִיּוֹ נְבָרַח. אָנָּה ה' הַטּוֹב, תּוֹצִיא מוֹחָנוּ
מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, כְּדֵי שְׁנוּכַל לִישֵׁב דַּעְתָּנוּ וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ

בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא י').

יהי רצון!

מלפניך ה' אלהינו שיהיה לנו כח על ידי תפלותינו
 לעורר את העדן העליון (החכמה), עד שיהיה נמשך עלינו
 הנקר היוצא משם - הדעת - להשקות את הגן - דא
 אורייתא (זו התורה), אשר שם שורש שכלנו ונשמותינו.
 ועל ידי זה יצמחו נשמותינו הגדלים שם בגן, ויהיה
 נפתח לנו שבילי השכל האמת - חכמה בינה ודעת.
 ויהיה לנו כח לעסק בתורתך, ללמד ספרי הפוסקים
 ולזכות להלכה ברורה, לברר המתר מן האסור, הטהור
 מן הטמא, הכשר מן הפסול, למען יהיה לנו כח על ידי
 זה לתקן כל שפגמנו בכל העולמות על ידי חטאינו
 המרבים, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל
 העולמות. על כן, זכנו לתפלה באמת, אשר על ידה יפתח
 לנו אור השכל האמת, באפן שנוזקה לברר פסק ההלכה
 על מכונו באמת. ועל ידי זה יהיה לנו כח לברר הטוב מן
 הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול זה
 והן בגלגול אחר. ותמלא כל משאלות לבנו לטובה,
 ונזכה להוציא מכח אל הפועל את כל צרכי בקשתינו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א ח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

שְׁמַרְנִי שְׁלֹא אֶכְוָה בְּגַחְלָתֶן שֶׁל חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה,
וְאַזְהַר בְּכְבוֹדֶם תָּמִיד וְלֹא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם קֶפֶדָּא מִשׁוּם
חֲכָם אֲמִתִּי דְּקִדְשָׁה.

וְזַפְנִי לְהַתִּיגֵעַ בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וּלְיָלָה, עַד שְׁאֲזַכָּה
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ
הַקְדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו לִּי לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי כֹסֵא
כְבוֹדְךָ. וְאַזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל עוֹ לְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁין
דְּאוֹרֵייתָא (שֶׁל תּוֹרָה), וְתִהְיֶה מַחֲשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה
וְאַחֲזִיזָה תָּמִיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל עֵת
חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵייתָא שִׁיְהִיו תְּקוּן לְנַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, עַל
כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאַזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּעֲצָמִי
שֶׁהַחֲדוּשִׁין שְׁלִי יִקְרִים בְּעֵינֶיךָ מְאֹד, וְיֵשׁ לִי שְׁעִשׂוּעִים
גְּדוֹלִים מְכֹל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאֲנִי זֹכֵה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְאַתָּה מִתְפָּאֵר וּמִתְכַּבֵּד וּמִתְיָקָר בָּהֶם בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת. וְתִזְכְּנִי לְכַתֵּב כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁלִי עַל סֵפֶר
בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל, וְיִתְרַבּוּ סִפְרֵים הָרַבָּה בְּעוֹלָם עַל יָדִי, וְזַפְנִי
לְאַמּוֹנֵת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת. וְתִטְהַרְנוּ מִכָּל טְמְאוּתֵינוּ, וְתִתֵּן
לִי עֲצָה שְׁלֵמָה תָּמִיד (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְפִילוֹת א סא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזֹר אֶת עַמְּךָ לְקַיֵּם מִצְוֹת צִיצִית כְּתוּבָהּ בְּשִׁלְמוֹת. בְּכָל
פְּרִטָּיָה וְדִקְדּוּקִיָּה וְתִרְיָ"ג (613) מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. וּבְכַוְנָה
שְׁלֵמָה כְּרָאוּי וּבִלְב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, בְּאִפֶּן שְׂיוּמָשׁךְ
הָרוּחַ חַיִּים דִּקְדָּשָׁה עַל יְדֵי מִצְוֹת צִיצִית, לְמַלְאֵת כָּל
הַחֲסֻדוֹת שֶׁחֹסֵר לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ.
וְתֹאחֲזוּ בְּכִנְפוֹת הָאָרֶץ וְתִנְעֶר רִשְׁעִים מִמֶּנָּה. וְתִשְׁבֵּר
וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל אֶת קִלְפַת עֲשׂוֹ שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ חַיּוֹתָם.
חֹמֶל דָּלִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְחָה, רַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹצִיאֵנוּ מִבֵּין שְׁנֵי הָרָשָׁעִים הַקָּמִים עָלֵינוּ, אֶל
תְּבִלְעָנִי מִצוּלָה וְאֵל תֵּאֱסָר עָלִי בְּאֵר פִּיָּהּ. וְכִשֵּׁם שֶׁעָנִיתָ
לְיוֹנָה בְּמַעֲצֵי הַדָּגָה, כֵּן תַּעֲנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהוֹצִיאֵנוּ
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים, כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לָנוּ.

אָבִינוּ אֵב הָרַחֲמָן, חֲמַל עָלֵינוּ בָּעֵת צָרָה הַזֹּאת, חוּס
וְחֲמַל עַל נִדְכָּאִים כְּמוֹנוּ, הַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ בְּאוֹר פְּנִיָּהּ, וְתֵן
לָנוּ כֹחַ לְהַמְשִׁיךְ הָרוּחַ חַיִּים דִּקְדָּשָׁה עַל יְדֵי אֲנָחוּתֵינוּ
לְמַלְאֵת כָּל מִשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, שְׂנוּזָכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
תָּמִיד וּלְהִיּוֹת סוֹר מֵרַע בְּאַמְתָּה, וּלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ

תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ח).

אַנָּה!

הָאֲזִינָה קוֹלִי בְּקֶרְאִי לָךְ, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִנוּ שְׁנוּזָפָה עַל יָדִי
קוֹל צִעֲקָתֵנוּ לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד הַמַּחֲיָה וְהַשְׂכָּל שֶׁלָּנוּ -
שֶׁנֶּעֱלָמוּ וְנִסְתָּרוּ מֵאַתָּנוּ.

וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַשִּׁיג גְּדֻלָּתְךָ
וְרוֹמְמוֹתְךָ כָּל מָה שֶׁאַפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּעוֹלָם הַזֶּה.

רַחֵם עָלֵינוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר בְּאַמֶּת אֶת שְׁבַעַת
הַנִּירוֹת הַיוֹצְאִים מִן הַמֶּנֶח שֶׁפְּרָאֲשִׁינוּ, שֶׁהֵם הַפֶּה הָעֵינַיִם
הָאָזְנִים הַחֹטֵם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ אוֹר
הַפְּנִים שֶׁהוּא שֹׁפַע אֱלֹהִי - שֶׁכָּל - שֶׁהוּא גְּדוֹל מְאֹד
וּמְקִיף אֶת שְׁכָלֵנוּ מִבַּחוּץ וְאֵינוּ נִכָּנֵס בָּנוּ,

וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רוּחַ קְדֻשָּׁה שְׁנוּכָל לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּכָל
פַּעַם מְקִיפִים חֲדָשִׁים דְּקֻדְשָׁה. וְנִזְכָּה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
עֲמֻקֵּי סוּדוֹתֶיךָ, וְתִעֲזָרֵנוּ שְׁנוּזָפָה בְּכָל פַּעַם לְקַדְשָׁה יְתָרָה
לְמַעַן נִזְכָּה בְּכָל פַּעַם לְהַשִּׁיג מְקִיפֵי שְׁכָל חֲדָשִׁים
לְהַכְנִיסָם לִפְנִים לְתוֹךְ שְׁכָלֵנוּ,

לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּכָל פַּעַם הִבְנוּת וְהַשְׁגוּת חֲדָשׁוֹת
דְּקֻדְשָׁה, מָה שֶׁלֹּא הָיִינוּ יוֹדְעִים לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג מִקֶּדֶם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כא)

רבונו של עולם

עזרנו להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשכט השיף
לשרש נשמתינו, אשר משם נחצבנו. כדי שתעלה
תפלתנו דרך ארץ ישראל וירושלים ובית המקדש וקדשי
קדשים, עד שתעלה תפלתנו למכון שבתך. ויהיה כח
לתפלתנו לעורר את המזל העליון השיף לשער ושכט
של כל אחד מאתנו, וישפיע עלינו פרנסותינו ברוח ולא
בצמצום, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה.
ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי
הלואתם, באפן שנזכר לעשות רצונך ולעסק בתורתך
תמיד יומם ולילה. חמל עלינו שיהיה זיווגנו בקדשה
גדולה כרצונך הטוב. ותעזר לכל עמך בית ישראל, לכל
מי שצריך למצוא זיווג, שתזמין לו זיווגו ההגון לו מן
השמים, ולא יתחלפו הזווגים בעוונותינו, רק תעזר לכל
בני עמך ישראל, שכל אחד ימצא מהרה זיווגו הראוי לו
מן השמים באמת כפי שרשי הנשמות.
וזכנו ברחמיך הרבים לקשר תפלתנו לצדיק האמת -
רבונו נחמן בן פייגא, שיש לו כח להעלות תפלתנו לשער
והשכט השיף לכל תפלה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ט).

אָנָּה ה'!

זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה
תָּמִיד. וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים בְּאַמֶּת, וּבְלִי
שׁוֹם בְּלִבּוֹל וּנְטִיָּה כָּלֵל.

וְאִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּנִסֶּיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם,
וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַד עֵתָה, נְסִים
עֲלֵאֵין (עֲלִיוֹנִים) וְנְסִים תַּתָּאִין (תַּחֲתוֹנִים), נְסִים נִגְלִים וְנְסִים
נִסְתָּרִים. נְסִים עַל פִּי דֶרֶךְ הַטֶּבַע וְנְסִים שְׁלֹא עַל פִּי דֶרֶךְ
הַטֶּבַע, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם. בְּכֻלָּם אִזְכֶּה
אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּלִי
שׁוֹם דּוּפִי וּבְלִבּוֹל כָּלֵל.

וְתִסְתּוֹם וְתִסְכּוֹר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שָׁקֶר הַרוֹצִים לְהַכְנִיס בְּלִבִּי
יִשְׂרָאֵל לְכַסּוֹת הַנְּסִים בְּתוֹךְ דֶּרֶךְ הַטֶּבַע. וְעֲזֹר אוֹתָנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהִנָּצֵל מֵהֶם שְׁלֹא נֹאכֶה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם
כָּלֵל, רַק תִּתֵּן לָנוּ כֹּחַ לְבַטֵּל מִחֲשַׁבְתָּם הָרָעָה מִן הָעוֹלָם,
וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִּקְוָה, וְכָל הָאֲפִיקוֹרְסִים כָּרְגַע
יֵאבְדוּ, וְתֵן בְּלִבָּם שִׁישׁוּבוּ וְיִתְחַרְטּוּ כָּלֵם מִדַּעְתָּם הָרָעָה
וְהַנְּבוּכָה, וְיִשׁוּבוּ כָּלֵם אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְיִפְּרִיּוּ מַלְכוּתְךָ. אֵל
אֱמוּנָה, זַכְנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זֶכֶה אַתְּ אֲחִינוּ שְׁבָגְלוֹת לָבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם
קִדְשֵׁינוּ, מְקוֹר הָאֱמוּנָה וְהַתְּפִלָּה וְהַנְּסִים, מְקוֹר הַחַיִּים,
מְקוֹר הַתְּקָרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, מְקוֹם קִדְשֵׁנוּ
וְתַפְאֲרֵתֵנוּ, מְקוֹם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חֹמֶל
עֲלֵיהֶם בְּמַתַּנּת חֵן וְנִדְבַת חֶסֶד לַעֲלוֹת מִהֶרָה לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וּמִהֵרָ לְהוֹצִיאָם מִתּוֹךְ עֶמֶק גְּלוּתָם אֲשֶׁר גָּלוּ
מֵאַרְצֵנוּ זֶה כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יֹדַעַת אֲשֶׁר כָּל אַרְיִכוֹת גְּלוּתֵנוּ זֶה,
הוּא רַק מִחֲמַת פָּגַם חֲלִישוֹת הָאֱמוּנָה, וְעֵדִין לֹא זָכִינוּ
לְתַקֵּן פָּגַם הָאֱמוּנָה, וּמִחֲמַת זֶה אַרְךְ עֲלֵינוּ הַגְּלוּת הַמֶּר
הַזֶּה עַד הַנָּה. עַל כֵּן חֹמֶל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַטֵּעַ וְתַקְבֵּעַ
אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּלִבֵּנוּ בְּאַמַּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְשִׁלָּא
יַעֲלֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם עֲקֻמִּימִיּוֹת, שׁוֹם קוּשִׁיא עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ.
וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין כִּי צָדִיק וְיֵשֶׁר אַתָּה. "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
שֶׁקֶר רִדְפוּנִי עֲזַרְנִי". חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ וְזַכֵּנוּ לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאַמַּת תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ אֲחִינוּ שְׁבָגְלוֹת לְשׁוֹב
לְאַרְצֵנוּ בְּקֶרֶב, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר, "תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מֵרָאשׁ
אֲמָנָה". בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא ט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְהַתְעַנּוֹת תַּעֲנִית אֶסְתֵּר הִבָּא עָלֵינוּ
לְטוֹבָה, בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, וְלוֹמַר סְלִיחוֹת בְּכוֹנָה גְדוּלָּה,
וּלְצַעֲוֹק וּלְזַעֲוֹק אֵלֶיךָ מָאָד מָאָד. וְתַפְתָּח אֶת לִבִּי שְׂאֻזָּכָה
לְהַרְגִּישׁ כְּאֵב עֲוֹנוֹתַי בְּאַמֶּת בְּלִבִּי, וְעֵצָם צֶרֶת נַפְשִׁי אֲשֶׁר
אֵין לְשַׁעַר, עַד שְׂאֻזָּכָה לְזַעֲוֹק זַעֲקָה גְדוּלָּה וּמְרָה כְּרָאוּי
לִי לְזַעֲוֹק, לְפִי רְבוּי עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הָעֲצוּמוֹת, וּפְגָמֵי
הַגְּדוּלִּים וְהַרְבִּים מָאָד, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי
בְּאַמֶּת, וְתִמְהַר לְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְגַאֲלֵנִי מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי, וְתַעֲשֶׂה
אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמּוֹר בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם. אָבִי מֶלֶכִּי יוֹצְרִי וּבוֹרְאִי וְעוֹשִׂי, הוֹרֵנִי הַדֶּרֶךְ אֵיךְ
לְהִתְחִיל מִבְּחִינַת קִדְשָׁת פּוּרִים, כְּאֲשֶׁר רִמְזָתָ לָנוּ עַל־יְדֵי
חֻכְמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, עֲזָרְנִי בְּדֶרֶךְ נֶס וְיִשׁוּעָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה,
בְּדֶרֶךְ חֲדוּשׁ נִפְלָא וְנוֹרָא, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה מַעֲמָה לְשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. וְאַזְכָּה לְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ
הַתְּחִלָּה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּיּוּת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בַּעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת,
וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי בְּאַמֶּת מִמָּה לְהִתְחִיל וּבְאִיזָה דֶּרֶךְ אֻזָּכָה
לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לז).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִהְיֶה עִמִּי תָּמִיד וְתוֹרֵנִי
וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת, אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֶנְיִן דְּבוּרֵי עִם בְּנֵי
אָדָם.

שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּי דְבוּר שְׁלֹא כִרְצוֹנְךָ, וְלֹא אֲגִלָּה שׁוֹם סוּד
שְׁאִין צָרִיכִין לְגִלּוֹת.
וְתִשְׁמְרֵנִי תָּמִיד שְׁלֹא אֶהְיֶה, חָס וְשָׁלוֹם, בְּכָל־ל הוֹלֵךְ
רְכִיל מְגִלָּה סוּד.

כִּי אֵין אֲתָנּוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, אֵיזָה דְּבָרֵי תוֹרָה צָרִיכִין לְדַבֵּר
בָּהֶם וּלְגַלּוֹתָם, וְאֵיזָה דְּבָרֵי תוֹרָה שְׁאֲסוּר לְאוֹמְרָם
וּלְגַלּוֹתָם, אֲשֶׁר עָלֵיהֶם נֶאֱמַר "הוֹלֵךְ רְכִיל מְגִלָּה סוּד".
עֲזֹרֵנִי תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא אֶעֱבֹר עַל לֹא תֵלֵךְ רְכִיל
לְעוֹלָם, הֵן בְּדְבָרֵי תוֹרָה, הֵן בְּדְבָרֵי חוֹל בְּדְבָרִים שְׁבִין
אָדָם לְחִבְרוֹ,

חוּס וְחֻנָּנִי וְהִיָּה עִם פִּי בְּעֵת הַטִּיפִי, וְלֹא אוֹמֵר דְּבָר שְׁלֹא
כִרְצוֹנְךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט).

מֵלֵא רַחֲמִים

תַּעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגֵּן עַל כָּל הַקְּרוֹבִים לַמְּלָכִים וְלַשָּׂרִים
וְלִיוֹעֲצִים הָעוֹמְדִים בְּשִׁבִּיל יִשׁוּעַת וְהַצֵּלַת יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת,
וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם דְּבָרֵי חַן בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, וְיִמָּצְאוּ חַן בְּעֵינֵי
הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים, וְיִבְטְלוּ מִחֲשָׁבוֹת
שׁוֹנְאֵינוּ. וְתִתֵּן לָהֶם חַן וְשִׁכָּל טוֹב, בְּאַפֵּן שִׁיזְכוּ לְבִטֹּל כָּל
הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, וְלַפְעַל גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ, וְיִהְפְּכוּ לֵב הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ
לְטוֹבָה. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אִפֶּן מַעֲמָד וּמַצָּב עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
כָּעַת, אֲשֶׁר רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, "עַל עַמָּךְ
יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצּוּ עַל צְפוּנֶיךָ", וְלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עוֹמֵד
עָלֵינוּ, כִּי אִם רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ וְחוֹשְׁבִים מִחֲשָׁבוֹת בְּכָל־
עֵת, אִיךָ לְהִרְעֵ לְיִשְׂרָאֵל, וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם
עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חֲמַל עָלֵינוּ גַּם בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, כִּי
אִין מִי יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ, שְׁמָךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה,
וְתִהְפֹּךְ לֵב הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה כִּי
הַכֹּל בְּיָדְךָ לְבַד. וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְיִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִינָא ב.)

רבונו של עולם!

רחם עלי, ותקנני בעצה טובה מלפניך, וחנני מאתך דעה בינה והשכל, שאזכה לדעת לתת עצה לנפשי על כל דבר שפעולם, ותזכני לעצה שלמה תמיד, ולא אהיה בספק לעולם על שום דבר, ולא תתחלק עצתי לשתיים חס ושלום, ותשפיע עלי "רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'".

רחם עלי ותושיעני ותזכני לאמונת חכמים באמת כרצונך הטוב, ובפרט לאמונה בצדיק האמת רבנו נחמן בן פייגא, ואזכה להאמין בכל החכמים באמת ובלב שלם, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל. ועל-ידי-זה תזכני למשפט דקדושה - לשפט עצמי באמת על כל מעשי. ואזכה ללמד תורתך לשמה, ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותתן לי חכמה ובינה ודעת להבין ולהשכיל מכל הלמודים שאזכה ללמד בכל ספרי תורתך, להבין ולהוציא מכלם משפטי הנהגות ישרות באמת, ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושמאל, רק אזכה לכוון תמיד רצונך באמת, ולידע תמיד איך להתנהג בכל דבר על-ידי למודי התורה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סא).

רבון כל העולמים

אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר גָּלִית אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדִנּוּתְךָ בְּעוֹלָם עַל יְדֵי
 אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְעַל יָדָם נִתְגַּדְּלָתָּ
 וְנִתְקַדְּשָׁתָּ מְדוּרָה לְדוֹר, עַד אֲשֶׁר זָכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרָתְךָ
 הַקְדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ. וְאִזּוּ רָאוּ כָּל הָעַמִּים אֶת
 גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ, אֲשֶׁר הִרְבִּיתָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ נִסִּים
 נִפְלְאִים בִּיציאת מִצְרַיִם וּמִלְחַמַת עֶמְלֵק, עַד אֲשֶׁר נִתְגַּלְתָּ
 אֱלֹהוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְרָאוּ רְחוּקִים אֶת גְּבוּרָתֶיךָ, עַד
 שָׂבָא יִתְרוֹ וְנִתְגַּיֵּר, וְאִזּוּ נִתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל וְנִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ
 לְמַעַלְתָּהּ וּלְמַטָּה. כִּי זֶה עָקָר גְּדֻלָּתְךָ, כְּשֶׁהִרְחוּקִים מִמֶּךָ
 מְאֹד מִפְּרִיִם אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדִנּוּתְךָ. עַל כֵּן בָּאתִי לִפְנֶיךָ ה'
 אֱלֹהֵי לְהַפִּיל תַּחֲנוּנִי לִפְנֶיךָ, שְׁתֹּאמֶר לְצִרּוֹתֵי דִי, וְתִקְרַב
 אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ וּחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, כִּי זֶה עָקָר גְּדֻלָּתְךָ
 כְּשֶׁהִמְרַחֲקִים בִּיּוֹתֵר מִתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת. אֵל
 תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי וְאֵל תְּדִינֵנִי כַּמִּפְעָלִי, כִּי קָרוֹב אַתָּה
 לְרְחוּקִים. כִּי הֲלֹא מִמֶּנִּי דִיקָא, יִתְעַלָּה וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְגַּדַּל
 שְׁמֶךָ יִתְבָּרַךְ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים, עַל יְדֵי שְׁתִּקְרַב אוֹתִי
 לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, כִּי זֶה עָקָר גְּדֻלָּתְךָ כְּשֶׁהִמְרוּחֲקִים בִּיּוֹתֵר
 מִתְקַרְבִּים אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י')

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנֵי לְהִרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָּוֹת תָּמִיד. וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת רָגִיל
לְצֵאת בְּכָל יוֹם לַשָּׁדָה בֵּין אֵילָנוֹת וְעִשְׂבִּים וְכָל שִׁיחַ
הַשָּׁדָה, וְשֵׁם אֲזַכָּה לְהַתְּבוּדַּד וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׁיחָה - זֶה תְּפִלָּה,
בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי, לְשׁוֹחַ שֵׁם כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי.

וְכָל שִׁיחַ הַשָּׁדָה וְכָל הָעִשְׂבִּים וְהָאֵילָנוֹת וְכָל הַצִּמְחִים,
כֻּלָּם יִתְעוֹרְרוּ לְקִרְאָתִי, וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּנוּ כֹחַם וְחִיּוּתָם לְתוֹךְ
דְּבָרֵי שִׁיחָתִי וְתְּפִלָּתִי, עַד שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתִי וְשִׁיחָתִי נְשַׁלְמֶת
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַל־יָדֵי כָּל שִׁיחַ הַשָּׁדָה, שֶׁיִּכְלְלוּ כֻלָּם
עִם כָּל כְּחוֹתָם וְחִיּוּתָם וְרוּחָנִיּוּתָם עַד שֶׁרָשָׁם הָעֲלִיוֹן, כֻּלָּם
יִכְלְלוּ בְּתוֹךְ תְּפִלָּתִי.

וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכָּה לִפְתּוֹחַ אֶת לְבִי לְהִרְבּוֹת בְּתְּפִלָּה
וּתְּחִנוּנִים וּבְשִׁיחָה קְדוּשָׁה לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים רַבִּים,
וּלְפָנֶיךָ אֲשַׁפֵּךְ כָּל שִׁיחִי, עַד שֶׁאֲזַכָּה לְשַׁפֵּךְ לְבִי כַּמִּים
נוֹכַח פָּנֶיךָ ה'.

וְאַשָּׂא אֵלֶיךָ כַּפִּי, עַל נַפְשִׁי וְנַפֵּשׁ עוֹלָלִי וְטַפִּי
וְעַל נַפְשׁ כָּל יִשְׂרָאֵל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יא.)

רבונו של עולם!

מלא רחמים, קומה בעזרתי והושיעני שלא תרדף
מחשבותי, חס ושלום, אחר תאות והרהורים ומחשבות
זרות וחקמות חיצוניות, רק אזכה לאחז את חכמתי ובינתי
ודעתי, לבלי להניח את המוח לחשב כלל, שום מחשבה
חיצונה כלל, ויהיה מחי נקי וזך וצח בקדשה וטהרה
תמיד.

ותעזרני שאזכה לעלות תמיד ממעלה למעלה ומדרגא
לדרגא עלידי עשית מצותיך הקדושים בשמחה, עד
שאזכה שתתדף מחשבותי תמיד להשיג אותך בקדשה
ובטהרה, ובשוב הדעת באמת ובאמונה שלמה.
עשה עמי נפלאות, פלאי פלאות.

ותושיעני ותזכני שתתדף מחשבותי תמיד להשיג אותך
את האור האין סוף, ותשביע בצחצחות נפשי.
ותמשך עלי אור קדשת כח המסדר והמישב את המחין
שהוא כתר עליון, ואזכה עלידייזה לבלי שיצא מחי חוץ
מן הגבול, חס ושלום. כי אתה ידעת עצם השתוקקות
נפשי ורוחי ושכלי בשרשם העליון, לרדף ולהשיג אותך
- אשר לך נוצרתי (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כד).

אמר רבי נחמן:
בּוֹדְאֵי נִמְצְאִים בְּשָׂרִים,
אֶף עַל פִּי שָׂאִין לָהֶם הַתְּבוּדוֹת,
אֲבָל אֲנִי קוֹרֵא אוֹתָם "פְּלִיטִים" –
מְבַהֲלִים וּמְבַלְבָּלִים,
וּפְתָאוּם בְּשִׁבּוֹא מְשִׁיחַ וַיִּקְרָא אוֹתָם,
יֵהְיוּ מְעֻרְבָּבִים וּמְבַלְבָּלִים. אֲבָל אֲנַחְנוּ
נִהְיָה יוֹמִים כְּמוֹ הָאָדָם אַחֲרֵי הַשָּׁנָה
שֶׁדַּעַתּוֹ נִזְחָה וּמִיִּשְׁבֶּת הֵיטֵב,
כֵּן תִּהְיֶה דַּעַתָּנוּ נִזְחָה וּמִיִּשְׁבֶּת עָלֵינוּ –
בְּלִי מִהוּמָה וּבְלָבּוֹל.

(שיחות הר"ן רכח)

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד.

יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶה שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

יִשְׁלַח-עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדָה.

יִזְכֹּר כָּל-מִנְחָתָהּ וְעוֹלָתָהּ יִדְשָׁנָה סֵלָה.

יִתְדֶלָהּ כָּל-בִּבְיָהּ וְכָל-עֲצָתָהּ יִמְלֵא.

נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתָהּ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא ה' כָּל-

מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ. עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ ה' מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ

מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ.

אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים וְאֱנַחֲנוּ בִשְׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר.

הִמָּה כָרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאֱנַחֲנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד.

ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרְאֵנוּ!

(תהלים כ)

רבון כל העולמים!

אתה לבד ידעת, את גודל הרחמנות שיש עלינו, אשר
נשמתנו ירדה מרום גבהי מרומים, מחיק אביה
שבשמים, ובאתה בזה העולם בגוף עכור כזה, בגוף
מגשם כזה, וכוננת הקדושה היתה לטובתנו, כדי שיהיה
לנו נסיון ובחירה בעולם השפל הזה, למען נכוף ונכניע
גשמיות גופנו, ותאוות לבנו, למען נזכה להכיר אותך
בעולם השפל הזה דיקא, הרחוק מקדשתך בתכלית
הרחוק.

אבל מה נעשה אבינו שבשמים, כי לא יכולנו לקבל
טובתך הגדולה, ולא נתגברנו להכניע תאוותינו. וכבר
כלינו שנינו להבל ולריק, על ידי תאוות גופנו, ובכל יום
אנו מצפים ומחכים לגאלת הנפש באמת, ומהי תוחלתנו
נכזבה. בכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו ביותר, ואין לנו
על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. רחם עלינו
ברחמיה, חסד חנם עשה עמנו. רחם עלינו. עננו אבינו
עננו, עננו בוראנו עננו, עננו גואלנו עננו, ועשה את
אשר בחקותיך גלף ואת משפטיך נשמור, ועזרנו
והושיענו. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרוֹדְפֵי. חוֹסֶה עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
מָאֵד, הָעִיפָה וְהִיגְעָה מָאֵד, אֲשֶׁר אָבֵד מָנוֹס מִמֶּנִּי. כִּי כַּמָּה
שׁוֹנָאִים וְאוֹיְבִים וּמִקְטָרְגִּים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, כִּי
לֹא נִזְהַרְתִּי מֵאֵשׁ הָרָעָה שֶׁל הַכַּעַס, עַד אֲשֶׁר נִבְעַר בִּי
אֵשׁ הַכַּעַס כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּלִי מִסֶּפֶר. וְעַל־יְדֵי עוֹן
הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל הַכַּעַס עוֹרְרָתִי הַמִּקְטָרְגִּי וְהַשׁוֹנָא הַגָּדוֹל
שֶׁנִּקְרָא עֲשׂוֹ אִישׁ שָׁעִיר, וְעַל יְדוֹ נִתְעוֹרְרוּ כַּמָּה וְכַמָּה
מִקְטָרְגִּים וּמַלְשִׁינִים וְשׁוֹנָאִים עָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר רְבוּ כְּמוֹ
רְבוּ הַשׁוֹנָאִים וְהָאוֹיְבִים מָאֵד, כִּי רַבִּים קָמוּ עָלַי, רַבִּים
מָאֵד, וּפָעַרוּ פִּיהֶם לְבָלִי חֹק. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּבֹר
סִדְרָתִּי כַּמָּה תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת, וּכְבֹר פְּרִשְׁתִּי כָּל שִׁיחָתִּי
לְפָנֶיךָ כָּל אֲשֶׁר מִצָּאָה יָדִי לְדַבֵּר. וְאִם אֲמַנֵּם לִפִּי עֲצָם
פִּגְמִי הַמְּרַבִּים מָאֵד, עֲדִין לֹא הִתְחַלֵּתִי לְדַבֵּר כָּלֵל, אֲבָל
אֵין אֲתָנוּ יוֹדֵעַ עוֹד מָה לְדַבֵּר, וְגַם אֵין לִי שׁוֹם עֲצָה
וְתַקְוָה אַחֲרָת, כִּי אִם תַּפְלָה וְתַחֲנוּנִים. עֲזָרְנִי כִּי עָלֶיךָ
נִשְׁעֲנָתִי, קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה לְמַעַן אוֹיְבֵי פִּדְנִי. ה' נִחְנִי
בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרִי, הִישֵׁר לְפָנַי דֶּרֶכְךָ. וְתַמְלֵט נַפְשִׁי
מִיַּד כָּל שׁוֹנָאִי וְאוֹיְבֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. (לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא נו').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין אֶת הָעֲבוּדָה הַגְּבוּהָה שֶׁיֵּשׁ בְּדִבְרֵי
הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם סִתְרֵי תוֹרָתְךָ שֶׁמְלַבֵּשׁ בְּדִבְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁל
הַפְּסוּקִים שֶׁסְּבִיבוֹת כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אֲשֶׁר עֲצָם גְּדֻלַּת
הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁיֵּשׁ בָּאֵלוֹ הַפְּסוּקִים אֵין אָנוּ זֹכִים
לְהַשִּׁיג כָּלֵל.

חוּס וְחֻנְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְזַכְנוּ לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין הָעֲבוּדָה
הַגְּבוּהָה הַזֹּאת, שֶׁנִּזְכָּה לְדַעַת אֵיךְ לַעֲבֹד אוֹתְךָ וּלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ הַנֶּעֱלָם וְנִסְתָּר בְּדִבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

וְנִזְכָּה לַעֲלוֹת בְּכָל פַּעַם מִדֶּרֶגָא לְדֶרֶגָא, וּמֵעוֹלָם לְעוֹלָם
הַגְּבוּהָה יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁזָּכּוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינִי בְּאוֹמְרָם 'נַעֲשֵׂה
וְנִשְׁמָע', וְאַחֵר כִּךָּ זָכּוּ - לְ'נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמָע' גְּבוּהָה יוֹתֵר, וְכֵן
בְּכָל פַּעַם וּפַעַם לְעוֹלָם וָעֶד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. "הַנִּסְתָּרוֹת לֵה'
אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת".

עַד שֶׁנִּזְכָּה לַעֲלוֹת בַּעֲלִיָּה גְּדוּלָּה וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג תּוֹרַת ה'
בְּאַמַּת לְאַמַּת. וְנִזְכָּה לַעֲלוֹת וּלְהַכֵּל כִּךָּ - בְּאוֹר הָאֵין
סוּף. וְנִזְכָּה לְהַכֵּל בְּאַחֲדוּתְךָ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְתוֹרַת ה'
וּלְתַפְלַת ה' בְּאַמַּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות א כב).

רבונו של עולם

זכני ברחמיך הרבים לפנות את מוחי ומחשבתי מחכמות
חיצוניות וממחשבות זרות, שלא אטמטם ואחמיץ את
מוחי בתאות והרהורים רעים, רק יהיה מוחי ומחשבתי
נקי וזך וצח.

אתה ידעת את גדל עצם הפגם הגדול והנורא הנוגע
בעולמות עליונים מאד, על ידי כל מחשבה רעה, מכל
שכן וכל שכן על ידי הרהור רע, חס ושלום, שהוא פוגם
ומקלקל מאד בכל העולמות, ועוקר את האדם, חס
ושלום, ממקור החיים, עד אשר קשה לו עוד לשוב
ולהשיג ארחות חיים. וכל שאר הפגמים העצומים
והנוראים עד גבהי מרומים, הנוגעים במקום שנוגעים,
שנעשים על ידי כל מחשבה רעה והרהור הנכנס במוח,
חס ושלום. תן לי כח להתגבר על כל המחשבות רעות,
מחשבות חיצוניות והרהורים הפאים עלי לבלבל את
דעתי, שלא אתן להם שום מקום לכנוס במוחי כלל,
ואזכה לגרשם מעלי ומעל גבולי, שלא יהיה להם שום
כח לכנוס בדעתי כלל, ואזכה לקדש את מחשבתי תמיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ שְׁנִזְכָּה לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד בִּימֵי הַפּוּרִים הַבָּא
עָלֵינוּ לְטוֹבָה, בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וְחֲדוּדָה רַבָּה וְעֲצוּמָה. וְנִזְכָּה
לְקִיָּם מִצּוֹת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה, וְנִזְכָּה
לְהַתְּבוּנָה גְּדוֹלָה עֲצֻמָּה הַנֵּס הַנִּפְלָא וְהַיְשׁוּעָה הַנּוֹרָאָה
וְהַעֲצוּמָה הַזֹּאת, וּלְפָרְסָם הַנֵּס בְּפָנֵי כָּל עַם וְעֵדָה. וְנִזְכָּה
לְקִיָּם מִצּוֹת מְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמִתְּנוּת לְאַבְיּוֹנִים,
וּמִצּוֹת סְעוּדַת פּוּרִים, בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְקִיָּם מִצּוֹת
הַשְׁכָּרוֹת שֶׁל פּוּרִים, וְתַשְׁמִרְנוּ שֶׁלֹּא יִזְיק לָנוּ הַשְׁתִּיתָּה
וְהַשְׁכָּרוֹת כָּלֵל, לֹא בַּגּוֹף וְלֹא בַּנֶּפֶשׁ, וְלֹא נִזְיק שׁוֹם אָדָם
וְלֹא שׁוֹם דְּבָר עַל־יְדֵי הַשְׁכָּרוֹת, רַק נִזְכָּה לָבֹא לְתוֹךְ
שִׁמְחָה גְדוֹלָה וְחֲדוּדָה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד, אֲשֶׁר אֲזַי מְאִיר
הָאָרֶץ נִפְלְאָה וְעֲצוּמָה שֶׁהוּא הָאֶרֶץ מְרֻדָּכִי, אֲשֶׁר אֵין
דְּגֻמָּתָהּ בְּכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה. וְאִזְכָּה לְשִׁמְחָה כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
בְּשִׁמְחַת פּוּרִים בְּחֲדוּדָה רַבָּה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיָה לָךְ לְנִחַת
וּלְרִצּוֹן, וְתִקְבֵּל שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִשְׁתִּיתֵינוּ וְשִׁמְחוֹתֵינוּ
בַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ. וְנִזְכָּה גַם עֵתָה בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה לְהֵנֵס
הַגְּדוֹל וְהַיְשׁוּעָה שֶׁל פּוּרִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לזו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְנוּ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּעַצְמָנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לְבָנוּ מֵאַתָּה.
רַק נִזְכָּה לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבְצִדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים וּלְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת
וּבִלְבָב שָׁלֵם בְּשָׁנֵי יְצָרֵינוּ.

וְנִזְכָּה לִידַע יְדִיעָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלֵם שְׁמֵלָא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה בְּעַצְמָךְ עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה וְשׁוֹמֵעַ
וּמִקְשִׁיב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל תְּפִלוֹתֵינוּ. וְנִרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ
עָלֵינוּ תָּמִיד, עַד שְׁנַת־עוֹרָר עַל־יְדִי־זָה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל
לְהַתְּפִלָּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת וּבִכּוֹנָה גְּדוֹלָה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר
מִפִּינוּ בַּתַּפְלָה שְׁלֹא בִּכּוֹנָה. אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ
וְזַכְנוּ לְתַפְלָה בִּכּוֹנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלֵם, וְנִזְכָּה
לִישִׁרָת לֵבָב שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלָבָנוּ שׁוֹם עֲקִמִּימוּת וְעֲרִמִּימוֹת
כָּלֵל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְרַחֵם עָלֵי וְזַכְנוּ לְאַמוּנָה

שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזָכָה עַל־יְדֵי זֶה לְבָרַר כָּל הַמַּאֲכָלִים
וְלֵאכֹל בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, שִׁיְהִיָּה כָּל אֲכִילָתִי וְסִעּוּדָתִי
מִמַּאֲכָלִים שְׁנַת־בִּרְרוֹ בְּשִׁלְמוֹת מִן הָרַע, שְׁלֹא נִשְׁאָר בָּהֶם
שׁוֹם אַחִיזַת הָרַע וְהַקְלָפוֹת כָּלֵל, עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי
אֲכִילָתָנוּ יַחֲוִיד בֵּין הַקָּב"ה לְשִׁכְנָהּ (לְנִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל) - פָּנִים

בְּפָנִים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סב).

ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

בִּאתִי לְפָנֶיךָ בְּלֵב נִדְכָּה וּשְׁפָל רוּחַ נִשְׁבָּרָה, שְׁתַּחֲסֵם וּתְרַחֵם
עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁלַח
לָנוּ צַדִּיקֵי אֱמֶת שְׁיִהְיֶה לָהֶם כַּחַ לְתַקֵּן אוֹתָנוּ לְהַחְזִיר
אוֹתָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ וּלְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵינוּ.
וּנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וּחֶסֶדְךָ הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת
וּבְמִיָּחָד לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ – רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא זי"ע, וְעַל
יְדֵי זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ הָאֲמֻלָּה
וּלְתַקֵּן אוֹתָהּ.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַכְּנוּ לְרֹאוֹת פָּנִים הַמְּאִירוֹת שֶׁל צַדִּיקֵי
אֱמֶת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּנָּצֵל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים
שֶׁהֵם הַתְּאוּוֹת רָעוֹת וְעַצְבוֹת וְעַצְלוּת. וּנִזְכֶּה לְסַלֵּק כָּל
הַתְּאוּוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תְּאוּהָ וּתְשׁוּקָה כִּי אִם אֵלֶיךָ,
וְכָל תְּאוּתָנוּ וּרְצוֹנָנוּ יִהְיֶה רַק בָּךְ וּבַעֲבוּדְתֶיךָ. וּנִזְכֶּה
לְהִיּוֹת זְרִיזִים בַּעֲבוּדְתֶיךָ בְּתַכְלִית הַזְרִיזוֹת, וּלְהִיּוֹת
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב תָּמִיד, שֶׁלֹּא תִפּוֹל עָלֵינוּ שׁוֹם עַצְלוּת
וְעַצְבוֹת לְעוֹלָם, רַק נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בָּךְ. וּנִזְכֶּה לַעֲבוֹד אֶת
ה' בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְבָב מְרַב כָּל, וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ד.)

רבונו של עולם!

דַּעֲתִי קַצְרָה וְלִבִּי אָטוּם וְיָדַי כַּבְדּוֹת לְפָרֶשׁ וּלְבָאָר כָּל
שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ. חוּס וְחַמַּל עָלַי, וְעֲזֹרֵנִי שְׁאֲזֹכָה תָּמִיד
לְשִׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם בְּכָל מִינֵי שִׁבַּח וְעֹז
וּפָאֵר וְכַבּוֹד וְתַפְאֶרֶת, עַד שְׁאֲזֹכָה עַל־יָדַי שִׁבַּח הַצַּדִּיקִים
לְרוֹמֵם אֶת הַדַּעַת שְׁלִי, עַד שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עַל־יָדַי הַדַּעַת
הַקְדוֹשׁ, טוֹב אֲמִתִּי לְתוֹךְ הַדְּבוּר שְׁלִי. וְיִהְיוּ כָּל דְּבוּרֵי
דְּבוּרִים טוֹבִים בְּאֲמֶת, עַד שְׁאֲזֹכָה מַעֲתָה שִׁיְהִיו כָּל דְּבוּרֵי
דְּבוּרִים הַנְּשֻׁמָּעִים וְנִתְקַבְּלִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל בָּאֵי
עוֹלָם.

וּבִזְכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים שְׁנֹזָכָה לְשִׁבַּח וּלְפָאֵר אוֹתָם, נַעֲזֹרֶר
קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה דְקַדְשָׁה, עַד שִׁיָּשׁוּב לָנוּ מַחֲינּוּ
וְדַעַתָּנוּ שְׁנַגְזָלוּ מֵאֲתָנוּ עַל־יָדַי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים, וְאֲזֹכָה
לְהַשְׁלִים דַּעֲתִי בְקַדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְקַבֵּל כָּל
דְּבוּרֵי מַדְעָתְךָ הַקְדוֹשׁ וְלְהַמְשִׁיךְ טוֹב אֲמִתִּי לְתוֹךְ דְּבוּרֵי,
עַד שִׁיְהִיו כָּל דְּבוּרֵי דְבוּרִים הַנְּשֻׁמָּעִים וְנִתְקַבְּלִים תָּמִיד,
וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוּם דְּבוּר שְׁאֵינוּ נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, רַק תִּזְכְּנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִהְיֶה תָּמִיד עִם פִּי בַּעַת דְּבוּרִי, וְתִמְשָׁךְ
תָּמִיד טוֹב אֲמִתִּי לְתוֹךְ כָּל הַדְּבוּרִים שְׁלִי. (ליקוטי תפילות קמא כט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
וּבְחֻדוֹה רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבִלְב טוֹב, וְלֹא
יַעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ שׁוֹם דָּאָגָה וְעֲצָבוֹת, וְלֹא שׁוֹם
צָעַר, וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. בְּרָצוֹנָךְ הֵנַח לָנוּ ה'
אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתְנוּ, וְנִזְכֶּה
לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל שַׁבַּת וּשְׁבַת בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּיית, בְּגִילָה
בְּרָנָה בְּדִיצָה בְּחֻדוֹה רַבָּה כְּרָצוֹנָךְ הַטוֹב. וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ
לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל, עַד שְׁנִזְכֶּה
גַּם בְּיְמֵי הַחֹל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׂמִיחָה בְּךָ
תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת גַּם בְּיְמֵי הַחֹל בְּשִׂמְחָה
גְדוֹלָה וּבְחֻדוֹה רַבָּה, נְגִילָה וְנִשְׂמִיחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְתַעֲזָרְנוּ
תָּמִיד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יְמֵי
הַחֹל, עַד שְׁנִזְכֶּה שְׁתִּגְלֶה אַחֲדוּתְךָ הַפְּשׁוּט בַּעוֹלָם, וְיִדְעוּ
וְיֵאֱמִינוּ הַכֹּל, שֶׁכָּל הַפְּעֻלֹת מְשִׁתָּנוֹת שְׁבַע עוֹלָם נִמְשָׁכִין
מֵאַחַד הַפְּשׁוּט - מִמָּקָד תַּתְּבָרָךְ, וְיִדְעוּ כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
פֶּעֱלָתוֹ וְיִבִּין כָּל יָצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאָפוֹ, ה' מִלֶּךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ב).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה בְּחֶרֶת בְּאַבְרָהָם אָבִינוּ, כִּי הָלַךְ לְפָנֶיךָ בְּתַמִּימוֹת, כִּי
הָיָה רֹאשׁ לְכָל הַמַּאֲמִינִים הָאֲמִתִּיִּים הַתַּמִּימִים וְהַיִּשְׁרִים,
הַעוֹבְדִים אוֹתְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת וּבִאֱמוּנָה
שְׁלֵמָה. בְּזִכּוֹתוֹ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְהַתַּמִּימִים,
רַחֵם עָלַי, וְזַכֵּנִי לְהִתְחִיל מַעֲתָה לַיֶּלֶךְ בְּדֶרֶכְךָ בְּתַמִּימוֹת
וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּאַמֶּת וּבִאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתִסֵּר מִמֶּנִּי לִבָּב
עֶקֶשׁ שְׁלֹא יִשְׁטָה לִבִּי אֶל דַּרְכֵי הַחֲכָמוֹת שֶׁל הַבֵּל
הַנוֹהֲגִים בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם מְבַלְבְּלִים וּמוֹנְעִים מֵאֵד מִלְּחֹשֶׁב
עַל תְּכִלִּיתָנוּ וְסוּפְנוּ וְלִהְיוֹת קָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וְאַבְעֵר
וְאַסִּילֵק מִלִּבִּי כָּל הַחֲכָמוֹת הָאֵלֶּה, וְאַדַּע הָאֲמֶת לְאַמְתּוֹ
גָּדֹל שְׁטוּתִי וְחִסְרוֹנִי מִהַדְּעַת. רַחֵם עָלַי לִבָּל אֶטְעָה בְּעַצְמִי
בְּשׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַמְבַלְבְּלִין הָרַבָּה, רַק אֶזְכָּה
לְקִים בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת כָּכָל הַיּוֹצֵא מִפִּי רְבוּתִינוּ
הָאֲמִתִּיִּים, וּלְבַטֵּל דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי נִגְדָּם לְגַמְרִי כְּאֵלוֹ אֵין לִי
שׁוּם שִׁכֹּל כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּאַמֶּת. וְאַזְכָּה לְקִים בְּאַמֶּת
מִקְרָא שְׁכַתוֹב, "תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱ-לֹהֶיךָ". חֲמַל עָלַי
וְזַכֵּנִי לְכָל מֶה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ק"ג).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אֲשׁוּטְטָה בְּשׁוּקִים וּבְרַחוּבוֹת, אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי,
בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְאָתִי. אַחֲפֹשׁ וְאַבְקֶשׁ, "אֵיהָ מָקוֹם
כְּבוֹדִי", אֵיהָ הָעֵצָה שְׁאִזְכָּה לְמוֹצְאוֹ וּלְהַפִּירוֹ, אֲשׁוּטְט
לְבַקֵּשׁ אֶת ה' וְלֹא מִצְאָתִי. צַר וָמָר לִי מְאֹד,
אֲנִי פְּנִיתִי, כִּי הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְתַמּוּגָנִי בְּיַד עֲוֹנוֹתִי
הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִחוּל יָמִים. אוֹי וְאַבּוֹי,
כִּי הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי מִצְאוֹנִי הָרְעוֹת הָאֵלֶּה. כִּי
בְּעֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים נִתְּעַקַּם לִבִּי וְדַעְתִּי וּמַחִי, וְנִשְׁלַכְתִּי
לְמִקְוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד, הַמִּקְוֹמוֹת הַמְטַנָּפִים,
עַד אֲשֶׁר נִתְּעַקַּם וְנִשְׁחַת לִבִּי.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּבָר הִבְטַחְתָּנוּ וְהִזְהַרְתָּנוּ בְּכֻמָּה אֲזֵהְרוֹת,
שְׂאִין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. עַל־כֵּן אֶפְרָשׁ כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ
וּלְחַנּוּנוֹתֶיךָ, אוֹלִי יַעֲשֶׂה ה' כָּכָל נַפְלְאוֹתָיו וַיַּחֲדֵשׁ נַפְלְאוֹת
חֲדָשׁוֹת, אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ, וַיַּחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנָיו בְּאַמֶּת וּבִלְב שָׁלֵם. זַכְּנִי שְׁאִזְכָּה לְחַפֵּשׁ
וּלְדַרֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר אִזְכָּה לְמִצָּא אוֹתְךָ
מְהֵרָה, בְּאִפֶּן שְׁאִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. עֲזֵרֵנִי כִּי
עָלֶיךָ נִשְׁעָנֹתִי (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִנָא יב).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ, יְגוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתִיךָ.
הוֹצִיָּאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ. כִּי מֶה בָּצַע
בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עָפָר הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ?
קוֹמָה ה', חֲלֹצָה נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיוֹנוֹת, מִכָּל
מִינֵי תַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְקַלְקוּלִים.
וְסַלַּח לִי עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי, וְאַסּוּף אֶת חֲרַפְתִּי, וְתִשְׁלִיךְ
בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתִי, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לַעֲוֹלָם.

וְעֲזֹר לִי מַעֲתָה לְנִקּוֹת וּלְטִהָר נַפְשִׁי וְגוֹפִי מִכָּל מִינֵי
תַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, בְּאִפֶּן שְׂאֲזָכָה מַעֲתָה לְהִיּוֹת בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהָרָה בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב. וְעֲזֹרֵנִי שְׂאֲזָכָה לְהַחֲזִיר
אֲחֵרִים בְּתִשׁוּבָה. כִּי יִדְעַת גְּדֹל הֶרְחַמְנוֹת שֵׁישׁ עַל
הֶרְחֻקִּים מִשְׁמֶךָ, הַכְּלוּאִים בְּמַאֲסֵר הַתַּאֲוֹת הַלְכוּדִים
בְּרִשְׁתִּי הַהֶבְלִים. זַכֵּנִי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבוּרִים
אֲמִתִּיִּם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, וְיִכְנְסוּ דְּבָרֵי בְּאֲזִנֵּיהֶם, וְיִתְעוֹרֵר
לִבָּבָם בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שִׁישׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

וַיִּקְרָא "וַיִּתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרָכִי
נַפְשִׁי אֶת ה' הַלְלוּיָהּ" (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

מֵאִין יָבֵא עֲזָרִי, לְהִיכֵן אָנוּס לְהִיכֵן אֶפְנָה?
צָר לִי מְאֹד, גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ שְׁתֵּם תַּפְלָתִי,
מִחַמַּת רַבּוּי הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַפְּנִיּוֹת וְהַסְּטִיּוֹת מִן הָאֱמֶת,
הַמַּתְגַּבְּרִים לְבַלְבֵּל אֶת תַּפְלָתִי.

מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, הֵא-לֵהִים מָצָא אֶת עֲוֹנִי,
עָשָׂה עִמִּי מָה שֶׁתִּרְצֶה, הִנְנִי בְיָדְךָ כַּחוֹמֶר בְּיַד הַיוֹצֵר.
רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה.

הַצֵּל לְקוֹנִיחִים לְמוֹת וּמָטִים לְהָרֵג, תַּחֲשׁוּךְ וְתַצִּיל וְתַמְלֵט
אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְהַגְּדוֹלִים, מִמוֹת לְחַיִּים, מִיָּגוֹן
לְשִׁמְחָה, מֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל.

רַחֵם עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁיַגֵּן עָלַי זְכוֹת וְכַח צְדִיקִי
אֱמֶת, וְאַזְכֶּה עַל יָדָם לְשִׁבְרִי וּלְבִטְלִי מִעָלַי לְגַמְרֵי מִדַּת
הַגָּאוֹת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִרְגִּישׁ שְׁפָלוּתִי בְּכָל אֶבֶר וְאָבֶר
בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. וְלֹא יִכְנַס בְּלִבִּי וְדַעַתִּי שׁוּם צַד מִחֲשָׁבָה
שֶׁל גָּאוֹת וְגִבּוֹהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לַעֲנוּהָ אֱמֶתִית,
וְלְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י').

לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת

לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר.

אֲ-לֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה.
לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָה בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתָה.
יִדְוֹף עַמִּים אֲ-לֹהִים יִדְוֹף עַמִּים כָּלָם.
יִשְׁמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל.
וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה.
יִדְוֹף עַמִּים אֲ-לֹהִים יִדְוֹף עַמִּים כָּלָם.
אֶרֶץ נָתַנָּה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֲ-לֹהִים אֱלֹהֵינוּ.
יְבָרְכֵנוּ אֲ-לֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ.

(תהלים סז)

אָבִי שְׁכַסְמִים!

גָּרַשׁ מִפָּנַי קִדְשָׁתְךָ כָּל הַטְּפָשׁוֹת שְׁבִלְבִי, כָּל עֲרַלְת
לְבָבִי, וְקִנִּים לִי בְּרַחֲמֶיךָ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וּמַל ה' אֱלֹהֶיךָ
אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לִבְבִּי זֶרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ, לְמַעַן חַיֶּיךָ. הֲצִילָנִי נָא מִהֲרֵהוּרִים
רָעִים, קִדַּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
יִודַע תַּעֲלֹמֹת חֶמֶל עָלַי, תָּן לִי בְּמַתָּנָה חֲנֻם וְנִדְבַת חֶסֶד
קִדְשָׁתְךָ הַנּוֹרָאָה בְּאִפֶּן שְׁאֻזְכָּה לְקַבְּלָהּ. זִכְנִי מִהֲרָה שְׁיֵהִיָּה
לְבִי פָּנוּי וְחָלָל מִכָּל מִינֵי עֲרַלְת לֵב, מִכָּל מִינֵי טְפָשׁוֹת
הֵילֵב, מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְהֲרֵהוּרִים רָעִים וְחֻכְמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מֵהִיצָר הָרַע. וְעֲזָרְנִי שְׁאֻזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
לְתוֹךְ לְבִי בְּהִזְרָגָה וּבְמִדָּה מַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּטְהוּרוֹת,
מַחְשָׁבוֹת זָכוֹת וְנִכְוֹנוֹת, מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם הִיצָר
הַטוֹב, וְאֻזְכָּה לְחַשֵּׁב בְּאַמֶּת כְּרֹאוֹי אִיךָ לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת
בְּמַחְשָׁבָה זָכָה וְצַחָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל, וְאַתָּה
תִּהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִדְבְּקֵנִי בְּמִדּוּתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, עַד שְׁאֻזְכָּה
לְקַבֵּל עָלַי עַל מַלְכוּתְךָ בְּשִׁלְמוֹת, בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָּה, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַיֵּרָא כִּי הָיִינוּ לַעַג וְקֶלֶס, הִבִּיטָה וַיֵּרָא
שְׂפִלוֹת יִשְׂרָאֵל כָּעֵת. מָלֵא רַחֲמִים, צוּר יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשׁ
קוֹמָה בְּעֶזְרֵת יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו בְּעֵת צָרָה. יַעֲזֹרֵנו
רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רֵאֵה
עֲמִידָתְנוּ דְּלִים וְרָקִים. רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ
עָלֵינוּ, וּבִטֵּל מַעֲלֵינוּ מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ, בִּטֵּל מַעֲלֵינוּ כָּל
גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת, וַעֲשֵׂה כִּנְפֵלְאוֹתֶיךָ שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.
וְתָרוּם קֶרֶם וּמִזְלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתֵתֵן לָהֶם חֵן וְחֻשְׁיבוֹת
לְמַעַלְהָ וְלִמְטָה. וְהַקֵּל מַעֲלֵינוּ עַל הַנִּתְיָנוֹת וְהַמָּסִים, וְתֵתֵן
לָנוּ פְּרִנָּסָה בְּכִבּוּד וּבְרוּחַ וּבְהֵמָר בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, בְּאִפֹּן
שְׁנִזְכָּה לִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד.

וְתֵתֵן לָנוּ כֹּחַ וּגְבוּרָה בְּכָל־עֵת לְהַפֵּךְ הַמַּחֲשָׁבָה מֵרַע
לְטוֹב, מִחוּץ לַפָּנִים. וְלִבְטֵל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַדִּינִים עַל־
יְדֵי תַּפְלוּתֵינוּ, הֵן מִכָּל־יִשְׂרָאֵל, הֵן מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת, בְּאִפֹּן שֶׁתִּשְׁתַּעֲשַׂע וְתִתְעַדֵּן עִם
תַּפְלוּתֵינוּ תָּמִיד, וְיִתְגַּלוּ וְיֵאִירוּ כָּל הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת
הַמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם, וְיִמְשֹׁךְ חֶסֶד גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם עַל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות א צז).

רבנו של עולם

הבוחר בעמו ישראל באהבה, הבט משמים וראה כי היינו
לעג וקלס, הביטה וראה שפלות ישראל כעת. מלא
רחמים, צור ישראל וקדושו קומה בעזרת ישראל, קומה
והושיענו בעת צרה. יעזרו רחמיה עלינו למענה, למענה
עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. רחם עלינו
ואל תשפך חרוןך עלינו, ובטל מעלינו מחשבות שונאינו,
בטל מעלינו כל גזרות קשות, ועשה כנפלאותיך שיתהפך
הכל לטובה. ותרום קרנם ומזלם של ישראל, ותתן להם
חן וחשיבות למעלה ולמטה. והקל מעלינו על הנתיבות
והמסים, ותתן לנו פרנסה בכבוד וברוח ובהתר בקדשה
ובטהרה, באפן שנזכה להיות כרצונך הטוב באמת.
ותתן לנו כח וגבורה להפך המחשבה מרע לטוב, מחוץ
לפנים. לבטל כל הגזרות וכל הדינים עלידי תפלותינו,
הן מכלל ישראל, הן מכל אחד ואחד מישראל בפרטיות,
באפן שתשתעשע ותתעדן עם תפלותינו תמיד, ויתגלו
ויאירו כל העשרה מאמרות המקימין את העולם, וימשך
חסד גדול ונפלא בעולם על עמך ישראל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א צז).

אומר רבי נחמן:

...יֵלֵךְ וַיִּתְּבוּד, וַיִּפְנֶה לְבוֹ וַדַּעְתּוֹ מִכָּל
עֶסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה, וַיִּבְטַל הַכֹּל, עַד
שִׁיזְכָּה לְבַחֲיַנֵּת בְּטוֹל בְּאַמֶּת. הֵינּוּ,
שֶׁבַתְחָלָה יִרְבֶּה בַּתְּפִלוֹת וְשִׁיחוֹת
בְּהַתְּבוּדוֹת בְּלִילָה בְּדֶרֶךְ יְחִידִי, עַד
שִׁיזְכָּה לְבַטֵּל זֶה הַדְּבָר, דִּהְיֵנוּ לְבַטֵּל
מִדָּה וְתֵאָוָה זֹאת. וְאַחֲרֵכֶּךָ יִרְבֶּה עוֹד
בְּהַתְּבוּדוֹת, עַד שֶׁיִּבְטַל מִדָּה וְתֵאָוָה
אַחֶרֶת. וְכֵן יִנְהוֹג זְמַן רַב בְּהַתְּבוּדוֹת
עַד שֶׁיִּבְטַל הַכֹּל – עַד שֶׁלֹּא נִשָּׂאֵר מִמֶּנּוּ
כָּלוּם. דִּהְיֵנוּ שֶׁיִּבְטַל לְגַמְרֵי הַגָּאוֹת
וְהַגָּסוֹת, עַד שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר מִמֶּנּוּ כָּלוּם.

(על פי ליקוטי מוהרן קמא תורה נב).

מֵלֵא רַחֲמִים!

חָפִיץ לְהִיטִיב, אֲשֶׁר בָּרָאת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם, וְכָל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת עַד אֵין שִׁיעוֹר וּמִסְפָּר, כְּדֵי לְגַלוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה וּלְחַזוֹת בְּנוֹעָם זִיוְךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת, טוֹבוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנִּצָּחִיּוֹת, וְאֵין שׁוּם טוֹבָה אַחֶרֶת בְּעוֹלָם כָּלֵל.

וְכָל הַטּוֹבוֹת וְכָל הַנִּסִּים וּנְפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, כָּלֵם הֵם רַק בְּשִׁבִּיל תַּכְלִית הַטּוֹב הַזֶּה - כְּדֵי שְׁנַזְכֶּה לִידֵעַ מִמֶּךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַתַּכְלִית שֶׁל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן כָּל, וְתִקְבֹּעַ אֲמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וְתַזְכֵּנוּ לְחַזוֹת בְּנוֹעָם זִיוְךָ.

וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכָל לַב וּנְפֹשׁ, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח עַל יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ לְשִׁנוֹת הַטֶּבַע, וְלַעֲשׂוֹת נִסִּים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז.)

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְיָ

עָנֵנִי בַמִּרְחֵב יְיָ. ה' לִי לֹא אִירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם?
ה' לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבֶּטֶחַ
בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבֶּטֶחַ בַּנְּדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי
בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם (אֲכַרִּיתֵם). סִבּוּנִי גַם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם ה' כִּי
אֲמִילֵם. סִבּוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם ה' כִּי
אֲמִילֵם. דַּחַה דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וְה' עֲזָרָנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְיָ וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים, יָמִין ה'
עֲשֶׂה חַיִּל. יָמִין ה' רוֹמֶמָה, יָמִין ה' עֲשֶׂה חַיִּל. לֹא אָמוּת
כִּי אֶחְיֶה וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְיָ. יִסּוּר יִסְרָנִי יְיָ וְלִמּוֹת לֹא
נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יְיָ.
זֶה הַשַּׁעַר לַה' צַדִּיקִים יִבְאוּ בּוֹ. אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי
לִישׁוּעָה. אָבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פָּנָה. מֵאֵת ה'
הָיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נִגִּילָה
וְנִשְׁמָחָה בּוֹ. אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.
בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה' בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית ה'. אֵל ה' וַיָּאָר לָנוּ
אֶסְרוּ חַג בַּעֲבֹתֵיכֶם עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ
אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ. הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

(תהלים קיח ההלל לר"ח וי"ט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

חַמַּל עַל פְּלִטַּת יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עַל
מָה לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל זְכוּת הַבֵּל פִּיהֶם הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין בּוֹ
חֲטָא.

רַחֵם עָלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ, שְׂיִזְכּוּ כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל,
שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִקְבַּל הַבֵּל פִּיו שְׂאִין בּוֹ חֲטָא, מִהַמְשִׁכֵּן
הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַשֵּׁף אֱלִיו כָּפִי שָׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ,
בְּאִפֶּן שְׂיִזְכּוּ עַל־יְדוֹ לַיֶּלֶף וּלְהַתְחַנֵּף בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ,
וּלְכַנֵּס בְּתוֹרַת ה' בְּאַמֶּת, שְׂיִזְכּוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְיָה
וּלְהַגּוֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְיָלָה.

וּתְפַתַּח אֶת לִבָּם בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְתַתֵּן לָהֶם בִּינָה בְּלִבָּם,
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.

וְהָאֵר עֵינֵיהֶם בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּיהֶם בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֹאֲרִיף
יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְנִעִימִים, וְתַהֲיֶה עִמָּהֶם תָּמִיד,
וּתַעֲזָרֵם וְתוֹשִׁיעֵם שְׂיִזְכּוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, זַכְנוּ לְפַעַל
בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ, בְּזְכוּת וְכַח הַצַּדִּיק־אַמֶּת

הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא צ.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכֵּנוּ לְקִיָּם מִצּוֹת חֲנֻכָּה הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה כָּרְאוּי, בְּכָל
פְּרִטָּיָה וְדִקְדוּקָיָה וְכִנּוּתִיָּה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, לְהוֹדוֹת לָךְ
וּלְבָרְכָךְ וּלְדַמּוֹת הַלֵּל שְׁלָם בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהָ רַבָּה
וּבְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה.
כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים קִבַּעְתָּ לָנוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה, לְהוֹדוֹת
וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁהֵם שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא.
זַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְקִיָּם מִצּוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאַמֶּת שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא תָמִיד, שֶׁהוּא
הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּבִפְרֹט בִּימֵי הַחֲנֻכָּה
הַקְדוֹשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וּלְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכָךְ סֵלָה
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב.
אָנָּה ה', מִלֵּא מְשָׁלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכֵּנוּ מִהֶרָה לְכָל
מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלִּפְנֶיךָ, בְּאִפֹּן שְׁנִזְכֶּה מִהֶרָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב בְּאַמֶּת, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא
הָאֵל-לֵהִימ אֵין עוֹד".

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ב.)

רבונו של עולם

עיני תלויות לך, עיני צופיות אליך. כי אתה יודע האמת
עצם הרחמנות שעלי עד אין סוף ואין תכלית. הביטה
בעניי כי רבו מכאובי וצרות לבבי. זכני, עזרני, שאזכה
לבקש ולחפש את כבודך עד שאמצאך באמת. חנני חנני,
כשם שגברו רחמיך עלינו והודעתנו מרחוק תורה
הגבוהה הזאת שיכולין למצא אותך אפלו בתכלית
תכלית הירידה עליידי החפוש והבקשה, איה? - איה
קדשתי, איה טהרתי, איה נפשי ורוחי ונשמתי, איה ה'
אלהי אבותינו המעלה אותנו מארץ מצרים, איה מקום
כבודו - שעליידייזה זוכין שתהיה הירידה תכלית העליה.
עזרנו שנזכה לקים את כל דברי התורה הזאת באמת
כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים שגלו זאת התורה
הגניזה בעולם, באפן שנזכה למצא אותך באמת תמיד,
ותהיה הירידה תכלית העליה. ואזכה לצאת ולעלות
מהרה מכל המקומות המטנפים שנפלתי בהם בעונותי
הרבים, ולעלות בתכלית העליה, ולשוב בתשובה שלמה
לפניך בלב שלם כרצונך הטוב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יב.)

אנא השם

הנכבד והנורא, מלך הכבוד, אשר בראת כל העולם כלו בשביל כבודך יתברך כמו שכתוב "כל הנקרא בשמי, ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו".

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה שיתגדל וישתבח ויתעלה כבודך על ידי. ותהיה בעזרי שאוכל לבטל עצמי לגמרי ולמצט בכבודי, שיהיה כבודי לאין ואפס, ולא אשגיח על כבוד עצמי כלל, רק להרבות כבוד המקום, ויהיו כל עסקי ועשיתי ומחשבתי ורצוני כלם, רק בשביל כבודך הגדול יתברך.

ותעזרני ברחמיך הרבים לשפר ולסלק מעלי מדת הגאווה, שאזכה שלא יעלה בלבי שום צד ונדנד גאות בעולם, ואזכה לענוה באמת. ותתן לי שכל וחכמה אמתית מאתך באפן שאוכל להפיק דרכי הענוה, ואנצל מענוה פסולה, מענוה שהיא בשביל כבוד, שזאת הענוה היא תכלית הגדלות, שלא תהיה כונתי, חס ושלום, להיות עניו כדי להתכבד ולהתיקר על ידי זה, רק תזכני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים האמתיים שאזכה לתכלית הענוה באמת לאמתו. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יא).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

רַחֲמֵנוּ הָאֱמֶת, חֲמַל עַל מַעֲשֵׂיךָ, וְתַפְתָּח פִּי וְלִבִּי שְׂאוּכַל
לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ. וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלַי,
שֶׁתִּרְחַם עָלַי מִצֵּתָהּ, וְתַעֲזֹר לִי שְׂאֻזָּכָה לְקֹדֶשׁ וּלְטָהָר
עֲצָמֵי בְקִדְשֵׁת הַבְּרִית וּלְהַנְצִיל מִנְאוּף, הַעֲבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת
שְׂוֹא בְּדַרְכֶּיךָ חַיִּנִי. וְכָל מָה שֶׁפִּגְמָתִי עַד עֵתָהּ, עַל הַכֹּל
תִּמְחֹל וְתִסְלַח לִי. הֵן מָה שֶׁפִּגְמָתִי בְּמַחֲשָׁבָה, בְּדַבּוּר אוֹ
בְּמַעֲשֵׂה, הֵן מָה שֶׁפִּגְמָתִי בְּרֵאִית הָעֵין וּבְשִׁמְיעַת הָאָזֶן
וּבְחֹושׁ הָרִיחַ - לְמַעַן שִׁמּוֹךְ ה' וְסִלְחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא.
רַחֵם עָלַי, וְתַבְטִיל אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים וְשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל הַיֵּצֶר
הָרַע שֶׁנִּקְשְׁרוּ בִּי, וּמַתְּגַבְּרִים עָלַי, וְרוֹצִים לְמַשְׁכְּנִי מִפָּגַם
לְפָגַם, וְאֵין מְנִיחִים אוֹתִי לְקֹדֶשׁ וּלְטָהָר עֲצָמֵי בְּאֵמֶת
כָּרְאוּי.

רְבוֹן הָעוֹלָם! אַתָּה יֹדַעְתָּ אֶת לִבִּי, חוּס וְחַמַּל עָלַי.
וְתַבְטִיל אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים וְהַשְׁלִשְׁלוֹת דִּסְטְרָא אַחְרָא (הַצַּד
הָרַע), עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כּוֹחַ לְהַתְּגַבֵּר עָלַי כָּלָל.
וְתַבְטִילֵם בְּבִטּוּל גָּמוּר, שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר מֵהֶם שׁוּם זָכָר
וְרִשְׁיָמָה בְּעוֹלָם כָּלָל, רַק כָּל הָעֲוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א יא).

רבנו של עולם

הצילני שלא יהיה לי שום תאוה להחזיק במחלקת, חס ושלום, רק תמיד אתחזק בכל עז להשקיט הריב, ולרדף אחר השלום תמיד, עד שאזכה עלידייזה שיהיו אומרים דבר תורה בשמי לאחר פטירתי מן העולם, ויהיו שפתותי דובבות בקבר. ואזכה לגור בשני העולמות ולא אמות לעולם, רק תמיד אהיה בכלל החיים באמת.

רבנו של עולם, ידעתי כמה אנו רחוקים מזה עלידי תאותי הרעות, אבל עדן יש לי תקווה ובטחון אליך לבד, בכח וזכות הצדיקים האמתיים, שתמהר להוציאני ולחלצני מכל התאות, עד שאזכה מהרה לבא לכל זה, ואחיה ולא אמות, כי אתה הוא מלך חפץ בחיים. זכני להיות בין החיים תמיד לעולם ועד, למענה ולמען הצדיקים האמתיים הקרובים במיתתם חיים, החיני וקיימי באור פניך.

אדון השלום, שים שלום טובה וברכה ורחמים וחיים עלינו ועל כל ישראל, למענה עשה ולא לנו, "תחי נפשי ותהללך". ויקים בנו מקרא "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום". (מבוסס על ליקוטי תפילות א קב).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

מִלֵּא רַחֲמִים, תְּרַחֵם עָלֵינוּ לְבַל יַעֲלֶה בְּדַעַתְנוּ
חֵס וְשָׁלוֹם, שׁוּם מַחֲשַׁבֶּת חוּץ לְטַעוֹת בְּגָאוֹה, חֵס וְשָׁלוֹם,
וְלֹא יִכְנַס בְּלִבִּי שׁוּם נִדְנוּד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם
כָּלֵל, לְבַל תֵּאבֹד תִּקְוֹתִי לְגַמְרִי, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי מֵעַתָּה
הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ הַכֹּל מֵאַתָּה, כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ.
וְגַם זֶה הַמַּעַט דְּמַעַט טוֹב מְעַרְבֵּב בְּפִסְלֵת הָרִבָּה מְאֹד,
עַד שֶׁגַם מֵעַתָּה הַטּוֹב צָרִיךְ תִּקְוָנִים גְּדוֹלִים רַבִּים בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, כְּדֵי שְׂיוּכַל לְהִתְבָּרַר וּלְעֲלוֹת לְפָנֶיךָ,
וְאֵיךְ נוֹכַח לְזָכוֹת לָזֶה, עַל יְדֵי מַעַט טוֹב פְּחוֹת מְטָפָה
מִן הַיָּם שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ?

לִכֵּן אֵין לִי שׁוּם מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֲנָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים.

וְאִם חֵס וְשָׁלוֹם, נִכְנַס בְּלִבִּי חֲלִילָה הַטַּעוֹת שֶׁל צִד
גִּבְהוֹת וְגְאוֹת, אֲזִי אֲבִדְתִּי בְּעֵנֶיךָ, חֵס וְשָׁלוֹם,
זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשִׁבְרִי וּלְסִלֵּק מֵעָלֵי אֶת מִדַּת
הַגָּאוֹה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ט)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

תַּעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה (הָאֲמוּנָה) מְגִלוֹתֶיהָ, וְתַמְשִׁיךְ דַּעַת
דְּקַדְשָׁה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם, וְתַבְטִיל כָּעַס וְאַכְזָרִיּוֹת מִן
הָעוֹלָם, וַיִּקְנִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל
הָרָקֵדְשִׁי כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' כַּמִּים לַיָּם
מִכִּסִּים".

וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּתְּפִּיל בְּעֶצְמְךָ עָלֵינוּ, וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ
הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים - רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. כִּי אַתָּה
יָדַעְתָּ ה' אֱלֹהֵינוּ, כִּי אֵין מִי שְׂיוֹכֵל לְעֹזֵר רַחֲמִים עָלֵינוּ
בַּעֲת הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְּרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ מְאֹד, וְאֵין מִי שְׂיִדַּע
עֲכָשִׁיו לְעֹזֵר רַחֲמִים עָלֵינוּ כִּי אִם אַתָּה לְבַד.
אֲבִינוּ מְלִכֵנוּ, "הַתְּפִיל נָא בְּעַדְנוּ, וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת
וְהִאֲדַמָּה לֹא תִשֶּׁם". וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת
רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂיִשׁ לָהֶם כַּח לְרַחֵם וּלְקַרֵּב אֶפְלוֹ אוֹתִי
אֵלֶיךָ, רַחֲמִים שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם אַחֲיוֹת דִּין כָּלֵל, כִּי אֵין לָנוּ
עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים. חוּס וְחַנּוּן
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ. "רַחֲמֶיךָ רַבִּים
ה' כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִּי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא עֲא.)

רבונו של עולם

לפי גדל רחמיך וחנינותיך, אין שום בקשה שאבקש ממך רחוקה מלהתקבל. אפלו אשר לפי שפלות מדרגתי, אין לי פה לדבר ולבקש אפלו על דבר קטן שבקטנים, ואין שום דבר קדשה שבְעולם שלא יהיה עצום ונשגב ומרומם ומרחק ממני, בתכלית ההתרחקות וההתרוממות, אשר אי־אפשר לבאר.

אבל כבר שמענו מרחוק גדלתך וענותנותך ורחמיך וחסדיך הרבים בלי שעור, ומעט ראיתי בעיני. עליכן יש לי גם־כן תקוה ופתחון פה לשאול ולבקש ממך אפלו על המדרגה הגדולה שבגדולות, כי אין דבר נמנע ממך, וממך לא יפלא כל דבר, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ורק בשביל זה בראת עולמך - כדי להראות טובך ורחמיך וחסדיך לכל החפצים ומשתוקקים לקבלם, וכל מה שאני רחוק וחיב ביותר, יתגלה ביותר עלידי דיקא, רב טובך וחסדיך וחנינותיך אשר זהו עקר גדלתך, ובשביל זה בראת כל העולמות כלם. עזרני עוזר דלים, הושיעני בעל הישועות, "אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי". (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לח).

אָנָא הַשֵּׁם!

עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁלֹא אֶאֱבֹד אֶת עוֹלָמִי עַל יְדֵי
טְרִדַת הַפְּרָנְסָה. וְתַצִּילֵנִי מִפָּגַם הַל"ט (39) מְלָאכּוֹת
דְּסִטְרָא אַחֲרָא (שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר) שֶׁהֵם מְטַרִידִים אֶת רוֹב
הָעוֹלָם בִּיגִיעוֹת וְטְרִדוֹת, לְרוּץ כָּל יְמֵיהֶם אַחֲרֵי פְּרָנְסָתָם.
וְהֵם אוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן, בּוֹעֵת אַפָּם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד
שׁוּבָם אֶל הָאֲדָמָה, וּמֵאֻמָּה לֹא יִשָּׂאוּ בַּעֲמָלָם, כִּי טְרִידַת
הַפְּרָנְסָה מְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם כָּל יְמֵיהֶם, וּמוֹנֵעַת אוֹתָם מִלְּזָכוֹר
וּלְשׁוֹם אֶל לִבָּם אֶת תַּכְלִיתָם.

אָנָא ה', רַחֵם עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ שְׁלֹא
נִהְיָ טְרוּדִים כָּלֵל בְּטְרִדַת הַפְּרָנְסָה. וְאַפְלוּ בַּעֲת שְׁאֵנוּ
מִכְּרָחִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֵסֶק, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּקִדְשָׁה
וּבִטְהָרָה, בְּאַמֶּת וּבִאֲמוּנָה, בְּלִי טְרִדָּא וּבְלִי בִלְבוּל הַדַּעַת
כָּלֵל. וְנִדְעֵ וְנִנְאֲמִין כִּי הַכֹּל מֵאַתָּה וְלֹא עַל יְדֵינוּ כָּלֵל, וְכָל
עֲסָקֵי הַפְּרָנְסָה, יִהְיֶה הַכֹּל מְזֻכָּר וּמְזֻקָּק, עַד שִׁיְהִיו מֵאִירִים
כָּל הַל"ט מְלָאכּוֹת וִיְהִיו בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, כְּמוֹ מְלָאכְת
הַמֶּשְׁכֵּן. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲסָקֵינוּ וְעִשְׂיֵיתֵינוּ.
וְעֲזָרְנוּ ה', שֶׁנִּהְיָ שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד, וְתִהְיֶה תוֹרַתָנוּ
קֹבֵעַ וּמְלַאכְתָנוּ עֲרָאִי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא י"א).

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת-ה':

ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מָאֵד; הוֹד וְהֶדָּר לְבָשֶׁת. עֲטָה-אוֹר כְּשִׁלְמָה;
נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָתָה. הַמְקָרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו.

הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ; הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ, עֹשֶׂה מְלָאכָיו
רוּחוֹת; מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לְהֵט. יֶסֶד אָרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ; בַּל
תִּמּוּט, עוֹלָם וָעֶד. תַּהוֹם כָּלבוֹשׁ כְּסִיתוֹ; עַל הָרִים יַעֲמִדוּ

מַיִם. מִן גִּעְרָתָךְ יְנוֹסוּ; מִן קוֹל רַעְמְךָ יִחְפּוּזוּ.

יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה, יִסְדֹּתָ לָהֶם.

גְּבוּל שְׁמַת בַּל יַעֲבִרוּ; בַּל יִשְׁבּוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ.

הַמְשִׁלַּח מַעֲיָנִים בִּנְחָלִים; בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן.

יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי; יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם.

עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן; מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל.

מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו; מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ.

מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה, וְעֹשֶׂב לְעִבְדַת הָאָדָם; לְהוֹצִיא

לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. וַיֵּין יִשְׂמַח לֵב אָנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנִים

מִשָּׁמוֹן; וּלְחֶם, לֵב אָנוּשׁ יִסְעֵד.

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה', אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע.

אֲשֶׁר שָׁם, צִפְרִים יִקְנְנוּ; חֲסִידָה, בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.

הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים; סְלָעִים מַחֲסֶה לַשְּׁפָנִים.

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ רִלָּג ~

עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים; שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ.
תִּשֶׁת חֲשֹׁף וִיחִי לַיִּלָּה, בּוֹ-תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר.
הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף; וּלְבָקֶשׁ מֵאֵל אֲכָלָם.
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפוֹ; וְאֵל מְעוֹנָתָם יִרְבֹּצוֹן.
יֵצֵא אָדָם לַפְּעָלוֹ; וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב.
מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ ה', כֻּלָּם בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ;
מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ. זֶה הֵימָּה, גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם.
שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר; חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת.
שֶׁם, אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּ; לוֹיִתָּן זֶה - יִצְרָתָ לְשֹׁחַק בּוֹ.
כֻּלָּם אֵלֶיךָ יִשְׁבֵּרוּן לְתֵת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ.
תִּתֵּן לָהֶם, יִלְקֻטוּן; תִּפְתַּח יָדְךָ, יִשְׁבַּעוּן טוֹב.
תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ, יִבְהִלּוּן. תִּסָּף רוּחָם - יִגֹּעוּן; וְאֵל עֲפָרָם
יִשׁוּבוּן. תִּשְׁלַח רוּחְךָ, יִבְרָאוּן; וּתַחַדֵּשׁ פָּנַי אֲדַמָּה.
יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם; יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו.
הַמְּבִיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד; יִגַּע בַּהֲרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
אֲשִׁירָה לָהּ בְּחַיִּי; אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדִי.
יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחִי; אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בָּהּ.
יִתְּמוּ חֲטָאִים מִן-הָאָרֶץ, וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם
בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת-ה'; הִלְלוּיָהּ (תהלים קד)

הַתְּבוּדָּוִת ~ תַּפְּלָה ~ רִלֵד ~

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ שְׂיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יְדִינּוּ.
וְיִתְזַכְּנוּ לְדַבּוּרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה שְׂיֵאִירוּ לָנוּ בְּכָל פַּעַם,
לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שָׁאֲנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה - תְּשׁוּבַת
הַמִּשְׁקָל מִמֶּשׁ - בְּמִשְׁקָל אוֹתָהּ עֲבָרָה, עַל כָּל הַפְּגָמִים
שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ עַד עֲתָה. וְיִתְזַכְּנוּ לְתַקֵּן
הַכָּל בְּחֵינּוֹ. וְיִתְעַזְּרֵנוּ בְּכָל פַּעַם לַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא,
עַד שְׁנִבּוֹא לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה לַעֲמֻקָּה, וְיִתְזַכְּנוּ לִידַע וּלְהַבִּין
וּלְהַשִּׁיג הַלֵּכָה וְקַבְלָה, רִזִּין, וְרִזִּין דְּרִזִּין (סוּדֵי סוּדוֹת).

ה' א-לֵהִים, נַפְשִׁי יוֹדַעַת מֵאֵד כִּמָּה אָנוּ רְחוּקִים מִכָּל
אֱלֹהִים, עַד אֲשֶׁר מִסּוּהָ הַבוּשָׁה עַל פָּנֵינוּ לְבַקֵּשׁ עַל אֱלֹהִים,
אֵךְ עַל רַחֲמֶיךָ נִשְׁעָנּוּ, וְעַל עֲנוּתְנוֹתֶיךָ וְטוֹבָה נִתְמַכְּנוּ, כִּי
אַתָּה טוֹב לְכָל וְאֵין דָּבָר נִמְנָע מִמֶּךָ. וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר בְּכָל עֵת. עַל כֵּן עֵינֵי לִךְ תְּלוּיֹת
שֶׁתַּחֲנִנּוּ לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלִּפְנֶיךָ, עֲזָרְנוּ שְׁנִזְכֶּה
לְהִתְעוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קֹדֶשְׁךָ, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְמָה
שֶׁבִּקְשָׁנוּ. עֲזָרְנוּ שְׂיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדְךָ, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ,
תֹּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדְךָ, וְיִמְלֵא כְּבוֹדְךָ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן

וְאַמֵּן. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יא.)

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ רֵלָה ~

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ וּשְׁמָע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְאַל
תַּעֲלִים עֵינֶיךָ מֵאַתָּנוּ, וַחֲמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,
וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שֶׁנִּזְכָּה שְׂיַמְשֵׁךְ כֹּחַ
הָרָאוֹת מֵעֵינֶיךָ עָלֵינוּ, עַל יְדֵי תוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר אִתָּה
מְשַׁפֵּיעַ עָלֵינוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ אָמֵת.

וְנִהְיֶה סְמוּכִים וְקְרוּבִים מְאֹד אֶל כֹּחַ הָרָאוֹת וְהַשְּׁגָחָתְךָ
הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשׁוּב וּלְהַצְטִיר בְּעֵינֶיךָ וְנִהְיֶה
נִכְלָלִים בָּךְ. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה תָּמִיד,
וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ כָּל טוֹב, שֶׁפֶע טוֹבָה וּבִרְכָּה
וְקִדְשָׁה וְטַהָרָה אָמֵתִית.

וְתִשְׁגִּיחַ וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְעַמְּלָנוּ וְדוֹחֲקָנוּ בַּגּוֹף וּנְפֶשׁ
וּמִמּוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. וְתִרְחַם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הַנְּפוּצִים כְּצֶאֱנָן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, וְתִשׁוּב וְתִקְבֹּץ
נְפוּצוֹתֵינוּ, וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁי לְגַאֲלֵנוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
צִדְקָנוּ. כִּי אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד בַּגּוֹף וּנְפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר
כָּשֵׁל כֹּחַ הַסִּפֵּל, חוּס וַחֲמַל עָלֵינוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ מְהֵרָה אֶת
מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג.)

הַתְּבוּדָּוֹת ~ תַּפְלָה ~ רְלוּ ~

אָנָּה ה'!

מֵלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל נַפְשֵׁנוּ הָאֲמֻלָּה, וְהַצֵּל אוֹתָנוּ וְאֵת
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת.
וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שֶׁלֹּא יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ
מִלְמוּד הַתּוֹרָה סֵם מוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם. שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִכְנָס
בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם צַד הַתִּנְגְּדוֹת עַל צַדִּיקֵי אֱמֶת עַל יְדֵי לְמוּדֵינוּ,
וְלֹא יִהְיֶה לְמוּדֵינוּ לְהַתִּיּוֹר וּלְקִנְיָט, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבִפְרָט
בְּעֵת לְמוּדֵינוּ בַּתּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה - בְּגִמְרָא וְתוֹסֵפוֹת
וּפּוֹסְקִים.

אָנָּה ה', תַּצִּיל וְתַמְלֵט אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שֶׁלֹּא יִכְנָס
בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם צַד גָּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא יִכְנָס
בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם צַד עֲרִמִּיּוֹת כָּלֵל. וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם
הִרְהוּרִים וְקִשְׁיוֹת עַל צַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֱמֶתִּיִּם. וּמִכָּל שָׁכֵן,
וְכָל שָׁכֵן, שֶׁלֹּא יֵצֵא עֶתֶק מִפִּינוּ, לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוֹם דְּבוּר
כְּנֻגָּד כְּבוֹדָם, חֲלִילָה. רַק אֲדַרְבָּא, תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
עַל יְדֵי לְמוּדֵינוּ, לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, לְהִיּוֹת
נִכְנָע אֲצִלָּם, וּלְהֶאֱמִין בָּם וּלְהַתְבַּטֵּל אֲלֵיהֶם, וּלְהַתְאַבֵּק
בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם, וּלְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם, אֲנִי וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא י"ב).

רבונו של עולם

זכנו לעבדך באמת בתמימות גדול כל ימי חיינו לעולם,
בלי שום חכמות כלל. ולא נלך אחרי שרירות לבנו הרע,
ולא נטה אחר שכלנו וחכמתנו המוטעת, רק נטה כל
דעתנו ומחשבתנו ולבבינו לשמך ולכבודך הגדול
והקדוש, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך
באהבה באמת ובתמימות ובפשיטות, בדרך אשר דרכו
בו אבותינו הקדושים מעולם. ונזכה מהרה למלאת רצונך
הקדוש אשר רצית בבריאת עולמך, אשר בראת הכל
לכבודך. ויתגלו עלידינו כל חלקי כבודך הקדוש מכל
דבר ודבר שבעולם שנברא בעשרה מאמרות, אשר כלם
היו בשביל כבודך הגדול והקדוש שיתגלה ויתגדל עלי-
ידי כל חלקי הבריאה.

ואזכה להתקרב לכבודך הגדול שיהיו כל מעשי לשם
כבודך, ואזכה לפלס דרכי תמיד, ולהסתכל בכל דבר אם
יש בו רצון השם יתברך וכבודו, אז אעשה אותו
בזריזות. ואם אין בו כבוד השם יתברך, אמנע לעשותו.
ולא אסתכל על עצמי וכבודי כלל, ולא על שום דבר
שבעולם (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יב).

באתי לפניך

מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה חס ושלום, נדרש ונבקש את פניך תמיד. ותחזק את לבבנו להאמין ולבטח בך ובצדיקיך ויראיך האמתיים. ותושיענו שנזכה לתן ממון על פדיון נפשנו תמיד, ותזמין לנו אנשים כשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות "פדיון נפש" מהכסף אשר נתן להם, באפן שימתיקו הדין מעלינו ומעל בני ביתנו. ואתה תמלא רחמים עלינו, ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף. (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני) כי אל רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שבעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים. אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה לבד יודע גדל הצער והמכאוב של כל הסובלי חולאים. רחם עליהם ואל תסתר פניך מהם, ותראה ותשגיח בעננים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאתם, להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים לֹא חֲסֵתִי עַל נַפְשִׁי, וְלֹא נִתְגַּבַּרְתִּי בְּכַחֲךָ
לְשֹׁבֵר וּלְבֹטֵל אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַתְּאוֹת וְהַמְּנִיעוֹת
וְהַבְּלוּלִים, הַמִּתְגַּבְּרִים עָלַי בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר
מִבְּתַחֲלָה, בְּהַתְּגַבְּרוֹת גָּדוֹל וּבְהַתְּפַשְּׁטוֹת עָצוֹם מְאֹד, וְלֹא
קִיַּמְתִּי יְצוּתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת.

וְאַתָּה חֲנוּן וּמְרַבֵּה לְהַטִּיב, חוּס וְחֹנֵנִי וְרוֹחֵם עָלַי,
חֲמַל עָלַי בְּחֶסֶד חֲנֹם וְנִדְבַת חֶסֶד, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי בְּכָל
פַּעַם לְשֹׁבֵר וּלְבֹעֵר וּלְבֹטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכָל
הַתְּאוֹת וְכָל הַמְּנִיעוֹת וְהָעֲכֻבִּים וְהַבְּלוּלִים שֶׁבְּכָל מַדְרָגָה
וּמַדְרָגָה, בְּאִפֶּן שְׂאֵזֶכָה לַעֲלוֹת חֵישׁ קָל מִהֲרָה מִמַּדְרָגָה
לְמַדְרָגָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה,
עַד שְׂאֵזֶכָה מִהֲרָה לְמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה לְרוֹם הַמַּעֲלוֹת כְּנֶאֱדָה
לְיִשְׂרָאֵל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כה).

מֵלֵא רַחֲמִים

רַחֵם עָלֵינוּ, וְשִׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים שֶׁהֵם כְּנֻגָּד
אֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה. רַק נִזְכֶּה בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ - לְהֵאֱמִין בָּךְ
וּבַתּוֹרָתְךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה זָכָה וְנִכְוֶנָה.
וְתִהְיֶה הָאֱמוּנָה חֲזָקָה כָּל כָּךְ, כִּאֲלוּ אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ
תַּתְּכָרֶךְ - עֵין בְּעֵין, בְּאִפֶּן שְׁעַל־יְדֵי־יָדָה תִּהְיֶה לִי הַבוּשָׁה
לְבַלְתִּי אֶפְגֵּם שׁוּם פָּגֶם כָּלֵל, וּבְכָל־עֵת שִׁירְצָה לַעֲלוֹת עַל
דַּעַתִּי, אֵיזָה מַחְשָׁבָה שֶׁל אֵיזָה תֹּאוֹה וְרִצּוֹן שֶׁהוּא נֹגֵד
רִצּוֹנְךָ, תַּפֵּל עָלַי תַּכָּךְ אֵימָה וִירָאָה וּבוּשָׁה גְדוֹלָה מִפְּנֶיךָ,
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלַי בְּכָל־עֵת וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂי וַיּוֹדַע צִפּוֹן
לְבִי וּמַחְשְׁבוֹתַי, וְאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי תַקָּה הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה
לְהַתְּפִלָּל וּלְהַתְּבוּדָד וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ - בְּלֵב שָׁלֵם
וְשִׁתְּהִיָּה הַמַּחְשָׁבָה קְשׁוּרָה אֶל דְּבוּרֵי הַתַּפְלָה בְּקֶשֶׁר
אֱמִיץ. וַיְהִי כָל דְּבָרֵי עֲמֹךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ
אֵת כָּל לְבִי בְּדְבָרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוֹס, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא
בְּאֱמֵת, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, עַל גְּדֹל רַחוּמֶיךָ
מִמֶּךָ עַד הִנֵּה. וְתִתְחִיל מַעֲתָה לְהוֹשִׁיעַנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה
וְאֱמֵתִית לְנִצָּחַת, שְׁאֶזְכֶּה מַעֲתָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֵת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א צח).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

זָכְנוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקֵי אֲמַת הַגְּדוֹלִים בַּמַּעֲלָה מְאֹד, וּבִפְרָט לְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם רַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַפּוֹךְ אֶל הַקְּדוּשָׁה כָּל הַדְּבוּרִים וְהַצְּרוּפִים רָעִים שֶׁמְדַבְּרִים עַל הַצַּדִּיקֵי אֲמַת, וְלַעֲשׂוֹת מֵהֶם תּוֹרָה - צְרוּפֵי הַלְכוּת. אֲשֶׁר מְזַאת הַתּוֹרָה נַעֲשׂוּ הַדְּבוּרִים רָעִים שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים אֶל הָאֲמַת, אֲשֶׁר הִפְכוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים – הִפְכוּ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה - וְנַעֲשֶׂה לָהֶם מִזֶּה פֶּה לְדַבֵּר רַע עַל הַצַּדִּיק בְּגִאווָה וּבוֹז, וְכָל זֶה עַל יְדֵי שֶׁלְּמַדּוֹ תּוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה לְכָבוֹד עֲצָמָם.

זָכָה אוֹתָנוּ לְהִתְקַדֵּשׁ עַד שֶׁנִּדְּעַ גַּם אֲנַחְנוּ לְהַפּוֹךְ כָּל הַצְּרוּפִים רָעִים לְשֶׁרֶשֶׁם שֶׁבִּקְדוּשָׁה - לַעֲשׂוֹת מֵהֶם תּוֹרָה. וְתַכְנִיעַ כָּל הַחוֹלְקִים עַל הָאֲמַת, וְתַתֵּן בְּלִבָּם אֲמַת וְאַמוּנָה שִׁיתְגַּלָּה לָהֶם הָאֲמַת, וְיֵשׁוּבוּ כָּלֵם אֵלֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם, וְתֵשִׁים שָׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל. וְזָכְנִי לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וְעֲזֹרָנִי לְהִיּוֹת מִן הַנֶּעֱלָבִים וְאֵינָם עוֹלְבִים, שׁוֹמְעִים חֶרְפָּתָם וְאֵינָם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מֵאַהֲבָה וּשְׂמִיחָה בִּיסוּרִים. וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת.

אֵל אֲדוֹן

עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה.
גִּדְלוֹ וְטוּבוֹ מְלֵא עוֹלָם, יַעַת וְתְבוּנָה סוֹבְבִים הוֹדוֹ.
תַּמְתַּגָּאָה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה.
זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כֶסֶף, חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ.
טוֹבִים מְאֻרוֹת שְׁפָרָאם אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׁכָּל.

בָּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל.
מְלָאִים זֵיו וּמְפִיקִים נִגָּה, נָאָה זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם.
שִׂמְחִים בְּצִאתָם שְׁשִׁים בְּבוֹאָם, עוֹשִׁים בְּאַיְמָה רִצּוֹן
קוֹנֵיהֶם.

פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ, צִהֲלָה וְרִנָּה לְזִכָּר מְלָכוּתוֹ.
קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָּנָה.
שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם.

תַּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ.

(מתוך תפילות השבת)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יִדְעָתָ אֶת לְבַבֵּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ כַּח לְסֹדֶר תְּפִלָּתֵנוּ
לִפְנֶיךָ כְּרְאוּי בְּאַמֶּת, כִּי אָפְפוּ עָלֵי רַעוּת עַד אֵין מִסְפָּר,
וְלֹא יִכְלָתִי לִרְאוֹת וּלְבִי עֲזוּבִנִי.

וַעֲתָה ה' אֱלֹהֵי, מָלֵא רַחֲמִים, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אַפְעַל,
וַיִּמְהִיכֵן אֲבִיקֶשׁ מָנוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב לִי. כִּי אֲנֹכִי יִדְעָתִי גַם
יִדְעָתִי גּוֹדֵל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּךְ בְּתַכְלִית הַרְחוּקָה, כִּי הִרְעוּתִי
אֶת מַעֲשֵׂי מַנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִם אֲמַר אֲבַדָּה תִּקְוֹתִי
וְתוֹחֲלָתִי מֵה', זֶה קָשָׁה מִן הָרָאשׁוֹנוֹת, כִּי כָּבֵד הַזֹּהֲרָתֵנוּ
עַל יְדֵי רַבּוּנוּ - צְדִיק הָאֱמֶת, כִּי אֲסוּר לָאָדָם לֵיאֵשׁ עֲצָמוֹ
מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם. וּבִרְחֻמְךָ הָרַבִּים חֲשַׁבְתָּ מִרְחוּק
לְהִטִּיב אַחֲרִיתֵנוּ, וְשָׁלַחְתָּ לָנוּ אֶת צְדִיק הָאֱמֶת אֲשֶׁר הוּא
לְמַשְׁעָן וּלְמָנוּס לָנוּ. כִּי נָתַתָּ לוֹ כַּח לְהַעֲלוֹת וּלְהָרִים אֶת
כָּל מִי שְׁזָכָה לְהִתְקָרֵב אֵלָיו בְּאַמֶּת, לְהַחְזִירוֹ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לִפְנֶיךָ. וְגַם אֶת נַפְשֵׁי הַמְּפֹרֶת בְּפֹזוּר גָּדוֹל מְאֹד,
הַעִיֵּפָה וְהִרְעֵבָה וְהַצְמָאָה, הַמְּרָה בְּמִרְיֹת גָּדוֹל מְאֹד -
יָכוֹל לְכַנֵּס וּלְקַבֵּץ וּלְהַעֲלוֹת בְּתוֹךְ כָּלִיּוֹת נַפְשוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים - לְחַדֵּשׁ אֶת נַפְשֵׁי לְטוֹבָה עִמָּהֶם יַחַד,
אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג).

ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

אֲתָהּ יָדַעְתָּ, כִּי כָל מָה שְׁאַנִּי מוֹסִיף וּמִרְבֶּה לְדַבֵּר
וּלְהַתְּבוֹדוֹת לְפָנֶיךָ, עֲדִין לֹא הִתְחַלֵּתִי כָּלֵל לְסִפּוֹר
הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ. וְגַם אֲנִי בַּעֲצָמֵי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל הֵיכָן אֲנִי
בַּעוֹלָם, רַק אֲנִי רוֹאֶה הַתְּרַחֲקוֹתֵי וּפְגָמֵי הַמְּרָבִים, כִּי
מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא עָבַר עָלַי עֲדִין יוֹם אֶחָד שֶׁיְהִיָּה
שָׁלֵם בְּלִי פְגָמִים.

וְגַם בָּעֵת אֲשֶׁר אֲתָהּ עוֹזֵר לִי מַעֲט לְהַתְּעוֹרֵר אֵלַיִךְ לְכַנוֹס
בַּעֲבוּדָתְךָ, אֵינִי זוֹכֶה לְהַתְּחַזֵּק שְׂמִימֻשׁ דֶּרֶךְ הַקּוֹדֵשׁ אֲצִלִּי
זִמָּן רַב לַעוֹלָם וָעֵד. כִּי בְּכָל פַּעַם שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי, לֹא
הִשְׁתַּדַּלְתִּי לַעֲמוֹד בְּטוֹבָתִי אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד בְּשָׁלְמוֹת, וְאַף
עַל פִּי כֵן רַחֲמֶיךָ גוֹבְרִים עָלֵינוּ וְאֲתָהּ עוֹזֵר לָנוּ בְּכָל עֵת,
אֲתָהּ גִּמְלָתָנוּ הַטּוֹבוֹת וְאֲנַחְנוּ גִּמְלָנוּךְ הָרָעוֹת.
וְעַתָּה רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת,
בַּעוֹצֵם דּוֹחֲקִינוּ וְחַלִּישׁוֹתֵינוּ בָּעֵת הַזֹּאת, תֵּן לָנוּ מְנַהִיג
אֲמִתִּי, שֶׁיִּשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה.
אֲשֶׁר יֵאָחַז בְּיַדֵּינוּ וְיַעֲלֶה אוֹתָנוּ וְיוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה,
וְיוֹרֶה לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵלֵךְ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר
נַעֲשֶׂה. אָמֵן!

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאֵתְפִּיל לְבִכּוֹנָה שְׁלָמָה כְּרֹאֵי
בְּאַמֶּת - עִם כָּל הַכּוֹחוֹת שֵׁישׁ בִּי, לְהַכְנִיסָם בְּאוֹתִיּוֹת
הַתַּפְּלָה, עַד שְׁיִתְחַדֵּשׁ כָּל כּוֹחֵי הַתּוֹף הַתַּפְּלָה וְאַזְכָּה לְקַבֵּל
חַיּוֹת חֲדָשׁ דְּקֻדְשָׁה מִן הַתַּפְּלָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר מִשָּׁם
נִמְשָׁךְ כָּל הַחַיּוֹת.

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת. וְתַחֲנֹנֵנוּ
וְתַעֲזֹרֵנוּ לְהַעֲלוֹת תַּפְּלָתֵנוּ לְפָנֶיךָ דְּרָךְ הַשְּׁעָר וְהַשְּׁבֵט
הַשִּׁיף לְשַׁרְשׁ נִשְׁמַתֵּנוּ אֲשֶׁר מִשָּׁם נִחְצַבְנוּ, כְּדֵי שְׁתַּעֲלֶה
תַּפְּלָתֵנוּ דְּרָךְ הַשְּׁעָר הַהוּא הַשְּׁמִימָה דְּרָךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וִירוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׁתַּעֲלֶה
תַּפְּלָתֵנוּ לְמִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְיִהְיֶה כֹחַ לְתַפְּלָתֵנוּ לְעוֹרֵר אֶת
הַמָּזֶל הָעֲלִיּוֹן הַשִּׁיף לְשַׁרְשׁ וְשִׁבֵּט שְׁלָנוּ, וְיִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
בְּרָכָה, לְבָרֶךְ אֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה וּלְהַצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי
יְדֵינוּ. וְתַזְמִין לָנוּ אֶת פְּרִנְסוּתֵינוּ קֹדֶם שְׁנַצְטָרֶךְ לָהֶם, בְּרוּחַ
וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתָּר וְלֹא בְּאַסוּר, בְּנִחָת וְלֹא בְּצַעֲרָה,
מִתַּחַת יָדְךָ הָרַחֲבָה, וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ לֹא לַיָּדִים מִתְּנֵת בְּשָׁר
וָדָם וְלֹא לַיָּדִים הַלּוֹאֶתֶם, בְּאַפֵּן שְׁנִנְזָכָה לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ
תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא ט.)

בס"ד

בי עקר פלי-זינו של משיח הוא התפלה

(ל. מוהרן ב')

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

שֹׁמֵר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוֹ שֶׁלֹּא נִתֵּן עֵינֵינוּ כָּלֵל
בְּמָה שְׁאִינוֹ שְׁלֵנוּ, וְלֹא נִחְמוּד וְלֹא נִתְאַוָּה כָּלֵל לְכָל אֲשֶׁר
לְרַעֵינוּ.

רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד בְּאַמֶּת.
וּתְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַכְלִיל וּלְהַתְדַבֵּק לְצִדִּיקֵי הַדּוֹר,
וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ – רַבִּי נַחֲמָן מְבָרְסָלַב – אֲשֶׁר זָכָה
לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּתַכְלִית,
וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ חֶסֶד,
וְעַל יְדֵי חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תִּפְתַּח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת.

וּתְזַכָּה אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצִדִּיק הָאֱמֶת, בְּחִינַת מֹשֶׁה, שְׂיִישׁ
לוֹ כַח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיִוְכַל לְקַבֵּץ וּלְקַח אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ,
וְיִהְיוּ כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ כְּלוּלוֹת יַחַד, וְהַחֲכָם הָאֱמֶת יִקַּח
הַנַּפְשׁוֹת שְׁלֵנוּ וְיַעֲלֶה עִמָּהֶם וְיַחַדְשׁ אוֹתָם כְּלָם יַחַד
לְטוֹבָה, וְיִוָּרֵיד לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּי הַקֶּב"ה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
"עִיר גְּבוּרִים עָלָה חָכָם וְיִוָּרֵד עִוֹז מִבְּטָחָה". וְתִגְלֶה לָנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים סִתְרֵי תוֹרָה – הַתּוֹרָה הָעֲתִיקָא וְהַגְּנוּזָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג).

אָנָּה ה'!

זִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁיִהְיֶה אֲהָבָה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, עַד שְׁנֵהֲיָה כָּלְנוּ נִכְלָלִים זֶה בָּזֶה,
וְנַעֲזֹרֶר זֶה אֶת זֶה, וְנִזְכִּיר זֶה אֶת זֶה, לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.
זִכְנוּ לְשִׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת כָּל הַתְּאַוּוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת
מֵאַתְּנוּ, וְלִזְכּוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת לַעֲשׂוֹת הַטוֹב וְהַיָּשָׁר
בְּעֵינֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

וְכָל מָה שֶׁחָסַר לְאַחַד מֵאַתְּנוּ מִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵיזָה
מִדָּה טוֹבָה אוֹ תִקּוּן וּבִטּוֹל אֵיזָה מִדָּה רָעָה,
נִזְכֶּה תָּמִיד לְהַזְכִּיר אֶחָד אֶת חֲבִירוֹ לְעוֹרְרוֹ וּלְחַזְקוֹ
וּלְאַמְצוֹ לְתִקּוּן הַכָּל בְּחַיִּים חַיּוּתֵינוּ.

וְנִזְכֶּה כָּלְנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, לְתִקּוּן אֶת
כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ מִנַּעֲזוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
וּמֵעַתָּה תִּהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ שְׁנֵהֲיָה כָּלְנוּ כְּרִצּוֹנֶךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת,
וְלֹא נָסוּר מִן רִצּוֹנֶךָ לִימִין וּלְשִׁמְאַל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׂגָחָתְךָ בְּשָׁלְמוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג.)

מָלֵא רַחֲמִים

עוֹשֶׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. גַּם עַמִּי גִמְלָת חֲסָדִים
וְטוֹבוֹת רַבּוֹת בְּלִי שִׁיעוֹר וְעָרָךְ וּמִסָּפֶר. וְאֵלּוּ פִּי מָלֵא
שִׁירָה כִּים, לֹא אֶסְפִּיק כָּל יָמֵי לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְסַפֵּר אַחַת
מִנִּי אֶלֶף אֶלֶפִּי אֲלֵפִים וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נָסִים
וְנִפְלְאוֹת וְחֲסָדִים רַבִּים וְעֲצוּמִים, חֲסָדֵי חֲנֻם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עַמִּי מִעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

בְּחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים חֲזַקְתָּנִי בְּתַשׁוּקַת אֲמוּנָתְךָ, וְזָכִיתָנִי לְהִיּוֹת
בְּכָל־ל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרָתְךָ, וְעֲזַרְתָּנִי בְּכָל עֵת לַחֲטוּף
מִזֶּה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר כָּמָה וְכָמָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, לַעֲסֹק מְעַט
בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְקַיֵּם כָּמָה מִצְוֹת, וּלְפָרוֹשׁ וּלְבַדֵּל מִכָּמָה
עֲבִירוֹת. וְהָיִיתָ בְּעֲזָרִי לְבָלִי לִילֶךְ בְּעֶצְת רָשָׁעִים, וְהַכְנַסְתָּ
בִּי בְּכָל עֵת לְהַשְׁתַּוְּקָק אֵלֶיךָ, וּלְהַתְחַבֵּר לִירְאִיֶּךָ וּתְמִימִיֶּךָ.
מָה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַמִּי בְּתוֹךְ כָּל־לֵוִית יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ מִתְּנוֹת טוֹבוֹת, מִתְּנוֹת יִקְרוֹת כְּאֵלֶּה,
שֶׁהֵיוּ גְנוּזִים בְּבֵית גְּנוּזֶיךָ מֵעוֹלָם, עַד שֶׁבֹא מֶשֶׁה רַבֵּנוּ,
ע"ה, וְהֵבִיא לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲמֻדָּה גְּנוּזָה אֲשֶׁר אֵין
עָרָךְ אֵלֶיךָ, וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּ בָּהּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לט).

רבונו של עולם!

עלת העלות וסבת כל הסבות, אתה למעלה למעלה
 מהכל, ואין למעלה ממך, ואין מחשבה תופסת בך כלל,
 ולך דומיה תהלה, ומרומם על כל ברכה ותהלה.
 אותך אדרש, אותך אבקש שתחתך חתירה דרך כבושה
 מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום
 שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך
 ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה
 לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר
 הברואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ,
 ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק
 במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת
 בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב
 טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול
 חיש קל מהרה. תשועת ה' כהרף עין, לאור באור החיים
 כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים
 שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה ותהיה יציאתי מן
 העולם כביאתי בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם ה' ולבקר
 בהיכלו כלו אומר כבוד אמן נצח סלה ועד

(תפלה מרבי נתן)

אָנָּה

חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי בְּקִדְשְׁךָ הָעֲלִינָה, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה
 לְעִזְרָתִי א-דְּנִי תִשׁוּעָתִי. זַכֵּנִי מֵעֲתָה לְקֹדֶשׁ וּלְטָהָר עֲצָמֵי
 בָּאֵמֶת, וְאַזְכֶּה לְהִרְגִּישׁ אֱלֹהִיִּךָ עָלַי בְּכָל־עֵת, וּתְחַנֵּנִי
 שְׂאֻזָּה לְדַעַת כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ וּמַלְכוּתְךָ בְּכָל
 מְשָׁלָה. וְלִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "שׁוֹיֵתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד".
 וְלֹא אֲשַׁכַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם, בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בַּלַּיְלָה,
 בֵּין בְּהִקְיֹץ בֵּין בְּשָׁנָה, בְּשַׁבָּתִי בְּבֵיתִי וּבִלְכָּתִי בְּדֶרֶךְ,
 בְּאֲכִילָתִי וּבִשְׁתִּיתִי, בְּמַחְשַׁבָּה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה וּבְכָל
 תְּנוּעוֹתַי. בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה אֲזַכֶּה לְהִרְגִּישׁ אֱלֹהִיִּךָ
 וּמִמְשָׁלְתְּךָ עָלַי וְאֲשֶׁר אַתָּה מְלֹא כָּל הָעוֹלָם,
 כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ
 נְאֻם ה' "הֲלוֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֹא.
 מוֹשֵׁל בְּכָל, זַכֵּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בָּאֵמֶת, טַהֲרֵנִי וּקְדֹשְׁנִי
 מִכָּל הַטְּנוּפִים וְהַלְכָּלוּכִים שְׁלַכְלֹכָתִי וְטִנְפָתִי אֵת נַפְשִׁי עַל־
 יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים שְׁעֲשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
 הָעֲלֵנִי מִטְּמָאָה לְטַהֲרָה, מֵאִפְלָה לְאוֹרָה. וְקִיָּם בְּנִי,
 וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטַהֲרָתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת תְּנִינָא יב).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יָדַעְתָּ חֲלִישוּתִי וּבִלְבוּל דַּעְתִּי שִׁישׁ לִי בְּכָל דָּבָר
שֶׁבַע עוֹלָם, וּבִפְרָט בְּדִבְרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת
וּבִלְבוּלִים רַבִּים קֹדֶם שְׁמַתְחִילִים לַעֲשׂוֹתוֹ. וְאַפְלוּ בָּעֵת
שֶׁזּוֹכִים לַעֲסֹק בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ, מְעַקְמִים אֶת לִבִּי בְּכַמָּה
עֲקָמִימִיּוֹת, וּבְכַמָּה מִיָּנִי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת וּכְבִדּוּת וּבִלְבוּל
הַדַּעַת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת, עַד אֲשֶׁר קָצַתִּי בַחַיִּי.
רַחֵם עָלַי שְׂאֻזָּכָה לְאַרְיֶכֶת אַפִּים בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שֶׁאֶעֱבֹר
עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַבִּלְבוּלִים, הֵן מְנִיעוֹת שִׁישׁ לִי מִמֶּנִּי
בְּעֲצָמִי, הֵן מְנִיעוֹת מֵאַנְשֵׁי הָעוֹלָם, הַכֹּל אֻזְכָּה לְבִטֹּל,
וְאַאֲרִיךְ אִפִּי וְרוּחִי וְלֹא אֲשָׁגִיחַ וְלֹא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֲחוּשׁ
עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְאַל יִבְהִלּוּנִי רַעֲיוֹנִי וְאַל יִקְצְרוּ רוּחִי, חֶסֶם
וְשָׁלוֹם, אֵל יִרְךָ לִבִּי, וְלֹא אִירָא וְלֹא אֲחַפֹּז וְלֹא אֶעְרֹץ
מִפְּנֵיהֶם, כִּי ה' אֱלֹהֵינוּ הַהוּלֵךְ עִמָּנוּ לְהִלָּחֵם לָנוּ עִם
אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִץ יָדִים רַפּוֹת
וּבִרְכִּים כּוֹשְׁלוֹת תֹּאמֶץ, תִּשְׁפִּיעַ עָלַי כּוֹחַ הַגָּדֹל וְכּוֹחַ
הַצּוּמָח דְּקִדְשָׁה, הַנִּמְשָׁךְ מִן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֻזָּכָה
לְגִדּוֹל וְלִצְמַח בַּעֲבוּדָתְךָ, וּבְכָל מַעֲשֵׂה בַעֲבוּדָתְךָ ה'
וּבִתְרוּרָה וּבִמְצוֹת, אַעֲשֶׂה וְאַצְלִיחַ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא פד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

מֵלֵא רַחֲמִים, זַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה
תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתֵתֵן לִי כַחַ
וּגְבוּרָה לְכוּף אֶת יָצְרִי וְאֶת לְבִי הַקָּשָׁה, לְשִׁבֵּר הָאֲכֻזְרִיּוֹת
שֶׁבְּלִבִּי לְהַפְכוֹ לְרַחֲמָנוּת, לְהַתְנַדֵּב לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה
בְּפִזּוֹר גָּדוֹל יוֹתֵר מִטִּבְעִי וּרְצוֹנִי, בְּלִי שׁוּם הַקְפָּדָה כָּלֵל,
וְאַזְכֶּה לְתַן צְדָקָה בְּשִׁתֵּי יָדַי, בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וּבְלֵב טוֹב,
וְלֹא יֵרַע לְבִבִּי בְּתַתִּי לוֹ. וְתִזְמִין לָנוּ עֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְזִכּוֹת
בָּהֶם, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מֵעֲנִיִּים שְׂאִינָם מֵהַגָּנִים.
אָנָּה ה', בְּזִכּוֹת מִצּוֹת צְדָקָה תַּעֲזֹרְנִי וְתַפְתַּח לִי וְתִרְחִיב לִי
כָּל הַפְתָּחִים וְהַשְׁעָרִים דְּקִדְשָׁה. כִּי קִשָּׁה לִי לְהִתְחִיל שׁוּם
הַתְּחִלָּה בַּעֲבוּדַת ה' בְּאַמֶּת, וְכָל עֲנִין שְׂאֵנִי רוֹצֵה
לְהִתְחִיל, קִשָּׁה וְכִבֵּד עָלַי מְאֹד מְאֹד, חֲזֹק יָדַי רַפּוֹת
וּבִרְכִּים כּוֹשְׁלוֹת תֹּאמֶץ.

זַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׂאֵתְחִיל מִעֲתָה בְּאַמֶּת הַתְּחִלָּה
גְּמוּרָה, שְׂאֵתְחִיל מִעֲתָה לְכַנֵּס בַּעֲבוּדָתְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם,
וְלְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וַיּוֹם קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וְחִכְמָה וּבִינָה וְדַעַת,
וְכָל יוֹם וַיּוֹם יֵאִיר בְּיוֹתֵר קִדְשָׁה מְרַבָּה מִיּוֹם שְׁלִפְנָיו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

דִּרְכְּךָ לְהַאֲרִיךְ אֶפְרָיִם לְרַעִים וּלְטוֹבִים, וְהִיא תִּהְלֶתְךָ.
מָלֵא רַחֲמִים טוֹב וּמִטִּיב לְכָל, וְאַתָּה מִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד
תָּמִיד, וְאִין אַתָּה חֶפֶץ לְהִבִּיט וּלְהִסְתַּכֵּל עַל הָרַע וְהָאָוֶן
שָׂאֲנוּ עוֹשִׁין, רַק אַתָּה מִבִּיט וּמְשַׁגֵּיחַ עַל מַעַט הַטוֹב
שָׂאֲתָה מוֹצֵא בְּקִרְבָּנוֹ. בְּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים תִּרְחַם עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לִי דַעַת שָׁלֵם דְּקִדְשָׁה, בְּאִפֹּן שְׂאֻזָּכָה
לְהִתְדַּבֵּק בְּדִרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, לְבַל אֶסְתַּכֵּל וְאִבִּיט עַל הָרַע
שֶׁל שׁוֹם בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲשִׁים עֵינַי כָּל־ל עַל מַעֲשָׂיו
וּמַדּוּתָיו שְׂאִינָם טוֹבִים, רַק אֻזָּכָה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכָף
זְכוּת, וּלְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטוֹב שְׁלוֹ. וְתִתֵּן לִי עֵין טוֹבָה
לְהִבִּיט עַל כָּל אֶחָד לְטוֹבָה, אֶת הַטוֹב שְׁבוֹ אֶקְבֵּל בְּדַעְתִּי
לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְאֶת הָרַע לֹא אֶקְבֵּל, וְלֹא אֲשִׁית עֵינַי עָלָיו
כָּל־ל, לְמַעַן אֻזָּכָה לְהִיּוֹת טוֹב וְיִשָּׁר גַּם עִם ה' וְעִם
אֲנָשִׁים, וְאֶמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינַי אֶ-לֵהִים וְאָדָם, בְּאִפֹּן
שְׂאוּכָל לְהִתּוֹעֵד עִם כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְדַבֵּר עִמָּהֶם
בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ מִהֶתְכַּלִּית הָאֲמִתִּי, וּלְקַבֵּל מִנְּקֻדָּתָם הַטוֹבָה
לְהִתְעוֹרֵר וּלְשׁוֹב לָהּ, וּלְהַאֲרִיר בָּהֶם מִנְּקֻדָּתִי הַטוֹבָה,
לְהוֹדִיעֵם אֶת כָּל הַטוֹב הַנִּצָּפֵן בִּי מִקְדָּשְׁתּוֹ יִשְׂרָאֵל (תְּנִינָא יח)

רבנו של עולם

עזרני שלא אטעה את עצמי ולא אדחה את עבודתך
 מיום לחברו כלל, רק אחשב בכל יום כאלו אין לי
 בעולמי כי אם אותו היום ואותה השעה לבד. ואשתדל
 ואתאמץ בכל עז, בכל יום לצאת חובת היום, ככל אשר
 תמצא ידי לעשות בכחי באותו היום ואותה השעה דיקא,
 ולא אפטר את עצמי מיום לחברו כלל, למען לא אבוש
 ולא אכלם לעולם ועד. עזרני למען שמך, הושיעני בכל
 יום ישועה חדשה ונפלאה, באפן שאזכר להתקרב אליך
 בכל יום בהתקרבות גדול יותר באמת בתכלית השלמות
 כרצונך הטוב. זפני להחיות את ימי באמת מעתה על כל
 פנים, חמל על מעט ימי שיש לי להתמהמה עוד בזה
 העולם העובר, למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה.
 שובה ה' עד מתי והנחם על עבדיך. שמחנו פימות עניתנו
 שנות ראינו רעה. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו
 בקדם. ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים
 אל ה' אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
 עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי
 ה' הוא הא-להים אין עוד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְנוּ לְשַׁבֵּר כָּל הַתְּאוֹת רַעוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רַעוֹת, עַד אֲשֶׁר
נִזְכָּה לַעֲנוּה אֲמִתִּית בְּבַחֲיַנַת עֶפֶר מִמֶּשׁ, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ
כַּח הַמּוֹשֵׁךְ - לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתְךָ אֵלֵינוּ וּלְהַמְשִׁיךְ הָעוֹלָם
כָּלוּ לְאַמוּנָתְךָ וּלְצִדִּיקֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה.

זַכְנוּ לַתֵּן צִדְקָה הַרְבֵּה לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּבִפְרֹט לְהַצְדִּיקִים
אֲמִתִּיִּים וּלְבָנֵי הַצְדִּיקִים. וְעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לַתֵּן לָהֶם בְּכָבוֹד
גָּדוֹל וּלְהַסְפִּיק לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם.

וּתְצַלִּיחַ אוֹתָנוּ שְׁנִזְכָּה לַתֵּן כָּל הַצְדָּקוֹת לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
שֶׁהֵם עֲנוּיִם בְּאַמֶּת בְּבַחֲיַנַת עֶפֶר, וְעַל־יְדִיָּזָה נִזְכָּה
שֶׁהַצְדָּקָה שֶׁלָנוּ תַעֲשֶׂה פְרוֹת מִיָּד, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "זָרְעוּ
לָכֶם לַצְדָּקָה קִצְרוּ לָפִי חֶסֶד". וְתַצְמִיחַ לָנוּ עַל־יְדֵי הַצְדָּקָה
כָּל טוֹב, שֶׁפֶע טוֹבָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, בְּנֵי
חַיִּי וּמִזּוּנֵי וְכָל טוֹב לְנֶצַח.

וּבִרְחֻמֶיךָ הַרְבִּים, תִּשְׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם בַּעֲנִיִּים
שְׂאִינָם מִהַגָּנִים. וְתִסָּבֵב בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפֶּן שֶׁיִּגְיעוּ הַצְדָּקוֹת
שֶׁלָנוּ לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים וּלְצִדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. עֲזָרְנוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ, חוֹסֶה עָלֵינוּ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ וְזַכְנוּ לָבֵא לְכָל זֶה מְהֵרָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ע.)

שִׁיר הַכְּבוֹד

אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוּג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעְרוּג.
נַפְשִׁי חֲמֹדָה בְּצֵל יָדְךָ. לְדַעַת כָּל רֵז סוּדְךָ.
מִיָּדִי דַבְּרִי בְּכִבּוּדְךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל דּוּדְךָ.
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת.
אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנֶּךָ וְלֹא יִדְעֲתִיךָ.
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוּד עֲבָדֶיךָ. דְּמִית הָדָר כְּבוֹד הוֹדְךָ.
גִּדְלָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ. כִּנּוּ לְתוֹקָה פְּעֻלָּתְךָ.
דַּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כָפִי יֵשֶׁךָ. וַיִּשְׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ.
הַמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת. הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל דְּמִינוֹת.
וַיַּחֲזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וְשִׁעָר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוּת.
זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קָרֵב. כָּאִישׁ מְלַחְמוֹת יָדָיו
לוֹ רֵב. חֲבֵשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוַעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ
וְזִרְעַ קִדְשׁוֹ. טָלְלִי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא. קְנוּצוֹתָיו רְסִיסֵי
לֵילָה.
יִתְפָּאֵר בִּי כִי חִפֵּץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לַעֲטָרַת צְבִי.
כֶּתֶם טְהוֹר פָּז דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם
קִדְשׁוֹ. לְחֹן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה.
מִחֻלּוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוּת. קְנוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחוֹרוֹת.

התבודדות ~ תפלה ~ רנו

נוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו.
סגלתו תהי נא בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת.
עמוסים נשאים עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם.
פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו. צח
ואדום ללבשו אדום. פורה בדרךכו בבואו מאדום. קשר
תפלין הראה לעניו. תמונת ה' לנגד עיניו. רוצה בעמו
ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר. ראש דברך אמת
קורא מראש. דור ודור עם דורשיך דרוש.
שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך.
תהלתי תהי נא לראשך עטרת. ותפלתי תכון קטורת.
תיקר שירת רש בעיניך. כשיר יושר על קרבניך.
ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר.
ובברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לך כבשמים ראש.
יערב נא שיחי עליך. כי נפשי תערוג אליך.
לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד. כי כל
בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש.
מי ימלל גבורות ה'. ישמיע כל תהלתו.

מחבר התפילה ר' יהודה החסיד בעל "ספר חסידים"; המאה ה-12 נפטר אדר תתקע"ז-1217

רַבִּנוּ הָיָה רָגִיל מְאֹד לִיחַד לוֹ אֵיזָה מָקוֹם
שֶׁמֶצָא שָׂאִין שָׁם בְּנֵי אָדָם, וְהָיָה מִפְּרֵשׁ
שִׁיחָתוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּלְשׁוֹן שְׂמִדְבָּרִים בּוֹ,
דִּהְיָנוּ בַּלְשׁוֹן אֲשַׁכְנֹז (שְׁפַת הָאֵם שְׁלוֹ), וְהָיָה
מֵרָצָה וּמִפִּיִּס אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִבִּקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לִפְנֵי
יִתְבָּרַךְ בְּכֶמֶה וּכְמָה מִיָּנִי טַעֲנוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת, שֶׁרְאוּי
לוֹ יִתְבָּרַךְ שִׁיקְרָבוֹ לַעֲבוֹדָתוֹ, וְהָיָה רָגִיל בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד וְהָיָה מְבַלָּה יָמִים וְשָׁנִים עַל זֶה.

גַּם הָיָה מְטַמֵּין עֲצָמוֹ עַל גְּבִי בֵּית אָבִיו תַּחַת
הַגֵּג, שֶׁהָיָה שָׁם כְּמוֹ חֹדֶר בְּמַחְצָה שֶׁל קָנִים
שֶׁמִּחְזִיקִין שָׁם תֵּבֶן וּמִסְפּוֹא, וְשָׁם הָיָה מְטַמֵּין
עֲצָמוֹ וְהָיָה אוֹמֵר תְּהִלִּים וְהָיָה צוֹעֵק בְּלַחֲשׁ
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכֶּהוּ לְקָרְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

(שְׁכַחֵי הֶרֶץ י')

רבונו של עולם!

הכול בְּיָדְךָ - המחשבות, הדיבורים והמעשים, ואין אדם יכול אפילו לנקוף אצבע, אלא אם כן הוחלט מלמעלה. לכן אני מבקש ממך, הוצא אותי מקטנות דעתי, ושאפסיק להתנהג כמו קטן, להתעקש ולהתווכח על כל מיני פרטים שאינם חשובים כלל לתכלית שלשלמה נבראתי. שאזכור תמיד שהחיים פורחים כהרף עין, הבל הבלים הכול הבל, ומה יתרון לאדם בכל עמלו אשר יעמול תחת השמש. שלא יהיה אכפת לי אם יהיה כך או כך - שהכול יהיה שווה אצלי, בין אם יש ובין אם אין. תן לי דעת להבין שלא צריך להילחם על שום פרט מפרטי העולם, כי ההרגל הורס בסופו של דבר את הטעם הראשוני והמפתה של כל פרט הממריץ אותי להילחם ולהשיג אותו. שאקח את החיים בקלות ואסתכל מלמעלה על כל 'צעצועי' העולם הזה. אנא, הכנס בי רצון למלאות את עצמי ברוחניות תורתך הקדושה, ולקנות כל הזמן עוד ועוד שכל חדש, כי רק זה כל הישארותי וכל מציאותי אחר הפטירה. אנא, תן לי חיים נצחיים, רחם עלי, תן לי להמשיך לחיות אחר פטירתי מהעולם הזה, רחם עלי שלא תתבטל מציאותי לגמרי, שימשיך להיות לי קיום.

(מתוך הספר דבש מסלע)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מֵלֵא חֲסִדֵי חֲנָם תָּמִיד. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי עָם
כָּל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בַּפְּרָטִיּוֹת בְּכָל יוֹם
וְיוֹם. חֲנֻנִי מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנָם, וְזָכָה אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
שְׁנִמְצָאִים בְּנֹכַר לַעֲלוֹת לְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קָל מִהֲרָה
בְּשָׁנָה הַזֹּאת, כְּדֵי שְׁיִזְכּוּ לְקַבֵּל קִדְשָׁהּ וְטַהֲרָה מֵעַשׂוֹר
קִדְשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת בְּאַרְץ, בְּאַפֵּן שְׁיִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְיִזְכּוּ לִירֵאת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מַצַּח לְהַרִים רֹאשׁ,
רַק בָּאתִי כְּעַנִּי בִּפְתָח, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ בְּדַעַת מְבֻלָּבֵל
וּבְלִשׁוֹן עֲלָגִים, מִתְּנַת חֲנָם לְבַד, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים
הַגְּדוֹלִים שְׁיִזְכּוּ לַחֲתוּר וּלְהַמְשִׁיךְ הָאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנָם עַל
כָּל בָּאֵי עוֹלָם. בְּזִכּוֹתָם וְכַחַם לְבַד תִּמְכְּתִי יְתֻדוֹתִי, לְבֹא
לְפָנֶיךָ עֲתָה גַם עֲתָה, לְשָׂאוֹל וּלְבִקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְּנַת חֲנָם,
שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשַׁמּוֹר
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, זַכֵּנִי לְכָל הַקִּדְשׁוֹת בְּאַפֵּן שְׁאַזְכֶּה לְשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְעִבְדֶּךָ בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה, לְלַמֵּד
וּלְלַמֵּד לְשַׁמּוֹר וּלְעַשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ

בְּאַהֲבָה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנְיִינָא לִט').

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁגָרָם הַמַּחֲלָקֶת בְּעוֹלָם. וּבִפְרָט
הַקְּטָגוֹרִיא שֶׁבֵּין הַצְּדִיקִים וְהַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים בְּעֶצְמָם, עַד
אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים מֵהַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיף לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּנוּ
שֶׁנוּכַל לְקַבֵּל תּוֹעֵלַת עַל־יָדוֹ לְנִצָּח. בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלָיוֹת.
אַתָּה יוֹדֵעַ אֲשֶׁר בְּפָנִימִיּוֹת הַנִּקְדָּה שְׁבַלְבִי, מְאֹד נִכְסְפָה
וְגַם כָּלְתָה נִפְשִׁי לְהִתְקַרֵּב לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת – רַבִּי נַחֲמָן בֶּן
פִּיִּיגָא ע"ה - שְׂיוּכַל לְהוֹשִׁיעַנִי מִצָּרוֹת נִפְשִׁי, וְלִהְיוֹבֵנִי
אֵלַיךְ בָּאֵמֶת. עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְזַכֵּנִי לְבַקֵּשׁוֹ וּלְחַפְשׁוֹ כִּכְסֶּף
וּכְמִטְמוֹנִים, עַד שְׁאֲזַכָּה לְמַצֵּא אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי, וְאֲזַכָּה
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בָּאֵמֶת. וְאַל יִמְנַעַנִי שׁוֹם מוֹנֵעַ וְאַל יַעֲכֹבֵנִי
שׁוֹם עֹכּוֹב, רַק אֲזַכָּה לִילֵךְ וְלָרוּץ אַחֲרָיו בְּכָל כַּחַי. וְאֲזַכָּה
לְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה וְנִכּוֹנָה, עַד שְׁאֲזַכָּה לְשֹׂאֵב עַל־יָדָהּ
מִחֲכָמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וּלְהַטִּיב מְטוֹבוֹ לְאַחֲרִים לְהַפִּיץ
מַעֲיִנוֹתָיו חוּצָה. מָלֵא רַחֲמִים, צוּה לְבַטֵּל כָּל הַשּׁוֹמְרִים
הַעוֹמְדִים עַל הַפֶּתַח, בְּאִפֶּן שְׂיוּכַל לְכַנֵּס כָּל הָרוּצָה לְכַנֵּס.
וְתַתֵּן בְּלִב כָּל הַצְּדִיקִים וְיִרְאֵי שָׁמַיִם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם
שׁוֹם מַחֲלָקֶת כָּלָל, וְלֹא יִהְיֶה נִמְשָׁךְ מֵהֶם שׁוֹם מְנִיעָה
מִלְּהִתְקַרֵּב לְצְדִיק הָאֵמֶת (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא פו).

רבונו של עולם!

עֲזֹרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאַהֲבָתְךָ הַגְּדוֹלָה עֲלֵינוּ תָּמִיד,
וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכָל יוֹם
בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוֹת וּבְהִתְעוֹרְרוֹת הַלֵּב מְאֹד מְאֹד. וְאַזְכֶּה
לְדַבֵּר בְּחִמְיָמוֹת גְּדוֹל דְּקֻדְשָׁהּ לְעוֹרֵר לִבִּי אֵלֶיךָ, וּלְדַבֵּר
בִּינִי לְבִינֶךָ בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת, וּלְהִתְעוֹרֵר לְעִבּוּדְךָ
בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱמֶת שְׂפִלְבִּי, וּלְרְאוֹת פְּחִיתוּתִי
וּכְאַבִּי הֶעָצוֹם וְהַמֶּר, כְּאֵב עוֹנוֹתִי. וּתְעַזְּרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מֵאַתָּה עַל
רְבוּי וְעֶצֶם פְּשָׁעֵי וְעוֹנוֹתִי, כְּנִגְדֵּךְ רַב וְשִׁלֵּיט אֲשֶׁר כָּל
בְּרוּאֵי מַעֲלָה וְכָל בְּרוּאֵי מִטָּה כָּלֵם יִרְעֲדוּן וַיִּפְחֲדוּן מֵאִמֶּת
שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ יִתְבָּרֵךְ, וְכָלֵם עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ בְּאַהֲבָה,
בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבִפְחַד גְּדוֹל. מִי לֹא יִירָא מִפְּנֶיךָ, מִי לֹא
יִרְעַד מִשְׁמֶךָ, וְאֲנִי הֶרְבִּיתִי לְפִשְׁעֵי נִגְדֶּךָ תִּתְבָּרֵךְ עַד אֲשֶׁר
נִשְׁמָטִים לְבִי.

וְעַתָּה בְּמָה יִכְפְּרוּ עוֹנוֹתֵי הַמֵּרְבִּים, וּבְמָה אֶרְצֶה וְאֶפִּים
אוֹתָךְ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, אָנָּה ה' זָכְנִי לְהִתְעוֹרֵר

לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לח)

יְהִי רָצוֹן

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּעֲזְרֵנִי לְקַבֵּל שַׁבַּת־קָדֶשׁ בְּשִׂמְחָה
וְיַחְדָּוָה גְּדוֹלָה. וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם עֲצָבוֹת
וּמָרָה שְׁחוּרָה וְלֹא שׁוֹם יָגוֹן וְאַנְחָה וְלֹא שׁוֹם דְּאָגָה בְּיוֹם
שַׁבַּת־קָדֶשׁ. רַק אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה בְּכָל עֵז בְּכָל לִבִּי וּבְכָל
נַפְשִׁי וּבְכָל מְאֹדִי, בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קִיץ וְתַכְלִית, כְּרָאוֹי
בְּאַמֶּת לְשִׂמְחָה בְּיוֹם שַׁבַּת־קָדֶשׁ, בְּיוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה,
שְׁנַת־עוֹרָר עֵז וְיַחְדָּוָה וְשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר בְּכָל
הַעוֹלָמוֹת כָּלֵם.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁמַחְנִי בִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
וְזַכֵּנִי לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, חֶקַּק
וְלֹא יַעֲבוּר, שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כָּל הַיּוֹם כָּלֵם בְּשִׂמְחָה מְבֹאֵר
וְעַד צֵאתוֹ, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת עַל
שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד גַּם בְּיָמֵי
הַחֹל בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּיית. יִרְאוּ עֵינַי וְיִשְׂמַח לְבִי וְתִגַּל נַפְשִׁי
בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת. וְתִזְכֵּנִי עַל־יָדֶי הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת לְהָרִים
הִירָאָה אֶל הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ, וְאֲזַכֶּה לִירָאָה שְׁלָמָה מִפְּנֶיךָ
בַּדַּעַת שְׁלָם בְּלִי כְּסִילוֹת כָּלֵל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יג).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

חֲסִדְךָ גִּבֵּר עָלֵינוּ, וְזָכִיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל־עֵת לַחֲטָף בְּכָל
פַּעַם אֵיזָה מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מְשַׁבֵּחַ
וּמְפַאֵר וּמְחַבֵּב אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָם וּשְׁפָלוּתָם,
”כִּפְלַח הָרַמּוֹן רָקֶתֶךָ”, אֶפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלָאִים מַצּוֹת
כְּרַמּוֹן. וְאִם גַּם הַמַּצּוֹת בְּעֶצְמָן שְׁאֵנוּ עוֹשִׂין הֵם מְלָאִים
פְּסָלָת, פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּבִלְבוּלִים, וְעַדִּין לֹא עָשִׂינוּ
מִעוֹלָם שׁוּם מַצּוֹה בְּשִׁלְמוֹת, אֶף־עַל־פִּי־כֹן, אִי אֶפְשָׁר
שָׁלֹא יִהְיֶה בָּהֶם אֵיזָה נִקְדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי בְּכָל מַצּוֹה וּמַצּוֹה
שׁוֹכֵנִינוּ לַעֲשׂוֹת לְפַעְמִים, הֵן צִיצִית אוֹ תַּפְלִין, אוֹ קִבְּלַת
שְׁבִתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, אוֹ אֵיזָה צְדָקָה וּגְמִילוּת חֶסֶד,
וְהִרְחָקוֹת מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, וְכוּ' וְכוּ', בּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּכָל
מַצּוֹה וּמַעֲשֶׂה טוֹב אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה. וְעַל־יְדֵי אֵלּוּ הַנִּקְדּוֹת
רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח שׁוֹכֵנֵינוּ לְגֵרִם נַחֲת־רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּאֵיזָה
נִקְדּוֹת טוֹבוֹת שׁוֹכֵנֵינוּ לַעֲשׂוֹת. וְעַל־יְדֵי־זֶה לְכַנֵּס לְכָף
זָכוֹת וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשֵׁנוּ, בְּאֶפֶן שֶׁנִּזְכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה. כִּי עַל־יְדֵי הַחֲסֵד הַנִּפְלָא הַזֶּה, יֵשׁ תִּקְוָה גַּם לִי,
וְאֶפְלוּ לְכָל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּרוּעִים מְאֹד, לְזָכוֹת לְתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד. (מבוסס ליקוטי תפילות קמא צ.)

רבונו של עולם!

זכני לקיים כל מצותיך באהבה גדולה, ותעזרני שאזכה להשיג סתרי התורה שעתידה לאתגליא לעתיד לבא - להבין סוד אור האהבה שבדעת, להרגיש האהבה הגדולה שהיה בינך ובין ישראל עמך קדם שבראת העולם, אשר האהבה הזאת היא למעלה מהזמן, למעלה מהמדות והצמצומים, למעלה מהימים של עולם הזה, אשר אי־אפשר להשיג אור האהבה הזאת, כי אם על־ידי צדיקים אמתיים הכופים את יצרם, ולבם ברשותם ומבטלים כל התאות והמדות רעות בתכלית הבטול. עזרני ברחמיך להתקרב ולהכליל בהצדיק האמת הזה אשר יש לו הכח הזה, להכניס ולהאיר גם בנו שנגיש אור האהבה הזאת שבדעת. ותחנני שאזכה בזכותו לבטל את יצרי הרע ויהיה לבי ברשותי תמיד, ואקשר כל המדות והימים שבלב אל הדעת הקדוש שמלא כל הארץ כבודך, ויקבל לבי ומדותי מאור האהבה שבדעת, עד שאזכה גם בזמן ובימים ובמדות שבעולם הזה, להשיג אור הגנוז שהוא אור האהבה שבדעת, ואזכה להתקרב אליך ואל תורתך ואל השלום יותר ויותר (ליקוטי תפילות א לג).

אָבִי שְׁבַשְׁמִים

עֲזָרְנִי לְהִתְחִיל לְמֵן צִדְקָה הַרְבֵּה בְּכָל עֵת לְעֻנְיִים
הַגּוֹנִים, וּבִזְכוֹת הַצִּדְקָה הַקְדוּשָׁה, וּבִזְכוֹת הַצִּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּים הַזִּקְנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל יְנִיקַת שְׂרֵשׁ שְׂרֵשׁ חֲכַמַת הַטֶּבַע הַמְכַנֶּה
מִצַּח הַנֶּחֱשׁ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל
חֲכַמַת הַטֶּבַע וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲזָרְנוּ לְהוֹצִיא
מֵהֶם יְנִיקָתָם וְחַיּוּתָם עַל־יְדֵי כַּח הַצִּדְקָה דְּקִדְשָׁה שֶׁל
כָּל־לְוִיּוֹת עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר כָּל
הַדַּעַת וְכָל הַיָּמִים הַנִּפְּוִלִין – יָמִים לֹא שׁוֹם קִדְשָׁה –
שֶׁנּוֹצְרוּ עַל יְדֵי הַזִּקְנִים הַמְּאָרִכִּי יָמִים שֶׁבְּדוֹר שְׁאִין בָּהֶם
שְׁלֵמוֹת – שְׁאִין מוֹסִיפִים קִדְשָׁה בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיֵּיהֶם,
אֲשֶׁר עַל־יָדָם יוֹנֵק שְׂרֵשׁ חֲכַמַת הַטֶּבַע הַמְכַנֶּה מִצַּח הַנֶּחֱשׁ
אֶת כַּחוֹ לְכַפּוֹר. וְתַעֲזוֹר לִי שְׁאִזְכָּה לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
אוֹר קִדְשָׁה וְדַעַת. עַד שְׁאִזְכָּה לְמַלְאוֹת יָמֵי בְּקִדְשָׁה
גְּדוֹלָה. וְאִזְכָּה בְּיוֹם פְּקֻדָּתִי לְבוֹא וּלְכַנֵּס לְפָנַיָּךְ עִם כָּל
הַיָּמִים שְׁחִייתִי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, שֶׁיִּהְיוּ כָּלֵם מְאִירִים בְּאוֹר
גְּדוֹל, עַד שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִם לְהִלְבִּישׁ אֶת נִשְׁמָתִי בָּהֶם וּלְבוֹא
לְפָנַי כְּסֵא כְבוֹדְךָ בְּלְבוּשֵׁין מְאִירִים. (מבוסס ליקוטי תפילות תניינא ד.)

צור עולמים!

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים, שְׁנֹזֶכָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת, בְּכָל כַּחֲנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "כָּל עֲצֻמוֹתֵי תִאֲמָרְנָה ה'
מִי כְמוֹךָ". וְנֹזֶכָה לְהִכְנִיס בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה כָּל הַכּוֹחוֹת
שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ בַּעֲצָמוֹת וְגִידִים וּבָשָׂר וְכָל שְׂאֵר הַכּוֹחוֹת שֶׁבְּגוּפִי
וְנַפְשִׁי, שְׁאֲזֹכָה לְהוֹצִיא כָּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה בְּכַח
גָּדוֹל בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִרְגִּישׁ הַדְּבוּר בְּכָל
עֲצֻמוֹתֵי וְאַבְרִי. כִּי אַתָּה אֱ-לֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם,
וְאַתָּה חַפֵּץ בְּאַמֶּת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵיךְ אֶתְקַן מֵה
שֶׁפָּגַמְתִּי בַּפֶּגֶם הַדְּבוּר, שְׁלֹא שִׁמְרַתִּי פֶתַחִי פִי, וְדִבַּרְתִּי
כְּמָה וְכְמָה דְּבוּרִים פְּגוּמִים מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד
אֵין שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסְפָּר. דְּבָרִים בְּטָלִים וּלְשׁוֹן הָרַע
וְרִכִּילוֹת וְלִיצְנוּת וּשְׁקָרִים וְנִבּוּל פֹּה הִרְבֵּה מְאֹד. וְגַם
הַדְּבוּרִים דְּקִדְשָׁה שְׁלִי כָּלֵם פְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר
חֲשַׁבְתִּי דְּרָכִי אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא יֵצֵא מִפִּי עֲדִין דְּבוּר שְׁלֵם
בְּלִי שׁוּם פֶּגֶם, וּמִחֲמַת זֶה הִתְגַּבְּרוּ עָלֵינוּ מְאֹד רִיב
לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד. "שְׁלַח יָדֶיךָ
מִמְרוֹם פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִמֵּם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכַר, אֲשֶׁר
פִּיהֶם דִּבֶּר שׁוֹא וַיִּמְיֵנִם יָמִין שְׁקָר". (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת קָמָא מִז).

רבונו של עולם!

אבינו אב הרחמן, הבוחר בעמו ישראל באהבה.
הבט משמים וראה צרותינו שמתחדשים עלינו מדי יום
ביומו, ובמיחד הצרה הגדולה מכלם - שמתוך תוכנו
מתגברים מוצאי דבת הארץ, שונאי ישראל, שמתחזים
לצדיקים אוהבי האמת והצדק, כאשר כל מחשבתם
להרס ולהחריב את עמך ישראל ח"ו, כמו שנבא לנו
ישעיה הנביא (מט-יז): "מהרסיך ומחריבך ממך יצאו" - כן
ממש, ממך יצאו - מתוכנו הם יוצאים לעשות סכסוך
ולעורר שנאה בין בנך ובנותיך התמימים. אי לנו
מהצרה הזו - הצרה הגדולה מכלם - שבגללה נחרב
מקדשינו וגלינו מארצנו זה כאלפים שנה.
רבונו של עולם! בטל מחשבתם "ולא תעשינה ידיהם
תושיה" (איוב ה-יב) - אין סכנה גדולה מזו לקיום עמך
ישראל, ובמיחד שאויבנו מבפנים ומבחוץ מצחצחים
חרבם להרג ולאבד ח"ו. "אל-תתן א-דני מאויי רשע
זממו אל-תפק ירומו סלה, ימוטו עליהם גחלים, באש
יפלים - במהמורות בל-יקומו. איש לשון בל-יכון בארץ,
איש-חמס - רע יצודנו למדחפת" (לשון המאסף)

ה' אֱלֹהֵי

לְמַדְנִי לְדַעַת בְּאִיזָה אֶפֶן לְצַמְצֵם אֹר הַתְּלֵהבוֹת לְבִי.
 אֶתָּה יִדְעָתָ אֶת כִּסּוּפֵי אֱלֹיךָ בְּאַמֶּת. מָה אֹמֵר לְפָנֶיךָ
 יוֹשֵׁב מְרוֹם, אֵין לִי פֶה לְהָשִׁיב וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ.
 בְּמִקוֹמוֹת שְׁנַת־פִּסְתִּי בָהֶם, בּוֹדָאֵי אֵין שׁוֹם דְּרָךְ לְצֹאת
 מֵהֶם בְּהַדְרָגָה כְּסֻדָּר, וּבּוֹדָאֵי הַהֲכָרַח לְבָרַח מִשֵּׁם מְהֵרָה
 וְלָרוֹץ מִשֵּׁם בְּמַהֲרֹת, וְאַתָּה צָרִיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
 הָאֱמֶתִיִּים וְלְהוֹצִיאֲנִי מִהֵרָה בְּזִרְעֵ עֶזְרָךְ, וְלִשָּׂא אוֹתִי עַל
 כַּנְפֵי נְשָׁרִים, וְלְהַבִּיא אוֹתִי אֵלֶיךָ לְקָרְבָנִי לְעִבּוּדְךָ חֵישׁ
 קוֹל מִהֵרָה, כִּי עֲדִין לֹא אֲבָדָה תְּקוּנִי וְתוֹחַלְתִּי מֵה'. אֲבָל
 אֶחָד-עַל-פִּי-כֵן מִכְרַחִים לְצַמְצֵם אֹר הַתְּלֵהבוֹת הַלֵּב. כִּי
 לְכֻמָּה פָּגְמִים בָּאתִי עַל-יְדֵי רַבּוּי הַתְּלֵהבוֹת חוּץ מִהַמָּדָה.
 עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אָבִי אֲדוֹנִי, הוֹרְנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֻנִין
 הַתְּשׁוּקָה וְהַתְּלֵהבוֹת אֱלֹיךָ וְאֵיךְ לְצַמְצֵם אֶת הַתְּלֵהבוֹת,
 בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת, וְלִילֹךְ בְּדַרְכֶּיךָ
 הַקְּדוּשִׁים וְלְהִתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, וְלִקְבֹּל עָלַי תְּמִיד
 עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, בְּאִימָה
 וּבִירְאָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ
 בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת (מְבוֹסס לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא מֵט).

אומר רבי נחמן:

א. הדבור בקול רם מביא הרגשה ותנועה בכל

האיברים.

ב. מי שעולה על רוחו להתחנן לפני השם

יתברך, על ידי זה נושא חן בעיני השם יתברך.

ג. על ידי בטחון הקדוש ברוך הוא שומע

תפילתו.

ד. קדם התפילה תתן צדקה, ותקשר את עצמך

לצדיקי הדור.

ה. אדם מקבל שפע וכת אלקי כפי אותו המקום

שמתפלל בו.

ה' אלהי!

באתי להפיל תחנותי לפניך שתזכני לשמר את הזכרון -
שאזכר תמיד את עלמא דאתי (העולם הבא), ולאדבקא
מחשבותי בעלמא דאתי בכלל ובפרט. בכלל, תכף ומיד
כשאפתח את עיני בהקיצתי משנתי, אזכר מיד בעולם
הבא, שהוא עולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים,
והעולם הזה הוא הבל וריק, הבל הבלים אין בו ממש,
הבל הבלים הכל הבל, ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו
שיעמל בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב
בעולם, כי אם לרדף תמיד להשיג העולם הבא.
ובפרט, אזכה להבין בכל עת, את כל הרמזים שאתה
מרמז לי להתקרב לעבודתך באמת.

כי בחסדך הגדול אתה מצמצם ומקטין חכמתך מאין סוף
עד אין תכלית, מראשית נקדת תחלת הבריאה שהוא
תחלת אצילות העולמות - עד אלי - עד עולם הזה. ואתה
מרמז רמזים לי ולכל אדם בכל מקום, לקרבו לעבודתך,
לפי המקום ולפי השעה ולפי האדם. עזרני שאזכה להבין
היטב את הרמזים האלה, למען אזכה לשוב אליך באמת
להיות כרצונך מעתה ועד עולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

עַל־חֻמַּתִּיךְ:

יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקָדָתִי שְׁמֵרִים, כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד
לֹא יִחָשׂוּ, הַמְּזַכְרִים אֶת ה', אֶל דָּמִי לָכֶם.
וְאַל־תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ, עַד יָכוֹנֵן וְעַד יֵשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם
תְּהִלָּה בָּאָרֶץ. נִשְׁבַּע ה' בְּיָמֵינוּ וּבְזִרְעֵנוּ עֲזָרָה אִם אֶתָּן אֶת
דָּגְנֶךָ עוֹד מֵאֲכָל לֹא־יִבִּיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֹכַר תִּירוּשָׁךְ
אֲשֶׁר יִגְעֶת בּוֹ.
כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאָכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת ה', וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ
בַּחֲצֵרוֹת קִדְשֵׁי.
אֲתָה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן, כִּי עֵת לַחֲנֻנָּה כִּי בָא מוֹעֵד.
כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲנִנוּ.
בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַיִם ה' נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס.

(ישעיה סב. מתוך תקון חצות)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַפְנִי לְדָרֶךְ וְנָתִיב וְכַח וְעֵצָה אֲמַתִּית שְׁאֵזְכָּה לְקִימָהּ, בְּאִפֶּן
שְׁאַתְּקָרֵב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה וּבִירָאָה.

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדָּח, אֵל
תְּבִישְׁנִי מִשֹּׁבְרִי, וְאֵל תַּחֲפִירְנִי מִתַּקְנוֹתִי, וְאֵל תִּאֲטוֹם אֶזְנוֹךְ
מִזַּעֲקוֹתִי, לֹא תֵאֱמָץ אֶת לְבָבְךָ מֵאַחִיךָ הָאֲבִיוֹן, וְאֵל תִּסְתִּיר
פָּנֶיךָ מִתְּשׁוּקָתִי וְכִסּוּפִי, אֲשֶׁר זֶה כִּמָּה אָנוּ נִכְסָפִים
וּמִשְׁתַּוְּקָקִים לָשׁוּב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת.

קָרְבָנִי מַעֲתָה אֵלַיךְ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי
כַּחֲטָאִי, וְאֵל תִּגְמַלְנִי כַּמַּפְעָלִי. כִּי אַתָּה יֹדַעְתָּ אֶת יִצְרִי,
וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְקוֹמִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוֹף, וּבִיּוֹדְךָ הַכֹּל, וּבִיּוֹדְךָ
לְהַסִּיר רוּעַ לְבָבִי וְקִשְׁיוֹת עֲרָפִי, וְתַקֵּף תַּאֲוֹתִי, וְעֲזוֹת
גּוּפִי. כִּי בִיּוֹדְךָ הַכֹּל, "וּבִיּוֹדְךָ כַּח וְגִבּוּרָה וּבִיּוֹדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לְכָל". וְעֲלֶיךָ לְבַד הִשְׁלַכְתִּי אֶת יְהִבִּי, עֲלֶיךָ לְבַד
אֲנִי נִשְׁעָן וְנִתְלָה וְנִסְמָךְ, כִּי אַתָּה גִּבּוֹר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
הֵן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְזֻמָּה, וְיִי יֹאמֶר לָךְ מֶה
תַּעֲשֶׂה. "הִשְׁיִבְנוּ וְאִשׁוּבָה, כִּי אַתָּה ה' אֱלֹהֵי, רַפְּאֵנִי ה'
וְאַרְפֵּא". רַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאֹת הַגּוּף, הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשַׁעַה
כִּי תַהֲלִתִּי אַתָּה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנִּינָא לֹט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַפְנִי לְכַנֵּס בְּאַמַּת לְכָף זְכוּת, בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ רַבִּי
נַחֲמָן ע"ה, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר וּבִדְוֹר הַזֶּה, וּלְמַדְנִי עֲצוֹת אֲמִתּוֹת לְשִׁמּוֹחַ אֶת נַפְשִׁי
בְּכָל־עֵת, וּלְבַלִּי לְהַנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה לְכַנֵּס
בִּי, רַק אֲזַכֶּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּאַמַּת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ
עַל־יְדֵי דַרְכֵי הַתּוֹרָה.

וְאֲזַכֶּה לִהְיוֹת אִף שִׂמּוֹחַ עַל־יְדֵי כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה
שֵׁישׁ בִּי מַעֲוָדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מָה שֶׁעָשִׂיתִי אִיזָה נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֲנִי שְׂאֲזַכֶּה גַם לְשִׂמּוֹחַ אַחֲרִים -
לְשִׂמּוֹחַ נַפְשוֹת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּלְדוֹנָם לְכָף זְכוּת
תָּמִיד, עַד שִׁיזְכוּ כָּלם לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבְשִׂמְחָה, וְיִקְּמוּ
מִהֲרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חָדָשׁ
אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסִּירוֹתִי אֶת לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי
לָכֶם לֵב בֶּשָׂר". "וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחָקִי תִּלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי
תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם". וְנִזְכֶּה לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה וּבְרִנָּה -
"אֲשִׁירָה לָּהּ בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי. יַעֲרֹב עָלָיו
שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשִׁמּוֹחַ בָּהּ. יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים
עוֹד אֵינָם בָּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה' הִלְלוּיָהּ". (מְבוֹסֵס לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת א צ).

רבונו של עולם

זכנו על־ידי מחצת כפים להמתיק כל הדינים מעלינו
ומעל כל עמך ישראל. ונזכה לדחות מאתנו מחין דקטנות
– מח של תינוק, ותסלק השכחה מאתנו, ותזכנו למחין
דגדלות ולזכרון דקדושה, לזכר את כל דברי תורתך
הקדושה לעולם. ונזכה לבטל מחלקת מן העולם, ותמשוך
שלום גדול בעולם, ותבטל חרב והרג מן העולם, ותקים
מקרא שכתוב, ונתתי שלום בארץ, וחרב לא תעבר
בארצכם. זכנו להתפלל לפניך בכונה גדולה בלב ונפש,
ביראה ובמסירת נפש, ובשמחה, ובמחשבות זכות.
מלא רחמים, זכני לקדשת המחשבה בשעת תפלותינו, כי
אין כחנו אלא בפה, ואין לנו שום סמיכה כי אם על
תפלה ותחנונים. עזרנו להתפלל בהתעוררות ובהתלהבות
הלב, עד שיתעוררו ידי להמחצת כף בקדושה גדולה
בשעת התפלה. וזכנו לקדש המקום בקדשת ארץ ישראל,
ואמצנו להתגבר על מלכות אדום הרשעה, ותזכה את
אחינו שבגלות לבוא לארץ ישראל, ותביא לנו את
משיח צדקנו ויגאלנו גאלת עולם, במהרה בימינו אמן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מו).

רבונו של עולם. אב הרחמים, גאל אותנו מהגלות המרה הזו - הקשה מכל הגליות - גלות הערב-רב שנמצאים בתוכנו ומתחזים כעמך ישראל לבקש טובת בניה ובנותיה, כביכול. הלו כבר הזהרת את משה רבנו כאשר הוציא את ישראל ממצרים - לא לצרף את הערב-רב לעמך הקדושים, כי ידעת מהותם ורשעתם. אך משה רבנו מרב רחמנותו לא שמע לעצתך וצרף אותם לעמך, ובזה טעה טעות מרה שעלתה לנו בסבל רב במשך כל הדורות. זכר מה שאמרת למשה בהר סיני כשעשו את העגל: לך-ירד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים (שמות לב) - עמך ולא עמי - אתה בעצמך לא רצית אותם בתוכנו. למה, אב הרחמים, עלינו לסבל הסבל והיסורים מהם ללא עול בכפנו. די! די! די! אנא! אמר לצרותינו די! נקום נקמת דם עבדיך השפוף, עשה בהם כלה, וקנים את נבואת רבי נחמן (סיפור מעשה ג). "ועשו עליה על המדברים, והרג המלך את המדברים, וחרה להמדברים הנשאים, והלכו ועשו מרידה בין כל המלכים, והיה בין השדים רעב וחלשות וחרב ודבר, ונעשה מלחמות בין כל המלכים, ועל-ידי-זה נעשה רעידת הארץ ונפלה הארץ כלה ונשקה האילן כלו, ולא נשאר מהם כלל, ונעשו כלא היו אמן" (ל' המאסף)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי עַל־יְדֵי הַשְּׁמָחָה שֶׁל שַׁבָּת לְצֵאת מַעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת,
מִשְׁעָבוֹד לְגָאֻלָּה. עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל דַּעְתִּי
בְּתַכְלִית הַגְּדֻלּוֹת וְהַשְׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.
וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכָּה לִירְאָה שְׁלֵמָה – יִרְאֵת ה' – שְׁתִּהְיֶה
הִירְאָה עִם דַּעַת בְּלִי שׁוֹם סִכְלוֹת כָּלֵל.

וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַרִּים וּלְהַגְבִּיחַ עַל־יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ
אֶת כָּל הִירְאוֹת הַנְּפוּלוֹת אֵלַיךְ לְבַד תַּתְּבָּרַךְ. שְׁלֵא יִהְיֶה
לִי שׁוֹם יִרְאָה נְפוּלָה – שְׁלֵא אֶפְחַד וְלֹא אֶתִּירָא מִשׁוֹם
בְּרִיאָה שְׁבַעֲעוֹלָם, וְלֹא מִשׁוֹם אָדָם, רַק מִמָּךְ לְבַד אִירָא
וְאֶפְחַד בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פָּנַי לְבִלְתִּי אַחֲטָא.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לִירְאָה שְׁלֵמָה וְאַמִּתִּית, לִירְאָה אֶת
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ, אוֹתוֹ לְבַד
אִירָא וְבוֹ אֶבְטַח וְאֶשְׁעֵן, וְלֹא אֶפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲעוֹלָם,
וַיִּקְרִים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "ה' אוֹרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָא ה'
מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אֶפְחַד". וְנֶאֱמַר, "הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח
וְלֹא אֶפְחַד, כִּי עָזִי וְזִמְרַת־יָהּ ה', וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
וַיִּשְׁאֲבֵתֵם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה".

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יג.)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׁתִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת
זָרוֹת שֶׁל גְּאוֹת וְגִבְהוֹת וְגִסּוֹת וּפְנִיּוֹת, וְנִזְכֶּה לַעֲנוּה
בְּאַמֶּת.

וְנִזְכֶּה לְקַשֵּׁר אוֹתְךָ בְּמַחֲשַׁבְתֵּנוּ תָּמִיד, שְׁתִּהְיֶה מַחֲשַׁבְתֵּנוּ
קְשׁוּרָה בְּךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ כָּל
הָרָצוֹנוֹת וְכָל הַמַּלְחָמוֹת נֶגֶד רָצוֹנֵנוּ.

וְנִזְכֶּה לְגִמּוּר תָּמִיד חֲפָצֵי שְׁמִים כְּרָצוֹנְךָ וְכְרָצוֹן צְדִיקְךָ
הָאֱמִתִּי בְּאַמֶּת, וְלֹא יִהְיֶה כֹחַ לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב לְמוֹנֵעַ
אוֹתֵנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, מִשׁוֹם דָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה עוֹזֵר
לֹא כֹחַ כְּמוֹנִי, וְנוֹתֵן לִיעָף כֹּחַ.

עֲזָרְנִי לְגִמּוּר רָצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, הֵן מֶה שְׁנוּגֵעַ לִי בַּפֶּרֶט, הֵן
מֶה שְׁנוּגֵעַ אֶל הַכֹּל.

עֲזָרְנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ שִׁיִּגְמַר הַכֹּל כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב – ה' יִגְמּוּר
בְּעֵדִי, ה' חֲסִדְךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תָּרָף.
יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי,

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא תפילה מ"א)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ, שְׁמַר עַל יְלָדֵינוּ הָעוֹמְדִים בְּגְבוּלוֹת

לְהַגִּיט אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהִבְטַחְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ.

וְאַנֵּא בָטַל כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ ח"ו עַל בְּנֶיךָ אֱהוּבֶיךָ.

אָנֵּא ה'! תַּעֲשֶׂה אִתָּה אֶת מַלְחַמָּתְנוּ בְּדֶרֶךְ גֵּם, כְּפִי

שֶׁאִמַּרְתָּ לְמֹשֶׁה בְּמִצְרַיִם: "ה' יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם

תַּחֲרִישׁוּן".

תַּתְּנֶהג עִמָּנוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים. מִגֵּר אֶת אוֹיְבֵינוּ

שֶׁהֵם אוֹיְבֶיךָ בְּדֶרֶךְ גֵּם. קָיָם בָּהֶם "וְסָכַסְכָּתִי מִצְרַיִם

בְּמִצְרַיִם" - שִׁילַחְמוּ בֵּינָם לְבֵין עַצְמָם.

שְׁלַח מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שִׁיפְעִילוּ אֶת חֶרֶב אָדוֹם עַל

אָדוֹם וַיִּשְׁמַעֲאֵל. "חֶרֶבָם תָּבוֹא בְּלָבָם וְקִשְׁתוֹתָם

תִּשְׁבְּרֶנָּה".

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! מִסְפִּיק קְרִבְנוֹת נִהְרָגוּ עַל קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

אָנֵּא תִבְטַל אֶת הַסִּכָּנָה, שְׁח"ו, יִפְגְּעוּ עוֹד מִבְּנֶיךָ. תִּמְגֵּר

אֶת אוֹיְבֵינוּ בְּלִי שִׁיפְגַע שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.

זָכַר כְּמָה אֱלֹמָנוֹת וִיתוּמִים וְהוֹרִים וְאֲחִים וְאֲחִיות

שְׁכוּלִים יֵשׁ עַד עַכְשָׁו.

אֵל תוֹסִיף עוֹד צָעַר עַל בְּנֶיךָ. רַחֵם עַל בְּנֶיךָ וְקָיָם בָּנוּ:

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ רַעַז ~

”הֵן אֵל כָּבִיר לֹא יִמָּאס” - הַקֶּבֶד”ה לֹא מוֹאֵס בְּתַפְלַת הָרַבִּים. קִבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵינוּ וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּנְפִלְאוֹת כְּפִי שְׁעִשִּׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ - כְּדִי לְהַחְזִיר בְּנֵיךְ אֵלֶיךָ בְּאַהֲבָה. אֲנֵא זִכֹּר זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ, וְזְכוֹת רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא, שֶׁרַחֲמָנוּתוֹ עַל בְּנֵיךְ לֹא פָסְקָה - שֶׁמָּסַר נַפְשׁ לְחִזְק וּלְעוֹדֵד בְּנֵיךְ שֶׁנִּמְצְאִים בְּצַעַר הַגָּלוּת הַזֹּה. אֲנֵא, קַח זְכוּתֵיהֶם לְמַעַן שְׁמִירַת עַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנֵא! אֲנֵא! אֲנֵא רַחֲמָן! רַחֵם שְׁנוּכֵל לֹמֵר בְּקֶרֶב: ”בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמּוֹ בְּרַחֲמִים. אָמֵן וְאָמֵן!

(לשון המאסף)

רבונו של עולם

בעל הרצון, בעל הרחמים, חנני שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת. חוסה עלינו כרב רחמיה, ועזרנו וזפנו בכת וזכות הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדשה, שנזכה לעזר ולגלות ולהאיר את הארת הרצון שברצונות – המכנה "מצח הרצון" – שמגלה שהכל נעשה ברצונך, ועל ידי זה לבטל מן העולם את מצח הנחש שהוא האפיקורסות וחכמת הטבע שכוּפּר באמונה שהכל ברצונך, ואין שום דרך הטבע כלל.

תגלה שאתה בראת עולמך ברצונך הטוב אחר העדר הגמור, והוצאת כל העולמות מאין המחלט ליש, ובראת יש מאין, ואתה מנהיג עולמך ברצונך לבד, ואין שום חיוב הטבע כלל.

ותתן לנו חכמים אמתיים דקדשה, ותתן להם כח, שיקשרו כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, למצח הרצון, לרצון שברצונות, עד שיתגלה ויאיר הארת הרצון הזו בכל העולם, ונזכה כלנו לכסף ולהשתוקק תמיד לעבודתך באמת, ברצון חזק ותקיף מאד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

שׁוֹמְרֵנוּ מִתְּאוֹת נְאוּף, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּכָה לְשׁוֹמֵר אֶת הַלִּיחוֹת
וְהַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ שִׁיעֲלוּ אֶל הַמֶּחֱ לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל אֶת
דַּעֲתֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא יֵצְאוּ לַחוּץ חַי' עַל־יְדֵי רְבוּי
מִשְׁגָּל. וְתַצִּילֵנוּ מֵרוּחַ שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן הַבָּא עַל־יְדֵי תְּאוֹת
הַמִּשְׁגָּל, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נְתִיבִישִׁים הַלִּיחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁל
הַגּוּף, שִׁמְזָה נַעֲשִׂים כָּל הַמִּשְׁגָּעִים שֶׁבְּעוֹלָם.

רַחֵם עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מִקָּצֵר רוּחַ וּמִהַפְסֵק הַנְּשִׁימָה, שְׁנוּכָה
לְהַמְשִׁיךְ אֵילֵינוּ תְּמִיד רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה בְּכָל רָגַע וּרְגַע.
וְתִשְׁמֹר שִׁמְשֹׁכוֹ שְׁמָנִים קְדוּשִׁים לְשִׁכְלָנוּ עַד שִׁיְהִיָּה
שִׁכְלָנוּ בּוֹעֵר בְּהַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וִיְהִיָּה הוֹלֵךְ וְגְדוֹל
בְּאַמֶּת. וְתִזְכְּנוּ לַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ מִפְּסֻלַּת
הַלַּחַת, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִתְּעָשֶׁר מִשָּׁה, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי־זֶה
לְהַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל וְקְדוּשָׁה בְּתוֹרַת הַנִּמְשָׁךְ עַל־יְדֵי עֲשִׂירוֹת
גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְנִזְכָּה לִירְאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִתֵּן פַּחַדָּה ה'
אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשִׂיָּה וְיִירְאוּהָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּל־ם
אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבָּב שָׁלֵם (מְבוֹסֵס עַל שֵׁם תַּפִּילָה ס).

שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים

וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חֹסִיד, מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תַּפְלִטֵּנִי.
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲזוֹי, לָמָּה זִנְחָתָנִי לָמָּה קִדַּר אֶתְהִלָּךְ
בְּלַחֲץ אוֹיֵב.

שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ הִמָּה יִנְחוּנִי, יְבִיאֻנִי אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ
וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ.

וְאַבּוֹאָה אֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים, אֶל אֵל שְׁמִיחַת גִּילִי, וְאוֹדְךָ
בְּכָנוֹר אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי.

מִה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמִה תִּהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי לֹא־לֵהִים, כִּי
עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנֶי וְאֱלֹהֵי.

(תהלים מג. מתוך תקון חצות)

ה' אלהי

וַאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וּשְׁמַע קוֹלֵנוּ כַּאֲשֶׁר אָנוּ
צָרִיכִים לְפָרֵשׁ שִׁיחַתֵּנוּ לְפָנֶיךָ וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן
וּלְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ עַל כָּל מָה שְׁחָסֵר.
זַכֵּנוּ תָמִיד לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְּבוּרִים טוֹבִים דְּבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים,
דְּבוּרִים הַנְּשַׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים אֵצֶלְךָ, וְיִתְקַבְּלוּ וְיִכְנסוּ דְּבָרֵי
בְּלִבְךָ, בְּאִפֹּן שֶׁתִּמְלֹא כָל מְשָׁלוֹתֵי בְּרַחֲמִים וּתְקַרְבֵּנִי
אֵלֶיךָ בַּאֲמַת,
כִּי צָרְכִי הֵמָּה מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּלִי
שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ, וְאֵין לִי שׁוּם מְשָׁעַן וּמִבְטָח, כִּי אִם עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים.
גַּם כְּשֶׁצָּרְךָ לְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל עַצְמִי, וּלְדַבֵּר לְעַצְמִי דְּבָרֵי
כְּבוֹשִׁין, וּלְהוֹכִיחַ אֶת עַצְמִי שֶׁלֹּא אֶתְאַכְזֹר עַל גּוֹפִי וְנַפְשִׁי,
תַּעֲשֶׂה שֶׁתִּמְדַּ אֲדַבֵּר דְּבוּרִים הַנְּשַׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים בְּאִפֹּן
שֶׁיִכְנסוּ דְּבָרֵי בְּלִבִּי,
וְאֲזַכֶּה לְעוֹרֵר אֶת עַצְמִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בַּאֲמַת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט).

יְהִי רָצוֹן

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, רַב חֶסֶד וּמִרְבֵּה לַהֲטִיב,
שְׂאֻזָּכָה לַהֲיוֹת תָּמִים עִמָּךְ, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּתַמִּימוֹת
וּבִפְשִׁיטוֹת בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת שֶׁל
הַבַּל כָּלֵל. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם דֶּרֶךְ לַהֲתַקְרֵב
אֵלֶיךָ כִּי אִם עַל־יְדֵי פְשִׁיטוֹת וְתַמִּימוֹת גָּמוּר בְּאַמֶּת
וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְאַנִּי מֵאַמִּין וּמִבִּין מֵרַחוּק שְׂאֶפְלוּ בְּעַמְּךָ
נִפְּלִיתִינוּ עִתָּה בְּתַקְוָה הַגְּלוּת הַמֶּר הַזֶּה בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ, יֵשׁ
דַּרְכִּים שֶׁל תַּמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת וְאַמוּנָה, שֶׁכָּל אָדָם בְּאַשֶּׁר
הוּא שֵׁם, יָכוֹל לַהֲחִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ עַל־יְדֵי־זֶה, וְלִמְצֹא לוֹ
דֶּרֶךְ יֵשֶׁר וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת עַל־יְדֵי דַרְכֵי הַתַּמִּימוֹת
וְהַפְּשִׁיטוֹת, אֵיךְ לִמְצֹא אוֹתָךְ בְּכָל מָקוֹם.

אֶפְלוּ מִי שֶׁנִּפְּל לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּל, כָּלֵם יְכוּלִים לַעֲלוֹת
מִנִּפְּלִיתָם וּרְיִידָתָם, וְלַהֲתַקְרֵב וְלַהֲתַדְבֵּק אֵלֶיךָ, וְלִרְצוֹת
וּלְפִּיֵס אוֹתָךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, בְּתַפִּלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּאַלֶּה חֲפֻצָּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "עֵינִי
בְּנֶאֱמָנִי אֶרְץ לְשִׁבְתָּ עִמָּדִי, הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא
יִשְׁרָתֵנִי", וְנֹאמַר "אֲשֶׁרִי תַמִּימֵי דֶרֶךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת

ה'" (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לט).

רבונו של עולם

חוס ורחם עלי, חוסה עלי כרב רחמיה, הצילני נא מלטיני
נא פדני נא חנני נא, אהה ה'! שטחתי אליך כפי. כי
בתהומות ובלבולים כאלה אשר גברו מאד על הארץ
בימים האלה, אין לי שום עצה ותחבולה להנצל, כי אם
עליך לבד נשענתי, כשם שהצלת את אויר ארץ ישראל
ממי המבול והבלבולים. ברחמיה הרבים תזכני שיהיה
המקום שאתפלל עליו קדוש בקדשת ארץ ישראל,
ותעביר ותסלק משם מי המבול, שהם המחשבות
והבלבולים, ולא יהיה כח לשום בלבול ולא לשום
מחשבות זרות וכפירות לבלבל את תפילתי בשום בלבול
שבועולם. ותהיה תפילתי זכה ונכונה צחה ונקיה, עד
שאזכה על-ידי התפלה להשיג השגות עליונות - סודות
התורה, ותתפאר ותתנשא עם תפלותינו בכל העולמות,
ויהיה לך שעשועים גדולים מתפלותינו ותחנותינו
ובקשתינו. שומע תפלה עדיף כל בשור יבואו. שמע
תפלתנו מעמקי עמקים, ואל תסתיר פניך מאתנו ואל
תעלם אָזְנְךָ משועתנו וצעקתנו, אל תעזבני ה' אלהי.
חושה לעזרתי ה' תשועתי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מד).

אנא ה'!

שְׁלַח לָנוּ מִנְהִיג אֲמָתִי רוּעָה נֶאֱמָן, שִׁיְהִיָּה לּוֹ כַּח לְקָרְבָּנוּ
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וְנִזְכֶּה לְהַכְלִיל בַּשְּׁבָעָה רוּעִים דְּקִדְשָׁה, שֶׁהֵם
 כָּל־לִיּוֹת הַקִּדְשָׁה, כָּל־לִיּוֹת אֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם
 קִדְשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה עַל יָדָם. וַעֲשֵׂה
 לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַשְּׁבָעָה רוּעִים שֶׁהֵם אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
 מֹשֶׁה, אֶהֱרֹץ, יוֹסֵף, דָּוִד, וְלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים, וְלְמַעַן
 הַצַּדִּיק יִסּוּד עוֹלָם רַבְּנוּ נַחֲמֵן זִי"ע (זָכְרוּ יָגוּ עָלֵינוּ). וְתִמְלֹא
 רַחֲמִים עָלֵינוּ וְתִקְבַּע וְתִטַּע בְּלִבָּנוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה
 בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁנִּזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, וּבַצַּדִּיקֶיךָ
 הָאֲמֵתִיִּים; הֵן בַּצַּדִּיקִים אֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, הֵן בַּצַּדִּיקֵי
 אֲמֵת וּמוֹכִיחֵי אֲמֵת וּכְשָׁרִים אֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְלֹא
 יִהְיֶה לִּי שׁוֹם הִרְהוּר אַחֲרֵיהֶם כָּלֵל. וְאַזְכֶּה עַל יָדֵי
 הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי אֱמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת
 מִן הָעוֹלָם, וְכָל־שֶׁיִּשׁוּבוּ לְאֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה. וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל
 מוֹסֵר וְתוֹכָחָה מִמוֹכִיחֵי אֲמֵת, וְיִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבָּנוּ.
 וְנִזְכֶּה לָשׁוּב עַל יָדֵי זֶה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ. וְתִקְבֹּץ
 נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל, וְשָׁלֵא יִגְרְשׁוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹמָם.
 וְתִשֵּׁם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְתִטְהַר אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. (תפילות א כב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכּוּנוּ לְהִיטּוֹת טוֹבִים לְכָל, וְלֹא אַחֲקוֹר אַחֵר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם,
רַק אֲזַכֶּה לְהַשְׁתַּדֵּל לְמַצֵּא תְּמִיד זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ, אֲפִלּוּ בַּהֲפָחוֹת
שֶׁבִּפְחוֹתֵינוּ, וְאֲפִלּוּ בַּהֲקַל שְׂבָקִים, אֲפִלּוּ בַּהֲחֻלְקִים
וְהַרְדָּפִים אוֹתִי, כָּלֵם אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְדוֹנֵם לְכַף זְכוּת
תְּמִיד, וְתִתֵּן לִי שֶׁכֶּל וְדַעַת מֵאֲתָךְ אֵיךְ לְחַפֵּשׂ וְלְמַצֵּא
בָּהֶם זְכוּת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל בְּנֵי אָדָם
הָרָעִים שֶׁהֵם עֲזִי פָנִים שְׂבִדּוֹר, הַמְּחַפְּשִׁים תְּמִיד לְמַצֵּא חֵב
וּפָגַם בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תִּשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם וְאֵל יַעֲלֶה קְטָרוֹגָם
לְפָנֶיךָ כָּלֵל, וְתִסָּתֵם הַפְּרָגוֹד בְּפָנֵי דְּבָרֵיהֶם הָרָעִים, וְאֵל
יִכְנֹסוּ דְּבָרֵיהֶם בְּאֲזָנֶךָ כָּלֵל. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבָּבָם
הָרָע, וְהֵם עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל יְצֵת וּמִקְטָרְגִּים עָלֵינוּ
וְרוֹצִים לְרַחֲקֵנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ, וּמֵהֶם נִמְשָׁכוּ וּבָאוּ עָלֵינוּ כָּל
הַקְטָרוֹגִים וְהַנְּסִיווֹת וְהַבְּלוּבִיּוֹת, אֲשֶׁר עַל־יָדָם נִתְּרַחֲקֵנוּ
מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת. אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ
בְּכָל יְצֵת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, כִּי רַבִּים קָמוּ עָלֵינוּ מְאֹד.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֶם! (לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא לַח).

ה' אֱלֹהֵינוּ! זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לַתּוֹן צְדָקָה לְצַדִּיקִי
אֲמַת. לְמַעַן נִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַנָּצֵל מִלְשׁוֹן הָרַע
וּדְבָרִים בְּטִלִּים וְגֵאוּהָ. וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שִׁיְהִיָּה כָּל
דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוּדְתֶּיךָ, וְלֹא נִדְבֹר דְּבָרִים בְּטִלִּים
לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם.
וּבִפְרָט שׁוּמְרֵנוּ מִחֻטָּא וְעוֹן הַגָּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹן
הָרַע וּרְכִילוֹת שֶׁהוּא חֲמוּר בְּיֹתֵר, תַּצִּיל אוֹתִי וְכָל עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל
שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם.

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מֶרְמָה. וְתִזְכְּנִי לְמַדַּת
עֲנוּהָ בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה, וְאַזְכֶּה לִידַע
שְׁפָלוּתִי בְּאֲמַת. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִן הַכַּעַס, שֶׁלֹּא
אֶכְעֹס לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבַר, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם הַקִּפְדָּה
כָּלֹל, רַק נִזְכֶּה לְדַבֵּק בְּמַדּוּתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹבִים לְכָל.

וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחוֹסֵר, וְתִזְמִין
פְּרִנְסַתְנוּ קוֹדֵם שֶׁנִּצְטָרֵךְ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוֹם, בְּהִתֵּר
וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכָבוֹד וּבִנְחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרַחֲבָה
וְהַמְּלָאָה, בְּאִפֶּן שְׁאוּכָל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמַת כָּל יְמֵי חַיִּי

עַד עוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ד.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

מֵלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמֵטִיב לְכָל. זְכַנִּי לְטָעַם טָעַם עֲנָג שִׁבְתְּ
בְּאַמֶּת, וּלְבַטֵּל כָּל הַשְׁעָבוֹד שֶׁל יָמֵי הַחֹל, וּלְיֵשֵׁב דַּעְתִּי
בְּשִׁלְמוֹת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה עַל
דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ, שׁוּם מַחְשָׁבָה בְּאַיִזָּה עֶסֶק
וּמְלָאכָה וּמַשָּׂא וּמַתָּן, וְלֹא שׁוּם דָּאָגָה וְטֹרְדָא כָּלֵל, רַק
יְהִיָּה בְּעֵינַי כָּאֵלוֹ כָּל מְלָאכְתִּי עֲשׂוּיָהּ. וְאַזְכֶּה בְּאַמֶּת
לְמִנּוּחָהּ וְעֲנָג וְשִׁמְחָה שֶׁל שִׁבְת־קֹדֶשׁ, מְנוּחַת אֲהָבָה
וְנִדְבָהּ, מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלוּהָ וְהַשְׁקָט
וּבְטָח, מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׁאַתָּה רוֹצָה בָּהּ.

שְׁמַחְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תָּמִיד, וּבִפְרֹט בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים
טוֹבִים. תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּכִיתָ. כִּי
אֵין מִי שְׂיוֹכֵל לְשִׁמַּח אֶת נַפְשִׁי, כִּי אִם אַתָּה לְבַד, בְּחִסְדְּךָ
הָעֶצוּם לְבַד, בְּזִכּוֹת וְכֹחַ הַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים.
קֹדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מְטוֹבָךָ
וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת,
וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְת־קֹדֶשְׁךָ, וְיִנּוּחוּ
בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקֻדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

כָּבֵד בָּאתִי בַיָּמִים. חוֹס וְחֹמֶל עָלַי וְחֹזֵק אֶת לְבָבִי
שְׂאֵת־חֵיל מַעֲתָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא,
שְׂאֵמֶשִׁיךְ וְאַשְׁמִיט אֶת עֲצָמִי מִתְּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ,
רַק אֲרַגִּיל אֶת עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה וְשִׁתִּיה וּמִשְׁגָּל
כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁשֵׁם אֵין שׁוּם תְּאוֹה מִתְּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה
כָּלֵל, כִּי כָבֵד כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי, וְעָבְרוּ הִרְבֵּה הִרְבֵּה מִשְׁנוֹתַי,
וְכָבֵד בָּאתִי בַיָּמִים, וּבְכָל יוֹם מִתְקַרְבִּים לְיוֹם הַמִּיתָה,
וּבִהְכָרַח לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ.

זִכְנִי שְׂאֵת־חֵיל לְהַתְנַהֵּג אֶת עֲצָמִי בְּמִנְהַג הַמָּקוֹם הַהוּא
שְׂאֵנִי עֲתִיד לִילֶךְ לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, אִם קָרוֹב וְאִם רָחוֹק,
אִם מַעֲט וְאִם הִרְבֵּה אַחֲרֶיהָ עוֹד, אֲבָל עַל כָּל פָּנִים (בְּכָל
אוֹפֵן) - הַכֹּל יַעֲבֹר כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֲנוּ מִכְרָחִים לִילֶךְ לְשֵׁם,
אֲשֶׁר שֵׁם אֵין שׁוּם תְּאוֹה וּמִדָּה רָעָה, וְלֹא שׁוּם מִנְהַג
מִמִּנְהַגֵּי עוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא כְבוֹד וְהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שִׁקָּר, כִּי
שֵׁם עוֹלָם הָאֱמֶת, וְאֵין מְלוּיָן לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב,
וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, וְלֹא שׁוּם תְּאוֹה וְכְבוֹד שֶׁל
עוֹלָם הַזֶּה, זִכְנִי לְהַרְגִּיל עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא.

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת קִמָּא מ'ט')

רבונו של עולם

למדני לידע ולהבין איך להגדיל את דעתי בענין הרמזים
שאתה מרמז לנו בכל עת להתקרב אליך. ואיך לצמצם
את דעתי שלא יצא חוץ מהמדה, שלא אחקר במכסה
ממני, רק במה שהורשתי להתבונן - בהדרגה ובמדה כפי
מדרגתי.

זכני להבין תמיד בכל עת את כל הרמזים שאתה מרמז
לי תמיד ברחמיך, על ידי כל הדברים שבעולם, ועל ידי
כל המחשבות והדבורים והעשיות שאתה מזמין לי בכל
עת, אשר בכלם אין פונתך שום דבר, כי אם לרמז לי
על ידים להתקרב לעבודתך באמת.

זכני ברחמיך להיות מסתפק במועט מהעולם הזה, ולא
אשתמש בעסקי העולם הזה כי אם מה שמכרח בתכלית
הצמצום לשמך ולזכרך לבד. ואפלו כשתזכני להבין את
הרמזים דקדושה, אף על פי כן, לא אהיה נוטה כלל
להרבות בעסקי העולם הזה, רק להסתפק בהכרחיות
לבד, ובקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבד, ועקר עסקי
יהיה רק בעבודת ה', לעסק כל ימי בתורה ותפלה

ומעשים טובים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אב הרחמים. זַכֵּנִי להיות בשמחה תמיד
ולהרחיק ממני את העצבות והדיכאון הפוקד אותי יום
יום.

תן לי כוח לשאת את חיי בקלות ולצחוק מהכול,
לדעת שכל העולם בידך ואתה מוביל את הכול לתכלית
נפלאה שלשמה בראת הכול.

תן לי אמונה ודעת לידע ולהאמין שכל מה שעובר עלי
במשך כל חיי, הכול ממך ולטובה גדולה.

תן לי עיניים מזוככות לראות ולהבחין בכל הטוב
שבראת למעני, כדי שאשמח בזה, ובעיקר, זכני לקיים
רצונך ומצוותיך שהם שורש השמחה,
כמו שאמר דוד המלך: "פקודי ה' ישרים משמחי לב".

(מתוך הספר דבש מסלע)

רבונו של עולם

זכנו לשמע קול הקריאה של הימים הטובים הקדושים,
אשר הם קוראים ומגלים את הרצון – שהכל נעשה
ברצונה ואין דרך טבע כלל. כי בימים הטובים – שלשת
הרגלים: פסח, שבועות, סוכות – עשית עמנו נסים
ונפלאות גדולות ונוראות, פלאי פלאות נגד הטבע –
להוכיח שהכל ברצונה. זכנו לקבל את כל השלש רגלים
בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה. כדי שנזכה לשמע את
קול הקריאה הגדולה של היום-טוב קדש, שמכריז וקורא
ומגלה את הרצון, שאין שום חיוב הטבעי כלל –
להטביע זאת בתודעתנו; ברצונה הגלית אותנו בין הגוים
לטובתנו, ואמה עתיד להוציאנו מביניהן מהרה, ונזכה
לשמח מאד מאד בכל הימים-טובים בשמחה שאין לה קץ
וסוף, נגילה ונשמחה בישועתך. זכנו לקיים את כל דברי-
תורתך באהבה באמת ובתמימות בלי שום חכמות כלל.
ותתבטל חכמת הטבע מכל העולם ובפרט מעמך ישראל
הקדוש, אשר בהם בחרת. ויתפשט הארת הרצון בעולם,
וידעו הכל כי אין שום חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג
ברצונה הקדוש לבד. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ד).

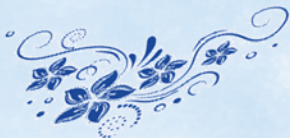
רבונו של עולם

זפני להתקרב לצדיקי אמת ולמוכיחי אמת. ואזכה שיהיה לי עזות דקדשה לעמד כנגד עזי פנים שבדור הרוצים להרחיק מצדיקי אמת. ותצילני מן התועים ומן מנהיגי שקר אשר כל מלכותם והתנשאותם רק עלידי עזות דסטרא אחרא (של הצד האחר). והם משתררים ומתגאים על עם דל בחנם, אשר אתה לבד ידעת כמה רעות הם גורמים. ולא די שאינם יכולים לקרב אותנו אליך באמת, כי אם רוצים לרחקנו מנקדת האמת, מצדיקי אמת - מכשירים אמתיים. רחם עלינו ברחמיך ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים ממנהיגי שקר. ותעזרנו שיהיה לנו כח עלידי עזות דקדשה להוסיף עז ותעצומות בקדשה שלמעלה. ואתה תשפיע עלינו תוספות עז מאתך להתגבר ולהתאמץ בעבודתך ובתורתך וביראתך, בכח וגבורה גדולה, ובעזות גדול דקדשה. ולא נתביש מפני המלעיגים, ולא יפל עלינו שום פחד ובושה, ולא שום חלישות הדעת משום אדם שבעולם, כי אם ממך לבד נירא ונפחד ונתביש תמיד, לבלי לסור מרצונך ימין ושמאל מעתה ועד עולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כב).

יְהִי רָצוֹן

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּבַטֵּל מִלְחָמוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם,
וְתַמְשִׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלָא בְּעוֹלָם,
וְלֹא יִשָּׂאוּ עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.
רַק יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֶל הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ,
אֲשֶׁר לֹא בָּאנוּ לָזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִּיל רִיב וּמַחֲלָקֶת,
חֵס וְשָׁלוֹם,
וְלֹא בְּשִׁבִּיל שִׁנְאָה וְקִנְאָה וְקִנְטוֹר וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים,
חֵס וְשָׁלוֹם,
רַק בָּאנוּ לָעוֹלָם כְּדִי לְהַכִּיר וּלְדַעַת אוֹתָךְ תִּתְּבַרְךָ לְנִצָּחַת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא תפילה נג)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסֶדֶיךָ חָנַם, בָּרָאתָ וְקִנִּיתָ עוֹלָמְךָ כִּי (26)
דוֹרוֹת קוֹדֶם מִתֵּן תּוֹרָה, שָׂאזְ הָיָה הָעוֹלָם מִתְקִים בְּלֹא
עֲבוֹדַת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, כִּי אִם בַּחֲסֶד חָנַם לְבַד.
רַחֵם עָלֵינוּ גַם עַתָּה וּפְתַח לָנוּ אוֹצָרְךָ הַטּוֹב, אוֹצֵר מִתְנַת
חָנָם, וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וַחֲסֶד חָנָם בְּכָל עֵת.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ שְׁנִזְכֶּה לַהֲגוֹת בְּדִבְרֵי
תּוֹרָתְךָ יוֹמָם וּלְיָלָה, וְגַם אֲדַע לְכוֹן הַזְּמַן הַמוֹכֵר
לַהֲתַבְטֵל. כִּי בַּהֲכָרַח לַהֲתַבְטֵל קֶצֶת לַפְעָמִים מִלְּמוֹד
הַתּוֹרָה, כִּי צָרִיכִין זְמַן לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְעֶסֶק בְּצָרִיכֵי
פְּרִנְסָה וּשְׂאֵר הַכְּרַחֲיוֹת הַגּוֹף, אוֹ לַהֲתַבְטֵל לַפְעָמִים לְפַקֵּחַ
אֶת הַדַּעַת שֶׁלֹּא יִתְבַּלְּבֵל מִרְבּוֹי הַלְּמוֹד יוֹתֵר מִהַמְדָּה.
זַכְּנוּ לַהֲתַקְרֵב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם הַמְקִימִים אֶת כָּל הָעוֹלָם
בְּתוֹרָתָם וְקִדְשָׁתָם וּבְדַרְכֵי פְּשִׁיטוֹתָם הַנִּפְלְאִים, שְׁנִזְכֶּה
בְּכַחֲם לַהֲמָשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁהּ וְחַיּוֹת מִהָאוֹצֵר מִתְנַת חָנָם
הַפְּתוּחַ וְעוֹמֵד לַפְּנִיָּהֶם. אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה הֵם מַחֲיִין אֶת
עַצְמָם וְאֶת בְּעָלֵי תּוֹרָה בַּעֲצָה שְׁבִטִילִים מִן הַתּוֹרָה, וְאֶת כָּל
הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים שֶׁבְּעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לט).

ריבוננו של עולם

אב הרחמן, אנא זְפַנִּי לשלום פנימי, שלום בְּעַצְמִי, שלום עם עצמי.

שמדותי לא יתנגשו אחת בשניה וימררו את חיי.
זְפַנִּי לשלום בית, לשלום עם חברי, ובעיקר לשלום איתך. שאודה לך על כל מה שאתה מעביר עלי בחיי, שלא אטען ואתלונן נגדך - שאקבל הכל באהבה, אף על פי שזה סותר את הבנתי.

ריבוננו של עולם, אבי אב הרחמן. אנא ברחמך הרבים גאל אותי מכל הייסורים, ייסורי הנפש, ייסורי הדמיון. נכון שכל ייסורי מדמיונותי, אבל ריבוננו של עולם, אני מרגיש צער מזה ממש, כאילו באמת יש בעיה רצינית, וכל זה נובע מקטנות דעתי שאיני מרגיש אותך בעולם - איני מרגיש את מציאותך ואת כוחך הגדול שמלווה אותי על כל צעד ושעל.

אנא! ריבוננו של עולם, תן לי דעת לקלוט את האמת שאתה נמצא, וכל מה שנעשה - הכל ממך לטובתי. ועד שאזכה לדעת הזו, לפחות תן לי אמונה להאמין

בזאת. (מתוך הספר דבש מסלע)

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שֶׁתְּהִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶּיךָ
הַעֲצוּמִים, לְלִמּוּד וּלְלִמְדָּה וּלְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה
תָּמִיד, וּלְהַגוֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְלֵילָה.

וּבְזִכּוֹת וּכְחַ לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תְּזַכֶּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ אֶת הַיֵּצֶר
הָרַע מִקֶּרְבָּנוּ, וְנִזְכֶּה לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל אֶת הָרוּחַ שְׁטוּת וְכָל
מִינֵי שִׁגְעוֹן שֶׁנִּתְדַּבֵּק בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים –
הַכֹּל נִזְכֶּה לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל עַל־יְדֵי לְמוֹד וְעֶסֶק הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא כֹּלָה שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים,
שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כֹּחַ לְהָרוּחַ שְׁטוּת וּשִׁגְעוֹן לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ
כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא א)

אומר רבי נחמן:

א. עַל כָּל הַדְּבָרִים, הֵן עַל דְּבַר
גָּדוֹל הֵן עַל דְּבַר קָטָן, תִּתְפַּלֵּל

ב. מִי שֶׁאֶפְשָׁר לוֹ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
עַל חֲבֵרוֹ וְאִינוּ מְבַקֵּשׁ, נִקְרָא
חוֹטֵא

ג. בְּשַׁעַת תְּפִילָּה יִפְרֹשׁ כַּפָּיו,
כְּאִלוּ מִקְבֵּל אֵיזָה דְּבַר.

(ספר המדות – תפילה)

ה' א-להים!

אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת מְמַשֵּׁלְתָּ, כִּי אַתָּה מְקוֹמוֹ
שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמָךְ.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, וְתֵן לָנוּ בְּאַמַּת לֵב כְּשֶׁר וְטָהוֹר
לְעִבּוּדְתְּךָ וְלִירְאָתְךָ - לֵב יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמַּת, עַד שְׁנֹזֶכָה
שִׁיְהִיָּה הַלֵּב מְשָׁכֵן כְּבוֹדְךָ - שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ לְבִי
הֶרְגַּשְׁתָּ שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַשּׁוֹכֵן בְּתוֹךְ
לְבָבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, כִּי עָקָר
הָאֱלֹהוּת הוּא בְּלִבִּי.

רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ שִׁיְהִיָּה לְבִי מָלֵא בְּהֶרְגַּשְׁתָּ
אֱלֹהוּתְךָ עַד שֶׁלֹּא יוּכַל שׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם לְבַלְבֵּל וְלִמְנַעַ
אוֹתִי מֵעִבּוּדְתְּךָ וּמִירְאָתְךָ, רַק אֲזֻכָּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ וְלִמְצֹא
אוֹתְךָ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁבַעְעוֹלָם. זַכְּנוּ לִהְיוֹת נִכְלָלִים בְּךָ
בְּכָל לֵבָב בְּאַמַּת בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא שְׁבַעְעוֹלָם, עַד שֶׁכָּל
הַמְּקוֹמוֹת שְׁבַעְעוֹלָם יִהְיוּ בְּטָלִין וּמִבְטָלִין נִגְדִי בְּתַכְלִית
הַבְּטוּל, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כֹּחַ לְבַלְבֵּל אוֹתִי, חֵס וְשָׁלוֹם,
מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה, רַק אוּכַל לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וְלִמְצֹא
אוֹתְךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמַּת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁבַעְעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נב)

רבנו של עולם

זכנו לאמונת חכמים בשלמות. ונזכה שיחברו בכל פעם ספרים הרבה בתורתנו הקדושה. ויהיה לנו אמונה שלמה בכלם, ולא יהיה אצלנו למותר שום ספר המדבר מענייני תורתנו הקדושה, הן המדברים בפשט, רמז, דרוש, סוד. הן ספרי המפרשים והמבארים. הן ספרי הפוסקים ושאילות ותשובות. הן ספרי מוסר. הן ספרי תפלות וזוהים ושירות ותשבחות להשם יתברך, וכל מיני ספרים המדברים בענייני תורתנו הקדושה, כלם יהיו חשובים ויקרים בעינינו מאד. הן אותן שנתחברו כבר. הן העתידים להתחבר. כי כלם מכרחים ונצרכים להעולם, כי הם חיינו וארץ ימינו, וכלם משמיעים ביראה יחד בקול דברי א-להים חיים ומלך עולם. כלם מדברים מרצונך הטוב הגנוז בתורתך הקדושה, וכלם מעוררים לעבודתך וליראתך. רבנו של עולם, הצילני שלא אתלוצץ משום ספר מתורתך הקדושה, ותצילני מענש הקשה והמר המגיע להמלציג על דברי חכמים שהוא נדון בצואה רותחת - בדמיונות ובלבולים. הצילני נא, שמרני נא שלא אכשל בעון זה לעולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סא).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל. שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מַחְקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְזָרוֹת.

וְזַכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת זָרוֹת כָּלָל, רַק נִזְכָּה לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּלְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ בְּעוֹבְדָא וּבְמַלּוּלָא (במעשה ובדבור), בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם בְּאַמֶּת מְקַרָּא שְׁפָתוֹב: "סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם".

וְנִשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת אַחֲרֵי גּוֹנוֹ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת תַּמִּימִים עִם ה' אֱלֹהֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל־יְדֵי הַתַּמִּימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת לְהַשִּׁיג אֶת הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי, תְּכֵלִית הַנִּצָּחִי. וְתִשֵּׁים חֻלְקָנוּ עִם הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, אֲשֶׁר לָהֶם צְפִנְתָּ רַב טוֹבָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב "מָה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צְפִנְתָּ לִירֵאֶיךָ פֹּעֲלֶתָ לַחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי־אָדָם".

וְנֹאמַר, "כִּי עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זּוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ". (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יד).

רבונו של עולם

גִּלְהָ לָנוּ נִפְלְאוֹת וְנִסְתָּרוֹת שְׁבִתוֹרְתְּךָ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר
צָפַנְתָּ וְגִנְזָת לִירֵאִיָּךְ. וְנִזְכָּה לִידַע וּלְהַבְדִּיל בֵּין אֲסוּר
וּמִתָּר, בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל, וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר, וּבֵין
כָּשֶׁר לַפָּסוּל. וְתַעֲזָרְנוּ לְהַפְרִישׁ עֲצֻמְנוּ מִן הָרַע וְהָאֲסוּר
לְגִמְרִי, וּלְדַבֵּק עֲצֻמְנוּ אֶל הַקְדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה,
לְסוּר מֵרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִינְיָה תְּמִיד. וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת
שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל־יְדֵי עֲסָקְנוּ בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
לְעוֹרֵר גַּם הָרְחוּקִים מֵאַתָּנוּ מְאֹד בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.
לְהוֹצִיאָם מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר, מִחֹל לְקֹדֶשׁ.
וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ חַיִּים וְאַרִּיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים לְתוֹךְ
הַמַּלְכוּת וְהַמְּמִשְׁלָה שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד מֵאַתָּנוּ. וְלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ
עִם הַמַּלְכוּת שִׁלְנוּ לְצָרָה עֲצֻמְנוּ כָּלֵל, כִּי אִם לְשִׂמְחָה
וּלְעִבּוּדְתְּךָ לְבַד בְּאַמֶּת. וְתַחַנְּנוּ מֵאַתָּה שְׁכָל וְדַעַת דְּקִדְשָׁה,
שְׁנִזְכֶּה לִידַע אֵיךְ לְהִזְהִיר וּלְהוֹכִיחַ אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם
תַּחַת מְמִשְׁלָתְנוּ - כָּלֵם נִזְכֶּה לְהוֹכִיחָם שְׂיָשׁוּבוּ אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וְיַחֲסוּ עַל נַפְשָׁם לְדַבֵּק בַּתּוֹרָה ה', לְסוּר מֵרַע
וּלְעֲשׂוֹת טוֹב, וּלְבַלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמָאל (מְבוֹסֵס עַל

ל תפילות א נו).

רבונו של עולם

נתת לנו ברחמיך מתנה טובה שהייתה בבית גנוזיך ושפת שמה.

על כן באתי להפיל תפילתי ותחנוני ובקשתי לפניה ה' אלהי ואלהי אבותי, כשם שגברו רחמיך וחסדיך לתן לנו מתנה טובה קדושה זאת, כן תעניקנו מטובך הגדול, ותשפיע עלינו ממעון קדשך ותעזרנו לקבל מתנה זו, שנזכה לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ונמשיך עלינו קדשת שבת תמיד, ונזכה לברר ולהעלות הטוב שבנו מתוך הרע הנאחז בנו ולהגיע לשלמות, כמו שלשון הקדש בא לשלמות על ידי שמעלים אליו את הטוב שבלשון תרגום - המערב טוב ורע.

ונזכה לקדשת הברית התלוי בלשון הקדש, ונשוב אליך באמת, ונזכה תמיד לעלות מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה כרצונך הטוב באמת, עד שנזכה להכלל בשבת העליון - יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה ה' צורי וגואלי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יט)

ה' א-להים!

אֱלֹהֵי כָל יִשְׂרָאֵל, בָּאתִי לִפְנֶיךָ וְכַפִּי פְּרוּשׁוֹת מוֹל אֲרוֹן
בְּרִיתְךָ, וְעֵינַי מִיַּחְלוֹת לַהֲמוֹן חֲסִדֶיךָ, שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְהַגְדוֹלִים עָלַי בְּזָכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
וְהַזְקֵנִים דִּקְדָּשָׁה.

וּתְמַשִּׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, רוּחַ
קְדֻשָּׁה וְטָהָרָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ יְצִיָּה וְגִבּוּרָה, רוּחַ
דַּעַת וִירָאָת ה', בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַהִרְהוּרִים
וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת לְבִטְלָם מִמֶּנִּי, וּלְהַסִּיחַ דַּעְתִּי לְגִמְרִי.
וְאֲזֹכָה לְהוֹצִיא מִכָּל הַדְּבָרִים הָרָעִים - מִכָּל הַקְּלָפוֹת - אֶת

כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוֹשָׁה - נִיצוּצֵי שְׁכָלִי - שֶׁהִשְׁקַעְתִּי
בִּינֵיהֶם. זִכְנִי לְבָרֵךְ הָרוּחַ טוֹבָה מִן הָרוּחַ שָׁטוֹת, וּבִמְקוֹם
שְׁקָלְקָלְתִּי שֵׁם אֱתָקוֹן, עַד שְׁאֲזֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל
הָרוּחַ שָׁטוֹת מִמֶּנִּי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל לְגִמְרִי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם
שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לְהָרוּחַ שָׁטוֹת, לֹא בְּגוּפִי וְלֹא בְּנַפְשִׁי
וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וּתְצִילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי בִלְבוּל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם, רַק
אֲזֹכָה שְׁתַּהֲיֶה מַחֲשַׁבְתִּי קְדוּשָׁה וְטָהוּרָה זָכָה וְנִקְיָה תָּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ וּבָרְכֵנוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִינוּ,
וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסָתְנוּ מֵאֲתֶךָ בְּהִרְחָבָה גְּדוֹלָה בְּקִדְשָׁהּ
וּבְטָהָרָהּ.

וְתַתֵּן לָנוּ כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְכָל הַצְטָרְכוּתֵינוּ קוֹדֵם שְׁנִצְטָרֶךָ
לָהֶם.

וְתַצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד מִחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת, כִּי הֵם
מְטָרִידִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתָּנוּ מְאֹד.

רַחֵם עָלֵינוּ וְעַלֵּינוּ מַעֲתָה וְעֲזָרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
הַנּוֹרָאָה לְסִלֵּק כָּל הַחֻבוֹת שְׁאָנוּ חַיִּבִּים מִכָּבָר,
וְהַצִּילֵנוּ מַעֲתָה מִחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת וְלֹא נִצְטָרֶךָ לְלוֹוֹת שׁוּם
הַלּוֹאָה מֵאַחֲרֵים.

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, זֶן וּמְפָרֵס לְכָל, וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ
לְיָדֵי מַתָּנָה בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלּוֹאָתָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נג)

מֵלֶא רַחֲמִים

רַחֵם עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָעָשׂוּקוֹת שְׁנִמְצָאוֹת מִחוּץ
לְשָׂדֶה הָעֲלִיוֹנָה - הַשְׂכִּינָה - הַמְשָׁכָן - שִׁבּוֹ גְדֻלוֹת
הַנְּשָׁמוֹת. נְשָׁמוֹת רַחוּקוֹת מִתְקוֹן כַּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁעָבְרוּ
עֲלֵיהֶם גְּלוּגִילִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וַיִּסּוּרֵין וַיִּצְרוֹת וַהֲרַפְתָּקָאוֹת.
חֲמַל עַל נְשָׁמוֹת עֵיפוֹת וְנִרְדְּפוֹת אֱלֹהִי, וּבִפְרֵט עַל נְשָׁמוֹת
הָעֲרָמוֹת מִמְצוֹוֹת שְׁמִחַמַת זֶה אֵינָם יְכוּלִים לִירֹד לְעוֹלָם
וְלִהְתְּלִבֵּשׁ בְּגוּף כִּדִּי לְקַבֵּל תִּיקוּן. חֲמַל עַל דְּמָעָתָם
וְצַעֲקָתָם, חֲמַל עַל צַעֲרָם הַמֵּר, חֲמַל עַל טְלָטוּלָם הַקָּשָׁה
וְהַכְבֵּד. אֵין בָּנוּ כֹחַ וְדַעַת לְהִתְפַּלֵּל גַּם עֲלֵיהֶם וְגַם עֲלֵינוּ,
עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ וְאַל תִּזְכֹּר לָהֶם וּלְנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ.
זַכְנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כִּדִּי שְׂיֵאִירוּ עֵינֵי הַצַּדִּיק בְּעַל
הַשְּׂדֶה הַמְטִיפֵל בְּתִיקוּן הַשְּׂדֶה, שְׂיִהְיֶה לוֹ כֹחַ לְהִיּוֹת צוּפָה
וּמִבֵּיט וּמִסֵּתִפֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הָרַחוּק מִן
הַתְּכֵלִית, לְהִבְיֹאוֹ אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי. שְׂיִזְכֶּה כָּל אֶחָד
לְסֵתֶם עֵינָיו וְדַעַתוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, עַד שְׂיִהְיֶה נִכְלָל תָּמִיד
בְּתְכֵלִית הַבְּטוּל. וְתִהְיֶה הַשְּׂדֶה נִקְרָאת 'שְׂדֶה צוּפִים' וְלֹא
תִהְיֶה נִקְרָאת, חֵס וְשָׁלוֹם, 'שְׂדֶה-בּוֹכִים', עַל יְדֵי שְׁתוּשִׁיעַ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. (מְבוֹסֵס עַל תְּפִילוֹת א סה).

אנא ה'

זכני להתנהג בדרכי התמימות והפשיטות באמת
ובאמונה שלמה, בלי שום חכמות של העולם כָּלֵל.
ואזכה להחיות את עצמי ולשמח את נפשי תמיד על־ידי
האמונה לבד, שהיא יסוד ועקר הכל.
ואזכה לידע ולהאמין, כי אתה בראת עולמך בעשרה
מאמרות שאמרת, ויהי כן, ובהם נעלמין עשרת הדברות
שהם כָּלֵל תורתנו הקדושה, ובכל הדברים והחפצים
שבְּעוֹלָם, ובכל המלאכות והעסקים והמשא־וּמַתָּן, בְּכֹל
המחשבות ודבורים ועשיות שבְּעוֹלָם, בְּכֹלם יש בהם
העשרה מאמרות שבהם נבראו כָּלֵם, אֲשֶׁר בָּאֵלוּ הָעֶשְׂרֵה
מאמרות נעלמין העשרת הדברות שהם כָּלֵל התורה.
ועל־ידי־זוֹה אֶזְכֶּה לְקַשֵּׁר ולדבק את עצמי אליך הַשֵּׁם
יְתִבְרַךְ, וְאֵל הַתּוֹרָה - תמיד בְּכֹל עֵת וּרְגֵעַ, בְּדֶרֶךְ
תמימות ופשיטות באמת, אֲפִלּוּ בַּעֲת שְׁעָלִי לְהִתְבַּטֵּל מִן
הַתּוֹרָה. וְתַחֲזֹק וּתְאַמֵּץ אֶת לִבִּי לְבִלִּי לְפֹל מִשּׁוּם דָּבָר
שבְּעוֹלָם. וְאִדַּע וְאֲאֵמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה תמיד,
שְׂאִין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים לְעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

מה נאמר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, אַתָּה יוֹדֵעַ כּוֹנֵנָתָם וּמַחֲשַׁבְתָּם
הָרָעָה שֶׁל חֲכָמֵי הַטֹּבֵעַ, לֹא עָלִינוּ תִּלְנָתָם, כִּי אִם עָלֶיךָ
לְבַד וְעַל תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

כִּי לְפִי מַחֲשַׁבְתָּם הָרָעָה הֵם חוֹשְׁבִים לְהַשְׁפִּיחַ שְׁמֶךָ
וְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה מִן הָעוֹלָם, חָלִילָה. אָבִינוּ שְׂבָשְׁמִים,
רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, חוֹס וְרוֹחַם וְהוֹשִׁיעֵנו
בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, כִּי כָּבֵר הִצַּלְתָּנוּ מִכַּפָּה וְכַמָּה אֲלָפִים
צָרוֹת רַבּוֹת וָרַעוֹת.

חַמַּל עָלֵינוּ גַם עֵתָה בְּעֵת הַזֹּאת, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְהִצַּל אוֹתָנוּ וְאֵת יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲכַמַּת הַטֹּבֵעַ, שְׁלֹא יִלְמְדוּ
סִפְרֵיהֶם וְלֹא יֵלְכוּ בְּדַרְכֵיהֶם וְלֹא יִכְנָס בְּלִבָּם שׁוֹם סִבְרָא
מִסִּבְרוֹתֵיהֶם וְלֹא שׁוֹם דַּעַה מִדַּעוֹתֵיהֶם.

וְנִזְכָּה כָּלְנוּ לַיֵּלֶךְ תָּמִיד בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר דָּרְכוּ בָּהּ
מֵעוֹלָם מִיּוֹם מֵתָן תּוֹרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לְלַמֵּד דִּינֵי הַתּוֹרָה
וּלְהַגּוֹת בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְבַד יוֹמָם וּלְלֵילָה, בַּתּוֹרָה
שֶׁבִּכְתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה, וּלְשָׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
דְּבָרֵי־תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּאַמֻּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת
כָּלָל. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ד.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְתוֹן צְדָקָה לְצַדִּיקֵי אֲמֶת, לְמַעַן נִזְכֶּה
עַל־יְדֵי־זֶה לְהַנְצִיל מִלְשׁוֹן הָרַע וּדְבָרִים בְּטָלִים וְגֵאוּה.
וּתְעוּזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא נִדְבֹר דְּבָרִים בְּטָלִים לְעוֹלָם, רַק
כָּל דְּבוּרָנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וִירֵאת שָׁמַיִם. תַּצִּיל אוֹתִי
מִחַטָּא וְעוֹזֵן הַגָּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, תַּצִּיל
אוֹתִי שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם
יִשְׂרָאֵל שֶׁפְּעוֹלָם.

אֱלֹהֵי, נִצֵּר לְשׁוֹנֵי מֶרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מֶרְמָה, וּתַצִּילֵנִי
מִלְשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע וּמִרְכִּילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּתְזַכְּנֵנִי לְמַדַּת עֲנוּה בְּאֲמֶת לְאֲמִתּוֹ,
וְנַפְשִׁי כְּעַפָּר לְכֹל תְּהִיָּה, וְאִזְכֶּה לִידַע שְׁפָלוּתִי בְּאֲמֶת,
וּתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם כַּעַס וְהַקְפָּדָה
בְּעוֹלָם כָּלֵל. רַק אִזְכֶּה לְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב לְכֹל,
וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֹסֶר, וּתְזַמֵּן
פְּרִנְסָתָנוּ קֹדֶם שְׁנַצֵּטְרֶךָ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוֹם, בְּהִתֵּר
וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת
יָדְךָ הֶרְחָבָה וְהִמְלָאָה, בְּאִפֵּן שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמֶת
כָּל יְמֵי חַיֵּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קַמָּא ד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

מֵלֵא רַחֲמִים, רְאֵה עֲנִי וְעֲמֵלִי, רְאֵה
עֲנִי וּמְרוּדִי לַעֲנֵה וְרַאשׁ.
שְׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג,
כִּי אֵין לִי לְמִי לְפָנוֹת לְהוֹשִׁיעַ, רַק לָךְ
לְבַד עֵינֵי תְלוּיוֹת.
חוּס וְחַמֵּל נָא עָלַי, וְסַלַּח נָא וּמַחֵל נָא
וּכְפֹר נָא עַל חַטָּאֵי וְעוֹנֵי
וּפְשָׁעֵי הַמְּרִבִּים,
לֵה' אֱלֹהֵינוּ הַרְחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת כִּי
מְרַדְּנוּ בּוֹ.
לְמַעַן שְׂמֹךְ ה' וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵי כִי רַב הוּא,
כִּי עֲמָךְ הַסְלִיחָה לְמַעַן תִּנָּרָא.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ד')

רבונו של עולם

זכנו ברחמיך לספר לפני הצדיק האמת והחכם שבדור,
את כל אשר בלבנו, למען יכפר עלינו עלידי חכמתו
וענותותו, ויורה לנו הדרך הישר והאמת אשר נלך בה
ואת המעשה אשר נעשה. ועל ידו תזכה אותנו להיות
נכלים בך - נכללים באין סוף.

ונזכה לבטל עצמנו וגאותנו באמת, עד אשר נבוא
להתפשטות הגשמיות - לפשט מעלינו את שלטון החומר
- שלא נרגיש את עצמנו קימים.

ונזכה לשוב ולעלות אליך - אל המקום אשר נחצבנו
משם, ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף,
ונזכה להכליל בו בראו (הלוך) ושוב, ובפרט בשעת
תפלתנו.

זכה אותנו שתהיה תפלתנו בהתפשטות הגשמיות - בלי
להרגיש הגוף. שבכל התפלה נהיה דבוקים בך באמת
ובטלים אליך. ואף על פי שאנו בתקף גלותינו בתאוות
הגוף ומדותיו הרעים אשר נתקשרנו בו מאד כאסירי עני
וברזל, אף על פי כן, אתה גבור ורב להושיע, וממך לא
יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך. (מבוסס על ליקוטי תפילות א ד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ צַעַר הַבוּשָׁה בְּעוֹלָם הַבָּא - בְּעוֹלָם
הָאֲמִת, אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ הָעֲנוּי וְהַצָּעַר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל
הַבוּשָׁה שֶׁל מִי שֶׁלֹּא קִשַּׁט עֲצָמוֹ לְשִׁמְחָה שֶׁל הַמָּלָךְ.
מִכָּל שָׁכֵן מִי שֶׁקִּלְקַל וְלִכְלַף עֲצָמוֹ בְּכִמָּה מִיָּנִי פְגָמִים
וְלִכְלוּכִים.

וְאַחֲרֵי כָּל אֵלֶּה, אִם כָּבֹד הָיִינוּ זֹכִים, עַל כָּל פָּנִים, לְמַדַּת
הַבוּשָׁה דְקִדְשָׁה, לְהִתְבַּיֵּשׁ מִעֲתָה מִפְּנֵיךְ בְּאֲמִת, לְבָלִי
לְסוּר מִרְצוֹנְךָ, חֲלִילָה, הַחֲרָשְׁתִּי. אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה אֲבִי
שֶׁבְּשָׂמִים, מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, כִּי עֲדִין אֵין לִי בּוּשָׁה,
וְעֲדִין לֹא שִׁבְרְתִּי עֲזוֹת הַגּוֹף כָּלָל, וְאֵין לִי כָּלָל פֶּה
לְהִתְחִיל לְדַבֵּר - לְהִתְחִיל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי.

עַל כֵּן בָּאנוּ לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְפָרֵשׁ
כְּפִינוּ אֵלֶיךָ, וְנוֹשְׂאִים עֵינֵינוּ לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ.
אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֵת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בְּשָׂמִים, שֶׁתִּזְמִין וְתִשְׁלַח
לָנוּ דְבוּרִים אֲמִתִּיִּם, שֶׁנוֹכֵל לְרַצּוֹתְךָ וּלְפַתּוֹתְךָ בָּהֶם,
שֶׁתְּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מִבוּשׁוֹת וְחֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת
מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כב.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ, לְדַבֵּר עִמָּם
בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים. וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ בְּהַגְלוֹתֶךָ
מִלְכָּנוּ עַל הָרִי סִינִי, לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תוֹרָה וּמִצְוֹת.
וּבִכֵּן יִהְיֶה רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים לְקִים מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וּתְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵיךָ בְּכָל כַּחַי, וְכָל מִינֵי כַח שֶׁנִּמְצָא
בִּי בְּרַמ"ח (248) אַבְרֵי וְשֵׁס"ה (365) גִּידֵי, בְּבֶשֶׂר וּגִידִין
וְעֶצְמוֹת וְעוֹרָקִים, בְּחֵלֶב וּבְדָם, וְכָל הַכַּחַשׁ שֶׁיֵּשׁ בָּמֹחַ
שֶׁבְּרָאשׁ וּבִמֹּחַ שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הַגּוּף, וְכָל הַכַּחַשׁ שֶׁיֵּשׁ
בְּחִמְשָׁה חוּשִׁים, וְכָל שְׂאֵר מִינֵי כַחוֹת, כֻּלָּם יִכָּלְלוּ בְּתוֹךְ
הַתְּפִלָּה. שְׂאֵזְכָּה לְהוֹצִיא הַקּוֹל וְהַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַחַ
גְּדוֹל, וְאֵזְכָּה שִׁיְהִיָּה קוֹלִי נִשְׁמָע כָּמוֹ רַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ,
וְהַקּוֹל הַזֶּה יַעֲזֹר כּוֹנֵן לִבִּי, שֶׁלִּבִּי יִהְיֶה שׁוֹמֵעַ וּמַבִּין
הֵיטֵב אֶת תְּבוֹת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל בְּכוֹנֵת הַלֵּב,
וְזַכְּנִי שִׁיְהִיָּה לִי יִרְאֵת שָׁמַיִם יִרְאֵת הָרוּמָמוֹת, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה
לִי שׁוּם יִרְאָה חִיצוֹנָה כָּלָל, שֶׁלֹּא אֶפְחַד מִשׁוּם דָּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד, וְאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְיִרְאָה עֲלֵאָה
יִרְאֵת הָרוּמָמוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא א)

חַנּוּי אֶל־הַיָּם

כִּי רַבִּים לַחֲמִים לִי מָרוֹם. יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבָטָח.
 אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה. אִם אִמַּרְתִּי אֶסְפָּרָה, לֹא יִסְפִּיק הַזְמַן לְפֹרֶטֶם. אַךְ
 אַתָּה יָדַעְתָּ גְדֹל עֲצָם הַמַּחְלָקָת שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלַי בְּכָל יַעַת
 בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. ה' מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי.
 רַבִּים מְאֹד, וּכְבֹּד גְּלִית אֲזִינֵנו שֶׁעַל־יָדֶי הַמַּחְלָקָת יְכוּלִין
 לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. עֲזָרְנִי תָמִיד
 לְבָרַח וּלְנוֹס אֵלֶיךָ בְּכָל־עֵת. וּמְכַל מִינֵי רְדִיפּוֹת וּמַחְלָקָת
 וְקִטְרוּגִים, וּמְכַל מִינֵי אוֹיְבִים וְשֹׁנְאִים, וְאַזְכָּה לְהִתְקַרֵּב
 אֵלֶיךָ עַל־יָדֶי־זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְתַעֲזָרְנִי לְהַכְנִיעַ אוֹיְבֵי
 תַּחְתִּי, וְתַפְקֹחַ עֵינֵיהֶם וְיִרְאוּ הָאֲמֶת שְׁכָל מַחְלֻקָתָם
 וְרְדִיפָתָם בַּחֲנָם – "אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה".
 עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִלֹּא רַחֲמִים, חַפֵּץ בְּאֲמֶת, שְׁמֶרֶה נַפְשִׁי
 וְהַצִּילֵנִי אֶל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בָךְ. הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי
 מַמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי. הַצִּילֵנִי מִיָּד אוֹיְבֵי וּמִרֹדְפֵי בְּגַשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים, וְעַל כָּחַם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִיִּם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא טו.)

אנא ה'!

אל תַעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאִי, וְאַל תְּדִינֵנִי כְּמַפְעָלִי, וַעֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי, וּמִלֵּא בְקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים, וְזַכֵּנִי שֶׁלֹּא
יִכְנַס בְּלִבִּי שׁוֹם קִשְׁיָא וְהִרְהוּר כָּלֵל עַל הַצְדִּיקִי אֲמֶת וְעַל
הַמַּחֲלֶקֶת שְׂפִינֶיהֶם, רַק אֲזַכֶּה לְהֶאֱמִין בָּהֶם תָּמִיד בְּאַמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת.

וְחַמַּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְזַכֵּנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
וְלַהֲשִׁיג אַרְחוֹת חַיִּים, וּבִמְקוֹם שְׁקָלְקֻלְתִּי שָׂם אֶת־תְּקוֹן,
וְתָשִׁיב אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים מִמּוֹת לְחַיִּים,
יִמְחַץ לְמִצָּה, מִיִּרְאָה רָעָה לִי־רְאָה טוֹבָה, מְקוֹל פָּגוּם
מַחֲכָמָה פְּגוּמָה לְקוֹל טוֹב לְחַכְמָה טוֹבָה.

תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שֶׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ
נִצַּח, כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר.
אֲבִינוּ שְׂבֻשָּׁמִים, חוֹתֶךָ חַיִּים לְכָל חַי, אֵל חַי חֲלָקְנוּ צוּרְנוּ
גְּאֻלָּנוּ מִמּוֹת, פָּדְנוּ מִשַּׁחַת, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים, וְחַנְּנִי מֵאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתֵן לִי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים
אֲמִתִּיִּם, חַיִּים נְצַחִיִּם, וְעֲזָרְנִי שְׂאֻזָּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת הַמִּחְזִין

שְׁלִי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ה')

הַלְלוּיָהּ

אוֹדָה ה' בְּכָל־לֵב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֹדָה.
גְּדִלִים מַעֲשֵׂי ה' דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם.
הוֹדוּ־הָדָר פַּעֲלוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמֻדַת לֵעַד.
זִכָּר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם ה'.
טָרַף נָתַן לִירָאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם.
מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמָּנִים כָּל־פְּקוּדָיו.
סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בָּאֱמֶת וַיִּשָּׂר.
פְּדוֹת שְׁלַח לְעַמּוֹ צוּה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
רֹאשִׁית חֻכְמָה יִרְאֵת ה' שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תִּהְיֶה
עֲמֻדַת לֵעַד.

(תהלים קי"א. מתוך תקון חצות)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

רַבִּים עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת גְּדֹל עֲצָם
 עֵינֶם הִרְעָה עָלֵינוּ, אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים אִיךָ לְהִטָּמֵן
 וּלְהִסָּתֵר מִפְּנֵי אֶרֶס עֵינֵיהֶם הִרְעוֹת. לְהִיכֵן אֲבָרַח, אֵיזָה
 תַּחְבוּלָה אֲבַקֵּשׁ, לְקַבֵּל כַּח לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה, מָה
 אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר. דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם. עֵינַי לָךְ מִיַּחְלוֹת, אֵלֶיךָ
 נִשְׁאַתִּי אֵת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם. עֵינַי תָּמִיד אֵל ה' כִּי
 הוּא יוֹצֵא מִרְשֶׁת רִגְלִי. שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ
 כִּי חֲסִיתִי בָךְ. תִּלְמַדְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הַזֶּהָרָה הַיֶּשֶׁר
 וְהַנִּכּוֹן, בְּאִפֶּן שְׁאֲנַצֵּל מֵאֶרֶס עֵינֵיהֶם הִרְעָה שֶׁל הָאוֹיְבִים
 וְהַשּׁוֹנְאִים. זַכְנוּ לְהַתְדַּבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלִדְוֹן אֵת
 כָּל הָרָשָׁעִים לְכַף זְכוֹת תָּמִיד, וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֹז לְמַצֵּא
 בָּהֶם זְכוֹת תָּמִיד. וְתַפְשֵׁט יְדֶךָ הַגְּדוֹלָה וְתֵאחֹז בַּמִּשְׁפָּט
 יְדֶךָ, וְתַפְלִטֵם מִמִּשְׁפָּטִם, וְעַל־יְדֵי צֶל יְדֶךָ הַקְּדוֹשָׁה תַּכְסֶּה
 עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵאֶרֶס עֵינֵיהֶם הִרְעוֹת. וְתַכְהֶה וְתַחֲשִׁיךְ
 מֵאוֹר עֵינֵיהֶם עַל־יְדֵי צֶל יְדֶךָ הַקְּדוֹשָׁה, בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה
 שׁוֹם כַּח לְאֶרֶס עֵינֵיהֶם לְהִזִּיק לָנוּ, וְתִשִּׁים מָסָךְ הַמַּבְדִּיל
 בֵּין עֵינֵיהֶם וּבֵינֵינוּ, וְתִקֵּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וּבְצֵל יְדֵי

כְּסִיתִיךָ". (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא נָה).

רבונו של עולם

זַכֵּנִי לְאַמֶּת גָּמוּר, עַל יְדֵי שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ לִבְרִיּוֹת כָּלֵל
בְּשׁוּם אֶפֶן וּבְחִינָה בְּעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם רִצּוֹן
וְתַאֲוָה לֹא לְכַבּוֹד בְּנֵי אָדָם וְלֹא לְשִׁבְחָם וְהַתְּפָאֲרוֹתָם וְלֹא
לְמִמוֹנָם וְלֹא לְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְלֹא אֲשִׁים בְּטַחוּנִי
בְּשׁוּם בֶּן אָדָם כָּלֵל, רַק אֲדַע וְאֶאֱמִין בְּהַאֲמַת לְאַמְתּוֹ כִּי
מִמֶּךָ הֵכֵל, "וְהָעֶשֶׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכָל".
עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְבַל אֶטְעָה אֶת עֲצָמִי וְלֹא אֶחֱפֶה אֶת
הַשָּׁקָר בְּאַמֶּת, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם כֹּחַ לְהַבְעֵל דְּבָר וְהַקְלָפוֹת
(יֵצֵר הָרַע) לְסַבֵּב מַסְבּוֹת בְּדַעְתִּי, לַעֲשׂוֹת אֵיזָה תְּנוּעָה, אוֹ
לְהוֹצִיא שׁוּם קוֹל וְדְבוּר בְּשִׁבִּיל אֵיזָה פְּנִיָּה שֶׁל שָׁקָר
לְצָרְךָ בְּנֵי אָדָם, וּלְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמִי, כְּאִלּוּ בְּאַמֶּת אֲנִי
צָרִיךְ לָזֶה.

ה' הֵיךְ עוֹזֵר לִי, וּמִנֵּעַ אוֹתִי מִכָּל מִינֵי פְּנִיּוֹת וּשְׁקָרִים, הֵן
מִפְּנִיּוֹת שֶׁל שָׁקָר גָּמוּר בְּשִׁבִּיל הַתְּפָאֲרוֹת בְּנֵי אָדָם מִמֶּשׁ,
אוֹ בְּשִׁבִּיל מִמוֹנָם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהֵן מִפְּנִיּוֹת הַמִּצָּפִים
בְּאַמֶּת. רַק אֶזְכֶּה שֶׁכָּל כּוֹנֵנִי וְתְּנוּעוֹתַי בְּתַפְלָתִי יִהְיֶה רַק
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְבֵד בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד
שְׁאֶזְכֶּה לְאַמֶּת שְׁאֵתָה חָפֵץ בּוֹ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא טו.)

רבונו של עולם

אתה מנסה את כל אדם בכל עת, ואתה מגלגל ומסבב
עם כל אדם גלגולים וסבות נפלאות, ואתה חפץ שהאדם
יחזק ידו בכל עת, אף אם הוא כמו שהוא, כי לית
רעותא טבא דאתאביד (אין רצון טוב שנאבד), ויקר וחביב
בעיניך מאד מאד, כל תנועה ותנועה שהאדם מנשא
עצמו להתקרב אליך ממקום שהוא שם, ומחזק את עצמו
ברחמיה וחסדיך לקוות ולצפות בכל עת להתקרב אליך
בכל פעם מחדש. כאשר גלית לנו התנוצצות נפלא מעצם
פלאי חסדיך ורחמיה הרבים והעצומים מאד, על-ידי
צדיקיך הקדושים האמתיים, שאחזו בנו וחזקו ידינו בכל
עת, וקראו בקול גדול והשמיעו אותנו שאין שום יאוש
בעולם כלל'.

מלא רחמים, אתה יודע מעמד ומצב של ישראל כעת
בסוף הגלות המר הזה, אשר קרוב לבא עת קצנו,
ואתה מצפה בכל יום ובכל עת ורגע שייבא גואל צדקנו,
ונפשות עמך בית-ישראל מתגעגעים ומשתוקקים אליך
בכלות הנפש, אשר לא היתה כזאת מעולם.
אנא קרבנו אליך. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אֲתָה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ הַתְּגַבְרוּת הָרַע עִין שְׁמַתְגִּבֵּר עָלֵינוּ
מְאֹד, שְׁעִינוֹ רָעָה בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וּבְכָל יוֹם
יוֹם מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּיוֹתֵר בְּכֶמֶה תְּחַבּוּלוֹת לְהַרְחִיקֵנוּ
מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת. מְלֵא טוֹב, אֲתָה יֹדַעַת אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר
עָלֵינוּ עַל־יְדֵי הָרַע עִין שֶׁל הָאוֹיְבִים וְהַשּׁוֹנְאִים הָרוֹדְפִים
אַחֵר הַבָּאִים לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְעֲבוֹדָתְךָ וּלְתוֹרָתְךָ.
וְגַם יֹדַעַת גָּדֹל חֲלִישוֹתֵנוּ לְעַמֵּד נֶגֶד עֵינֶם הָרָעָה. וְעַתָּה
הוֹדִיעֵנוּ גַּם אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אָנָּה מִפְּנֵיהֶם נִבְרַח, וְאִיהָ
יֵאָפֹא הַמָּקוֹם לְהִתְחַבֵּא וּלְהִטָּמֵן מִפְּנֵי עֵינֶם הָרָעָה, הַבֵּיטָה
בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוֹ מְכַאֲבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבֵּנוּ. הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ
וּשְׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ. מַה נַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ, כִּי
הִסְכַּלְנוּ הִרְבָּה מְאֹד, חָטְאנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ, וּבְכָל זֹאת
אֲנוּ חִפְצִים וּמִי־חָלִים בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב לְעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת,
כִּי אֲתָה רוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה כִּי חֲנוּן וְרַחוּם אֲתָה וְקָרוֹב לְכָל
קוֹרְאֶיךָ בְּאַמֶּת, וְעַתָּה הִצִּילְנוּ גַּם בְּרַחֲמֶיךָ מִן הָרַע עִין, כִּי
אֵין לָנוּ שׁוֹם כֹּחַ לְעַמֵּד נֶגֶד אֶחָד מִשּׁוֹנְאֵינוּ, אֵף כִּי נֶגֶד
כָּלֵם. וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תַּעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁנוּכֵל לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר כָּל
הָעוֹלָם וּלְמַלְאֵת חֶסֶד וְחַסְדֵּי הָעוֹלָם, וּלְבַטֵּל עַל יְדֵי תַּפְלָתְנוּ כָּל
מִיָּנִי גִזְרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עַל הָעוֹלָם.

וְנִזְכֶּה לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג אִם הוּא קֹדֶם גִּזַּר דִּין, אוֹ לְאַחַר
גִּזַּר דִּין, וְתִזְכְּנוּ לִידַע אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ, וּלְהַלְבִּישׁ
וּלְהַסְתִּיר אֶת תַּפְלָתְנוּ בְּסִפּוּרֵי דְבָרִים בְּזִמְנֵי שֶׁהַשָּׁעָה
צָרִיכָה לָכֶּךָ - כַּאֲשֶׁר יֵשׁ כָּכָּה גִזַּר דִּין.

וְאִם אֲמַנְם בָּעֵת הַזֹּאת אָנוּ רְחוּקִים מֵאֵד מִדַּעַת וְהַשָּׂגָה
זֹאת - אִם הוּא קֹדֶם גִּזַּר דִּין, אוֹ לְאַחַר גִּזַּר דִּין. עִם כָּל
זֶה בִּידֶךָ הַכֹּל וּמִמֶּךָ לֹא יִבָּצֵר כָּל דָּבָר, וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי
לְהַגִּיעַ וּלְבוֹא לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ.

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ
לְעִבּוּדָתְךָ בְּאַמֶּת - עֲבוּדָה שְׂפִילָה זֹאת תַּפְלָה, לְזִכּוֹת
לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כּוֹחַ בְּאַמֶּת, וּלְעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיֹשֵׁרֵי לֵב שִׂמְחָה,
בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם אָמֵן אָמֵן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ה')

אָבִי אֵב הַרְחֵמְךָ

מִשֶּׁךְ עֲבֹדָה אֶל רְצוֹנְךָ, שִׁיְהֶיָּה כָּל מְגַמְתִּי וְחִפְצִי וְרְצוֹנִי
 חֲזָקִים תָּמִיד לְזִכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וְלֹא אֶסְתַּכַּל
 עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, וְלֹא תִרְדֶּף מַחֲשַׁבְתִּי וְרְצוֹנִי
 אַחֵר הַמִּמּוֹן כָּלֵל, כִּי לֹא בְמוֹתִי אֶקַּח הַכֵּל, כִּי אֵין מְלוֹיִן
 לוֹ לְאָדָם בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים
 טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ.
 זַכְּנִי שִׁיְהֶיָּה רְצוֹנִי חֲזָק תָּמִיד רַק לְזִכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 וּלְעִבּוּדְךָ, וְלֹא אֶפְסִיק הָרָצוֹן דְּקִדְשָׁה כָּלֵל, אוֹלִי אֲזַכֶּה
 שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כָּכָל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתִתְחִיל מַעֲתָה
 לְקַרְבִּנִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

וּתְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי תָּמִיד
 שְׁלֹא אֶפֶל לְיַדִּי זִקְנָה לְעוֹלָם, שְׁלֹא תִהְיֶה עִבּוּדְךָ זִקְנָה
 וַיִּשְׁנָה אֲצִלִּי לְעוֹלָם. רַק אֲזַכֶּה לְחִדּוֹשׁ עַצְמִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה לְחִדּוֹשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵי לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם
 מִחֲדָשׁ, וְתִאֲמַצְנִי תָּמִיד בְּכָל עֵת שְׁלֹא אֵיֶאֱשׁר עַצְמִי לְעוֹלָם
 שׁוּם יָאוֹשׁ כָּלֵל, אֶלָּא לְקוֹוֹת לִישׁוּעָה אֱמֵתִיּוֹת, לְהִתְחִיל
 בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ לְהִשְׁתַּוְּקֶךָ וּלְכַסֵּף וּלְהִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ
 וּלְעִבּוּדְךָ בְּרָצוֹן חֲדָשׁ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִינָא ד.)

רבונו של עולם

עֲזְרָנִי בִּרְחֻמֶיךָ הָרַבִּים לְזָכוֹת לְשִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת
בְּעִבּוּדְתְּךָ, וּתְזַכְּנִי לַעֲשׂוֹת הַמַּצּוּוֹת בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת,
בְּמָה שְׂזַכִּיתִי בִּרְחֻמֶיךָ לַעֲשׂוֹת הַמַּצּוּה, לֹא בִשְׁבִיל שְׂכָר
עוֹלָם הַבָּא, מִכָּל שָׁכָן וְכָל שָׁכָן שֶׁלֹּא יַעֲלֶה בַדַּעַתִּי, פְּנִיּוֹת
שֶׁל שְׁטוֹת בִּשְׁבִיל בְּנֵי אָדָם, אוֹ בִשְׁבִיל עֶסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה,
רַק שְׂאֻזָּכָה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוּוֹת בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה מִהַמַּצּוּה
בְּעֶצְמָהּ, וַיְהִי כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלִי בְּהַמַּצּוּה בְּעֶצְמָה -
שְׁכָל שְׂכָרִי יִהְיֶה שְׂתִזְכְּנִי לַעֲשׂוֹת מַצּוּה אַחֲרֵת בִּשְׂכָר
מַצּוּה זֹאת, וְאֻזָּכָה לְהַכֵּלֵל בָּךְ עַל יְדֵי מַצּוּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
אֲשֶׁר הֵם אַחֲדוּתְךָ, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִשְׁמַח ה'
בְּמַעֲשָׁיו, יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו, שְׂאֵתָה תִשְׁמַח בָּנוּ עַל
יְדֵי שְׂתִזְכְּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעִינֶיךָ, וְאִנְחָנוּ נְגִילָה
וְנִשְׁמָחָה בָּךְ. וְתַעֲזְרֵנוּ בִּרְחֻמֶיךָ הָרַבִּים לְהַמְשִׁיךְ חַיּוֹת
וְשִׁפְעַ טוֹבָה וּבִבְרָכָה עַל יְדֵי עֲשִׂית מַצּוּוֹתֵינוּ בְּשִׁמְחָה
גְדוֹלָה, לְרַמ'ח (248) אֵיבְרֵינוּ וְשִׁס'ה גִידָנוּ, וְלִכְל הָעוֹלָם
כָּלוּ וְלִכְל הַשָּׁנָה כָּלָהּ, כָּלָם יִתְבָּרְכוּ וַיִּקְבְּלוּ חַיִּים וְטוֹבָה
וּבִבְרָכָה וּקְדוּשָׁה וְטַהָרָה עַל יְדֵי קִיּוֹם מַצּוּוֹתֵינוּ בְּשִׁמְחָה
גְדוֹלָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ה).

יגדל א-להים חי

וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו.
אחד ואין יחיד כיחודו, נעלם וגם אין סוף לאחדותו.
אין לו דמות הגוף ואינו גוף, לא נצרך אליו קדשתו.
קדמון לכל דבר אשר נברא, ראשון ואין ראשית
לראשיתו.

הנו אדון עולם לכל נוצר, יורה גדלותו ומלכותו.
שפע נבואתו נתנו אל, אנשי סגלתו ותפארתו.
לא קם בישראל כמשה עוד, נביא ומביט את תמונתו.
תורת אמת נתן לעמו - אל, על יד נביאו נאמן ביתו.
לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים - לזולתו.
צופה ויודע סתרינו, מביט לסוף דבר בקדמותו.
גומל לאיש חסיד כמפעלו, נותן לרשע רע כרשעתו.
ישלח לקץ ימים משיחנו, לפדות מחכי קץ ישועתו.
מתים יחיה אל ברב חסדו, ברוך עדי עד שם תהלתו.

(תפילה שחיבר ר' דניאל בן יהודה הדיין - המאה ה-13)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אֲמָה יָדַעְתָּ גָּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מֵהַשָּׁגַת אֱלֹהוּת - לְהַשִּׁיג
וְלַדַּעַת אוֹתְךָ, כִּי לֹא דֵי שְׁלֹא נִזְהַרְתִּי לָקִים כָּל דְּבָרִי
תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם זֹכֵכִין לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ - כָּל
חַד לְפִי מֵה שְׁיָכוֹל לְשַׁעַר בְּלִבִּיהָ. אֵף גַּם עָשִׂיתִי מֵה
שֶׁעָשִׂיתִי, עַד אֲשֶׁר נִתְּרַחֲקָתִי מִמָּךְ כְּמוֹ שֶׁנִּתְּרַחֲקָתִי
בְּתַכְלִית הָרְחוּק, כִּי קָלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה
וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל יָדָם הֵייתִי יָכוֹל לְהַשִּׁיג הַשָּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֵין מִי שְׁיֻכָּל לְהַכְנִיס בְּנוֹ הַשָּׁגַת
אֱלֹהוּת, כִּי אִם צָדִיקִי הַדּוֹר הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד.
כִּי לְפִי עָצַם הַתְּרַחֲקוּתִנוֹ מִמָּךְ, וּכְפִי פָּחִיתוֹת נַפְשִׁנוֹ שֶׁאֲנוּ
יֹדְעִים בְּעַצְמָנוּ, אֲנוּ צָרִיכִים עֲכָשְׁיוֹ מְנַהִיג אֲמָתִי שְׁיִהְיָה
גָּדוֹל בְּמַעֲלָה, כִּי כָּל מֵה שֶׁהַחוּלָה נִחְלַשׁ בְּיוֹתֵר, הוּא
צָרִיךְ רוּפָא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם שֶׁהָיוּ בְּמַדְרָגָה
פְּחוּתָה מְאֹד - בְּמִטָּה (49) שֶׁעָרִי טְמֵאָה, לֹא הָיָה מִי
שְׁיֻכָּל לַעְזֹר לָהֶם, כִּי אִם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ. וְעֲכָשְׁיוֹ שֶׁנִּפְלְנוּ
בְּגָלוֹת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ יוֹתֵר מִגָּלוֹת מִצְרַיִם, שֶׁלַּח נָא לָנוּ
צָדִיק גָּדוֹל שְׁיִהְיָה בְּבַחֲיַנֵּת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, שְׁיֻכָּל לַעְזֹר
אוֹתָנוּ וְלַהֲוִישִׁיעֵנוּ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא ל.)

רבונו של עולם

תן לי כח לגרם לשלום למעלה – שלום בינך לבין
מדותיך – לידע שאֵתה אחד עם מדותיך, ועל־ידי־ך
ימשך שלום גדול ונפלא בכל העולמות כֻּלם, ויתבטל כֻּל
מיני נצחון וקנאה וּשְׂנֵאָה ומחלֶקֶת מִמֶּנִּי ומִכָּל יִשְׂרָאֵל
ומִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, רק יהיה אֲהָבָה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין כָּל
הַנִּבְרָאִים שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְעַל־יְדִי־ךָ תִּשְׁפִּיעַ בְּרָכָה
גְּדוֹלָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם. וּתְמַהֵר
וּתְחַיֶּה לְגַאֲלֵנוּ וּתְקִים אוֹתָנוּ מִנִּפְלֹתָנוּ. וְיָקִים מִהֵרָה
מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הָר
הַזֵּיתִים". וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, וְתִבְנֶה בֵּית
קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֲרֵתֵנוּ, וְשֵׁם נֶעֱבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמוֹנִיּוֹת. מֵלֵא מְשָׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה
בוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאַתָּה
יּוֹדֵעַ שֶׁבְּפִנִּיּוֹת לִבֵּנוּ אָנוּ מְשֻׁתָּקִים מְאֹד לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וְאָנוּ מִצְפִּים בְּכָל־עֵת לְמִצָּא פֶתַח תְּקוּנָה לְשׁוֹב
וּלְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. עֲזָרְנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, זַכְּנוּ לְכָל מֵה
שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא צד).

אדון יחיד

אתה ידעת את גדל עצם רוממות קדשת מעלתם של
הצדיקים אמתיים אשר זכו למה שזכו. אשר דרכם
לפעמים לדבר גדולות ונפלאות נוראות באמת ובתמים
וכל דבריהם אמת וצדק, אשר עלידי גדולות ונפלאות
הנשמע מפיהם, יכולים לידע ולהבחין גדלת הבורא
יתברך שמו, אשר חלק מחכמתו ליראיו, ונתן כח
לצדיקיו האמתיים להשיג השגות כאלה, ולדבר באמת
גדולות ונוראות כאלה. אבל את זה לעצמת זה עשית
בחכמתך הגדולה ונתת מקום לטעות, כי נמצאים כנגדם
שקרנים וצבועים המתדמים כקוף בפני אדם, ומתפארים
גם כן בגדולות ונפלאות, כאלו אין שום דבר נמנע מהם,
וכל הגדולות והנוראות היוצאים מפי הצדיקים באמת, הם
מדברים בלשונות כאלה בשקר וטעות. על כן באתי
לפניך שתרחם עלינו ותצילנו מן השקרנים והצבועים
שמתפארים עצמן בגדולות ונפלאות בשקר. שלא נטעה
בהם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח ושלטיה
להזיק לנו כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא טז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

לֹא דִי שְׂאִין אָנוּ זֹכִין לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי,
אֲף גַם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים שְׂפָכַת חֲמַתְךָ עָלֵינוּ, וְלִקְחַת
מֵאֲתָנוּ כָּל מֵאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל צַדִּיקֵינוּ הָאֲמִתִּיִּם הַגְּדוֹלִים
בְּמַעֲלָה מִפְּלָגַת וַעֲצוּמָה מְאֹד.

וְמָה נַעֲשֶׂה עִכְשָׁיו בְּעֵת הַזֹּאת, חוֹלִים כְּמוֹנוּ, מְדַכְּאִים
וּמַעֲנִים בִּיסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף, נִגּוּעִים וּמְכִים וּמְטַרְפִּים
וּמִבְּלָבָלִים.

מָה נֹאמֵר וְמָה נִדְבֹר וְמָה נַצְטַדֵּק, מִי יַחְמַל עָלֵינוּ וּמִי יִקּוּם
בְּעַדָּנוּ.

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל לְבָבִי, הֵצַל וְהוֹשִׁיעַ,
הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים.

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמַחֲלֵ לִי עַל כָּל עוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים,
וְתִקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ,
וְזַכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

כָּל מָה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמָּתִי בְּפִי וּבְעֵינַי וּבִאֲזָנַי
וּבְחַטָּמַי מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה - בְּשׁוּגֶג וּבִמְזִיד, בְּאִנּוֹס
וּבִרְצוֹן - עַל כָּל־מַחֲלֵל לִי מִלֵּא רַחֲמִים, וּתְתַקֵּן בְּרַחֲמֶיךָ
כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלּוּ וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם רֶשֶׁם כָּלֵל.
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַת, כִּי אֵין בָּנוּ כַּח לְתִקּוֹן הַפְּגָמִים הָאֵלּוּ, כִּי
הִרְבִּינוּ לְפָשַׁע בְּאֻמְרֵי פִינוּ מִיּוֹם הַיּוֹתִינוּ עַל הָאֲדָמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, וְכַמָּה שְׁקָרִים יֵצְאוּ מִפִּי כַּמַּעַט בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְכַמוֹ כֵּן שְׁאֵר חַטָּאִים שְׁפַגַּמְתִּי בְּאֻמְרֵי פִי, בְּדַבּוּרֵי לִשׁוֹן
הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִצְנוּת וּדְבָרִים בְּטִלִּים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ
וּמִסְפָּר, וּבִפְרָט רַבּוּי וְעֶצֶם הַפְּגָמִים הַמְרַבִּים וְהַגְּדוֹלִים
שְׁפַגַּמְתִּי בְּעֵינַי, מִי יוּכַל לְשַׁעֵרם וּלְסַפָּרם, מִי יוּכַל
לְפָרְטם בִּפְהַ וְנִמְנָע מִמֶּנִּי אֲפִלוּ לְהַתְּדוֹת עֲלֵיהֶם, מִכָּל
שָׁכֵן לְתִקְנָם. כִּי עֲדִין לֹא עָבַר עָלַי יוֹם אֶחָד מִיָּמַי שְׁלֹא
פְגַמְתִּי בוֹ בְּעֵינַי, וְאַתָּה יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן מִגִּיעַ פָּגַם הָעֵינַיִם
אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָהּ בָּהֶם, אוֹי לִי וַי לִי, וְאִם
אַתָּה בְּעֶצְמָךְ לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ וּתְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים, אֵין
בְּיָדֵינוּ לְתִקּוֹן פָּגַם אֶחָד מֵהֶם, מִכָּל שָׁכֵן כָּל־מֵל, חוּס וְחַמֵּל
עָלֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא כָּא)

התבודדות

אומר רבי נתן:

עקר עבודתו (של רש"י),
אשר על ידה זכה למה שזכה,
היה רק רש"י התפללות והתחנות
!הבקשות והפצויות והפיוטים
שהיה רש"י מאד להתפלל ולהתחנן
לפניו יתברך

!היה מרצה ומליט אותו יתברך.

במה מיל' תחנות ובקשות
שיצרהו ברחמיו לקרבו לעבודתו

יתברך. (שבחי הר"י)

אָבִי שְׁבַשְׁמִים

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, עַל פִּי דַרְכֵי
הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּיִּם,
בְּאִפֶּן שְׂאֵזְכָּה לַעֲבוֹר וּלְדַלֵּג עַל כָּל מִינֵי קִטְנוֹת דְּקִטְנוֹת
הַדַּעַת, שֶׁכֶּכֶר נִפְלְתִי וְעִבְרָתִי בָהֶם דִּי וְהוֹתֵר, הָאוֹמֵר
לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצִרּוֹתֵי דִי.

אֲדוֹן יָחִיד, מָלֵא רַחֲמִים, הִיָּה עִמִּי וְעֲזָרְנִי שְׂאֵזְכָּה מַעֲתָה
לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי בְּאֵמֶת וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִינֶיךָ תָּמִיד.
וְשִׁמַּח אֶת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת, וְאֵזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּעֵז וּבְחֵדָה
תָּמִיד, וּלְשִׁמַּח אֶת עַצְמִי בְּכָל מִינֵי שִׁמְחָה שֶׁבְּעוֹלָם -
וְאִפְלוּ בְּמִלֵּי דְשִׁטּוֹתָא וּבְדִיחוֹתָא, בְּאִפֶּן שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאֵזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה, וּלְלִילָךְ
בְּתִמְמוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם
מְנִיעָה מִגְּשִׁמִּיּוֹת גּוֹפִי עַל כָּל זֶה, רַק אֵזְכָּה שֶׁהַצַּדִּיקִים
אֱמִתִּיִּים יַעֲשׂוּ עִם נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְעִם כָּל גּוֹפִי כְּמוֹ
שֶׁהֵם רוֹצִים, לֹא כְּמוֹ שֶׁתֹּאוֹת גּוֹפִי הַמְּגֻשָּׁם רוֹצִים, חֵס
וְשָׁלוֹם, רַק אֵזְכָּה לְבַטֵּל רְצוֹנִי מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ וּרְצוֹן הַצַּדִּיקִים
הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמִתִּיִּים, זְכוֹתָם יִגֵּן עָלֵינוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

חֲמַל עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ לִי עֲצָה טוֹבָה עֲצָה אֲמִתִּית בְּאִפֶּן
שְׂאֻזָּכָה לְקִים עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּכָה מֵעַתָּה
לְהַמְלִיט וּלְהַנְצִל מֵאֵשׁ הַמְדוּרָה שֶׁל תְּאוֹת נֶאֱרָךְ, וְתִצְלִנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵרוּחַ שָׁטוֹת הַזֹּאת.

כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְהַשִּׁיג עֲצוֹתֶיךָ
הַקְדוּשׁוֹת, אִיךָ לְהַנְצִל מִתְּאוּהַ הַזֹּאת, כִּי אַתָּה גְּלִית לָנוּ
עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם, שְׁעַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
זוֹכִין לְהַכְנִיעַ תְּאוּהַ רָעָה זֹה, וְגַם אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְשְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כִּי־אֵם עַל יְדֵי
שְׁמִשְׁבְּרִים תְּאוּהַ זֹה וְזוֹכִין לְשְׁמִירַת הַבְּרִית.

ה' אֱלֹהֵינוּ! אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מֵהִיכָן לְהִתְחִיל לְזָכוֹת
לְמַעֲלוֹת קְדוּשׁוֹת אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהֵם שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וּשְׁמִירַת
הַבְּרִית, מֵאַחֵר שְׁשִׁנִּיָּהֶם תְּלוּיִים זֶה בָּזֶה.

עַל־כֵּן, בְּאִתִּי לְשַׁחַר פָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי, הוֹדִיעֵנִי נָא אֵת
דְּרָכֶיךָ, וְאִדְעָה בְּאִיזָה דֶּרֶךְ אֻזָּכָה לְמַעֲלוֹת הָאֱלֹהֵינוּ, לְשְׁלֵמוֹת
לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וּלְשְׁמִירַת הַבְּרִית, בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּכָה לְהִתְקָרֵב
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא י"ט)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

חוּס וְחִמּוּל עָלַי אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, וְתַגְעֹר בְּהַרְזָפִים וּמְפִילִים
אוֹתִי, וְאָמַר לְצִרּוֹתַי דֵּי, וְתֹאמַר עַד פֹּה תִּבָּא.

וּמַעַתָּה תִּרְחַם עָלַי וְתִתְחִיל לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵעֵלָה מְעֵלָה,
וְכָל הִירִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לְעֲלִיּוֹת, וְכָל הַהִתְרַחֲקוֹת יִתְהַפְּפוּ
לְהִתְקַרְבוֹת, כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְהַתְחַלֵּת
לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ הַמּוֹן קִדְשָׁתְךָ וְתַקְףָּ חֲמֻלָּתְךָ עַל יְדֵי צַדִּיקִי
אַמֶּת שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר.

עַל כֵּן, אֵין נֶאֱדָה לְךָ לְעֲזוּבָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, וְכַאֲשֶׁר הַחֲלוֹת
לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּךְ וְטוֹבָךָ עָלֵינוּ, וְנִתַּת לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְשִׁלַּחַת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, צַדִּיקִי אַמֶּת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְסְרָה
הַתּוֹרָה לָנוּ מִמֶּשֶׁה, עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלֵינוּ הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת
קִבְּלַת הַתּוֹרָה.

עֲזָרְנוּ לְקִים בְּאַמֶּת אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, חוּסָה
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזָרְנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ וּבְצַדִּיקִי אַמֶּת,
וּבְמִיָּחָד לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ - הַנִּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה - בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְעוֹלָם וָעֶד.

(מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ו')

ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

לִפְנֵיהַ נִגְלָה, שָׁכַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים בָּאוּ אֵלַי רַק עַל־יְדֵי
שְׁלֹא נִזְהַרְתִּי לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי, לֵאחֹז אֶת מַחְשַׁבְתִּי
לְבִלִי לְהַנִּיחַ לְכַנֵּס בָּהּ שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְשׁוֹם הִרְהוּר
שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא שְׁמַרְתִּי הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַמַּת, עַד שֶׁהִנַּחְתִּי
לְפָזוֹר אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְחֻכְמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל שָׁטוֹת וְהֶבֶל. וְכָל מָה שֶׁהִכְנַסְתִּי מַחְשָׁבָה
זָרָה בְּמַת, כְּמוֹכֵן נִתְמַעַט קִדְשֵׁת שְׁכָלִי, וְעַל זֶה נִבְנָה כָּל
הַמִּדּוֹת רָעוֹת וְכָל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת שֶׁנִּתְפַּסְתִּי בָּהֶם מִנְעוּרִי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ בַּעֲוֹלָם עֲכָשִׁיו, כְּאִישׁ
אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי חַצִּים וּרְמָחִים, וְעַדִּין כָּל הָאוֹרְבִים
וְהַשּׁוֹנְאִים הוֹלְכִים אַחֲרָיו וְאוֹרְבִים אוֹתוֹ בְּכָל עֵת וּרְגַע,
לְבַל יִבְרַח לְאִיזָה מְקוֹם הַצֵּלָה וּמָנוֹס. וְכָל זֶה עַל־יְדֵי פָגַם
הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַמַּת, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לִפְשַׁע מְאֹד בָּזָה, עַד
אֲשֶׁר נִתְפָּזַר דַּעְתִּי מְאֹד, עַד שֶׁכְּמַעַט נִתְמַלֵּא כָּל מַחִי
וְדַעְתִּי מִבְּלִבּוֹלִים רָעִים וּמַגְנִים וְזָרִים וּמַחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
הִרְבָּה מְאֹד. עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְשַׁאֵל וּלְהַתְחַנֵּן מִלִּפְנֵיךְ
ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּעֲשֶׂה
אוֹתִי זִכָּאִי וְלֹא חַיֵּב. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לה).

רבונו של עולם

חוס וחמל עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצל ומלט אותנו מתאוה רעה הזאת של ממון, אשר נתפשטה עכשיו מאד בעולם בעונותינו, ותגן עלינו בזכות צדיקי־אמת הנקראים ברית מלח עולם.

ותצילני בזכותם מתאוה זאת של ממון, ותמשיך עלינו חכמה ובינה ודעת מאתך שלא יבלה הממון, חס ושלום, את ימי חיינו.

חוס וחמל עלינו ושמע קול צעקתנו ברחמים, ועשה למענך ולמען שכירת צדק (נשמות ישראל) אשר נדדו בגוים, ולמען הצדיקים האמתיים שזכו לשמירת הברית באמת, ולשבירת תאות ממון בתכלית.

ושמע קול צעקת השכינה – שרש נשמות ישראל, אשר צועקת מאה וארבעים קולות על אלו הנופלים לעבודה זרה זאת של תאות ממון, אשר שם תחובים כל העבודות זרות. שומע תפלה, שומע אנחה, שומע צעקה, שמע קולנו ברחמים, מעמקי עמקים, אשר אנו מתאנחים וצועקים אליך, שתעזרנו ותצילנו ברחמך הרבים מתאות ממון. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כג).

רבונו של עולם,

זכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנזכר בזכות הצדקה להמשיך חסד גדול עלינו ויקים מקרא שכתוב "עולם חסד יבנה". ותקים העולם בחסדך לבד, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן בשביל פרנסה. וכשם שבראת עולמך בחסדך הטוב לבד, כן תשפיע עלינו חסדך ותתן לנו כל פרנסותינו וכל צרכינו מאתך לבד בלי עציתנו כלל. שתהיה מלאכתנו נעשית על-ידי אחרים, ויקים בנו מקרא שכתוב, "ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכרמיכם, ואתם כהני ה' תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם" - למען נזכה להיות פנויים מכל עסק, ולעסוק רק בתורה ותפלה ומצות ומעשים טובים ונזכה להיות כרצונך הטוב באמת. ותגלה הרצון בעולם ותחזק את אמונת הרצון בחזק גדול - שידעו הכל בידיעה חזקה ונכונה, בלי שום ספק כלל, שהכל מתנהג רק ברצון הבורא לבד יתברך שמו לנצח. ויכירו כלם כח מלכותך ותבטל כל הספקות, רק כלם ידעו אותך למקטנם ועד גדולם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ד)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי לַהֲיוֹת מִן הַנְּעֻלָּבִים וְאִינָם עוֹלָבִים, שׁוֹמְעִים חֶרֶפְתָּם
וְאִינָם מְשִׁיבִים, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם, וְעַל כָּל מִינֵי
בְּזִיוֹנוֹת וְחִרּוּפִים וְגִדּוּפִים שְׁאֶשְׁמַע מֵאִיזָה אָדָם שִׁיבָהָ
אוֹתִי, אָדָם וְאַשְׁתָּק לוֹ, וְאַהֲי כָּמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵעַ וְאִין בְּפִיו
תַּכְחוֹת, "כְּחֶרֶשׁ לֹא אֶשְׁמַע וּכְאֶלֶם לֹא יִפְתַּח פִּיו".
כִּי בְּאֶמֶת יִדְעָתִי ה', כִּי כָּל מִינֵי בְּזִיוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם
מִסְפִּיקִים לִי לְפִי גִדּוֹל הַפְּגָמִים שֶׁפִּגְמָתִי בְּכַבּוּדְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ, וְלֹא כִּבְדָּתִי אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וּבְזִיתִי אֶת נַפְשִׁי
מְאֹד עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתַי, וְנִתְּתִי תַקָּה לַהֲדָם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׁמָאֲלִי
שֶׁבִּלְבַב, עַל כֵּן בּוֹדָאִי חוֹבָה עָלַי לִסְבֹּל בְּזִיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים.

לְכֵן עֲזָרְנִי ה' אֱלֹהֵי, שֶׁלֹּא אֲשִׁיב דְּבַר לְמַחְרָפִי וְלִמְבִּי
נַפְשִׁי, לְמַעַן יִהְיֶה לִי לְכַפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי.
ה' אֱלֹהֵי, נַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד אֶת רְחוּקֵי מְאֹד מִתְּשׁוּבָה
בְּאֶמֶת, כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי וּבִלְבָּלוּ אֶת דַּעְתִּי,
עַד שֶׁאִין לִי דַעַת כָּלֵל אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ.
אָנָּה אֲשִׁיבְנִי אֵתָה אֱלֹהֵי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ו)

אָבִי שְׁבַשְׁמִים!

רַחֵם עָלַי, עֲזֹרֵנִי מִלֹּא רַחֲמִים, עֲזֹרֵנִי מִלֹּא יְשׁוּעוֹת, מִלֹּא
הַצְלוֹת, מִלֹּא יַעֲצוֹת טוֹבוֹת, תִּקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ,
זַכֵּנִי לַעֲצָה שְׁלֵמָה שְׂאֻזְכָּה לְקִימָה, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְהַנְצִל
מִמַּעַתָּה מִכָּל מָה שְׁצָרֶיךָ לְהַנְצִל.

וְאֻזְכָּה מִמַּעַתָּה עַל-יָדֶי עֲצָתְךָ הַשְׁלֵמָה לְהַשְׁמֵר מִנְּאוּף בְּאַמֶּת
כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב, וְלֹא אַפְגָּם עוֹד כָּלֵל לֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא
בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֶׂה, וְלֹא בְּשׁוּם חוּשׁ מַחֲמָשָׁה חוּשִׁים,
וְלֹא אֶתוֹר אַחֵר לְבָבִי וְאַחֵר עֵינִי, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
עוֹד כָּלֵל. עֲזֹרֵנִי עֲזֹרֵנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ וְלֹא
לְמַעַנִּי, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרָקִים,
הַבִּיטָה בַּעֲנִינֵנוּ כִּי רַבּוּ מַכְאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ.

רַחֵם לְמַעַנְךָ וְחוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל נַפְשֵׁנוּ וְתֵן לָנוּ יַעֲצָה
שְׁלֵמָה אֱמֶתִית וְנִכּוֹנָה שְׂאֻזְכָּה לְקִימָה, בְּאִפֶּן שְׂאוּכָל לְמַלֵּט
נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת.

וְאֻזְכָּה לִילֶךְ תָּמִיד בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת בְּלִי שׁוּם בְּלָבוּל הַדַּעַת
כָּלֵל, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד עֲבוּדָה תְּמָה בְּאַמֶּת, כָּל יְמֵי חַיִּי,
אֲנִי וְזֶרְעִי מִמַּעַתָּה וְעַד עוֹלָם. חוּס וְחַמֵּל עָלִי אָבִי, אָב

הַרְחַמְךָ, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלָאוֹת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא סָא).

אֱלֹהֵי עוֹלָם!

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, צִפֵּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קְרוֹב
אֶתָּה לְרַחוּקִים, רוֹצֶה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים, הַחֲיִינוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהַשִּׁיבֵנוּ בְּכָל מִיָּנִי קִדְשׁוֹת וְטָהָרוֹת הַמְּשִׁיבִין אֶת
הַנֶּפֶשׁ דִּקְדָּשָׁה.

זַכְנוּ לְשִׁיר וּלְרֶגֶז וּלְנֶגֶז לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנִגּוֹנִים קְדוֹשִׁים,
לְנִצָּח בְּשִׁירִים וְנִגּוֹנִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאַמּוֹנֶתְךָ הַקְדוֹשָׁה,
אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה, וּלְבָטֵל
מִן הַלֵּב כָּל מִיָּנִי עֲקָמִימִיּוֹת וּכְפִירוֹת וּמְבוּכוֹת שְׁבָלֵב, וְכָל
מִיָּנִי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וּלְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ הַלֵּב בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ
וּלְתוֹרָתְךָ וּלְעִבּוּדְךָ הָאֱמֶתִיית.

”עוֹרֶה כְּבוֹדִי עוֹרֶה הִנָּבֵל וְכִנּוֹר אַעֲיֶרָה שָׁחַר”. וְתִשְׁפִּיעַ
וְתַמְשִׁיךְ וְתַגְלֶה לָנוּ שִׁירִים וְזִמְרוֹת וְנִגּוֹנִים קְדוֹשִׁים
הַנִּמְשָׁכִין ‘מֵרֹאשׁ אֱמֶנָה’ - מֵהַנִּגּוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיוֹן שֶׁל
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר כָּל הַשִּׁירוֹת וְהַנִּגּוֹנִים
שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין מִמֶּנּוּ, וְעַל־יְדִיָּזָה נִזְכָּה לְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאַמֶּת, וִיקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, ”תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מֵרֹאשׁ
אֱמֶנָה”.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא טד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה וּבַעֲבוּדָתְךָ הָאֱמִתִּית
בְּתִמְיָמוֹת בְּאֵמֶת, וְלֹא אֵלֶיךָ בְּגִדּוּלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי, רַק
אֲשׁוּהָ וְאֹדְמָה נַפְשִׁי כְּגִמּוּל עָלֵי אָמוֹ, כְּגִמּוּל עָלֵי נַפְשִׁי.
וְאִזְכֶּה לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּפֶה מָלֵא, בְּאִפֶּן שְׂאִזְכֶּה
בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, לְהַכְרִית וּלְכַלּוֹת וּלְבַעַר אֶת
כָּל הַקּוֹצִים וְהַחוֹחִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה.
וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהַשְׁקֵרְנִים וְהַצְבוּעִים הַמִּתְפַּאֲרִים
בְּשִׁקְרִים לִינֹק מִדְּבוּרָנוּ כָּלֵל, וּתְבַעַר הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם,
וְתִגְלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וִיקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב:
"שִׁפֹּת אֱמֶת תִּכּוֹן לַעֲד וְעַד אֲרִגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרִי."
וְנֹאמַר: "חֶסֶד וָאֱמֶת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. אֱמֶת
מֵאֲרִץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָה".
הִדְרִיכְנִי בְּאֱמֶתְךָ וּלְמַדְנִי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ
קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם. וְאַל תִּצַּל מִפִּי דְּבַר־אֱמֶת עַד מָאֵד, כִּי
לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחְלָתִי. "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ ה' עֵת רָצוֹן"
א-לֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא טז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַפְנִי לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָ"ה שֶׁהָיָה בְּמַדְרָגָה
הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל שְׁתִּיקָה. וְאַרְגִּיל עֲצָמֵי כְּמוֹהוּ בְּשִׁתִּיקָה,
לְקַיֵּם דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ שְׁאָמְרוּ: 'סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה', וְלֹא
מִצָּאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה. וְאַזְכָּה לְשֵׁתֶךָ גַּם בְּמַחְשְׁבָה
בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַנִּי צָרִיךְ לְשֵׁתֶךָ, וּבְכָל עֵת שֶׁבָּאִים עָלַי
מַחְשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַמֶּח, וּבִפְרֵט בְּלְבוּלֵי אֲמוּנָה,
אֲזָכָה לְחָרִישׁ וְלִשְׁתֶּךָ. וְלֹא אֶתְחִיל לְהַפִּיךְ דַּעְתִּי וּלְהַטּוֹת
מַחְשְׁבֹתַי לְהַשִּׁיב שׁוֹם דָּבָר עַל כָּל הַטְּעוּתִים וְהַבְּלָבוּלִים
וְהַעֲקָמִימִיּוֹת הָעוֹלִים עַל הַמֶּח וְהַלֵּב, רַק אֲזָכָה לְחָרִישׁ
וְלִשְׁתֶּךָ לְגַמְרִי וּלְהַכְלִיל בְּשִׁתִּיקָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁלְמַעְלָה
שֶׁהִיא מְקוֹר הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְחַזֵּק אֲמוּנָתִי
וְדַעְתִּי וּלְבָבִי בְּשִׁלְמוֹת, וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּילָא כָּל הַבְּלָבוּלִים
וְהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁבַּעוֹלָם, וְיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת
וְהִרְהוּרִים שֶׁבַּעוֹלָם, הֵן הִרְהוּרִים שֶׁל פֶּגַם אֲמוּנָה, חֵס
וְשָׁלוֹם, וְהֵן הִרְהוּרֵי נֶאֱוָף וְשֶׁאֵר תַּאֲוֹת, וְהֵן מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת
שֶׁבַּתְּפִלָּה וְעֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן שֶׁאֵר כָּל עַקְמִימִיּוֹת
שֶׁבַּל הַמוֹנָעִין מִן הַקְּדוּשָׁה, כֻּלָּם יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרִי
בְּבִטּוֹל גָּמוֹר עַל־יְדֵי הַשְׁתִּיקָה הָאֲמִתִּית. (מב' ליקוטי תפילות קמא סד).

אַנָּה ה'!

יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ וַחֲנִינוּתֶיךָ עָלַי, וַיַּעֲלֵה וַיְבֹא זְכוּרֹנִי לִפְנֶיךָ
לְטוֹבָה, וְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְאַל תַּנִּיחֵנִי וְאַל
תִּטְשֵׁנִי לְהִשְׁתַּקֵּעַ, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּאֵלֹהֵי הַמְּקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים
וְהַשְּׁפָלִים אֲשֶׁר בָּאתִי עַד הֵנָּה.

חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וּמַעֲפֵר דְּלוּתִי וּמַעֲצֵם שְׁפָלוּתִי תִרְוַמְנִי,
וַיָּקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי
אֶעֱלֶךָ גַּם עָלֶיהָ", וְהִירִידָה יְהוָה תַּכְלִית הָעֲלִיָּה.
חוּס וַחֲמַל עָלַי, וְשִׁלַּח יְשׁוּעָתְךָ וְתַתְּמַכֵּנִי בִּימִין צִדְקָךָ,
וְתִסְעֲדֵנִי בַּעֲצֵם חַמְלָתְךָ, וְתַהֲיֶה תָּמִיד עִמָּי, וְתִתֵּן לִי כֹחַ
וְשִׁכַל לְאַחֲזוֹ בְּךָ תָּמִיד, וְאַל תַּנִּיחֵנִי לִפְלֹ, חֵס וְשָׁלוֹם,
לְעוֹלָם.

וַיָּקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי יִפּוֹל לֹא יוֹטֵל כִּי ה' סוּמֶךָ
יְדוּ". וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת הַנֶּפֶשׁ, וְתוֹצִיאֵנִי
וְתַעֲלֵנִי מֵהַיּוֹם וּמֵעַתָּה, מִכָּל מִינֵי נְפִילוֹת וִירִידוֹת
וְהַתְּרַחֲקוֹת מִמֶּךָ שְׁנַתְּרַחֲקֵתִי עַד הֵנָּה.
"מְקִיִּם מַעֲפֵר דָּל מֵאַשְׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹ", חֲמַל עַל דָּלִים
כְּמוֹנִי, חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי!

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ו)

רבונו של עולם

זכנו לזכור ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ולשמח את עצמי עלידייך תמיד. פתח לבי ודעתי, והאר עיני שכלי, והורני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם, באופן שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקוד ולהעלות הרגלין הרבה מחמת שמחה, ועל ידי זה להעלות כל הבחינות בעולם הנקראין רגלין - לבחינת לבב חכמה - אל שמחת הלב, בבחינת הכתוב "ונביא לבב חכמה". ועלידייך יהיו נמתקין כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה עלייך השמחה והרקודין לתקן פגם הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד היום הזה בדבורים רעים הרבה, בפרט פגם דבורים רעים של לשון הרע ורכילות, הכל אזכה להעלות ולתקן בשלמות עלייך שמחה ורקודין דקדושה. ותשמרני ותצילני מעתה מלדבר שום דבור רע, ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את דבורי בקדושה גדולה בתכלית השלמות. ותזכני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה עלייך השמחה והרקודין דקדושה. (מב' תפילות תניינא מ).

אָנָּה

זְכֵנִי לְאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶתְחִיל לְכִנּוּס בְּשׁוּם
חֲקִירָה וְקִשְׁיָא כָּלָל, רַק אֶזְכֶּה לְגֵרֶשׁ וּלְרַחֵק וּלְבַטֵּל
מִדַּעְתִּי וּמִכָּל הָעוֹלָם, כָּל מִינֵי חֲקִירוֹת וְקִשְׁיֹת - לְבָלִי
לְהִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלָל, רַק לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה
בְּאַמֶּת. עַד שְׁאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי הָאַמוּנָה הַשְּׁלָמָה לַעֲבֹר עַל כָּל
הַחֲכָמוֹת וְהַחֲקִירוֹת, וְעַל כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁאִינֶן חֲכָמוֹת, שֶׁהֵם
הַחֲקִירוֹת וְהַמְּבוּכוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַהֲרָהוּרִים הַנִּמְשָׁכִין
מִחֻלָּל הַפְּנוּי מִשְׁכָּל. וְאֶזְכֶּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין כִּי "אַתָּה הוּא
ה' לְבַדְּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל
צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם -
וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּלָם", וּמַלְכוּתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה, וְאַתָּה
מִמְלָא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאַתָּה אֶחָד יָחִיד וּמִיחָד
בְּתַכְלִית הָאֲחָדוּת, וְאִין לְמַחֲשָׁבָה תַּפְיֶסָא בְּךָ כָּלָל.
וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא אֶסְתַּכַּל וְלֹא אֲבִיט בְּשׁוּם סֵפֶר הַמְּדַבֵּר
מִחֲקִירוֹת, וְלֹא אֲדַבֵּר עִם שׁוּם אָדָם מִמַּחְקָרֵי אֶרֶץ, אֲשֶׁר
נָפְלוּ בַּחֲקִירוֹת אֵלָיו הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי מִשְׁכָּל. אָנָּה
נוֹרָא קָדוֹשׁ, הַצִּילֵנִי וְשִׁמְרֵנִי מֵהֶם, חוּס עַל נַפְשִׁי וְרוּחִי
וְנִשְׁמָתִי, וְשִׁמְרֵנִי תָּמִיד. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא סָד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

מִיּוֹם אֲשֶׁר סָרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּפָגַמְנוּ בְּאַמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה,
גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתְנוּ, עַד אֲשֶׁר אָרַךְ
עָלֵינוּ הַגְּלוּת שְׁגָלֵינוּ מִהָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ מִכָּל
הָאֲרָצוֹת וְנָתַתָּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
עַל כֵּן חוּס וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבִלְבוּלִים, שֶׁלֹּא יַעֲלוּ
בְּלִבֵּנוּ וּבְלִבְ כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּנִסֶּיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדִּין בְּכָל
יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְלֹא נִכְסֶה שׁוּם נֶס בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע, חֹס
וְשָׁלוֹם, רַק נִדַּע וְנֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל מֵאִתְּךָ לְבַד, עַל יְדֵי
הַשְּׁגָחָתְךָ, אֲשֶׁר אַתָּה מַשְׁגִּיחַ תָּמִיד בְּהַשְּׁגָחַת פְּרִטּוֹת עַל
כָּל דָּבָר שֶׁבַּעוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת
תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְהַר וְתַחֲיֶשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה,
וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז)

אנא ה'!

זפני ברחמיך הרבים שיפקחו עיני ולבי להבין גדלתך ורוממותך, ולשוב אליך באמת, וחנני מאתך דעה בינה והשכל להשיג דרכי התשובה באמת ולילך בהם תמיד, ואזכה להיות בכלל בעלי תשובה באמת, כי ימינך פשוטה לקבל שבים ורוצה אתה בתשובה, ותעזרני שאזכה לתשובה שלמה, ותמלא פגימת הלבנה (האמונה), ויהיה אור הלבנה כאור החמה (השכל), כי מלכותך בכל משלה - בשמים ובארץ, ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, ואתה מקשר ומחבר ומיחד שני הפכים יחד, תכלית קצה התחתון מעמקי שאול עד רום גבהי מרומים, עד תכלית קצה העליון - מנקדה התחתונה עד נקדה העליונה; על כן יגיעו רחמיך גם עלי, ותחתור חתירה מתחת כסא כבודך, שאתעורר ואשוב בתשובה שלמה לפניך, ותזפני להיות בדבקות בצדיקי אמת מעתה ועד עולם - כי לא תחפץ במות המת כי אם בשובו מדרכיו וחייה, תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם, השיבנו ה' אליך ונשובה

חדש ימינו כקדם (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ו)

ה' אֱלֹהֵינוּ

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ, שְׁנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ
וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וּבְעֶקֶר בְּצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם רַבְּנוּ נַחֲמֵן
בֶּן פִּיגָא, וְתִהְיֶה הָאֱמוּנָה זֹכָה וְנִכּוֹנָה צָחָה וְנִקְיָה, בְּלִי
שׁוּם פֶּגַם וּבְלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל כָּלֵל, שֶׁתִּהְיֶה אֱמוּנָתְנוּ חֲזָקָה
כָּל כָּף, כְּאֵלוֹ אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ אֱלֹהוּתְךָ וְהַשְׁגָּחָתְךָ
וּכְבוֹדְךָ - אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָעוֹלָם, וְנִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד
בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוּת, וּבִדְעָה נִכּוֹנָה וּמִישֻׁבֶּת בְּלִי שׁוּם
תַּעֲרֻבַת פְּסֻלַּת כָּלֵל.

וּכְמוֹ שֶׁאַתָּה אֱ-לֹהִים אֱמֶת, כֵּן נִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמֶּת,
עַד שְׁנִזְכֶּה לְהִרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלֵינוּ, וְלֹא נִפְרֵד מִמֶּךָ
לְעוֹלָם אֲפִלוֹ כְּרָגַע קָלָה, וְיִהְיֶה לָנוּ בּוֹשָׁה וּפְחַד וְאִמָּה
וְיִרְאָה מִמֶּךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רָגַע, וּבִלְעָדֶיךָ לֹא גָרִים
אֶת יְדֵינוּ וְאֶת רַגְלֵנוּ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבָדָה בְּעוֹלָם, וּבְכָל
עֶסְקָנוּ וְעַשְׂיָתְנוּ אֲפִלוֹ בְּעִבּוּדוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת שֶׁהֵם אֲכִילָה
וּשְׁתִּיָּה וְכוֹיָצָא בָּהֶם - בְּכֻלָּם נִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד, וְכֻלָּם
יִהְיוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת, בֵּין בְּעֶסְקָנוּ בְּתוֹרָה
וּבְמִצְוֹת וּבֵין בְּעֶסְקָנוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, בְּכֻלָּם נִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ
וְלֹא נִשְׁכַּחְךָ לְעוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַשָּׁמַיִם. חֲנֻנוּ ה' חֲנֻנוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז. כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ דְּבָקָה לָאָרֶץ בְּטִנְנוּ. דְּבָקָה לַעֲפָר נַפְשִׁי - חֲיִנִּי כַּדְבָּרֶיךָ.

קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ, חוֹשָׁה לַעֲזָרְתִּי אֶ- דְּנִי תְשׁוּעָתִי, וּמַהֲרָ לְחַלְצָנִי וּלְהוֹצִיאָנִי מִכָּל אֵלּוּ הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגִנִּים וְהַמְּטַנְפִּים מְאֹד שֶׁנִּפְלָתִי בָהֶם.

וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וּלְהַעֲלוֹתָנִי וּלְטַהֲרָנִי מִכָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ, עַל־יְדֵי כָּל הַחַטָּאִים שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוּגֵג וּבִמְזִיד בְּאַנָּס וּבְרָצוֹן.

חוֹס וְחַמֵּל עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי כֹּחַ וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה מִן הַכֹּחַ וְהַגְּבוּרָה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר זָכוּ לִכְף אֶת יְצָרָם, אֲשֶׁר הֵם דּוֹמִים לְמֶלֶךְ ה' צְבָאוֹת מִמֶּשׁ, וְעִמְדוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אֵין מִסְפָּר, וְכִבְשׂוּ אֶת תְּאוֹתָם וְכָפוּ אֶת יְצָרָם תַּחְתָּם, עַד אֲשֶׁר שָׁבְרוּ וּבִטְלוּ אֶת יְצָרָם לְגִמְרִי, וְזָכוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לג)

רבונו של עולם

אתה יודע חלישותנו כעת, שאין לנו שום עצה ותחבולה נגד אויבנו בגשמיות ורוחניות, ואין אנו יכולים להשיב תשובה על הבלבולים הרבים, למגדול ועד קטן שעומדים עלינו ומסבבים אותנו.

רק עליך לבד אנו נשענים, ועל כח וזכות הצדיקי אמת שהם בבחינת שתיקה. זכנו להכלל בהם ולילך בדרכיהם באמת, ולהמשיך עלינו אור קדשת השתיקה שלהם. אליך לבד עינינו תלויות, ונצפה לרחמיה אשר טמון לבריותיה, כמו שכתוב, "אך אל א-להים דומיה נפשי ממנו ישועתי". "אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים". "אליך ה' נפשי אשא". "פרשתי ידי כל היום, נפשי כארץ עיפה לך סלה". "כי לך ה' הוחרלתי אתה תענה ה' א-להי". ויקים בנו מקרא שכתוב, "ויאמר משה אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום, כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". אל תעזבני ה' א-להי אל תרחק ממני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סד).

אנא מלא רחמים

זכנו לצעק אליך באמת מעמק הלב מעמקי עמקים כאשר
אנחנו צריכים לקרא אליך עתה, כאשר נגלה לפניך אדון
כל את כל נגעי לבבינו של כל אחד ואחד בפרטיות.
עזרנו לצעק אליך מן הלב בקול עמק באמת, בקול
דממה דקה, באפן שנזכר לעורר עלינו פלאי רחמיה
וחסדיה וחנינותיה וישועותיה והצלותיה הנפלאות
והנוראות מאד, עד שנזכר לעורר ולגלות עצות אמתיות
עצות עמוקות מתוך עמק החושך אפלה הזאת שנלכדנו בו
מאד - בעונותינו הרבים, כי אתה עושה נפלאות גדולות
לבדה, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין
מספר. ואתה גולה עמקות מני חושך, ומוציא לאור
מהצלמות. הוציאני מאפלה לאורה, עשה עמנו פלאות,
ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנזכר
לגדל האמונה הקדושה עלידייזה.

ורחם עלינו ברחמיה הרבים, וחננו מאתך חכמה בינה
ודעת דקדושה, באפן שנזכר לחתור ולגלות המים שמהם
גדלה האמונה הקדושה, שהם מים עמקים עצה בלב

איש. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

הַתְּבוּדוֹת

אומר רבי נחמן:

הַדְּבוּרִים שֶׁאָדָם מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנֵנוּ הֵם בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כִּי עַל יְדֵי
שִׁכְנָס לָזֶה, וּמִכָּרִיחַ עֲצָמוֹ וּמִכִּין עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שׂוֹלַח לוֹ הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ דְּבוּרִים בְּפִיו שֶׁהֵם בְּחִינַת רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ. וְעָרִיךְ לְרֵאוֹת וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְחַדֵּשׁ
תָּמִיד, לְבַקֵּשׁ בְּכָל עֵת בְּדַבְּרֵי רַעְיוֹנִים
וְתַחֲנוּנִים חֲדָשִׁים, וְזֶה זֻכִּין עַל־יְדֵי

טְהָרַת הַלֵּב.

(ליקוטי עצות – התבודדות ב')

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

הַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִכָּל מִינֵי שָׁקָר וְטַעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.
הֵן מִדְּבַרֵי שָׁקָר - שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבַר
שָׁקָר, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְהֵן מִדְּרָכֵי שָׁקָר - שֶׁלֹּא נֵלֵךְ בְּדְרָכֵי
שָׁקָר, חָלִילָה.

וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִדְּרָכִים גְּבוּכִים מִדְּרָכֵי תוֹעִים,
רַק תִּהְיֶה בְּעֶזְרְנוּ תָּמִיד לֵילֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ,
בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי הָאֱמֶת לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה,
וְנִזְכָּה לְחַבֵּר וּלְיַחַד אֱמֶת וְאַמוּנָה תָּמִיד.

וְעֶזְרְנוּ שֶׁתִּהְיֶה תַּפְלָתָנוּ נְכוֹנָה וְסְדוּרָה וְשִׁגוּרָה בְּפִינוּ
וּבְלִבֵּנוּ, וְתִגְלֶה נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם, לְמַעַן דַּעַת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱ-לֹהִים אֵין עוֹד.

וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיאָם מִתַּקְוָה גְּלוּתָם, אֲשֶׁר
גָּלִיתָ אוֹתָנוּ זֶה כַּמָּה שָׁנִים, וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגֻאֲלָנוּ,
וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה, וְיָקִים מְקָרָא
שְׁכָתוֹב: "וְהָיָה צְדָק אֲזוּר מִתְּנִיו וְאַמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו,
אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף".

וְקִים לָנוּ מְקָרָא שְׁכָתוֹב: "תְּבוּאֵי, תְּשׁוּרֵי (שִׁיר) מִרְאֵשׁ
אֲמָנָה". בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא ז')

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

עֲזָרְנִי שְׁנוּזָכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי אֲנָחוּתֵינוּ רוּחַ חַיִּים - רוּחַ טוֹבָה מֵהַצְדִּיקִי אֱמֶת, לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ.

הֵן הַחֲסָרוֹנוֹת בְּגוּף, הֵן בְּנֶפֶשׁ, הֵן בְּמָמוֹן, בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחָנִי, כֻּלָּם יִתְמָלְאוּ וְיִשְׁלְמוּ לְטוֹבָה. כִּי עֲמִידָה מְקוֹר חַיִּים וְאַתָּה מְשַׁפִּיעַ רוּחַ חַיִּים לְכָל חַי וְלְכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִּים הַדְּבָקִים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, אֲשֶׁר הִיא חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ.

עַל כֵּן חָמַל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַחֲטָאִים שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם סָלָקְנוּ וְהִרְחָקְנוּ הָרוּחַ חַיִּים, וְעַל יָדָם בָּאוּ לָנוּ כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, עַל כֻּלָּם תִּמְחַל וְתִסָּלַח בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עַל יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֱמֶתִּים, אֲשֶׁר רוּחַ אֱ-לֹהִים בְּקִרְבָּם, אֲשֶׁר עַל יָדָם אַתָּה מְתַרְצָה וּמְתַפִּיס לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וְעַל יָדָם אַתָּה מְכַפֵּר וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה".

וְתִבְטֵל וְתִשָּׁבֵר וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לָרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ח)

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים

זִכְנוּ לְבָרֵךְ הַפְּרָנְסָה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, שְׁנִזְכֶּה לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכֶּה שְׁתִּתְּבָרֵר
אֲכִילֵתִינוּ וְשִׁתִּיתֵנוּ, עַד שְׁיֵהִיו נַעֲשִׂים מִכַּח אֲכִילֵתִינוּ
אֲמָרִי-שֹׁפֵר, שֶׁהֵם דְּבוּרִים שֶׁל בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשֹׁמֵר
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וְאֵלֹהֵי הָאֲמָרִי-שֹׁפֵר יַעֲלוּ וְיִתְחַבְּרוּ עִמָּךְ
הַמֶּלֶךְ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְךָ מֵהֶם עֲטָרָה, וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת הָעֲטָרָה
הַזֹּאת - לִרְאוֹת אֶת מַלְכוּתְךָ בְּיוֹפִיָּה - כְּמוֹ שְׁכָתוֹב "מֶלֶךְ
בִּיפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ" - כְּדֵי שְׁלֹא תַעֲכַב פְּרִנְסוֹתֵינוּ
בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְקַבֵּל הַפְּרָנְסָה מֵהַמֶּלֶךְ
כְּשֶׁעֲדִין אֵין הַמֶּלֶךְ בִּיפְיוֹ. אֲבָל אַתָּה כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר
מִמֶּךָ מִזְמָה, כִּי אַתָּה יָכֹל לְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּאִפֶּן שְׁתִּבֵּא
לָנוּ הַפְּרָנְסָה בְּמַהֲרֹת גְּדוּל בְּלִי שׁוּם עָפּוֹב כָּלֵל, וּבְלִי
שׁוּם עֶסֶק וְסִבָּה וּבְלִי שׁוּם טְרָדָא כָּלֵל, וְעַם כָּל זֶה נִזְכֶּה
לִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ בִּיפְיוֹ בְּעֲטָרָה הַנַּעֲשִׂית מִן הָאֲמָרִי-שֹׁפֵר
וְהָאֲכִילָה דְּקִדְשָׁה.

וְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב "הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד
וְרַחֲמִים, הַמְּשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיךָ תִּתְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי".

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יז).

אַנָּא אֱלֹהֵינוּ!

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּרְחֶם עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וּתְזַכְּנוּ בַּחֲסִדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לְהַתְּפִלָּל וּלְהַתְּחַנֵּן תְּפִלוֹתֵינוּ
וּתְחַנּוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם.
הוֹרְנוּ מָה שְׁנִדְבַּר, הִבִּינּוּ מָה שְׁנִשְׁאַל, וְזַכְּנֵי שְׁאוּצִיא
דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּאִפֶּן שְׁיֵאִיר לִי אוֹר
הָאַמֶּת לִיצֵא מִתּוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁךְ.
לִיצֵא מִתּוֹךְ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת, וְהַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּבִים אוֹתִי
בְּכָל עֵת, וּבִפְרֹט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה - שְׁכַלְם בָּאִים עָלַי
וּמְסַבְּבִים אוֹתִינוּ מִכָּל צֶד וּמִכָּל פֶּנֶה, עַד שְׁאִין אָנוּ יְכוּלִים
לִפְתּוֹחַ פָּנֵינוּ בַּתְּפִלָּה - לְהוֹצִיא אֶפְלוֹ דְּבוּר אֶחָד בַּתְּפִלָּה
כָּרְאוּי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אֵין לִי שׁוּם פֶּתַח תְּקוּהָ וְהַצָּלָה
לְהִנָּצֵל מִהַחֲשָׁךְ, כִּי אִם עַל יְדֵי דְבוּר הָאַמֶּת, כְּאֲשֶׁר גָּלִית
לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר עַל יְדֵי דְבוּר אֶמֶת
תֵּאִיר לָנוּ בְּתוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁךְ וְהַאֲפֵלָה לְצֵאת מִחֲשָׁךְ לְאוֹר
גָּדוֹל, כִּי אַתָּה חִפֵּץ בְּאַמֶּת וְקָרוֹב אַתָּה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּךָ
בְּאַמֶּת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא ט)

רבונו של עולם

לְמַדְנִי דַרְכֵי הָעֲנוּהָ הָאֱמִתִּית, לְמַדְנִי אֵיךְ לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל
הַגָּאוּהָ שֶׁבְּלִבִּי וְדַעְתִּי. כִּי בְּאַמֶּת יִדְעָתִי מַעֲט שְׁפִלוּתִי
שְׂאִין רְאוּי לְהַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל גָּאוּהָ וְגִסּוֹת
וּפְנִיּוֹת לְעֶצֶם רַבּוֹי קִלְקוּלִי וּפְגָמִי בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר
חֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפִשַׁעְתִּי נִגְדָּךְ הִרְבָּה מְאֹד מַעֲוָדִי עַד הַיּוֹם
הַזֶּה. אֵךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן, אֵינִי נָקִי מִגָּאוּהָ וְגִבְהוּת, וְאֵנִי
רְחוֹק מֵעֲנוּהָ אֱמִתִּית בְּתַכְלִית הָרְחוֹק, וּמִחֲמַת זֶה אֲנִי
רְחוֹק מִבְּחִינָה זוֹ שִׁילָךְ לִי בַחֲיִים כְּסֹדֶר - כְּרָצוֹנִי.

מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, אֵיךְ נִזְכָּה לְבַטֵּל בְּחִינַת
שְׁלֹא כְּסֹדֶר לְבְּחִינַת כְּסֹדֶר - שֶׁהַכֹּל יֵלֶךְ לָנוּ כְּסֹדֶר. בְּמָה
נִזְכָּה לְקַשֵּׁר עֲצָמֵנוּ בְּכָל עֵת אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, לְקַשֵּׁר אוֹתְךָ
בְּמַחְשַׁבְתִּי תָמִיד, שְׂאֻזָּכָה בְּכָל עֵת לַחֲשׁוֹב עָלֶיךָ וּלְבַטֵּל
עֲצָמִי וְכָל יִשׁוּתִי וְכָל תַּאֲוֹתִי וּמַדּוּתִי בְּבִטּוֹל גָּמוֹר בְּאַמֶּת,
וְלִהְיוֹת כְּאִין וְכֶאֱפֶס מִמֶּשׁ, וְלִידַע שְׁפִלוּתִי בְּאַמֶּת, עַד
שְׂאֻזָּכָה לִהְיוֹת בְּבְּחִינַת 'מָה' - מָה אֲנַחְנוּ בְּאַמֶּת,
וְלִהְתְּקַשֵּׁר וּלְהַכְלִיל בְּךָ עַד שִׁישׁוּב הַכֹּל כְּסֹדֶר, וְיִתְבַטְּלוּ
כָּל הָרָצוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַמִּתְנַגְּדִים כְּנֶגֶד רָצוֹנִי שְׁיִהִיה

כְּרָצוֹנְךָ בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מא.)

אָנָּה ה'!

מָלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יְדַעַת לְבַבְנוּ, כַּמָּה אָנוּ רְחוּקִים
מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּם דִּקְדָּשָׁה, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי
מָאֵד. אָבֵל אֶף-עַל-פִּיכֹן, כָּבֵר גְּזוּרָת עָלֵינוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים, שְׁאֲסוּר לְהָאָדָם שִׁיְהִיָּה עֵץ יָבֵשׁ, וְחוּבָה עַל כָּל
אֶחָד לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עוֹז, לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמוֹ בְּאַמֶּת, עַד
שִׁיזְכֶּה לְהִיּוֹת עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי בְּאוֹרֵייתָא (בַּתּוֹרָה), לְפַלְּל
בְּחֲכָמָה אֲמִתִּית, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיתָא אֲמִתִּיִּם.
עַל כֵּן בָּאנוּ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה, שֶׁתַּחֲמַל וְתַחֲוֹס עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחֶסֶדֶיךָ הַנּוֹרָאִים, וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד שְׂנוּזָכָה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר
עַצְמֵנוּ בְּאַמֶּת, עַד שֶׁתִּפְתַּח אֶת דַּעְתָּנוּ וּלְבַבְנוּ בְּמֵאֹר
תּוֹרָתְךָ, וְתִפְתַּח לָנוּ שְׁבִילֵי הַשָּׂכֵל דִּקְדָּשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ תָּמִיד
בְּכָל עֵת חֲדוּשֵׁי וּבְאוֹרֵי תוֹרָה מְשֻׁרְשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
מִקְדָּשְׁתָּךְ הָעֲלִיזָנָה.

וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִכָּל מִינֵי חֲדוּשִׁים וּבְאוֹרִים
הַנִּמְשָׁכִין דֶּרֶךְ הַקְּלִיפּוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, רַק נִזְכֶּה תָּמִיד שִׁיְהִיו
נִמְשָׁכִין לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּם דֶּרֶךְ הַקְּדָשָׁה.

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא כח.)

ה' אֱלֹהֵינוּ

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּעֲלֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁל
הַצְדִּיקִים. אִם אָמַנְם יִדְעֵנוּ כִּמָּה אָנוּ רְחוּקִים עִתָּה מִנִּקְדָּה
אֶחָת מִכָּל הַמַּעֲלֹת הַטּוֹבוֹת, עִם כָּל זֶה אֵין מַעֲצוֹר לַה'
לְהוֹשִׁיעַ, וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֹא כָּל דָּבָר, וְעִמָּךְ הִישׁוּעָה לְעִזְרָנוּ
וּלְחִזְקָנוּ לְהַגִּיעַ לְכָל מֵה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלִּפְנֶיךָ.

עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וּלְמַעַן הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם אֲשֶׁר
זָכוּ לְהַגִּיעַ לְכָל אֱלֹה וְיֹתֵר מִזֶּה.

וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כֹּחַ וּגְבוּרָה מֵהֶם בְּרַחֲמֶיךָ, לְחִיּוּתֵינוּ
וּלְאַמְצָנוּ לְזִכּוֹת אוֹתָנוּ לְבוֹא גַם כֵּן לְכָל אֱלֹה,
וּלְזִכּוֹת בְּכַח הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי – רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא ע"ה -
לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים הַמְתַּנַּגְדִּים עַל הָאֲמִתִּי,
וּתְשִׁיבֵר וְתַכְנִיעַ אֶת כָּל הַצְנוּרוֹת שֶׁל הָרָשָׁעִים, שֶׁהֵם
הַמְדוֹת רָעוֹת שֶׁהִתְגַּבְּרוּ עֲלֵיהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁפִּיל
הָרָשָׁעִים עַדִּי אֶרֶץ, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כֹּחַ לְהִתְגַּבֵּר
עָלֵינוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה,
”יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל יִבְשׁוּ רָגַע”.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי וְחַלְצֵנִי
וּמְלִטֵנִי מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל
מִינֵי בִלְבוּלִים וְעֲרָבוֹב הַדַּעַת, וְזַכְּנִי שְׁתַּהֲיָה מַחֲשַׁבְתִּי זָכָה
וְנִקְיָה, קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה תָּמִיד. וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אֲזַכֶּה
לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת מַחֲשַׁבְתִּי בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁלֹּא יָבוֹא לְלִבִּי
שׁוֹם בִּלְבוּל הַדַּעַת וְלֹא שׁוֹם מַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה מַעֲנִין
הַתְּפִלָּה, אֲפִלּוּ הִיא מַחֲשָׁבָה קְדוּשָׁה, שֶׁלֹּא תָבוֹא וְלֹא
תַעֲלֶה עַל לִבִּי לְהַטְרִידֵנִי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה.
רַק אֲזַכֶּה לַעֲמֹד בְּכָל הַתְּפִלָּה בְּאִמָּה וּבִירְאָה גְדוּלָּה,
לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֶנָה גְדוּלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.
וְלֹא אֲשַׁמַּע אֶזְשׁוּם אָדָם וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם
אוֹתָךְ לְבַד.

וְאֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר תְּפִלָּתִי לְכָל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹרֵנוּ
וּלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת
תְּפִלָּתִי וְיִבָּרְרוּ וְיִזְכְּכוּ אוֹתָהּ, וְיִצִּילוּ אוֹתָהּ מִכָּל אוֹיֵב
וְאוֹרֵב וּמַסְטִין בְּדֶרֶךְ, וְיַעֲלוּ אוֹתָהּ לְרִיחַ נִיחּוּחַ לִפְנֵי כִסֵּא
כְּבוֹדְךָ, בְּתוֹךְ כָּל־לִיּוֹת תְּפִלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְתַעֲלֶה וְתִנָּשֵׂא לְהִיּוֹת כְּתֹר לְרֹאשׁךָ (מְבוֹסָס לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא ל').

רבונו של עולם

זכנו שכל פונתנו בעשית המשא ומתן יהיה, שנזכה לתן
צדקה על ידי הרוח שנרויח בזה המשא ומתן, וכל עסקנו
וחפצנו במשא ומתן יהיה רק בשביל זה לבד באמת -
בשביל שנזכה לתן צדקה מהרוח של המשא ומתן.
ותפתח את לבבנו ותזכנו לתן צדקה הרבה בכל עת
לעניים הגונים וכשרים באמת, ותשפיע לנו שפע טובה
וברכה, ונזכה להחזיק ידי לומדי תורה ועובדי ה' באמת.
ונזכה לקים מצות צדקה בשלמות כרצונה הטוב, בלב
טוב, ובסבר פנים יפות, ובשמחה גדולה וחדוה רבה
ועצומה, עד שנזכה על ידי הצדקה לרומם את המחין
והדעת דקדושה, ולתקן תקון הכללי של המשא ומתן.
ונזכה לתקן על ידי זה כל החטאים והפגמים במשא ומתן,
ובתאות וחמדת הממון שהיה לנו מנעורינו עד היום הזה,
וזכות הצדקה יגן עלינו - "כנשר יעיר קנו על גוזליו
ירחף". ותכפר בעדנו, וחטאנו בצדקה נפרק, ונזכה על-
ידי הצדקה לתקון הכללי של הממון.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט).

אַבִּינוּ מֶלְכֵנוּ

קִדְשָׁנוּ בְּקִדְשֵׁי שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְנִזְכָּה לְכַבֵּד וּלְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת
בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֲנֵג, הֵן בְּמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה - שְׁנִזְכָּה
לְהַרְבוֹת בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ מַאֲכָלִים וּמִשְׁקוֹת טוֹבִים וְכָל מִינֵי
מַעֲדָנִים וְכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים.

וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלָּנוּ שׁוּם קְפִידָא עַל הוֹצָאוֹת שַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
טוֹבִים, וְנִהְיֶה בְּטוֹחִים בָּךְ שֶׁתִּמְלֹא לָנוּ כָּל מָה שְׁנוֹצִיא עַל
כְּבוֹד שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב קֹדֶשׁ.

זַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד, שְׁנִזְכָּה לְבִגְדֵי שַׁבָּת,
לְבִגְדִים יְקָרִים נְקִיִּים וְקִדּוּשִׁים וּטְהוּרִים.

שֶׁהַבֵּית יִהְיֶה נָאָה לְכְבוֹד שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְכֵן זַכֵּנוּ לְהִדָּלֵק
נֵרוֹת לְכְבוֹד שַׁבָּת קֹדֶשׁ.

וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל הַשְּׁלוּשִׁים וְתִשַּׁע אַבּוֹת מְלָאכּוֹת, וְתִצְּלֵנוּ
שְׁלֹא נִכָּשֵׁל בְּשׁוּם מְלָאכָה, וְתִעֲזָרְנוּ לְקֹדֶשׁ אֶת פִּינוּ שְׁלֹא
יִהְיֶה דְבוּרָנוּ כְּדְבוּרָנוּ שֶׁל חוֹל.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְקִדְשָׁנוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת
שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ, בְּשִׂמְחָה וּבְחֵדוּה גְּדוֹלָה, וּבִירְאָה וְאַהֲבָה,
עַד שְׁנִזְכָּה לְהַכֵּל בְּתוֹךְ קִדְשֵׁי שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ
קִדְשֵׁי שַׁבָּת לְשִׁשַּׁת יְמֵי הַחוֹל. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא לֵא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

הָיָה בְּעֶזְרֵנוּ, שְׁנֹזֶפֶה עַל־יְדֵי עֲשִׂית הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
לְהַעֲלוֹת מַלְכוּתְךָ וּמַמְשָׁלְתְךָ שְׁנִפְלָה בְּגָלוּת אֶצֶל קְלַפַּת
הַגּוֹיִים. וַיִּתְּגַלֶּה מַלְכוּתְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם
מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטָהָרָה, וְתַתֵּן
כַּח בְּכָל מִצְוָה שְׁאֵנוּ זֹכִינִן לַעֲשׂוֹת, שְׁתַּתְּעוֹרֵר הַמִּצְוָה
וְתַלִּיךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְעוֹרֵר אֶת כָּלָם לַעֲבוֹדְתְךָ.

וַיֵּשׁוּבוּ כָל הָעוֹלָמוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְעַל־
יְדִיזָה יִתְעוֹרֵר בִּרְכָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וְתַקִּים מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן".

וְתַשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וַיְמַיְנֶךָ תִּסְעֲדֵנִי וְתַסִּיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתַתֵּן בְּלִבִּי שְׂאֲכֹן אֶת לְבִי וְדַעְתִּי וּרְצוֹנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלִי
בְּרַפְת שִׁכְל מֵאֲתָךְ, שְׁתַּשְׁפִּיעַ עָלִי קִדְשָׁתְךָ, וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתָךְ
דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתַזְכֵּנִי לְגֵרֵשׁ וּלְבִטֵּל מִמֶּנִּי כָל מִינֵי
שְׁטוּתִים וּבְלָבוּלִים וְעֶרְבוּב הַדַּעַת, רַק אֲזֻכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לְשִׁכְל קָדוֹשׁ וְדַעַת שָׁלֵם דְּקִדְשָׁה
כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַעֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׂאֲזֻכָּה לְאַמוּנָה

שְׁלָמָה בְּאַמֶּת (מְבוֹסס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קָמָא כַד).

אַנָּה ה'!

מִלֵּא רַחֲמִים רַבִּים, הִרְחַמְנוּ בְּאַמַּת, יַעֲזֹרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ
עָלֵינוּ, שְׁאֲזֹכָה לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוּתִי בְּאַמַּת, וְאַל יִגְרַמוּ
עֲוֹנוֹתַי לְדַחוֹת אוֹתִי, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
וּמַחְשַׁבְתִּי בְּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל שְׁטוּת שֶׁהֵם הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל
גְּבוּהוֹת וּפְנִיּוֹת מִן הָאָמֶת.

רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִשּׁוֹם צַד
יָאוֹת וְגְבוּהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי בְּאַמַּת יִדְעֵנוּ כִּי אֵינָנו
רְאוּיִים לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ, כִּי פָגַמְנוּ בְּכְבוֹדְךָ מְאֹד - כְּאֲשֶׁר
אַתָּה יֹדַעַת ה' אֱלֹהִי, אַךְ נִשְׁעַנְתִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,
שֶׁתְּהִיָּה בְּעֲזָרִי וְתִשְׁתַּדֵּל בְּהַצֵּלָתִי.

עַל כֵּן עֲזֹרְנִי ה' אֱלֹהִי, שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל דַּעְתִּי בִשּׁוֹם צַד
פְּנִיּוֹת וְיָאוֹת כָּלֵל.

וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְלֹא תַנִּיחֵנִי לְתַעֲזוֹת בְּדַרְכִּים
נְבוֹכִים, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְתַעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ
אֵלֶיךָ וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר בְּאַמַּת בְּתַכְלִית הָעֲנוּה - בְּאַמַּת
לְאֻמָּתוֹ. וְתַעֲזֹרְנִי שְׁאִפְלוּ בְּשַׁעַה שֶׁתִּזְכְּנִי לַעֲשׂוֹת טוֹב,
שֶׁלֹּא אִדַּע מַעֲצָמִי וְלֹא אֶקַּח כְּבוֹד לַעֲצָמִי, וְאַרְגִּישׁ כְּאִלּוּ
אֵינִי בְּעוֹלָם כָּלֵל. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא י"א)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְקַבֵּל עָלַי תְּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם
בְּאַהֲבָה, וְאַזְכֶּה לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מֵהִרְהוּרִים רָעִים עַל־יְדֵי
אֲמִירַת שְׁנֵי פְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁל קִבְלַת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם,
שֶׁהֵם "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד", "בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד".

וּתְזַכְּנִי לִזְמַר אֵלּוּ הַפְּסוּקִים בְּכוֹנָה גְדוּלָּה וּבִשְׂמֻחָה גְדוּלָּה
וּבְמִסִּיר־תַּנְפֶּשׁ, וּתְעוֹרֵר אֶת לִבִּי בְּאַהֲבָה גְדוּלָּה אֵלֶיךָ,
עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהוֹרִיד דְּמָעוֹת בְּשַׁעַת קִבְלַת עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם בְּשְׁנֵי פְסוּקִים הָאֵלּוּ.

וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי־יָזָה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה,
וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֹּר וּלְבַטֵּל מַלְכוּת הָרָשָׁעָה מִן
הָעוֹלָם, בְּאִפֶּן שְׁאֲזַכֶּה לְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הִרְהוּרִים רָעִים
וּלְבַטֵּלָם מֵעָלַי בְּבִטּוֹל גָּמוּר.

וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי אֲמִירַת שְׁנֵי פְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם שְׁנֵי־
עֶשֶׂר תְּבוּת, שֶׁתְּהִיָּה נַפְשִׁי נִכְלָלַת עַל־יְדֵי־יָזָה בְּשְׁנֵי־עֶשֶׂר
שְׁבִטֵי י-ה שֶׁהֵם כָּל־לִיּוֹת מַלְכוּתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְתְעוֹזְרֵנִי שְׁלֹא
אֲתוּר אַחֵר לִבִּי וְאַחֵר עֵינַי, וְלֹא אֶסְתַּכַּל בְּשׁוּם דָּבָר
הַמְּבִיא לִי־דִי הִרְהוּר, חֵס וְשְׁלוֹם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא לוֹ)

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֶן

שָׁלַח לָנוּ אִישׁ תְּבוּנוֹת, שִׁישׁ לוֹ נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַּח לְדָלוֹת וְלִשְׂאֵב לָנוּ עֲצוֹת קְדוֹשׁוֹת, עֲצוֹת עֲמוּקוֹת, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, "מִים עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָנָה".

וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּזִכּוֹת וּכְח הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַמְשָׁכַת רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת – נִשְׁמוֹת – חַיּוֹת – לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים וְגוּפִים קְדוֹשִׁים שְׁאֲנוּ בּוֹרְאִים עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה וְשִׂיְהִיו כָּלִים מְכַשְּׂרִים לְקַבֵּל לְתוֹכָם חַיּוֹת אֱלֹהוֹת. וְנִזְכֶּה לְבָרָא בְּכָל עֵת עוֹלָמוֹת וּבְרִיּוֹת חֲדָשׁוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטָהוֹרוֹת, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁפִּיעַ מְזוֹן וּפְרִנְסָה לְכָל הַנִּבְרָאִים וְהַנוֹצְרִים וְהַנִּעֲשִׂים, כִּי אַתָּה זֶן וּמִפְרִנְס בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ הָרַבִּים מִקֶּרְנֵי רָאמִים וְעַד בִּיצי כְּנִים, וְלְכָל הַנִּבְרָאִים שֶׁבְּעוֹלָם אַתָּה נוֹתֵן פְּרִנְסָה תָמִיד בְּטוֹבָךְ הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, "נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ". עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ מֵאַתָּה קֹדֶם שֶׁנִּצְטָרֵךְ לָהֶם, בְּהִרְחֵבָה גְּדוּלָּה, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכִבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצֹעַר.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה.)

רבונו של עולם!

אתה ידעת אשר כל אריכות גלותינו זה, הוא רק מחמת
פגם חלישות האמונה, ועדין לא זכינו לתקן פגם האמונה,
ומחמת זה ארף עלינו הגלות המר הזה עד הנה.
על כן חמל על עמך ישראל, כי אין מי יעמד בעדינו,
כי אם שמך הגדול יעמד לנו, שתטע ותקבע אמונתך
הקדושה בלבנו באמת מעתה ועד עולם,
ותסיר עקמימיות שבלבנו, שלא יעלה בלבנו שום
עקמימיות ושום קושיא, חס ושלום, על הנהגותיך,
ונזכה להאמין תמיד כי צדיק וישר אתה,
כי ישר דבר ה' וכל מעשהו באמונה, כל מצוותיך
אמונה, שקר רדפוני עזרני,
חננו ועננו וזכנו לאמונה שלמה באמת תמיד,
אמן ואמן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

דִּרְכְּךָ לְהַאֲרִיךְ אֶפֶס לָרָעִים וְלַטּוֹבִים וְאַתָּה מָטָה כָּל־פִּי
חֶסֶד תָּמִיד, וְאֵין אַתָּה חֶפֶץ לְהַבִּיט וּלְהַסְתַּכֵּל עַל הָרַע
וְהָאָוֶן שְׁאֵנוּ עוֹשִׂין, רַק אַתָּה מִבִּיט וּמִשְׁגִּיחַ עַל מַעַט
הַטּוֹב שֶׁאַתָּה מוֹצֵא בְּקִרְבָּנוּ בַּחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים.

תָּן לִי דַעַת שָׁלֵם דְּקִדְשָׁה, בְּאִפֶּן שְׁאֲזָכָה לְהִתְדַבֵּק
בְּדִרְכֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְבַל אֶסְתַּכֵּל וְאֶבִּיט עַל הָרַע שֶׁל שׁוּם
בֶּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא אֲשִׁים עֵינַי כָּלֵל עַל מַעֲשָׂיו
וּמַדּוּתָיו שְׁאֵינָם טוֹבִים, רַק אֲזָכָה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף
זְכוּת וּלְהַסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ
בַּהֲגָרוֹעַ שֶׁבְּגְרוּעִים, בְּאִפֶּן שְׁאוּכַל לְהִתְוַעֵד עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְדַבֵּר עִמָּהֶם מִהֶתְכַּלִּית הָאֲמִתִּי, וּלְקַבֵּל
מִנְקָדָתָם הַטּוֹבָה לְהִתְעוֹרֵר וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ, וּלְהַאֲרִי בָהֶם
מִנְקָדָתִי הַטּוֹבָה.

חוּסָה עָלַי כָּל עוֹד נִפְשִׁי בִּי, כִּי כָּבֵר עָבְרוּ מִשְׁנוּתִי מֶה
שֶׁעָבְרוּ, וְעַדִּין לֹא עָבַר עָלַי יוֹם אֶחָד בְּלִי פְגָמִים. רַחֵם
עָלַי שְׁאֲזָכָה בְּכִחְךָ לְהַגְבִּיר הַטּוֹב עַל הָרַע, כִּי מַעַט מִן
הָאוֹר דּוֹחָה הָרַבָּה מִן הַחֹשֶׁךְ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יח.)

רבונו של עולם

זכנו להשיג התכלית האמתית – לידע שתכלית הידיעה
שלא נדע – שנבין ונשפיל באמת שרחוק ממנו החכמה,
ונזכה להכלל בה – בבחינת מקומו של עולם – בחכמתו
האין סופית שהיא התכלית המקיף את כל העולם שנברא
בחכמה. רבונו של עולם, באמת ידעתי מרחוק "כי בער
אנכי מאיש ולא בינת אדם לי". מה אומר ומה אדבר,
אשר אני מלא עונות, אשר על-ידי-זה דעתי עכורה מאד,
כי עדין לא נטהרתי מהרוח שטות הבא על-ידי העונות,
ומכל שכן שאין לי שום דעת ושכל להבין שום דבר
והנהגה שבעולם. ואף-על-פי-כן מבלבלין אותי החכמות
הרבה מאד, ואני צריך להתחזק הרבה להזכיר את עצמי
בכל פעם שאיני יודע כלל, וכמה פעמים שאני שוכח
בזה, ואפלו כשאני מזכיר את עצמי, איני זוכה לזה
בשלמות ומזה באים כמה מכשולות ונפילות בדעתנו –
לכל אחד ואחד כפי צרך טעותו בזה, כי אם היה יודע
כל אחד האמת לאמתו שאינו יודע כלל, לא היה שום
דבר יכול להפיל אותו, והיה כל אחד מתחזק הרבה תמיד
לעולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מב).

תַּמַּל עֲלֵינוּ

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה, כִּי אִם לַעֲעֵק
אַלִּיךָ תַּמִּיד שְׁתַּחֲנַנִּי בְּמִתְנַת חֲנֻם לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת.
וְתַצִּילֵנִי בַּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים מִכָּל הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת. מִי
יִתֵּן וְהִיוּ הַיָּמִים עוֹבְרִים עֲלֵינוּ בְּלִי פְגָמִים כָּלֵל, כִּי גַם
לַעֲעֵק אַלִּיךָ בְּאַמַּת כָּרְאוֹי שְׁתַּחֲנַנִּי – אֵין אָנוּ זֹכִים.
אָבֵל מָה אַעֲשֶׂה אַחֲרֵי שֶׁהַיָּמִים וְהַשָּׁנִים עָבְרוּ כִּצֵּל עוֹבֵר
כְּהֶרֶף עֵץ, וְהֵם מְלֵאִים פְּגָמִים כָּאֵל, וְהַפְּגָמִים מִתְּגַבְּרִים
כָּל כֶּף עַד שְׁאֵין אָנוּ יְכוּלִים אֲפֹלוּ לַעֲעֵק אַלִּיךָ כָּרְאוֹי -
כְּמוֹ שְׁצָרֶיךָ לַעֲעֵק.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מָה אַעֲשֶׂה מָה אֲפַעֵל, לְהִיכֵן אֲבָרַח
מִגְשָׁמִיּוֹת וְעֲזוֹת הַגּוֹף. אֵךְ אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין מָקוֹם לְבָרַח
מִן הַגּוֹף. אֶהֱפֹכָה וְאַתָּה הִפְכָה וְכָלֵם שְׁבִים לְמָקוֹם אֶחָד.
אַלִּיךָ לְבַד עֵינֵי תְלוּיּוֹת, אַלִּיךָ לְבַד רַעֲיוֹנֵי צוֹפִיּוֹת, אַלִּיךָ
לְבַד עֵינֵי נְשׁוּאוֹת. לְתַשׁוּעַת ה' עֵינֵי מִיִּחְלוֹת וְדוּמִיּוֹת.
אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִי שְׁבַשְׁמִים. אֵין לִי
שׁוּם תְּקוּהָה כִּי אִם עֲלֶיךָ אָב הַרְחֻמָּן. אֵין לִי שׁוּם מִבְטָח
וּמְנוּס כִּי אִם עַל חֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים.

(מְבוֹסס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא כב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

בֹּאתִי לְפָנֶיךָ לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ שֶׁתִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתֹאמַר לְצִרּוֹתַי דִּי, וְתַתְּחִיל מַעֲתָה לְקִרְבָּנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי זֶה עָקֹר גְּדֻלָּתְךָ כְּשֶׁהִמְרַחֲקִים בְּיוֹתֵר
מִתְקַרְבִּים לַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת, וְאִם אֲמַנָּם אֲנִי רַחֲקִים מְאֹד
מִמָּךְ בְּתַכְלִית הָרְחוּק, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כַּחֲטָאֵינוּ כִּי קָרוֹב
אַתָּה לְרַחוּקִים, כִּי הֵלֵא מִמֶּנִּי דִּיקָא יִתְעַלָּה וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְגַּדֵּל שְׁמֶךָ יִתְבָּרַךְ לְעַד וּלְנֶצַח נֶצְחִים.

אֲנֵא ה', לְמַדְנִי לְסִדֵּר תַּפְלָתִי לְפָנֶיךָ כְּרֹאזִי בְּלִשׁוֹן צַח
וְנָקִי, בְּלִשׁוֹן רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים. וְתִשְׁלַח וְתִזְמִין לִי דְבוּרִים
כְּשֵׁרִים וְיָפִים, וְתַהֲיֶה תַּפְלָתִי שְׁגוּרָה בְּפִי,

בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לְרִצּוֹת וּלְפִּיִּס אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ
הַגְּנוּזִים עָלַי לְקִרְבָּנִי אֵלֶיךָ מִמָּקוֹם שְׁנִיתֶרְחַקְתִּי, בְּכֹמָה
וּכְמָה מִיְּנֵי הָרַחֲקוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ. וּמִכָּל הַהִרְחָקוֹת
תִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים.

עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ. אֲמַצְנוּ בַּעֲבוּדָתְךָ, חֲזַקְנוּ
בִּירְאָתְךָ, אֶחָז בִּידְיֵנוּ וְהוֹצֵא אוֹתָנוּ מִכָּל הַתְּאוּוֹת רָעוֹת
וּמִכָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת הַקְּשׁוּרִים בְּגוּפָנוּ וּמִרְחִיקִים אוֹתָנוּ

מִמָּךְ בְּכָל יְעַת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קַמָּא ח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים תָּמִיד, בְּכַח
גָּדוֹל וּבִמְסִירַת נֶפֶשׁ בְּאַמֶּת וּבִלֵּב שָׁלֵם.

וּתְזַכְּנוּ לְבִטְחוֹן גָּדוֹל דִּקְדָּשָׁה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצָם חֲסָרוֹן
הַפְּרָנְסָה בַּעַת הַזֹּאת, כִּי כָלָה פְּרוּטָה מִן הַכִּסִּי, וְצָרְכֵי עֲמֻךְ
מְרַבִּים מְאֹד, כִּי הֵהֱכַרְחִיּוֹת לְבַד הֵם גַּם כֵּן רַבִּים מְאֹד,
צָרְכֵי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּמִלְבוּשִׁים, וְדִירוֹת.

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה, מֵהֵיכָן לְבַקֵּשׁ פְּרִנְסָתָנוּ, כִּי
אֵין אֲתָנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, וְאֵין לָנוּ שׁוּם תַּקְוָה וּמִבְטָח, כִּי
אִם עָלֶיךָ לְבַד, לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת.

עַל כֵּן בָּאנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מָלֵא רַחֲמִים, שֶׁתַּחֲנֵנוּ בַּחֲסָדֶיךָ
הַגָּדוֹלִים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִדַּת הַבִּטְחוֹן בְּשִׁלְמוֹת, שְׁנוּזָכָה
לְבִטָּח בְּךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִטְחוֹן חֲזָק וְאַמִּיץ
שֶׁאַתָּה תִּמְלֵא כָּל מַחֲסוּרֵינוּ וְתִתֵּן לָנוּ פְּרִנְסָתָנוּ בְּשִׁלְמוֹת.
וְאַתָּה תִּמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל צָרְכֵינוּ בְּהֶרְחָבָה
גָּדוֹלָה, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסָתָנוּ קֹדֶם שְׁנִצְטָרֶךְ לָהֶם - בְּהֶתֶר,
בְּכָבוֹד, בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוּם, מִתַּחַת יָדְךָ הֶרְחָבָה וְהַמְלָאָה,
בְּאִפֶּן שְׁנוּזָכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם - לֹא

דְּאֻגּוֹת (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קמ"א ס).

הַתְּבוּדוֹת

בְּרֹאשׁ - הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹן (לחיי רבנו) בְּאוֹמִין, הָיָה
אֶצְלוֹ נִכְדּוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה בֶּן שְׁלוֹשׁ אוֹ אַרְבַּע
שָׁנִים, וְרַבְּנוּ הָיָה כְּבֵד עָלָיו הַחוּלָאֵת שֶׁלוֹ כִּי הָיָה
סָמוּךְ לְהַסְתִּלְקוּתוֹ. עָנָה וְאָמַר לְנִכְדּוֹ: יִשְׂרָאֵל!
הַתְּפִלָּה עָלַי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵשׁוֹב לְבְרִיאוּתִי,
הַשֵּׁיב נִכְדּוֹ: תָּן לִי הַזֵּיגִירִיל (הַשְׁעוֹן) שֶׁלָּךְ וְאַתְּפִלָּה
עָלַי.

עָנָה רַבְּנוּ: הֲרֵאִיתֶם שֶׁכֶּכֶר הוּא גּוֹטְעֵר יוֹד (אֲדַמּוּ'ר),
כִּי מִצְוָה שְׂאֵתָן לוֹ חֶפֶץ בְּשִׁבִּיל שִׁיתְּפִלָּה, וְנָתַן
לוֹ. וְלָקַח הַנֶּעֶר הַזֵּיגִירִיל וְאָמַר: ה'! ה'! הִנֵּה
שֶׁהֶסְבֵּא יְהִי בְּרִיא, וְהִתְחִילוּ לְשַׁחַק הָעוֹמְדִים
שָׁם.

עָנָה רַבְּנוּ: כֶּךָ צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִי
אֵיךְ מִתְּפִלָּלִין לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֵנִין אַחֵר? כְּלוּמַר,
שֶׁכֶּךָ עָקַר הַתְּפִלָּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשְׁיטוּת גָּמוּר
כְּתִינוּךְ לִפְנֵי אָבִיו, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

(חיי מוהר"ן תלט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

רַחֵם עַל בְּנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ וּפְדֵה אוֹתָם מִצַּפְרָנִי אוֹיְבֵינוּ
הָאֲכֻזָּרִים, שׁוֹנְאֵינוּ בְּלֵב וְנֶפֶשׁ - גּוֹי עֹז פָּנִים, אֲשֶׁר לֹא-
יֵשָׁא פָנִים לְזָקֵן, וְנֹעַר לֹא יָחוּן (דְּבָרִים כח); בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה-
נִפְשֵׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדָמָעַ תִּדְמָעַ, וְתִרְדַּד עֵינֵי דְמָעָה כִּי נִשְׁכָּה
עֶדֶר ה' (יִרְמְיָה יג);

אָנָּה! קָיָם בָּנוּ וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתָךְ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב
וְקִבְּצֶךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה".
וְהִבִּיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ
וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ".
וּמָל ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת-לְבָבְךָ וְאֶת-לֵבב זֶרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת ה'
אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ (דְּבָרִים ל).

אָנָּה ה'! אָנָּה! אָנָּה!

שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-תַּפְלַת עַבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו, וְהָאָר פָּנֶיךָ
עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֶ-דָּנִי. הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע,
פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתִּינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ,
כִּי לֹא עַל-צִדְקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל-
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים (דְּנִיאל ט); אֶ-דָּנִי שְׁמָעָה, אֶ-דָּנִי סִלַּחָה, אֶ-דָּנִי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תַּאֲחָר! (לשון הַמֶּסֶס)

ה' אֱלֹהֵי

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵינוּ לַעֲבוֹדָתְךָ,
וַתֵּתֵן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְצִוִּיתָ עָלֵינוּ
לְהֵאמִין בְּצִדִּיקֶיךָ וּבְחֻמֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיָּהֶם
וּלְהִתְדַבֵּק בָּהֶם וּלְקַיֵּם דְּבָרֵיהֶם כְּכֹל הַיּוֹצֵא מִפִּיהֶם נַעֲשֶׂה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יֹגִידוּ לְךָ יָמִין
וּשְׂמָאל".

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ שְׁתַּטֵּעַ וְתִקְבַּע אֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּלִבֵּנוּ
וּבְלִב כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּ לְאֱמוּנַת חֻכְמִים
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאֵמֶת לְאֱמֶתוֹ. וְנִזְכֶּה לְהֵאמִין בְּאֵמֶת
בְּחֻכְמִים אֱמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיָּהֶם וּלְהִתְאַבֵּק
בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם וּלְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם, וְלִילֹךְ בְּכָל
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יוֹרוּ אוֹתָנוּ, וְלֹא נִסּוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל.
וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא יִמָּצֵא בָּנוּ שׁוֹם צַד הַתִּנְגְּדוֹת לְשׁוֹם חֻכִּים
אֱמִתִּי דְּקִדְשָׁה, וְלֹא נִגְדַּד שׁוֹם אָדָם כָּשֶׁר שֶׁבָּעוֹלָם. מִכָּל
שָׁכֵן שְׁלֹא אֲזַלְזַל בָּהֶם, רַק אֲזַכֶּה לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַצִּדִּיקִים
וְהַחֻכְמִים אֱמִתִּיִּים, וְלֵאחֹז בְּדַרְכֵיהֶם וּלְהֵאמִין בָּהֶם בְּאֱמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

עֲזָרְנוּ שְׁנֵהִיָּה שְׁמַחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד, וְתִהְיֶה תוֹרַתְנוּ קִבֵּעַ
וּמִלֵּאכֶתְנוּ עֲרָאִי. וְאַפְלוּ בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה שֶׁנִּצְטָרַף לַעֲסֹק
בְּשִׁבִּיל פְּרִנָּסָתְנוּ, גַּם אִזְּ נִהְיֶה דְּבוּקִים בָּהּ וּבְתוֹרָתָהּ
הַקְדוּשָׁה, וְלֹא נִשְׁכַּח אוֹתָהּ אֲפָלוּ רִגְעַ קָלָה. זַכְנֵי לְדְּבוּרִים
הַמְּאִירִים בְּתוֹרָה בְּכָל פַּעַם, לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁצָּרִיכִים
לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, בְּאִפְן שְׁאִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל
מִמֶּשׁ - בְּאוֹתוֹ מִשְׁקָל שֶׁל תַּאֲוָה שֶׁהִיָּתָה לִּי בְּכָל מָה
שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדָהּ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ מִנְּעוּרֵי עַד עַתָּה, וְתִזְכְּנִי
לְתַקֵּן הַכֹּל בְּחַיִּי, וְתַעֲזָרְנִי בְּכָל פַּעַם לַעֲלוֹת מִדֶּרְגָּא
לְדֶרְגָּא, עַד שְׁאִזְכֶּה לָּבוֹא לְתִבּוּנוֹת הַתּוֹרָה לַעֲמָקָה.
וְתִזְכְּנִי לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין הַלֵּכָה וְקִבְלָהּ, רְזִין (סוּדוּת) וְרִזִּין
דְּרִזִּין. ה' אֱ-לֹהִים, מִסּוּהַ הַבּוֹשָׁה עַל פָּנַי, כִּי אֵיךְ אוֹכֵל
לְבַקֵּשׁ גְּדוּלוֹת כְּאֵלָה, אֵךְ עַל רַחֲמֶיהָ הַגְּדוּלִּים נִשְׁעָנְתִּי,
וְעַל עֲנֻתֶנּוּתָהּ וְטוֹבָהּ תִּמְכָּתִי יִתְדוּתִי, כִּי אַתָּה טוֹב לְכָל
וְאִין דְּבַר נִמְנָע מִמֶּךָ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין חֶקֶר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּמִי יֹאמַר לָךְ מָה תַּעֲשֶׂה.
עַל כֵּן עֵינֵי לָךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתְּחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיהָ הַרְּבִים,
לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלִּפְנֶיךָ. (לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא י"א)

רַחֲמָן מֵלֵא רַחֲמִים!

עוֹרֵר רַחֲמִיךָ בְּאַהֲבָה וּבְחֶמְלָה יִתְּרָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הַקְדוֹשׁ, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם שְׂיִזְכּוּ כָּל־מִן לְגִדֹּל אֶת
כָּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם בְּנִחַת וּבְשָׁלוֹם וּשְׁלֹוָה - בְּלִי שׁוֹם
צָעַר כָּל־ל - לְתוֹרָה וּלְחֶפֶז וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבִים, וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים וְאַרִּיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
מֵאַתָּךְ מִמְּקוֹר הַחַיִּים. רַחֵם נָא קְהֵל עַדֹת יִשְׂרָאֵל, סֶלַח
וּמַחֵל עֲוֹנָם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹזֶפֶה כָּל־נוֹ לְגִדֹּל
אֶת כָּל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּנִחַת, לְחַיִּים טוֹבִים אַרְפִּים
וּלְשָׁלוֹם. וַעֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּשְׁבִדּוֹר הַזֶּה, וְתַחֲמַל וְתַרְחֵם
וְתוֹשִׁיעַ וְתַצִּיל אֶת יִתְרַּת הַפִּלְטָה, אֶת הַיְלָדִים שְׁנוֹלְדוּ כְּכָר,
וְאֲשֶׁר עֲתִידִין לְהוֹלֵד. וְתַצִּילֵם מִכָּל מִינֵי מַחֲלָה וּכְאָב
וּמַחוּשׁ שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַחֲזֶקֶם וְתַבְרִיאֵם וְתַחֲלִימֵם.
וְתַעֲזֹר לְאַבִּיהֶם וְאִמָּם שְׂיִזְכּוּ לְגִדֹּלֵם בְּנִחַת וּלְחַנּוּכָם
בְּעֶבְדוּתְךָ וְיִרְאַתְךָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְכּוּ לְרֵאוֹת
מִקֵּם בָּנִים וּבָנִי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת לְדוֹרֵי
דוֹרוֹת - עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וְיִתְּרָבוּ עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
כְּחוֹל הַיָּם, אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר מִרְבּוֹ. (לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קַמָּא זו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ לְהִרְבוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּשִׁיחָה זוֹ תַּפְּלָה. וְנִזְכָּה
לִזְמַר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כַּמָּה וְכַמָּה תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת
וּדְוִיִּים וּתְפִלוֹת וְהַפְּצָרוֹת. וְנִתְחַזֵּק וְנִתְאַמֵּץ בַּתַּפְּלָה
וְנִתְחַנְּנִים בְּכָל עֵז וְנִתְעַצְמוֹת, עַד שֶׁנִּתְחַנְּנוּ. נִקְרָא אֵלֶיךָ עַד
שֶׁנִּתְעַנְּנוּ, עַד שֶׁנִּשְׁעָרָר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְנִצָּח
אוֹתָךְ בַּתַּפְּלָתֵינוּ וְנִתְחַנְּנוּ וְנִשְׁיַחֲתִינוּ, שֶׁתְּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ
וְנִתְרַחֲמֵנוּ, וְנִשְׁיָבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב
וְנִפְּשׁ. וְנִזְכְּנוּ שְׂיֵאִירוּ בָנוּ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה נִקְדוֹת הַקְּדוּשׁוֹת,
שֵׁיהֶם: הָאֶרֶץ הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל צִדִּיק הַדּוֹר הָאֱמִתִּי;
וְהָאֶרֶץ הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ מֵאֶחָד
לְחֵבְרוֹ - שֶׁכָּל אֶחָד יֵאִיר בְּחֵבְרוֹ הָאֶרֶץ הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה
שֵׁישׁ בּוֹ - מֶה שְׂאִין בְּחֵבְרוֹ; וְהָאֶרֶץ הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
כָּל אֶחָד בְּעַצְמוֹ - שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִקְבַּל מִהַנִּקְדָּה
הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ - שֶׁתֵּאִיר מִפִּי לְלִבּוֹ, עַל־יְדֵי שִׁדְּוֵר
אֶתְךָ בְּהִתְעוֹרְרוֹת הַלֵּב, בַּתַּפְּלָה וְשִׁיחָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם.
וְעַל־יְדֵי כָּל זֶה נִזְכָּה שְׂיֵאִיר בְּלִבֵּנוּ אוֹרוֹ שֶׁל רְבוּנוּ נִחְמָן -
צִדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, וְנִזְכָּה שְׁלִבְבֵנוּ יִתְקַשֵּׁר עִמּוֹ לְעוֹלָמִי עַד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לד.)

רבונו של עולם!

אתה ידעת שאין קיומו של אדם לאחר מיתתו, אלא השכל הנקנה שזכה להשיג ולקנות בדעתו - כפי מה שזוכה לשבר ולבטל תאות עולם הזה והבליו שנמשכין מכח המדמה. ומה נעשה ואנחנו עסוקים ברדיפת התאות על ידי הכח המדמה שבלב - שהוא לב האבן. אנא ה', רחם ברחמיך הרבים ועזרנו לשבר את הכח המדמה שבלב שממנו כל התאות הבהמיות. ונזפה להשתמש עם השכל דקדשה - להבין ולהשכיל בתורתך באמת. ולהוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל, עד שאזכה להשיג שכל הנקנה בקדשה ובטהרה. ואזפה להשיג חדושי תורה והשגות חדשות. ותעזרני לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה ובטהרה גדולה. ותהיה בעזרי לבטל בכל פעם, כל הקלפות הקודמין לפרי שבכל דרגא ודרגא, שהם התאות והדמיונות והמניעות והבלבולים שמתגברים בכל פעם כשהאדם רוצה לעלות מדרגא לדרגא, ומונעים אותו ומבלבלים אותו ומעכבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא. אנא ה' זכני לשברם ולבטלם בכל פעם כדי שאעלה למדרגה הבאה (תפילות א כה)

אָנָּה

אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרֹךְ וְעֶצֶה, אִיךְ לְהַמְשִׁיךְ פְּרָנְסָה, כִּי
אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, עָלֶיךָ הַשְׁלָכְנוּ אֶת יְהִבְנוּ,
וְאַתָּה תַּכְלִפְלָנוּ.

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, תָּן לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ בְּשַׁפֵּעַ גְּדוֹל קֹדֶם
שְׁנַצְטָרְךָ לָהֶם, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב,
בְּלִי שׁוּם טְרָדוֹת וּבִלְבוּלִים כָּלֵל, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד.
וּתְזַכְּנוּ לֵאכֹל בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה. וְנֵאכֹל לְבַד לְקִיּוּם
גּוֹפָנוּ וְנִמְעָט תַּאֲוֹת טִבְעֵנוּ. וְנִזְכָּה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעַט אֲכִילָה,
וְנִהְיֶה נִכְלָלִים בְּכָלֵל הַצְדִּיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַ נִפְשָׁם
הַקְדוּשָׁה לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "צְדִיק אֵכֹל לְשִׁבְעַ נִפְשׁוֹ".
וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁתִּהְיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה כָּל כֶּף, עַד
שְׁנִזְכָּה לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשֵׁנוּ בְּאוֹרוֹת הַחֲכָמוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
וְלִהְתַּעֲנֵג עַל ה', וְנִזְכָּה לַחֲזוֹת בְּנֵעָם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
וְעַל־יְדִיזָה יִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ תָּמִיד תְּבוּנוֹת וְהַשְׁגוֹת חֲדָשׁוֹת,
עַד אֲשֶׁר יִהְיֶה לָנוּ כֹּחַ לַחֲתוֹר וּלְשֹׂאֵב וּלְדָלוֹת מִים עֲמוּקִים
שְׁמָהֶם גְּדֻלָּה הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהֵם עֲצוֹת טוֹבוֹת
וּשְׁלֵמוֹת לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה.).

אָנָּה ה'!

אֲשֶׁר הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה עִמָּךְ לְבַד, וְלַתְּבוּנָתְךָ אֵין מִסְפָּר,
וְכָל הַחֲכָמִים כְּבִלֵּי מַדַּע, מִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן נִבְעֵר מִדַּעַת
כְּמוֹנִי.

זַכֵּנִי לִידַע בְּאַמֶּת שְׂאִינִי יוֹדַע כָּלֵל, בְּאִפֶּן שְׂאֻכָּה
לְהַתְחַזֵּק עַל־יְדֵי־זֶה בַּעֲבוּדַת ה' בְּכָל פַּעַם, וְלְהַתְחִיל בְּכָל
עֵת מִחֻדָּשׁ; בֵּין בְּבַחֲיִנַת עֲלִיָּה וּבֵין בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה, אֻכָּה
לְהַתְחַזֵּק לְהַתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם
רְצוֹנָךְ, אֻכָּה לַעֲשׂוֹתָם וְלַעֲסֹק בָּהֶם בְּשָׁלְמוֹת בְּלֵב שָׁלֵם,
וְלֹא יוֹכְלוּ עֲוֹנוֹתַי לְהַחֲלִישׁ דַּעְתִּי בְּשׁוֹם דְּבַר שֶׁבָּעוֹלָם.
רַק אִדַּע שְׂאִינִי יוֹדַע כָּלֵל מֶה נַעֲשֶׂה בָּעוֹלָם, וּמֶה נַעֲשֶׂה
עִמָּדִי. רַק כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדֵי לַעֲשׂוֹת בְּכַחַי דְּבָרִים
שֶׁבִקְדָּשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר - אֻכָּה לַעֲשׂוֹתָם בְּשָׁלְמוֹת,
וְלְהַתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ תָּמִיד. וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַדְעַת וְהַחֲכָמָה שֶׁל
הַבַּל, לְבַלְבֵּל אוֹתִי מֵהָאֱמֶת, רַק אֻכָּה לְדַעַת וְהַחֲכָמָה וּבִינָה
אֱמֵתִיית לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל הָאֱמֶת - שֶׁרְחוּק מִמֶּנִּי הַחֲכָמָה
וְאִינִי יוֹדַע כָּלֵל. וְאַסְמֶךְ עָלֶיךָ לְבַד תָּמִיד שְׂאֵתָה תַעֲשֶׂה
עִמִּי כְּרְצוֹנָךְ תָּמִיד, וְתִגְמֹר עִמִּי חֲפָצִי שְׁמִים כְּרְצוֹנָךְ
הַטּוֹב בְּאַמֶּת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנְיִנָא מִב).

אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. מְלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שְׁלוֹ, בְּרַכְנוּ בְּשָׁלוֹם,
וּתְפַקְדְּנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי-בֵיתִי, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם,
וּתְצִילֵנוּ מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֶסֶר.

רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּשְׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הָרִיב
וּמִן הַמַּחְלָקָת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה שְׁנֵאוֹי הַמַּחְלָקָת וְכִמָּה
גָּדוֹל הַשָּׁלוֹם. לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל בָּאִי
עוֹלָם, בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו עִם כָּל בְּנֵי תֵּבֵל.
תָּן בְּלִבִּי דֶרֶךְ וְעֲצָה אֱמֵתִית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, שְׁאֲזֹכָה לִידַע
אֵיךְ לְהִתְנַהֵג אִפְּלוּ עִם הַחוֹלְקִים עָלַי - עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא אֲחֻזֵּיק בַּמַּחְלָקָת, רַק אֲזֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד
אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם בְּאֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "סוֹר מֵרֵעַ
וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרִדְפֵהוּ". וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וּתְשַׁמְרֵנוּ
שֶׁלֹּא יִגְרֵם הַמַּחְלָקָת שְׁבָעוֹלָם לְפָרֶסֶם, חֵס וּשְׁלוֹם,
מִפְּרֶסֶם קֹדֶם זְמַנָּם, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, גָּדֹל
הַפֶּגֶם וְהַהֶפְסֵד הַמְּגִיעַ מִזֶּה, חֵס וּשְׁלוֹם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יט).

רבונו של עולם!

אתה לבד ידעת את גדל הרחמנות שיש עלינו
ועל נפשנו ורוחנו ונשמותנו. אשר נשמתנו ירדה
מרום גבהי מרומים, מחיק אביה שבשמים, ובאתה
בזה העולם בגוף עכור כזה, בגוף מגשם כזה.
וכוננת הקדושה היתה לטובתנו, כדי שיהיה לנו נסיון
ובחירה בעולם השפל הזה, למען נכוף ונשבר ונכניע
גשמיות גופנו ותאוות לבנו, למען נזכה להפיר אותך
בעולם השפל הזה דיקא, הרחוק מקדשתך בתכלית
הרחוק.

אבל מה נעשה אבינו שבשמים, כי לא יכלנו לקבל
טובתך הגדולה, ולא חסנו על נפשנו, ולא נתגברנו
להכניע תאוותינו. צרפתנו בל תמצא, וכבר כלינו שנינו
להבל ולריק, על ידי תאוות גופנו הקשורים וצוררים בנו
מנעורנו, עד היום הזה, ובכל יום אנו מצפים ומחכים
לגאולת הנפש באמת.

רחם עלינו ברחמיה, חסד חנם עשה עמנו, עננו אבינו
עננו, ועשה את אשר בחקותיך גלוי ואת משפטיך נשמר,
ועזרנו והושיענו. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ח)

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ שֶׁחַ ~

אַנָּה ה'!

מִלְטָה נַפְשִׁי מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל הַמַּדּוֹת רְעוֹת הַקְּשׁוּרִים
בְּגוּפִי עֲדִין, הֵן הַתְּאוּוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת שִׁישׁ בִּי מִצַּד
הַהוֹלָדָה, וְהֵן הַתְּאוּוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת שְׁמִשְׁכָּתִי עָלַי
בְּעֶצְמִי, מִחֲמַת שְׁלֹא הַתְּגַבְּרָתִי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל
הַתְּאוּוֹת רְעוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת.

זִכְנִי מִעֲתָה וְתַתֵּן לִי חֲכָמָה וְשִׁכָּל וְעֲצוֹת דְּקַדְשָׁה וְכֹחַ
וְגִבּוּרָה מֵאַתָּה, בְּאִפֶּן שְׁאֲזָכָה לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת,
לְמִשְׁךְ אֶת עֲצְמִי וּלְהִרְחִיק אֶת עֲצְמִי מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל
הַמַּדּוֹת רְעוֹת, עַד שִׁיְהִיָּה גּוּפִי זָךְ וְצָח וְנָקִי וְאֲזָכָה לְקַדְשָׁה
וְטַהֲרָה בְּאַמֶּת כְּרֹאוֹי לְיִשְׂרָאֵל.

וְזִכְנִי שְׁאוּכַל לְתַקֵּן בְּחַיִּי אֶת כָּל מִינֵי קִלְקוּלִים וּפְגָמִים
שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הֵנָּה מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲזָכָה בְּרַחֲמֶיךָ
לְהַעֲבִיר וּלְבַטֵּל מִנַּפְשִׁי אֶת כָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת
שֶׁהִטַּלְתִּי בְּנַפְשִׁי עַל-יְדֵי חֲטָאִי.

”אַתָּה יִדְעַת חֲרָפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי נִגְדָּךְ כָּל צָרָרִי,
חֲרָפָה שֶׁבָּרָה לְבִי וְאֲנוּשָׁה, וְאֶקְוֶה לָנוּד וְאִין, וְלִמְנַחֲמִים
וְלֹא מִצָּאִתִּי, הַעֲבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ

טוֹבִים.” (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ. יְגוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתִיךָ.
הוֹצִיָּאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, כִּי מִה בָּצַע
בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עָפָר, הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ?
קוֹמָה ה' חֲלָצָה נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי חַרְפוֹת וּבְזִיוּנוֹת, מִכָּל
מִינֵי תַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְקַלְקוּלִים.
סִלַּח וּמַחֵל לִי עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי עַד הֵנָּה,
וְאַסֹּף אֶת חַרְפְּתִי, וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתִי,
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב
לְעוֹלָם. וְעֲזֹר לִי מַעֲתָה לְנִקּוֹת וּלְטִהַר נַפְשִׁי וְגוֹפִי מִכָּל
מִינֵי תַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת.

זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לְשִׁבֵּר וּלְסַלֵּק מַעְלִי אֶת מִדַּת
הַגָּאוּהָ, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם גָּאוֹת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלָל.
אֲנִי ה' מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יִדְעָתָּ אֶת שְׁפְלוּתִינוּ בָּעֵת
הַזֹּאת עַל־יְדֵי חַטָּאֵינוּ הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִתְרַחַקְנוּ
מִמְּךָ מְאֹד. וְאִין לָנוּ שׁוֹם צַד זְכוּת לַפְּעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ עַל יָדוֹ,
כִּי אִם בְּמִתְנַת חֲנֻם לְגַמְרִי, כִּי דִרְכְּךָ לְהִיטִיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ
בְּמִתְנַת חֲנֻם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

תַּעֲזָרַנִי לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְלֹא אֶצֵּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׁאֲשׁוּב מִצְוֹנוֹתֶי,
וְאֶתְקַן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי נִגְדֶּךָ בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבוּר
וּמַעֲשֵׂה. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֶרֶץ
הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלָמָה מִשְׁרָשָׁה שֶׁהוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ, כְּאֲשֶׁר
גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים.

וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל רָאשֵׁי חֳדָשִׁים בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנִזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה בְּכָל שְׁנִים־עֶשֶׂר רָאשֵׁי
חֳדָשִׁים, אֲשֶׁר נָתַתָּ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֵם, בְּאִפֶּן שְׁנוּכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
בְּאַמֶּת.

וְעֶזְרַנִּי שְׁאֲזַכֶּה לְהַחֲזִיר אַחֵרִים בְּתִשׁוּבָה. כִּי אַתָּה לְבַד
יָדַעְתָּ גְּדֹל הֶרְחָמְנוּת שְׁיֵשׁ עַל הֶרְחֻקִּים מִשְׁמָךְ,
הַכְּלוּאִים בְּמַאֲסֵר הַתְּאֻוֹת, הַלְכוּדִים בְּרִשְׁתִּי הַהִבָּלִים.
זַכֵּנִי שְׁאוּכַל לְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִּין עַל הַלֵּב,
דְּבוּרִים אֱמֵתִיִּים דְּבוּרִים קְדוּשִׁים וְיִכְנָסוּ דְּבָרֵי בְּאֲזִינְיָהֶם,
וְיִתְעוֹרֵר לְבָבָם בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׁיִשְׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י')

ספר ההתבודדות
חלק ב

התבודדות ~ תפלה ~ א ~

אנא השם הנכבד והנורא!

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר בָּרָאת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּשִׁבִּיל כְּבוֹדְךָ
יִתְבָּרֶךְ, וּבְכֹן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁאֹזֶכָה שְׂיִתְגַּדֵּל
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹדְךָ עַל יָדִי, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׂאוּכַל
לְבַטֵּל עֲצָמִי לְגִמְרִי וּלְמַעַט בְּכְבוֹדִי, שְׂיִהְיֶה כְּבוֹדִי לְאִין
וְאַפֶּס, וְלֹא אֲשַׁגִּיחַ עַל כְּבוֹד עֲצָמִי כָּלָל, רַק לְהַרְבוֹת
כְּבוֹד הַמָּקוֹם (כְּבוֹדְךָ), וְיִהְיוּ כָּל עֲסָקִי וְעֲשִׂיתִי וּמַחֲשַׁבְתִּי
וּרְצוֹנִי, כֻּלָּם רַק בְּשִׁבִּיל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל יִתְבָּרֶךְ.

וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְסַלֵּק מֵעָלִי מִדַּת הַגָּאוּה, שֶׁלֹּא
יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גָּאוּת בְּעוֹלָם, וְאֹזֶכָה לַעֲנוּה בְּאַמֶּת,
וְתַתֵּן לִי שָׁכַל וְחֻכְמָה אֱמֶתִיּוֹת מֵאַתָּה בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לְהַפִּיק
דְּרָכֵי הָעֲנוּה, וְאַנְצֵל מֵעֲנוּה פְּסוּלָה, מֵעֲנוּה שֶׁהִיא בְּשִׁבִּיל
כְּבוֹד, שֶׁזֹּאת הָעֲנוּה הִיא תְּכֵלִית הַגִּדְלוּת, שֶׁלֹּא תִהְיֶה
כּוֹנֵנִתִי לְהִיּוֹת עָנּוּ כְּדִי לְהִתְכַּבֵּד וּלְהִתְיַקֵּר עַל יָדִי זֶה, רַק
תּוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְתֵכֵלִית הָעֲנוּה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ.
יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

עשה עמי חסד. עשני קל כנשר ורץ כצבי.
שלא אהיה אדם קפדן שלוקח כל דבר ברצינות
ובהקפדות, עד שאביא את חיי להיות מרים ומרורים,
עצובים ומדוכאים.
אנא הצל אותי מחומרות יתירות,
שאבין שאין אתה בא בטרוניא עם בריותיך,
כי לא ניתנה תורה למלאכי השרת אלא לבני אדם.
שאבין שגם אתה נוהג בנו בלימוד זכות ולא בקפידא.
אנא זכני לקחת את החיים בקלות ובאמונה שלמה,
שאבין שאתה - הקדוש ברוך הוא - משגיח על כל פרט
בבריאה ודואג שהכול יהיה בסדר.

(מתוך הספר דבש מסלע)

רבונו של עולם

זפני להמשיך עלי קדשה קדם השנה, עד שאזכה לישן בקדשה ובטהרה, וישנתי תערב לי, עד שאזכה שתעלה נשמתי ותתדבק בי - בעלמא דאתי (בעולם הבא), עד שתהיה מחשבותי דבוקה בעלמא דאתי תמיד. עזרני לקיים מצות קריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה ובמסירת נפש, ותזכני לעסק בתורה בכל יום, ואחר כך תנחני לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר משם חיות השייכת לנפשי ורוחי ונשמתי עליידי כל הדברים שאקנה ואמכר. ואזכה לקנות ולמכר כל דבר בעתו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר או להפך, כפי הנצוצות הקדושות של החיות שיש באותו הדבר השייך לנפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי, עד שאזכה לעשות יחוד וחבור בינך לבין השכינה - לבין נשמתי. ונזכה שיהיו נעשין כל התקונים, באפן שנזכה לזכרון - לדבק המחשבה בעולם הבא תמיד. ותשמרני שלא אשכח את תכליתי וסופי, ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

חַוֵּס וְחַמֵּל עָלַי וְתַבְטֵל אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים דִּסְטְרָא אַחֲרָא
(הַיֵּצֵר הָרַע) שֶׁנִּקְשָׁרְתִּי בָהֶם. שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם כֹּחַ לְהַתְּגַבֵּר
עָלַי, וְתַבְטֵלֵם בְּבִטּוֹל גְּמוּר שְׁלֹא יִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם זָכָר,
וְאַזְכָּה לְתִשׁוּבָה כְּזוֹ שֶׁכָּל הָעוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזָכוֹת.
וְאַף שְׁלֹא זָכִיתִי עֲדִין לְתִשׁוּבָה כְּזוֹ, רַחֵם עָלַי שְׁלֹא יִהְיוּ
מַעֲנִים אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּכָל מִינֵי עֲוֹנוֹיִם, וְהֵם
צוֹדִים אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ, וְרוֹדְפִים אַחֲרַי בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת
לְגִרְשָׁנִי, חֵס וְשָׁלוֹם, מֵאַרְצֵן הַחַיִּים.

אֲמָנָם הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית, וּמִי יוֹכֵל לְהַכְרִיחַ אוֹתָנוּ לְהַטּוֹת
לְדֶרֶכָם, הִנֵּנוּ מוֹדִים כִּי בְּאַמַּת בָּנוּ אֲדֹנֵי הָעוֹוֹן, אֲבָל מָה
אֶעֱשֶׂה וְאֵין לִי דֶרֶךְ מִנוֹס לָנוֹס מֵהֶם וּלְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל
הַתְּאוּוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רָעִים שֶׁהֵם מַתְּגַבְּרִים עָלַי בְּכָל עֵת,
וְאֵין לִי שׁוּם תַּקְוָה, כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדֶךָ
הַגְּדוֹלִים, שֶׁתַּעֲזֹר לִי וְתִתֵּן לִי כֹחַ לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל מִינֵי
תְּאוּוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רָעִים, לְסַלֵּקֵם מֵעָלַי, שְׁלֹא יִכְנַס בְּדַעְתִּי
שׁוּם צַד הַהֲרָהוּר בַּעוֹלָם כָּלָל, רַק מַחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי יִהְיוּ
קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים תָּמִיד בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה בְּשָׁלְמוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יא)

רבונו של עולם

רחם עלינו ותציל אותנו מעצת רשעים שהם עצת הנחש
הקדמוני שפתה את אדם וחוה לכפור בך, ולא נטה אֶזְנוֹ
לדבריהם כָּלֵל, ולא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם וְעֲצָתָם בְּלִבֵּנוּ כָּלֵל.
ותבדילנו מן התועים, ולא יהיה להם שום כח להטעות
אותנו, חס ושלום, בעצות רעות שלהם. והצילנו ברחמיך
הרבים מכל מיני שקר וטעות שבְּעוֹלָם, ולא נִלְךְ אַחֵר
עצות רעות של אלו המִּחְפִּים את השקר בִּאֲמַת, ומִהֲפָכִים
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, ואומרים לרע טוב ולטוב רע,
ומונעים את ישראל מדרך האמת והנכון.

אתה ידעת האמת, ולפניך נגלו כל תַּעֲלוּמוֹת, אתה יודע
רְזִי עוֹלָם ותַּעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָל חַי. קומה בעֲזָרְתָנוּ וְהִצַּל
אותנו מהם, שלא יִדְבְּקוּ ויִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבֵּנוּ כָּלֵל.
גדול העצה ורב העליליה, זכנו ברחמיך הרבים שיתגלו
לנו צדיקי האמת, ונזכה להתקרב אליהם ולקבל מהם
עצות נכונות וברורות וישרות, עצות טובות הנמשכים
מִתְרִי"ג (613) עֲטִין דְּאוֹרִיתָא (עצות התורה), וְעַל יְדֵי זֶה
נִזְכָּה לְקַבֵּל אוֹר הָאֱמֶת, ונִזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת
לְעוֹלָם וָעֶד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז).

אנא ה'!

עזרני שלא אאבד את עולמי על ידי טרדת הפרנסה.
 ותצילני מפגם הל"ט (39) מלאכות דסטרא אחרא (של הצד
 האחר), שהם ל"ט מלקיות, שהם מטרידים את רב העולם
 אחר פרנסתם ביגיעות וטרחות גדולות מאד, והם אוכלי
 לחם בעצבון, בזעת אפם יאכלו לחם עד שובם אל
 האדמה, ומאומה לא ישאו בעמלם. כי טרדת הפרנסה
 מבלבלת אותם כל ימיהם, ומונעת אותם מלזכר ולשים
 אל לבם את תכליתם, מה יעשו ליום פקדה (יום המות).
 אנא ה', אפלו בעת שאנו מרחים לעשות איזה עסק או
 משא ומתן בשביל פרנסה, שיהיה הכל בקדשה ובטהרה,
 באמת ובאמונה, בלי בלבול הדעת כלל. ונדע ונאמין כי
 הכל מאתך וכל עסקנו בעסקי פרנסה יהיה הכל מזכך,
 עד שיאירו כל הל"ט מלאכות ויכללו בט"ל אורות
 השכל הקדוש הנמשכים משמך הגדול, וכל הל"ט
 מלאכות יהיו בטהרה כמו מלאכת המשכן. אנא ה', שלח
 ברכה והצלחה בכל עסקנו, ותזמין פרנסתנו ברוח ולא
 בצמצום, בהתר ולא באסור מתחת ידך הרחבה והמלאה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יא).

ה' אֱלֹהֵינוּ!

בְּרֹאֲתָ אֹתָנוּ וְהִנַּחְתָּ אֹתָנוּ בְּגֵן עֵדֶן כְּדֵי שְׁנִכִּיר טוֹבָךְ
הַגָּדוֹל.

כִּי כָּל סִבַּת בְּרִיאָתָנוּ הִיְתָה לְהִיטִיב לָנוּ. אֲךָ מָה נַעֲשֶׂה ה'
הַטּוֹב, כֹּה קִטְנִים אָנוּ בְּדַעְתָּנוּ, עַד שְׁאִין אָנוּ מִבְּחִינִים כָּלֵל
בְּכָל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁבְּרֹאֲתָ בְּשִׁבְלֵנוּ.

לְנִגַּד עֵינֵינוּ צָצִים כָּל הַזְמַן הַצְרוֹת וְיִסּוּרֵי הַחַיִּים.

אָנָּה, רַבּוֹן הָעוֹלָמִים!

הָאֵר עֵינֵינוּ, זָכָר אֶת מוֹחֲנוּ שְׁנוּכֵל לְהִבְחִין בְּכָל הַטּוֹב
שֶׁבְּרֹאֲתָ בְּשִׁבְלֵנוּ.

הִבֵּא אוֹתִי לְהַעֲרִיף אֶת כָּל הַטּוֹב הַזֶּה וְלַהֲנוֹת מִמֶּנּוּ בְּאַמֶּת.

וּבְעֶקֶר, תֵּן לִי דַעַת לְהַעֲרִיף אֶת אֲשֶׁתִּי אֱהוֹבָתִי (בְּעָלִי

אֱהוֹבִי), הַמַּתְנָה הַיְקָרָה מִכָּל שְׁנִתָּת לִי בְּעוֹלָמְךָ.

(מתוך הספר דבש מסלע)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכֵּנוּ שָׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יִלְךְ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר, בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת,
בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ, כְּפִי אֲשֶׁר הוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ
הַקְדוּשִׁים, עַד אֲשֶׁר כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְגִלּוֹת אֶת הַדֶּרֶךְ
הַקֹּדֶשׁ הָאֱמֶת שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בּוֹ, לְגִלּוֹת עֲצוֹת וּדְרָכִים
חֲדָשִׁים, קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים אֱמֵתִיִּים, אִיךְ לִזְכּוֹת לַהֲתַקַּרֵּב
לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ בָּאֱמֶת. וְתִגַּן עָלֵינוּ שְׁלֹא יִתְפָּרֵס שׁוֹם אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל קֹדֶם זְמָנוֹ, רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לֵילֵךְ וּלְכַנֵּס
בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ יָמִים וְשָׁנִים בָּאֱמֶת וּבִלְבַב שָׁלֵם, בְּתוֹסַפֶּת
קִדְשָׁה וּטְהָרָה וְחִיּוֹת חֲדָשׁ בְּכָל־עֵת. וְנִזְכֶּה לַהֲתַמְהֵמָה
בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ הָאֱמֵתִי, זִמֵּן הָרְאוּי בָּאֱמֶת, וּלְהִתְחַמֵּם שָׁם
בְּהַתְּלַהּבוֹת דְּקִדְשָׁה כְּרָאוּי, עַד שֶׁיִּגִּיעַ הַזְּמַן הָרְאוּי לְגִלּוֹת
וּלְפָרֵס הַדֶּרֶךְ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם, וְלֹא יִתְפָּרֵס שׁוֹם אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל קֹדֶם זְמָנוֹ. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי הַזִּיקוֹת הַבָּאִים
עַל־יְדֵי־זֶה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים, וְלֹא יָמוּת
שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קוֹדֶם זְמָנוֹ. רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה
לְהָאֲרִיךְ יָמִים עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְגִלּוֹת הַדֶּרֶךְ הַקְדוּשׁ בְּעוֹלָם כְּפִי
חֻלְקוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּהַתּוֹרָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא יט).

רבונו של עולם

רחם עלינו עתה בדור הזה, בצוק העתים הָלָלוּ, אֲשֶׁר
הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה נִפְגְּמָה מְאֹד בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, וְרַבִּים
מִבְּנֵי עַמְּךָ נִכְשְׁלוּ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדְעַת. עֲשֵׂה עִמָּנוּ נִפְלְאוֹת,
וְזַכֵּנוּ לַעֲצוֹת טוֹבוֹת אֱמֶתִיּוֹת, בְּאִפֶּן שְׁנוּכָה עַל־יַד־יָדְיָה
לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּלְתַקֵּן כָּל פְּגָמֵי הָאֱמוּנָה. וְנִזְכָּה
לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצֵמֵנוּ תָמִיד בְּכָל עֵת, אִיךְ אָנוּ אוֹחֲזִים
בְּאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּלְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה יִתְרָה בְּכָל עֵת, בְּתֵם
לֵבָב, בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַעֲשֵׂה עִמָּנוּ פֶּלֶא לְחַיִּים,
וְתוֹצִיאֵנוּ מֵאִפְלָה לְאוֹרָה, מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל, "כִּי אַתָּה
תֹּאמֵר גִּרִי, ה' אֱלֹהֵי יִגִּיָּה חֲשָׁכִי".

וְנִזְכָּה לְהוֹדוֹת לָךְ תָּמִיד עַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר עָתָה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת נִפְלְאוֹת
גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הָאֱמוּנָה הַנְּפוּלָה וּלְתַקֵּן
כָּל פְּגָמֵי הָאֱמוּנָה, וְתַתְּגִדֵּל וְתַתְּחַזֵּק הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל
עַז וְתַעֲצוּמוֹת, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבַצִּדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים
בְּאֱמוּנָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה, בְּלִי שׁוּם בְּלִבוֹלִים וּבְלִי שׁוּם
הֶרְהוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

רבונו של עולם!

תכניע ותשבר ותבטל את כל החולקים על האמת, ותתן
בלבם אמת ואמונה, שיתגלה להם האמת, וישובו כלם
אליך באמת ובלב שלם.

ותגלה ותפרסם את האמת בעולם, ותקים מקרא שכתוב:
"אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף".

ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם.

וזכני לעבד אותך בשמחה תמיד.

ועזרני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים, שומעים

חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושומחים ביסורים.

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת, ונזכה כלנו ללמד

תורתך הקדושה לשמה תמיד, ונשוב אליך באמת,

ותשפיע עלינו רב ברכות ממקור הברכות.

ונזכה לעשות רצונך באמת כל ימי חיינו, אנחנו וזרענו

וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם,

אמן סלה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א יב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

יֹשֵׁב הַמְּרוֹמִים וּמִשְׁגִּיחַ הַתַּחְתּוֹנִים, עֵינֵי עֲמֻךְ בְּךָ
תְּלוּיוֹת, מִשְׁתַּטְּחִים לְפָנֶיךָ וּפּוֹרְשִׁים כַּפָּם מוֹל שׁוֹכֵן
מַעֲוֹנִים, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ שִׁיזְכוּ כָּלֵם
לַעֲשׂוֹת בְּאֵימָה וּבִירְאָה רָצוֹן קוֹנֵם, וְתִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם
בְּהִשְׁגָּחְךָ הַשְּׁלָמָה לְהַשִּׁיבָם לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה. מָרָא
דְּעֻלְמָא כָּלָא (אֲדוֹן הָעוֹלָם כּוּלֹ), אַתָּה יִדְעָתָ אֶת לְבַבִּינוּ, כִּי אֵין
בָּנוּ כַּח לְסִדֵּר תַּפְלָתָנוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּאַמַּת, כִּי אֶפְפוּ עָלֵי
רַעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר, הַשִּׁיגוּנִי עֲוֹנוֹתִי וְלֹא יִכְלָתִי לְרֹאוֹת,
עֲצָמוּ מִשְׁעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי. וְעַתָּה ה' מָלֵא רַחֲמִים,
מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אַפְעֵל וּמֵהִיכָן אֲבַקֵּשׁ מְנוּחַ אֲשֶׁר יֵיטֵב לִי.
כִּי יִדְעָתִי גַם יִדְעָתִי גָדֹל הַתְּרַחֲקוֹתִי מִמָּךְ בְּתַכְלִית
הַרְחוּק, כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִדֵּי
יוֹם הַשָּׁכֶם וַחֲטוֹא, וְלֹא דֵי שְׁלֹא זָכִיתִי עֲדִין לְצֹאֵת מִן
הַחֹל אֶל הַקְּדֹשׁ אֶפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, אֲףִי גַם לֹא חֲסִיתִי עַל
נַפְשִׁי וְהוֹסַפְתִּי חֲטָא עַל פֶּשַׁע, עַד אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאָר
וּלְפָרֵט כָּלֵל חֵלֶק אֶחָד מֵאַלְפֵי אֲלָפִים פְּגָמִים גְּדוֹלִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד שֶׁגִּרְמָתִי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, מָה אֲמַר,
מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲמַר, מָה אֲדַבֵּר. אָנָּה הוֹשִׁיעַ נָא! (תְּפִיל' קִמָּא יג)

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ יב ~

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַפְנִי לְקַרֵּר אֶת כָּל חֲמִימוֹת הַתְּאוּוֹת שְׁלִי, עַל יְדֵי חֲמִימוֹת
הַדְּבוּר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וּתְזַפְנִי לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים
בְּהַתְּלֵהבוֹת בְּאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת יְ-ה
הַמְּשַׁרֵּשׁ בְּקֶרְבִי, בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, הַבוֹעֵר
וְלוֹהֵט לְהִתְקַרֵּב אֵלַיָּהּ, עַד שְׁאֲזַכֶּה לַעֲסֹק תָּמִיד בְּתוֹרָה
וּתַפְלָה בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְכָל דְּבָרֵי יְהוָה כְּגַחְלֵי אֵשׁ.

וְנִזְכֶּה לְהַמְלִיכָה עָלֵינוּ בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה מִפְּנֵיהָ, עַד
שְׁאֲזַכֶּה שִׁיְהִיו כָּל דְּבוּרֵי בְּבַחֲנֵינָת שְׁלָמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.
וְעַל יְדֵי אֵשׁ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, אֲזַכֶּה לְשַׁרְף וּלְהַכְנִיעַ
וּלְהַפִּיל אֶת הָאֵשׁ שֶׁל תְּבַעֲרַת הַמְּדוּרָה שֶׁל שְׁבַעֲיָן
כּוֹכָבִין, שֶׁהוּא הָאֵשׁ הָרַע שֶׁל חֲמִימוֹת תְּאוֹת נְאוּף, בְּאִפֹּן
שִׁיתְּבַטֵּל תְּאוֹהָ רָעָה הַזֹּאת לְגַמְרִי, לְבָלִי לְהִזְדַּקֵּק לָזֶה, כִּי
אִם בְּשִׁבִּיל קִיּוֹם הָעוֹלָם לְבַד, כְּרָצוֹנָהּ הַטוֹב.

זַפְנִי לְשַׁלְּמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ - שֶׁלֹּא נִדְבֵּר שׁוּם דְּבוּר
הַפּוֹגֵם אֶת הַלְּשׁוֹן, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יְהוָה תָּמִיד בְּתוֹרָה
וּבַתַּפְלָה וּבִבְקָשׁוֹת וּבִירְאֵת שָׁמַיִם וּבְכָל עֲנִינֵי הַקֹּדֶשׁ
הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הַלְּשׁוֹן, עַד שְׁנִזְכֶּה מְהֵרָה לְשַׁלְּמוֹת לְשׁוֹן

הַקֹּדֶשׁ הַמְּצִיל מִנְּאוּף. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תַּעֲזָרֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַפְשִׁיט גּוּפִי הַמְּגֻשָּׁם וְלִלְבּוֹשׁ בְּגָדֵי
שִׁבְתָּ, דְּהֵי־נָו גּוּף קָדוֹשׁ מִגֵּן עֵדֶן. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ
שְׁגוּפִי עֶכּוֹר וּמְגֻשָּׁם מִתַּחֲלַת הַהוֹלָדָה, נוֹסֵף לָזֶה הוֹסֵפְתִּי
זוֹהָמָא וְעֶכִּירוֹת עַל עֶכִּירוֹת עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים
וְהַפְּגוּמִים מְאֹד. וּמַעֲוָצִים גְּשָׁמִיּוֹת וְעֶכִּירוֹת הַגּוּף הַמְּצוֹרֵעַ
הַזֶּה, אֵינִי יָכוֹל לְנַקּוֹת עֲצָמִי מִכִּסִּילוֹת דַּעֲתִי וְעֶכִּירוֹת
מַעֲשֵׂי הָרָעִים, עַד אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה נֶעַ וְנָד
מְבַלְבֵּל וּמְטוֹרָף, וְאֲנִי מַחֲפֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ אָנָּה וְאָנָּה לְמַצּוֹא
פֶּתַח הַצֵּלָה, לְבָרַח מִזוֹהָמַת טָנוּף גּוּפִי וּמִתְאוֹתָיו הָרָעִים,
וְעֵדִין לֹא נוֹשָׁעַתִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת עֲצָמִי מִמֶּנִּי
בְּעֲצָמִי, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי אֶפְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן
עַל זֶה. אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, לְמַדְנִי אֵיךְ לְסִדֵּר תַּחֲנֻנֹתִי הַמָּרָה
לְפָנֶיךָ, אֵיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלַי בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה מַעֲתָה
לְעֻזָּב דְּרָכֶי הָרַע וּמַחֲשָׁבוֹתִי הַמְּגַנּוֹת וְהַמְּבַלְבְּלוֹת,
וְאֶפְשִׁיט אֶת עֲצָמִי מַעֲתָה מִגּוּפִי הַמְּצוֹרֵעַ הַמְּגֻשָּׁם וְהָעֶכּוֹר
כָּל־כָּף, וְאֶתְחִיל לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמִי בְּכָל מִינֵי קִדְּשוֹת
וְטַהֲרוֹת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ מִגֵּן עֵדֶן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מב.)

התבודדות ~ תפלה ~ יד ~

רבונו של עולם

מלא טוב וחסד, אתה הודעתנו שעקר שלמות התפלה
כשזוכין לכלל התפלה באחד – בך – שזה התכלית,
שהוא כל טוב – כל אחד.

ואתה ידעת כמה אנו רחוקים מתפלה מאד בתכלית
הרחוק בלי שעור ולבנו אטום מאד, עד אשר אין אנו
זוכים להטות אזננו ולשמע מה שאנו מדברים בפינו
בשעת התפלה, ובפי ובשפתי אני מתפלל ולבי רחוק
מהדבורים הקדושים, ואיני מתגבר להשמיע לאזני מה
שאני מוציא בפי. ואם לפעמים אתה עוזר לי, עד שאני
מתחיל להטות אזני ולשמע מרחוק איזה אות ודבור של
התפלה, עדין אני רחוק מתכלית האחדות. ועל כן אני
נשאר כרוך מאד אחר איזה דבור שאני מתחיל לשומעו,
ואיני יכול לפרוד ממנו ולילך להלן לדבר יותר.
אתה יודע שגם זה אינו שלמות, כי אני צריך לדבר
הרבה, להתפלל כל סדר התפלה ולהוסיף עוד תחנונות
ובקשות הרבה, כי צרכי המה מרבים מאד.
ובכן באתי לפניך מלא רחמים, אדון כל הנשמות, לבקש
שיתכני לשלמות התפלה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

ה' א-להים!

אִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס בְּתוֹךְ צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת וְדְבוּרִים אֶת רַבּוֹי
הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שֶׁלָּנוּ. וְאַפְלוּ מֵעַט מַעֲשֵׂנוּ הַטּוֹבִים,
הֵם גַּם כֵּן פְּגוּמִים מְאֹד, וְאִיךָ נִבְקֵשׁ תְּרוּפָה וְהַצְלָה וּמְנוּס
לְמַלֵּט נַפְשֵׁנוּ מִנִּי שַׁחַת - לְהַתְּדַבֵּק בְּאוֹר הַחַיִּים.

וְאִם אָמַר אַבְדָּה תִּקְוָתִי מֵה', זֶה קָשָׁה מִן הָרֵאשׁוֹנוֹת, כִּי
כָּבֵד הִזְהַרְתָּנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ, כִּי אָסוּר לְאָדָם לֵיאֹשׁ
עֲצָמוֹ מֵה' יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, אֲךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חֲשַׁבְתָּ
מִרְחוּק לְהִיטִיב אַחֲרֵיתֵנוּ, וְהַקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכְתָּנוּ,
וְשָׁלַחְתָּ לָּנוּ אֶת צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ,
וּבְפָרֹט אֶת רַבֵּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב, אֲשֶׁר הֵם לָנוּ לְמַשְׁעָן
וּלְמְנוּס. כִּי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים נָתַתָּ לָהֶם כֹּחַ לְהָרִים
אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּבְכַחֵם
לְקַחַת וּלְקַבֵּץ גַּם אֶת נַפְשֵׁי הַמִּפְזָרֹת בְּפִזּוּר גָּדוֹל מְאֹד,
הַעֲיִפָה וְהָרַעֲבָה וְהַצְמָאָה, הַמְּרָה בְּמִרְיוֹת גָּדוֹל - לְקַבֵּץ
וּלְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ אֵלֶיךָ עִם כָּלִיּוֹת נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲנִית
עָבוּר - כְּמוֹ עוֹבֵר בְּרַחֵם אִמּוֹ - לְחַדֵּשׁ אֶת נַפְשֵׁי אֲצִלְךָ
לְטוֹבָה עִמָּהֶם יַחַד. יֵהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא יג).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם – אֵב הַרְחָמֶיךָ!

רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמֵר אֶרְצֵנוּ.
לִבְנוּ נִשְׁבֵּר לְרִסְיָסִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם מַחְדָּשׁ, בְּשׁוּמְעֵנוּ עַל
עוֹד מִבְּנֵיךְ שֶׁנִּהְרָג עַל קִדְשֵׁת שְׁמֶךָ - לְמַעַן הָאָרֶץ
הַמְּבֻטָּחַת.

”מִי־יִתֵּן רֵאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וּלְיָלָה
אֶת חַלְלֵי בֵּת-עַמִּי” (ירמיה ח); ”עַד-מָתִי אֶ-לֵהִים יִחַרְף צַר
יִנְאַץ אוֹיֵב שְׁמֶךָ לְנִצָּח” (תהלים עד), אָמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי, וְרַחֵם
עָלֵינוּ, וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּנְפִלְאוֹת, וְתוֹצִיאֵינוּ מִכָּל
צָרוֹתֵינוּ וּמִהָרָ לְגָאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה.

זְכֹר אֶת צַעֲרֶךָ שֶׁל הַנָּשִׁים וְהָאֲמָהוֹת, הָאֲבוֹת וְהַבָּנִים
שְׂאִינָם יִשְׁנִים בְּלֵילוֹת מַפְחָד וּדְאָגָה.

”וְתִשְׁאַנֶּה עָלֵיהֶם נָהִי וְתִרְדָּנָה עֵינֵיהֶם דְּמָעָה וְעַפְעָפָהֶם
יָזְלוּ-מֵיָם” (ע’פ ירמיה ט); ”תִּרְדָּנָה עֵינַי דְּמָעָה לְיָלָה, וְיוֹמָם
וְאֶל-תִּדְמִינָה - כִּי שְׁבֵר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוֹלַת בֵּת-עַמִּי,
מִכָּה נִחְלָה מְאֹד”.

”הֶמָּאס מָאסְתָּ אֶת-יְהוּדָה? אִם-בְּצִיּוֹן גָּעַלָה נַפְשְׁךָ? מַדּוּעַ
הִכִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא? קְנוּה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב, וְלָעֵת

מִרְפָּא וְהִנֵּה בַעֲתָה?” (ירמיה יג); (לשון המאסף)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

הִצַּל אוֹתִי מֵהֶרְגָשֶׁת הַלַּחֲץ שֶׁל הַחַיִּים.

הִצַּל אוֹתִי מֵהֶמְרָדֶף חָסֵר הַתּוֹחֶלֶת.

כָּל יוֹם וַיּוֹם אֲנִי נִכְנָס לְמַהוּמָה, וּמִתְחִיל לָרוֹץ בְּשֹׁעֶזוֹן

לְהַשִּׁיג וּלְהַגִּיעַ לְעוֹד וְעוֹד,

וּכְשֶׁאֲנִי מִגִּיעַ לְמִטָּרָה, שׁוֹב אֲנִי מִתְאַכֵּז מֵהֶבֶל.

רַחֵם עָלַי. תֵּן לִי דַעַת לְהִתְנַהֵג וּלְחַיּוֹת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת

וּבִאֲמוּנָה.

תֵּן לִי מְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ וְשְׁלוֹה.

(מתוך הספר דבש מסלע)

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ יח ~

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּתְבַטֵּל מֵעָלַי מִדַּת הַגְּאוּהַּ בְּבִטּוֹל גְּמוּרָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאַזְכָּה לִידַע שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ.

וְאַזְכָּה לְבִטֵּל עֲצָמִי לְגִמְרִי עַד שְׂאֵהִיָּה קֶטַן בְּעֵינַי יוֹתֵר מִמִּדְרָגְתִּי הַשְּׁפָלָה מְאֹד.

אֲנֵה ה', עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְבַל יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, לְבַל יוּכְלוּ לְהַטְעוֹת אוֹתִי, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׁטוּת - מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוּת וְגִבְהוּת, כִּי אֲנִי בְּעֵינַי בְּעֵצָם דַּחְקִי וְלַחְצִי וְגִדְלֵי הַתַּרְחֻקוֹתִי מִמֶּךָ, וְצָרוֹת נַפְשִׁי גִדְלוּ וְשָׁגְבוּ מְאֹד מְאֹד - זֶה זְמַן רַב, וְאִם, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, בְּעֵצָם הַתַּרְחֻקוֹתִי הַזֹּאת עוֹלָה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, עַל דַּעְתִּי הַמְּבַלְבֶּלֶת גַּם הַשְׁטוּת הַזֹּאת וְהַבְּלָבוֹל הַזֶּה שֶׁל צַד גְּאוּת וְגִבְהוּת, אֲזִי אֲבִדָּה תַּקּוּתִי חֲלִילָה.

אֵין לִי שׁוּם מְנוּסָה, כִּי אִם לְצַעֲקָא אֵלֶיךָ תָּמִיד שְׁתוּשִׁיעֵנִי, וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וּלְקוֹוֹת לִישׁוּעָתְךָ, וּלְיַחַל לְחִסְדֶּיךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י"ד).

”זֵכֶר ה' מָה הִיָּה לָנוּ!

הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת־חֲרָפְתָּנוּ. נִחַלְתָּנוּ נֶהֱפָכָה לְזָרִים בְּתִינוּ
לְנִכְרִים. יְתוּמִים הָייְנוּ וְאִין אָב, אֲמִתִּינוּ כְּאַלְמָנוֹת. מִימִינוּ
בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ, עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ. עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ,
יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח־לָנוּ. מְצָרִים נָתַנוּ יָד, אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לָחֶם.
אַבְתִּינוּ חֲטָאוּ וְאִינָם וְאַנְחָנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבְלוּנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ
בָנוּ, פָּרַק אִין מִיָּדָם. בְּנַפְשָׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ מִפְּנֵי חָרֵב
הַמִּדְבָּר. עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעַב. נָשִׁים
בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה. שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פָנֵי
זִקְנִים לֹא נִהַדְּרוּ. בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשְׁלוּ.
זִקְנִים מִשְׁעָר שָׁכְתוּ בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם. שָׁכַת מְשׁוּשׁ לִבָּנוּ,
נִהַפָּךְ לְאַבָּל מְחוֹלָנוּ. נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשָׁנוּ, אוֹיֵנָּא לָנוּ כִּי
חֲטָאנוּ. עֲלִיזָה הָיָה דָּוָה לִבָּנוּ, עַל־אֱלֹהִים חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ. עַל
הַרְצִיּוֹן שְׁשָׁמָם שׁוֹעָלִים הִלְכוּ־בּוֹ. אַתָּה ה' לְעוֹלָם תִּשָּׁב
כְּסָאָךְ לְדוֹר וָדוֹר. לָמָּה לְנֹצַח תִּשְׁכַּחַנוּ תַּעֲזֹבֵנוּ לְאַרְץ
יָמִים. הִשְׁיבֵנוּ ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. כִּי
אִם־מָאֵס מְאַסְתָּנוּ, קִצְפָּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד. הִשְׁיבֵנוּ ה' אֵלֶיךָ
וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.” (איכה ה)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

שְׁמֵרְנוּ מִכָּל מִינֵי רִיב וּמַחֲלָקֶת וְשִׁנְאָה וְקִנְטוֹר שְׁנֵת־רֶבֶה
בְּעוֹלָם מָאָד. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן
אֲמַתֵּת קִדְשֵׁת הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וְהַשְׁקֵט הַמַּחֲלָקֶת
מִהֶרָה, וְתִשָּׂם שְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין כָּל הַבְּרוּאִים שְׁבַעֲוָלָם,
וּתְגַלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם.

וְתִשְׁלַח לָנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם שְׂיֹרֹו אוֹתָנוּ
בְּכָל עֵת, הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נָלַךְ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה,
בְּאִפֶּן שְׁנֹזְכָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מִכָּל
הַמְּקוֹמוֹת וְהָעֲנִינִים אֲשֶׁר נָפַל וְנִתְעָה בָּהֶם, וְאֵל יָדָח מִמָּךְ
נִדָּח. וְתִזְכֹּר אֶהְבֶּתְךָ וְרַחֲמֵנוּךָ שֵׁשׁ לָךְ עַל־כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִלּוּ עַל הַקָּל שְׁבָקָלִים וְהַגְּרוּעַ שְׁבָגְרוּעִים,
זְכֹר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲוָלָם הֵמָּה.

אַל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, וְשִׁלַּח לָנוּ
מִנְהִיגִים אֲמִתִּיִּם שִׁיְהִיו רְאוּיִים לְהִנְהִיג אוֹתָנוּ בְּאֵמֶת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, "וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת ה' כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
רֹעֶה". "יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרִיִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי
וְגֹאֲלִי". (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִנָא יט).

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם

וְרֹאֵה מִזְבֵּל קֹדֶשׁ וְתַפְאֲרֶתְךָ, אֵיךְ קִנְיָנְךָ וּגְבוּרָתְךָ
הַמּוֹן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הַתֹּאֲפָקוּ. כִּי־אֲתָה אֲבִינוּ, כִּי
אֲבָרְהֶם לֹא יִדְעֵנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנוּ.

אֲתָה ה' אֲבִינוּ גָּאֻלְנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. לָמָּה תִּתְעַנּוּ ה'
מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאַתְךָ, שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׁבִטִי
נִחַלְתָּהּ. לְמַצָּעַר יִרְשׁוּ עַם־קֹדֶשְׁךָ, צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקֹּדֶשְׁךָ.
וְעַתָּה ה' אֲבִינוּ אֲתָה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֶׂה
יָדְךָ כָּלֵנוּ. אֶל־תִּקְצֹף ה' עַד־מָאֵד וְאַל־לַעַד תִּזְכֹּר עוֹן, הֵן
הַבִּטְנָא עִמָּךְ כָּלֵנוּ. עָרִי קֹדֶשְׁךָ הָיוּ מִדְּבָר, צִיּוֹן מִדְּבָר
הָיְתָה, יְרוּשָׁלַיִם שְׁמָמָה.

בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתַפְאֲרֵתְנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפָה
אֵשׁ וְכָל־מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחֶרֶבָה. הַעֲלֵ־אֵלֶּה תִּתְאֲפֹק ה'
תַּחֲשֶׂה וְתִתְעַנּוּ עַד־מָאֵד.

עַל־חֻמּוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים כָּל־הַיּוֹם וְכָל־
הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יִחָשׂוּ, הַמְּזַכְרִים אֶת ה' אֶל־דָּמִי לָכֶם.
וְאַל־תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ עַד־יִכּוֹנֵן וְעַד־יֵשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה
בְּאַרְצָא. נִשְׁבַּע ה' בְּיָמֵינוּ וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ אִם־אֲתָן אֶת־דָּגְגֶךָ
עוֹד מֵאֲכָל לֹא־יִבֶּיךָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְּנֵי־יִנּוֹכַר

התבודדות ~ תפלה ~ כא ~

תִּירוּשָׁף אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ. כִּי מֵאֲסָפֶיּוֹ יֹאכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת ה'
וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ בְּחִצְרוֹת קִדְשֵׁי.
אִתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחִנָּנָה כִּי־בֹא מוֹעֵד. כִּי־רָצוּ
עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־עַפְרָהּ יַחֲנֹנוּ. בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַּיִם ה'
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכָּנֶס.

(מתוך תיקון חצות).

רָפָאנוּ ה' וְנִרְפָּא

הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֹתְנוּ אִתָּהּ. וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ,
לְחַיִּים וְלִבְרָכָה וְלִשְׁבַע, וְתִגְדֹּל בְּרַחֲמֶיךָ צְמָחִים וְעֹשָׂבִים
שִׁיחִיהָ לָהֶם כַּחַ לְרִפְּאֹת תַּחֲלוּאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַמְשִׁיךְ הַסֶּדֶר הַנֶּכּוֹן וְהָאֱמֶת שֶׁל כָּל
הַזְּרָעִים וְהַצְמָחִים שֶׁבָּעוֹלָם כְּפִי סֵדֶר הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם הָרָאוּי
לָהֶם, וְלֹא נִתְּלַשׁ שׁוֹם פָּרִי וְעֵשֶׂב שֶׁלֹּא בְּזִמְנוֹ, וְתִסְבֵּב
בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאִפֶּן שִׁיזְכָּה כָּל אֶחָד לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְרְפוּאָתוֹ בְּאֱמֶת, וּיקְבִּלוּ לְפִי
תָמִם כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים לְרְפוּאָתָם בְּאֱמֶת.
וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ וּבְזִמְנוֹ,
בְּאִפֶּן שִׁיחִיהָ מִלְּבַשׁ בָּהֶם כַּחַ כָּל הָרְפוּאוֹת שֶׁאֲנוּ צָרִיכִין
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, כִּי אֵין
רוּפָא בָּעוֹלָם שֶׁיִּדְעַ לְכוֹן כָּל זֹאת, כִּי אִם אִתָּה לְבַד, כִּי
אַתָּה עֹלֵת כָּל הָעֲלֹת וְסֹבֶת כָּל הַסְּבוֹת וְיִוְדַע כָּל
הַתְּעֻלוֹמוֹת.

וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכָתוֹב "אֲזַי בִּקְעַ כְּשֶׁחַר אוֹרֶךְ וְאַרְכָּתֶךְ

מִהֲרָה תִּצְמַח". (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה.).

אַנָּה ה'!

זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֶת שְׂבִדּוֹר הַזֶּה,
שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיוּכַל לְקַבֵּץ נַפְשׁוֹתֵינוּ
וְלַהֲעֵלוֹת אוֹתָם אֵלֶיךָ בְּתַפְלָתוֹ, וּלְחַדְשָׁם לְטוֹבָה, עַל יְדֵי
שְׂיִמְשִׁיךָ לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיִּים.

כִּי אַתָּה יְדַעַת מְרִירוֹת נַפְשִׁי וּפְזוֹר נַפְשִׁי, כִּי נַפְשִׁי מָרָה
לִי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לִסְבֹּל עוֹד כָּלֵל פְּזוֹר
נַפְשִׁי וּמְרִירוֹת נַפְשִׁי, וְאִין מִי שִׁיעֲמַד בְּעַדִּי לְהִיּוֹת בְּעֲזָרִי
לְהוֹשִׁיעַנִי וּלְהַצִּילֵנִי, כִּי אִם הַצַּדִּיקִי אֱמֶת שֵׁישׁ לָהֶם כַּח
וְדַעַת לְקַבֵּץ וּלְהַעֲלוֹת גַּם הַנַּפְשׁוֹת וְהָרְצוֹנוֹת הָרַעִים
וְהַמְּרִים שֵׁישׁ לִי, לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם עִם כָּל הָרְצוֹנוֹת
וְהַנַּפְשׁוֹת הַטּוֹבוֹת שִׂימָצָא בִּי, וּלְחַדְשָׁם לְטוֹבָה - לְהָאִיר
אוֹר חֲדָשׁ עַל נַפְשִׁי הַמִּנְחַת בְּחֹשֶׁךְ גָּדוֹל.

וַיִּשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי הָרַעְבָה יִמְלֵא טוֹב,
וַיַּחְדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נַעֲוָרִי, וְתַהֲיֶה נַפְשִׁי נִכְלָלָת עִם נַפְשׁוֹת כָּל
חֲבֵרְתָנוּ וְנַפְשׁוֹת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יַחַד נַפְשׁוֹת
גְּדוּלוֹת עִם קְטַנּוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג)

רבונו של עולם

רפאני נא ברחמיך הרבים רפואת הנפש ורפואת הגוף,
ומהר להפשיט מעלי גופי המצורע – מדותי הרעות,
והלבש אותי בחסדיך במדות טובות – גוף קדוש מגן
עדן, ועלידייזה יתרום מזלי, ובברכותיך תברכני
ותשפיע לי עשירות גדול בקדשה ובטהרה. ויחזק יצרי
הטוב, ותסיר לב האבן מבשרי ותתן לי לב בשר.
ויתבטל העצבות והליצנות הבאים ממרה שחורה. ויתבטל
מאתנו העניות והדחקות, בפרט גדל העניות והדחקות של
החפצים לכנוס בדרך הקדש באמת. רחם עלינו בחסדיך
הנפלאים, ותאיר עלינו מזל של עשירות, ויהיה כל
העשירות אצל בית ישראל עמך הכשרים החפצים
לעבדך באמת, למען יתגדל ויתקדש שמך עלידייזה.
ויתבטל מאתנו כל מיני עצבות וליצנות הבאים ממרה
שחורה, ויתבטל הליצנות של כל החולקים על הכשרים
והיראים. ותתן כח שיתגבר לב חכם לימין, על לב
הכסיל שהוא משמאל, אשר משם כל הליצנות שלהם,
שהוא שחוק הכסיל, ויתבטל השמאל לגבי הימין (תניינא מב).

אָנָּה ה'!

הָטָה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ,
וְאַל תַּעֲלִים עֵינֶיךָ מֵאַתָּנוּ, וַחֲמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
תִּשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין הַחֲמֻלָּה וְהַחֲנִינָה, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
הַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שֶׁנִּזְכָּה שְׁיִמְשֹׁךְ כֹּחַ
הָרְאוּת מֵעֵינֶיךָ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי תוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אַתָּה
מְשַׁפֵּיעַ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ אֱמֶת. וְנִהְיָ סְמוּכִים וְקְרוּבִים
מְאֹד אֶל כֹּחַ הָרְאוּת וְהַשְׁגָּחָתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה
לְשׁוּב וּלְהַצְטִיר בְּעֵינֶיךָ וְנִהְיָ נִכְלָלִים בָּךְ. וְעַל־יְדִי־יָהּ
תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ כָּל טוֹב, שֶׁפַּע טוֹבָה וּבִרְכָּה וּקְדוּשָׁה וְטָהֳרָה
אֱמֶתִית, וְתִשְׁגִּיחַ וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְעַמְּלָנוּ וְדַחֲקָנוּ בְּגוֹף
וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן - בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְתִרְחַם עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל הַנְּפֹצִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה, וְתִשׁוּב
וְתִקְבֹּץ נְפֻצּוֹתֵינוּ וְנִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ וְתִמְהַר
וְתַחֲשִׁי לְגֻאֲלֵינוּ. כִּי אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ,
עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כֹּחַ הַסִּבָּל, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעַת ה' אֱלֹהֵינוּ.
חוּס וַחֲמַל עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ חֲסִדֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ
מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה

בְּיָמֵינוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יג)

רבונו של עולם!

שְׁמוֹר

את מחי מפל מיני מחשבות רעות ושכליות
חיצוניים, ולא אניח לכנס בדעתי שום מחשבה
ושום חכמה חיצונה כלל, הן חכמות חיצוניות של חקירות
הפילוסופיא, והן שאר עניני חקירות העולים על המח
לבלב מעבודתך - לחקר בעניני הנהגותיך ודרכיך, או
להרהר, חס ושלום, אחר צדיקים אמתיים וכשרי הדור
האמתיים, וכן שאר כל עניני חכמות חיצוניות ולצנות
הנהוגים בעולם, ובפרט בדור הזה, אשר הם חכמים
בעיניהם ונגד פניהם נבונים. ובאמת כל אלו החכמות
אינם חכמות כלל, כי בדבר ה' מאסו וחכמת מה להם.
וכן תצילני משאר חכמות ושכליות חיצוניות שאינם
צריכים לעבודתך, ומפל מיני מחשבות חיצוניות ומפל
מיני הרהורים ובלבולים וערבוב הדעת, מכלם תשמרני,
ותהיה עמי תמיד, ותגן בעדי ותשמר את מחי וחכמתי
ומחשבותי, שלא אתחיל להניח לכנס בדעתי ומחי שום
מחשבה מאלו המחשבות רעות, ולא שום מחשבה זרה
וחיצונה כלל, ואזכה לקדש את מחי ומחשבותי תמיד

בקדשה גדולה. (מבוסס על ליקוטי תפילות-קמא לה.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אֲנִי מְרַגֵּשׁ פֶּה בְּעוֹלָמְךָ כִּמּוֹ בְּמַעֲרַבְלָת.
אֵין יוֹם שְׁלֹא עוֹבְרִים עָלַי צָרוֹת וְיִסּוּרִים מֵהָאֲנָשִׁים
הַסּוֹכְבִּים אוֹתִי, עַד שֶׁאֲנִי עוֹמֵד לְהִתְמוּטֵט.
זִכְנִי נָא לְהִיּוֹת צַדִּיק, לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל אָדָם וְאָדָם,
לְאַהֵב אֶת כָּלֶם, וּבְמִיחָד לְלַמֵּד זְכוּת עַל בְּנֵי בֵּיתִי
וְהַקְּרוֹבִים אֵלַי.

זִכְנִי לְשַׁמֵּחַ בְּעוֹלָמְךָ הַנִּפְלָא, לְפַחוֹת בְּזִמָּן שְׁנוֹתֶר לִי
לְחַיּוֹת.

הָאֱמֵן לִי אֱ-לֹהִים! אֱלוֹ הָיִיתִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצַאת מֵהַחֲשֶׁכָה
שֵׁישׁ לִי בְּרָאשִׁי, הָיִיתִי עוֹשֶׂה זֹאת מִיָּד.
אֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כֹה מְבֻלָּבֵל, עַד שֶׁאֲנִי נִשְׁטָף בַּזֶּרֶם
כִּמּוֹ פָּגֶר שֶׁל דָּג.

אֵינִי יוֹדֵעַ מָה קוֹרֶה אִתִּי, אֵינִי יוֹדֵעַ לָאֵן אֲנִי מוּבָל,
אֵינִי מוֹצֵא אֶת יָדַי וְאֶת רַגְלִי בְּמַעֲרַבְלָת הַזֹּאת.
רַחֵם עָלַי, כִּי גַם אֲנִי אֶחָד מִבְּרִיּוֹתֶיךָ, וְגַם אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק
לְטַעֵם אֶת אוֹר הָאֱהָבָה שֶׁבַּדַּעַת, וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב
שֶׁבָּרָאָתָ לְמַעֲנִי. גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְאַהֵב.

מְלֵא רַחֲמִים!

חֲמַל עַל מְלֵאֵי בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, עַל לֵב עֶקֶשׁ וּפְתִלְתַּל,
כִּי אַתָּה יֹדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ.
כִּי רִשְׁתּוֹת פְּרוּסִים עָלֵינוּ מִכָּל צַד וּמִצְדֵי צַדִּים, וְאֵין אָנוּ
יֹדְעִים אֵיךְ לְבָרַח מֵהֶם וְאֶפְלוּ לְצַעֲק אֵלֶיךָ נִמְנָע מֵאֲתָנוּ.
אָבִי שְׁבִשְׁמִים! אֵין לִי עוֹד דְּבוּרִים וְקוֹל לְצַעֲק אֵלֶיךָ, כִּי
פָּגַמְנוּ גַם בְּקוֹל וּבְדְבוּר, וּבְכָל הֶרֶם"ח (246) אֵיבָרִים
וּשְׁס"ה (365) גִּידִים. וְקָלְקַלְנוּ כָּל שְׁבִילֵי הַדַּעַת, וּפָגַמְנוּ
בְּכָל הַנְּתִיבוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נַעֲלַם מִדַּעְתָּנוּ, וְאֵין
אָנוּ יוֹדְעִין שׁוּם דֶּרֶךְ וְנִתִּיב אֵיךְ לְזַכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ.

אֲבָל עֲדִין לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְאָנוּ סְמוּכִים וּבְטוּחִים עַל כַּחַם
שֶׁל זְקֻנִּים דְּקֻדְשָׁה, שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם אֲשֶׁר עָלִיהֶם
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָנוּ, וְעַל כַּחַם לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, אֲשֶׁר
יֵשׁ לָהֶם כַּח לְמִשְׁךָ וּלְהוֹצִיא אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוֹת
דִּסְטְרָא אַחֲרָא (הַצַּד הָאֲחֵר מִהַקְדוּשָׁה – הַתְּאוּוֹת וְהַמְדוּת רַעוֹת)
וּלְהַכְנִיסָם בְּרִשׁוֹת דְּקֻדְשָׁה. חֲמַל עָלֵי אָבִי שְׁבִשְׁמִים!

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא כ)

שְׁפָטֵנִי אֱלֹהִים

וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חֹסֵיד, מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תְּפַלֵּטֵנִי,
כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי מְעוּזִי.

לִמָּה זִנְחָתָנִי, לִמָּה־קָדַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב.
שִׁלַּח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ, הִמָּה יִנְחוּנִי, יְבִיאֻנִי אֶל־הַר קֹדֶשְׁךָ,
וְאֵל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ.

וְאַבּוֹאָה אֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים, אֶל־אֵל שְׂמַחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ
בְּכִנּוּר, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי.
מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמִה־תִּהְיֶה עָלִי, הוֹחִילִי לֹא־לֵהִים, כִּי־
עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנָי וְאַלְהֵי.

(תהלים מג)

יְהִי רָצוֹן

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּכַּנֵּי וְאֵת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲסֹק
בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וּלְיָלָה, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, עַד
שְׁנֹזְכָה לַעֲזוֹר שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁעָלוּ בְּמַחֲשָׁבָה
תַּחֲלָה, וּמִשְׂרָשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד
שִׁיתְּעוֹרְרוּ וְיִתְנוּצְצוּ בְּתוֹכְכֶם נִפְשוֹת כָּל הָרָשָׁעִים וְכָל
הַפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִתְעוֹרְרוּ כָּלֶם בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְיִשׁוּבוּ
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

וְעַל יְדֵי הַתְּנוּצָצוֹת הַנִּשְׁמוֹת נִזְכָּה שִׁיְהִיו נוֹלָדִים וְנִבְרָאִים
נִשְׁמוֹת הַגֵּרִים, עַד שִׁיבֹאוּ רְחוּקִים וְיִתְגַּדְּלוּ וְיִכִּירוּ כֹחַ
מְלֻכּוֹתֶיךָ וְיַעֲבֹדוּךָ כָּלֶם בְּאַמֶּת. וְאִם אָמְנָם רְחוּקִים אָנוּ
מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּקִדְשָׁה כְּזוֹ שֶׁתְּעוֹרֵר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, עַל
כָּל פָּנִים (בְּכָל אִפּוֹן), תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים,
שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ
נִשְׁמַת צַדִּיק הַדּוֹר הָאֲמִתִּי שֶׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּקִדְשָׁה כְּזוֹ, עַד
שֶׁעַל יְדֵי תִתְּעוֹרֵר וְתִתְנוּצֵץ נִשְׁמַתִּי בְּשִׂרְשָׁה בְּמַחֲשָׁבָה
עֲלִיוֹנָה שֶׁל הַקִּבְ"ה עִם שְׂאֵר הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל עַמְּךָ, עַד
שִׁיגִיעַ אֵלַי הָאָרֶה מִשְׂרַשׁ נִשְׁמַתִּי בְּאִפֶּן שְׁאֲזַכָּה לָשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא י"ד).

יָדִיד נֶפֶשׁ.

יָדִיד נֶפֶשׁ אֵב הַרְחֵמוֹן מִשֶּׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנָה.
יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרֶךְ.
כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶךָ מִנִּפְתַּת צוּף וְכָל טַעַם.

הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם נִפְשֵׁי חוֹלֶת אֶהְבֶּתְךָ.
אֲנֵא אֶל נָא, רַפָּא נָא לָהּ בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִיוָךְ,
אֲז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפָּא וְהִיְתָה לָךְ שְׂפָחַת (שִׁמְחַת) עוֹלָם.

וְתִיק יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֶבְךָ.
כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ לְרִאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ.
אֲנֵא אֵלִי מִחֲמַד לְבִי חוֹשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֶּם.

הַגָּלָה נָא וּפִרְשׁ חֲבִיב עָלִי אֶת סִכַּת שְׁלוֹמָךְ.
תֹּאִיר אֶרֶץ מְכַבֹּדְךָ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ.
מִהֵר אֶהוּב כִּי בָּא מוֹעֵד וְחַנּוּנִי כִּימִי עוֹלָם.

(תְּפִלָּה שֶׁחִיבֵר רַבִּי אֶלְעִזֵּר אֲזַכְרִי הַמָּאָה 16)

רבונו של עולם

עת צרה לישראל וממנה יושע. הבוחר בעמו ישראל
 באהבה מתוך כל אמות העולם. ראה את מצב עמך
 הנרדף והמאים בכל עת, ובפרט עכשו כאשר שבעים
 זאבים סובבים סביב כבשה תמימה לבולעה חנם, בלא
 עול בכפה, רק משום שאנו עמך - עם קדוש וטהור.
 רחם על עמך שכל בטחונו רק בך וברחמך שאינם
 כלים. עשה באויבנו כלה, ובמיחד בראש גויים המן
 עמלק הפרסי, שמלהיב את כל הזאבים נגד עמך הקדוש.
 אבינו הרחמן, כמו שעשית נסים עם אבותינו בימי המן
 עמלק, בימי אחשוורוש, כך עשה עמנו נסים מעל הטבע,
 להכניע את צאצאיו המצחצחים חרבותיהם למלחמה.
 קים בנו שוב, ונהפך הוא, שעליהם בעצמם תתהפך
 החרב להכניעם עד עפר. למען ידעו כל העולם את כחך
 וגבורותיך ואהבתך את עמך - עם הקדוש, שעליהם
 אמרת "בני בכורי ישראל", "ישראל אשר בך אתפאר".
 עשה עמנו נפלאות למען שמך הנקרא עלינו והבא לעמך
 ישראל שמחה - "שמחת עולם על ראשם" - כשנראה
 נפלאותיך. אמן ואמן. (לשון המאסף)

רבונו של עולם

"רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש תשכן, ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים". זכני ברחמיך הרבים להפיק דרכי הענוה האמתית באמת לאמתו כרצונך הטוב, כי אין אתנו יודע עד מה שום דרך מדרכי הענוה האמתית. כי כבר גלית לנו רצונך הקדוש שאין רצונך שיהיה האדם במחין דקטנות (מח של תינוק), וצריכין להכריח את עצמו בכל הכחות, בכל העבודות, ובפרט בשעת התפלה, לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות. וגם כבר גלית לנו גדל בזוי הגדלות שהוא שנוא בעיניך מאד, כי הגדלות והגבהות הוא תועבת ה' אשר שנא, ונחשב כעובד עבודה זרה. ועתה למדני והורני איך נזכה לידע דרך האמת בזה, איך להתנהג בזה, באפן שאזכה להתפלל בכוונת הלב בשמחה במחין דגדלות שיגבה לבי בדרכי ה', ואף-על-פירכן, לא יהיה בלבי שום צד גאות וגדלות ופניות מן האמת, רק אזכה לענוה אמתית כרצונך הטוב, לענוה של משה רבנו עליו השלום (מבוסס ליקוטי תפילות תניינא כ).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּחֲמַל עָלֵינוּ וְתִזְכְּנוּ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.
וְנִזְכֶּה עַל־יְדִיזָה לְעֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה. וְתַעֲזָרְנוּ בְּכָל יֵת לְזִכּוֹת
לְקוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה: הֵן קוֹל מוֹכִיחֵי אָמֶת, הֵן קוֹל נִגּוֹן וְזִמְרָה
וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, הֵן קוֹל הַשּׁוֹפָר, הֵן
קוֹל אֲנָחוֹתֵינוּ וְצַעֲקוֹתֵנוּ וְתַפְלוֹתֵינוּ - כָּלֵם נִזְכָּה לְעוֹרֶרָם
וְלִשְׁמָעָם הַיָּטֵב, וְיִכְנָסוּ בְּלִבֵּנוּ וּבְאָזְנֵינוּ, וְיִטּוּ לְבַבֵּנוּ אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת.

וְתִתֵּן בְּלִבֵּנוּ הַתְּחִיזוֹת וְהַתְּאֻמּוֹת לְצַעֲקָה וְלִזְעָק אֵלֶיךָ
תָּמִיד. וְתַחֲמַל עָלֵינוּ שִׁנְטָה אֲזַנֵּינוּ וְלִבֵּנוּ לִשְׁמָעַי הַיָּטֵב כָּל
הַקּוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה, וְיִכְנָסוּ בְּלִבֵּנוּ הַיָּטֵב, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל עַל
יָדָם עֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׂאוֹכֵל לְשִׁבֵּר עֻזּוֹת הַגּוֹף לְגִמְרֵי
וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוֹתָיו הָרָעִים. וְיִתְבַּטֵּל הַגּוֹף
לְגִבֵּי הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂאֻזָּה שֶׁתּוֹכֵל הַנִּשְׁמָה לְרַחֵם
עַל בָּשָׂר גּוֹפִי, שֶׁתִּתְקַרֵּב הַנִּשְׁמָה לְהַגּוֹף וְתֵאִיר בּוֹ מִכָּל
הָאֶרֶץ וּמִכָּל הַשָּׁמַיִם שֶׁהַנִּשְׁמָה מְשַׁגֵּת תָּמִיד. עַד שֶׁתּוֹכֵל
הַנִּשְׁמָה לְחֻזֵּר לְמַעַלְתָּהּ תָּמִיד עַל־יְדֵי שֶׁתִּזְכֹּר הַהֲאָרוֹת
שֶׁהָאִירָה בַּגּוֹף. וְנִזְכֶּה לַהֲיוֹת דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד, בַּגּוֹף וּבְנַפְשׁ
בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כב).

אֹמֵר רַבֵּנוּ:

עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת שֶׁדָּן וְשׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ

אִם כֵּךְ רָאוּי לוֹ לְהִתְנַהֵּג, וּמִתְקַן מַעֲשָׂיו

שֶׁיִּתְנַהֵּג עַל-פִּי דִּינֵי וּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה –

נִמְתָּקִין הַדִּינִים,

וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְשִׂמְחָה עַד שֶׁיִּרְקַד

מִחֲמַת שִׂמְחָה.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן קסט אות א)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזֹר לָנוּ תָּמִיד לְסַפֵּר וּלְשׁוּחַ בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וּתּוֹרָתְךָ
הָאֱמֵתִית, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר וּלְגַלוֹת תָּמִיד תּוֹרַת אֱמֶת. וְתַעֲזָרְנוּ
לְהַעֲבִיר הַחֹשֶׁךְ שֶׁכֶּסֶה פְּנֵי תְהוֹם, וּלְהָאִיר אֹרֶךְ הָאֱמֶת
בְּעוֹלָם, עַד שִׁיְהִיָּה נֶחֱשָׁב כְּאֵלוֹ בְּרָאנוּ אֶת הָעוֹלָם.
תֵּן לָנוּ פֶּה לְשׁוֹחַ בְּתוֹרָתְךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הָאֱמֵתִיּוֹת תָּמִיד,
”לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן, בָּנִים יוֹלְדוּ, יָקוּמוּ וַיְסַפְּרוּ
לְבָנֵיהֶם”. וְנִזְכֶּה לְהוֹדִיעַ לְבָנֵינוּ וּלְבְנֵי בָנֵינוּ וּלְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה ה' וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
עִמָּנוּ, מִיּוֹם יֵצִיאֵת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

זֶכֶה אוֹתָנוּ לְאֹרֶךְ הָעֵינִים הָאֱמֵתִיִּים, לְהַסְתַּכֵּל וּלְרְאוֹת
הָאֱמֶת תָּמִיד, וְנִבְיֵט וְנִרְאֶה נִפְלְאוֹת ה' תָּמִיד בָּאֱמֶת.
גַּל עֵינֵי וְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל וְנִבְיֵט נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ אֲשֶׁר
גָּלִיתָ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ
נִפְלְאוֹת תּוֹרָתָם שֶׁגָּלוּ בְּעוֹלָם. וְעַל־יְדֵי אֹרֶךְ הָעֵינִים יַעֲלוּ
כָּל הַבִּקְשׁוֹת וְהַתַּחֲנוּנוֹת אֲשֶׁר אָנוּ מִתְּפַלְּלִים אֶל הַבֵּית־
הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּעֲזֹרֵר הַגָּאֻלָּה הַתְּלוּיָה בְּלֵב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תָּן לָנוּ כַח לְחֻזַּק וּלְגִדּוֹל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל עוֹ
וּתְעֻצָּמוֹת, עַד אֲשֶׁר יִפְּלוּ וַיִּתְּבָטְלוּ כָּל הָאֲמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת
שִׁבְעוֹלָם, כָּלֵם יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וּלְכַבּוֹד שְׁמֶךָ יָקָר יִתְּנוּ.
וּתְעַבִּיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים פָּרוֹת יִפְּרִתוּן, לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְּנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ.

וַיִּתּוּסְפוּ גֵרִים רַבִּים בְּכָל עֵת, גֵּרִי צָדֵק עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ, וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ יִהְיוּ מִתִּיּהָדִים וּמִתְּגֵרִים לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, וַיֵּאֲתִיו הַכֹּל לְעַבְדְּךָ, וַיִּפְּרוּ כַח מַלְכוּתְךָ,
וַיִּהְיֶה נַעֲשִׂין גֵּרִים בְּכַח וּבִפְעֹל.

וְגַם אוֹתָם שְׁלֹא יִזְכוּ לְהַתְּגִיר, יִפְּרוּ וַיִּדְּעוּ בְּכָל מָקוֹם
שֶׁהֵם אֶת יָקָר תַּפְאָרֶת גְּדֻלָּתְךָ, וַיִּדְּעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם שִׁישׁ
יְחִיד קִדְמוֹן יִתְּבַרֵךְ וַיִּתְּעַלֶּה שְׁמוֹ, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח
נְצָחִים. וַיִּשְׁתַּוְּקוּ כָּלֵם לְאֲמוּנַתְךָ הָאֱמֶתִיית.

”וַיִּדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וַיִּבִּין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה
יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֶס, ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.” (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

הַתְּבוּדוּת ~ תַּפְלָה ~ לז ~

אַנָּא ה'!

חַמַּל עַל נַפְשִׁי וְתַסִּיר מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים – הַמַּדּוּת
הָרָעוּת - שֶׁהִלְבַּשְׁתִּי אֶת נַפְשִׁי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים,
אֲשֶׁר אֵלֹו הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אוֹתָנוּ מֵאֵד
מִלְּשׁוּב אֵלֶיךָ בָּאֲמֶת, וְלִילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטּוֹבִים.
אֲתָה יָדַעְתָּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת גְּדֹל עֶצֶם הַיְּגִיעוּת הָרְבוּת
מְאֹד שֶׁאֵנוּ צָרִיכִים לְהַתִּיגֵעַ וּלְטַרַח בְּכֹמָה וְכֹמָה יְגִיעוּת
רְבוּת וְעֲצוּמוֹת כְּדִי לְהַפְשִׁיטֵם מֵעָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר אֵין בָּנוּ
כֹּחַ לְסַבֵּל עֶצֶם הַמְּרִירוֹת וְהַיְּגִיעוּת הַקָּשׁוֹת וְהַכְּבֹדוֹת
שֶׁצָּרִיכִים לְסַבֵּל קֹדֶם שֶׁמִּשְׁבְּרִין מִנִּיעוּת וּמַחְצוֹת בְּרוֹזַל
כָּאֵלֹו הַמִּפְסִיקִים בֵּינֵינוּ וּבֵין הַקְּדוּשָׁה. עַל כֵּן עוֹרֵר נָא
רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְצִוֵּה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְהַסִּיר מֵעָלַי אֶת
הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, בְּאִפֶּן שֶׁאֲזַכָּה שְׂתִּיבְטָלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל
גְּבוּלֵי כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּבַדִּילִים וְהַמַּסְכִּים וְהַמִּפְסִיקִים
וּמַחְצוֹת הַבְּרוֹזַל שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵינוּ לְבֵין הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר
לָנוּ עֵתָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי.
וְכָל אֵלֹו הַמַּסְכִּים וְהַמְּנִיעוּת כָּלֵם יִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרִי, לְמַעַן
אֲזַכָּה לְהִיּוֹת מֵעַתָּה סוֹר מֵרַע בָּאֲמֶת וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב

בְּעֵינֶיךָ תַּמִּיד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יד)

לְדוֹד מְזֻמּוֹר

לֹה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ.
כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ.
מִי־עָלָה בָּהֶר ה' וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ.
נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.

יֵשָׁא בִּרְכָה מֵאֵת ה' וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
זֶה דוֹר דִּרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה.
שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר, ה' גִּבּוֹר מְלַחֲמָה
שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד.

מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
סֵלָה.

(תהלים כד)

רבונו של עולם!

פֶּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנִי. וְזַכְנִי לְסִדֵּר תַּפְלָתִי לְפָנֶיךָ כְּרֹאֲוִי
בְּאֶמֶת. שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה בְּאֶמֶת - בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, בְּאֶפֶן שְׂאֻכָּה לְעוֹרֵר
רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתַמְלֵא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים תָּמִיד.

רוּפֵא חֲנָם, רִפְּאֵנִי וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל הַמּוּמִּים מְגוּפֵי וְנִפְשֵׁי
וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתִי, הַרוּפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעֲצָבוֹתָם,
רִפְּאֵנִי ה' וְאַרְפֵּא, וְאַהֲיָה בְּלִי שׁוּם מוּם וּפֶגַם.

זַכְנִי שִׁיחָתִי שְׁלוֹם בְּעֲצָמֵי, שְׂאֻכָּה לְהַכְנִיעַ אֶת גּוּפִי,
שִׁיתְּבַטְלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד
שִׁיתְּבַטֵּל גּוּפִי לְגַמְרִי אֲצִל הַנִּשְׁמָה, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְהַגּוֹף
שׁוּם תַּאוֹה כָּלֵל, חוּץ מֵרָצוֹן הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא
רְצוֹנָךְ הַטּוֹב. וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין נִשְׁמָתִי וְגּוּפִי - שֶׁגּוּפִי
יִתְקַדֵּשׁ וְיִזְדַּכֵּךְ עַד שִׁיחָתִי נִכְלָל בְּתוֹךְ הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה,
וְשִׁנְיָהֶם יִהְיוּ נִכְלָלִים כְּאֶחָד בְּאַהֲבָה וּבְשְׁלוֹם גָּדוֹל בְּאֶמֶת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה תָּמִיד, עַד שְׂאֻכָּה רֹאֲוִי
לְסִדֵּר תַּפְלָתִי לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

תִּכּוֹן תַּפְלָתִי לְפָנֶיךָ כְּמוֹ קִטְרֵת וְקִרְבָּנוֹת שְׁלָמִים, הָעוֹלִים
לְפָנֶיךָ עַל־יְדֵי אִישׁ תָּמִים וְשָׁלֵם. אָמֵן. (מבוסס ליקוטי תפילות א יד).

אָנָּה ה'!

רַחֵם עָלֵינוּ שְׁנוּזָה בְּכַח וּזְכוּת עֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל צְדִיקי
אַמֶּת, שְׁיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ הָאָרֶה גְּדוּלָּה וְהַתְּנוּצָצוֹת חֶזֶק מְשֹׁרֵשׁ
נִשְׁמַתָּנוּ, עַד שְׁנוּזָה לְהַתְּעוֹרֵר אֵלֶיךָ, וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּלְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד שֶׁלָּךְ מֵעַמֶּק הַגָּלוּת -
שִׁיתְּגַדֵּל וַיִּתְּרוּמֶם כְּבוֹדְךָ עַל יְדֵינוּ תָּמִיד, וַיִּתְּגַלֶּה כְּבוֹדְךָ
בְּכָל הָעוֹלָם.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, בּוֹדְאֵי גַם עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַזֶּה נִמְצָאִים
צְדִיקִים אֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם הַכֹּחַ לְקַבֵּץ אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ,
לְחַדֵּשׁ אוֹתָנוּ לְטוֹבָה וּלְהוֹרִיד וּלְהַמְשִׁיךְ לָנוּ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה,
לְהַחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּזַכֶּה אוֹתָנוּ לְגָלוּת אֶת הַצְּדִיקִי אַמֶּת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה,
וּלְהַתְּקָרֵב אֵלֵיהֶם. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ
אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר עַל יָדָם
אַתָּה עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

עַל כֵּן עֵינֵי לָךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,
לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, חֵישׁ קֹל מְהֵרָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יד).

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמַטִּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוּבָה
עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ,
בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבֵת־חָלָה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ,
הֲרֹאנוּ בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּתִקּוּנּוֹ, וְהֵשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ,
וְהֵשֵׁב כְּהָנִים לַעֲבוּדָתְךָ, וְלוֹיִם לְדוּכָנְךָ לְשִׁיר וּלְזִמְרָם,
וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם, וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ.
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֹדֶרם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם.
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחִלָּמִים.
אֲזַי מִלֵּא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי אָמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל
ה' לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ
שְׂמִיחִים.

שׁוּבָה ה' אֶת־שְׂבִיתֵנוּ כְּאַפִּיקִים בְּנֹגֵב.

הַזִּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּחַף יִלֹּף וּבִכָּה נִשָּׂא מִשְׁדָּךְ־
הַזֶּרַע בְּאֵיבָא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶל־מִתּוֹ.

(תהלים קעו. מתוך תקון חצות)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

צַר לִי מְאֹד, מֵר לִי מְאֹד, אֲמַרְתִּי אֲרוּצָה דְּבָרִי לְפָנֶיךָ,
 אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי, כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל לָרָעִים
 וְלַטּוֹבִים. וּבִדְאִי אַתָּה יָכוֹל לְמַצּוֹא בְּדְבָרִי גַם כֵּן אֵיזָה
 נִקְדּוֹת טוֹבוֹת, אֲהִיעֲלֶפִי שָׁהֶם בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתֵּר גְּדוֹל
 וּבִתְכֻלִּית הַמַּעֲוֹט וּבְהַעֲלָמָה גְּדוֹלָה, עַד שְׁאִינֶן רְאוּיִם
 דְּבוּרֵי לְהִיוֹתָם נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים. אֲהִיעֲלֶפִי כֵן אַתָּה רַב
 חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהַטִּיב, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמּוֹן
 נִסְתָּרוֹת שְׁמַבְרָאשִׁית, וְאַתָּה יָכֹל בְּחִסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְגַלּוֹת
 גַּם מֵעַט הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּדְבָרִי. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ שְׁאֲהִיעֲלֶפִי
 שְׁפִגְמָתִי נִגְדָּךְ הִרְבָּה מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ
 עָשִׂיתִי, אֲהִיעֲלֶפִי כֵן כּוֹנְנִי בְּדְבָרִי לְטוֹבָה, שְׁאֲזַכָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְסוּר מֵרַע לְגַמְרִי וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד.
 וְאִם אֲמַנֵּם מַעֲשֵׂי אֵינָם נָאִים כָּלֵל, עִם כָּל זֶה דְּבָרִי
 בְּקִשּׁוֹתֵי וּתְחִנּוֹתֵי הֵם בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, וְאַתָּה לְמַדָּתְנוּ עַל־
 יָדִי צִדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים לְהַתְּפִלָּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד עַל
 כָּל מֶה שְׁאֲנוּ צָרִיכִין לְהַתְּקַרְבוֹת לַעֲבוֹדָתְךָ.
 עֲשֵׂה עִמִּי כְּחִסְדְּךָ בְּאִפְּן שְׁאֲזַכָּה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרִי,
 וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט)

רבונו של עולם

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו,
אשר יראתך ואימתך על כל המלאכים ועל כל
העולמות כולם, ועל כל ברואי מעלה ומטה.
רחם עלי ברחמיה, שתמשיך עלי יראתך הקדושה תמיד,
ותהיה יראתך על פני לבלתי אחטא, ואזכה להרגיש
יראתך הקדושה בכל איברי.

אנא ה', זכני ברחמיה הרבים וחסדיך העצומים לבל
אאבד את עולמי, חס ושלום, ולא איגע לריק ולא אלד
לבהלה, ואזכה להסתכל על עצמי תמיד, ולישב דעתי
היטב היטב על מה אני בעולם הזה, עולם העובר כהרף
עין.

זכני לחשב דרכי ולשפט בעצמי את כל המעשים שלי
בכל עת ובכל יום ובכל שעה, להשפט בעצמי עליהם
בכל עת, אם הם כהגון אם לאו, חס ושלום, למען אזכה
על ידי זה לרחם על עצמי ולשוב ממעשי הרעים
וממחשבותי המגנות - להיות סור מרע באמת,
הן במחשבה הן בדבור הן במעשה,

ולעשות הטוב בעיניך תמיד. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא טו)

אָנָא ה'!

חַמַּל עָלֵינוּ בְּחַמְלָתְךָ, כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחֲנוּ, יוֹתֵר וַיּוֹתֵר
 מִהַתּוֹעִים בְּלֵב יָם. לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי לְהִיכֵן אָנוּס לְהִיכֵן
 אֲבֵרַת, לְהַנְצִל מִצָּרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד מְאֹד. לֹא
 יִדְעָתִי כָּלֹל לְמִצּוֹא אֵיזָה דֶּרֶךְ אֵיךְ לְצַעֵק וּלְזַעֵק אֵלֶיךָ. כִּי
 זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אָנִי עוֹסֵק לְקַרֵּא אֵלֶיךָ לְעוֹרֵר
 חֲסִדֶיךָ לְגִלּוֹת רַחֲמֶיךָ, שֶׁתּוֹפְנִי לְצֵאת מֵרַע לְטוֹב מִחֲשָׁךְ
 לְאוֹר - לְעֻזּוֹב דְּרָכֵי הָרַע וּמִחֲשֻׁבוֹתֵי הַמַּגָּנוֹת, אֵךְ אֵינֶךָ
 מִטָּה אֶזֶן לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי וּלְהוֹשִׁיעֵנִי. לְמַדְתָּנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ
 הָאֱמִתִּיִּים שֶׁהַתַּפְּלָה מוֹעִילָה לְכָל דָּבָר, וְעָקֹר הַהִתְקַרְבוֹת
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת הוּא עַל יְדֵי תַפְּלָה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְּלַת כָּל
 פֶּה, וְלָמָּה לֹא תִטָּה אֶזֶן לְשִׁמְעַ אֶת דְּבָרֵי?
 אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֹל מָה אַעֲשֶׂה, אֵיזָה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֲבַקֵּשׁ
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי כַּח הַקְּדוּשָׁה, שְׁאֲזֹכָה לְהַתְגַּבֵּר וּלְכַבֵּשׁ אֶת
 יִצְרֵי הָרַע, וּלְכוּף וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת תַּאֲוֹתַי, כִּי אִם עַל־
 יְדֵי תַפְּלָה, וְאִם גַּם זֶה אֵינוֹ מוֹעִיל לִי, לֹא יִדְעָתִי מָה
 לַעֲשׂוֹת, אֵיךְ לְבַקֵּשׁ לִי מָנוּס וּמִבְטָח. אָנָּה ה' חוּס עָלַי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלֵינוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא טו)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה בְּלִבּוֹלִים יֵשׁ לִי בְּעֵנֶיךָ הָעֲנוּהָ. כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְהַנְצִיל מֵעֲנוּהָ פְּסוּלָה הַנִּקְרָאת חֲנוּפָה, וְלִבְלִי לִפְלֵי בְּדַעְתִּי כָּלֵל לְעוֹלָם, וְלִהְתַּחֲזֹק בְּכָל עוֹ בַּעֲזוֹת דִּקְדוּשָׁה בְּכָל מָה שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק, הֵן בֵּינִי לְבֵין עַצְמִי - לְבַל אֶפֶל בְּדַעְתִּי כָּלֵל, רַק לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה בְּעוֹ וְחִדּוּהָ תָּמִיד; וְהֵן בְּעֵנֶיךָ הַהִנְהָגָה עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁצָּרִיכִין לִהְיוֹת עוֹ וְחִזְק כְּנִמְר נֶגֶד כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמַּחְלִישִׁים אֶת הַדַּעַת שֶׁל הָרוּצִים לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. עַד אֲשֶׁר נִמְצָאִים אֲפֹלוּ צַדִּיקִים וְכֹשֶׁרִים שִׂיכוּלִים לְהַחֲלִישׁ דַּעַת הַמִּתְחִיל לְכַנֵּס בַּעֲבוּדַת ה'. וּבְאַמֶּת, בְּעֵנֶיךָ זֶה אֲסוּר לְהֵאָדֵם לִהְיוֹת עֲנִיו וְנִכְנָע כְּנֶגְדָּם, אֲדַרְבָּא, צָרִיךְ לִהְיוֹת עוֹ כְּנִמְר כְּנֶגְדָּם לְבַל יִמְנָעוּהוּ שׁוּם מוֹנֵעַ, וְאֵל יוּכַל שׁוּם אָדָם לְהַחֲלִישׁ דַּעְתּוֹ. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בַּעֲצָמוֹ שְׁפָלוּתוֹ וּפְחִיתוּתוֹ, אֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּטֵּל כְּנֶגְדָּם, וַיֹּאמֶר, אַף־עַל־פִּי־כֵן גַּם אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרָךְ. כִּי הַצַּדִּיקִים הֵם אוֹחֲזִים בְּיַד כָּל הַשְּׁפָלִים וְהָרַחוּקִים, וּמְחַזְּקִים גַּם אוֹתִי לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרָךְ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כ.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִתְגַּבְּרָה עָלֵי מָאָד, כִּי נִסְתָּרָתָּ מִמֶּנּוּ בְּכֹמָה וְכֹמָה הַסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרוֹת, כִּי גַם הַהִסְתָּרָה בְּעֶצְמָה נִסְתָּרָתָּ מֵאֲתָנּוּ וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל אֶפְלוּ זֹאת - שֶׁאַתָּה נִסְתָּר מֵאֲתָנּוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מִמֶּךָ כָּלֵל, וְהַעֲוֹנוֹת נִתְּהַפְּכוּ אֶצְלָנוּ לְמִישׁוֹר.

וְעַתָּה אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, גַּם אִם עֵדִין אָנוּ זוֹכְרִים לְפַעֲמִים קֶצֶת מִגְדֹּל אֱלֹהֵינוּ וּמִמְשָׁלֵתָּ, מִה נַעֲשֶׂה וּמִה נַפְעֵל, מֵאֵין נִבְקֵשׁ עֶזֶר לְגִלּוֹת עֵצֶם הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה, אֲשֶׁר נִסְתָּרָתָּ מִמֶּנּוּ מָאָד מָאָד, עַד אֲשֶׁר שָׁכַחְנוּ מִמֶּךָ. נִפְשָׁנוּ תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱ-לֹהִים מָאָד מָאָד לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. אֲבָל אֵין לָאֵל יָדֵי לְהִתְגַּבֵּר עַל תַּאֲוֹתֵי הָרָעוֹת וְהַמְרוֹת מָאָד, אֲשֶׁר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתֵי בְּאַנְחָה, וְהַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה הַתְּגַבְּרוּ כָּלֵם עָלֵי יָחַד, לֹא יִתְּנוּנִי הָשֵׁב רוּחִי.

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, רַחֵם עָלַי. רְאֵה כִּי צָר לִי, נִהַפֵּךְ לְבִי בְּקִרְבִּי, כִּי מָרוּ מְרִיתִי. מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא חֲסָדִים רַבִּים, חַנּוּנִי ה', רְאֵה עֲנֵנִי מִשׁוֹנָאֵי מְרוֹמְמֵי מִשְׁעָרֵי מוֹת, זְכֵרְנִי נָא בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קָמָא נו).

רבונו של עולם

בטל מאתנו שאר וחמץ של יצר לב האדם רע שנשאָר
לנו מנעורנו, אשר זה השאר והחמץ שבלב, הוא המסית
את האדם להרהר אחר תלמידי חכמים שבדור ולומר -
זה נאה וזה לא נאה. על־ידי־זה חלק לבנו ונעלמו מאתנו
השבִּעים ושנים צדיקים שבדורנו, ואין אנו יודעים בברור
אחד מהם. רחם עלינו ותסיר מאתנו השאר והחמץ
שבלב, עד שנזכה להאמין בכל הצדיקים, ולא לעשות
שום חלוק ביניהם כָּלֵל, רק כָּלֵם יהיו נאים ואהובים
ויקרים בעינינו, ועל־ידי־זה נזכה שיתלהב לבנו בלמוד
התורה, ומים רבים שהם אהבות ויראות חיצוניות "לא
יוכלו לכבות את האהבה". ועל־ידי אהבה הזאת תכסה
בכנפיה על כל הדמים שנשפכו בישראל בכלל ובפרט,
הן שפיכות דמים ממש שכבר נשפך דם ישראל מיום
החרבן עד הנה, הן שפיכות דמים על־ידי בושות וחרפות
שסבלו ישראל בכל דור. ושאת־ביש בעצמי על רבוי
פשעי שפגמתי נגדך עד שארגיש שנשפכין דמי בקרבי
מגדל הצער והבושה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מב.)

לְמַנְצִי מְזִמּוֹר לְדוֹד. בְּבוֹא־אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר-
 בָּא אֶל־בֵּת־שֹׁבַע. חֲנָנִי אֱ-לֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כְּרַב
 רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעִי. הָרַב כְּבִסְנִי מַעְוֹנִי וּמַחֲטָאֵי טְהַרְנִי. כִּי־
 פְּשָׁעִי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נֶגְדִי תָמִיד. לָךְ לְבַדְךָ חַטָּאתִי וְהִרַע
 בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תַּצְדֵּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ. הֵן בְּעוֹן
 חוֹלָלְתִּי וּבַחֲטָא יַחֲמֹתֵנִי אָמִי. הֵךְ־אֵמֶת חִפְצָתְךָ בְּטָחוֹת וּבִסְתֵם
 חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי. תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תַּכְבֵּסְנִי וּמִשְׁלַג
 אֲלִבִּי. תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דָּכִית. הִסְתֵּר
 פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מִחָה. לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱ-לֹהִים
 וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ
 אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי. הָשִׁיבָה לִּי שִׁשּׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
 תִּסְמְכֵנִי. אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דָּרְכֶיךָ וְחַטָּאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ.
 הֲצִילֵנִי מִדְּמִים אֱ-לֹהִים - אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי, תִּרְנֶן לְשׁוֹנִי
 צִדְקָתְךָ. אֶ-דָּנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. כִּי לֹא־תַחֲפֹץ
 זִבַּח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה. זִבְחִי אֱ-לֹהִים רוּחַ נְשִׁבְרָה
 לִב־נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱ-לֹהִים לֹא תִבְזֶה. הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־
 צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם. אַז תַּחֲפֹץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה
 וְכִלְלִי, אַז יַעֲלוּ עַל־מִזְבִּיחְךָ פָּרִים. עַד אָנָּה בִּכְיָה בְּצִיּוֹן וּמִסְפַּד
 בִּירוּשָׁלָּיִם. תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם. (תהלים נא).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת תַּקְוַת הַמַּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה שִׁישׁ
בְּכָל־עֵת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בֵּין כַּח הַמוֹשֵׁף שֶׁל צִדִּיקי אֲמַת
שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם אֶצְלָם לְקִרְבָּם לְהַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְנֶצַח, וּבֵין הַכַּח הַמַּכְרִיחַ הַמַּתְגַּבֵּר בְּכָל־עֵת
נֶגְדַּד הַכַּח הַמוֹשֵׁף, וְהֵם כָּל הַסְּפָקוֹת וְכָל מִינֵי מַחְלָקָת, וְכָל
הַתְּאוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, וְכָל מִינֵי מַנִּיעוֹת שׁוֹבְעוֹלָם, שׁוֹפְלָם
נִמְשָׁכִים מִכַּח הַמַּכְרִיחַ הַרוֹצֵה לְהַפְסִיק מֵהַצִּדִּיקִים וּמֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָלֶיךָ הַשְּׁלַכְנוּ אֶת יְהִיבֵנוֹ שְׁאַתָּה תִּלְחוּם
בְּעֵדְנוּ, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּזָכוֹת הַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שִׁישׁ
לָהֶם כַּח הַמוֹשֵׁף בְּאֲמַת, שִׁיתְגַּבֵּר בְּהַתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל הַכַּח
הַמוֹשֵׁף עַל הַכַּח הַמַּכְרִיחַ הַמַּפְסִיק, עַד שִׁיפֹל וְיִתְבַּטֵּל הַכַּח
הַמַּכְרִיחַ כְּנֶגְדַּד הַכַּח הַמוֹשֵׁף שֶׁל הַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד
אֲשֶׁר נִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ
לְהִיּוֹת נִמְשָׁכִים תָּמִיד אַחֲרֵי צִדִּיקי אֲמַת, וְיִשְׁלִיכוּ כָּל־אֶת
אֱלִילֵי כֶסֶפֶם וְאֱלִילֵי זָהָבָם וְכָל תְּאוֹתָם, וְיִלְכוּ לְשִׁמְעַ
תּוֹרָתָם וּלְלַמֵּד סִפְרֵיהֶם שֶׁל הַצִּדִּיקִים, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ע.)

רבונו של עולם

תשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים
מפגם אחיזת הזהמה הנאחז בהגרים שמתגירין, ולא יזיקו
הגרים לישראל עמך כלל, ותעזור לכל גרי הצדק
שיזדככו מהרה מטמאתם וזהמתם ותציל ותשמר אותנו
ואת כל עמך ישראל, שלא יתאחז ולא יתדבק בנו שום
שמצ מזהמתם ומטמאתם שיש להם מכבר, מזהמת הגוים
שהיו ביניהם מקדם.

ותרחם עלינו ותשמרנו ותצילנו תמיד מגאות וגבהות
ומרמות רוחא, ותזכנו לענוה אמתית באמת לאמתו.
לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאיני יודע
שום דרך מדרכי הענוה האמתיות. הצילני נא ברחמיך
הרבים, מכל מיני גאות ופניות וגסות הרוח, אשר הם
תועבת לך כמו שכתוב "תועבת ה' כל גבה לב". זכני
להרגיש שפלותי באמת לאמתו, ואהיה שפל בעיני למטה
יותר ממדרגתי הפחותה והשפלה מאד, עד שאזכה לענוה
אמתית כרצונך הטוב באמת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

ה' א-לֵהִים:

אַתָּה יָדַעְתָּ לְאַנְלִתִּי וְאַשְׁמוּתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדוּ, וְעַתָּה אָבִי,
אָבִי, מִלֵּא רַחֲמִים, מָה אַעֲשֶׂה, אֲנִי אָנוֹס לְעִזְרָה וְאִיךָ
אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֶצֶה לְהַמְלִיט עַל נַפְשִׁי, לְהַצִּיל
נַפְשִׁי מִנִּי שָׁחַת.

עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי, חַנּוּנִי חַנּוּנִי, הוֹשִׁיעֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ
הַעֲצוּמִים וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמַּעוֹן קִדְשְׁתֶּךָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה,
רוּחַ קִדְשָׁה וְטָהֳרָה, שְׁאֵזְכָּה לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִטָּהֵר בְּאַמֶּת,
וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאָדָם וְאִשְׁתְּךָ
לְמַחְרָפִי וּלְמַבְוִי נַפְשִׁי, וּלְסָבֵל בְּזִיוֹנוֹת וּבִשְׁפִיכוֹת
דָּמִים עַל עֲוֹנוֹתַי, וּלְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה.

זַכֵּנִי לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה, כִּי לְבַבְנוּ מְעַרְבָב בְּפִסְלֹת
וּבִפְנִיּוֹת מִן הָאֶמֶת הָרַבָּה, וְאִפְלוּ בְּשָׁעָה שְׁאֵנוּ מִתּוֹדִים
וְאוֹמְרִים חֲטָאתִי לִפְנֶיךָ, גַּם אֲזִי בָּאִים בְּלִבִּי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת
וּפְנִיּוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לִי לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד
בְּאַמֶּת כָּרְאוּנִי, וְאִפְלוּ לְהִתְוֹדוֹת עַל חֲטָאתִי מֶה שֶׁחֲטָאתִי
וּפִשַׁעְתִּי בְּאַמֶּת לִפְנֶיךָ, גַּם זֶה נִמְנָע מִמֶּנִּי.

עֲזָרְנִי, הוֹשִׁיעֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים! (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא ו')

אַנָּה ה'!

תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹכָה, שִׁיְהִיָּה זְוֹגְנִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת. וְנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
וְטַהוּרוֹת לִילְדֵינוּ, נְשָׁמוֹת בְּהִירוֹת וְזִכּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִשְׁרָשֵׁי
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, הַמְשָׁרְשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה - בְּמַחֲשָׁבָה עֲלִיוֹנָה - בְּחֻכְמָתָךְ הָעֲלִיוֹנָה.
בְּאַפֶּן שְׁנוֹכָה שִׁיְהִיו יְלָדֵינוּ כֻּלָּם יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים, עוֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבַּב שְׁלֵם.
וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל יָדָם, וַיְהִיָּה
נֹאמֶר עֲלֵיהֶם. "בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָב".

וַיִּקְיָם בָּהֶם: "יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאַמֶּךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ". וְתֹאדָרֶיךָ
יִמְיָהֶם וְשְׁנוּתֵיהֶם בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ כָּל יִמְיָהֶם
לְעוֹלָם.

וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁאֲזָכָה לְקִדְשָׁה וְטַהֲרָה - לְקִדְשׁ
עַצְמִי בְּמִתָּר לִי, וְאֲזָכָה בְּכָל פֶּעַם לְהוֹסִיף קִדְשָׁה עַל
קִדְשָׁה, עַד שְׁאֲזָכָה לְקִדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזָכָה
שִׁיעֲשׂוּ עַל יָדֵי יִיחודִים בְּשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וַיִּתְגַּלָּה

שְׁאֲתָה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא יוֹדִיא)

בס"ד

קול הנחל-פנינים מהנחל גומע

אומר רבי נחמן

**התפלה שהיא בכונת הלב
היא פותחת כל הפתחים של מעלה.**

(ס המידות הרהורים א ב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

מִתּוֹדִים אָנוּ לִפְנֵיךָ בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ, שָׂאנוּ בְּעֶצְמָנוּ הַחַיִּיבִים
בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מִתְחַלָּה וְעַד סוֹף.

אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֲנַחְנוּ כְּאֵלוּ תַּפּוּסִים
בְּרֶשֶׁת, וּפְאִסוּרִים בְּכַבְלֵי בְּרוֹזַל וְדִלְתוֹת נַחֲשֶׁת, וְאִין לָנוּ
שׁוּם תְּקוּוּהָ, כִּי אִם לְרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ וְחֲנִינוּתְךָ הָאֱמִתִּיִּים.
עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי וּמַחֲלֵ לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרָבִים, וְתִקְנֵנִי
בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֲנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכֵּנִי
לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וַעֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֹהוּתְךָ,
בְּאַמֶּת וּבְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה וּבַעֲנוּה
אֱמִתִּית, כְּרִצּוֹנְךָ וְכְרִצּוֹן צִדִּיקְךָ הָאֱמִתִּיִּים.

וְהִגֵּן בְּעֵדֵי וּשְׁמֵרְנִי וְהַצִּילֵנִי מִתַּאֲוֹת מָמוֹן שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל
לְבִי שׁוּם חֲמֻדָּה וְתַאֲוָה לְמָמוֹן כָּלֵל, וְאֻזְכָּה לִהְיוֹת שׁוֹנֵא
בְּצַע - לְשֹׂנֵא אֶת הַמָּמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׂנְאָה.

וְתַצִּילֵנִי מִטְרַדַּת הַפְּרָנְסָה וּמִיַּגִּיעַת וּרְדִיפַת הָעוֹלָם הַזֶּה,
וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי וְלֹא אֶטְרִיד אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּשׁוּם

דְּבַר מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל.)

רבונו של עולם!

זכני ברחמיך שכל מחשבותי וחכמתי ובינתי ודעתי ולבי ונפשי וגופי, יהיו תמיד חבוקים ודבוקים בך, ותאבם אליך ומשתוקקים לרוממותך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה לחכמה שלמה דקדושה: לחכמה תתאה - חכמתך התחתונה שמנהיגה את הטבע, ולחכמה עלאה (עליונה) - השגת אלהותך - להפיר ולדעת אותך באמת ובאמונה שלמה.

ותזכני להשגות חדשות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה, ותחנני מאתך דעה, בינה והשכל, עד שאזכה להכניס השגת אלהותך גם בשאר אנשים, בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב.

ואזכה ברחמיך לגלות ולפרסם אלהותך ורוממותך ואדנותך לכל באי עולם, "וידע כל פעול כי אתה פועלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו".

ויתברך וישתבח שמך מלפנו בפני כל, ויתגלה ויתרומם ויתפאר ויתנשא ויתעלה מלכותך לעולם ועד, "ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל

משלה" (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל).

אָנָּה ה'!

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּתְגַלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
וְתָשִׁים שָׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
וְתִשְׁפִּיעַ שָׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שִׁימְשֹׁךְ הַשָּׁלוֹם גַּם
בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי.
וְכָל הַבְּרוּאִים יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה, וַיְהִי הַשָּׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין
כָּל הַבְּרוּאִים שֶׁבְּעוֹלָם.
חֲמַל נָא עָלֵינוּ וְעַזְרֵנוּ שִׁיְהִיָּה זְוִיגְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב.
וְתַעֲזֹר לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְכָל יוֹצְאֵי חֻלְצֵינוּ לְכָל מִי
שֶׁצָּרֶיךָ לְמִצּוֹא זְוִיגוֹ, שֶׁתִּזְמִין לוֹ זְוִיגוֹ הַהֲגוֹן לוֹ מִן
הַשָּׁמַיִם, וְלֹא יִתְחַלְפוּ הַזְוִיגִים, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ.
רַק תַּעֲזֹר לְכָל בְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל אֶחָד יִמָּצָא מִהֲרָה
זְוִיגוֹ הָרְאוּי לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם בְּאֱמֶת - כָּפִי שְׂרָשֵׁי הַנִּשְׁמוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא י"ד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

בְּרַאת עוֹלָם כֹּה יָפֶה וְנִפְלָא – מָלֵא כָּל טוֹב, וְלֹא חִסְרָת
בְּעוֹלָמְךָ דְּבַר.

אֲבֵל אֵינִי זוֹכֶה לְרַאוֹת אֶת הַטוֹב שֶׁבְּרַאת מִפְּנֵי הָעֲנָנִים
הַמְכַסִּים אֶת מַחֲיוֹ וּמְרָאִים לִי רַק חוֹשֶׁךְ וְשַׁחוּר.
אֲנֵא, זָכַךְ אֶת מַחֲיוֹ, סָלַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲנָנִים הָאֵלֶּה. עֲזֹר לִי
לְרַאוֹת רַק אֶת הַטוֹב שֶׁבְּרַאת לְמַעְנִי. תֵּן לִי דַעַת רַחֲבָה
לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַבְּרִיאָה הַנִּפְלְאָה,

כִּדִּי שֶׁבִּאֲמַת אוֹכֵל לְרַאוֹת אֶת הַמְּצִיאוֹת הַנִּפְלְאָה הַמְכֻסָּה
עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁבְּרַאשֵׁי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲלוֹא כָּל כּוֹנֵנְךָ בְּבְרִיאָתִי לְהִיטִיב לִי
לְנֹצֵחַ נֹצְחִים. רַחֵם עָלַי, חִזַּק אוֹתִי, וְתֵן לִי כֹחַ לַעֲבֹר אֶת
כָּל הַמְּשָׁבְרִים הַפּוֹקְדִים אוֹתִי, שְׁאֲזוּכָה גַם אֲנִי לְהֶאֱמִין
בְּךָ בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שֶׁבִּאֲמַת אֶרְאֶה שְׂאֵתָה כָּל הַזְּמַן
מִיטִיב לִי.

(מתוך הספר דבש מסלע)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, שְׁאֲזֹכָה לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כְּאִשֶּׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים
שֶׁשִּׂמְחָה הִיא סֵטְרָא (צד) דְּקִדְשָׁהּ, וְעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה
הִיא הַסֵּטְרָא אַחֲרָא (הצד האחר), וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא
אוֹתָהּ, וְכָל קִדְשָׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא עַל־יְדֵי שִׂמְחָה
דִּיקָא, וְכָל הַהִתְרַחֲקוֹת שֶׁלָּנוּ מִמָּךְ וְהַתְּגַבְּרוֹת הַתְּאֻזָּה,
הַכֹּל הִיא עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה. עַל־כֵּן בָּאתִי
לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֶזְרִי וּתְשִׂימְחֵנִי בִּישׁוּעָתְךָ,
וּתְאִיר בִּי וּתְגַלֶּה לִּי דְרָכֶי עֲצוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת. וּתּוֹרֵנִי
וּתְלַמְּדֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַפִּךְ כָּל מִינֵי יִגּוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה, שֶׁלֹּא
יִהְיֶה שׁוּם כּוֹחַ לְהַסֵּטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא הִיגּוֹן וְאַנְחָה לְהַכְנִיס
בִּי עֲצָבוֹת. רַק אֲדַרְבָּא אֲזֹכָה בְּכָל עֵת לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה כָּל כָּף, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַפִּךְ הִיגּוֹן וְאַנְחָה
לְשִׂמְחָה, וְלֹא אֶנִּיחַ לְהָעֲצָבוֹת וְהִיגּוֹן וְאַנְחָה לְהִתְאַחַז בִּי
כָּלֹל. רַק בְּכָל מָה שֶׁרוֹצִים לְהַכְנִיס בָּנוּ עֲצָבוֹת בְּטַעֲנָה
שָׂאנוּ מְלֵאִים חֲטָאִים - אֲזֹכָה לְהַפִּךְ כָּל זֶה לְשִׂמְחָה,
בְּטַעֲנָה שֶׁבְּכָל אִפֹּן הַקִּבְּ"ה חוֹמֵל עָלֵינוּ. (לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת תְּנִינָא כ"א).

מֵלֵא רַחֲמִים

רַחֵם עַל כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיא הַשְּׂכִינָה שְׁלָךְ – מְקוֹם
מִשְׁכְּנֶךָ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּל הַתְּגִלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וִידִיעַת
רוּמְמוֹתֶיךָ וְתִשׁוּקַת אֲמוֹנָתְךָ, הַכֹּל עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
אֲשֶׁר בָּהֶם בָּחַרְתָּ. וְגִלִּיתָ לָנוּ שְׁעָקָר הַהִתְחַבְּרוֹת וְהַדְּבָקוֹת
אֵלֶיךָ הוּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא שֶׁעַר שְׁדָרְךָ
שֶׁם נִכְנָסִין אֵלֶיךָ, וּמִשָּׁם מִכִּירִין אוֹתְךָ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
שָׁמְךָ, וְזַכֵּנוּ לַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַכּחוֹת בְּאַמָּת, וְנִזְכֶּה
לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁגִּלִּיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים שֶׁאָמְרוּ, הֲלוֹאִי שִׁיתְּפַלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם כָּלוּ.
קוּמָה בַּעֲזָרְתָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו תָּמִיד בִּפְרֵט בַּעֲת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז
מִתְּגַבְּרִים עָלֵינוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת
הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וּמֵלֵא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, שֶׁנִּזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח גָּדוֹל עַד
שֶׁנִּזְכֶּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת לְגַמְרִי, וְנִזְכֶּה
לַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת תָּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכֶּה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה לְכַנֵּס
וְלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלְהַכִּיר אוֹתְךָ, וְלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּתַכְלִית
הַדְּבָקוֹת בְּשִׁלְמוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

רַחֵם עָלַי שְׁאֵזְכָּה לַעֲנוּה וְשִׁפְלוּת אָמְתִּי, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי
שׁוּם צַד גָּאוֹת וּפְנִיּוֹת מִן הָאֱמֶת כָּלֵל.

וְגַם כִּאֲשֶׁר תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרְבֵּה, אֶזְכָּה
לִבֵּל אַחֲזִיק טוֹבָה לַעֲצָמִי כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי, חַי',
שׁוּם פְּנִיּוֹת וְגִסּוֹת הָרוּחַ כָּלֵל.

וְאֶזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרְבֵּה לַשְּׁמָה, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה,
בַּעֲנוּה וְשִׁפְלוּת בָּאֱמֶת, וְאֶזְכָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשֹׁמֵר
וְלַעֲשׂוֹת, וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.

וּתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְתַפְּלָה בָּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי,
וְאֶזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם כָּלֵל, וּתַעֲזֹר אֶת לִבִּי בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים שְׁאֵזְכָּה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לְפָנֶיךָ, לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי לְפָנֶיךָ
תָּמִיד בְּתַפְּלָה וּתְחַנּוּנִים. וְאֵת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נִסְתָּר וְנִצָּפֵן
בְּנִקְדָּתִי הַטּוֹבָה, אוֹכֵל לְהוֹצִיא לְאוֹר עַל־יְדֵי דְבוּרֵי
הַתְּפִלָּה וּתְחַנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בָּאֱמֶת,

עַד שְׁאֵזְכָּה שִׁיתְּגַלֶּה הַטּוֹב הַנֶּעֱלָם וְהַנִּסְתָּר אֲצִלִּי, וְיִתְגַּבֵּר
הַטּוֹב עַל הָרַע, עַד שְׁאֶכְנִיעַ וְאֶבְטֵל אֶת הָרַע לְגִמְרִי, עַד
שְׁאֵזְכָּה לְצִאת מֵרַע לְטוֹב מִחֲשָׁף לְאוֹר גָּדוֹל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא טו).

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ

חָטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ בִטֹּל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ בִטֹּל מַחֲשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ. אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כֹּלָה כָּל צָר וּמִשְׁטֵין מַעְלֵינוּ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כֹּלָה דְּבַר וְחָרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבָזָה

וּמִשְׁחִית וּמַגִּפָּה וַיִּצָּר הָרָע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִנַּע מַגִּפָּה מִנַּחֲלָתְךָ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ ס ~

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרָנְסָה וְכִלְכָּלָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלִפְנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצֶּמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמֹד.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְהָרֶם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲנֻנִי וְעֲנֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מְלִפְנֶיךָ.

(מתוך סידור תפילות נוסח עדות המזרח)

רְבוֹן הָעוֹלָמִים

זַכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְּפִלָּל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאַמֶּת,
וְאַזְכָּה לְבִטֵּל כָּל יִשׁוּתִי וְגִשְׁמִיּוּתִי, וְלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבִּיל
תּוֹעֵלֶת עֲצָמִי כָּלֵל, רַק אֶזְכָּה לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרִי בְשִׁעַת
הַתְּפִלָּה כְּאֵלוֹ אֵינֶנִּי בְּעוֹלָם כָּלֵל.
זַכְנִי שְׂכָל כֹּנְנָתִי בַתְּפִלָּה יְהִיָּה רַק לְשִׁמּוֹךְ בְּאַמֶּת - לְהַעֲלוֹת
הַשְׂכִּינָה (הָאֱמוּנָה) מֵהַגְּלוּת, לְגִלוּת אֶלְקוּתָךְ בְּעוֹלָם -
שִׁיְאֻמִּינוֹ שֶׁהַמְּלָכוֹת שְׁלֶךְ הִיא וְהַכֹּל בִּידֶךָ.
וּתְזַכְּנוּ מִעַתָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּמֵאֲצֵר מִתְּנַת חַנּוּם
חֲנּוּנִי, כִּי עֵינֵי לֶךְ תְּלוּיּוֹת וּמַחְכוֹת שֶׁתְּזַכְּנִי לָבוֹא לְתַפְּלָה
בְּאַמֶּת.
וְאַזְכָּה לַעֲסֹק בַתְּפִלָּה תָּמִיד, עַד שְׁאֶזְכָּה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה
לָבוֹא וּלְהַגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה הָאֱמֶתִיִּים, וְאַזְכָּה
לְטַעַם טַעַם אֹרֶךְ הַגְּנוּז, אֲשֶׁר אֶתָּה עֲתִיד לְגִלוּת לְצַדִּיקֶיךָ
הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת סִתְרֵי תּוֹרָה.
וּתְזַכְּנִי לְחִזּוֹת בְּנֶעֱם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא טו)

אבינו אב הרחמן

תשמרנו ותצילנו מחרב הגאווה של מנהיגי הדור של
שקר שנוטלין גדלה לעצמן מאליהם, כי לא נתן להם
הגדלה מן השמים כלל, רק מתגאים על הדור בתנם
ומושלים על עם דל, ומתנהגים ברבנות והתנשאות
ומתגברין על עמך ישראל מאד, והן מזיקי עלמא, כאשר
נגלה לפניך יודע תעלומות. רבונו של עולם, אתה ידעת
את לבב כל בני האדם, מה נאמר ומה נספר לפניך,
הצילנו מהם, שמרנו מהם, הגן בעדנו בזכות וכן
הצדיקים האמתיים, מנהיגי אמת, אשר אנו חוסים בהם,
ושמרנו והצילנו מכל המנהיגים והרבנים של שקר, שלא
יהיה להם שום כח להזיק לנו בשום דבר שבעולם - לא
בגשמיות ולא ברוחניות. אין לנו על מי להשען כי אם
על אבינו שבשמים. תכניע ותעקור ותבטל את כל
ממשלתם והתנשאותם של כל המנהיגים של שקר, ותטל
חרב הגאווה מידם. ותבטל השקר מן העולם, ותגלה
האמת בעולם, ותבטל מדת הגאווה דסטרא אתרא (הצד
האחר-היפך הטוב) מעל כל ישראל מעתה ועד עולם (ל' תניינא ה).

לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבְנֵי־קֶרֶח:

כִּאֵיל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ
אֱלֹהִים.

צִמְאָה נַפְשִׁי לֹא־לֵהִים לֹאלֹהִי חַי, מָתִי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָנָי
אֱלֹהִים. הִיתָה־לִּי דְמָעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וּלְלֵילָה בָּאֵמֶר אֵלַי
כִּלְיֵהוּם אִיָּה אֱלֹהֶיךָ.

אֵלָה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֶדְדֵּם
עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגָה.
מָה תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחֲלִי לֹא־לֵהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו.

אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִּשְׁתַּחֲוֶה, עַל־כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים מֵהָר מְצָעַר. תְּהוּם אֶל תְּהוּם קוֹרֵא לְקוֹל
צְנוּרֶיךָ, כָּל־מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ.

יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסֶדּוֹ וּבִלְיֵלָה שִׁירָה עִמִּי, תַּפְלָה לֹאלֹהִי חַי.
אוֹמְרָה לֹאלֹהִי סִלְעִי לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה־קִּדַּר אֶלַף בְּלַחֲץ
אוֹיֵב. בִּרְצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל־
הַיּוֹם אִיָּה אֱלֹהֶיךָ. מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמַה־תַּהֲמִי עָלַי,
הוֹחֲלִי לֹא־לֵהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וְאֱלֹהִי. (תהלים מב)

ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תְּדַרְכֵנִי בְּדֶרֶךְ הַנֶּכֶחַ וְהָאֱמֶת, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי מִמְעוֹן
קִדְשְׁךָ, חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת שְׂאֲדַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינֵי
בְּטוּלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָהּ.

לְמַדְנִי בְּאִפֶּן שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְנַהֵג תָּמִיד כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב,
לַעֲשׂוֹת הַכֹּל יָפֶה בְּעֵתוֹ, לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים לְשִׁמְךָ תָּמִיד, יוֹמָם וּלְיָלָה, בְּהִתְמַדָּה גְּדוּלָּה
וּבְזִרְיוֹת גְּדוּלָּה, וְאֲזַכֶּה לְהִרְבוֹת בְּכָל יוֹם בַּעֲבוּדַת ה'
בְּאֱמֶת. וְתַחַנְנִי לְדַעַת, מָתִי לְבִטֹּל קֶצֶת בַּעַת הַהִכָּרַח,
לְהִתְבַּטֵּל קֶצֶת מִדְּבַרֵי תּוֹרָה.

תַּעֲזֹרְנִי וְתִזְכֵּנִי שֶׁלֹּא אֶתְבַּטֵּל, חֵס וְשָׁלוֹם, לְגַמְרֵי מִכֹּל
וְכֹל. רַק תַּחַנְנִי דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שֶׁכֹּל
מֵאַתָּה, שְׂאוּכַל לִהְיוֹת בְּדִבְקוֹת אִתָּךְ וּבְדִבְקוֹת עִם הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, אֲפִלּוּ בַּעַת בְּטוּלָה שֶׁל תּוֹרָה.

וְיִהְיוּ מְאִירִין עֵינַי שְׁכָלִי בַּעַת הַבְּטוּל עַל-יְדֵי הָרוּשִׁים
שֶׁנִּשְׁאַר מְאוּר הַחֲכָמָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵייתִי עוֹסֵק
בָּהּ, וְיִהְיוּ עֵינַי מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְלִפְעָמִים כִּירָח -

כְּשֶׁמִּכְרַחֵן לְהִתְבַּטֵּל מִן הַחֲכָמָה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמָּא טז)

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים!

עוֹרֵר רַחֲמִיךָ הָרַבִּים עָלֵינוּ וּתְמַהֵר וּתְחִישׁ לְגַאֲלָנוּ,
וּתְשַׁלַּח לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחֵנוּ, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמָשִׁיחַ בֶּן
יוֹסֵף, וּשְׁנֵיהֶם יִתְחַבְּרוּ וְיִכְלְלוּ יַחַד וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפִּילוּ עַד
עָפָר אֶת כָּל הַשִּׁבְעִין אַמּוֹת וְכָל הַסָּטָרָא אַחְרָא (הַצַּד הַשְּׁנִי -
הַהַפּוּךְ מִהַקְדוּשָׁה), וְיִגְלוּ חֻכְמָתָם בְּעוֹלָם, וְיַפּוּצוּ מַעֲשֵׂיוֹתֵיהֶם
חוּצָה וּתְמַלֵּא הָאָרֶץ דְּעָה - לְדַעַת אֶת ה' כַּמָּיִם לַיָּם
מִכִּסִּים.

"וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וַיִּבִּין כָּל יִצּוֹר כִּי אַתָּה
יִצְרָתוֹ", וַיִּשׁוּבוּ כָּל הָעַמִּים לַעֲבֹדְךָ וּלְיִרְאָתְךָ וַיִּקְיִם
מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי אִזְ אַהֲפֹךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה
לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם ה' לַעֲבֹדוֹ שְׁכָם אֶחָד".

וּמַלְכוּת הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תִּמְגַּר בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וּתִבְטֵל כָּל
הָעֲנָנִים הַמְּכַסִּים עַל עֵינֵינוּ, וְאִז נִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בָּךְ
וּבַתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, בְּלִי שׁוֹם הַפֶּסֶק וּבִטּוֹל כָּלֵל,
וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ, רַק נִזְכֶּה
לְהִיּוֹת דְּבָקִים בָּךְ תָּמִיד, כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצָּח
נִצָּחִים, וַיִּקְיִם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה (הָאֲמוּנָה)

כְּאוֹר הַחֲמָה (הַשְׁכָּל)" אָמֵן (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא טו).

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים

אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אַתָּה בְּרַאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב
בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא
אֱ-לֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ",

וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה, בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאוּ
יְרֵאשִׁית' - בָּרָא הָעוֹלָם, כִּי יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה,
וּבְשִׁבִּילָנוּ בְּרַאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, מִן תְּחִלַּת הָאֲצִילוֹת
עַד עוֹלָם הַגִּשְׁמִי הַזֶּה, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם, וְהַכֹּל בְּרַאתָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב לְמַעַן אֲשֶׁר
תִּתְּפֹאֵר בָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרְחָמָן, וּתְזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת
הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת,
לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת טוֹב תָּמִיד,
לְמַעַן יִתְגַּלֶּה הַהִתְפָּאוֹרוֹת וְהַשְׁעִשׁוּעִים שְׁלֶךְ בָּנוּ,
לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז')

אַבְינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ!

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַתּוֹן צְדָקָה לַעֲנִיִּים מְהֵרָה וּלְצַדִּיקֵי
אֲמֵת, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּנַפְשׁוֹת רַבִּים שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְגָלוּת וּלְהָאִיר אֶת הַטּוֹב
שֶׁלְּךָ הַכְּבוֹשׁ בָּנוּ, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת יָפִי קִדְשֵׁת הַטּוֹב
הַכְּבוֹשׁ אֲצִלִּי בְּגָלוּת גְּדוּלָּה זֶה כְּמָה שָׁנִים - מִיּוֹם הָיִיתִי
עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵינִי זֹכֵר עֲדִין לְרַחֵם עַל
עַצְמִי, לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת הַטּוֹב שְׁבִי.

אֲנֵה, תּוֹן לִי עֲצָה, תּוֹן לִי חֲנִינָה, תּוֹן לִי יִשׁוּעָה שְׁלָמָה,
עֲשֵׂה עִמִּי פֶלֶא לְחַיִּים לְבָל אֶהְיֶה כְּמֵת בְּחַיִּי, עֲשֵׂה עִמִּי
חֶסֶד חֲנֻם כְּאֲשֶׁר נָתַתָּ לָּךְ וְלֹא כְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְעֻלוֹתֵי
הַמַּגִּנּוֹת וְדַעוֹתֵי הַמַּעֲרָבּוֹת.

חִוֶּס וְחֶמֶל נָתַתָּ עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, עוֹרֵר נָא רַחֲמֶיךָ
עַל עַצְמִי הַטּוֹב שֶׁלְּךָ שְׂיִישׁ בִּי, שְׂיִוְכַל לְהִתְגַּבֵּר לְכַבֵּשׁ
תַּחְתּוֹ אֶת הַגּוֹף וְתַאֲוֹתָיו, שְׂיִהְיֶה הָרַע כְּפוֹף וּבָטֵל תַּחַת
הַטּוֹב, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו
הָרָעוֹת, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז).

רבונו של עולם!

אתה זכיתני ברחמיך הרבים להיות בכלל זרע ישראל
 עבדיך, וקרבת אותי ברחמיך לצדיקי אמת, ובפרט
 לרבנו הקדוש - להאמין בו ולהשתוקק אליו. עשה עמי
 כחסדיך שבזכות רבנו - הטוב שבי יתעורר ויתגלה,
 הטוב שנמשך מהמחשבה העליונה שלך, אשר שם עליתי
 במחשבה תחלה בתוך כלל נשמות ישראל, שמדרגתם
 למעלה מכל הארבע מדרגות חכמתך הקדושה, הנקראים:
 אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ואני בשרשי למעלה
 מכלם, כי אנכי מזרע ישראל שעלו במחשבה תחלה
 ואתנו התייעצת לברא את כל העולמות וכל אשר בהם,
 עד תכלית העשיה שהוא העולם הזה וכל אשר בו.
 ועתה עזרני שאזכה להזכיר את עצמי היטב היטב, היכן
 אני, להיכן נשלכתי, להיכן נתרחקתי ממך.
 היאמן כי יספר שהטוב האמתי שלך המשרש בי, יהיה
 משלך במקום אפל וחשוך כזה, במקום שפל כזה,
 במקומות פגומים כאלה, במקומות נמוכים ורחוקים מן
 הקדשה שבהם אני נמצא כעת, אנא ה' חמל עלי, והעלני
 אל הקדשה למען כבודך. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ז').

מלא רחמים

קִבֵּץ נִדְחֵנוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, בִּקְשׁ בְּרַחֲמֶיךָ צֶאן
 אוֹבְדוֹת, צֶאן נִדָּח וְאִין מִקְבֵּץ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "תַּעֲיִתִי
 כְּשֶׁה אוֹבֵד בִּקְשׁ עֲבֹדָךְ". מְרַב עֲנִי וְעֲמָלִי וּמַעֲצֵם בְּלִבּוֹל
 דַּעֲתִי מִרְבוֹי הַפְּגָמִים שֶׁפִּגְמַמְתִּי בַּעֲוֹנוֹתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, עַל־כֵּן אֵינִי יָכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּי לְדַבֵּר כָּלֵל, וְקִשָּׁה וְכַבֵּד
 עָלִי מְאֹד מְאֹד לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, וְגַם אִי־אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ
 כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ כִּכָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי, כִּי צָרוֹת לִבִּי
 הִרְחִיבוּ מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיק הַזְמָן לְפֹרֶטֶם, אֲבָל אֶף־
 עַל־פִּי־כֵן אֶמְרָתִי אֲשִׁיחָה וִירוּחַ לִי, אֲדַבְּרָה וַיַּעֲבֹר עָלִי
 מָה, אוֹלִי אֲזַכָּה עֲתָה לְמַצֵּא הַנִּקְדָּה טוֹבָה הַשִּׁיף לְלִבִּי
 עֲתָה בְּאֵמֶת, שְׁאֲזַכָּה עַל־יָדָהּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ מֵעֲתָה בְּאֵמֶת.
 וְאִיךְ שֶׁהוּא אִיךְ שֶׁהוּא, אִיךְ שֶׁנִּפְלָנוּ וַיִּרְדְּנוּ בְּגִלּוֹת הַמֶּר
 הַזֶּה לְמִקְוֹמוֹת שִׁירְדְּנוּ כָּל אֶחָד לְפִי יִרְדָּתוֹ, עִם כָּל זֶה
 עֲדִין חוֹבָה עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לַחֲתֹר וּלְבִקְשׁ
 וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר אֲבֹדוֹתֵנוּ הָרַבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֶרֶךְ – אֲבֹדוֹת נִיצוּצוֹת מְשַׁכְּלֵנוּ – שְׁאֲבֹדְנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה
 וּבְגִלְגּוֹלִים אֲחֵרִים, בְּתוֹךְ תְּאוֹתֵינוּ הָרַעוֹת. (מ' תפילות תנ"ינא מד).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְשִׁמְחָה בְּזֶה שְׁאַנְחֵנוּ עִם קִדְשֶׁךָ, אִפְלוּ הַפְּחוּת
שֶׁבַּפְּחוּתִים וְהִקְלֵ שְׂבָקָלִים מְקִימִים אֶת מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת.
מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר הִכְתַּרְתָּ אוֹתָנוּ
בְּכַתְרִים קְדוּשִׁים כָּאֵלֶּה, וּבַתְּקָף גְּלוּתֵינוּ וְעַצֵּם
הַתְּרַחֲקוּתֵנוּ מִמָּךְ עַל־יְדֵי רַבּוֹי פִּשְׁעֵינוּ נִגְדֶּךָ, עֲדִין אֶהְבֶּתְךָ
קְשׁוּרָה בָּנוּ. וְאַתָּה מִזְכֶּה גַם אוֹתִי לַעֲשׂוֹת כְּמָה מִצְוֹת בְּכָל
יוֹם. וּבּוֹדְאִי רָאוּי לִי לְהַגְדִּיל הַשְׁמָחָה בְּכָל עֵת, וְלַהֲפֹךְ כָּל
הִיגוֹן וְאַנְחָה לְשִׁמְחָה, כִּי אֲדַרְבָּא, זֶהוּ שְׁמִיחָתִי, שְׁמִרְחָקִים
כְּמוֹנוּ יִזְכּוּ לִגְע בְּדַבָּרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים כָּאֵלֶּה.
וְכָל מָה שְׁרוּצִים לְהַתְגַּבֵּר לְהַכְנִיס בְּדַעְתִּי וּלְבִי עֲצָבוֹת,
חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מִרַבּוֹי פִּשְׁעֵי וְעֲוֹנוֹתִי, עַל־יְדֵי כָל זֶה דִּיקָא
אַגְדִּיל הַשְׁמָחָה, וְאוֹמֵר לְלִבִּי, אֲדַרְבָּא, זֶהוּ שְׁמִיחָתִי, זֶהוּ
חֲדוּתִי הַגְּדוֹלָה, שְׁאַנּוּ הַמְּרַחֲקִים כָּל־כָּף זֹכִים לִגְע
בְּקִדְשׁוֹת כָּאֵלֶּה.

ה' אֱלֹהֵי! זַכְנִי לְהַשִּׁיג דְּרָכֵי הַשְׁמָחָה הָאֱמֵתִיית, בְּאַפֵּן
שְׂאִזְכֶּה לַחֲטֹף הִיגוֹן וְאַנְחָה לְתוֹךְ הַשְׁמָחָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כא).

אָנא ה'!

עזרנו ברחמיך הרבים שיתגלה האמת בעולם, עד
 שיתעוררו כל ישראל בתשובה לפניך, וישמעו רחוקים
 ויבואו ויפירו פה מלכותך, ותמלא רחמים על עמך
 ישראל, ועל הטוב שלך השבוי בין האמות, הינו, נשמות
 ישראל הנמצאים שם בעבור. ותעשה כגדל נפלאותיך,
 באפן שתודיע להטוב המפור במקומות הרחוקים
 מהקדשה, ותזכיר להם היטב היכן הם בעולם, ולהיכן הם
 עלולים להגיע אם לא ישובו, ותעורר אותם שיזכרו
 וישובו אליך, ויתגירו באמת. כי אתה ה' לבד ידעת את
 גדל הרחמנות שיש על הטוב שנפל במקומות כאלו, כי
 אין רחמנות בעולם יותר מזה, ואין שום יסורים שבעולם
 נחשבים כלל כנגד הצער והיסורים והענויים הקשים
 והמרים שיש להטוב הזה – לנשמות ישראל שנשבו
 בגויים – בתאותם. אוי ומר להבן הזה שהיה במקום
 קדוש, ועכשו נפל למקום שנפל, ואם אתה לא תרחם
 עלינו, מי ירחם עלינו, כי אין לנו מי להשען כי אם
 עליך אבינו שבשמים, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו
 וצרות לבבנו עזרנו כי עליך נשעננו! (מבוסס על ליקוטי תפילות א יז).

בס"ד

אֶחָד שָׁאֵל אוֹתוֹ בְּעִנְיֵן הַנְּהַגַּת
הַתְּקַרְבוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַר,
וְצִוָּה לוֹ לִלְמַד וְכו'. וְשָׁאֵל
אוֹתוֹ: הֲלֹא אֵינִי יָכוֹל לִלְמַד?
הֵשִׁיב לוֹ: עַל-יְדֵי תַּפְלָה
יְכוּלִין לָבוֹא לִכְל,
לְכָל טוֹב, לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה,
וּלְכָל הַקְּדָשׁוֹת
וּלְכָל הָעִבּוּדוֹת וּלְכָל הַטּוֹבוֹת
שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

(ל. מוהר"ן תנינא קיא)

אבי שְׁבַשְׁמִים!

שְׁנֹזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה בְּתַכְלִית, עַד
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תַּאֲוָה גְּשָׁמִית לֶאֱכֹל וּלְשַׁבֵּעַ בְּשִׁבִּיל
תַּאֲוֹת וְהִנָּאת הַגּוֹף, רַק כָּל אֲכִילָתָנוּ וּשְׂתִיתָנוּ יִהְיֶה
בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה – הַכֹּל לְשִׁמְךָ וּלְכַבּוֹדְךָ בְּאַמֶּת, כְּדִי
שִׁיְהִיָּה לָנוּ כֹּחַ לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ.

וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ וּתְשִׁמְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל
מִיַּנִּי מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת – הֵן מֵאֲסוּרֵי תוֹרָה, הֵן מֵאֲסוּרֵי
שֶׁל רַבָּנָן (חֲכָמִים).

וְתִשְׁמַר אוֹתָנוּ תָּמִיד, שֶׁלֹּא יֵאָרֶע לָנוּ שׁוּם מְכַשּׁוֹל לְעוֹלָם,
חֵס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוּם מֵאֲכָל הָאֲסוּר לָנוּ.
כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָשָׂר וָדָם לְהִזְהַר וּלְהִשְׁמַר
בְּעֶצְמוֹ מִכָּל מִיַּנִּי מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת וּמִתַּעֲרֻבוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁר
פָּרִטִּיהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם רַבִּים מְאֹד, וְאַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַפֶּגֶם
הַעֲצוֹם הַפּוֹגֵם בְּנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, חֵס
וְשָׁלוֹם.

אָנָּה! שְׁמַר אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא יֵאָרֶע לָנוּ שׁוּם מְכַשּׁוֹל לְעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז)

אַנָּה ה'!

זַכֵּנִי לְקִיָּם מִצֹּת נְטִילַת יָדִים בְּמִים רְאוּשֹׁנִים וְאַחֲרוֹנִים
כְּרָאוֹי בְּשִׁלְמוֹת.

וְנִזְכָּה לְקִדְשׁ יָדֵינוּ עַל־יְדֵי נְטִילַת יָדִים, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ
קִדְשָׁה וְטָהָרָה שְׁלֵמָה,
וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב:

”וְהִתְקַדְּשָׁתָם וְהִיָּיתָם קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אָנִי ה'”,
וְתַעֲזָרְנוּ לְבָרֶךְ בְּרֶכֶת הַמוֹצֵא וּבְרֶכֶת הַמְּזוֹן וְכָל בְּרֶכֶת
הַנֶּהֱנִין תַּחֲלָה וְסוֹף, בְּכוֹנָה גְּדוּלָּה כְּרָאוֹי בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהָרָה.

וְנִזְכָּה שְׂיִקְיָם בְּשִׁלְחֹן שְׁלָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב:
”וַיִּדְבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלָחֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'”.
וְנִזְכָּה עַל יְדֵי אֲכִילָתְנוּ בְּקִדְשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כְּסִילוֹת
דַּעֲתָנוּ וְכַעוֹר מַעֲשֵׂינוּ,
וְתַעֲזָרְנוּ שְׂיִהְיֶה נְשָׁלֵם דַּעֲתָנוּ עַל יְדֵי אֲכִילָתְנוּ בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהָרָה כְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א יז)

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיפְקֹחַ לִי אוֹר הַשֶּׁכֶל
דְּקִדְשָׁה וַיִּתְגַּלֶּה לִּי אוֹר הַצְדִּיקִי אֲמֶת הַמַּאֲוִירִים בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם, וּמְכַל־שֹׁכֵן בְּעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה.
מַעֲצָם עֲכִירַת מַעֲשֵׂינוּ וּכְסִילוֹת דַּעְתָּנוּ, נִסְתָּם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ
אוֹרֵם הַגָּדוֹל, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ כְּשָׂאֵנוּ זֹכִים לְהִתְקָרֵב
אֵלֵינוּ וְלַעֲסֹק בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים,
אֵין אָנוּ זֹכִים לְהִרְגִּישׁ וּלְרַאוֹת כָּלֵל אוֹרֵם הַצַּח
וְהַמְצַחֲצָח, וְאֵין אָנוּ מְרַגִּישִׁים נְעִימוֹת קְדֻשַׁת דְּבָרֵינוּ
מַעֲצָם חֲשֹׁכֶת שְׁכֻלָּנוּ וּכְסִילוֹת דַּעְתָּנוּ וְעֲכִירַת מַעֲשֵׂינוּ,
וּמִחֲמַת זֶה נִחְשָׁף אוֹר הִירָאָה וְהָאֱהָבָה הַקְדוּשָׁה מֵאֲתָנוּ,
עַד אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, אָנוּ רְחוּקִים מְאֹד מִירָאָה וְאֱהָבָה
אַמִּתִּית.

חֲמַל עָלֵי, וּמִלֵּא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים,
תַּעֲזֹרְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁיִתְגַּלֶּה הָאֲמֶת וְנִזְכָּה
לִירָאָה וְאֱהָבָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז)

מלא רחמים,

תשפיע עלינו קדשתך העליונה, ותעזרנו להכניע ולשפר
ולכף את יצרנו הרע להשתעבד לך, ונזכה לכפות ולשפר
את תאוותינו הרעות ולבטל תאוות נאוף מאתנו לגמרי.
ותתן לנו מגני ארץ, צדיקים אמתיים, שיהיו מגינים
עלינו ויבטלו מאתנו תאוה הרעה הזאת, עד שנזכה
להכניע ולשפר ולבטל החותם דקלפה, ולתקן המחזין
שהם החותם (חותמת) דקדשה, ותגן עלינו, שנזכה
להתקדש בזווגינו בקדשה גדולה ולא נהיה רגילים
חלילה בתאוה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאוה
זאת בכל מיני הרחקות. ותרחם על פלטתנו שנזכה מעתה
לשמר מעט לחות ושמנונית שבגופנו לבלי להוציא
לחוץ עלי ידי תאוה זאת, רק נזכה לשמר מאד לחותינו
ושמנוניותינו להעלותם אל המח בקדשה ובטהרה גדולה.
ונזכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמנונית לתקון
החותם דקדשה שהוא תקון המחזין. ויתחזק ויתחדש מחי
ודעתי בקדשה ובטהרה, בחכמה בתבונה ובדעת, ויתנוצצו
המחזין שלי בחכמה והבנה יתרה בקדשה גדולה. (תפיל' תניינא ה).

רבונו של עולם

זכנו שתהיה מחשבתנו קשורה ודבוקה בקדשתך תמיד
בלי הפסק רגע, למען יהיה לנו כח לסדר תפלתנו לפניך
כראוי בלי שום מונע ובלבול, באפן שתתקבל תפלתנו
לפניך, ותשיב פניך אלינו.

ה' אלהינו, מהר לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו,
ותתן בנו שכל ודעת שנוכל לכלכל דברנו במשפט, ולא
נכשל באמרי פינו, ולא נטה בתפלתנו לימין ולשמאל מן
הדרך הישר והאמת. ותזכה אותנו ברחמיך הרבים לתן
צדקה לעניים מהגנים, ותזמין לנו ממון ברוח ועניים
הגונים לזכות בהם, כי ממך הכל ומידך נתנו לך.

עושה צדקות עם כל בשר, עשה עמנו צדקה, ותזכה
אותנו ברחמיך להיות בכלל עושי צדקה, ותסיר רוע
לבבנו למען נזכה לתן צדקה בשמחה בסבר פנים יפות,
ולא ירע לבבנו בתתנו לו. פתוח נפתח את ידנו לו, לתת

לעני ואביון די מחסורו. ובגלל הדבר הזה תברכנו
ותעזרנו לסדר תפלתנו לפניך בשלמות. ותהיה תפלתנו
זכה בלי שום מחשבות זרות, למען לא יהיה שום מסך

בין תפלתנו וביניך (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנִי שְׂאֻזָּכָה בְּכָל־עֵת לַעֲלוֹת לְעוֹלָם הַמַּחְשָׁבָה
דְּקַדְשָׁהּ, לַחֲשׁוֹב מַחְשְׁבוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָהּ, וּבִגְדֵלֶת הַבוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּבִגְדֵלֶת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין
אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתָךְ הַקְדוּשָׁה, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מַחְשָׁבָה
זָרָה וְחִיצוֹנָה שֶׁבְּעוֹלָם לְבַלְבֹּל אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל,
וְאֻזָּכָה לְשֵׁתֵק אֶזְזוּ לְגַמְרִי בַּעַת שְׂאֻנִּי צָרִיךְ לַעֲלוֹת לְעוֹלָם
הַמַּחְשָׁבָה.

וְתַגְעֹזֵר בְּכָל הַמְּקַטְרָגִים הַחֲפִצִּים לְמַנַּע אוֹתִי מִלַּעֲלוֹת
לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְתִתֵּן בִּי כַח לְגַרֵּשׁ כָּל הַבְּלָבוּלִים
מִמֶּנִּי, בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּכָה לְהִתְדַּבֵּק בָּךְ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה
תָּמִיד, בְּמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּטְהוּרוֹת זְכוֹת וְצַחוֹת כְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב. וְתַצִּילֵנִי וְתַפְדֵּנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי יִסּוּרִין
שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ.
רַחֵם עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְהוֹצִיאֵנִי
מִהָרָה מִמַּחֲזִין דְּקֻטְנוֹת לְמַחֲזִין דְּגִדְלוּת.
וְזַכֵּנִי לַעֲסֹק הָרַבָּה בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיֹת מַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים,
בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּכָה לְטַהֵר מַחְשַׁבְתִּי בְּתַכְלִית הַטְהָרָה, וְתִהְיֶה
מַחְשַׁבְתִּי קְדוּשָׁה וּטְהוּרָה תָּמִיד (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קַמָּא קוּה).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא טוֹב מְלֵא רַחֲמִים,
מְלֵא רָצוֹן, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֶזְרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי מִן הַכַּעַס
וּמִן הָרָגֶז וּמִכָּל מִינֵי קִפְדוֹת.
וְתִגֵּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד, וְאַפְלוּ בְּשַׁעַה שְׂיָבוֹא,
חֵס וְשָׁלוֹם, לִיְדֵי אֵיזָה כַּעַס, תַּחֲמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצְּלֵנִי שְׁלֵא אֶפְעַל בְּכַעֲסִי שׁוּם אַכְזָרִיוֹת כָּלֵל,
רַק אֶזְכֶּה לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרִי לְשַׁבֵּר הַכַּעַס וְלַהֲפֹךְ הַכַּעַס
לְרַחֲמָנוּת,
לְרַחֵם דִּיקָא בְּרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה בְּמָקוֹם שֶׁהֵיטִי רוּצָה
לְכַעַס, חֵס וְשָׁלוֹם,
וְלֹא יִהְיֶה בִּי אֵל זָר וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר,
שְׂוָה נֹאמֵר עַל הַכּוֹעֵס, שֶׁנִּחַשְׁבַּ כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

זָכְנוּ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הָאֱמִתִּים עָלֵינוּ, עַל עַם עֲנִי
וְאֶבְיוֹן כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, עַל עַם מְשֻׁךְ וּמְמָרָט, הַנְּפוּצִים עַל
הַהָרִים כְּצֶאֱן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, צֶאֱן נֹדָח וְאֵין מְקַבֵּץ.
וְתִפֹּר כַּעֲסֶךָ מֵעַמָּנוּ, וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַלֵּינוּ,
וַיְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתָשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתַחַמֵּל
עָלֵינוּ בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתִשְׁלַח לָנוּ צִדִּיקִי אֲמֵת -
מְנַהִיגִים אֱמִתִּים דְּקִדְשָׁה, שִׁינְהִיגוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וַיְכַנְּסוּ
הַשִּׁגָּת הַתְּכֵלִית הָאַחֲרוֹן בְּלִבָּנוּ וּבִשְׁכָּלָנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל
יָדָם לְרֹדֵף וְלָרוּץ כָּל יְמֵינוּ
לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית הָאֱמִתִּי.
וְנִשְׁלִיךְ כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה אַחֲרֵי גִּינוּ, וְנִשִּׁים כָּל
מְגַמּוּתֵינוּ וְכָל חֶפְצֵנוּ וְכָל תְּשׁוּקָתָנוּ וְכָל יְגִיעוֹתֵינוּ וְכָל
טְרַחוֹתֵינוּ, רַק בְּשִׁבִּיל הַתְּכֵלִית הָאַחֲרוֹן הָאֱמִתִּי כְּרִצוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּאֲמֵת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְמִצָּא זְוִיגָם, שִׁיזְכוּ
כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִצָּא זְוִיגוֹ מְהֵרָה, זְוִיגָם הֶהְגִּינוּ לָהֶם מִן
הַשָּׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְלֹא תִהְיֶה מִנְּגִדַת כְּנַגְדּוֹ כָּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה
בֵּינֵיהֶם שׁוּם שְׁנָאָה וְשׁוּם שְׁנוּי רָצוֹן כָּלֵל, וַיִּדְּרוּ בְּאַהֲבָה
וְאַחֻוָּה וְרַעוּת בְּשָׁלוֹם וּשְׁלוֹהַּ בְּאַמֶּת - כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב.
מִלֹּא רַחֲמִים, חוּס וְחֶמֶל וְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן
צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, וְאַל תַּעֲשֶׂה לָהֶם כַּחֲטָאֵיהֶם וְלֹא תִגְמַל
עֲלֵיהֶם כְּעֹנֹתֵיהֶם, רַק תִּתְּנֵהֶם עִמָּהֶם בְּרַחֲמֶיךָ לְפָנִים
מִשְׁוֹרֵת הַדִּין, כְּאֲשֶׁר אַתָּה מִתְּנַהֵג עִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ
בְּרַחֲמִים וְחֶסֶדִים גְּדוֹלִים תָּמִיד. וַיִּתְּנֵהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה,
וַיֵּצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת רַבִּים, חַיִּים וְקַיִּמִים, עוֹשֵׂי רָצוֹנְךָ
בְּאַמֶּת, וַיַּעֲסְקוּ בַּתּוֹרָתְךָ וַעֲבֹדָתְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם
לְעוֹלָם, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ וַיִּזְדַּעְצְעוּ אֱלֹהוֹתֶיךָ וּמַמְשְׁלֹתֶיךָ בְּעוֹלָם,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "דּוֹר לְדּוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יִגְדֹּדוּ".

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מד)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִמְּנִיגֵי
שָׁקֶר, מִמְּנִיגִים אֲכֻזִּים הַמִּתְגָּאִים עַל הַצָּבוּר שֶׁלֹּא לָשֵׁם
שָׁמַיִם.

מְנִיגִים הָרוֹדְפִים אַחֲרֵי הַכְּבוֹד לְהִנָּאֵתָם וְתוֹלִין רְדִיפָתָם
בְּרַחֲמָנוּת, כְּאִלוּ הֵם רוֹצִים לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם לְהִנָּהֵגָם,
אֲשֶׁר בְּאֵמֶת הֵם רְחוּקִים מִזֶּה, וְאִינָם יְכוּלִים לְהִנָּהֵג אֶת
עַצְמָן, מִכָּל שָׁכֵן לְהִנָּהֵג אַחֲרֵיהֶם, וְלֹא נָתַן לָהֶם הַגְּדָלָה מִן
הַשָּׁמַיִם כָּלֵל.

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְהַצִּילֵנוּ מֵהֵם וּמִהִמּוֹנָם,
וּתְבַטֵּל וּתְשַׁבֵּר וּתְכַנִּיעַ גְּדֻלָּתָם וּמִמְשִׁלָּתָם מִן הָעוֹלָם.
וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְכָל עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל מְנִיגוּת.
שִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי וּמִלְטֵנִי, שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם תַּאֲוָה
וְחִמְזָה וְשׁוֹם מַחְשָׁבָה כָּלֵל שֶׁל מְנִיגוּת וְרֵאוּשׁוֹת
וְהִתְנַשְּׂאוֹת, וְלֹא אֶרְדֵּף אַחֲרֵי הַכְּבוֹד לְעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

שְׂמֵחַת יִשְׂרָאֵל

זַכֵּנִי לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה תָּמִיד. וְאַזְכֶּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשָׁת כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּמֵי נְגִינָה שֶׁהֵם כָּל־לֵוִית
 הַשִּׂמְחָה הַקְדוּשָׁה. וְתִרְגִּילֵנִי לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשִׁי בְּכָל־עֵת עַל־
 יְדֵי נְגוּן שֶׁל שִׂמְחָה, וְאַגִּיל וְאַשְׂמַח בַּה' בְּשִׁיר וְהַלֵּל וְרִנָּן
 וְזִמְרָה וְנִגּוּן. וְעַל־יְדִי־זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים
 דְּקִדְשָׁה לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּמֵי דְּפִיקוּן שְׁבֻלָּבִי. וְעַל־יְדִי־זֶה
 תִּשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיָּנִי חֲלָאִים וּמִכְּאוּבִים וּמִחוּשִׁים
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, אֲשֶׁר כָּלֵם בָּאִים עַל־יְדֵי מָרָה שְׁחוּרָה
 וְעֲצָבוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְתִרְפָּאֵנִי אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל,
 וְתַחֲלִימֵנִי וְתַחֲיִינִי עַל־יְדֵי שִׂמְחָה וְחֻדוּה שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי
 תָּמִיד, אֲשֶׁר מִשֵּׁם כָּל הָרְפוּאוֹת שֶׁל כָּל מִיָּנִי חֲלָאִים
 שְׁבַעוּלִים, כִּי שִׂמְחָה הִיא עֶקֶר חַיּוֹת הָאָדָם.
 רְפָאֵנוּ ה' וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תַהֲלִתֵנוּ אִתָּה,
 וְהַעֲלֵה אֶרּוֹכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מִכְּאוּבֵינוּ
 וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף. (ובפרט לפלוני בן
 פלוני) וְאֶתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּכָל עֵת בְּכָל מִיָּנִי דְּרָכִים
 וְעֲצוֹת (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כא).

רבונו של עולם!

אתה ידעת את מכאובנו, ואת צעקתנו שמעת מפני
נוגשינו. קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, בעוקבא
דמשיחא (בזמן המשיח), בתקף מרירות גלות הנפש והגוף,
כי אין לנו שום שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך,
ואיך לקרוא אותך שתשיב פניך אלינו.

אבינו שבשמים, חמל עלינו אל תסתר פניך ממנו מושל
בכל, מלך על כל הארץ, שלח לנו מנהיג ומושל אמתי
דקדשה, שיוכל להנהיג אותנו ברחמים, כאשר ישא
האומן את היונק, לקרבנו לעבודתך באמת.

כמו שעשית לישראל שהיו שקועים במצרים במ"ט [49]
שערי טמאה, לא היה אפשר שיצאו משם, כי אם על ידי
משה רבנו. וחמלת עליהם, וגזרת על משה שילך
ויגאלם, אף על פי שמגדל ענותנותו היה מסתיר פניו,
ולא רצה לקבל הממשלה והמנהיגות, אבל גזרת שילך
בעל כרחו, והיית עמו עד שזכה לגאלם. גזר עתה על
צדיק האמת שיתגלה וינהיג אותנו ברחמים לעבודתך.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

ה' אלוהי!

בראת אותי תינוק תמים לתוך עולם נפלא ומסתורי. מאז ילדותי המהות שלי נבנית על ידי כל מה שאני שומע ורואה במשך ימי חיי. ואני בתמימותי, נדמה לי שאלה הם החיים. ועכשיו שאני כמו שאני, עם כל הסבל והייסורין שעוברים עלי מעצמי בתוך דמיונותי, איני יודע איך להשתחרר מהזמנות שבניתי לעצמי. אנא רחם עלי! אחר שגילית לי שקיים מושג הקרוי דמיונות, אנא טהר לי את המוח מכל הדמיונות שנראים לי כה אמיתיים. תן לי מוח מזוכך כמו זה שקיבלתי בזמן הלידה, כדי שאוכל שוב להתבונן ביופי של הבריאה שלך, שאוכל להקשיב לנגינה הנפלאה של הבריאה שלך, שיהיו לי עיניים להבחין שיש שמש, ירח וכוכבים, שבכלל שכחתי מקיומם, מכיוון שאיני מפסיק לעסוק במחשבות דמיוניות. אנא, אלוקי! אל תניח לי לבזבז את הזמן שנתת לי לחיות בעולמך ולהפסיד על ידי זה את החוויות הנעימות שאפשר להשיג, שלא אפסיד את החוויות הרוחניות הגנוזות בעומק תורתך. נא! שְׁאֲנִי על זרועותיך, לטף אותי! נחם אותי! אני כל כך בודד! (מתוך דבש מסלע)

מִן-הַמִּצֵּר, קִרְאתִי יְהוָה;

עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה, ה' לִי לֹא אִירָא; מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. ה'
 לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבֶּטַח
 בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִבֶּטַח בְּנִדְיָבִים. כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי
 בְּשֵׁם ה', כִּי אֲמִילֵם. סִבּוּנִי גַם-סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם ה' כִּי
 אֲמִילֵם. סִבּוּנִי כְּדִבּוּרִים, דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם ה' כִּי
 אֲמִילֵם. דַּחַח דְּחִיתָנִי לִנְפֹל וְה' עֲזָרָנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה,
 וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה - בְּאַהֲלֵי צִדִּיקִים; יָמִין
 ה' עָשָׂה חֵיל, יָמִין ה', רוֹמְמָה; יָמִין ה' עָשָׂה חֵיל. לֹא-
 אָמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת
 לֹא נִתַּנְנִי. פָּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק, אָבֹא-בָם, אוֹדֶה יְהוָה. זֶה
 הַשַּׁעַר לַה', צִדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ. אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי
 לִישׁוּעָה. אָבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים - הִיְתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה. מֵאֵת ה'
 הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאֶת בְּעֵינֵינוּ. זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה ה', נִגִּילָה
 וְנִשְׁמַחָה בּוֹ. אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא; אָנָּה ה' הַצִּלִּיחָה
 נָּא. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית ה'. אֵל, ה'
 וַיֵּאָר-לָנוּ, אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתֵּים עַד קִרְנוֹת, הַמְּזִבַּח. אֵלֵי אַתָּה
 וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב - כִּי לְעוֹלָם

ה' אֱלֹהִים!

חוס וַחֲמַל עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנִי מִגְּאוֹת וּגְבוּהוֹת, כִּי אֵיךְ יַעֲלֶה
עַל הַדַּעַת שְׂיִכְנֹס בְּלִבִּי שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן הַזֶּה. וְאַפְלוּ אִם לֹא
הֵייוּ פּוֹגְמִים נִגְדָּה אֲלֹא פָגַם אֶחָד לְבַד, גַּם כֵּן לֹא הָיָה
לִי יִכְלֹת לְהָרִים רֹאשׁ לְהַתְּגָאוֹת עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם.
כִּי לִפִּי עֵצָם גִּדְּלָתָהּ, וּלְפִי עֵצָם רַבּוּי הַטּוֹבוֹת הַגְּדוּלוֹת
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ, אֲפֹלוּ בְּדָבָר קָל בְּעֵלְמָא כְּשֶׁאֵין
אָנוּ זֹכִים לַעֲשׂוֹת כְּרֹאֵי, שׁוֹב אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְהָרִים
פָּנֵינוּ כָּלֵל לְפָנֶיךָ.

אֵךְ יִדְעָתָהּ ה' אֱלֹהֵינוּ, כִּי בִשָּׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וְדַעַתְנוּ מְעַרְבָב
וּמְבַלְבֵּל מְאֹד בְּכַמָּה מִיָּנִי שְׁטוּתִים וְשִׁגְעוֹן, עַד שְׁאוּרִים
עָלֵינוּ גַם מִחֲשָׁבוֹת שְׁטוֹת שֶׁל גְּבוּהוֹת, כִּי רַבִּים אוֹרְבִים
עָלֵינוּ מִכָּל צֵד, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְדַבֵּר אֵיזָה דְּבוּר
הַגּוֹן לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת כְּרֹאֵי.

מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי, הַמְּחַשְׁבוֹת זָרוֹת מִתְּגַבְּרִים לְבַלְבֵּל אֶת
תַּפְלָתִי, מָה אִמַּר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, עֲשֵׂה עִמִּי מָה
שֶׁתִּרְצֶה, הַנְּנִי בְיָדְךָ כַּחֲמֵר בִּיד הַיּוֹצֵר, רַחֵם הוֹשִׁיעָה
וְתַמְלֵט אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִמָּוֶת לַחַיִּים, מִיָּגוֹן
לְשִׁמְחָה, מֵאִפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא י')

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתַעֲזֹרֵר
רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קִדְשָׁתְךָ, וְתַזְכְּנוּ שְׁנִלְמַד
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, עַד
שֶׁנִּזְכֶּה בְּעֵת הַלְמוּד לְקַשֵּׁר רוּחֵנוּ עִם רוּחַ הַצְּדִיק שֶׁחֲדַשׁ
זֹאת הַתּוֹרָה שָׁאֲנוּ לּוֹמְדִים, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְבַחֲנִיַּת נְשִׁיקָיו
דְּקִדְשָׁה - לְאַדְבָּקָא רוּחֵנוּ בְּרוּחַ הַצְּדִיק, וַיְהִיָּה דוֹמָה כְּאִלּוּ
אֲנוּ מְנַשְּׁקִין עֲצָמֵנוּ עִם הַצְּדִיק וְהַתְנָא שֶׁחֲדַשׁ הַתּוֹרָה
הַזֹּאת.

זַכְנוּ שִׁיְהִיָּה לְמוֹדֵנוּ לְנַחַת רוּחַ הַצְּדִיק שֶׁחֲדַשׁ זֹאת
הַתּוֹרָה שָׁאֲנוּ לּוֹמְדִים, וְנִגְרַם לוֹ תַעֲנוּג גְּדוֹל - שִׁיְהִיו
שְׁפָתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
אֶת דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים, וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת הַשְׂכִּינָה (הַתּוֹרָה)
שֶׁנִּמְצְאָת בְּגִלּוֹת בְּפִי הַלְמָדָנִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים, שֶׁנַּעֲשֶׂה
אֲצֵלָם מְלִמּוּד הַתּוֹרָה סֵם מוֹת, שְׁלוֹמָדִים עַל מְנַת לְהַתִּיָּהָר
וּלְקַנְטֵר וְנִכְנָס בְּלִבָּם הַתְּנַגְדוֹת עַל צִדִּיקֵי אֲמֶת. אֲנָא ה'
מְלֵא רַחֲמִים, הַצֵּל אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ
וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים מִדֶּרֶךְ הָאֲמֶת, וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים מְלִמּוּד שְׂאִינוּ לְשִׁמָּה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא יב)

רבונו של עולם!

חוס וחמל עלי וזכני לבוא מהרה אל התכלית האמתי
לתכלית הטוב הנצחי.

ומעתה תהיה בעזרי, שלא אעשה עוד שום דבר שאין בו
השגת התכלית האמתי, ואבלה כל ימי ושנותי רק
בשביל השגת התכלית האחרון האמתי,
ותזכני להשיגו באמת, בחיים חיותי בגופי הזה, קדם
שאסתלק מן העולם הזה.

ותצילני שלא אצטרף להתגלגל, חס ושלום, בגוף אחר
בשביל השגת התכלית הזה, רק אזכה להשיגו בעצמי
בעולם הזה בחיים חיותי, ברחמיך הרבים ובחסדיך
הגדולים למענך ולמען הצדיקים האמתיים, ולא למעני
כלל.

ואזכה ברחמיך לחיי עולם הבא בלי שום צער גהנם
וחבוט הקבר, ותחנני ברחמיך לחיים טובים וארפים,
לחיים נצחיים, לעולם שכלו טוב וכלו ארף.
"כחסדיך חייני ואשמרה עדות פיה, תודיעני אורח חיים
שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח",

יהיו לרצון אמרי פי לפניך (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ לְצַמְצֵם אֶת מַחֲנוֹ וְשַׁכְּלָנוּ בְּצַמְצוֹם
דְּקִדְשָׁה, וְנִשְׁמֹר אֶת מַחֲנוֹ מְאֹד לְבַל יֵצֵא חוּץ מִן הַגְּבוּל,
חֵס וְשָׁלוֹם, וְאַפְלוּ בְּקִדְשָׁה לֹא יִהְרֵס מַחֲנוֹ לְצֵאת חוּץ
מִהַגְּבוּל שִׁישׁ לָנוּ, וּבַמִּפְלָא מֵאַתָּנוּ לֹא נִדְרֵשׁ וּבַמְכָּסֶּה
מִמֶּנּוּ לֹא נַחְקֹר, רַק בְּמָה שֶׁהִרְשִׁינוּ נִתְּבוּנוֹ בְּשֶׁכֶל אֲמָתִי,
בְּשֶׁכֶל חֲרִיף וּמַהִיר, בְּשֶׁכֶל זֶף וְצַח, בְּשֶׁכֶל נָכוֹן וְאַמֶּת
וְיֵצִיב וְקִים וְיִשֵּׁר וְנִאָּמַן כְּרִצוֹנָה הַטּוֹב, וְתַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל.

וְתַמְשִׁיף עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קִדְשַׁת הַצַּמְצוֹם הַשִּׁיף
לְשַׁכְּלוֹ, לְבַל יִהְרֵס מַחוּ לְצֵאת מִן הַגְּבוּל שִׁישׁ לוֹ, כִּי
אַתָּה אֵל שְׂדֵי שִׁישׁ דִּי בְּאַלְהוּתָךְ לְכָל בְּרִיָּה, שְׁכָל בְּרִיָּה
וּבְרִיָּה מֵרָאשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לוֹ דִּי וּגְבוּל וְצַמְצוֹם
בְּאַלְהוּתָךְ, שְׁאֲסוּר לוֹ לְצֵאת בְּשַׁכְּלוֹ חוּץ מִהַגְּבוּל שִׁישׁ
לוֹ. אֵל שְׂדֵי תָן לָנוּ רַחֲמִים, וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קִדְשַׁת הַתְּפִלָּין
מִשְׁרָשָׁם, שֶׁהֵם הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים עִם הַצַּמְצוֹם
הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הַמַּחֲזִין, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲרֻכוֹ
וּמִדְּרָגָתוֹ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

אָנָּה ה'!

חַמַּל עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ לְהַשְׁלִים אֶת דַּעְתָּנוּ וּלְתַקֵּן אֶת
מַעֲשֵׂינוּ, וְתַפְתַּח לָנוּ אֶת אֹר הַדַּעַת דְּקִדְשָׁהּ, וְנִזְכָּה
לְרֹאוֹת בְּעֵינֵי שְׁכֻלָּנוּ אֶת אֹר צְדִיק הָאֱמֶת - אֹר רַבֵּנוּ
הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא ע"ה, וְלַהֲכַלֵּל בּוֹ, וּלְהַתְדַבֵּק
בְּדַרְכָּיו וּבְמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים, וְעַל יָדֵי זֶה נִזְכָּה לִירְאָה
וְאַהֲבָה דְּקִדְשָׁהּ בְּשָׁלְמוֹת בְּאֱמֶת. וְנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים
שְׂמֻגָּלִים גָּדֹל הַהִתְפָּאוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפָאֵר עִם עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. הֵן בְּכָלֵל מֶה שְׂאֵתָה מִתְּפָאֵר בְּעַמּוֹ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת
מְכַל הָעַמִּים, הֵן בְּפִרְטוּיֹת מֶה שְׂאֵתָה מִתְּפָאֵר עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד - וְאַפְלוּ עִם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵן בְּפִרְטוּיֹת מֶה
שְׂאֵתָה מִתְּפָאֵר בְּפִרְטֵי הַמַּעֲשִׂים וְהַתְּנוּעוֹת טוֹבוֹת שֶׁל כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְעַל יָדֵי זֶה יִתְגַּלוּ לָנוּ כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁהֵיוּ
לָךְ בְּבְרִיאת עוֹלָמְךָ בְּכָלִיּוֹת הַבְּרִיאָה וּבְפִרְטוּיֹת כָּל
נִבְרָא וְנִבְרָא וּבְפִרְטֵי פִרְטוּיֹת, אֲשֶׁר הִכַּל הָיָה רַק בְּשִׁבְלִי
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, כְּדֵי שֶׁתְּתַפָּאֵר וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְרוֹמֵם וְתִתְנַשֵּׂא
עַל יָדֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְלֵאֲהַבָּה אוֹתְךָ בְּאֱמֶת בְּכָל
לְבַבְנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז).

א-דני שפתי תפתח

ופי יגיד תהלתך

פתח פיו לאלמים כמונו, וזכני לסדר תפילתי לפניך
בלשון רחמים ותחנונים בלשון צח וזה, בלשון שמלאכי
השירת משתמשים בו, בלשון שאוכל לעורר רחמיו
האמתיים עלי, בשלמות לשון הקדש.

רבנו של עולם, מלא רחמים זכני ברחמיו הרבים
לשלמות לשון הקדש, למען אזכה על ידי זה להפיל
ולהכניע ולשבר כל התאוות רעות וכל המדות רעות
הנמשכין משבעין עמים, אשר כל התאוות והמדות רעות
שיכים להם ולא לנו, ובפרט תבערת המדורה של תאוות
נאוף, החפצה להתגבר עלינו בכל עת.

חוס וחמל עלינו, וזכנו להפיל ולהכניע ולבטל תבערת
המדורה הזאת מעלינו ומעל גבולנו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

רבנו של עולם

רחם עלינו והושיענו שנזכה לשמור עצמנו תמיד שלא לאכול שום פרי קודם שנתבשלה, וגם שלא נתלוש שום פרי קודם זמנה. כי אתה גלית לנו עצם ההפסד והחזק שיוכל להגיע להאדם על-ידיה, כי יוכל לאבד על-ידי זה את נפשו, חס ושלום.

רבנו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים. ועזרנו והושיענו וזכנו תמיד לברך ברכת הנהנין, ובפרט ברכת הפרות בכונה גדולה ועצומה, ולא נזרוק ברכה מתוך פינו, רק נזכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז, בכל עת שנרצה לאכול איזה פרי, או ליהנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה בכונה גדולה כראוי, באפן שלא יזיק לנפשנו כלל, כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נזכה להשלים את נפשותינו ולהוסיף בנפשנו חיות והארה גדולה. ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל אכילותינו ושתייתנו וכל הנאותנו בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד, ונהיה בכלל הצדיקים האוכלים לשובע נפשם

דקדשה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מד).

אנא ה'!

רחם עלינו, שנזכה לתקן את פגם תאות אכילה,
ונזכה מעתה לאכל בקדשה ובטהרה עד שיהיה השלחן
שלנו מכפר כמזבח.

ונזכה להכניס אורחים הגונים על שלחננו, ולתן חלק
מסעדתנו לעניים הגונים.

וזכנו ללמד תורה על השלחן, ויהיה השלחן שלנו שלם

בכל מיני שלמות דקדשה בלי שום פגם כלל,

עד שנזכה שהשלחן שלנו יטהר אותנו מכל עוונותינו,

ויזכה אותנו לעלמא דאתי (לעולם הבא) ולפרנסה טובה.

ונהיה רשומים לטוב לעלא ולעלא (למעלה), ונזכה

שיתוסף לנו כח וגבורה בשעה שנצטרך.

ונזכה שלא יהיה שום כח להסטררא אחרא (לצד האחר-

לתאוות) לינק כלל משלחננו ואכילתנו, כי אם מעט דמעט

חיות המכרח לתן להם בצמצום גדול

כפי רצונך הטוב, ולא יותר מההכרח כלל.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז)

רבונו של עולם!

אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדה רעה זו
של כעס וקפדות.

כי כשמתחיל הכעס לבער בנו, חס ושלום,
כמעט אין אנו בדעתנו, וקשה עלינו לכבות אש הכעס
ולכבשו.

על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו ושמרנו
והצילנו תמיד ברחמיך וחסדיך הגדולים,
ועזרנו לשבר ולבטל מדת הכעס וקפדות מעלינו ומעל
גבולנו, ולא נכעוס לעולם,
ולא אהיה בקפידה כלל,
רק אזכה להיות טוב לכל תמיד מעתה ועד עולם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה בְּכָל עֵת, בְּכָל מִינֵי דְרָכִים
וְעֲצוֹת שְׂאֵפֶשֶׁר לְשִׂמְחָה אֶת הַלֵּב עַל־יָדֶם, הֵן עַל־יָדֵי
הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שְׂאֵנִי מוֹצֵא בְּעֲצָמִי, הֵן עַל־יָדֵי מְלִי
דְּשִׁטּוֹתָא, לַעֲשׂוֹת עֲצָמִי כְּשׁוּטָה, וּלְהַרְגִּיל עֲצָמִי בְּמִלִּי
דְּבִדְיָחוּתָא כְּדִי לָבֹא לְשִׁמְחָה שֶׁהִיא עֶקֶר הַקְּדוּשָׁה וְעֶקֶר
חַיֵּית הָאָדָם. מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן שִׁמְחָה בְּלִבִּי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
בְּכֻמָּה תַּחֲבוּלוֹת מַתְגַּבֵּר הַבַּעַל־דְּבָר (הַיִּצֵּר-הַמַּחֲשָׁבוֹת) עָלֵינוּ
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עֲצָבוֹת, וְהוּא בְּתַחֲבוּלוֹתָיו מְרַמֶּה אוֹתָנוּ,
שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עֲצָבוֹת מַעֲוֹנוֹתֵינוּ, וּבִאֲמַת בְּכָל זֶה הוּא פּוֹרֵשׁ
רֶשֶׁת לְרַגְלֵינוּ. אֲבָל כָּבֹד לְמִדְתָּנוּ שֶׁכָּל הַיּוֹם כָּלוּ צְרִיכִין
לְהִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה, וּלְהַכְרִיחַ עֲצָמֵנוּ בְּכָל כַּחוֹתֵינוּ לָבֹא
לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה שֶׁהוּא עֶקֶר קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל. עַד שְׂאֵזְכָּה
לְשִׁמְחָה שֶׁל הַעֲתִיד בְּשִׁמְחַת הַמַּחּוּל שֶׁתַּעֲשֶׂה לַצְּדִיקִים
לַעֲתִיד לָבֹא, וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מְרָאָה בְּאַצְבָּעוֹ וַיֹּאמֶר "הִנֵּה
אֵלֵהֵינוּ זֶה קוֹיָנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו, זֶה ה' קוֹיָנוּ לוֹ נִגִּילָה
וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ". וְקִיָּם לָנוּ "וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים,
שֶׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁגּוּ וְנִסּוּ יִגּוּן וְאַנְחָה". (מְבוֹסֵס לִי תפ' תַּנְיִינָא כֵּא).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תְּצִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵהֶרְהוּרִים רָעִים וּמַחְלוּמוֹת רָעִים.
זַכֵּנִי לְמַעַט בְּשָׁנָה וְתִרְדְּמָה, וְאַזְכֶּה שְׁאִפְלוֹ מַעַט הַשָּׁנָה
הַמְּכָרָח לְקִיוֹם הַגּוֹף, יִהְיֶה בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה וּשְׁנָתִי תִעָרֵב
לִי. זַכֵּנִי לִישׁוֹן מִתּוֹךְ מַחְשָׁבוֹת וְהֶרְהוּרֵי תוֹרָה וּמִתּוֹךְ
שְׂמֻחָהּ, וְאַזְכֶּה לְקִרּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה בְּקִדְשָׁהּ
גְּדוּלָּהּ וּבִמְסִירַת נַפֶּשׁ וּבִכְנוּנַת הַלֵּב בְּאַמַּת כְּרִאוּי, בְּאֶפֶן
שְׁאִזְכֶּה לְהִרְגֵּי הַמַּחְשָׁבוֹת הָרָעוֹת שֶׁהֵן הַשִּׂדִּים, הַמַּחְבָּלִים
וְהַמְּזִיקִים שֶׁל הָאָדָם.

זַכֵּנִי שֶׁתְּכַלֵּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּתוֹךְ כָּלִלִיּוֹת נִפְשׁוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה עִמָּהֶם אֵלַיךְ בְּשַׁעַת שְׁנָתִי וְתִהְיֶה
מְסוּרָה בְּיָדְךָ לְבַד, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרֹשׁ מִנַּפְשִׁי כָּל
מִינֵי מַחְבָּלִים הַחֲפָצִים לְהִתְאַחֵז בָּהֶם, וְתַחַמֵּל עַל נַפְשִׁי
שֶׁתּוּכַל לַעֲלוֹת בְּשָׁלוֹם אֵלַיךְ בְּשַׁעַת שְׁנָהּ, וְלָשׁוּב בְּשָׁלוֹם
לְתוֹךְ גּוֹפִי בְּעֵת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, בְּאֶפֶן שְׁאִזְכֶּה לְשָׁנָה
טוֹבָה וּמְתוּקָה וְעִרְבָּהּ, שְׁנָה שֶׁל חַיִּים. וְתִזְכֵּנִי לְחִלּוּמוֹת
עַל יְדֵי מְלָאָכִים טוֹבִים, וְתִצִּילֵנִי מִחִלּוּמוֹת שֶׁל שָׁקֶר,
מִחִלּוּמוֹת מְעֻרְבָּבִים, מִחִלּוּמוֹת שֶׁל שׂוֹא וְהֶבֶל

רבונו של עולם!

היה בעזרי, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אהנה מהעולם הזה בלא ברכה, ונזכה לברך על כל דבר שנאכל ונהנה - ברכה תחלה וסוף בכונה עצומה, בכונה קדושה וטהורה לשמך הגדול והקדוש יתברך.

וכל הדבור של הברכות והודאות ותשבחות שלנו, יהיו כלם בשלמות - כמו שלמות לשון הקדש שבה בראת כל דבר שבעולם.

זכנו שנעזר על ידי הברכות את אותיות לשון הקדש שהלבשת בשמות של כל דבר בעולם, מגדול ועד קטן, כדי לבוראו משנה מחברו במראה וטעם ותמונה, כפי אותיות התורה הקדושה שהכנסת בשם של אותו נברא כדי להוותו בתכונות אלה.

והכל כפי ששערך ומדתך בחכמתך את האותיות שצריך לזה. והם כח מעשיך, שהם הל"ב (32) שמות של א-להים שעל ידם בראת כל מעשה בראשית.

מה רבו מעשיך ה', כלם בחכמה עשית, מלאה הארץ קניינה. ועתה יגדל נא כח א-דני פאשר דברת לאמר.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יט)

יהי רצון מלפניך ה'!

שאזכרה לשוב ממחשבותי הרעות, ואזכרה לעזוב דרכי הרע ומחשבותי הפגומות והמבלבלות, המבלבלים אותי ומונעים אותי מאד מלשוב אליך באמת.

חוס נא עלי, חוס וחמל נא עלי, עורר חסדיך עלי, ותן לי תקנה טובה, שאזכרה מעתה לרחק ולגרש מעלי כל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבול הדעת שבעולם. "אל יעשקני זדים הוציאה ממסגר נפשי", חננו מאתך דעה, בינה והשכל, ועזרני, עד שאזכרה חיש קל מהרה להשלים את דעתי, ואזכרה לשלמות הדעת דקדשה. ועל ידיזה תזכני ברחמיך הרבים לעזוב מעתה את כל מעשי הרעים, ואזכרה מעתה להיות סור מרע באמת.

עזרני לתקן את מעשי - ותחת מעשי המכערים אזכרה מעתה לעשות תחתם מעשים נאים, מעשים הגונים, מעשים טובים, שיהיו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יז)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, שְׁנִזְכֶּה לְדְבוּרִים חַמִּים דְּקִדְשָׁה
וּלְחִדּוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא (של תורה) אֲמִתִּיִּם, וְנִזְכֶּה שְׂיִהְיוּ
נִבְרָאִין מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל חִדּוּשֵׁי תוֹרַתְנוּ, שְׁכָלָיִים
קְדוּשִׁים - מְלָאכִים - שְׁאוּתָם תִּשְׁלַח אֶל אֱדוּם הַמִּמְנָה עַל
הַחֶרֶב, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ כַּח לַעֲנֹשׁ אֶת הָרָשָׁעִים כְּדֵי לְבַעַר אֶת
כָּל מוֹצִיאֵי דְבַת הָאָרֶץ רָעָה - שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמְּסִיתִים
וְהַמַּעֲכָבִים אוֹתָנוּ מִלִּירֵשׁ אֶת הָאָרֶץ שֶׁהִבְטַחְתָּ לָּנוּ.
וְגַם תָּבִיא מֶרֶךְ בְּלִבָּכֶם, לְבַל יִהְיֶה לָּהֶם כַּח לְהַסִּית אֶת
אוֹיְבֵינוּ לְגִזּוֹל מֵאֲתָנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלַעֲכָב
וְלִמְנַע אוֹתָנוּ מֵאֲרָצָנוּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת רָע לְבָבֶךָ, חוּסָה עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְהִיָּה בְּעִזָּרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילְנוּ מֵהֶם
וְשִׁבֵּר זְרוּעֶם וְכַחֲם, וְגַם תִּתֵּן לָנוּ כַּח לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם
מִשְׁפָּטֵי הָאֲמוּת, וְנִזְכֶּה לְדוֹן אוֹתָם וְלְהַכְנִיעַ אוֹתָם
בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם.

תּוֹ לָנוּ כַּח לְהַכְנִיעַ כָּל הַמוֹנָעִים מִן הַקִּדְשָׁה הַקָּמִים עָלֵינוּ
בְּכָל עֵת, וְרוֹצִים לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, מַעֲבֹדְתָךְ

בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קנא כ)

אֹמֵר רַבִּי נַחֲמֹן:

לְפַעַמִּים הַתְּפִלָּה אֵינָה מוֹעֵלַת אֶלָּא
בְּשַׁעֲתָהּ, וּבְשִׁפּוּסִיּוֹן מִלְּהַתְּפִילָּה,
עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְצוֹנוֹ
וְחַפְצוֹ.

(ספר המידות צדיק ח"א סו)

שִׁמְעַה קוֹלִי

קוֹלִי אֶל ה' אֶזְעַק, קוֹלִי אֶל ה' אֶתְחַנֵּן, קוֹלִי אֶל ה'
וְאֶצְעָקָה, קוֹלִי אֶל ה' וְהֶאֱזִין אֵלַי.

מִבֶּטֶן שָׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שְׁמַעַתָּ קוֹלִי וּתְבֹא שְׁוַעֲתִי אֵלַיךְ, אֶל
הַיָּכַל קִדְשְׁךָ.

קוֹלִי שְׁמַעַתָּ, אֵל תַּעֲלֶם אֲזִנְךָ לְשְׁוַעֲתִי, שִׁמְעַה ה' קוֹלִי
אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי, שְׁוַעֲתִנּוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדֵעַ
תַּעֲלוּמוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שׁוֹמֵעַ קוֹל שְׁוַעֲתַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,
חֹסֵם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ, וְהִכֵּן לְבַבְנוּ שֶׁנִּזְעַק
וְנִצְעַק אֵלַיךְ בְּאַמֶּת, עַד שֶׁתַּעֲנֵנּוּ, נִשְׁוַע וְתֹאמַר הַנִּנִּי.
וְהִיָּה קוֹל צַעֲקֹתֵנוּ הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, וְלֹא נִתֵּן דָּמִי לָךְ עַד
שֶׁתַּחַנְנֵנוּ, וְתֹאזִין קוֹלֵנוּ וְתִקְשִׁיב שְׁוַעֲתֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְגִלּוֹת
וְלִהְיוֹת אִיר וְלִהְיוֹלִיד אֶת הַמַּחֲיָה שֶׁלָּנוּ שֶׁנַּעֲלָמוּ בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל
וּבְהַסְתָּרָה גְּדוֹלָה, עַד אֲשֶׁר אֵין לָנוּ שׁוֹם דַּעַת לְהַכִּיר
אוֹתְךָ וּלְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, וְאֵין אָנוּ זֹכִים לְחַדֵּשׁ דְּבַר
בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כא)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

אַתָּה יְדַעַתְּ שָׂאִין לָנוּ כַּח לַעֲנֹשׁ אֶת הָרָשָׁעִים, כִּי אִם
בְּדִינֵיהֶם. עַל כֵּן חָמַל עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
הַמִּקְנָאִים קִנְיַת ה' צְבָאוֹת, וְעוֹמְדִים לְדִין וּבָאִים בְּמִשְׁפָּטֵי
הַגּוֹיִים, כְּדִי לְהַכְנִיעַ הָרָשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת.
וְתִתֵּן לָנוּ כַּח שֶׁנִּצְלִיחַ בְּמִשְׁפָּטֶם, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכֶּה לְהַשְׁפִּילָם
וּלְשַׁבְּרָם וּלְהַכְנִיעֵם עַד עֶפֶר.

כָּלֵם יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ בְּמִשְׁפָּטֶם, יִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ, וְלֹא יִהְיֶה
לָהֶם עוֹד שׁוֹם כַּח לְבַטֵּל וּלְמַנֵּעַ, אוֹ לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ, חֵס
וּשְׁלוֹם, מִעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְנִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַעֲלוֹת מִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה שֶׁנִּפְּל בֵּין
הַקְּלָפוֹת - בֵּין הַגּוֹיִים.

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עֲתָק עַל צְדִיקֵי
הָאֱמֶת וְעַל אַנְשִׁים כְּשָׁרִים בָּאֱמֶת, וְתִסְכַּר אֶת פִּיהֶם, שְׁלֹא
יְדַבְּרוּ סֵרָה בְּפָנֵי הַמּוֹן עִם, וְלֹא יַחְלִישׁוּ דַּעְתָּם, חֵס
וּשְׁלוֹם. בְּאִפֶּן שֶׁתִּזְכֶּה אוֹתָנוּ לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי
מְגִיעוֹת וּמִסָּכִים וּמִפְּסִיקִים הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִכָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְנִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בָּאֱמֶת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כ)

רבונו של עולם

תשפיע עלינו דבורים קדושים וטהורים מצדיקים אמתיים,
המשיבין את הנפש מגדול ועד קטן. ותשיב ותחיה
ותבריא ותחזק את נפשותינו החלושות מאד מאד,
היגעות מאד, הנדכאות מאד - בכל מיני מטעמים
המשיבים את הנפש, בשבעה משיבי טעם.
ותשפיע עלינו "אמרות ה' אמרות טהורות" שיוכלו
להחיות את כל הנפשות הנפילות מעמך ישראל, שנפלו
בכמה מיני נפילות, סעוד וסמך אותם והקימם תקומה
אחר תקומה.

רבונו של עולם, אין חולה וכואב ומכה בעולם שנמשיל
ונדמה בו מכות נפשנו וחלשותנו העצומות מאד בעתים
הלו. בכמה וכמה רפואות וסמנים יקרים מנסים לרפאות
אותנו הצדיקים האמתיים, אשר חברו ספרים קדושים,
אשר כל דבריהם מחיין את הנפש, והם מלאים עצות
נפלאות ונוראות והתעוררות גדול לעבודתך באמת, ועם
כל זה נשארו חולים וכואבים. חזק ידים רפות, השיבנו
בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש. (מבוסס על תפילות תניינא ה').

אדון יחיד

מלא רחמים, חוס ורחם וחמל על ימי הנעורים של נערי
עמך בית ישראל, והודיענו נא את דרכיך, איך נזכה
לדעת למצוא זיווגם האמתי של כל התלויים בנו. וננו
ועזרנו שבכח וזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שהם
הדעת הקדוש של כל העולמות, אשר המשיכו וגלו דעת
גדול ונפלא באמת גם בעולם הזה, בכחם וזכותם נזכה
מהרה למצוא בת זיווגם של כל אחד ואחד מעמך בית
ישראל, ונזכה להשיאם מהרה למזל טוב לחיים טובים
ארכים ולשלום.

ויזכו כל עמך בית ישראל לשמור את הברית קדש
בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה כלה תלויה בזה,
והוא עקר הנסיון והבחירה של כל אדם בזה העולם,
כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ויזכה כל אחד
להוליד מאשתו בנים ובנות, וכלם יהיו חיים וקיימים
לעבודתך וליראתך לארץ ימים ושנים, ויכירו וידעו
אותך ואת גדלת צדיקיך האמתיים אשר בהם בחרת,
ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים בזה

העולם: (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מה).

יְהִי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַּעֲזָרְנוּ מַעֲתָה לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁבַעַת
הַנִּירוֹת (הַחוּשִׁים) - שֶׁהֵם הָעֵינַיִם וְהָאָזְנִים וְהַפֶּה וְהַחֲטָם -
הַמְאִירִין אֶלְהוּתְךָ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה - אֶל
הַשָּׂכֶל.

זַכְּנִי שְׁלֹא יֵצֵא דְבַר שֶׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר
הַפּוֹגֵם אֶת הַפֶּה, רַק דְּבוּרֵי יְהִיו דְּבָרֵי אֱמֶת בְּקִדְשָׁה
וּבִטְהָרָה, בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבְדְבוּרִים הַמְקַדְּשִׁין אֶת הַפֶּה.
זַכְּנִי לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינַי וְלְהַעֲצִים אֶת עֵינַי מִרְאוֹת בָּרָע,
וְשְׁלֹא יִהְיֶה לִי הַסְתַּכְלוּת עַל שׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם הַזֶּה
כָּלֵל, בַּפֶּרֶט עַל דְּבַר הַמְבִּיא לִידֵי הִרְהוּר.

זַכְּנִי לְקַדֵּשׁ אֶת אָזְנִי, לִשְׁמֹעַ אֶת הַחֲכָמִים וְלְהֶאֱמִין בָּהֶם
בְּשִׁלְמוֹת, עַד שִׁיעוּרָרוּ לְבָבִי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רָצוֹנְךָ, וְשְׁלֹא אֶשְׁמַע שׁוֹם דְּבוּר פָּגוּם - לְשׁוֹן הָרַע
וּרְכִילוֹת, וְנִבּוּל פֶּה, רַק אֶשְׁמַע דְּבוּרִים הַמְקַדְּשִׁים אֶת אָזְנִי
הַשׁוֹמְעִים.

זַכְּנִי לִירְאֵת שָׁמַיִם, שְׁעַל־יְדִי־זֶה יִתְקַדֵּשׁ חֲטָמִי, בְּבַחֲנִית

הַכְּתוּב "וְהִרְחִחוּ בִּירְאֵת ה'". (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא כֹּא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

שׁוֹמְרֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נִלְמַד וְלֹא נָשִׁים עֵין כָּלֵל בְּסִפְרֵי הַמַּחֲקָרִים,
הֵן בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל הַגּוֹיִים, הֵן בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא נֶאֱבָה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם כָּלֵל, וְלֹא יִכָּנסוּ
דְּבָרֵיהֶם וְחֲקִירוֹתֵיהֶם הַמְטָעוֹת וְקִשְׁיוֹתֵיהֶם וּמְבוּכוֹתֵיהֶם
בְּאָזְנֵינוּ וּבִדְעָתָנוּ כָּלֵל.

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה רָעוֹת גְּדוֹלוֹת וְכַמָּה חֲרָבֹת גְּרָמוּ
לָנוּ הַמַּחֲקָרִים עַל יְדֵי חֲקִירוֹתֵיהֶם וְטַעוֹתֵיהֶם, כִּי הֵם
רוֹצִים לְהַרְחִיק אוֹתָנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת.
חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהַצֵּל וּמַלֵּט אוֹתָנוּ וְאֵת זֶרְעָנוּ וְאֵת כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל סִפְרֵיהֶם וּמִכָּל דַּעוֹתֵיהֶם,
כִּי אֲנַחְנוּ מְזֻרַע אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל,
מֵאַמִּינִים בְּנֵי מֵאַמִּינִים.

אָנוּ מֵאַמִּינִים בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וּבִצְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים -
בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל.
כִּי צִדִּיק וְיֵשׁוּר אַתָּה וּמִנְהִיג כָּל הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד
וְהַרְחָמִים. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת א כ"א)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה יָדַעְתָּ ה' אֱלֹהֵינוּ, כִּי תֵּאוֹת נֶאֱוָה הִיא עֶקֶר הַנְּסִיוֹן,
אֲשֶׁר בְּשִׁבִּיל זֶה בָּאנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִי לְהַתְּנִסּוֹת
וּלְהַצְטָרֵף בְּתֵאוֹה זֶה וּלְשַׁבֵּר אֶת הַטֶּבַע.

כִּי רְצוֹנְךָ הַטוֹב הִיָּה לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ בְּתֵאוֹה הַזֹּאת, כְּדִי
שְׁנַנְצָה אֶת הַטֶּבַע - לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרָנוּ לְהַכְנִיעַ תֵּאוֹת
גּוֹפָנוּ, כְּדִי שְׁנוּכַל לַעֲלוֹת מֵעַל הַטֶּבַע - לְדַבֵּק עֲצָמָנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, כְּדִי לְהִיטִיב אַחֲרִיתָנוּ,
לְמַעַן תִּתְּפָאֵר בָּנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּשֶׁנִּזְכָּה לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל תֵּאוֹה הַזֹּאת. אֵף לֹא נִזְהַרְנוּ לַעֲמֹד בַּנְּסִיוֹן
וּצְרוּף הַזֶּה כְּרָאוּי, עַד אֲשֶׁר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיֵּינוּ וּשְׁנוּתֵינוּ
בְּאַנְחָה, וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטוֹבִים. וּבְכָל יוֹם
יוֹם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר, וּבִרְחֻמֶיךָ הָרַבִּים
גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר עֲצוֹת לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשִׁב
וְאֵל תַּעֲשֶׂה, בְּמַעֲשֶׂה וּבִמְחֻשָּׁבָה.

אֲבָל לֹא נִזְהַרְנוּ לְקַיֵּם עֲצוֹתֶיךָ הַטוֹבוֹת, וְלֹא שָׁמְרָנוּ אֶת
הַמְּחֻשָּׁבָה מִבְּלִבּוֹלִים וְהִרְהוּרִים וּשְׁטוּתִים. תֵּן לָנוּ כֹחַ
לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרָנוּ וּלְהַכְנִיעוֹ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת א יט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזָכָה לְהִרְבּוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינִי לְבִינְךָ, עַד
 שְׁאֲזָכָה לְבָלוֹת רַב הַיּוֹם וְהַלֵּילָה עַל עֲנִין זֶה, כָּל יְמֵי חַיֵּי.
 וְתַרְחֵם עָלַי וְתַפְתַּח אֶת פִּי בְּכָל עֵת, וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים
 אֲמִתִּיִּים וְקְדוּשִׁים מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, לְהַעֲתִיר
 וּלְהַתְּפִלָּל וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֶיךָ עַל נַפְשִׁי בְּכָל־עֵת בְּדְבוּרִים
 חֲדָשִׁים. וְתַעֲזָרְנִי תָמִיד לְהִרְבּוֹת בְּדְבָרֵי רְצוֹנִי וּפְיוֹס
 וְטַעֲנוֹת בְּדְבָרֵי־חַן וְתַחֲנוּגִים, בְּאִפֹּן שְׁאֲזָכָה תָּמִיד לְעוֹרֵר
 רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָלַי שְׁתּוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ.
 וְאֲזָכָה בְּכָל פֶּעַם לַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 בְּכָל עֵת בְּהִתְקַרְבוֹת גָּדוֹל יוֹתֵר. עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
 לְהִתְבּוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לִפְנֶיךָ, שְׁתּוֹשִׁיעֵנִי מִצָּרוֹת נַפְשִׁי
 הַמְּרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וּכְבֹר עֲבְרוּ מִשְׁנוֹתֵי מַה שֶּׁעָבְרוּ.
 וְאַתָּה ה' עַד מָתִי, מָתִי תִתְּחִיל לְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלָמָה
 בְּאַמֶּת. פֶּתַח לִי מַעֲתָה מִחֲדָשׁ שַׁעְרֵי תַּפְלָה, שַׁעְרֵי תַחֲנָה
 וּבִקְשָׁה, שַׁעְרֵי הַתְּבוּדָּוּת, שַׁעְרֵי שִׁיחָה וְדְבוּרִים קְדוּשִׁים,
 שַׁעְרֵי חַן וְתַחֲנוּגִים בְּאִפֹּן שְׁאֲזָכָה לְשַׁפֹּךְ לְבִי כַּמִּים נוֹכַח
 פְּנֶיךָ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כב).

רְבוֹן עֲלֵמִין!

טוב וימטיב לכל, אַתָּה בָּרַאת עוֹלָמָךְ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב כְּפִי
מֵה שֶׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתְּךָ הַקְדוּמָּה.

וְתַכְלִית כּוֹנֶנֶתְךָ הַטּוֹבָה הִיְתָה לְטוֹבַתְנוּ, כְּדִי שֶׁנִּזְכֶּה עַל
יְדֵי זֶה לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הַטוֹב - תַּכְלִית הָאֲמִתִּי, תַּכְלִית
הַטוֹב שֶׁל כָּל הַתַּכְלִיתִין.

וּבִשְׁבִיל זֶה בָּרַאת כָּל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם בְּחִכְמָה נִפְלְאָה,
מֵרָאשִׁית הָאֲצִילוֹת עַד סוֹף הָעֲשִׂיָּה, כְּדִי שֶׁנִּזְכֶּה מִסוֹף
הַמַּעֲשֵׂה לְבוֹא וּלְהַכִּלֵּל בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה, לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית
הָאַחֲרוֹן - טוֹב הַנִּצְחִי.

חוּס וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַשְׁגוֹת גְּבוּהוֹת
יוֹתֵר בְּכָל פַּעַם, בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה בְּאֵמֶת וּבִאֲמוּנָה שְׁלֵמָה.
רְבוֹנוֹ דְּעֲלָמָא כֻּלָּא (רְבוֹנוֹ שֶׁל הָעוֹלָם כּוּלוֹ), אָנוּ רַחֲקִים עֲכָשׁוּ
מִזֶּה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁאִין יְכוּלִים אֲפִלּוּ לְבַקֵּשׁ וּלְהַפְצִיר
אוֹתְךָ עַל זֶה, אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה וְאָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם גָּזַר, כִּי
אַתָּה בַּעֲצָמְךָ גִּזַּרְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי צִדִּיקֶיךָ
הָאֲמִתִּיִּם, שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל וְנִתְאַמֵּץ תָּמִיד לְהַפִּיר וּלְדַעַת אוֹתְךָ
בְּאֵמֶת וּבִלְב שְׁלֵם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא יח:כא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

חוס וְחַנּוּנִי בְּמַתַּנְת חֲנָם, שְׁנוֹזָכָה לְקַדֵּשׁ עַצְמִנוּ בְּאַמֶּת
בְּקִדְשָׁה יִתְרָה.

וְתִשְׁפִּיעַ בְּלִבֵּנוּ הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּאַמְצוֹת שְׁנֵהִיָּה חֲזָקִים
בְּדַעֲתֵנוּ לְהַפְצִיר אוֹתָךְ עַל זֶה.

כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְאַתָּה חֶפֶץ לְהִטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבָךְ הָאֵמֶת,
בְּכָל מִיָּנִי טוֹבוֹת אֲמַתִּיּוֹת, וְאַתָּה צוֹפֶה תָּמִיד לְגִלוֹת לָנוּ
וּלְהוֹדִיעַ לָנוּ טוֹבָךְ הַגָּנוּז וְהַשְּׁגָתְךָ הַגְּבוּהוֹת, וְאִין הַמְּנִיעָה
כִּי אִם מַצְדָּנוּ.

קוֹמָה בְּעִזָּרְתֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְצַעֲקֵךְ אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם, וּלְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִנוּ בְּכָל מִיָּנִי טְהָרוֹת וּקְדָשׁוֹת,
וּלְהַרְבוֹת תַּפְלָה וְתַחֲנוּנִים וְדַבְּרֵי רְצוּיִים וּפִיּוּסִים לְפָנֶיךָ
תָּמִיד, עַד שְׁנוֹזָכָה בְּכָל פַּעַם לְהַשִּׁיג וּלְהַכְנִיס מְקִיפִים
(שְׂכָלִיִּים) חֲדָשִׁים דְּקִדְשָׁה לְתוֹךְ מַחֲנוֹ וּשְׂכָלָנוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנוּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב, וְשֵׁם תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
לְהִתְאַחַד וּלְהַפְלִל בָּךְ, וּלְהַשִּׁיג כָּל הַשְׂכָּלִיִּים הַמְּקִיפִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַמֶּת, שֶׁלֹּא הָיָה אֲפָשָׁר לְהַשִּׁיגָם בָּזֶה
הָעוֹלָם בְּשׁוּם אֶפֶן.

וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים נְצִחִיִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נְצִחִים.
וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שָׁלֵם דְּקִדְשָׁה, וְנִזְכֶּה לִידַע שְׁהַכֵּל לְטוֹבָתְנוּ,
וַיִּמְשְׁכוּ לָנוּ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּאֵין מַחְסוֹר דָּבָר.
וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתַפְתַּח אֶת לְבָנוּ, שְׁנוּכֵל
לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ,

וְנִזְכֶּה לְשַׁפֵּךְ אֶת לְבָנוּ כַּמִּים נֶכַח פָּנֶי ה' - שְׁנִשְׁפֹּךְ
שִׁיחֵנוּ וְתַפְלִתְנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּאַמַּת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים,
עַד שְׁנַעֲזֹרֵר רַחֲמֵי לְבָבְךָ עָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ
עָלֵינוּ מִלְּבָבְךָ - לֵב הָעֲלִיוֹן - דְּבוּרִים חֲמִים כְּגַחְלֵי אֵשׁ,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חֵם לְבִי בְּקִרְבִּי בְּהִגִּי תִבְעַר אֵשׁ דְּבַרְתִּי
בְּלִשׁוֹנִי"

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כא: כ)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

רבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. שֶׁתְּשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ
מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרֻאתְךָ וְאִמְתְּךָ.
וְנִזְכֶּה לְמִדַּת הַבוּשָׁה הַקְּדוּשָׁה וְתִלְבִּישׁ אוֹתָנוּ בְּלְבוּשׁ
הִירָאָה וּבִמְעֻטָּה הַבוּשָׁה, מִשְׁמַךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ.
וְנִתְבָּיֵשׁ מִמֶּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת, לְבִלְתִּי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ הַטוֹב
יָמִין וּשְׂמָאל. וְתִהְיֶה יְרֻאתְךָ עַל פָּנֵי לְבִלְתִּי אַחֲטָא, זֶה
הַבוּשָׁה.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֶה עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְהִיָּה בְּעֶזְרִי, שְׂיִהְיֶה
לִי בּוּשָׁה גְּדוּלָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה מִפְּנֶיךָ, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם
דָּבָר נֶגֶד רְצוֹנְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, מִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן שֶׁלֹּא
לַעֲשׂוֹת שׁוֹם נִדְנוּד עֲבָרָה, חֲלִילָה.
וְלֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא.

וְזַכֵּנִי שְׂיִהְיֶה מוֹרָא שָׁמַיִם עָלֵי כְּמוֹרָא בְּשָׁר וָדָם, שְׂיִהְיֶה
לִי יְרֻאָה וּבוּשָׁה מִפְּנֶיךָ כְּמוֹ מִפְּנֵי בְּשָׁר וָדָם מִמֶּשׁ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם הֶרְחָמְנוֹת שֵׁישׁ עַל בֶּשֶׂר גּוֹפִי, שֶׁהוּא עוֹ
וְחֶזֶק כָּל כֹּף בְּתַאוֹת עוֹלָם הַזֶּה, עַד שֶׁנִּתְרַחַק הַגּוֹף מִן
הַנִּשְׁמָה בְּתַכְלִית הֶרְחוּק, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְשָׁמָה
לְהִתְקָרֵב כָּלֵל לְהַגּוֹף, לְגִלּוֹת לוֹ וּלְהָאִיר בּוֹ מִכָּל הָאֶרֶץ
וּמִכָּל הַשָּׁמַיִם שֶׁהַנִּשְׁמָה מַשְׁגֵּת בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, בְּכָל
עֵת תָּמִיד. אֲשֶׁר כּוֹנֵנֲתָ הַטּוֹבָה הִיְתָה בְּבְרִיאתִי וּבִיצִיאתִי
לָזֶה הָעוֹלָם, כְּדִי שְׁאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג אוֹתָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף
וְנִפְשׁ בִּיחָד.

וְלֹא חֲסֵתִי עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וְעַל כְּבוֹד הַנִּשְׁמָה
הַקָּדוֹשָׁה, וְלֹא נִתְחַזְקֵתִי לְהִתְגַּבֵּר עַל תַּאוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתוֹ
הָרָעִים, עַד שֶׁאֵין הַנִּשְׁמָה יְכוּלָה לְהִתְקָרֵב לְהַגּוֹף כָּלֵל.
וְכָל כֹּף נִתְגַּבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל מִהֵשֵׁם
יְתִבְרָךְ, עַד שֶׁאֵין יוֹדֵעַ כָּלֵל בְּאִיזָה דֶּרֶךְ בְּאִיזָה עֲצָה
וּתְחִבּוּלָה אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף.

לְכֵן בָּאתִי אֵלֶיךָ שְׂתַחַנְנִי בְּמַתַּנֵּת חַנּוּם לְגַמְרִי בְּכָל הַמַּדּוּת
טוֹבוֹת, וְתַצִּילֵנִי בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים מִכָּל הַתַּאוֹת וּמַדּוּת

רְעוֹת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא כ"ב)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנִי לְהִתְחַבֵּר תָּמִיד עִם אֲנָשִׁים כְּשָׁרִים וִירָאִים בְּאַמֶּת,
הַהוֹלָכִים בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב.

זַכְּנִי לְעֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ מִבִּשְׁת פָּנִים דְּקִדְשָׁה, מַעֲדָן
עֲלִיּוֹן - מִחֲכָמָה עֲלִיוֹנָה - אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה תִּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, קִרְיָה נְאֻמָּנָה.

נְהַלְנוּ בְּעֶזְרְךָ אֵל נִוֶּה קִדְשְׁךָ, וְתִזְכְּנוּ עַל יְדֵי זֶה לְאַמוּנָה
שְׁלָמָה וּלְהִתְקַרֵּב וּלְהַכֵּל בְּצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם הַכְּלוּלִים
מִשְׁבְּעָה רוּעִים - רוּעָה יִשְׂרָאֵל - שֶׁהֵם כָּלֵלִיּוֹת הַקִּדְשָׁה.
וַיִּמְשֹׁךְ עַל יָדָם עָלֵי וְעַל זֶרְעֵי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
אַמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת.

וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים
וּבְמוֹכִיחֵי אֱמֶת שֶׁהֵיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּשְׁבִדּוֹר הַזֶּה, בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה, בְּלִי שׁוּם בְּלָבוּל וְנִטְיָה כָּלֵל.

וְאַזְכֶּה עַל יְדֵי הָאֲמוּנָה לְקַבֵּל מוֹסָר מְמוֹכִיחֵי אֱמֶת,
וְאַשְׁמַע בְּקוֹלָם, וַיִּכְנְסוּ דְבָרֵיהֶם הָאֲמִתִּיִּים בְּאָזְנֵי וּבְלִבֵּי,
וְאַטָּה לִבִּי אֲלֵיהֶם, וְאַבְטֵל עֲצָמֵי לִגְמָרֵי אֲלֵיהֶם, עַד
שְׁאֲזָכָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹן הַצַּדִּיקִי אֱמֶת, וְלֹא אֲסוּר מִדְּבָרֵיהֶם
וּמִרְצוֹנָם יָמִין וּשְׂמָאל. (מבוסס על ליקוטי תפילות א כב).

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קִיד ~

אַנָּה ה'!

חַמַּל עָלַי, וְזַכֵּנִי לְשִׁמּוּשׁ דְּקִדְשָׁהּ, שְׁאֲזֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ
לַעֲשׂוֹת מְצֻוֹת הַרְּבָה בְּגוּפִי, שְׁיִזְכָּה גּוּפִי לְשִׁמּוּשׁ אֶת
הַנְּשָׁמָה בְּעֲשִׂית מְצֻוֹת מַעֲשִׂיּוֹת הַרְּבָה תָּמִיד.

וְכֵן אֲזַכָּה לְשִׁמּוּשׁ הַרְּבָה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים,
בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה לְשִׁמְעַ כָּל הַקּוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה בְּעֶצְמָם, וּבְמִיחָד
אֶת קוֹל תּוֹכַחַת הַצַּדִּיק, בְּלִי שׁוּם אַחֲזִיזַת קוֹל הַבְּרָה שֶׁל
הַקְּלָפָה.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי וְחַטָּאִי,
וְתִסֵּיר וְתַבְטֵל כָּל הַמְּקַטְרָגִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתַי
הַמְּרַבִּים, וְתַכְנִיעַם וְתַבְטֵלֵם בְּבִטּוֹל גָּמוּר, וְתַהֲיֶה בְּעֶזְרִי
שְׁאֲתַגְבֵּר בְּעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה עַל עֲזוֹת גּוּפִי, עַד שְׁאֲזַכָּה
לְשִׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל תַּאֲזוֹת הַגּוּף וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד
שְׁיִתְבַּטֵּל גּוּפִי לְגַמְרִי לְגִבֵּי הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִכָּלֵל
וְיִתְאַחַד הַגּוּף עִם הַנְּשָׁמָה בְּתַכְלִית הַהִתְאַחָדוֹת.

וְאַנְכִי בְּכָלֵל גּוּפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, אֶתְקָרֵב וְאַתְאַחַד
עִם צַדִּיקֵי אֱמֶת וְאַהֲיֶה נִכְלָל בָּהֶם בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזַכָּה
לְהַכְלִיל בָּךְ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות א כב)

אליהו' אקרא

רחם עלינו והצילנו מתאונות המשגל. שמרנו והצילנו
ברחמיך שלא נרבה תאונתנו אפלו בהתר, רק נזכה לזכור
אז בעונש הקשה והמר של הגיהנם ולא נמלא תאונתנו,
רק נזכה למעט תאונתנו בתכלית המעוט, עד אשר נזכה
לשברה לגמרי, ולא נהיה רגילים בזה כלל, כי אם
בשביל קיום המין, בקדשה ובטהרה גדולה, בענוה
בבשת פנים, בלי שום חציפות ועזות דסטרא אחרא כלל.
מכל שכן וכל שכן שנהיה נשמרים בתכלית השמירה
מתאנה זאת באיזה צד איסור, חס ושלום, שנזכה להזהר
ולהשמר מכל מיני צד הרהורים ומחשבות רעות ומכל
מיני הסתכלות רעים, ומכל מיני פגם הברית, במחשבה
דבור ומעשה - בכל החושים ובכל הכחות, בכלם נהיה
נוהרים ונשמרים בתכלית השמירה מכל מיני פגם
הברית, באסור ובהתר, בשוגג ובמזיד, באונס ובכרצון,
ועזרנו והושיענו וזכנו שנתגבר ונכבוש את יצרנו, באפן
שנציל עצמנו מדינה של גיהנם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׁאָרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר
שָׁמַתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ. מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר
חָמַלְתָּ עַל נַפְשֵׁנוּ וְחָשַׁבְתָּ מִרְחוֹק לְהִטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ,
וְנָתַתָּ בְּרִיתְךָ בֵּינָה וּבֵין אֲבֹרָהֶם אוֹהֶבָהּ, וְהַקְמוֹתָ בְּרִיתְךָ
אֶת יִצְחָק וְאֶת זֶרְעוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת זֶרַע זֶרְעוֹ לְדוֹרוֹתָם,
וְחָסַתָּ עַל תַּקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ זֶרְעֵנוּ, וְצוּיִתָּ אוֹתָנוּ לְכֹנֵס
בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבֹרָהֶם אֲבִינוּ, לְמוֹל אֶת בִּשְׂר עֶרְלָתֵנוּ בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי.

מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, מִי יוֹכַל לְהוֹדוֹת
לָךְ וּלְבָרְכְךָ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפַאֲרֶךְ עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה
הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר קִדְשָׁתָּ
יָדֶיךָ מִבֶּטֶן וְצִאָצְאִיו חֲתַמְתָּ בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ.
עַל־כֵּן בָּאֵנוּ לְהַפִּיל תְּחִנָּה לְפָנֶיךָ: ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,
אֵב הַחֶסֶד, אֵב הָרַחֲמָן, הַגּוֹאֵל מִמּוֹת וּפְדוּה מִשַּׁחַת, עֲשֵׂה
לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר חֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְחָמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ
וְקוּמָה בְּעֶזְרֵתֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ,
שֶׁנִּזְכָּה לְקֹדֶשׁ וּלְטָהָר עֲצִמָּנוּ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת קָמָא כַּג)

יְהִי רָצוֹן

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנוּ
 לַחֲלוּמוֹת קְדוּשִׁים, לַחֲלוֹם עַל־יְדֵי מְלָאךְ, לַחֲלוּמוֹת
 צוּדְקִים וְאֲמִתִּיִּם, וְאֵל יִבְהַלֵּנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים
 רָעִים, וְתַצִּילֵנִי מִחֲלוּמוֹת שֶׁל שׂוֹא וְהֶבֶל, מִחֲלוֹם עַל־יְדֵי
 שָׂד. וְתַעֲלֵנִי מִבְּהֻמָּה לְאָדָם, וְתִזְכְּנִי לְקֹדֶשׁ וּלְטֹהַר הַכֹּחַ
 הַמְּדַמָּה שְׁלִי וְיִהְיֶה נִכְלָל הַכֹּחַ הַמְּדַמָּה בְּכֹחַ הַשֹּׁכֵל
 דְּקֹדְשָׁהּ, עַד שֶׁגַּם בְּעֵת הַסִּתְּלָקוֹת הַמִּחִין בְּשַׁעַת הַשָּׁנָה,
 יִהְיֶה הַכֹּחַ הַמְּדַמָּה וְהַרְשִׁימוֹת שֶׁל הַמִּחִין בְּקֹדְשָׁהּ גְּדוּלָּה
 בְּבַחֲיִנוֹת מְלָאךְ. וְתַמְשִׁיךְ עָלַי צֶלֶם אֱ-לֹהִים עַד שְׁאֲזֹכָה
 לַחֲלוֹם עַל־יְדֵי מְלָאךְ, לַחֲלוּמוֹת מִיִּשְׁבִּים, לַחֲלוּמוֹת טוֹבִים
 וַיִּשְׁרִים בְּקֹדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָּה כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַצִּילֵנִי
 מִחֲלוּמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְטַפְשׁוֹת וְהֶבְלִים וּשְׁקָרִים, וְתִהְיֶה כָּל
 חֲלוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. וְתִזְכְּנִי שְׁתַּהֲיֶה
 מִחֲשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי וְרַעֲיוֹנִי, אֲחוּזִים וְדְבוּקִים וְקְשׁוּרִים בְּךָ
 תָּמִיד וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם, עַד שְׁאֲזֹכָה
 לְרֹאוֹת בְּחֲלוֹם אוֹר פָּנֶי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם וְלִשְׁמַע מֵהֶם
 דְּבַרִּי אֱ-לֹהִים חַיִּים. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ אֲבִינוּ אָב הַרְחָמֶן, ה' אֱ-לֹהִים אֱמֶת, הִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ
שְׁנוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְאֵמֶת וְאַמוּנָה.
חוּסָה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְהַצֵּל אוֹתִי מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת
וּמִכָּל מִינֵי פָגָם אֱמוּנָה, שְׁלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם הִרְהוּר
וְשׁוֹם קִשְׁיָא וְשׁוֹם עֲקֻמִּיּוֹת שְׂבֵלֵב עָלֶיךָ יִתְבָּרֶךְ, וְעַל
הַנְּהֻגוֹתֶיךָ, וְעַל צְדִיקוֹת הָאֱמֶתִּים, וְעַל כָּל סִפְרֵי תוֹרָתְךָ
הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים.

רַק אֲזַכֶּה לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבְצְדִיקוֹת הָאֱמֶתִּים וּבַתּוֹרָתְךָ
הַקְדוּשָׁה וּבְכָל־לִיּוֹת עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל הַקְדוֹשׁ, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאֵמֶת בְּלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל וּנְטִיָּה כָּלֵל,
וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם הִרְהוּר עָלֵיהֶם כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה
לְעַבֵּד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה
שְׁיִתְגַּלֶּה לִּי הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ וַיִּדְעֶת רוּמְמוֹתְךָ יִתְבָּרֶךְ.
וְאֲזַכֶּה לַחֲזוֹת בְּאוֹר פָּנֶי ה'.

וַיִּקְרֵם בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "וּמִבְּשָׂרִי אֶחֱזֶה אֱלֹ-הִ'".
שְׁאֲזַכֶּה לַחֲזוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְלִהְיוֹת שִׁיג גְּדֻלָּתְךָ יִתְבָּרֶךְ, וְלִהְיוֹת
אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה
כְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב. (מבוסס על ליקוטי תפילות א כג)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

יִודַעַ כָּל סִתְרֵי יְצוּרִים, אַתָּה יִדְעָתָ כִּמָּה וְכִמָּה מִיָּנִי
שׁוֹנָאִים וְאוֹיְבִים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, אַתָּה לְבַד יִדְעָתָ
אוֹתָם וְאֵת מַחְשְׁבוֹתָם, וְהֵם חֲפָצִים לְגַרֵּשׁ וּלְהַפִּיל אוֹתָנוּ,
חַס וְשָׁלוֹם, מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת כְּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יִדְעָתָ.
וּלְפִי גִדָּל חֲלִישוֹתָנוּ, אֵין לָנוּ שׁוֹם כֹּחַ לַעֲמֹד כְּנֶגְדָם -
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד,
גְּדוֹלִים בַּתּוֹרָה, גְּדוֹלִים בַּעֲשָׂרָה, גְּדוֹלִים בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאַתָּנוּ, וְאֵיךְ יוּכְלוּ חֲלוּשֵׁי כֹחַ כָּמוֹנוּ לַעֲמֹד
בִּפְנֵיהֶם, וּמֵאֵין נִבְקֵשׁ עֶזֶר לְהִנָּצֵל מֵהֶם, כִּי כָּבֵד הַפִּילוּ
אוֹתָנוּ הַרְבֵּה עַל-יָדֵי מַחְלָקָתָם, כְּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל.
וְעַתָּה מָה נַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, כִּי בְּאַמֶּת אֵין אָנוּ רְאוּיִים
לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,

אֲבָל לְפָנֶיךָ נִגְלָה תַּעֲלוּמַת לְבִי, כִּי אֶף-עַל-פִּי-כֵן, אָנוּ
מִתְגַּעְגְּעִים לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאִם אֲמַנָּם פָּגַמְנוּ בְּכִבּוּדְךָ,
אַתָּה חֲנוּן הַמֶּרְבֶּה לְסֻלָּח.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כג)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

פָּתַח אֶת עֵינֵי שְׁכָלִי וּדְעָתִי בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְהַתְּמִימוֹת
הָאֱמֶתִי, שְׁאֻזָּכָה לִידַע הַיָּטֵב הַדֶּרֶךְ הָאֱמֶת וְהַנֶּכֶן, אֵיךְ
לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת נְאוֹת וְאַמִּתִּיּוֹת, כְּרֻצֹנֶךָ וְכְרֻצֹן
יְרֵאִיךָ הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, אֲשֶׁר גָּלוּ אֵלָיו הַחַדוּשֵׁי תוֹרָה
בְּעוֹלָם. בְּאִפֶּן שִׁיעֲלוּ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְפָנֶיךָ, עַד
שֶׁתַּעֲזֹרֶר רַחֲמֶיךָ בָּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת, וְתִשְׁיַבֵּנִי אֵלֶיךָ בָּאֱמֶת.
עֲזֹרְנִי שְׁאֻזָּכָה לִכְוֹן כּוֹנְנָתָם הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיקִים
הָאֱמֶתִיִּים בְּכָל מָקוֹם שְׁאֵלְמוֹד בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וּלְסֹדֶר
תְּפִלוֹת נְאוֹת וְקְדוּשׁוֹת עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים
וְהַמְרָמָזִים בְּדִבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים בָּאֱמֶת, שְׁאֻזָּכָה לְהַגִּיעַ לָהֶם
מְהֵרָה. וְאֻזָּכָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לְפָנֶיךָ עַל־יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה
שֶׁגָּלוּ הַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים בְּעוֹלָם. עַד שְׁאֻזָּכָה לְהַשִּׁיג
הָעֲבוּדָה הַנֶּאֱמָרָה בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה לְקִים אֶת כָּל הַנֶּאֱמָר
שָׁם, וְתִהְיֶה כָּל עֲבוּדָתִי בְּכָל אוֹתָהּ הָעֵת וְהַזְּמַן עַל פִּי
אוֹתָהּ הַתּוֹרָה. וְאַחֵר כִּךְ אֻזָּכָה לִילֵךְ עִם חַדוּשֵׁי תּוֹרָה
אַחֲרָת, עַד שְׁאֻזָּכָה לִילֵךְ עִם כָּל חַדוּשֵׁי תּוֹרוֹתָם שֶׁגָּלוּ
בְּעוֹלָם, וּלְכוֹן כּוֹנְנָתָם בָּאֱמֶת, וּלְזַכּוֹת לְקִיָּמָם בְּשִׁלְמוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כב.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

דֶּרֶכְךָ אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּרְדָּפִים וּלְרַחֵם עַל הַחֲלוּשִׁים,
חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ, עוֹרֵר חֲנִינוּתֶיךָ עָלֵינוּ, כִּי נִשְׁאַרְנוּ
יְתוּמִים וְאִין אָב, וְאִין מִי יָקוּם בַּעֲדֵנוּ, וְאִין לָנוּ עַל מִי
לְהִשָּׁעֵן, כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׂבֻשְׁמִים, וְעַל זְכוּת וְכַח
הַצְדִּיקִי אֱמֶת שֶׁזָּכּוּ לְשִׁלְמוֹת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה, בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וּלְמַעַנְךָ
וּלְמַעַנָם עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. עוֹרֵר אֶת הַצְדִּיקִי אֱמֶת שִׁימְלִיצוּ
טוֹב בַּעֲדֵנוּ, וְהֵם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, וַיִּמָּשִׁיכוּ אוֹר קְדוּשַׁת
פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים אֵלֵינוּ, וַתִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיהֶם וּמִפְּנֵינוּ כָּל מִינֵי
שׁוֹנָאִים וּמִתְנַגְדִּים אֶל הָאֱמֶת, וְתַכְנִיעַם וְתִשְׁפִּילֵם עַד
עֶפֶר, וְתִתֵּן בְּלִבֵּיהֶם שִׁישׁוּבוּ אֶל הָאֱמֶת, וְתִגְלֶה לָהֶם
הָאֱמֶת בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, בְּאֶפֶן שִׁיזְכוּ גַם כֵּן לִידַע מִמַּעַלֶּת
וּגְדֻלַּת קְדוּשַׁת הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם, וּלְהַתְדַבֵּק וּלְהִתְקָרֵב
לְדַרְכֵיהֶם, וּלְהִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם, וּלְשִׁתּוֹת בַּצָּמָא אֶת
דְּבָרֵיהֶם, וְלַעֲסֹק בִּסְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, לְמַעַן נִזְכֶּה כָּלֵנוּ
לְשׁוּב אֵלֶיךָ בָּאֱמֶת וּבִלְב שְׁלֵם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב.
רַחֵם עָלֵינוּ וּמִלֹּא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר

וְחָרֵב וְרָעַב וְיִגוֹן (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קְמָא כַּג)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לַפִּזּוֹר מִמּוֹן בְּשִׁבִּיל עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה,
וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם מִמּוֹן חָשׁוּב אֲצִלָּנוּ נֶגֶד שׁוּם מִצְוָה.
וְנִזְכָּה לְהוֹצִיא מִמּוֹן הַרְבֵּה בְּשִׁבִּיל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה
וּבְשִׁבִּיל כָּל דָּבָר וְדָבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ הַטוֹב בְּאַמֶּת,
וְלֹא נִרְגִּישׁ בְּלִבֵּנוּ כָּלֵל הַפֶּסֶד הַמִּמּוֹן בְּשִׁבִּיל שׁוּם מִצְוָה
וְדָבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה שֶׁבְּעוֹלָם.

וְנִקְנֶה אוֹתָם בְּדָמִים יְקָרִים וְנִפְזֹר עֲלֵיהֶם מִמּוֹן הַרְבֵּה,
בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה.

וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּרְצוֹנֶיךָ תָּמִיד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן,
וְנִזְכָּה לְאַמֶּת וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה, לְאַנְפִּין
נְהַיִרִין (פָּנִים מְאִירוֹת), לְפָנִים שֶׁל שִׁמְחָה.

וַיִּקְיָם בָּנוּ וּבִזְרַעֲנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב,

”זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה”.

וְנִזְכָּה לְמַדַּת הַבִּטְחוֹן בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, כְּרְצוֹנֶיךָ הַטוֹב,
כְּמוֹ שְׁכָתוֹב,

”בְּטַחוֹ בַּה' עֲדִי עַד כִּי בִי-הִ' צוֹר עוֹלָמִים”.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

תְּמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ שְׂמֵחָה גְדוֹלָה תָּמִיד, וְתָקִים וְתַעֲלֶה אֶת
אֶת הַשְּׂכִינָה (נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל) מִגָּלוּתָהּ מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא
אַחֲרָא (הַצַּד הָאֲחֵר), וְתוֹצִיא מִבִּינֵיהֶם אֶת כָּל הַנְּצוּצוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַחַיּוֹת שְׂמֵמָנָה הֵם מִתְחַיִּים, וְתַשְׁפִּיל
וְתַכְנִיעַ וְתַכְלֶה וְתַבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת (הַתְּאֻוֹת, הַעֲצָבוֹת, וְכו'),
כָּלֵם יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְּנוּ.
וְנִזְכֶּה לְצֵאת מִהֲרָה מִן הַגָּלוּת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, מִגָּלוּת
הַגִּשְׁמִי וּמִגָּלוּת הָרוּחָנִי, וְכָל הַגּוֹיִים יִתְבַּטְּלוּ אֶל יִשְׂרָאֵל,
וְיִכִּירוּ כָּלֵם מַעֲלַת וְקִדְשָׁת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר
בָּהֶם בְּחֵרָתָּ.

וְתַגְדֵּל הַשְּׂמֵחָה בְּכָל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "אֲזַיֵּאמְרוּ
בְּגוֹיִם הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת
עִמָּנוּ, הֵייוּנוּ שְׂמִיחִים". וְיָקִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "כִּי בְשִׂמְחָה
תֵּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּ, הִהְרִים וְהַגְבְּעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
רָנָה, וְכָל עַצֵּי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ כָף". וְנֹאמֶר, "כִּי נָחַם ה'
צִיוֹן, נָחַם כָּל חֲרָבוֹתֶיהָ וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָה כַּעֲדָן וְעִרְבָתָהּ כִּגֹן
ה', שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחִסְדֶּיךָ הַיְקָרִים לְקַבֵּל
תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְלָקִים מִצּוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת הַנִּחְמָדִים מִזֶּהב
וּמִפֶּזָּז רַב.

וּבִכֵּן בָּאתִי לְשַׁחַר פָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי שְׁתַּחֲנֵנוּ וּתְזַכֵּנוּ שְׁנַעֲשֶׂה
כָּל הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה מְאֹד, כְּאֲשֶׁר רָאוּ
לְשִׂמְחָה וּלְשׂוֹשׁ וּלְגִיל בָּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל עֵת שְׁאָנוּ זֹכִים
לָקִים וּלַעֲשׂוֹת אֵיזָה מִצְוָה, אֲשֶׁר כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא
אֲחֻדוּתְךָ וְהַתְּגִלוּתְךָ, וְאָנוּ זֹכִים לְהִתְדַבֵּק בָּךְ וּלְהַכִּלֵּל בָּךְ
ה' אֱלֹהֵינוּ עַל־יְדֵי עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה. מֶה רַב טוֹבְךָ
אֲשֶׁר עֲשִׂית עִמִּי, אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי לִהְיוֹת מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא
גוֹי, וְאַתָּה מְזַכֶּה אוֹתִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת
יְקָרוֹת וְחִבִּיבוֹת. עֲזָרְנוּ שִׁימָשֶׁךְ עָלֵינוּ שִׂמְחָה גְדוֹלָה,
שְׁנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּאַמֶּת בְּעֵת שְׁאָנוּ זֹכִים לַעֲשׂוֹת
מִצְוָה, עַד שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחִדּוּהַ רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד. וְתִגַּן
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחִסְדֶּיךָ הָעִצּוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצְלִלֵנִי מִעַצְבוֹת וּמִרָה שְׁחוּרָה, וְהִסֵּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כד)

רבונו של עולם

זכני שלא אסמך על שכלי כלל, ואפלו בעת שתסיעני
ברחמיך ותשפיע עלי שכל שלם ודעת נכון דקדשה
באמת, לא אסמך על השכל לבד, רק אזכה תמיד
להמשיך אמונה לתוך ברפת השכל.

וכל מה שאזכה להוסיף חכמה ושכל, אזכה להוסיף
אמונה.

ועקר תבונת שכלי יהיה להאמין בך באמונה שלמה,
ואוסיף להתחזק בכל פעם באמונה חזקה ביותר, ואזכה
תמיד להאמין בך ובמצותיך הקדושים ובצדיקיך
האמתיים, באמונה שלמה באמת בפשיטות ובתמימות.
ובכן, תרחם עלינו ברחמים רבים, ברחמים גדולים.
ותזכני לישב ולסדר את דעתי היטב, ותשפיע עלי קדשה
וטהרה ושפע עליונה מהכתר - מהשכל העליון, למען
אזכה על-ידיה להמשיך עלי כח המסדר והמישב את
המחין דקדשה - שלא יצאו המחין שלי מגבולם שמעל
השכל. ואזכה תמיד לשוב הדעת היטב באמת ובאמונה
שלמה, בקדשה ובטהרה כרצונך הטוב (מבוסס ליק' תפילות א כד).

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קְבוּ ~

תַּפְלָה לַגְּבָרִים

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים לְמִצּוֹא זְוֹגָם,
שְׂיִזְכּוּ לְמִצּוֹא זְוֹגָם מְהֵרָה, זְוֹגָם הָאֲמִתִּי, זְוֹגָם הַהֲגוֹן
לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם. וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד לְהִתְעוֹרֵר אֵלֶיךָ בְּשִׁעַת
הַהִתְקַשְּׁרוֹת לְזִכֹּר בְּהִתְכַּלִּית וְהַסּוּף שֶׁל הָעוֹלָם, עַל יְדֵי
שְׁבִירַת כְּלִי־חֶרֶס כְּנֶהוּג בָּעֵת שֶׁעוֹשִׂים הַתְּנָאִים שֶׁל
הַחֲתָנָה. לְזִכֹּר עַל־יְדִיָּזָה בְּשַׁעַר הַחֲרָסִית שֶׁהִיָּה בִּירוּשָׁלַיִם
שֶׁהוּא פֶתַחָה שֶׁל גִּיהֶנֶם, לְמַעַן לֹא יִבְגַּד בְּאִשְׁתּוֹ הַכְּשֵׁרָה,
וַיִּזְהַר מִלְּגַרְשָׁה אֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִמֶּנָּה, וְצָרִיךְ
לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה, כִּי יִזְכֹּר בְּעֵנֶשׁ הַמֶּר שֶׁל גִּיהֶנֶם שְׂיִנָּצֵל
מִמֶּנּוּ עַל־יְדִיָּזָה שְׂיֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִמֶּנָּה. וְכֵן יִזְכִּיר אֶת
עֲצָמוֹ שֶׁאִם תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹבָה כְּרָצוֹנוֹ, שְׂיִהְיֶה זֹהִיר
מִלְּהֶרְבוֹת תְּאוֹתוֹ, וַיִּזְכֹּר שְׂיֵשׁ גִּיהֶנֶם, וַיַּחֲמַל עַל עֲצָמוֹ
וַיִּקְדֹּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּזוּוּגוֹ בְּתַכְלִית הַקִּדּוּשָׁה כְּרָאוּי לְאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי. רַחֵם עָלֵי וְעַל זֶרְעִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִסְבֵּב
בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאֶפֶן שְׂנִזְכֶּה לְמַלְט וּלְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ
מִן הַגִּיהֶנֶם וּמִכָּל מִיָּנִי עוֹנָשִׁים וְדִינִים בָּזָה וּבְכָא (תְּפִילּוֹת ח"ב מו).

ה' אֱלֹהֵי!

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּגֹדֶל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי
מִמְּצוּלוֹת יָם, וְתָשׁוּב וְתַתְּקֵן אֶת שְׁכְלִי, וְתִרְחַם עָלַי
וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת, וּמִכָּל מִינֵי
הִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי רְדִיפַת הַמַּחֲשָׁבָה אַחֵר תֵּאוֹת
וְעִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, חֵס וְשָׁלוֹם, וְתַטְהֵרֵנִי וְתַקְדֵּשְׁנִי
בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה.

הִסֵּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה וְתַבְטִיל הָעֲצָבוֹת מִמֶּנִּי בְּבִטּוֹל גָּמוּר,
וְתִזְכְּנִי לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחֵדוּה גְדוֹלָה
וְעִצּוּמָה.

וְתָשׁוּב וְתַבְנֶה הֵיכְלִי שְׁכְלִי וְאַרְמוֹנִי דַעְתִּי, עַל מִשְׁפָּטוֹ
יֵשֵׁב, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, בְּאַמֶּת וּבִאֱמוּנָה. וְאַזְכֶּה לַעֲלוֹת
מִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ. וְאַזְכֶּה
לַעֲלוֹת לְכָל הַמַּדְרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת עַד תַּכְלִית מַדְרָגָה
הָעֲלִיוֹנָה, כָּל מֵה שְׁאֵפְשֵׁר לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לַעֲלוֹת וּלְהַשִּׁיג
בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר לְכַף יְרֵדָה הַנִּשְׁמָה בְּזֵה הָעוֹלָם מֵרוֹם
הַמַּעֲלוֹת, כְּדִי לְזַכּוֹת עַל-יָדֵי מַעֲשֵׂיָהּ הַטּוֹבִים לָשׁוּב
וּלַעֲלוֹת לְמַעַלָּה לְמִקּוֹר חֲצָבָה, בִּיֵּתֶר שְׂאֵת וְיֵתֶר עוֹ.

ה' אֱלֹהֵי!

חוס וַחֲמַל עָלַי וְזַכֵּנִי לְטוֹבָךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה טוֹב
וּמְטִיב לְכָל, וְאַתָּה חָפֵץ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ וּלְגִלוֹת לָהֶם
אֱלֹהוּתְךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא תְּכֵלִית הַטּוֹבָה שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת.
חוס וַחֲנֻנִי וְתֵן בְּלִבִּי לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּאִפֹּן שְׁאֲזֹכָה
לְשַׁבַּע מִטּוֹבָךָ הָאֱמֶתִי, שְׁאֲזֹכָה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ.
וּמַחֲשַׁבְתִּי תִרְדֹּף לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה,
בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּתְכֵלִית מַדְרָגָה הָעֲלִיוֹנָה דְּקִדְשָׁה
שֶׁבְּכָל הַמַּדְרָגוֹת.

וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגֵאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם,
וְתָשׁוּב וְתִבְנֶה חֲרֻבוֹתֵינוּ וְהִרְסוֹתֵינוּ,
וְתִבְנֶה בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ,
וְתַחֲזֹר וְתִבְנֶה וְתַתְּקֵן כָּל הַבְּנִינִים וְהַהִיכָלוֹת שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כד)

יְהִי רָצוֹן!

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁאֻזָּכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת הַכֹּחַ הַמַּדְמָה
שֶׁבֶלֶב, וְלֹא אֵלָּךְ עוֹד אַחֵר שְׁרִירוֹת לְבִי הָרַע, וְלֹא אֶתוֹר
אַחֵר לְבָבִי וְאַחֵר עֵינַי, רַק אֻזָּכָה לְבַטֵּל כָּל הַתַּאֲזוֹת
הַמַּדְמִיּוֹת וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְכָל הַמְּנִיעוֹת הַבָּאִים מִכֹּחַ
הַמַּדְמָה שֶׁהוּא כֹחַ הַבְּהֻמִּיּוֹת, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד מַעֲשֵׂה
בְּהֵמָה וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲזוֹת הַבְּהֻמִּיּוֹת. וְאֻזָּכָה לְצֵאת
וּלְעֲלוֹת מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבְּחִינַת אָדָם דְּקִדְשָׁה, וְתַעֲלֵנִי
מִהֲרָה מִן הַמַּדְמָה אֶל הַשִּׁכֹּל דְּקִדְשָׁה, וְיִפְתַּח לִי אוֹר
הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדְעָתָה, וְאֻזָּכָה לְהַתְּבוּנָה בְּשִׁכְלִי, עַד
שְׁאֻזָּכָה לְהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שִׁכְלִי מִכֹּחַ אֵל הַפַּעַל, וְאֻזָּכָה
לְהִבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֱמִתִּיִּם בַּתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאֻזָּכָה לְבָנוֹת בְּשִׁכְלִי חֲדוּשִׁים וּבְנִינִים
שְׁלָמִים בַּתּוֹרָה וּבַהֲשָׁגוֹת אֱלֹהוֹת. וְתַזְכֵּנִי לְכָל הַשְּׁלֵשָׁה
בְּחִינּוֹת שֶׁל הַשִּׁכֹּל דְּקִדְשָׁה, שֶׁהֵם שִׁכֹּל בְּכַחַת, וְשִׁכֹּל
הַפּוֹעֵל, וְשִׁכֹּל הַנִּקְנָה. רַחֵם עָלַי שִׁישְׁאָר מִמֶּנִּי שְׁאֵרִית
בְּאָרֶץ לְאַחֵר הַסְּתַלְקוֹתֵי מִן הָעוֹלָם, שִׁישְׁאָר שִׁכְלִי הַנִּקְנָה
בְּעוֹלָם, וְיִתְקַים הַשְּׁאֲרוֹתֵי לְאַחֵר מִיתָתִי עַל-יְדֵי שִׁכֹּל
הַנִּקְנָה דְּקִדְשָׁה שֶׁתַּזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

(מב' ליקוטי תפילות קמא כה)

רבונו של עולם!

עזרני ואמצני וחזקני וסייעני, שאזכה לטהר ולקדש עצמי גם במתן לי, עד שאזכה לעבד אותך גם בדברי הרשות,

שהם אכילה ושתיה וכיוצא.

ואזכה להיות בשלמות גדול בשתי העבודות, בעבודה

פנימית שהוא תורה ומצות ומעשים טובים, ובעבודה

חיצונית שהוא אכילה ושתיה ושאר צרכי הגוף.

ואזכה להיות בקדשה וטהרה בשתי עבודות האלו

בשלמות, ושתי העבודות האלו יתבררו ויודפכו בכל

פעם בקדשה גבוה ביותר, עד שיהיו נעשין בכל פעם

מהחיצונית פנימית, עד שתהיה אכילתי ושתיתי ושאר

צרכי הגוף בקדשה גדולה, בקדשת התורה והמצות.

וקדשת התורה והמצות שלי יודפכו בקדשה גבוה

ובשלמות גדול ביותר.

ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא, ובכל פעם יהיו

נעשין מהחיצונית פנימית, והפנימיות יעלה למעלה

יותר.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כה)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,

תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שִׁיְהִיו כָּל הַמַּאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת
שֶׁלָּנוּ מַאֲכָלִים מְבָרָרִים צָחִים וְזָכִים בְּלִי שׁוּם סִיג וּפְסָלָת
כָּלֵל, וְלֹא יִתְעַרֵּב בְּאֲכִילָתָנוּ שׁוּם תַּעְרוּבוֹת מֵאַחֲיוֹת
הַקְּלָפוֹת כָּלֵל.

וְתִהְיֶה אֲכִילָתָנוּ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּבְקִדּוּשָׁה וּבְטָהָרָה
גְּדוֹלָה, עַד שְׁנוּזָה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַקְּדוּשָׁה לְחִזֵּק אֶת
הַמְּלָאךְ. וְיִתְחַזְּקוּ הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים בְּכַח גְּדוֹל עַל־יְדֵי
תִּקְוָה שִׂמְחָתָנוּ, וְיִמְשִׁיכוּ לָנוּ שִׁפְעַת טוֹבָה וּפְרִנָּסָה טוֹבָה,
מַאֲכָל וּמִשְׁקָה מְבָרָרִים, בְּלִי שׁוּם אַחֲיוֹת סֶטְרָא אַחְרָא
כָּלֵל (הַצַּד הָאֲחֵר – הַיָּפֶךְ הַצַּד הַטוֹב), וְלֹא יִתְּנוּ לָהּ לִינֵק מִהַשִּׁפְעַת
הַנִּמְשָׁכָת לָנוּ כָּלֵל, וְלֹא תִתְעַכֵּב הַשִּׁפְעַת אֲצֵלָם כָּלֵל, רַק
תִּעֲבֹר דֶּרֶךְ דֶּרֶךְ מַעֲבָר לְבַד, וְלֹא יִינָקוּ מִהַשִּׁפְעַת רַק כְּדִי
חַיּוּתָם בְּצִמְצוּם גְּדוֹל.

וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַשִּׁפְעַת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא
יִשְׁלֹטוּ בָּהּ יְדֵי זָרִים.

וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּבְשִׂמְחָתָנוּ לֹא יִתְעַרֵּב זָר.

(מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת תַּנְיִינָא ה).

רבונו של עולם!

זכנו להכניע הרע שבפרט ושבכלל, על־ידי תפלתנו.
ותעזרנו להתפלל במסירות נפש באמת, עד שיתבטל
בשעת התפלה כל חמרנו וישותנו וגופנו המגשם, כמו
שהיה לחסידים הראשונים. וגם נזכה בכחך להכניע
ולבטל כל הרע של התפלות של הרשעים ופושעי
ישראל שאנו מתפללין עמם, ותתן לנו כח לבטל הרע
שלהם ולעשות מהרע כסא (משרת) לקדשה, עד שיהיה
אפר תחת כפות רגלי הקדשה. ותושיענו שנזכה בתפלתנו
לקשר עצמנו בכלל ובפרט עם נפש רוח ונשמה של
שוכני עפר, ונזכה לעורר ולהקיץ אותם בתפלתנו,
שיתפללו כלם עמנו יחד, כמו שכתוב, "הקיצו ורננו
שוכני עפר". ונקשר הדבור של התפלה עם שוכני עפר
בכלל. ובפרט שנזכה לעורר ולהקיץ בתפלותנו כל חלקי
נפש רוח ונשמה שלנו שבאו כבר בגלגול ונתתקנו. וגם
נזכה לעורר ולהקיץ כל הנפשות והרוחות והנשמות
הקדושות של כל הצדיקים שוכני עפר - קדושים אשר
בארץ, לעורר את כלם שיתפללו עמנו. ובזכותם תשמע
תפלתנו ותרחם עלינו למענם

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

לְמַדְנִי בְּאַמֶּת דְּרָכֵי הַתְּבוּדוּת וְהַשִּׁיחָה עִמָּךְ בְּלִשׁוֹן
שְׁמַדְבָּרִים בּוֹ, שֶׁתְּהִיָּה שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ כְּאִשֶּׁר יִדְבֹּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ. הוֹרְנִי בְּאִיזָה דֶּרֶךְ אֲזֻכָּה לְנִצָּח אוֹתָךְ שֶׁתִּשָּׁיב
לְפָנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. כִּי
כָּבֵד גְּלִית לָנוּ שְׁזָה רְצוֹנְךָ שְׁנֻזָּכָה לְנִצָּח אוֹתָךְ. עוֹרֵר
רַחֲמֶיךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה
מִיְּנֵי זְמָרָה, אֲשֶׁר עַל־יָדָם חֵבֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלֹם,
סֵפֶר 'תְּהִלִּים' - מְדַבְּרִי שִׁיחָתוֹ הַקְדוּשִׁים שֶׁשָּׁפַךְ לְפָנֶיךָ
בְּכָל עֵת. אָנוּ בְּטוֹחִים בְּכַח וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלֹם,
וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁסִּדְּרוּ שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת
וְשִׁיחוֹת לְפָנֶיךָ, שְׁנֻזָּכָה גַּם אֲנַחְנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים
אַמֶּתִּיִּם כְּרְצוֹנְךָ הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה מִיְּנֵי זְמָרָה, וְלַהֲתַפְּלֵל
הָרַבָּה וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתֵנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת
וּבְלֵב שָׁלֵם. בְּאַפֵּן שְׁנֻזָּכָה עַל־יָדָם לְנִצָּח אוֹתָךְ בְּכָל עֵת,
שֶׁתַּתְּחִיל וְתִגְמַר מְהֵרָה לְגַאֲלָנוּ גְּאוּלָּה שְׁלָמָה שְׁאִין
אַחֲרֶיהָ גְּלוּת, גְּאוּלָּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמָּמוֹן, שְׁנֻזָּכָה לַעֲשׂוֹת
הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ, וְלַהֲיֹת קְבוּעִים בְּקֻדְשְׁתָּךְ. (מְבוֹסֵס עַל תַּפִּלוֹת ב כב).

יְהִי רָצוֹן!

מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּעֲזָרְנִי לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכוֹנָה
גְּדוֹלָה, וְאַזְכָּה שְׁלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה מִפִּי בְּלֹא
כוֹנָה, וְאַשְׁמַע בְּאָזְנִי וּבִלְבִי אֶת מַה שִּׁיוֹצֵא מִפִּי, וְתַעֲזָרְנִי
לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּמַסִּירַת נֶפֶשׁ. וְתִשְׁמְרֵנִי מִמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת,
וְתִתֵּן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה לְהִכְנִיעַם וּלְבַטְּלָם, שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ
לְתַפְלָתִי כָלֵל. וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי, וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה וְדַעַת וְעֶצֶה
וּגְבוּרָה דִּקְדוּשָׁה, שְׁאֲזָכָה לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל מְקוֹם שֶׁבָּאִים עָלַי
מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת לְבַלְבֵּל, שְׁאֲתַגְבֵּר בָּאלוּ הַמְּקוֹמוֹת, דִּיִּיקָא,
בְּהִתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל וְעֶצוֹם מְאֹד, וּבְמַסִּירַת נֶפֶשׁ בְּיוֹתֵר, עַד
שְׁאֲזָכָה לְשַׁבֵּרם וּלְנַצְחָם וּלְטַהֵר אֶת הַתְּפִלָּה מִכָּל מִינֵי
מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּבִלְבוּלִים. וְאַזְכָּה לְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת נִצּוּצֵי
הַשֶּׁכֶל הָאֱלֹהִי הַמְּלַבְּשִׁין בְּהַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, וְתִתֵּן בִּי כֹחַ
לְתַקְנָם וּלְהַעֲלוֹתָם לְמְקוֹר חוּצָבָם לְהַשִּׁיבָם אֵלַיךְ, וְתִרְחַם
עָלַי שְׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתִי זָכָה בְּלִי שׁוֹם פְּסֻלָּת, בְּאִפֶּן שְׁתּוּכַל
תְּפִלָּתִי לַעֲלוֹת לִנְחַת וּלְרָצוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ, וְתַעֲלֶה
לְהִיּוֹת כְּתֵר לְרֹאשְׁךָ, וְתִתְפָּאֵר בְּתַפְלָתְנוּ, וִיְהִיו לְךָ מִמְּנָה
שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ, אָמֵן (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כו)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

רַחֵם עָלֵינוּ וּבְרַכְנוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִינוּ,

וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסָתְנוּ מֵאֲתֶךָ בְּהֶרְחֶבֶה גְּדוֹלָה בְּקִדְשָׁהּ

וּבְטָהֳרָה.

וְתֵתֵן לָנוּ כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְכָל הַצְטָרְכוּתֵינוּ קוֹדֵם שְׁנִצְטָרֶךָ

לָהֶם.

וְתַצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד מִחֻבוֹת וְהַלּוּאוֹת, כִּי הֵם

מְטָרִידִים וּמַבְלִבִּים אֶת דַּעְתְּנוּ מְאֹד.

רַחֵם עָלֵינוּ מַעֲתָה, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ

הַנּוֹרָאָה לְסֵלֶק כָּל הַחֻבוֹת שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים מִכָּבֶד,

וְהַצִּילֵנוּ מַעֲתָה מִחֻבוֹת וְהַלּוּאוֹת וְלֹא נִצְטָרֶךָ לְלוֹוֹת שׁוֹם

הַלּוּאָה מֵאַחֲרֵים.

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, זֶן וּמִפְּרִנֶּס לְכָל, וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ

לְיָדֵי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלּוּאָתָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נג)

אַנָּה ה'!

חַמַּל עַל שְׁאֲרִית עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַמַּל עַל עַנְיֵי הַצָּאן,
צֹאן נֹדָח וְאִין מְקַבֵּץ.

מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמִטִּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה
עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, וְאָמַר
לְצִרּוֹתֵינוּ דִּי.

זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִנְּאוּף,
וְשָׁמַר צִאֲתֵנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת נִשְׁמָרִים מִכָּל דְּבַר רָע, שֶׁלֹּא נִהְרַהֵר וְלֹא
נִבּוֹא לַיָּדִי טִמְאָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה שֶׁתִּהְיֶה מַחֲשַׁבְתֵּנוּ
קְדוֹשָׁה וְטַהוֹרָה תָּמִיד.

וְתִזְכְּנוּ שְׁיִהְיֶה פָּנֵינוּ מְאִירוֹת כָּל כָּף, עַד שְׁיִהְיֶה לָנוּ כֹּחַ
לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי רְאִית פָּנֵינוּ
לְבַד - שְׁיִהְיוּ פָּנֵינוּ מְאִירוֹת בְּאוֹר פָּנֵי ה' כִּמוֹ אֲסַפְקִלְרִיא
(מֵרָאה) הַמְּאִירָה, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ
בְּתוֹךְ פָּנֵינוּ הַמְּאִירוֹת כִּמוֹ בְּמֵרָאה, וְיִרְאֶה אִיךָ פָּנָיו
מְשַׁקֵּעַ בַּחֲשֹׁךְ, וְיַחֲדֹשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרָיו, וְיֵשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא יט)

רבונו של עולם!

חוס וחמל על כבודך הגדול, ועשה למען ישראל עמך,
ולמען כל הצדיקים שהיו בכל דור ודור.
רחם על פליטת עמך בית ישראל, בעת צרה הזאת,
שאויבנו רוצים שתתפשט חכמת הפילוסופיא בעולם,
ורוצים לצודד נפשות ישראל בדרכיהם ובסברותיהם,
ומתחילים לחנף נערים קטנים אשר אין יודעים בין ימים
לשמאלם, לחנכם בלמוד ספריהם ובלשונות הגויים, אשר
זהו עקר חבלו של משיח, ועל צרה הגדולה הזאת
התנבא דניאל ברוח קדשו, כמו שכתוב: "יתבררו
ויתלבנו ויצרפו רבים, והרשיעו רשעים, ולא יבינו כל
רשעים, והמשפילים יבינו".

אדון עולם, אין מי יעמד בעדנו, חוס וחמל עלינו, יעוררו
רחמיה על בניה, והגן בעדנו, ושמרנו והצילנו, ומלט
נפשינו ואת כל עמך בית ישראל, מן כל דעות וסברות
הרעות והזרות של כל המחקרים והפילוסופים, ותלבש
קנאתך ותעקר ותבטל מחשבתם הרעה מן העולם, וכל
הזדים וכל הכופרים וכל האפיקורסים פרגע יאבדו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כא)

אומר רבי נחמן:

עקר ההתבודדות הוא בליִלה, בַּעַת שְׁהַעוֹלָם
פְּנוּי מִטְרַדַּת הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּי בַּיּוֹם, עַל־יְדֵי
שְׂרוּדָפִין הָעוֹלָם אַחֵר הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא
מְבַטֵּל וּמְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם מִלְּהַתְדַבֵּק
וּלְהַפְּלִל בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

וְאַפְלוּ אִם הוּא בַּעֲצָמוֹ אֵינוֹ טְרוּד, אֶף־עַל־פִּי
כֵּן, מֵאַחֵר שְׁהַעוֹלָם טְרוּדִים אָז, וְרוּדָפִים אָז
אַחֵר הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, עַל־יְדֵיָּזָה קִשָּׁה אָז
לְבֹא לִיְדֵי בְטוּל.

(על פי ליקוטי מוהר"ן קמא תורה נב).

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי

אַתֶּם הַבְּטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל
עַל־יְדֵכֶם, וְאַפְלוּ בְּתוֹקָף הַהִסְתָּרָה שְׁבַתוֹךְ הַסְתָּרָה
בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּטַחְתֶּם שְׂאֵף־
עַל־פִּי־כֵן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זֶרַעְנוּ. וְהִנֵּה עָתָה הִגִּיעוּ
הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָהֶם חֶפֶץ, כִּי אַרְף עָלֵינוּ הַגְלוֹת
וּמִשֹּׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעָבוֹד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדֹלִים, וּמָטָה
יָדֵינוּ מָאֹד. וְהִנֵּה בְּתוֹקָף סוּף הַגְלוֹת הַמֵּר הַזֶּה, וּכְבָּר
הַתְּחִיל לְהִתְנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ, מִיָּמֵי הָאֱלֹהִי הָאֲרִ"י,
זִכֵּר צַדִּיק לְבָרָכָה, וְעַמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִשְׁתוֹקָקִים
וּמִתְגַּעְגְּעִים מָאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל חֲפָצִים לִירְאֶה אֶת
שְׁמֶךָ, בְּהִשְׁתוֹקָקוֹת גְּמָרָץ וְנִפְלָא, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת
מִיָּי קֶדֶם, וְהִנֵּה אֲנִכִּי בְּעֲנִי - מִי אֲנִכִּי לְסַפֵּר צְרוֹת
יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם לְבַד יִדְעַתֶּם אֶת כָּל הַמַּעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל
יִשְׂרָאֵל. אֵךְ בָּאתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֲוֹק עָלַי וְעַל גִּפְשִׁי, עַל
עוֹצֵם רְחוּקֵי מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעוֹצֵם פְּגָמֵי וְעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים
וּפְשָׁעֵי הָעַצְמוּמִים, "וְעַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה
מִיָּם", כִּי אֵין לִי שׁוּם דֶּרֶךְ אֵיךְ לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מז).

יהי רצון!

מִלִּפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, שְׁתֵּשִׁים שָׁלוֹם בֵּין עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל,
עַד שְׁיִמְשֹׁף הַשָּׁלוֹם בֵּין כָּל בָּאֵי עוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם
שִׁנְאָה וְקִנְאָה וְתַחֲרוּת וְנִצָּחוֹן וְקִנְטוּר בֵּין אֶחָד לַחֲבֵרוֹ,
וְכָל אֶחָד יֵדַע בְּאַהֲבַת חֲבֵרוֹ, שֶׁחֲבֵרוֹ דּוֹרֵשׁ טוֹבָתוֹ וּמִבְקֵשׁ
אַהֲבָתוֹ וְחַפֵּץ בְּהַצְלַחְתּוֹ הַנִּצָּחִית, עַד שְׁיִכְלוּ לְהִתְוַעֵד יַחַד,
וַיִּדְבְּרוּ זֶה עִם זֶה, עַד שְׁיִכְלוּ לְעוֹרֵר זֶה אֶת זֶה, לְהַסְתַּפֵּל
עַל עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי, צֵל עוֹבֵר, וַיִּדְבֵּר עִם
חֲבֵרוֹ, מֵהוּ הַתְּכָלִית מִכָּל תַּאֲזוֹת עוֹלָם הַזֶּה, וְהַבְּלִיּוֹ, וְעַל
מָה בָּאֵנוּ לָזֶה הָעוֹלָם הַשֹּׁפֵל. וַיִּרְבוּ לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה
בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, עַד שְׁיַעֲזוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ לָשׁוּב אֵלָיָהּ בְּאַמֶּת,
וְלִהְשָׁלִיף אֶת אֱלִילִי כִסְפוֹ וְאֱלִילִי זָהָבוֹ, וְלֹא יֵלְכוּ עוֹד
בְּשִׁרְיוֹת לֵבָם הָרַע, וְלֹא יִטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצֵעַ, וְלֹא יִרְדְּפוּ
אַחֵר הַמוֹתְרוֹת, וַיִּגְרְשׁוּ הָרוּחַ שְׁטוֹת מִקֶּרְבָּם, וַיִּתְּרֶבָה
הַשָּׁלוֹם בְּעוֹלָם, עַד שְׁיִשׁוּבוּ כָּלֵם אֵלָיָהּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
כְּרִצּוֹנָה טוֹבָה, עַד שְׁיִתְעוֹרְרוּ גַם כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וַיִּכְּרוּ
הָאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתָהּ עֲלֵיהֶם,
וַיִּקְרִי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "כִּי אֲזֶה אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שָׁפָה
בְּרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדּוֹ שְׁכֵם אֶחָד". (תְּפִלוֹת א כו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת מְרִירוֹת לְבָבִי, אֶת מְרִירוֹת מִכּוֹתֵי
הָאֲנוּשׁוֹת, אֶת מְרִירוֹת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, כִּי נַפְשִׁי מָרָה לִי
מְאֹד, וְאֵל מָה אֲדַמָּה וְאֲמַשִּׁיל מְרִירוֹתֵי, מֵרַ מְמֹת, מֵר
מִכָּל מְרִירוֹת שְׂבָעוֹלָם.

וְאַתָּה יָדַעְתָּ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁר לִפִּי עֲצָם חֲלָשׁוֹת
נַפְשִׁי, לִפִּי עֲצָם וְרַבּוּי הַחֹלָאֵת וְהַמְּכַאֲבִים הָרָעִים
וְהַמְּרִים וְהַפְּגָמִים הַעֲצוּמִים, אֵין שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם
שֶׁתּוּכַל לְהוֹעִיל לִי.

וְעַל זֹאת בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנוּנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי, כִּי אֵין
דָּבָר נִמְנָע מִמֶּךָ, וְאַתָּה רֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אֱמֶת, וּבִיָּדְךָ
הַכֹּל וּבִיָּדְךָ כֹּחַ וְגִבּוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. עַל כֵּן,
עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ וְאֶצַּעַק אֵלֶיךָ תָּמִיד,
עַד שֶׁתַּחֲנִנִי וְתַמְתִּיק אֶת מְרִירוֹת רְפוּאָתִי, וְתוֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
אֶת עֵץ הַחַיִּים, לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל מְרִירוֹת הַמִּים הָרָעִים.
וְתַתֵּן לִי כֹחַ וְגִבּוּרָה לְסָבֵל וּלְקַבֵּל עָלַי בְּאַהֲבָה, מַעֲט
הַמְּרִירוֹת שֶׁאֲנִי מְכַרְח לְסָבֵל בְּשִׁבְלִי רְפוּאָת נַפְשִׁי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

עֶזְרָה כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֲפָצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיָּנִי מִתְנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת, וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּל מִיָּנִי חֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת וּבִזְיוֹנוֹת שְׁלָהֶם, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
גָּדֹל הַחֲרָפוֹת וְהַבִּזְיוֹנוֹת שֶׁמִּבְּזִין וּמִחֲרָפִין עֲכָשְׁיוּ אֶת יְרֵאֵי
הַשֵּׁם. חוּס וְהַצִּילֵנוּ מִפִּיהֶם, כִּי דִרְכְּךָ לְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּרְדָּפִים,
וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין נִרְדָּפִים בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַחֲלוּשִׁי כַּח
שְׁבִי־יִשְׂרָאֵל, הַחֲפָצִים וּמִתְאַוִּים וּמִשְׁתוֹקְקִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ,
וְכַחֵם חֲלָשׁ וְדַעְתָּם קִטָּן לְהִתְגַּבֵּר עַל תְּאוֹתָם וּלְכוּף אֶת
יָצָרָם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם מִתְגַּבֵּר הַקְטָרוֹג וְהַשְׁנָאָה מְאֹד.
אֲבָל בְּאַמֶּת אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים גַּם עָלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
יָצָרְנוּ כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ, וְתִשׁוּקֶתְנוּ אֵלֶיךָ וּבִטְחוֹנֵנוּ עַל
רַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ. עֶזְרָנוּ כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם
עָלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ,
וְזַכְּנוּ לִנְצָח אֶת אוֹיְבֵינוּ וּלְהַשְׁפִּילָם עַד עָפָר, וְלֹא יִהְיֶה
לָהֶם שׁוּם כֹּחַ לְמַנֵּעַ, אוּ לְבַטֵּל אוֹתָנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, מְשׁוּם
דְּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה, וְלֹא מְשׁוּם דְּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָה הַטּוֹב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אָב הַרְחֵמְנוּ וְהַחֲסֵד, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאֵזְכָּה לְמַדַּת
הַחֲסֵד דְּקִדְשָׁהּ, וְאֵזְכָּה לְאַחֲזוֹ וּלְהַתְדַבֵּק בְּמַדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיא עוֹשֶׂה חֶסֶד כָּל יָמָיו.
וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַכְנִיס אוֹרְחִים הַגּוֹנִים בְּתוֹךְ
בֵּיתִי, וַיְהִי בֵּיתִי בֵּית וַעַד לַחֲכָמִים, שְׁאֵזְכָּה לְהַכְנִיס
אוֹרְחִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם לְתוֹךְ בֵּיתִי,
וְאֵזְכָּה לְקַבֵּלם בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבִכְבוֹד גָּדוֹל וּבְשִׂמְחָה
רַבָּה, וְתִזְכְּנוּ לַעֲמֹד לִפְנֵיהֶם וּלְשַׁרְתָּם וּלְשַׁמְשֵׁם בְּעֶצְמִי,
בְּכָל מִינֵי שִׁרְוֹת וְשִׁמוּשׁ.

וְאַהֲיָה תַּמִּיד כָּבוֹשׁ תַּחַת יָד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים צַדִּיקִים
אֲמִתִּיִּם, עַד שְׁאֵזְכָּה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּמַדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, לְהִיּוֹת שָׁלֵם בְּמַדַּת הַחֲסֵד בְּאַמֶּת.
וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְאַמוּנָה שְׁלָמָה וּלְעֲנוּהָ אֲמִתִּית, וְאֵזְכָּה
לְהִרְגִישׁ שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת.

וְתִצְלִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, וְתִתֵּן לִי כֹחַ
לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת לְנֶצַח
אוֹתָם וּלְהַשְׁפִּילָם עַד עָפָר. (מבוסס על ליקוטי תפילות-קמא כח).

רבונו של עולם

אתה ידעת את המחשבות אשר חושבים ויועצים עלינו
אויבנו בכל עת, "על עמך יערימו סוד ויתעצו על
צפוניך". "אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל
עוד". מלא רחמים הביטה בעניינו כי רבו מכאובינו
וצרות לבבינו, וראה את עמך ישראל מרודים, ואין עוזר
ואין סומך. עשה למענך, עשה למען הצדיקים אמתיים
שוכני עפר. עשה למענך והושיענו. ותטה לב המלכות
והשרים והיועצים, עלינו לטובה, ותבטל כל מחשבותם
הרעות שיש להם על ישראל עמך הקדוש. ותבטל
ברחמך כל הגזרות רעות וכל הפקדות שאינן טובות
לישראל, ותהפך לב כל המלכים והשרים עלינו לטובה
תמיד. כי אתה ידעת ה' אלהינו, כי אין מי שיעמד בעדנו
עתה בעת צרה הזאת, כי אם רחמך הרבים לבד. זכנו
ברחמך הרבים שיזדכך קול רנתנו, עד שנזכה להמתיק
כל הדינים ולבטל כל הצרות וכל הגזרות מעלינו ומעל
כל עמך בית ישראל, עלידי הנגונים לבד, שתשמע קול
רנתנו ויערב לך רנונו, ותרחם עלינו ותושיענו.)

מבוסס על ליקוטי תפילות-קמא כו).

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי

עוֹרָה לָמָּה תִּישָׁן, אֵיךְ תִּוָּכְלוּ לְסָבּוּל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוֹמוּ
וְהַתְּעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אָמֶת לְהַסְתַּכֵּל וּלְרַאוֹת
בְּמִרְיוֹת צָרוֹת נַפְשָׁנוּ, "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר". קוֹמוּ
יְשִׁינֵי מַכְפֵּל (מִעֵרַת הַמַּכְפֵּל) לְסַעֲדֵינוּ. צְדִיקֵי יִסּוּדֵי עוֹלָם,
קוֹמוּ בְּעִזָּזְתָּנוּ בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, חוֹסֵי וְחִמְלּוּ עַל כָּל עֵדֶת
יִשְׂרָאֵל, וּבִתְוֹכֶם עָלֵי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם הַמֵּלֵא חֲטָאִים מִכָּה
רָגֵל וְעַד רֹאשׁ. אַתֶּם יֹדְעֵתֶם אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מִצָּאתָנוּ מִיּוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הַנֵּה, כָּל מֶה שֶׁעָבַר עַל
כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לֵיּוֹת וּבִפְּרִטִּיּוֹת, מֶה שֶׁעָבַר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, וּבִפְּרִט מֶה שֶׁעָבַר עָלֵי מִיּוֹם שֶׁבִּרְאֵת אוֹתִי. מֶה
אֶתְאוּנוּ, מֶה אֲדַבֵּר, וּמֶה אֶצְטַדֵּק. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב
הַצְּדִיק הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וּבְלֵב
כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים, לְבַל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וְיַעֲמְדוּ
בְּעַדִּי לְמַלְצֵי יוֹשֵׁר, לְהַפּוֹךְ בְּזִכּוֹתֵי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצּוֹא בִּי
נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְיַמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדִּי שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלָיָהּ, וְתִתֵּן
בִּי לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה תִּתֵּן בְּקִרְבִּי, שֶׁאֲזַכֶּה לְהַתְּעוֹרֵר
בְּאַמֶּת לְשׁוּב אֵלָיָהּ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. (מ' לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנְיִנָא מִז).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

כִּבְרַת עֲזָרָתָּ בְּעוֹלָם כְּמָה וְכְמָה צְדִיקִים וְחַסִּידִים וִירָאִים
וְתַמִּימִים וְכַשְׁרִים וּבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה הִרְבֵּה שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם עַד
הַנֶּה. אֲשֶׁר עֲזָרְתָּם בְּרַחֲמֶיךָ, לְשִׁבְרֵי וּלְכַבֻּטֵּל הַבְּלִי הָעוֹלָם
הַזֶּה, וְלַצָּאָת מֵאַפְּלָה לְאוֹרָה, וּגְאֻלָּתָם וּפְדִיתָם בְּרַחֲמֶיךָ
וּבִזְרוּעַ עֲזָרָה מְגִלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, עַד שֶׁזָּכּוּ לְמָה שֶׁזָּכּוּ. כִּי לֹא
רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ לֹא הָיָה לָהֶם כַּח לַעֲמֹד כְּנֶגֶד מְצוּלַת יָם
שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, כִּמּוֹ שֶׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם
לְבִרְכָּהּ, "בְּכָל יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו, וְאֵלֵּמָּלָא
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ הָיָה נוֹפֵל בִּידּוֹ". זֶכֶה אוֹתִי גַם-כֵּן
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, רַחֵם עָלֵי בְּרַחֲמִים
נִפְלְאִים, בְּרַחֲמִים חֲדָשִׁים שֶׁלֹּא נִתְּגַלּוּ עַדִּין מֵעוֹלָם, בְּזִכּוֹת
הַצְדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזָכָה
מַעֲתָה לְשׁוּב לְדֶרֶךְ הַחַיִּים בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְאֵל תִּנְחֵנִי
לְתַעֲוֹת עוֹד בְּדַרְכִּים נְבוֹכִים וּמְבַלְבְּלִים שֶׁאֵינָם כִּרְצוֹנְךָ,
וְלֹא אֵלֶּךְ עוֹד חֲשָׁכִים. אֵל תִּתְּעֵנִי ה' מְדַרְכֶּיךָ אֵל תִּקְשִׁיחַ
לְבִי מִיִּרְאָתְךָ, כִּי מִמָּךְ הַכֹּל. אֲבִטָּח בְּשֵׁם ה' וְאֶשְׁעֶן

בְּאַלֹהֵי. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תְּצִילֵנִי בְּכָל עֵת מִרְבוּי שְׁתִּיתִי הֵינִי וּשְׁאָר מְשָׁקִים
הַמְשֻׁכָּרִים, שֶׁלֹּא אֲשַׁתָּה לְעוֹלָם יוֹתֵר מִהִמָּדָה וְלֹא אָבֹא
לְיָדֵי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֵצָם רַעַת
הַשְׁכָּרוֹת הַמְטָרִיד וּמַעֲבִיר אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, כִּי
עַל־יָדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין אֶת כָּל הָאֲזֵהָרוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא מְלַבֵּשׁ אֶצְלֵינוּ בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר אֶצֶל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמְזַכֵּיר וּמְזַהֵר אֶת כָּל אֶבֶר
וְאֶבֶר לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂה וּלְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַשְּׂיָכָה לְכָל
אֶבֶר וְאֶבֶר. זָכֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לָכוֹן אֶת הַמָּדָה שֶׁלֹּא
נִשְׁתָּה כִּי אִם מַעֲט כְּדֵי לְרוֹמֵם דַּעַתָּנוּ וּלְהַרְחִיב שְׂכָלָנוּ
וּלְבָנוּ, בְּאִפֹּן שְׁנוּכָה עַל־יָדֵי מַעֲט הַשְׁתִּיָּה לְהַרְחִיב
וּלְהַגְדִּיל הַחֲסָדִים שֶׁדַּעַתָּנוּ מְלַבֵּשׁ בָּהֶם, שְׁנוּכָה עַל־יָדֵי
מַעֲט הַשְׁתִּיָּה לְהִיּוֹת בִּשְׂמִיחָה וּבִטּוֹב לֵבָב בְּאַמֶּת, בְּאִפֹּן
שְׁנוּכָה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת עַל־יְדִיָּזָה, וּלְזָכֹר עַל־יְדִיָּזָה
יוֹתֵר אֶת כָּל הָאֲזֵהָרוֹת בְּכָל אֶבֶר וְנִתְעוֹרֵר לְקַיֵּם אֶת כָּל
הַמִּצְוֹת הַשְּׂיָכִים לְכָל אֶבֶר. וְתַפְתָּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַנִּינָא כג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַפְנוּ לְשִׁיר וּלְנֶגֶן נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְשִׁמְךָ בְּאַמֶּת,
עַד שְׁנֹכַח לְכָל עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר
תְּהִלִּים. וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אֶחָד לַחֲבֵרוֹ, וּבֵין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁנָאָה וְקִנְיָאָה וְתַחֲרוּת וְקִנְטוֹר בֵּין
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְעוֹלָם, עַד שִׁיִּמְשֹׁף שְׁלוֹם בֵּין כָּל בָּאֵי
עוֹלָם, עַד שִׁיִּכְלוּ כָּל אֶחָד לְהַסְתַּכֵּל עַל תְּכִלְתּוֹ הַנִּצְחִי
וְלֹא יִבְלֶה יָמָיו לְהִבָּל וּלְרִיק. וְנִזְכֶּה שְׁתִּרְפָּאֵנוּ רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִסִּיר מִחֲלָה מִקֶּרְבָּנוּ וְתִשְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּמִמּוֹנֵינוּ,
וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְלֹא יִהְיֶה גִזְלוֹת
בֵּינֵינוּ, וְלֹא יַעֲלֶה קִנְיָאֵת אָדָם עָלֵי וְלֹא קִנְיָאֵת עַל אֲחֵרִים.
וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסוּתֵינוּ קֹדֶם שְׁנִצְטָרֶךְ לָהֶם. וְתִזְכֶּנוּ שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם בְּתוֹרָתֵינוּ בְּלֹא קִשְׁיוֹת, וְנִזְכֶּה לְהִבִּין הֵיטֵב
בְּמַהֲרֹת גָּדוֹל בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּלְמַד שֵׁם, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכֶּנוּ
לְחַדֵּשׁ תָּמִיד בְּאוֹרִים וְחִדּוּשִׁים אֱמֵתִיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה.
וְנִזְכֶּה לְכָל בְּחִינּוֹת שְׁלוֹם בְּתִכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, עַד שְׁנֹכַח
לְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְעַבְדֹתְךָ, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ
וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאִמָּה וּבִבְרָאָה וּבְאַהֲבָה (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת-קִמָּא כ"ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְּנִי לְהֶאֱמִין בָּךְ וּבַצְדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּם, וְלֹא יָבֹא בְּדַעְתִּי
שׁוּם הִרְהוּר וּמַחְשָׁבָה לְהִרְהֹר אַחֲרֵיהֶם, וְלֹא אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם
שׁוּם דְּבוּר כְּנֶגֶד כְּבוֹדִם. רַק אֶזְכֶּה לְכַבֵּד בְּכָל מִינֵי כְבוֹד
וּיְקָר וְתִפְאָרֶת.

וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא יִהְיֶה נִשְׁמָע לְאָזְנִי שׁוּם דְּבַרִּי תוֹרָה
הַיּוֹצֵאִים מִפִּי תִלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְכַשְׂרִים.
וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲדוּשֵׁי וּבִאוּרֵי תוֹרָה הַנִּמְשָׁכִין דֶּרֶךְ
הַקְּלָפוֹת עַל-יְדֵי הַשִּׁדְיִן (בְּעֵלֵי דְמִיוֹנוֹת), שֶׁיֵּשׁ לָהֶם תוֹרָה
נִפְיָלָה.

וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶשְׁמַע לְעוֹלָם שׁוּם בִּאוּרֵי וְחֲדוּשֵׁי
תוֹרָה מֵאֵלּוּ הַתּוֹרוֹת הַנִּפְּלוּת הַנִּמְשָׁכִין דֶּרֶךְ הַקְּלָפוֹת,
וְלֹא יִכְנָסוּ דְּבָרֵיהֶם בְּאָזְנִי וּבִלְבִי כָּלֵל.

וְתַעֲזָרְנִי שֶׁיִּהְיוּ נִמְשָׁכִין לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמִתִּיִּם דֶּרֶךְ
הַקְּדוּשָׁה, וְאֶזְכֶּה תָמִיד לְהִמָּשֵׁךְ בְּדַעְתִּי וּלְקַבֵּל חֲדוּשֵׁין
דְּאוּרֵיתָא אֱמִתִּיִּם מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיּוֹן דֶּרֶךְ הַקְּדוּשָׁה, בְּלִי
שׁוּם אַחִיזַת הַקְּלָפוֹת כָּלֵל.

(מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת קִמַּח כ"ח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְּנִי לַעֲזֹב מַעֲתָה דְרָכֶי הָרַע וּפְעֻלֹתִי הַמִּגְנוֹת וּמַחֲשָׁבוֹתִי
הַמְבַלְבְּלוֹת מְאֹד מְאֹד.

וְאַזְכָּה מַעֲתָה לְצַמְצֵם אֶת דַּעְתִּי וּלְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְקֶשֶׁר
אֲמִיץ וְחֹזֶק אֱלִיף תָּמִיד, וְלֹא אֲנִיחַ אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי
לְהִתְחִיל לְהַטּוֹת לְשׁוֹם דְּבַר תַּאֲוָה, וְלֹא לְשׁוֹם בִּלְבּוֹל.
וְאַזְכָּה לְסוּר מֵרַע בְּאַמֶּת, בְּמַחֲשָׁבָה וּבְדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה,
וּלְכֹסֶף וּלְהַשְׁתַּוְּקָק אֱלִיף תָּמִיד בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה,
וּלְהִרְגִיל עֲצָמִי בַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
וּמִמּוֹן, לְמִסֵּר הַכָּל אֱלִיף וּלְהַפְקִיר הַכָּל בְּשִׁבְלִי רְצוֹנְךָ
הַטוֹב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! תִּזְכְּנִי לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם לְעוֹרְרָם
לְעַבּוּדָתְךָ, אוֹ בְּשִׁבְלִי עֲנִין שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ,

וְתַמְשִׁיךְ טוֹב מֵאַתָּה לְכָל דְּבָרִי, בְּאִפֶּן שִׁיְהִיו דְּבָרֵי תָּמִיד
דְּבוּרִים הַנִּשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים בְּעֵינַי כָּל, וְלֹא אֲדַבֵּר דְּבָרִים
בְּטָלִים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵי יְהִיו דְּבוּרִים טוֹבִים, דְּבוּרִים
שְׂיָבֵא מֵהֶם תּוֹעֵלַת גְּדוֹל לְשִׁמְךָ וּלְעַבּוּדָתְךָ בְּאַמֶּת,
דְּבוּרִים הַנִּשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים, שְׂאֲזָכָה לַפֶּעַל עַל יָדָם
דְּבָרִים שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִטָּתֵנוּ וְעַל פְּלִטַּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַקִּימֵנוּ מִהֲרָה מִנְּפִילֵינוּ הַגְּדוֹלָה
וְהָעֲמוּקָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה וְנִפְּלֵנוּ בְּגִלוֹת
גְּדוֹל מְאֹד זֶה כִּמָּה שָׁנִים, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנוֹת, בְּכָלֵל וּבִפְרָט.

סוּמָךְ נוֹפְלִים, חוֹס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְסִמָּךְ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, וִיקָיָה בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֹתַי
לִי, כִּי נִפְּלֵתִי - קָמְתִּי, כִּי אֶשֶׁב בַּחֲשֹׁךְ ה' אֹר לִי".
"שְׁלַח יְדֶיךָ מִמָּרוֹם פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי
נֹכַר".

וְהוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שִׁירְדָּתִי
וְנִפְּלָתִי עַד הַנָּה, וְנִתְרַחֲקָתִי מִמָּךְ וּמֵעֲבוּדָתְךָ מְאֹד.
חוֹסָה עָלַי, כִּי אַתָּה יֹדַעַת כִּי אֵין מִי שִׁיעֲמַד בַּעֲדֵנוּ
בְּנִפְּלִיתֵנוּ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים, וְאֵין מִי
שִׁיוָּכַל לַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ לְהַקִּים אוֹתָנוּ מִנְּפִילוֹתֵינוּ, כִּי אִם
אַתָּה לְבַד. וְתִקֵּים בָּנוּ "נִפְּלָה, וְלֹא תוֹסִיף לְפוֹל עוֹד -
קוּם בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט).

רבונו של עולם

עזרנו ברחמיך הרבים, שנזכה לעשות משא ומתן
באמונה, ותצילנו תמיד מכל מיני גזלות - שלא נגזל ולא
נעשוק את חברינו לעולם אפלו שזה פרוטה,
ולא נגע בממון וחפצי חברנו כלל, ולא נחמד שום דבר
אשר לרענו.

ותעזרנו ותושיענו, שבכל עת שנעסק במשא ומתן, יהיה
כל פונתינו בעסק המשא ומתן רק לשמך ולעבודתך
באמת, ונזכה לכוון בכל דבור ודבור ובכל הלוח והלוח
שנדבר ונלח בשעת המשא ומתן, בכלם נכוון תמיד בכל
עת, שכל פונתנו בעשיית המשא ומתן כדי שנזכה לתן
צדקה על ידי הרוח שנרויח בזה המשא ומתן, וכל עסקנו
וחפצנו במשא ומתן יהיה רק בשביל זה לבד באמת,
בשביל שנזכה לתן צדקה מהרוח של המשא ומתן הזה.
ותעזרני ותושיעני, שנזכה לזכר זאת תמיד ולכוון זאת
בכל עת, בכל הלוח והלוח ובכל דבור ודבור ובכל
תנועה ותנועה של המשא ומתן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא כט).

”כִּאֵיל תַּעֲרַג

עַל אִפְיָקִי מִיָּם כֵּן נִפְשִׁי תַּעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים.”
צִמְאָה נִפְשִׁי לֹא-לֵהִים לֹא־חַי, מְתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנַי
אֱלֹהִים. כִּי אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ גְדֻלָּתְךָ, כִּי לְגְדֻלָּתְךָ אֵין חֶקֶר
וְהִשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ מְרֹמֶם וּמִנְשָׂא מְאֹד, כִּי אֵין מַחֲשָׁבָה
תּוֹפֶסֶת בְּךָ כָּלֵל.

אָבֵל מַעֲצָם רַחֲמָנוּתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה חֲפִיץ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ,
צִמְצֻמָּת הַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ בְּכַמָּה צִמְצוּמִים שׁוֹנִים, מְשֻׁכֵּל
עֲלִיוֹן לְשֻׁכָּל תַּחְתּוֹן, וְנִתְּתָ כֹחַ לְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם לְהַשִּׁיג
הַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ וִידִיעַת רוּמָמוּתְךָ, וְחֲנֻנְךָ אוֹתָם דְּעָה בִּינָה
וְהַשְׁכָּל, אֲשֶׁר בְּעֵצָם בִּינָתָם יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַכְנִיס הַשְׁגַּת
אֱלֹהוּתְךָ גַּם בְּדַעַתְנוּ הַפְּחוּתָהּ, כֹּאֲשֶׁר גָּלִיתָ אֱלֹהוּתְךָ עַל-
יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ, אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם (49) שְׁעָרֵי טְמֵאָת
מִצְרַיִם וְהַכְנִיסָנוּ בְּמִצְרַיִם קֹדֶשׁ, וְקָרַב אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ
וּלְעַבְדוּתְךָ, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, שֶׁהֵם שְׁעוּרִים
וְצִמְצוּמִים לְהַשִּׁיג עַל יָדָם הַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ - עַל-יְדֵי כָל
מִצְוָה וּמִצְוָה וְעַל-יְדֵי כָל אוֹת וְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. זִכְנֵי לְהַשִּׁיג
אֱלֹהוּתְךָ אֲשֶׁר לְכָךְ נּוֹצַרְתִּי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ל.).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

מֵלֵא רַחֲמִים, אֲתָה הוֹדַעְתָּנוּ שְׁכֵל הַתְּקוּנִים וְכָל הַתּוֹרָה
כְּלָה וְכָל תְּקוּן הָעוֹלָמוֹת, הַכֹּל תְּלוּי בְּתִקּוּן הַבְּרִית קֹדֶשׁ
שֶׁהוּא יְסוֹד הַכֹּל. אָבֵל מִגְדֹּל הַהִתְגַּבְּרוֹת שֶׁהִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ
הֵיָצַר הָרַע מִנְעוּרֵנוּ, פָּגַמְנוּ הַרְבֵּה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי
פָּגַמְנוּ כְּאִשֶּׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנַפְשׁוֹ, עַל כֵּן אֵין לִי
עֲתָה שׁוּם דְּבוּר אֵיךְ לְדַבֵּר בְּזֶה, אֵךְ כִּכֵּר הִזְהַרְתָּנוּ
וְהִזְקַתָּנוּ לְנִצָּח, לְזַעַק וְלַצַּעַק אֵלֶיךָ תָּמִיד, יְהִיָּה אֵיךְ
שְׂיִהְיָה. עַל כֵּן בָּאתִי לְשִׁטּוֹחַ כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וּישׁוּעָתְךָ,
שֶׁתְּעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזֹכָה מֵעַתָּה לְקֹדֶשֶׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת
בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.

חֹסֶם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְלִמְדֵנִי וְהוֹרֵנִי דְרָכֶי
עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת הַגְּלוּיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת בְּסִפְרֵי
צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתֹאִיר עֵינַי דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי בְּכָל עֵת,
בְּאִפֵּן שְׁאֲזֹכָה לְהִתְרַחֵק מִתְּאוּהָ הַזֹּאת וּמִהַרְהוּרֵים הָאֵלֶּה,
וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֶם בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְגִרְשָׁם וּלְבַטְלָם
מִמֶּנִּי לְגִמְרִי, בְּאִפֵּן שְׁאֲזֹכָה מֵעַתָּה לְקֹדֶשֶׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת חֵב מ"ב).

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קִנּוּ ~

”הִבֵּט מִשָּׁמַיִם”

וְרָאָה מִזֶּבֶל קֹדֶשׁ וְתַפְאֶרֶת, אִיָּה קִנְאָתָךְ וּגְבוּרָתָךְ,
הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הַתֹּאפְקוּ”.

כִּי אַתָּה אָבִינוּ, כִּי אֲבִרָהֶם לֹא יִדְעֵנוּ, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִפְרִנּוּ,
אַתָּה ה' אָבִינוּ גִּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶיךָ.

לָמָּה תִּתְעַנּוּ ה' מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתָךְ, שׁוּב
לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂבִיטִי נִחַלְתָּךְ.

לְמַצָּעַר יִרְשׁוּ עַם־קֹדֶשְׁךָ, צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקֹּדֶשְׁךָ.

וְעַתָּה ה', אָבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדְךָ כָּלֵנוּ.

אֶל־תִּקְצֹף ה' עַד מָאֵד וְאַל לָעַד תִּזְכֹּר עֲוֹן, הֵן הִבֵּט נָא
עֵמֶךָ כָּלֵנוּ. עָרִי קֹדֶשְׁךָ הָיוּ מִדְּבָר, צִיּוֹן מִדְּבָר הָיְתָה,
יְרוּשָׁלַיִם שְׁמָמָה.

בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתַפְאֶרֶתנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ, הָיָה לְשֹׁרֶפֶת
אֵשׁ וְכָל־מַחֲמִדֵּינוּ הָיָה לְחֹרֶבָה.

הַעֲלֵ־אֵלֶּה תִּתְּאֶפֶק ה', תַּחֲשֶׂה וּתְעַנֵּנוּ עַד־מָאֵד.

(מתוך תקון חצות)

רבונו של עולם!

זכני לעזות דקדושה, כדי שאזכה לקבל ולהמשיך עליידי
זה חדושי תורה אמתיים. כי אתה גלית לנו עליידי
חכמיה הקדושים, אשר אי אפשר לזכות לתורה הקדושה
כי אם עליידי עזות דקדושה. וגם הודעת לנו גדל עצם
הפגם של עזות דסטרא אחרא (של הצד האחר). כי העי
פנים הם המתקעד (974) דורות שאין להם שום חלק
בתורת משה. על כן באתי לחלות פניך ה' שתחנני מאתך
דעה בינה והשכל, לידע תמיד איך להתנהג עם העזות,
באפן שאנצל תמיד מעי פנים ומעזות פנים, ותשמרני
מכל התורות והחדושים של הקלפה הנקראים פסילים,
הנמשכין מעזות דקלפה. ותמשיך עלי כח וגבורה דקדושה
להתקרב לעבודתך באמת. ואזכה לחדש חדושים אמתיים
הנכללים בתורת משה. ותשפיע עלי עזות בתפלה,
שאזכה להתחזק מאד בכל עז ותעצומות. ואחזק לבבי
לקוות ולצפות לרחמיה. ואעז פני נגדה לבקש על כל
מה שחסר לי בעבודת ה', ולא אבוש ולא אכלם לבקש
מלפניך גדולות ונוראות, שתעשה עמי פלאי פלאות.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אָתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה חַטָּאִים עָשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
עַד אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ מֵהֶם כִּמָּה וְכִמָּה חַבִּילוֹת חַבִּילוֹת שֶׁל
עֲבֵרוֹת. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּסְלַח וּכְפָר לָנוּ כָּל הָעֲוֹנוֹת
הָרָאוּנוּ שֶׁבְּכָל חַבִּילָה וַחֲבִילָה, וְתַעֲבִיר רָאוּנוּ רָאוּנוּ,
בְּאִפֶּן שֶׁכָּל הָעֲוֹנוֹת הַנִּשְׁאָרִים שֶׁבְּכָל חַבִּילָה וַחֲבִילָה
יָשׁוּבוּ אֵלֶיךָ, וְלֹא יִקְטְרְגוּ עוֹד עָלֵינוּ כָּלֵל. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְתַחֲזוֹר וְתַתֵּן אוֹתָם עַל הָרָאוּנוּ לְעֲוֹנוֹת רָאוּנוּ, שֶׁהוּא
עֹשֶׂה - הוּא אֲדוֹם, אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בְּגָלוֹת אֲצִלוֹ. אֲשֶׁר הוּא
הַגּוֹרֵם הָרָאוּנוּ לְכָל הָעֲוֹנוֹת הָרָאוּנוּ וְהָאֲחֵרוֹנִים, עַל־
יְדֵי עֲצֵם הַגָּלוֹת הַמֵּר שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר
כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל, אֲשֶׁר כִּמְעֻט בְּכָל יוֹם מוֹצִיאִין הַדָּמִים
(הַמִּמּוֹן) מִקְרֹב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי רַבּוֹי הַמָּסִים וְאֲרֻנוֹת
וְהַגְזִילוֹת וְהַשְׁחָדִים שֶׁמוֹצִיאִין מֵעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֹאת
הִיא בְּעוֹכְרָנוּ, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה בָּאנוּ לְכִמָּה וְכִמָּה עֲוֹנוֹת.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁיִּרְדְּנוּ בָּהֶם,
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְפַעוֹל אֲצִלְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר
בְּחֻקֶּיךָ נִלְךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ נִשְׁמַר. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַנִּינָא מַח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, וְאַתָּה יוֹדֵעַ עֵצָם הַבְּלוּלִים הָרַבִּים
וְעָרְבוּב הַדַּעַת הַמְרֻבָּה מְאֹד שָׁבָא עָלֵינוּ בְּשַׁעֲהָ שְׁאֲנוּ
עוֹמְדִים לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִים לְדַבֵּר אֶפְלוּ
דְּבוּר אֶחָד כְּרָאוּי, וְכָל הַבְּלוּלִים וְהָעָרְבוּב הַדַּעַת שִׁישׁ
לִי בְּאִיזָה פַּעַם בְּכָל הַיּוֹם כָּלוּ, כֻּלָּם בָּאִים אֵלַי בְּשַׁעַת
הַתַּפְלָה דּוֹקָא, וְרוֹצִים לְבַטֵּל תַּפְלָתִי, וּמַחֲמַת זֶה תַּפְלָתִי
מְעַרְבֶּבֶת מְאֹד בְּכִמָּה מִיָּנִי פְסֻלָּת וְעָרְבוּב הַדַּעַת וּמַחֲשָׁבוֹת
זָרוֹת וּפְנִיּוֹת מִן הָאֻמָּת, וּבְלוּלִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּלִי
שִׁיעוּר, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַה לַּעֲשׂוֹת, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים אִיךָ
לַעֲמֹד נֶגֶד הַבְּלוּלִים הָרַבִּים הָאֵלֶּה.

חוּס וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמְלִטֵנִי, וְהַצֵּל אֶת תַּפְלָתִי מִכָּל
מִיָּנִי עָרְבוּב הַדַּעַת, וּמִכָּל מִיָּנִי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְהִרְהוּרִים
וּבְלוּלִים שֶׁבְּעוֹלָם.

וְעֲזֹרְנִי וְזַכֵּנִי שְׁאֶקְשֶׁר אֶת מַחֲשַׁבְתִּי בְּדְבוּרֵי הַתַּפְלָה בְּקֶשֶׁר
אֲמִיץ וְחֹזֶק, עַד שֶׁאֶזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל בְּכוֹנֶת הַלֵּב,
וְתִהְיֶה תַּפְלָתִי וְתַחֲנָתִי וּבִקְשָׁתִי זָכָה וְנִכּוֹנָה בְּרָה וְנִקְיָה
מִכָּל סִיג וּפְסֻלָּת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא ל.)

בס"ד

לא תהיה פניני אהבתך נובע

**בִּי הַנֶּשֶׁם יִתְבַּרְךָ גָּדוֹל מְאֹד
וְלִגְדָּלְתוֹ אֵין חֶקֶר.
וַיֵּשׁ עֲנָיו שְׁמַת־הַפֶּה הַכֹּל לְטוֹבָה**

(ל. עצות התחזקות לו')

רבונו של עולם!

עֲשֵׂה עָמִי פְּלֹאִי פְּלֹאוֹת, וְתוֹצִיאֲנִי וְתַעֲלֵנִי מֵעַתָּה חַיֵּשׁ קָל
מִהָרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהַיְרִידוֹת שִׁירְדָתִי עַד הֵנָּה, וְתִקְרַבְנִי
בְּכָל מִינֵי הַתִּקְרָבוֹת, וְתִרְחַם עָלַי בְּכָל מִינֵי רַחֲמָנוּת,
וְתִקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְצַדִּיק גָּדוֹל אֱמֶתִי, לְהִרְבֵּה
הָאֱמֶת דִּקְדוּשָׁה גָּדוֹל בְּמַעֲלָה שְׂיִישׁ לוֹ כֹּחַ לְהַכְנִיס
הַשָּׁגוֹת אֱלֹהוֹת גַּם בְּשִׁפְלִים כְּמוֹנוֹ.

וְתַצִּילֵנִי שְׂלֹא אֶטְעָה עֲצָמִי, חֵס וְשָׁלוֹם, לְהַחֲלִיף וּלְהַמִּיר
טוֹב בְּרָע, וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְבוּעִים מִמְּנֵהִיגִים
שֶׁל שִׁקָּר, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׂלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי הַטְּעוֹת שֶׁל כְּמָה
בְּנֵי אָדָם, הָאוֹמְרִים שְׂדֵי לִפְנֵיהֶם אִם יִהְיוּ מִתְקַרְבִּים אֶפְלוּ
לְאִישׁ כְּשֶׁר פָּשׁוּט הַקָּטָן בְּמַעֲלָה, כִּי בָאֱמֶת הַפְּחוּתִים
כְּמוֹנֵי צְרִיכִים דּוֹקָא מְנַהִיג אֱמֶתִי הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת
מָאֵד מָאֵד. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וּשְׁלַח לָנוּ הַגּוֹאֵל צֶדֶק
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וַיְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֶרְאֶנוּ נִפְלְאוֹת". וְזַכֵּנִי מִהָרָה לַעֲלוֹת וּלְרֹאוֹת
וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּשִׁלְשׁ פַּעֲמֵי רִגְלֵינוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן לָנוּ מְנַהֲיִים כְּשָׁרִים וְנִאֲמָנִים וְהַגּוֹנִים.
וְתַמְשִׁיף עֲלֵיהֶם דַּעַת וְרַחֲמָנוּת אֲמִתִּי שְׂיִזְכוּ לְרַחֵם עַל
עַנְיֵי הַצָּאן, לְבַל יִכְבִּידוּ עַל הַמָּסִים עַל הָעֲנִיִּים. רַק יִסְדְּרוּ
הַגְּבִיּוֹת וְהַמָּסִים עַל כָּל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ לְפִי כחוֹ בְּאַמֶּת.
לְהַכְבִּיד עַל מִי שָׂרָאוּי לְהַכְבִּיד, וְלַהֲקַל עַל מִי שָׂרָאוּי
לְהַקֵּל, וְלַפְטֹר לְגַמְרֵי אֶת מִי שָׂרָאוּי לְפוֹטְרוֹ. וּבִפְרֹט יִרְאֵי
ה' אֲשֶׁר הָטוּ שְׁכָמָם לְסִבֵּל עַל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה.
וְתַצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ מִמְּנַהֲיִים הַמִּתְגָּאִים עַל הַצָּבוּר שֶׁלֹּא
לְשֵׁם שָׁמַיִם וּמַכְבִּידִים הַמָּסִים עָלֵינוּ. רַחֵם עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל הַמִּפְזָרִים בֵּין הַגּוֹיִים, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ דַּחֲקָנוּ וְעֶצֶם
צָמְצוּם וּמִיעוּט הַפְּרִנָּסָה שֶׁנִּתְמַעֵטָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, וּבִפְרֹט
פְּרִנָּסַת הַיִּרְאִים וְהַכְּשָׁרִים הַחֲפָצִים לְהַרְגִּיל עֶצְמָן לְלַכֵּת
בְּדַרְכֶּיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַבָּם פְּרִנָּסָתָם
דְּחוּקָה מְאֹד וּבִבֵּיתָם אֵין לֶחֶם וְשִׁמְלָה, וְכֹלָה פְּרוּטָה מִן
הַפִּס. אוֹי, מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קִטָּן הוּא. כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד
בַּעֲדָנוּ, שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כד.)

מלא רחמים

רחם עלינו, ותציל אותנו ואת כל עמך ישראל מרפנים ודינים שאינם כשרים והגונים במעשיהם. כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו ואין בנו כח להכניעם ולהשפילם. אנא ה', ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו למשפט דקדשה, והצילנו מדינים ורפנים שאינם הגונים המקלקלים את המשפט ופוגמים במרכבה העליונה שלך - בכסאות למשפט, אשר שם האהבה הקדושה שורה, ועלידי עוות דינם נופלים משם אהבות רעות שמעוררים אותנו לנאף. אנא רחום צדיק, ה' אוהב משפט, אוהב עמו ישראל. אתה יודע מה שיש לנו מעצמנו, מה שתאות גופנו רודפים אחרינו בכל-עת, עד אשר נכשילנו ואין עוזר, אף גם זאת גורמים לנו מה שגורמים הפגמים הנמשכין מכלליות העולם, רבוננו של עולם, עליך השלכנו את יהבינו, הצילנו שמרנו ברחמיך שלא יזיק לנו כלל עוות משפטם, ותצילנו מאהבות הנפולין, ונזכה להצלחות ולברר את כל האהבות להעלותם ולהחזירם אל שרשם שבקדשה (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

רבונו של עולם

חוס וְחַנּוּנִי, וְהַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מִיְּנֵי הַצָּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת,
וְהַעֲלֵנִי מִהֲרָה מֵאַפְּלָה לְאוֹרָה מְשַׁעְבֹּד לְגֹאֲלָה מִיָּגוֹן
לְשִׁמְחָה.

וּתְטַהֲרֵנִי מִהֲרָה מִכָּל מִיְּנֵי טִמְאוֹת, וּתְקַדְּשֵׁנִי בְּכָל מִיְּנֵי
קִדְּשׁוֹת. וְאַזְכֶּה לַעֲלוֹת וּלְהַפִּיל מִהֲרָה בְּכָל הַחֲמִשִּׁים
שָׁעָרֵי קִדְּשָׁה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֲמִתִּית, עַד
שְׁאֲזֹכָה לַחַזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ - לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת
אֱלֹהוּתְךָ בְּתַכְלִית מַדְרָגָה הָעֲלִיוֹנָה,
וּלְהַכְנִיס הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ, בְּקִדְּשָׁה
וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֲמִתִּית
כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב.

הָאִירָה פָּנֶיךָ עָלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסֶדְךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר וְלִמְדֵנוּ
אֶת חֻקֶּיךָ. "אֲנִי בֹצֵדָךְ אֶחְזֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיִן
תְּמוֹנָתְךָ". וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ, תְּחַיֵּינוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא.
ה' אֱ-לֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה.
אָמֵן וְאָמֵן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל.)

אֵל

נִקְמוֹת ה' אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ. הַנָּשָׂא שִׁפְט הָאָרֶץ
הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גָּאִים. עַד מָתִי רְשָׁעִים ה', עַד מָתִי רְשָׁעִים
יַעֲלוּזוּ. יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק יִתְאַמְרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אֲוֶן. עֲמָךְ ה'
יִדְכָּאוּ וַנַּחֲלֶתְךָ יַעֲנוּ. אֶלְמֶנָה וְגֵר יִהְרֹגוּ וִיתוּמִים יִרְצֹחוּ.
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה י-ה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בִּינוּ בַּעֲרִים
בָּעַם וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ. הֲנִטַּע אֲזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע? אִם
יֵצֵר עֵין הֲלֹא יִבִּיט? הֲיִסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ - הַמְלִמֵּד אָדָם
דַּעַת. ה' יִדַּע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הֶבֶל. אֲשֶׁרִי הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ י-ה וּמִתּוֹרֶתְךָ תִּלְמָדְנוּ. לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע
עַד יִכְרֶה לְרָשָׁע שָׁחַת. כִּי לֹא יֵשֶׁשׁ ה' עִמּוֹ וַנַּחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב. כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב. מִי
יָקוּם לִי עִם מְרַעִים, מִי יִתִּיצֵב לִי עִם פֹּעֲלֵי אֲוֶן. לִוְלִי ה'
עֲזֹרְתָה לִי כַמַּעֲט שְׁכָנָה דּוֹמָה נַפְשִׁי. אִם אֲמַרְתִּי מָטָה
רַגְלִי חֲסִדָּךְ ה' יִסְעֲדֵנִי. בָּרַב שְׂרַעְפִּי בִקְרָבִי תִנְחַוְמִיךָ
יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי. הִתְחַבְּרָךְ כֶּסֶף הוֹוֹת יֵצֵר עֲמַל עָלִי חֶק.
יְגֹדְדוּ עַל-נַפְשִׁי צָדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ. וַיְהִי ה' לִי לְמִשְׁגֵּב
וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי. וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבִרְעָתָם
יַצְמִיתָם יַצְמִיתָם ה' אֱלֹהֵינוּ. (תהלים צ"ד)

עַד אָנָּה ה'

תִּשְׁכַּחֲנִי נָצַח, עַד אָנָּה תִּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, עַד אָנָּה
אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אָנָּה יְרוֹם אוֹיְבֵי
עָלִי?

וְהִנֵּה בְּעֵנֵי הַמֶּר וְדַחְקִי וְלַחְצִי וְעַרְבוּבִי וּבְלִבּוּלִי, אֲשֶׁר
נִתְּרַחֲקָתִי כִּמוֹ שֶׁנִּתְּרַחֲקָתִי, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאֲנִי זֹכִים לִפְעָמִים
לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דָּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה, הוּא מְלֵא פְּצָעִים, עֲצָבוֹת
וּבְלִבּוּלִים וּפְנִיּוֹת מִן הָאֵמֶת, וְשִׁגְעוֹן וְטְרוּף הַדַּעַת הַרְבֵּה
מְאֹד. וּבְעֵצָם גְּלוּתִי הַמֶּר אֵין לִי שׁוּם חַיּוֹת וְנַחֲמָה וְתִקְוָה,
כִּי אִם עַל אֲמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, זֹאת
נַחֲמָתִי בְּעֵנֵי, מֶה שֶׁזִּכְיָתִי לַהֲיוֹת מְזֹרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ,
מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים.

עַל כֵּן בָּאתִי לְשֹׁטַח כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים,
אֶל תַּעֲזֹבֵנִי וְאֶל תִּטְשֵׁנִי.

גָּמַל עָלִי בַּחֲסְדֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְחַנּוּנִי בְּאֲמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
תְּמִיד, שֶׁאֲזַכֶּה לַהֲיוֹת בְּאֲמוּנָתְךָ בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוּל וְנִטְיָה
כָּלֵל, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת וְתִקְוָה כִּי אִם עַל הָאֲמוּנָה,

כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְצִדִּיק בְּאֲמוּנָתוֹ יִחְיֶה". (מבוסס ליקוטי תפילות קמא לא).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

מִחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. חַי הַחַיִּים.

תָּן לִי חַיִּים וְאַחִיָּה וְלֹא אָמוּת, תָּן לִי חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים
נִצְחִיִּים.

תָּן לִי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יִרְאֶת
שָׂמִים, חַיִּים שְׂנֹזֶכָה עַל יָדָם, בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע, לְהַשְׁגֵּת
הַתְּכֵלִית הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי, אֲשֶׁר בְּשִׁבִּיל זֶה בָּרָאתָ כָּל
הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וּבְשִׁבִּיל זֶה בָּאנוּ מֵעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, מֵרוֹם
הַמַּעְלֹת לְעוֹלָם הַשָּׁפֶל הַזֶּה.

חוּס וְחַמַּל עָלֵי וְתֵן לִי תִקְוָה וְלֹא אֲבֵד, וְחִזְקֵנִי וְאַמְצָנִי
שְׂאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְרַחֵם עָלַי, לְהִתְרַחֵק וּלְסוּר מֵרַע לְגַמְרִי,
וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד שׁוֹם דְּבַר שְׂאִין בּוֹ הַשְׁגַּת הַתְּכֵלִית
הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי.

חַמַּל עַל מַעֲשֵׂה יְדִידִי, וְזַכְּנִי לְשׁוּב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת, עַד
שְׂאֻזְכָּה אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, לְהָרִים וּלְהַגְבִּיחַ וּלְהַכְלִיל
סוּף הַמַּעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה – לְקַשֵּׁר הָעוֹלָם הַזֶּה
בְּתַחֲלַת מַחֲשַׁבְתְּךָ – בְּחֻמְתְּךָ – לְהִאֲמִין שֶׁמִּמֶּנָּה נִבְרָא

הַכֹּל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יח)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אָתָּה יָדַעְתָּ אֶת עַצְמְךָ רַבּוֹי הַכְּפִירוֹת שֶׁמִּתְגַּבֵּר עֲכָשְׁיוֹ
בְּדוֹרוֹת הַלֵּלוֹ, אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיִיתָ מִימֹת עוֹלָם, וְאֵין
מִי שִׁיעֵמַד בְּעֵדְנוּ, כִּי הַצְדִּיקִי אָמַת שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ
לָנוּ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה דְקָדְשָׁה נִסְתָּלֶקוּ בְּעֹנֹתֵינוּ, וְכֵת
הַפִּילוֹסוֹפִים מִתְגַּבְּרִים בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁהֵם זוֹרְקִים חֲצִיָּהּ
הָרַעוּת, וּפּוֹרְשִׁים רְשָׁתוֹת וּמִכְמוֹרוֹת גַּם עַל הַכְּשָׁרִים
וְהַתְּמִימִים. וְכֵאלוֹ רוֹצִים בְּטוֹבַת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנֶּאֱחָזִין גַּם
כְּמָה נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּרִשְׁתוֹת שְׁלָהֶם, וּמִכְנִיסִים כְּפִירוֹת
בְּלֵב יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ, וּמִתְגַּבְּרִים לְהַרְגִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְכֵי הַגּוֹיִים - לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵיהֶם
וּלְלַמֵּד סִפְרֵיהֶם וּלְשׁוֹנוֹתֵיהֶם. אוֹי לָנוּ! אֵיזָה הַמָּקוֹם
לְהַתְּחַבֵּא מִפְּנֵיהֶם וּלְהַצִּיל אֶת עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. חוּס
וּרְחַם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ לִהְיוֹת בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד. וְלֹא
יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם דֶּרֶךְ מִדַּרְכֵיהֶם, רַק גִּלּוֹ בְּדַרְכֵי
הַצְדִּיקִים אֱמֶתִיִּים וְהַתְּמִימִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּבִזְכוּתָם
מְלִטָנוּ מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבִלְבוּלִים וּסְפִקוֹת, וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד (מְבוֹסֵס עַל ל' תְּפִלוֹת א' ל"א).

עַל-נִהְרֹת

בְּכֹל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם-בְּכִינוּ בְּזַכְּרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן.
עַל-עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ כְּנֵרוֹתֵינוּ.
כִּי שֵׁם שְׁאֵלֵנוּ שׁוּבֵינוּ דְּבַר-יִשִּׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה,
שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.
אִיךָ נָשִׁיר אֶת-יִשִּׁיר ה' עַל אֲדָמַת נָכַר.
אִם-אֶשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֶכִּי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי.
זָכַר ה' לְבִנְיָ אֲדָוָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ
עַד הִסּוֹד בָּהּ.
בֵּת בְּכֹל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגִמְלָתְךָ
לָנוּ.
אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפְץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסֵּלַע.

(מתוך תקון חצות)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְהִרְבוֹת בְּצִדְקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, וְתַעֲזָרְנִי
לְקִים מִקָּרָא שְׁכָתוֹב, "פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת
לְעַד".

וְתַזְכְּנִי גַם לְצִדְקָה שֶׁל שַׁבָּת, שְׁאֲזֹכָה לָתֵן לְעַנְיִים הַגּוֹנִים
עַל צָרְכֵי שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלִהְכֵּנִים אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַל שִׁלְחָנִי
בְּכָל שַׁבָּת קֹדֶשׁ.

וְאֲזֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קֹדֶשׁ שַׁבָּת תְּמִיד, וְעַל־יְדִי־זֶה אֲזֹכָה
לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה - לְהֶאֱמִין וּלְבַטֵּחַ בְּךָ תְּמִיד, וּלְפֶזֶר מִמּוֹן
לְצִדְקָה בְּאַמוּנָה וּבִלְב טוֹב וּבְשִׂמְחָה, עַד שֶׁתֵּהָא חֲשׂוּבָה
לְפָנֶיךָ הַצִּדְקָה שְׁלִי מְאוּד, כִּי עָקֵר הַחֲשִׁיבוּת וְהַשְׁלָמוֹת
שֶׁל הַצִּדְקָה וְשֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כְּאֲשֶׁר הֵם נַעֲשִׂים
בְּאַמוּנָה. וְאֲזֹכָה שֶׁתֹּאִיר אוֹר הַצִּדְקָה שְׁלִי בְּאוֹר גָּדוֹל עַל־
יְדֵי קֹדֶשׁ שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה מִמְּקוֹר
הַבְּרָכוֹת, וְתִהְיֶה נִמְשָׁכֶת הַבְּרָכָה מִהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
הַנִּמְשָׁכֶת בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ עַל כָּל שִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.
וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ שִׁפְעַת טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְדַעַת וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכֵּנִי לְאַחֲזוֹ בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְדוּשׁוֹת וּבְדַרְכֵי טוֹבָךָ וְרַחֲמֶיךָ
הַכְּלוּלִים בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שְׂאֵתָה מִתְּנַהֵג
בָּהֶם עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ, שְׂאֵזְכָּה גַם אֲנֹכִי לֵילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ, לְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרַחֲמָנוֹת אֲמָתִי, בְּכָל מִינֵי רַחֲמָנוֹת הַכְּלוּלִים
בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים. וְאֵזְכָּה לִהְיוֹת טוֹב לְכָל
וּלְהַשְׁפִּיעַ צְדָקָה וְטוֹב וְחֶסֶד וְרַחֲמִים לְכָל הַצָּרִיכִים חֶסֶד,
בְּאִפֶּן שְׂאֵזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ
שֶׁל רַחֲמִים, שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּם, וְתִמְחַל
וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים,
וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם זֵכֶר וְרוּשָׁם כָּלֵל. וְתִמְהַר
וְתַחֲיֶשׁ לְגַאֲלָנוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ מֵהַגְלוּת הַמֶּר וְהָאָרוֹךְ הַזֶּה.
וְתִשְׁמְרֵנוּ מִעֲתָה מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים, וְתִשְׁיַבֵּנוּ אֵלֶיךָ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב
בְּאַמַּת תָּמִיד, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׂאֵזְכָּה
לְזִכּוֹת גַּם אַחֲרַיִם, שְׂאֵזְכָּה לְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים דַּרְכֶיךָ, שְׁיִלְכוּ
כָּלָם בְּדַרְכֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְאַחֲזוֹ בְּדַרְכֵי טוֹבָךָ וְרַחֲמֶיךָ
לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנְיִינָא מַח)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תְּצִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִסַּכַּנֵּת דְּרָכִים,
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִכָּל מִינֵי צָעַר וְיִסּוּרִין וְעָכּוֹב בַּדֶּרֶךְ,
וּמִכָּל אֲרֵב וְאוֹיֵב וּמִסָּטִין.

וְתִהְיֶה תָמִיד עִמִּי, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבִלְכָּתִי בַּדֶּרֶךְ,
בְּשִׁמְךָ אֵצֶא לַדֶּרֶךְ לְשָׁלוֹם וּבְשִׁמְךָ אָעֹבֵר הַדֶּרֶךְ בְּשָׁלוֹם,
וְאֶשׁוֹב לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם.

וְתִצְלִילֵנִי מִכָּל מִינֵי הַזִּיקוֹת וְהַפְסַד בַּדֶּרֶךְ, בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן.
וְשָׁמֵר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם.

וְתִזְכְּנִי לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם צֵאתִי לַדֶּרֶךְ, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "צְדָק
לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה וְיִשָּׁם לַדֶּרֶךְ פָּעֲמָיו".
וְעַל־יְדִיָּזָה תִּכּוֹן לִפְנֵי הַדֶּרֶךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תִּלָּךְ
לִפְנֵי לְהַנְחוּתִי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּה,
וְתֹאִיר לִפְנֵי בְּאוּרְךָ הַגָּדוֹל, וְתִבְיֹאֵנִי וְתַגִּיעֵנִי לְמַחֲזֵז חֶפְצִי
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לא)

הַלְלוּהָ!

אוֹדָה ה' בְּכָל־לֵב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֹדָה.
גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי ה' דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם.
הוֹד וְהָדָר פָּעִלּוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד.
זִכָּר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם ה'.
טָרַף נֶתַן לִירְאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לֵתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם.
מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו.
סֻמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וַיִּשָּׂר.
פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ, צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', שִׁכֵּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תַּהַלְתּוֹ עֲמֶדֶת לְעַד.

(תהלים קיא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תִּזְכְּנִי לְכִסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקָק אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם.
וּתְמַלֵּט נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי כְּסוּפִין רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי גַעְגּוּעִים
רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי תַּאֲזוּת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא יַעֲלֶה עַל
לְבִי שׁוֹם כְּסוּפִין וְהַשְׁתַּוְּקוֹת רָעִים כָּלֵל מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם. וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאֵזֶכָה לְהוֹצִיא בְּפִי אֶת הַכְּסוּפִין
וְהַגַּעְגּוּעִים טוֹבִים שְׁלִי, וְתַעֲזְרֵנִי לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ
בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְאֵזֶכָה לְהִרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָּוּת, וְאֵזֶכָה
לְשַׁפּוֹךְ כָּל שִׁיחִי וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי לְפָנֶיךָ, בְּאַמֶּת
וּבִתְמִימוּת, עַד שֶׁעַל־יָדֶי הַכְּסוּפִין יַעֲשׂוּ נִפְשׁוֹת שֶׁהֵן
נִקְדּוֹת קְדוּשׁוֹת שִׁיחֵיו וַיִּנְיֶעוּ אֶת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְצֵאת
לַפֶּעַל - לְצִיִּיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב, וַיְהִיו נַעֲשִׂים לִי כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד
שְׁלֹא יִתְגַּלְגַּל וְלֹא יִתְדַבֵּק בִּי שׁוֹם נֶפֶשׁ רָעָה הַנִּבְרָאָה
וְנִעֲשִׂית מְכֻסָּפִין רָעִים, וְתַעֲזְרֵנִי שִׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי תָּמִיד
נִפְשׁוֹת קְדוּשׁוֹת וְטוֹבוֹת וַיִּתְגַּבְּרוּ וַיַּעֲזְרוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת, עַד שִׁישׁוּבוּ כֻּלָּם אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קַמָּא לֹא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֵצָם הַמַּעֲלוֹת שְׁזוּכִין עַל־יְדֵי מְנַהִיג כָּשָׁר,
כִּי זוּכִין עַל־יְדוֹ לְבַטֵּל אַרְבַּע מִדּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם, פָּגָם
אֲמוּנָה וּכְפִירוֹת, וְגִלּוֹי עֲרִירוֹת, וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וּלְשׁוֹן־הָרֶעַ
הַשָּׁקוּל כְּנֶגֶד כָּלֵן, שֶׁהֵם רָאשֵׁי כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה.
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אָנוּ צָרִיכִין לְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ
לְזֻכוֹת לְהַנְצִיל מִפָּגָם אַרְבַּעַת מִדּוֹת רָעוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר כָּל
אֶחָד נִלְכַּד בָּהֶם כָּפִי מֵה שֶׁנִּלְכַּד, בְּהִרְהוּר אוֹ בְּדַבּוּר אוֹ
בְּמַעֲשֶׂה, בְּשׁוּגָג אוֹ בְּמִזִּיד. וְאַתָּה יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן מְגִיעִים
הַפָּגָמִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה הַנוֹגְעִים בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָתָהּ. עַל־כֵּן
רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְזַכֵּנוּ שְׂיִהְיָה לָנוּ מְנַהִיגִים
וְרֹאשִׁים הַגּוֹנִים כְּאֵלֶּה, שְׂיִסְדְּרוּ וַיַּעֲרִיכוּ הַגְּבִיּוֹת וְהַמָּסִים
עַל כָּל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה כָּלֵנוּ לְהַנְצִיל עַל־יָדָם
מִפָּגָם כָּל הָאֲרָבַע מִדּוֹת הָאֵלֶּה, שֶׁלֹּא יִדְבַק בָּנוּ וּבִזְרַעֲנוּ
שׁוּם שְׂמִיץ מֵהֶם, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִקְצָתָם, לֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא
בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֶׂה, לֹא בְּשׁוּגָג וְלֹא בְּמִזִּיד. רַק נִזְכֶּה
לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וּנִקְיִים מִפָּגָם
כָּל הָאֲרָבַע מִדּוֹת הָאֵלֶּה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְנוּ לֶאֱכֹל בְּקִדְשָׁהּ, עַד שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתֵנוּ בְּבַחֲיִנַת לֶחֶם
הַפָּנִים שֶׁהִיָּה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל יְדֵי זֶה, כָּל הַגּוֹיִים וְכָל
הַפּוֹכְבִּים וּמִזֹּלוֹת, יִהְיוּ כָּלֶם טוֹרְחִים בְּשִׁבִּיל פְּרִנְסוּתֵינוּ.
וּתְבַטֵּל חֲכַמַת הַטֶּבַע מִן הָעוֹלָם, וְדַעוּתֵיהֶם הַמְטָעוֹת. וְגִלָּה
מַלְכוּתָךְ וְהַשְׁגָּחָתְךָ וְיִדְעוּ הַכֹּל שָׂאִין שׁוּם טֶבַע בְּעוֹלָם
כָּלָל, רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד. "וְיִדְעוּ כָּל פְּעוֹל כִּי אַתָּה
פָּעַלְתָּ וְיִבִּין כָּל יִצּוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ", וְיִדְעוּ כִּי אַתָּה
מַשְׁגִּיחַ בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטְיִית עַל כָּל דָּבָר, וְאִין שׁוּם דָּרָךְ
הַטֶּבַע בְּעוֹלָם, רַק הַכֹּל מֵאִתְּךָ. וּתְבַטֵּל חֲכַמַת הַטֶּבַע,
חֲכַמַת הַפּוֹכְבִּים וּמִזֹּלוֹת מִן הָעוֹלָם הַנִּמְשָׁכִין מֵהַסִּתְרַת פָּנֶי
ה', וּתְגַלֶּה אֲמִתַּת חֲכַמַת הַנִּהְגָּת פָּנֶי הַשְׁגָּחָתְךָ בְּעוֹלָם,
אִיךָ אִוֵּר פָּנֶי ה' חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִנְהִיג עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטְיִית, בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה אֲשֶׁר מְסַתֵּר עֲכָשִׁיו
בְּדָרָךְ הַטֶּבַע. וְיִדְעוּ הַכֹּל שֶׁגַּם הַטֶּבַע מְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ
לְבַד. וְתִמְשִׁיךְ גַּם עֲכָשִׁיו הַהִנְהָגָה שֶׁתְּהִיָּה לְעֵתִיד, שְׂאֵז
תְּבַטֵּל הַטֶּבַע לְגַמְרִי וְתִנְהִיג אֶת עוֹלָמְךָ בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד,
וְתַעֲזֹרְנוּ שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁהּ, עַד שִׁיְהִיָּה הַשְׁלָחַן
שְׁלָנוּ מְכַפֵּר כַּמְזִבָּח. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא לֹא)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לְשַׁמֵּעַ קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֹאשֵׁי־הַשָּׁנָה
הַבֹּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, מִתּוֹקֵעַ הַגּוֹן וְכֹשֶׁר. וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוֹת
שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּשָׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה,
בְּחֻדוֹהָ וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וַעֲצוּמָה, בְּאַיְמָהּ בִּירְאָהּ וּבְאַהֲבָהּ
גְדוֹלָה, וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנִזְכֶּה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים,
שְׁצָרִיכִין לְתַקֵּן עַל־יְדֵי קוֹל הַתְּקִיעָה וְהַשְּׁבָרִים וְהַתְּרוּעָה.
וּבִזְכוּת הַתְּקִיעָה הַקְּדוּשָׁה נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת
הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה וְהַדַּעַת, וְנִזְכֶּה לְצַחֵצַח נְשָׁמוֹתֵינוּ בְּשֶׁבַע
חֲכָמֶתָךְ הָעֲלִיּוֹנָה. וּבִזְכוּת הַתְּרוּעָה הַקְּדוּשָׁה תִּזְכְּנוּ
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת "מֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה", שֶׁהוּא הָרֹעֶה
יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי, וְנִזְכֶּה בְּזִכְרוֹתוֹ וְכַחוֹ וּקְדֻשָּׁתוֹ לְקִדְשָׁת
הַבְּרִית בְּאֵמֶת וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְתַקֵּן הַמְּשֻׁפָּט. וּבִזְכוּת
הַשְּׁבָרִים נִזְכֶּה לְחַלּוּמוֹת צוּדִקִּים וְאֲמִתִּיִּם לְחִלּוֹם עַל־יְדֵי
מִלֶּאךָ הַקְּדוֹשׁ, וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת הַלֵּב
בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה, וּלְכַבּוֹת חֲמוּם הַלֵּב הַבּוֹעֵר אֶל הַתְּאֻוֹת
רָעוֹת. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מִימֵי הַחֹסֶד וְהָרַחֲמִים, מִימֵי הַדַּעַת
וְהַתְּבוּנָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה.).

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה
עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְל אֲבוֹת שָׁעָשׂוּ רָצוֹנְךָ.
בָּנָה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ, הִרְאֵנוּ
בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ, וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ,
וְהָשִׁב כְּהָנִים לַעֲבוּדָתְךָ, וְלוֹיִם לְדוּכָנְךָ לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם,
וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגֻוִּיהֶם, וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה
לְפָנֶיךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם.
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים.
אֲזַי יִמְלֹא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזַי אִמְרוּ בְּגוִיִּם הַגְדִּיל
ה' לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ
שִׂמְחִים.

שׁוֹבָה ה' אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כְּאַפִּיקִים בְּנִגְב.
הַזִּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשְׁךָ־
הַזֶּרַע בְּאִיבָא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶל־מִתּוֹ. (מתוך תיקון חצוֹת)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאֵזְפָה לְקִים מַצּוֹת הַכִּנְסֹת כָּלָה
לַחֲפָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, וְאֵזְפָה בְּכָל עֵת לְשִׁמְחָה
חֲתָן וְכָלָה, לְשִׁמְחָה בְּכָל עֵז וְחִדּוֹת, וְלִרְקֹד לִפְנֵיהֶם בְּכָל
כּוֹחַ, וְאֵזְפָה עַל־יְדֵי הָרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים מֵעַלֵּינוּ
וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְתַתֵּן שִׁמְחָה בְּלִבִּי עַד שִׁיתַּנְשְׂאוּ רַגְלֵי
עַל־יְדֵי שִׁמְחַת הַלֵּב, וְאֵזְפָה עַל־יְדֵי הָרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל
הַדִּינִים, וְיִתְהַפֵּךְ הַדִּין לְרַחֲמִים, וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַלֵּינוּ
הַחֲמֻשָּׁה קוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים: קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה, קוֹל
חֲתָן וְקוֹל כָּלָה קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ אֵת ה'.

וְאֵזְפָה תָּמִיד לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּתַפְלָה וְצִדְקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
בְּשִׁמְחָה וְחִדּוֹת גְּדוֹלָה, עַד שְׁאֵזְפָה לִיַּחַד וּלְחִבֵּר חֲתָן וְכָלָה
הָעֲלִיּוֹנִים (הַקָּפ"ה וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל). וְתַרְחֵם עַל כְּנֻסֹת יִשְׂרָאֵל -
רַעֲיִיתָךְ הַמְּשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ, כָּלָה קְרוֹאָה בְּנֻעִימָה בְּאַהֲבָתְךָ,
וְתַבְטֵל כָּל הַדִּינִים מֵעַלֶּיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, וְתַמְהַר
לְגַאֲלָנוּ, וְתַעֲלָנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַבְנֶה בֵּית־קֹדֶשְׁנוּ
וְתַפְאֲרֵתֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּנֵעָם זִיּוֹךְ בָּעֵת שְׁתַּתְּעִטֵּר
בְּמַעֲשֵׂינֵינוּ הַטּוֹבִים בְּעֻסְתֵּךְ תַּפְאֲרֶת, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לב).

אִיִּם רַבִּי נִמְנָן:
הַתְּבוּדָה עֵהִיא בְּזִינַת
הַיָּה.

הִיא עֹתֶמֶת כָּל
הַפְּתִיחִים עַל מַעֲלָה

(ספר המדות הרדורים ח"א כו)

רבונו של עולם!

חוסה על כבודך, וראה שפלותנו שנפלנו בגלות של
שבעין אמות שהיא תאות נאוף, אשר היא גרמה לנו כל
הצרות שעברו עלינו, ואשר עדין לא נצלנו מהם. ואף-
על-פי שאנחנו יודעים מכל זה, לא גרשנו הרוח שטות
של תאוה זו מקרבנו. אתה ידעת יצרנו, כי מחמר קרצנו
ובשר ודם אנחנו - הן בעון חוללת, בחטא יחמתני אמי.
אבל אתה גדול העצה ואתה יכול לסבב סבות ולהפך
הכל לטובה. למצא בי נקדות טובות, ולהשפיע עליהם
באפן שיתגבר הטוב שבי על הרע שבי, והטוב יתברר
ויעלה וישלים לי את לשון הקדש שעל ידו מתבטלת
תאוות נאוף - שאזכה לבטל את הרע שבעץ הדעת טוב
ורע, שהוא לשון תרגום, לברר הטוב שבו ולהעלותו
להשלים את לשון הקדש, עד שלא יהיה שום כח
להקלפות הנמשכין מזהמת היצר הרע שהוא הנחש
הקדמוני, לעלות דרך לשון תרגום להסית ולפתות אותנו
לתאוה זו, רק תשפיע עלינו חכמה ודעת ושכל דקדשה,
לגרש לגמרי רוח שטות של תאוה הזאת מקרבנו.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יט).

רַבּוֹן עֲלֵמִין!

אַתָּה מְמַלֵּא כָּל הַעוֹלָמוֹת לְהַחְיּוֹתָם, וְאֵין אֶתֶר פָּנּוּי מִמָּךְ
כָּלֵל, כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַפְלוּ בְּכָל לְשׁוֹנוֹת
הַגּוֹיִם וּבְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת וּבְכָל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת, וְאַפְלוּ בְּכָל
הַעֲבֵרוֹת וְהָאֲסוּרִים שְׁבִיתוֹרָה מְלַבֵּשׁ וּמַסְתֵּר חֵיוֹתְךָ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי מַלְכוּתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' שֶׁתַּחַנְנֵנִי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁכֹל וְדַעַת
דְּקֻדָּשָׁה שְׁאֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי הָרַע וּלְכוּפּוֹ לְהַשְׁתַּעֲבֹד
לְךָ בְּאַמֶּת, וְאֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בֵּין בְּטוֹב בֵּין בָּרַע,
וּלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִמָּקוֹם שְׁאֲנִי שָׁם עֲכָשְׁיוּ
בַּעַת הַזֹּאת. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁנִּפְלַתִּי לְמָקוֹם שֶׁנִּפְלַתִּי, אֲנִי
מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁגַּם שָׁם אַתָּה נִמְצָא, כִּי הַכֹּל
מִמָּךְ, וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת מְמַשְׁלֶתְךָ. עַל כֵּן חוּס עָלַי, וְאַל
תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֲחִיז בִּי וְהוֹצִיאֵנִי מִהֶרָה מִכָּל אֵלוּ
הַמְּקוֹמוֹת הַשְּׁפִלִים וְהַמְּגֻנִים, וְתַעֲזָרֵנִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תָּמִיד
בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁאֲנִי שָׁם, וְתִהְיֶה נִמְצָא עִמִּי תָּמִיד בְּכָל
עֵת, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ אַף־עַל־פִּי שֶׁאֵין אָנּוּ מִבִּקְשֵׁים אוֹתְךָ
כְּרֹאוֹי. שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כָּפִי, פִּרְשִׁיתִי יָדַי כָּל־הַיּוֹם, חֲנֻנּוּ ה'
חֲנֻנּוּ, כִּי רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹז. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לג.)

מלא רחמים

אתה יודע כמה אני רחוק מרחמנות מלרחם על הבריות
פראוי, כי עני ואביון אנכי דל ונשחת, ואין בידי לרחם
על הבריות ולגמול עמהם חסד ולהרבות בצדקה, וגם
מעט דמעט שיש בידי לפעמים לתן צדקה ולגמול חסד,
רבו המניעות כנגדי בלי שעור, כי נתקלקל הרבה
הרחמנות אצלי על ידי חסרון דעתי ועניותי בגשמיות
ורוחניות, ועתה מאין יבא עזרי, מאין תבא תשועתי, במה
אזכה להמשיך עלי שלש עשרה מדותיך של רחמים. על-
כן באתי לפניך בעל הרחמים, יהמו נא רחמיך עלינו
ותמשיך עלינו שלש עשרה מדותיך של רחמים בעצמך
ובכבודך, כי בדלותנו אין בנו כח לעוררם מלמטה על ידי
רחמנותינו, כי דלוננו מאד, ואנו רחוקים מרחמנות. למענך
למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים, עושה
צדקות עם כל בשר ורוח, מהר יקדמונו רחמיך מעצמך,
כי דלוננו מאד. רחם מלא רחמים, וזכור לנו ברית שלש
עשרה, והעבר פשעינו וחטאתינו ועונותינו מנגד עיניך.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מח).

אַנָּה ה'!

זַכְּנִי לְשִׁבֵּר כָּל הַתְּאוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רְעוֹת שְׁנַתְּאָחוּזוּ בִּי.
וּתְזַכְּנִי מֵעַתָּה לִימֵי טוֹב, וְאַזְכֶּה לְהַגְבִּיר הַיְּמִי־טוֹב עַל־
הַיְּמִי־רָע, לְהַכְנִיעַ כָּל הַיְּמֵי רָע תַּחַת הַיְּמֵי טוֹב, וְאַזְכֶּה
לְהַבִּין וּלְגַלוֹת הַטּוֹב הַמְּלַבֵּשׁ בִּימֵי רָע, וּלְבָרֵר הַטּוֹב מִן
הָרָע. הַצִּילֵנִי מִן הַיְּמֵי רָע, וְזַכְּנִי לְשִׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַיְּמֵי
רָע תַּחַת הַיְּמֵי טוֹב, וְהַצִּילֵנִי מִכָּל רָע, מִכָּל מַכְשׁוֹל עֶזְרָה,
וּמִכָּל הַתְּאוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת, וְאַזְכֶּה לְקַדֵּשׁ עַצְמִי בַּמַּתָּר לִי,
בְּקַדְשָׁהּ גְּדוּלָּה. וְאַבְלֶה יָמִי בַטּוֹב הָאֲמִתִּי, שְׂאֲזַכֶּה לְעַסֵּק
כָּל יָמִי בַעֲבוּדַתְךָ בְּאֵמֶת, וּלְהַפְלִיל בְּךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה, בְּקַדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְקַיֵּם
”סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרִדְפֶהוּ”.

וְאַזְכֶּה, שְׁיִהְיֶה לִי שָׁלוֹם בַּמַּדּוֹתִי וּבַמַּאֲוָרְעוֹתִי, שְׁתָּמִיד
אֲמַצֵּא אוֹתְךָ, בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל אָדָם. וּתְזַכְּנִי
תָּמִיד שְׂאֵהֶיָה רוֹדֵף שָׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, בְּקַדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה
גְּדוּלָּה, וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֵהֶיָה בְּכָל־הָעוֹשִׂים שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לג.)

התבודדות ~ תפלה ~ קפא ~

אנא ה'!

זכני לעסק בתורתך באהבה, ועל־ידי־זה תקרבני אל השלום, כמו שכתוב, "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום". ותעזרני לקיים כל המצוות דאורייתא (התורה) ודרבנן (חכמים). ואפלו המצוות שאי אפשר לקיים עכשיו, תזכני לקיים ברוחניות על־ידי עסק התורה. ועל־ידי האהבה והשלום שיהיה בין ישראל, אהיה נכלל בתוכם עד שנהיה כלנו אחד. ותעלה אותי מעלה מעלה עד שאזכה להיות כלי טוב באמת, עד שאזכה לגלות הטוב שלך הכבוש ונסתר בין הרשעים ובין הגוים - למצא חיות אלהות השוכן בקרבם. ותעזרני שתכף כשאדבר, או אתעסק עמם, יפל הרע שלהם לפני, והטוב השוכן שם יתגלה ויאיר באור גדול, ויהיו נתגלין אותיות התורה המלבשין שם, שהם החיות האלוהית שמחיה את כל הדברים, והאותיות יהיו בולטות ומצטרפות, ויתוסף עליהם אור רב מלעלא, עד שגזכה ללקט אותיות התורה מכל לשונות הגוים ומדוניהם הרעות, ולבנות מהם בנינים דקדושה - בניני שכל לדעת אותך. (מבוסס תפילות א לג).

כָּרָכִי נִפְשִׁי אֶת ה'!

ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ. עֲטֵה-אֹזֶר
כְּשֶׁלָּמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. הַמִּקְרָה בָּמִים עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם-
עֲבִים רְכוּבוֹ, הַמְּהִלָּךְ עַל-כִּנְפֵי-רוּחַ. עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת
'מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לְהֵט.

יִסַּד אֶרֶץ עַל-מְכוּנֶיהָ בַּלְת־מָוֶט עוֹלָם וָעֶד. תְּהוֹם כָּלְבוּשׁ
כְּסִיתוֹ עַל-הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם. מִן-גִּעְרָתְךָ יְנוֹסֶסוּ מִן-קוֹל
'רַעַמְךָ יִחַפְּזוּ. יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲצוֹת אֶל-מְקוֹם זֶה |
יִסְדֶּתָּ לָהֶם. גְּבוּל-שְׁמַת בַּל־יַעֲבֹרוּ בַל־יִשְׁכְּנוּ לְכִסּוֹת
הָאָרֶץ. הַמְּשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יַהֲלִכֶנּוּ. יִשְׁקוּ
כָּל-חֵיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פָּרָאִים צִמָּאִם. עֲלִיהֶם עוֹף-הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ-קוֹל. מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי
'מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ. מִצְמִיחַ חֲצִיר | לְבַהֲמָה וְעֹשֵׁב
לְעֶבֶדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן-הָאָרֶץ. וַיֵּין | יִשְׂמַח לְבַב-
אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֶן וְלָחֶם לְבַב-אָנוּשׁ יִסְעֵד. יִשְׁבְּעוּ
עֲצֵי ה' אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. אֲשֶׁר-שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ
'חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ. הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים סִלְעִים
מַחֲסֵה לְשֹׁפְנִים. עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ.

הַתְּבוּדָּוִת ~ תַּפְּלָה ~ קַפֵּב ~

תִּשְׁתַּחֲשֹׁד וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ-תִרְמָשׁ כָּל-חֵיתוּי-עַר.
הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם.
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֻסְפוּ וְאֵל-מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּ.
יֵצֵא אָדָם לַפַּעֲלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עַד-יָעָרֵב.
מִה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָךְ | ה', כָּל־מִן בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ, מִלְּאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנָךְ.
זֶה | הַיָּם גָּדוֹל וְרָחֵב יָדַיִם שָׁם-רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת
'קִטְנוֹת עַם-גְּדֻלּוֹת. שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּ לְוִיתָן זֶה-יִצְרָתָ
לְשַׁח-קִבּוֹ.
כָּל־מִן אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אָכְלָם בְּעֵתוֹ. תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן טוֹב.
תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִלּוּן תִּסָּף רוּחָם יִגּוּעוּן וְאֵל-עֲפָרָם יִשׁוּבוּן.
תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתִתְחַדֵּשׁ פָּנַי אֲדַמָּה.
יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו. הַמְּבִיט לָאָרֶץ
וְתִרְעַד יִגַּע בַּהֲרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי אֲזֻמָּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוּדִי. יַעֲרֵב עָלַי
שִׁיחִי אֲנֹכִי אֶשְׁמַח בָּהּ. יִתְמוּ חַטָּאִים | מִדֶּה-אָרֶץ וְרִשְׁעִים |
עוֹד אֵינָם בִּרְכֵי נַפְשִׁי אֵת ה' הִלְלוּיָהּ. (תהלים קד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תְּצִילֵנוּ שְׁלֹא נִהְיָה רְגִילִים בְּנִדָּרִים וּשְׁבוּעוֹת. וְכָל הַנִּדָּרִים
וּשְׁבוּעוֹת שָׁאֵנוּ מְכַרְחִים לְדָר אוֹ לְשָׁבַע בְּשִׁבִּיל קִדְּשָׁה
וּפְרִישוֹת, תּוֹשִׁיעַ לָנוּ בְּכָל עֵת לְקִיָּמָה מִיָּד, וְלִבְלִי לַעֲבֹר
וְלִבְלִי לְאַחֵר שׁוּם נִדָּר וּשְׁבוּעָה, רַק נִזְכֶּה לְקִיָּמָה מִיָּד
בְּשִׁלְמוֹת. וְתוֹרִינִי וְתַלְמִדִּי בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֶנְיִן
נִדָּרִים וּשְׁבוּעוֹת בְּשִׁבִּיל קִדְּשָׁה וּפְרִישוֹת, בְּאִפֶּן שְׁאִזְכֶּה
לְקִיָּמָה בְּאַמֶּת וּלְזִכּוֹת עַל־יָדָם לְקִדְּשָׁה וּפְרִישוֹת בְּאַמֶּת
כְּרָצוֹנָךְ הַטוֹב.

חֹסֶם וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וּמִלֵּא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
בְּרַחֲמִים, וְתַמְהָר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
צִדְקָנוּ, וְתִשׁוּב הַמְּלוּכָה וְהַרְשׁוֹת וְהַהֲתַנְשְׂאוֹת לְיִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ הַכְּשָׁרִים וְהַיִּרְאִים בְּאַמֶּת, וַיְקִים מִקְרָא שְׁכַתוֹב, "כִּי
לֵה' הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהֶרֶץ צִיּוֹן
לְשִׁפֹּט אֶת הָרָע עָשׂוֹ, וְהִיתָה לֵה' הַמְּלוּכָה. וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תנ"ינא כד).

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ קִפּוֹד ~

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם! גִּלָּה לָנוּ אוֹר הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְאוֹר
הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים, וְאִם אֲמַנָּם אֵין הָעוֹלָם כְּדָאֵי
עֲכָשְׁיוֹ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹר הַגְּנוּזָה הַזֶּה. אֲחִי-עַל-פִּי-כֵן, תַּעֲשֶׂה
עִמָּנוּ לִפְנֵים מְשׁוּרֶת הַדִּין, שְׁנוּזָכָה שְׁיִתְגַּלֶּה לָנוּ הָאוֹר
הַגְּנוּזָה. אֵתָּה יִדְעָתָה ה' שְׁאֵין לָנוּ עֲכָשְׁיוֹ שׁוּם תַּקְוָה, כִּי אִם
עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים וְהַתּוֹרָה, כִּי הֵם לְבָדָם מְגִינִים עָלֵינוּ
עֲכָשְׁיוֹ בְּעַמֶּק הַגְּלוּת הַזֶּה. עֲזָרְנוּ לְסוּר מֵרַע לְגַמְרִי,
וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׁנוּזָכָה לְהָנוּת וְלִטְעַם גַּם
בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵאוֹר הַגְּנוּזָה. וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל,
וְתַבְטֵל כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִמָּשְׁכוּ
וְיִתְקַרְבוּ כָּל הָרְחוּקִים לַעֲבוּדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ, אֲפֹלוּ הָרְחוּקִים
מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד, אֲפֹלוּ הַמְשַׁקְעִים וְהַמְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי
תוֹעֵבוֹת וְטִנּוּפִים וְלִכְלוּכִים, כֻּלָּם יִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ עַל-יְדֵי כֹחַ
הַצְּדִיקִים הָעוֹסְקִים לְגָלוּת אֱלֹהוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם,
וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים. וְתַמְשִׁיךְ
הַשְׁלוֹם הַנִּפְלָא שְׁאֵתָּה עֲתִיד לְגָלוּת לַעֲתִיד לָבוֹא, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב, "וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם גְּדִי יִרְבֵּץ, לֹא יִרְעוּ
וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הָרָקִיעַ, כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֵת

ה'". אָמֵן. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לג.)

א-להים!

עֲזַרְנִי שְׁאֲזֹכָה לְקֶשֶׁר אֶת לְבִי לְאִמְרֵי פִי, וַיְהִי כִפִּי - כֵּן לְבִי, וְשָׁלֹא אֲדַבֵּר לְפָנֶיךָ שְׁפָתִי מִרְמָה, וְלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לְבִי מֵאִמְרֵי פִי, וְאֲזֹכָה לְשִׁפְךָ שִׁיחִי וְתַפְלָתִי לְפָנֶיךָ בְּפֶה מָלֵא וּבִלְבַב שָׁלֵם, עַד שִׁיתְּקֶשֶׁר לְבִי לְאִמְרֵי פִי, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם, וְאֲזֹכָה לְהִרְבוֹת מְאֹד בְּהַתְּבוּדָּוֹת וּבִשְׁיִחָה בֵּינִי לְבִינֶךָ, עַד שֶׁתִּתְגַּלֶּה וְתֵאִיר הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה הַמְּשֻׁרֶשֶׁת בִּי שֶׁהִיא נִקְדַּת צַדִּיק שְׁבִי, וְתֵאִיר וְתִמְשַׁל עַל־יְדֵי אִמְרֵי פִי בַתְּפִלוֹת וּתְחִנוּת וּבִקְשׁוֹת.

וְאֲזֹכָה לְקֶשֶׁר לְבִי לְנִקְדָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק, עַד שֶׁהִיא תֵאִיר מִפִּי לְלִבִּי, וְיִתְגַּלֶּה אֹרֶךְ הָאֶהָבָה הַמְּשֻׁרֶשֶׁת בִּי לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַטֵּל וַיִּפֹּל מִלְּבִי חֶרְפַּת לֵב, עָרְלַת לֵב, שְׁבִירַת לֵב, שֶׁהֵם כָּל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת וּמִדּוֹת רָעוֹת וּמִחֻשְׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּבִלְבוּלִים הַשּׁוֹרִין עַל לְבִי, וְכֻלָּם יִתְבַטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגִמְרִי עַל־יְדֵי אֹרֶךְ הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁבִי, שֶׁתִּזְכְּנִי שֶׁתִּתְגַּלֶּה וְתֵאִיר מִפִּי לְלִבִּי. אָנָּה ה', מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים, חוּמֵל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנָקָת אֲבִיוֹנִים, שִׁמְעַתְּ תַּפְלָתִי. (מְבוֹס' תַּפִּילוֹת קִמָּא לֵג)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

בְּזָכוֹת קִדְשָׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה הִבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, זָכְנוּ
לְאַמּוֹנָה שְׁלָמָה - שְׂיִתְקַבְּצוּ יַחַד כָּל חֲלָקֵי נִצּוּצוֹת הָאַמּוֹנָה
הַקְדוּשָׁה עַל־יְדֵי קְבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
הַמִּתְקַבְּצִין יַחַד בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים, וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־
זֶה לְתַקּוֹן הַמוֹחִין, וְשִׁמְשׁוֹף עָלֵינוּ קִדְשָׁה מְשֻׁרָשִׁים הָעֲלִיּוֹן
שֶׁל כָּל הַחֲמֻשָּׁה חוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מִמַּחֲנוֹ שֶׁהֵם חוּשׁ
הָרְאוֹת, הַשְׁמַע, הָרִיחַ, הַטַּעַם, וְחוּשׁ הַמְּשׁוֹשׁ. וְתַמְשִׁיף
עָלֵינוּ הַשְּׁגָחָתְךָ הַשְּׁלָמָה מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל כָּל הַשָּׁנָה כָּלָה,
וְתַשְׁמַע קוֹל תַּפְלוּתֵנוּ וְקוֹל תְּרוּעַת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בִּרְחֻמִּים,
וְתַמְשִׁיף עָלֵינוּ יִרְאַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַתֵּן פַּחַדְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל
כָּל מַעֲשִׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל מָה שֶׁבָּרַאת וְיִירְאוּךָ כָּל
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲגָדָה
אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. וְנִזְכֶּה לְהִרְבוֹת בְּמִצְוֹת
וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּכָל הַשָּׁנָה, עַד שֶׁנִּזְכֶּה שְׁתַּטַּעַם בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה טַעַם מִצְוֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ הַטוֹבִים. וְתַהֲיֶה יָדְךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׂבִים וְתַחֲזִירֵנוּ וְתַקְבֵּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה.)

ה' אלהי ואֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

בְּרֹאת עוֹלָמְךָ בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שְׁיִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה,
וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכוּ לְמַשֵּׁל בָּךְ, כְּבִיכּוֹל, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, "צִדִּיק
מוֹשֵׁל יֵרָאֵת אֶל־הֵימָּה". זַכְנוּ לְהִתְקָרֵב לְצִדִּיקִים שֶׁהֵם
שֶׁרֶשׁ כָּל־לֵוִית נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל. וְתִזְכְּנִי לְשִׁמְעַ מִפִּיהֶם
דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, וְיִדְבְּרוּ עַל לְבִי דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִּין עַל
הַלֵּב, וְאַזְכֶּה לְקֶשֶׁר אֶת לְבִי לְדְבָרֵי פִיהֶם לְנִקְדָתָם
הַקְדוּשָׁה, וְתַמְשֵׁל וְתֹאִיר נִקְדָתָם הַקְדוּשָׁה מִפִּיהֶם לְלִבִּי,
וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַטֵּל מִלְּבִי כָּל הַחֲרָפוֹת וְכָל הָעֲרֵלֹת לֵב וְכָל
הָעֲקָמִימִיּוֹת שֶׁבְּלֵב, וְיִהְיֶה לְבִי יֵשֶׁר עִם ה'.

וְכֵן תִּזְכְּנִי לְדַבֵּר עִם יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָה וּבִרְאֵת שְׁמַיִם, עַד
שְׁאַזְכֶּה לְקַבֵּל הָאָרֶז וְהַתְּעוֹרְרוֹת מִכָּל הַנִּקְדּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֶה שָׁאִין בַּחֲבֵרוֹ. וְנִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה אֲהָבָה
וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁכִּלְכְּלוּ נִהְיָה נִכְלָלִים זֶה
בָּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יִקַּבֵּל מִחֲבֵרוֹ
הַתְּעוֹרְרוֹת אֵלָיו תִּתְבָּרַךְ מִנִּקְדָּה הַקְדוּשָׁה שֶׁיֵּשׁ בַּחֲבֵרוֹ
יֹתֵר מִמֶּנּוּ, וְנִעֲזָרֵר זֶה אֶת זֶה לְתוֹרָתְךָ, וְלִירְאֵת שְׁמַיִם,
וְלִפְרֹשׁ שִׁיחֲתוּ לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל הָאָרֶז טוֹבָה
וְהַתְּעוֹרְרוֹת אֵלָיו תִּתְבָּרַךְ (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לד.).

רבונו של עולם

עזרני שאזכרה להשיב נפשי ורוחי ונשמתی למקור אשר
נחצבתי משם, אל המנוחה ואל הנחלה. ותזכני שלא
אשתמש בשכלי בשום דבר, כי אם בהתבוננות עבודתך,
בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה. ויהיה
שכלי הולך וגדל, ואזכרה לקדש את שכלי תמיד, ולהוסיף
חכמה ובינה ודעת בקדשה גדולה בכל יום ויום. ואזכרה
לעלות ממחין דקטנות למחין דגדלות בקדשה גדולה,
באמת ובאמונה. ואזכרה להשיג השגת עבודתך באמת
במדרגה גבוהה יותר ובקדשה וטהרה יתרה. עזרני לחדש
את מחי ושכלי ונשמתי תמיד, ותורני ותלמדני תמיד איך
להתנהג בענין השנה, באפן שאוכל לחדש את מחי תמיד.
כי מכרחים לשמר את השנה מאד, כדי לחדש את מחנו
כדי שלא יתבלבל דעתנו, וגם אתה ידעת עצם ההפסד
של רבוי שנה, שמפסידין הזמן היקר מכל הון, אשר
השעה שנאבד מהזמן בשנה, או בהכלי עולם הזה, אין
לה תמורה בעולם, ואין שום אבדה בעולם כמו אבדת
הזמן. אנא! למדני איך להתנהג בענין השנה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לה.)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

חֲזַק אֶת לְבָבִי שְׂאֵת־חֵיל מַעֲתָה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת
בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵמֶשִׁיךְ וְאַשְׁמִיט אֶת עַצְמִי מִתַּאֲוֹת עוֹלָם
הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים לַיּוֹם הַמִּיתָה,
וּבְהִכְרַח לִילֶךְ לְשֵׁם, אֲשֶׁר שֵׁם אֵין שׁוּם תַּאֲוָה וּמַדָּה רָעָה,
וְלֹא שׁוּם מְנַהֵג מִמְּנַהֲגֵי עוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא שׁוּם כְּבוֹד
וְהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שִׁקָּר, כִּי שֵׁם עוֹלָם הָאֱמֶת, וְאֵין מְלוּיִן לוֹ
לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא שׁוּם תַּאֲוָה וְכְבוֹד, אֲדַרְבָּא,
אִי־אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת וּלְהַצְלִיחַ שֵׁם כִּי אִם כְּשֶׁנִּקְיִים וְזִכִּים מִכָּל
הַתַּאֲוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, וְכַמָּה אֲנִי רַחוּק מִזֶּה.
וְאִם כָּבֹד עָבַר עָלַי מֶה שֶׁעָבַר וְעִשִּׂיתִי מֶה שֶׁעִשִּׂיתִי, זִכְנִי
עַל־כָּל־פָּנִים (בְּכָל אֹפֶן), מַעֲתָה שְׂאֵת־חֵיל לְחוּס וּלְרַחֵם עָלַי
בְּרַחֲמֵנוֹת אֱמֶתִי, וְאֵת־חֵיל לְהַכִּין צָעְדִי וּפַעַמִּי לְשֵׁם. זִכְנִי
עַל־כָּל־פָּנִים מַעֲתָה שְׂאֵת־חֵיל לְרַחֵם עָלַי בְּאֱמֶת, וְאַתָּה
תִּרְחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת וְרָגַע,
בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא אֶשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה, רַק אֲזַכֶּה לְהַתְחִיל מַעֲתָה
לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא (מְבוֹסֵס עַל לִי' תְּפִילוֹת ח"ב מ"ט)

רבונו של עולם!

זכנו לעסק במשא ומתן באמונה, ולא נשנה דבורנו אפלו
בשביל הון רב, ונזכה ללמד ולקיים כל הדינים השייכים
למשא ומתן שהם כל דיני ממונות, ונזכה לקשר
מחשבתנו אל התורה הקדושה. ותצילנו שלא נכשל בעון
מדות ומשקולות, ולא אטעה את חברי שום אונאת ממון
ואונאת דברים. ואזכה לעשות המשא ומתן בקדשה
ובאמונה שלמה באמת, ותעזרנו לקיים "ודבר אמת
בלבבו" - לקיים המקח כפי מה שנגמר בלבבנו למוכרו
או לקנותו. ועלידינו תמשיך אור האמת מעולם הבינה,
לשמר את האמונה שלי שלא יגע בה זר.

ונזכה עלידי עשית המשא ומתן באמת ובאמונה, לקבל
שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים - מחכמתך, ותזכה
אותנו שנהיה כלנו נכללים זה בזה, עד שעשית המשא
ומתן באמונה של הסוחרים הכשרים, יהיה טובה
להתלמידי חכמים אמתיים העוסקים בתורה תמיד,
שיתחדש שכלם עלידי המשא ומתן של הסוחרים
העוסקים במשא ומתן באמת ובאמונה שלמה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לה).

מָה נֹאמֵר

לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם,
וּמַה־נִּסְפֵּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים,
הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.
אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרֵי כְלִיחִי.
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־חַדְרֵי־בֶטֶן, רוֹאֶה כָּל־יֹת וְלֵב.
אִין דְּבַר נֶעֱלָם מִמֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר מִנִּגְדַּי עֵינֶיךָ.
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ
אֶת־כָּל־חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר־לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל
וְתִסַּלַח
לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ.

(מתוך תקון חצות)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה
הָרָאוּשׁוֹנָה - תִּשׁוּבָה עַל הַשָּׂגָה הָרָאוּשׁוֹנָה שֶׁהִשְׁגֵּיתִי אוֹתָךְ
- שֶׁהֵייתִי מְגִשֵּׁם אֶת רוּמָמוֹת אֱלֹהוּתְךָ. כִּי לִפִּי עֲצָם
רוּמָמוֹתְךָ שְׁאֵזְכָה לְהַשִּׁיג אַחֲרֶיךָ, תִּפְתַּח אֶת לְבִי וְדַעְתִּי
לְדַעַת כִּי עֲדִין לֹא הִתְחַלֵּיתִי לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה. וְאֵזְכָה לְתַקֵּן
פָּגַם תִּשׁוּבָה הָרָאוּשׁוֹנָה, עַד שְׁאֵזְכָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
בְּאַמַּת כְּרֹאוֹי, בְּאִפֶּן שְׁאֵזְכָה לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה, עַד
הַיּוֹם אֲשֶׁר תֹּאסִפֵּנִי אֵלֶיךָ לְעוֹלָם הַבָּא, לְיוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבַת,
כָּלוֹ תִשׁוּבָה.

עֲזָרְנִי שְׂאֵהִיָּה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד, לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמִי
וּלְהִרְבוֹת בְּכָבוֹדְךָ, וְתִזְכְּנִי לְכָבוֹד אֱ-לֹהִים, לְכָבוֹד דְּקִדְשָׁה
לְמַעַנְךָ לְבַד, וְלֹא אֶהְיֶה מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם
הַכְּבוֹד כִּי אִם לְשִׁמְךָ, וְעֲזָרְנִי שְׁלֹא יִשְׁאֹל וְלֹא יַחְקֹר שׁוֹם
בְּרִיָּה עַל כְּבוֹדִי. וְעֲזָרְנִי לְהִיּוֹת תַּקִּיָּה, וְאֵל תַּנִּיחֵנִי לְפַל
לְעוֹלָם, וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָּה, בְּקִי בְּרָצוֹא בְּקִי בְּשׁוֹב,
וּבְכָל מְקוֹם אוֹכַל לְמַצֵּא אוֹתְךָ - בֵּין בַּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה,
וְאֵזְכָה לְאַחֵז בְּךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד. (מבוסס ליקוטי תפילות קמא ו')

זֶכֶר ה'

מִה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאָה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. נִחַלְתָּנוּ נִהְפָּכָה
לְזָרִים בְּתִינוּ לְנֹכְרִים. יְתוּמִים הָייְנוּ וְאֵין אָב, אֲמִיתִינוּ
כְּאֶלְמָנוֹת. מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ, עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ.
עַל צוּאֲרֵנוּ נִרְדַּפְנוּ, יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ. מַצְרִים נָתַנוּ יָד,
אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לָחֶם. אֲבִיתִינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם וְאֲנַחְנוּ עֲוֹנִיתִיהֶם
סָבְלָנוּ. עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ, פָּרַק אֵין מִיָּדָם. בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא
לְחִמָּנוּ, מִפְּנֵי חֶרֶב הַמָּדְבָר. עוֹרְנוּ כְּתָנוּר נִכְמְרוּ, מִפְּנֵי
זִלְעָפוֹת רָעַב. נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ, בְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה. שָׂרִים
בִּידָם נָתְלוּ, פְּנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ. בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׁאָו,
וְנַעֲרִים בְּעֵץ כָּשְׁלוּ. זִקְנִים מִשְׁעָר שָׁבְתוּ, בַּחוּרִים
מִמַּגִּינָתָם. שָׁבַת מְשׁוּשׁ לִבָּנוּ, נִהַפָּךְ לְאֵבֶל מַחּוּלָנוּ. נִפְלָה
עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ, אוֹיֵנָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ. עֲלִיזָה הָיָה דָּוָה
לִבָּנוּ, עֲלִיאֵלָה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ. עַל הֶרֶץ צִיּוֹן שְׁשָׁמָם שׁוֹעָלִים
הִלְכוּ-בּוֹ. אֲתָה ה' לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כְּסֹאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר. לָמָּה
לְנָצַח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְץ יָמִים.
הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. כִּי אִם-מָאָס
מֵאֲסַתָּנוּ, קִצַּפְתָּ עָלֵינוּ עַד-מָאֹד. הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה,
חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם (מתוך תקון חצות).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְּנִי שְׂאֵתְחִיל לְחוּס וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֵנוֹת אִמְתִּי,
וְאֶתְחִיל לְהִכִּין צַעְדֵי וּפַעֲמֵי אֵל עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁר אֲנִי
בְּדֶרֶךְ לְבוֹא לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק.
וְאִם אֶלֶף שָׁנִים אַחֲרֶיהָ, אֵינִי מְסַפֵּיק לְהִכִּין צִדָּה לְדֶרֶךְ
רְחוֹק כָּל כָּךְ, אֶפְלוּ אִם לֹא הֵייתִי פּוֹגֵם כָּל יְמֵי שׁוּם פָּגָם
כָּלֵל, מְכַל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן שֶׁפָּגַמְתִּי כָּל כָּךְ, וְאֲנִי מֵלֵא
חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְתַאוּוֹת רַעוּת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים
וְקַלְקוּלִים הִרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסְפָּר.
רַחֵם עָלַי וְזַכְּנִי עַל כָּל פָּנִים (בְּכָל אוֹפֵן), מַעֲתָה שְׂאֵתְחִיל
לְרַחֵם עָלַי בְּאַמְתִּי, וְאַתָּה תִּרְחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַעְזֹרְנִי
וְתוֹשִׁיעֲנִי בְּכָל עֵת וְרִגַע, בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ,
רַק אֲזַכֶּה לְהִתְחִיל מַעֲתָה לְהִרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת
בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהִרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בֵּלָא אֲכִילָה
וְשִׁתִּיה וּמִשְׁגָּל וְשִׁאֲרֵי תַאוּוֹת.

(מְבוֹסס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא מ'ט')

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲמַד וּמַצָּב יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַזֹּאת בֵּין
הַגּוֹיִים, כִּי נַחֲשָׁבְנוּ כְּקוֹצִים בְּעֵינֵיהֶם, כְּכִלֵּי נִמְאָס, כְּכִלֵּי
אֵין חֶפֶץ בּוֹ, גְּבוּזִים וְדוּוּיִם וְסוֹחוּפִים אֲנַחְנוּ. הֵבֵט מַשְׁמִים
וְרָאָה כִּי הָיִינוּ לַעֲג וְקָלָס בַּגּוֹיִם נַחֲשָׁבְנוּ כַּצֶּאֱן לְטַבַּח
יּוֹבֵל לְהַרְג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחִרְפָּה. וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
חוֹשְׁבִים בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה עֲצוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת עַל דַּת
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, כִּי לֹא עָלִינוּ תְלוּנוֹתֵיהֶם כִּי אִם עַל דַּת
תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבִּכְתָּב וּבַעֲל פֹה, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי
מֹשֶׁה גְּבִיאְךָ נֶאֱמָן בֵּיתְךָ. וְרַק בְּשִׁבִּיל זֶה לְבַד הֵם חוֹרְקִים
שָׁנָם עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וָעֵת, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּכָל מְדִינָה
וּמְדִינָה. כִּי לֹא אֶחָד בְּלִבָּד עֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלֹא
שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ
הוּא מַצִּילָנוּ מִיָּדָם. רַחֵם עָלֵינוּ אָבִינוּ אֵב הַרְחָמָן, כִּי אֵין
מִי שֶׁיַּעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ, שֶׁמָּה הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה.
עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ. מִתְרַצָּה
בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיס בְּתַחֲנוּגִים הַתְרַצָּה וְהַתְּפִיס לְדוֹר עָנִי, כִּי
אֵין עוֹזֵר, עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנֵנוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כה).

בס"ד

וְעָקֵר הַיְּהוּדוֹת הוּא
רַק לַיֵּלךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
וְלִהְסִתֵּפֶל בְּכָל דָּבָר שְׁעוֹשָׂה
שִׁיְהִיָּה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וּלְבִלִי לִהְשָׁגִיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עַצְמוֹ
רַק אִם יֵשׁ בָּזָה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה
וְאִם לֹא לֹא
וְאִזִּי בּוֹדֵאִי לֹא יִכְשֹׁל לְעוֹלָם.

רבון העולמים!

עֲזָרְנִי לְשֹׁמֵעַ חֲדוּשֵׁי־תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, מִפִּי צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
הַגְדֹּלִים בְּמַעֲלָה, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת
לְכָל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתָם הַקְדוּשָׁה. וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל
נִשְׁמָה חֲדָשָׁה קְדוּשָׁה בְּכָל יָעַת, וּלְלַמֵּד בְּסִפְרִים קְדוּשִׁים
שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַעֲזָרְנִי שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלִּי מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם
סֵם חַיִּים. וְאַזְכֶּה לְצִיר אֶת הָאוֹר הַפְּשוּט הַבָּא מִלְּמַעְלָה,
בְּבַחֲנִית בִּרְכָּה וְטוֹבָה. אַתָּה יָדַעְתָּ שְׁפָגְמָתִי וְקִלְקַלְתִּי אֶת
כָּלִי הַמִּחִין שְׁלִי מְאֹד, וּמֵאִין יָבֹא עֲזָרִי לְצִיר אֶת הָאוֹר
לְבִרְכָּה. אֲפִי־עַל־פִּי־כּוֹ, עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲנִי בּוֹטָח
שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲסִדֶּיךָ וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִסִּים וּנְפִלְאוֹת, וְתַצִּיר
בְּעֶצְמְךָ הָאוֹר הַבָּא מִלְּמַעְלָה בְּבַחֲנִית בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים
וְטוֹב, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ הָאוֹר הַקְדוּשׁ מִלְּמַעְלָה לְבִרְכָּה וְלֹא
לְקַלָּלָהּ, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה וּמִשְׁעָן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד,
וְעַל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אָנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד,
בְּכַחַם נִשְׁעָנָתִי לְצַעֲק אֵלֶיךָ תָּמִיד וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ
וּלְיִשׁוּעָתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי שְׂאֻזְכָּה בְּחַיִּי חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה
לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה - שְׂאֻזְכָּה לְשִׁבְעִים פָּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִילּוֹת קָמָא לֹו)

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד.

יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶה שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

יִשְׁלַח-עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדָה.

יִזְכֹּר כָּל-מִנְחָתָהּ וְעוֹלָתָהּ יִדְשָׁנָה סֵלָה.

יִתְּנָהּ לָהּ כָּל-בָּבֶה וְכָל-עֲצָתָהּ יִמְלֵא.

נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתָהּ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא ה' כָּל-

מְשָׁלוֹתֶיהָ. עֲתָה יִדְעָתִי כִי הוֹשִׁיעַ ה' מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ

מִשְׁמִי קֹדֶשׁוֹ בַּגְּבוּרֹת יִשַׁע יְמִינוֹ.

אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים וְאֱנַחְנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר.

הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאֱנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד.

ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ.

(מתוך תקון חצות)

עֲנֵי ה' עֲנֵי!

עֲנֵי אֱלֹהֵי עֲנֵי, עֲנֵי אָבִי עֲנֵי, עֲנֵי בּוֹרְאֵי עֲנֵי, עֲנֵי
גּוֹאֲלֵי עֲנֵי.

מֶלֶכִּי וְאֱלֹהֵי יוֹצְרִי וְקֹדֶשִׁי עֲנֵי, מְשִׁמֵּעִי צַעֲקָה הַשְׁמִיעוּ
צַעֲקָתֵנוּ לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, מַכְנִיסֵי דַמְעָה הַכְנִיסוּ
דַמְעוֹתֵינוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ מַתְרַצָּה בְּדַמְעוֹת, מְשִׁמֵּעִי אֲנַחָה
הַשְׁמִיעוּ אֲנַחוֹתֵינוּ לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ אֲנַחוֹת.

הַחוֹמֶל עַל דֹּל חֹמֶל עַל דְּלוֹתִי, וְרֹאֵה שְׁפִלוֹתִי וְאֶרֶץ
גְּלוֹתִי, וְהַטִּיבָה אַחֲרִיתִי, וְהִשָּׁב אֶת שְׁבוּתִי חֵישׁ קֹל
מִהֶרָה. בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ כָּלנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, הָאִירָה פְּנִיָּה
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסֶדְךָ. אֱ-לֹהִים יַחַנְּנוּ וְיִבְרַכְּנוּ יָאֵר פְּנִי
אֶתְנוּ סֵלָה. פְּנִיָּה הָאֵר בְּעֶבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
הִרְחַמְן שְׁעוֹנָה לְעַנִּיִּים - עֲנֵנִי! הִרְחַמְן שְׁעוֹנָה לְשִׁבּוּרֵי לֵב
- עֲנֵנִי!

הִרְחַמְן עֲנֵנִי! הִרְחַמְן חוּס! הִרְחַמְן הַצֵּל! הִרְחַמְן רַחֵם עָלֵנוּ!
רַחֵם עָלֵנוּ! עֲכָשׁוּ בְּמַהֲירוֹת - בְּזֶמֶן קָרוֹב!
יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ ה' צוּרִי וְגּוֹאֲלִי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לו)

רבונו של עולם

זַכֵּנִי לְבַטֵּל אֶת הַגּוֹף וְהַחֲמֵר לְגַמְרִי, וְתַתְּגֵלָה הָאֶרֶת נַפְשִׁי
הַקְדוּשָׁה, וַיִּמְשֹׁךְ עָלַי צֶלֶם אֱ-לֹהִים, צֶלֶם דְּמוּת תְּבִנִיתוֹ.
זַכֵּנִי לְאוֹר הַשָּׁכֵל דְּקִדְשָׁה, לְחֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת, וּלְבַטֵּל
מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי כְסִילוֹת שֶׁל הַגּוֹף וְהַחֲמֵר. וְתוֹצִיאֵנִי מֵאִפְלָה
לְאוֹרָה, מִכְּסִילוֹת וְחֹשֶׁכֶת חֲמָרִיּוֹת הַגּוֹף הָעֶכּוֹר וְהַמְּגֻשָּׁם,
לְהָאֶרֶת הַחֻכְמָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ. וְאַזְכֶּה לְהַגּוֹת בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד,
לְשֹׁמֵר וּלְעֹשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵי
בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לְבִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַפְרִישֵׁנִי וְתַבְדִּילֵנִי מִן
הַתּוֹעִים בְּחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת כָּל חֻכְמוֹתֵיהֶם
הַחִיצוֹנִיּוֹת הֵם שְׁטוּת וְהֶבֶל גָּמוֹר, וְנִמְשָׁכִים רַק מִכְּסִילוֹת
וְחֹשֶׁכֶת הַגּוֹף. אֲשֶׁר מַחֲמַת תִּקְוָה הַתְּגַבְּרוֹת תְּאוֹת גּוֹפֵם
וְחֲמָרָם הָעֵב וְהַמְּגֻשָּׁם וְהַמְּזוּהָם וְהַמְּשַׁקֵּץ מְאֹד מְאֹד
בְּתַכְלִית הַזְּהֻמָּה וְהַטְנוּף וְהַמְּאוּס - מִשֵּׁם נִתְעַכֵּר וְנִתְקַלְקַל
וְנִשְׁחַת דַּעְתָּם וּלְבָבָם הָעֵרֵל, עַד שֶׁנִּתְעַזּוּ וְנִבְּכוּ מִדַּעַה
לְדַעַה וּמִסִּבָּרָא לְסִבָּרָא, עַד שֶׁבָּאוּ לִיְדֵי טַעוֹת וּשְׁטוּת
חֻכְמוֹתֵיהֶם הַחִיצוֹנִיּוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לו)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תַּעֲזָרֵנוּ וְתַזְכְּנוּ לְקַבֵּל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָהּ וּבְשִׁלְמוֹת
גְּדוֹלָהּ.

וְנִזְכֶּה לָשׁוּב אֶז בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְבִכּוֹת מִתּוֹךְ שְׂמִיחָה
וְחִדּוּהַ בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל, וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל מִינֵי וְדוּיִים
וּלְפָרֵט כָּל חֲטָאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ, וְלִהְיוֹת חֲרֵט
עֲלֵיהֶם בַּחֲרָטָה גְּדוֹלָה מְעֻמָּקָא דְּלִבָּא בְּאַמֶּת גָּמוּר, וְלַעֲזֹב
אוֹתָם עֲזִיבָה גָּמוּרָה, וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ בְּאַמֶּת וּבִלְבַּב שָׁלֵם,
שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹתָם עוֹד בְּשׁוּם אַפֵּן וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה, אִם
אֲנִי פָּעֵלְנוּ לֹא נוֹסִיף.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל
חֲטָאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שִׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ
לְפָנֶיךָ. וְתִתֵּן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַחֲוֹתָמוֹת דְּקִדְשָׁהּ, וְתִשִּׂים
אוֹתָנוּ עִמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל "כְּחוֹתָם עַל לִבָּךְ כְּחוֹתָם עַל
זִרְעֶךָ". וְתַחַתְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים וּלְשָׁלוֹם, לְחַיִּים
אַמִּתִּיִּים, חַיִּים שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת,

וְתַחַתְּמֵנוּ בְּסִפְרֵן שֶׁל צִדִּיקִים אֱמִתִּיִּים. (מב' ליקוטי תפילות תניינא ה').

מלא רחמים

חוסה עלי, על פגום הרוס ונשחת כמוני, לב נשבר ונדכה
כמוני, נבזה בעיניו נמאס כמוני. זכור אל תשכח את כל
הצעקות והזעקות והאנחות והתפללות ותחנונות ובקשות
ששפכתי לפניך - בוחן לבות וכליות, אשר אין שום
דבור נאבד מהם כלל חס ושלום. ואם הם מעורבים
בפסולת הרבה, הלא אתה מסתכל על מעט הטוב
והנקודות טובות שבהם, וכמה וכמה דבורים אמתיים
ונקודות טובות שהיו בהם, אשר באמת עוררו רחמיה עלי
כמה וכמה פעמים, ועזרתני הרבה על ידם, כי לולא
רחמיה ופלאי חסדיך אשר הפלאת עמי עד היום הזה,
כבר אבדתי בעניי, חלילה. מה אומר מה אדבר, מה
אומר מה אדבר מה אצטדק. אתה ידעת את כל מה
שעבר עלי, וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל
אלה עדין אני מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם כלל,
ועל־זה אני סומך עדין בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים,
לחתור חתירות עדין, אולי אמצא פתח תקווה להמלט ולשוב
אליה, להחיות את נפשי, ולהציל את נפשי (ליקוי תפילות ח"ב מט).

רבונו של עולם

זַכֵּנִי לומר תהלים בכל יום ויום בכונה גדולה בלב שלם,
 ואקשר דעתי ומחשבותי ולבבי אל הדבורים הקדושים
 של תהלים, עד שאתקשר באמת ברוח הקדש שהכניס
 דוד המלך, עליו השלום, בהדבורים הקדושים של
 תהלים, עד שיהיה נחשב אמירת תהלים שלי כאלו
 אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו, זכותו יגן עלינו.
 ואזכה למצוא את עצמי בכל יום ובכל עת בפסוקי
 תהלים, שאעסוק בהם אז, באפן שאזכה עלידי אמירת
 תהלים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, כאשר גלית
 לנו שאמירת תהלים מסגל לתשובה. רחם עלי מלא
 רחמים, והחייני וקיימני וזכני מעתה, על-כף-פנים (בכל אופן),
 לשוב אליך באמת, השב את נפשי בשבעה משיבי טעם,
 בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש דקדשה. חוס וחמל
 על פזור נפשי, על מרירות נפשי, על חלישות דעתי, על
 חלוקת עצתי. יהמו רחמיך עלי, כי מה בצע בדמי ברדתי
 אל שחת, אתה יכול ללמד עלי זכות, ולעורר רחמיך
 האמתיים עלי, ולקרבני אליך מעתה. (מב' יקוטי תפילות תניינא מט).

יְהי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ

ה', שְׁמַעֲזָרְנִי לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים
הַגּוֹנִים, וְתַעֲזָרְנִי לְתֵן צְדָקָה, לְתַמְדָּה וּלְסִיעָה
בְּסִיוַע שֵׁישׁ בּוֹ מִמֶּשׁ לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַדָּרִים בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְאַזְכֶּה לְהַפְלִיל עַל־יְדֵיזָה בְּאִירָא דְאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
בְּאִיר הַקְדוּשָׁה, בְּהָאִיר וְהַהֲבִיל שָׁאִין בּוֹ חָטָא. וְנִזְכֶּה עַל־
יְדֵיזָה לְדָחוּת וּלְבִטָּל הַדִּין וְהַחֲשָׁף וְהַסְכָּלוֹת וְכָל מִינֵי
חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת מִן הָעוֹלָם.

וְתַעֲזָרְנִי לְהַגְבִּיר וּלְהַעֲלוֹת וּלְנַשֵּׂא הַנֶּפֶשׁ הַקְדוּשָׁה וְהַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְתֵאֵיר עָלֵינוּ אוֹר הַחֲכָמָה הַקְדוּשָׁה, וְתַמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים מֵאַתָּה תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לְזַכָּרוֹן דְּקִדְשָׁה.
וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מֵאַתָּה שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּבִרְחֻמֶּיךָ הַרְבִּים תִּזְכֹּר לָנוּ אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב.

וְתַעֲזָרְנִי שְׁנִזְכֶּה לְגִדּוֹל וּלְהַעֲלוֹת נַפְשָׁנוּ לְפָנֶיךָ, וְנִזְכֶּה
לְקֹדֶשׁ וּלְקִשְׁט נַפְשָׁנוּ בְּאֶפֶן שְׁתּוּכָל נַפְשָׁנוּ לַעֲלוֹת
לְהַשְׁכִּינָה - מְקוֹר הַנֶּפֶשׁוֹת, וְתַתְּפֹאֵר הַשְׁכִּינָה לְפָנֶיךָ עִם
נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְנִזְכֶּה שִׁיעֲלוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ לְטוֹבָה לְפָנֶיךָ לְרִיחַ
נִיחוּחַ אִשָּׁה לָהּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לז).

לְדוֹד מְזֻמּוֹר

לֹה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ.
כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ.
מִי־עָלָה בָּהֶר ה' וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ.
נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לִבָּב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשּׁוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.

יֵשָׂא בִּרְכָה מֵאֵת ה' וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
זֶה דוֹר דִּרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה.
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד.

מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מְלַחֲמָה.
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד.

מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

(מתוך תקון חצות)

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

זַכְנוּ שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה תָּמִיד, וּבִפְרָט
כְּשֶׁאֵנוּ אוֹכְלִין דָּבָר מִן הַחַי, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ
הַמְּלַבֵּשׁ בְּחַי שְׁאֵנוּ אוֹכְלִים, מִמַּדְרַגַּת חַי לְמַדְרַגַּת מַדְבָּר
(אדם), עַל־יְדֵי הַבְּרָכָה שְׁאֵנוּ מְבָרְכִין עַל אֲכִילָתֵנוּ.

וְנִזְכֶּה לֵאמֹר כָּל הַבְּרָכוֹת בְּכוֹנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה לְשִׁמּוֹךְ
הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, וְלֹא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ
שׁוּם דָּבָר הָאָסוּר לָנוּ, וְלֹא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת
אֲפֹלוּ בְּשׁוּגֵג וּבְאֲנָס, וְתִבְדִּיל אוֹתֵנוּ מִכָּל מִינֵי נִבְלוֹת
וּטְרָפוֹת. וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד שׁוֹחֲטִים הַגּוֹנִים
וּכְשָׁרִים, שֶׁלֹּא יִכְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל־יָדָם לְעוֹלָם
בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת, וְתַעֲזֹר לְהַשׁוּחֲטִים שִׁיכּוֹנוּ תָּמִיד הַיֵּטֵב
בְּבִרְכַּת הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפֶּן שִׁיזְכוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ
בְּהַחַי, מִחַי לְמַדְבָּר, עַד שִׁיעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הָעֲשׂוּקוֹת
הַמְּגַלְגָּלִים בְּחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וּבְהֵמוֹת אֶל הַשְּׁכִינָה - אֱלֹהֶיךָ -
מְקוֹר הַנֶּפְשׁוֹת, וְנִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי־יָדָהּ עָלֵינוּ שֶׁפַּע
טוֹבָה וּבְרָכָה, וְנִזְכֶּה לְפָרְנֶסָה טוֹבָה בְּכַבּוֹד בְּלִי שׁוּם
יִגִּיעָה וְטִרְחָא וְטִרְדָּא כָּלָל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְמִין לִילְדֵינוּ מְלָמְדִים טוֹבִים
וְהַגְוִינֵם, שִׁיְהִיו עוֹסְקִים בְּמִלְאֲכָתָם בְּאַמוּנָה, לְלַמֵּד עִמָּהֶם
בְּתַכְלִית הַמוֹעִיל בְּאַמֶּת.

וְיִהְיוּ כָּל הַמְלָמְדֵי תִינוּקוֹת אַנְשִׁים כְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים, שֶׁלֹּא
יִקְלָקְלוּ אֶת הַהֶבֶל הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
שֶׁהוּא הֶבֶל־פֶּה שְׁאִין בּוֹ חֶטָּא.

וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֹּר אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְתִמָּתִיק וְתִבָּטֵל מֵעַל
כָּל עֶמֶק בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל הַדִּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׁאִינָם
טוֹבוֹת שְׁנִגְזְרוּ עַל עֶמֶק יִשְׂרָאֵל, בְּכָל־ל אֹו בְּפֶרֶט, בֵּין
שֶׁהוּא קֹדֶם גְּזֵר־דִּין, בֵּין שֶׁהוּא לְאַחֵר גְּזֵר־דִּין,

כֻּלָּם תִּמָּתִיק וְתִבָּטֵל בְּזִכּוֹת הֶבֶל פֶּה שְׁאִין בּוֹ חֶטָּא שֶׁל
הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְתִזְכְּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ, וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר
שִׁחַתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְהַגְבִּיר הַנַּפֶּשׁ עַל הַגּוּף, וְנִזְכֶּה לְתֵן צִדְקָה
לְעַנְיֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁנֵהִיָּה נְכֻלָּלִים בְּאוֹרֵא דְּאֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל, בְּהֶבֶל הַקָּדוֹשׁ שְׁאִין בּוֹ חֶטָּא, עַד שִׁיְהִיָּה הֶבֶל
פִּינוּ, הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֶטָּא כְּמוֹ אוֹרֵא דְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְכְמוֹ
הֶבֶל פִּיָּהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית־רַבֵּן (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת א' לז).

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים!

חֹמֶל דָּלִים שׁוֹמֵעַ אֲנָקָת אֲבִיּוֹנִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
נַפְשׁוֹתֵינוּ הַעֲשׂוֹקוֹת כַּצַּפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּחַ, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה
לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת.

עֲזֵרְנִי לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שָׁחַת, כִּי אַתָּה יוֹדַעְתָּ אֶת גְּדֹל יְקָר
וְהִדְר תַּפְאֶרֶת נַפְשִׁי בְּשֶׁרְשָׁה הָעֲלִיּוֹן, וְגַם אַתָּה יוֹדַעְתָּ אֶת
רַבּוּי הַטִּנְפָּת וְהַלְכָלוּכִים שֶׁלְכָל־כֶּתִי וְטִנְפָתִי נַפְשִׁי הַעֲלוּבָה
מְאֹד מְאֹד, וְלִפְנֶיךָ נִגְלָה עֵצֶם הַרְחֲמָנוּת שֶׁעַל נַפְשִׁי
הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הִיגָעָה מְאֹד, הִנָּדְכָאת וְהִמְטָרְפַת מְאֹד בֵּין
שְׁנֵי הַכְּפִירִים.

וְאַנּוּ צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ זֶה זְמַן רַב, וְאִין מִי שִׁיּוּכָל לְהוֹשִׁיעֵנוּ,
אֶלָּא אַתָּה, כִּי אַתָּה יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת נַפְשָׁנוּ עַל יְדֵי
שְׁתֵּהפֹךְ אֶת לִבְבָנוּ לְטוֹבָה וְתַטֶּה אֶת לִבְבָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְתַתֵּן לָנוּ שָׁכַל וְדַעַת דִּקְדֻשָּׁה וְכֹחַ וְגִבּוּרָה וְעֶצֶה, בְּאִפֶּן
שֶׁנִּזְכָּה לְהִגְבִּיר הַנֶּפֶשׁ עַל הַגּוּף תָּמִיד עַד שִׁיתְּבַטֵּל הַגּוּף
וְתִאֲוָתוֹ לְגִמְרִי.

וְאַזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְנַשֵּׂא נַפְשִׁי תָּמִיד בְּקִדְשְׁךָ הָעֲלִיּוֹנָה

בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לז)

מְזִמּוֹר לְאַסָּף

אֶל־לֵהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתָךְ, טָמְאוּ אֶת־הֵיכַל קִדְשְׁךָ, שָׁמוּ
אֶת־יְרוּשָׁלַיִם לְעֵיִים. נָתַנוּ אֶת־נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאָכַל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם, בָּשָׂר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ.
שָׁפְכוּ דָמָם כַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין קוֹבֵר.
הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשֹׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלָס לְסְבִיבוֹתֵינוּ.
עַד־מָה ה' תֵּאַנֵּף לְנִצָּחַת, תִּבְעֵר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתָךְ.
שָׁפַךְ חֲמָתָךְ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נְוֹהוּ הַשָּׁמוּ.
אֶל־תִּזְכְּרֵנוּ עֲוֹנֹת רִאשׁוֹנֵינוּ, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
דָלוּנוּ מְאֹד. עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ.
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיִה אֱלֹהֵיהֶם, יִדְעוּ בְּגוֹיִם לְעִיֵּנֵינוּ
נִקְמַת דָּם־עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף. תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אֲסִיר, כְּגֹדֶל
זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָהּ. וְהֵשֶׁב לְשֹׁכְנֵינוּ שְׂבַע־תִּים אֶל־
חֵיקֶם חֲרָפָתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֶדְנִי.
וְאִנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתָךְ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נִסְפֵּר תִּהְלֶתָךְ. (מְתוֹךְ תַּקוּן חֲצוֹת)

הַתְּבוּדוֹת ~ תְּפִלָּה ~ רִיא ~

תפילה לגברים

אָבִי אֵב הַרְחֵמוּ

עֲזָרְנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה
וּבִדְעָה נְכוֹנָה וּמִישָׁבֶת, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. וְאַזְכֶּה לְפִשְׁשׁ
עֲצָמֵי כָּל עֵת, אִם אָנוּ דְּבוּקִים בְּךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזַכֶּה
לְקִים מִצּוֹת וְכו' תִּדְבֹּק בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת. זְכֵנִי
לְקִים מִצּוֹת תְּפִלִּין כְּרָאוּי, בְּכָל פְּרֻטִּיָּה וְדִקְדּוּקִיָּה, וְאַזְכֶּה
לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַש"י וְתְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
בְּשִׁמְחָה רַבָּה וּבְכוֹנָה גְּדוֹלָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ
עָלַי קִדְשָׁה וְדִבְקוֹת גְּדוֹל אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעְתִּי
מִן הַתְּפִלִּין לְעוֹלָם, וְכֹשֶׁם שְׁזַכִּית אוֹתְנוּ וְנָתַתָּ לָנוּ עַל-יַדִּי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִצּוּה זֹאת, כֵּן תִּזְכְּנוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד וְאֵל
יִגְרְמוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְהַפְסִיק בִּיגִינוּ לְבִינֶךָ.

וּבְרַחֲמֶיךָ תִּזְכְּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְנִזְכֶּה לְהִתְבַּיֵּשׁ
מִמֶּךָ בְּאַמֶּת. וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהִמָּשִׁיךְ עָלֵינוּ תָּמִיד קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין
בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּדִבְקוֹת נִפְלָא
וְעֲצוּם, בְּתִשׁוּבָה וְחִשְׁקָה וְחִפְצָה וְחִמּוּדָה וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לח).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה'

שָׁכַח הַדְּמָעוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים - שֶׁבָּכוּ הָרַבָּה עַד שְׁזָכוּ
שְׁנַת־גָּלוּ לָהֶם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וַחֲבָרוּ סְפָרִים נִפְלְאִים
וְנוֹרָאִים - יַעֲמְדוּ כְּנֶגֶד גְּזֵרוֹת הַגּוֹיִים וַיִּבְטְלוּ אוֹתָם.
וַתַּעֲזֹרְנוּ וַתּוֹשִׁיעֵנו לַעֲסֹק תָּמִיד בְּסִפְרֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
וְלַהֲגוֹת בָּהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְנִזְכֶּה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל אֶת כָּל
דְּבָרֵי תוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה וּלְקַיֵּם דְּבָרֵיהֶם בְּאֵמֶת. וַיִּתְּפֹשֵׁטוּ
סְפָרֵיהֶם בְּעוֹלָם, וַיְפּוּצוּ מַעֲשֵׂינֹתֵיהֶם חוּצָה, בְּאֶפֶן
שִׁיתְּעוֹרְרוּ בְּכָל פַּעַם כֹּחַ דְּמָעוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁעַל-יְדֵיהֶם
נִתְחַבְּרוּ סְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וַיִּבְטְלוּ וַיִּשְׁכְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ כָּל
הַעֲצוֹת רָעוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת שֶׁל הַגּוֹיִים, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ
לְרָעָה מִהֲרָה תִּפְרַעְתֶּם וְתִקְלַקֵּל מִחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְעַל כֹּחַ וְזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים.
אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. אֲבִינוּ
מִלְּכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ. "קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדֵנוּ לְמַעַן
חֲסִדְּךָ". (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כה).

אָנָּה ה'!

עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹדְךָ וּלְמַעַן אוֹתוֹת הַתּוֹרָה
הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל דָּבָר וּבְהֵן הַחַיּוֹת הָאֱלֹקִית שֶׁל כָּל דָּבָר. תֵּן
לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְעוֹרֵר תְּמִיד כַּח אוֹתוֹת אֱלֹ
שֵׁבָהּם נִבְרָא כָּל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית - אוֹתוֹת הַמְּלַבְּשִׁים
בְּכָל דָּבָר לְהַחַיּוֹתוֹ. זַפְּנוּ לְמַעַט תַּאֲוֹת טְבַעְנוּ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
לָנוּ שׁוּם תַּאֲוָה גְּשָׁמִיּוֹת שֶׁל הַגּוֹף לְשׁוּם דָּבָר שֶׁבַּעוֹלָם
כָּלֵל. וְכָל אֲכִילְתָּנוּ וּשְׁתִּיתָנוּ וְכָל הַנָּאֲתָנוּ וְתַעֲנוּגָנוּ יִהְיֶה
רַק מֵהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתוֹת - שֶׁתְּנוּצֵץ בְּדַעַתָּנוּ הַבְּנָה שֶׁל
הַשֹּׁכֵל הָאֱלֹהִי הַמְּהוּה וּמַחֲיִיה אֶת הַהֲנָאָה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר
שֶׁבַּעוֹלָם. וְעַל־יִדְיָה תִשְׁלַח בְּרָכָה בְּמִזְנוּנוֹ, וְנִזְכֶּה
לְשִׁבְיָה דְקַדְשָׁה, שִׁיְהִי שְׁבִיעָה בְּמַעֲיָנו - לְאָכֹל מַעַט
וּלְשִׁבְעַ רַק מֵהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ
הַדָּבָר שֶׁאֲכֹל וְאִשְׁתֶּה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, עַד שֶׁנִּזְכֶּה
עַל־יְדֵי אֲכִילְתָּנוּ וּשְׁתִּיתָנוּ לְלֵב טוֹב וּמֵאִיר, לְלֵב שִׂמְחָה,
וְעַל־יְדֵי הָאֶרֶת הַלֵּב נִזְכֶּה לְפָנִים מְאִירוֹת דְקַדְשָׁה. בָּרַכְנוּ
אֲבִינוּ כָּלנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, שֶׁנִּזְכֶּה לְפָנִים דְקַדְשָׁה, פָּנִים
מְאִירוֹת, פָּנִים שֶׁל שִׂמְחָה, שִׁיְהִי אוֹר פָּנֵי ה' חוֹפֵף עַל

פָּנֵינוּ תְּמִיד (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא יט).

לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבְנֵי-קֶרֶת.

כִּאֵיל תַּעֲרַג עַל-אַפִּיקֵי-מַיִם, כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרַג אֵלֶיךָ
א-לֵהִים.

צִמְאָה נַפְשִׁי לֹא-לֵהִים לֹאֵל חַי, מְתִי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָּנַי
א-לֵהִים. הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְלֵילָה, בְּאָמַר אֵלַי
כִּלְיָהּ אֵיהָ אֱלֹהֶיךָ.

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בְּסָף, אֶדְדָם
עַד-בֵּית א-לֵהִים, בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג.
מִהִתְשַׁתּוֹחָחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחֲלִי לֹא-לֵהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו.

אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחַח, עַל-כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים מֵהָר מְצַעַר. תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צִנּוּרֶיךָ, כָּל-מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ.

יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסֶדּוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עִמִּי, תַּפְלָה לֹאֵל חַי.
אוֹמְרָה לֹאֵל סְלַעִי, לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ
אוֹיֵב. בְּרֹצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוּרִי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל-
הַיּוֹם אֵיהָ אֱלֹהֶיךָ. מִהִתְשַׁתּוֹחָחִי נַפְשִׁי וּמִהִתְהַמֵּי עָלַי,

הוֹחֲלִי לֹא-לֵהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹהִי (תְּקוּן חֲצוֹת)

יהי רצון מלפניך

ה' אלהינו, שְׁתִּשְׁמְרֵנִי מִדְּבוּרִים רָעִים וְלֹא אֶפְגֵּם אֶת דְּבוּר פִּי לְעוֹלָם, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׂבָעוֹלָם, וְלֹא אֶחְקֹר אַחֵר חוּבוֹת בְּנִי־אָדָם, רַק תַּעֲזֹרֵנִי וְתִטֶּה אֶת לִבִּי שְׂאֻזָּכָה לַחֲקֹר אַחֵר כָּל זְכוֹת וְטוֹב שְׂאֻפֶּשֶׁר לְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.

עֲזֹרֵנִי לְמַצֵּא בָּהֶם תְּמִיד צַד זְכוֹת וְטוֹב, וְאֻזָּכָה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכֹף זְכוֹת תְּמִיד. וְתַצִּילֵנִי מֵעוֹן הַגְּדוֹל וְהַחֲמוּר מְאֹד שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, וּמִדְּבָרִים בְּטָלִים וּמְלִיצָנוֹת וּמַחֲנִיפוֹת וּמְשַׁקְרִים, וּמִלְּגִלוֹת סוּד שְׂאִין צְרִיכִים לְגִלוֹת, וּמִנְבוּל פֶּה, וּמִלְּגִלוֹת וְלוֹמַר דְּבָרֵי תוֹרָה וַיֵּרָאֵת שְׁמַיִם בְּמָקוֹם וּבִזְמַן שְׂאִין רְאוּי לְאֻמָּרם. וְתַצִּילֵנִי כָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂאִינָם טוֹבִים, וּמִכָּל מִינֵי הַבְּלִפָּה הַפּוֹגְמִין אֶת הַדְּבוּר הַקָּדוֹשׁ - שֶׁהוּא רוּחַ פִּיו שֶׁל הַקָּב"ה.

עֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִדְרִיכֵנִי וְתוֹרֵנִי דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּכָה לְשֹׁמֵר עֲצָמֵי בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁלֹּא אֶכְשֵׁל בְּשׁוֹם דְּבוּר שְׂאִינוֹ טוֹב, וְלֹא אוֹמֵר דְּבַר שֶׁלֹּא כְּרֻצֹנָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לח).

רבונו של עולם

חמל עלינו ועזרנו שנזכיר את עצמנו בכל עת, בנפלאות
עריבת נעימת התענוגים והשעשועים שיהיה להצדיקים
לעתיד, שיזכה כל אחד לנחול ש"י (310) עולמות של
חכמת אלקות, ונעמיק דעתנו בזה, ונשער בדעתנו גדלת
עולם אחד, וכמה וכמה פוכבים ומזלות וגלגלים רוחניים
נפלאים ונוראים שיש בכל עולם ועולם, וכמה וכמה
עירות ומדינות רוחניות, וכמה וכמה מבואות וחצרות
ובתים וחדושים נפלאים וענינים נוראים שיש בכל עולם
ועולם, מכל שכן וכל שכן ש"י עולמות שיש לכל צדיק,
מי ישער גדלת הצדיק הזוכה לזה, ותענוגיו ושעשועיו,
אשרי לו.

זכנו שלא נחליף עולמות כאלו הקימים לעד בעולם
העובר הזה, חמל עלינו ועל כל עמך ישראל שנזכה כלנו
להיות בכלל צדיקי אמת הזוכים לש"י עולמות, כי אתה
חפץ להיטיב לכל, ואין מעצור לך להושיע גם אותי
לזכות לכל טוב אמתי ונצחי, למען אזכה לגדל ולקדש
את שמך הגדול לעולמי עד ולנצח נצחים (מבוסס ע' ל' תפי' ב מט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְקַבֵּל חַג הַסְּכוּת הַקָּדוֹשׁ הַבֹּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, בְּקִדְשָׁה
וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, וּבְשִׂמְחָה וְיַחְדָּוָה רַבָּה וְעֲצוּמָה לְשִׂמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּכָל עֵז
וְתַעֲצוּמוֹת.

וְנִזְכֶּה לַהֲיוֹת אִךְ שִׂמְחַת בִּימֵי הַסְּכוּת הַקָּדוֹשִׁים זְמַן
שִׂמְחָתְנוּ לְגִיל וְלִשְׂוֹשׁ וְלִשְׂמֹחַ בְּכָל עֵז, בְּגִילָה רַנָּה דִּיצָה
וְיַחְדָּוָה.

וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת סֵכָה וְאַרְבַּע מִיָּנִים שֶׁבְּלוּלָב
בְּשִׂלְמוֹת, בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, עִם כָּל פְּרִיטֵיהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם
וְכוֹנוּתֵיהֶם וְתַרְיִ"ג (613) מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם.
וּבִזְכוּת מִצְוֹת סֵכָה הַקָּדוֹשָׁה, נִזְכֶּה לְתַקֵּן וּלְחַזֵּק אֶת
הַמְּלָאךְ הַקָּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְחַלּוֹם עַל־יְדֵי מְלָאךְ.
זַכְנוּ לְמַאֲכָלִים בְּרוּרִים וְזִכִּים בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֹכֶת סִיג
וּפְסִלַת כָּלֵל, כִּדִּי שְׁלֹא יִבִּיאוּ לָנוּ הַמַּאֲכָלִים חֲלוּמוֹת
מְבַהֲלִים עַל יְדֵי שָׂדִים, וְיִהְיוּ כָּל חֲלוּמוֹתֵינוּ מִישָׁבִים
עָלֵינוּ לְטוֹבָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

שָׁמַע צַעֲקָתִי הַמָּרָה מְאֹד, הַכְּבֵדָה מְאֹד, הָעֲמוּקָה מְאֹד.
אָהָה ה'! אָהָה ה'! שְׁטַחְתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי מֵעֲמָקֵי עֲמָקִים,
מֵעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַסֶּתֶרָה שְׁבַתוֹךָ הַסֶּתֶרָה, מֵאֲלָפִים וּרְבֻבֹת
הַסֶּתֶרוֹת. צַר לִי מְאֹד אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם, וְאֵין לִי שׁוּם לְשׁוֹן
בְּעוֹלָם לְפָרֵשׁ בּוֹ שִׁיחָתִי וְצַעְרִי. עֲזֹרָנִי לְהוֹצִיא מִהֶסֶטֶרָא
אַחֲרָא (מֵהַצַּד הָאֲחֵר) כָּל הַדְּבוּרִים רָעִים וְכָל הַדְּבוּרִים
פְּגוּמִים שֶׁיִּנְקוּ מִמֶּנִּי עַל־יְדֵי פֶגֶם הַדְּבוּר שֶׁפִּגְמָתִי בּוֹ,
וְכֻלָּם אֲזַכֶּה לְתַקֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא כָּל
הַדְּבוּרִים וּלְהַשִּׁיבָם כָּלָם לְשִׁרְשָׁם שֶׁבִקְדֻשָּׁה, עַד אֲשֶׁר
הִרְשָׁעָה כְּלָה כְּעֶשֶׂן תְּכַלָּה, כִּי יִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שָׁקָר.
עָקֹר אֶת פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם שֶׁל כָּל הַמְקַטְרָגִים וּמְלַשְׁיָנִים
וְדוֹבְרֵי רָעוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים - הַחִפְצִים
לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת, וְתַתֵּן בְּלִבָּם שִׁישׁוּבוֹ מִדְּרָכָם
הָרָעָה, וְיִטּוּ לָבָם בְּאַמֶּת אֶל הָאֱמֶת וְיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
וְיָקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן
מִחֲשָׁבוֹתָיו וְיָשֵׁב אֶל ה' וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה
לְסַלַּח". (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא לַח)

בס"ד

**דוד המלך עליו השלום
יסד מִזָּה (מההתבודדות שלו) - ספר
תהלים.**

**ואמר, שֶׁעָקַר הַתְּבוּדוֹת שֶׁל דָּוִד
הַמֶּלֶךְ הָיָה עַל מִטָּתוֹ, בָּעֵת שֶׁשָּׁכַב עַל
מִטָּתוֹ וְכִסָּה עֲצָמוֹ בְּסָדִין,
אִז הָיָה מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ כָּל לִבּוֹ לִפְנֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים
ו-ז):**

**"אֲשַׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדַמְעָתִי"
וְכו'. אֲשֶׁרִי מִי שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְהַיִּים
הַנִּהְגָּה זֶה הָעוֹלָה עַל הַבַּל.**

(שיחות הר"ן סח)

אָבִינוּ אָב הַרְחָמָן

חַנּוּנִי מֵאֵתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, בְּאִפֶּן שְׁאֲזָכָה לְהַתְבַּיֵּשׁ
מִפְּנֶיךָ מְאֹד עַל גְּדֹל פֶּשְׁעֵי נַגְדֶּךָ, וְאֲזָכָה לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ כָּל
שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, מֵעַמֶּק הָאֲמֶת שְׁבָלָב,
וְכָל דְּבָרֵי יִהְיוּ כְּגַחְלֵי אֵשׁ. וְאֲזָכָה לְעוֹרֵר לְבִי בְּאֲמֶת
לְעִבּוּדְתְּךָ וּלְיִרְאָתְךָ וּלְתוֹרָתְךָ, וּלְדַבֵּר תָּמִיד בְּחַמִּימוֹת
שְׁבָלָב דְּבָרֵי אֲמֶת שְׁבָלָב. וְתוֹכְנִי שִׁיִּהְיוּ כָּל דְּבָרֵי בְּאֲמֶת
לְאֲמִתּוֹ, בְּתַכְלִית נִקְדֹּת הָאֲמֶת שְׁאֵתָה חֲפִץ בּוֹ, עַד
שְׁאֵתְעוֹרֵר בְּאֲמֶת לְעִבּוּדְתְּךָ, וְיִמְשֹׁף עָלַי בּוֹשָׁה וְיִרְאָה
גְּדוֹלָה בְּכָל עֵת מִפְּנֶיךָ. וְתוֹכְנִי לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּפִי
כּוֹחִי. וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּקְבַּל תְּשׁוּבָתִי לְפָנֶיךָ, עַד
שְׁאֲזָכָה שְׁתַּעֲבִיר וְתַבְטִל מִמֶּנִּי כָּל הָרוּחַ שָׁטוֹת שְׁנִדְבָק
בִּי, עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְתוֹכְנִי לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת
דְּקֻדָּשָׁה, עַד שְׁאֲזָכָה לְהַפִּיר וּלְדַעַת אוֹתָךְ בְּאֲמֶת וּבְלָב
שָׁלֵם, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזָכָה שְׁתַּתְּגַּלֶּה הַבּוֹשָׁה בְּפַעַל עַל פָּנֶי,
כִּי עֲכָשְׁיוֹ נִטְמָטֵם לְבִי וְשִׁכְלִי כָּל כֹּף עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתִי הַמְרַבִּים,
עַד שְׁאִין לִי שׁוּם דַּעַת וְשִׁכָּל, אֲפִלּוֹ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֶיךָ בְּאֲמֶת -
כְּרָאוּי לִי לְהַתְבַּיֵּשׁ. אָנָּה ה', חוּס וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלַי. וְתוֹכְנִי
מִהֲרָה לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמֶת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת א' לז).

אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת

זַכְנִי לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ בְּאַמֶּת, כְּאֲשֶׁר רָאוֹי לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ
מִפְּנֵיךָ ה' אֱלֹהִי, אֲשֶׁר גִּמְלַתְנִי טוֹבוֹת כְּאֵלָה בְּכָל עֵת
וְחִשְׁבֶּת מִרְחוֹק לְהִטִּיב אַחֲרִיתִי, וְאֲנִי גִמְלַתִּיךָ הִרְעָה.
צוּר עוֹלָמִים, בָּאוֹר פָּנֶיךָ הַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי, זַכְנִי שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ
עָלַי קִדְשֵׁת הַתַּפְלִין (הַמוֹחִין) הַקְּדוֹשִׁים מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיוֹן,
וְאֶזְכֶּה לְחַדֵּד שְׁכִלִי בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד, וְאֶזְכֶּה תָּמִיד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְמַחֲזִין חֲדָשִׁים וּלְהַכְרָה חֲדָשָׁה בְּהַשְׁגָּת
אַלְהוּתְךָ וַיִּדְעֵת רוֹמְמוֹתֶךָ יִתְבָּרֶךְ.
וְתִמְשִׁיךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוּלָּה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ
עַל פָּנַי - זֶה הַבּוֹשָׁה, לְבַלְתִּי אֲחַטָּא מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
וְתִאִיר עָלַי בָּאוֹר פָּנֶיךָ, וְיִהְיוּ פָנַי מְאִירוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה,
עַד שְׂיִבּוֹשׁוּ וְיִבְהָלוּ מִפְּנֵי כָּל רוֹאֵי, שְׂיִפְּלוּ עֲלֵיהֶם בּוֹשָׁה
וְיִרְאָה גְדוּלָּה מִפְּנֵי, וְיִתּוֹסֵף לָהֶם יְדִיעָה גְדוּלָּה וְהַכְרָה
חֲדָשָׁה דְּקִדְשָׁה וְיִרְאָה וּבּוֹשָׁה גְדוּלָּה מִמֶּךָ, עַל־יְדֵי קִדְשֵׁת
אוֹר הַפָּנִים - חֲכָמַת פָּנֶיךָ - שְׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי בְּחִמְלָתְךָ
הַגְּדוּלָּה. וַיִּקְרָא בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "וַיִּרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ". (מְבוֹסָס לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא לַח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה יָדַעְתָּ גְדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מֵהַשָּׁגַת אֱלֹהוּת, כִּי עָשִׂיתִי
מָה שָׁעָשִׂיתִי וְקִלְקַלְתִּי מָה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי
מִמָּךְ כָּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי בְּתַכְלִית הָרַחוּק, כִּי עָשִׂיתִי כָּמָה
מַחְצוֹת בְּרֹזֶל וּמַסָּכִים הַמְּבַדִּילִים בֵּינִי וּבֵין הַשָּׁגָתְךָ,
וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל יָדָם
הָיִינוּ יְכוּלִים לְהַשִּׁיג הַשָּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ.

אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין מִי שְׂיוֹכֵל לְהַכְנִיס בְּנוֹ הַשָּׁגַת אֱלֹהוּת,
כִּי אִם צָדִיקִי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד.
כִּי לְפִי עֲצָם יִרְדָּתְנוּ וְהַתְּרַחֲקוּתְנוּ מִמָּךְ מְאֹד, וְכִפִּי
פְּחִיתוּת נַפְשִׁנוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים בַּעֲצָמֵנוּ, אֲנוּ צָרִיכִים עֲכָשְׁיוֹ
מִנְהִיג אֲמִתִּי שִׁיְהִיָּה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מְפִלְגַת מְאֹד, כִּי כָּל מָה
שֶׁהַחוּלָה נִחְלַשׁ בִּיּוֹתֵר, הוּא צָרִיךְ רוּפָא גְדוֹל בִּיּוֹתֵר.
וְעֲכָשְׁיוֹ שֶׁנִּפְלְנוּ בַּגְּלוּת גְּדוֹל בְּגוּף וּנְפֶשׁ, בּוֹדָאִי אֵין מִי
שְׂיוֹכֵל לַעְזֹר אוֹתְנוּ, כִּי אִם הַצָּדִיק הַגְּדוֹל שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲיִנַת
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. עֲזָרְנִי וְזַכֵּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמִת. וַעֲשֵׂה
שְׂאֻזָּכָה לְהַשִּׁיג הַשָּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ, בְּאֲמִת וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וּבַעֲנוּה אֲמִתִּית. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל שַׁבָּתוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה,
אֲהָבָה וְאַחֻוָּה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
לְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבָּת כְּהִלְכָתוֹ, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מַכְשׁוֹל, וַיְהִי
אֲזַ בְּעֵינַי כָּאֱלוֹ כָּל מְלֹאכְתִּי עֲשׂוּיָהּ, וְלֹא אֶהְרַהֵר אֲזַ אַחֵר
שׁוֹם מְלָאכָה, וְלֹא בְּשׁוֹם חֲפָצִי חַל כָּלִל. וְאֶזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת
דְּבוּרֵי בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ בְּקִדְשָׁה יְתָרָה, וְלֹא יִהְיֶה דְּבוּרֵי שֶׁל
שַׁבָּת כְּדְּבוּרֵי שֶׁל חַל, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר בְּטֵל.
וְתַעֲזָרְנִי לְקַדֵּשׁ אֶת הַשַּׁבָּת בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וּלְכַבְּדוֹ בְּכָל
מִינֵי כְבוֹד, בְּמֵאכֹל וּמִשְׁתֶּה וּכְסוּת נָקִי, וְכֵלִים נְאִים
בְּגָשְׁמִיּוֹת, וְכֵלִים נְאִים בְּלָבִי וְאַבְרִי, וּבְשִׁיר וּשְׁבָת,
בְּשִׂמְחָה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וּבִדְבָקוֹת נִפְלָא, עַד שְׁאֶזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבָּת עַל כָּל שִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, עַד
שִׁיְהִיו טְהוֹרִים בְּקִדְשָׁת שַׁבָּת קֹדֶשׁ. וְאֶזְכֶּה שְׁכַל הַמְּלָאכּוֹת
וְכָל הָעֲסָקִים שְׁלִי, יִהְיוּ מְזֻדְכָּכִים בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה
בְּקִדְשָׁת שַׁבָּת קֹדֶשׁ. וְאֶזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וְקִרְאתָ
לְשַׁבָּת עֲנָג וְהִרְכַּבְתִּיהָ עַל בִּמּוֹתֵי אֶרֶץ וְהֵאכַלְתִּיהָ נְחִילַת
יַעֲקֹב אֲבִיהָ כִּי פִי ה' דִּבֶּר". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא לח).

נִשְׁמַת כָּל חַי

תְּבַרְךָ אֵת שְׁמֶךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֶרַת וְתִרְוָמָה
זְכָרְךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל,
וּמִבְלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ (מֶלֶךְ) גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל,
וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם, בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר
וְסוֹמֵךְ אֵלָּא אַתָּה. אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל
בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּכָל הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וְה' אֱ-לֹהִים אֱמֶת, לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָּמִים, מְחַיֶּה
מֵתִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים, וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, הַמְשִׁיחַ
אֱלָמִים, וְהַמְפַּעֵנֵחַ נַעֲלָמִים, וְלֵךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּים וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהֶמוֹן גִּלּוֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמֶרְחָבִי רִקִּיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁשֶׁשׁ
וּכְיֶרֶחַ, וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת
כְּאֵילוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִין לַהּ ה' אֱלֹהֵינוּ
וּלְבָרְךָ אֵת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ, עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֱלָפִים,
וְרוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ.

הַתְּבוּדָּוֹת ~ תַּפְלָה ~ רִכּוּ

מִלִּפְנֵים, מִמַּצָּרִים גָּאֲלָתָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים
פָּדִיתָנוּ. בָּרַעַב זָנַתָּנוּ, וּבְשֹׁבַע כָּלִפְלָתָנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ,
מִדְּבַר מִלֻּטָּתָנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים דָּלִיתָנוּ.
עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים
שְׁפִלְגָת בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחָת בְּאַפִּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַת בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ, אֶת
שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי תְּמִיד.
כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, וְכָל עֵין לָךְ
תִּצְפֶּה, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה,
וְהִלְבְּבוֹת יִירְאוּךָ וְהִקְרִיבוּ וְהִכְלִיזוּ יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כַּדְּבַר
שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה, ה' מִי כִּמּוֹךָ מִצִּיל עַנִּי מִחֶזֶק
מִמֶּנּוּ, וְעַנִּי וְאֶבְיוֹן מִגְּזֻלוֹ.
שׁוֹעֵת עַנִּיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ.
וְכָתוּב רִנְנוּ צַדִּיקִים בַּה', לִישָׁרִים נְאֻוָּה תִּהְלֶה.
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם, וּבִשְׁפָתֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ, וּבִלְשׁוֹן
חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ, וּבִקְרִיב קוֹדֹשִׁים תִּתְהַלָּל. בְּמִקְהֵלוֹת
רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שָׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְּצוּרִים

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ רֶכֶּג

לִפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח,
לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, וּלְנַצֵּחַ, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

וּבִכְוֵן, יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכֵנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נִאֲחָה ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז, וּמִמְשָׁלָה, נִצָּח, גְּדוּלָה,
גְּבוּרָה, תְּהִלָּה, וְתַפְאֶרֶת, קִדְשָׁה, וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲשֵׂיךָ וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת.

אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן
כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן.

(מתפילות השבת)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

מֵלֵא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וְזַכְנוֹ לְאִמּוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת
וּבִלְבָב שָׁלֵם, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הָאִמּוּנָה שְׁתִּבְרְרוּ כָּל
הַמַּאֲכָלִים שֶׁבְּעוֹלָם מִפֶּגֶם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע, עַד שְׁיֵהוּ
כָּל אֲכִילוֹתֵנוּ וְסִעּוּדָתֵנוּ מִמַּאֲכָלִים שֶׁנִּתְבְּרְרוּ לְגַמְרֵי מִן
הָרַע וְהַקְלָפוֹת - מִמַּאֲכָלִים שֶׁהֵם כָּלָם טוֹב.

וְתִהְיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, עַד שְׁיֵהְיָה
נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי אֲכִילָתֵנוּ יַחּוּד בֵּין הַקָּב"ה לְשִׁכְנָהּ (נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל) - פָּנִים בְּפָנִים.

וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "בְּטַח בָּהּ" וַעֲשֵׂה טוֹב שָׁכֵן אֶרֶץ
וְרַעַה אִמּוּנָה. "וְהִתְעַנַּג עַל ה' וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאַלּוֹת לְבָרָךְ".

"גּוֹל עַל ה' דִּרְכָּךְ וּבִטַּח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה".

"הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֲנִי בַחֲסֶדְךָ".

"פָּנֶיךָ הָאֵר הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ".

"אֶ-לֵהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֶלָה".

"ה' אֶ-לֵהִים צָבָאוֹת הִשְׁיִבְנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשָׁעָה".

"יֵהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

אָמֵן וְאָמֵן. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא סב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזֶכָה לְרַחֵק אֶת עֲצָמֵנוּ מִרוֹפְאִים
וְדֹאקְטוֹרִים בְּתַכְלִית הָרְחוֹק. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי
חוֹלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמִחוּשִׁים. וְאִם בְּרַחֲמֶיךָ נִצָּטְרָךְ לַפְעָמִים
לְאַיִזָּה רְפוּאָה, תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַחֲזֹק אֶת לְבַבְנוּ לְסִמּוּךְ
עָלֶיךָ, וְלִהְרַבּוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלָּים בְּשִׁבִּיל רְפוּאָתְנוּ, וְלִהְיוֹת
נֶכֶן וּבְטוּחַ וְנִשְׁעָן עַל אֲמִירַת תְּהִלָּים, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁלַח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַצָּרִיכִים רְפוּאָה. וְתִתֵּן לָנוּ כֹחַ,
וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לומר תְּהִלָּים בְּכוֹנָה גְּדוֹלָה כָּל־כֶּף, עַד
שְׁנֹזֶכָה לַעֲזֹרָר וְלִהְקִיץ אֶת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עֲ"ה, בַּעֲצָמוֹ,
שֶׁהוּא רוּחַ אֲפִנוּ מְשִׁיחַ ה'. וְיִהְיֶה נֶחֱשֵׁב כְּאִלוֹ אֲמָרֵם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בַּעֲצָמוֹ, עַד שִׁיְהֶיּה כֹחַ לַעֲמֹךְ
יִשְׂרָאֵל לְהַחְיֹת מֵתִים עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלָּים, וְיִשׁוּבוּ כָּל
חוֹלֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְאַיִתָּנָם, וְתִרְפְּאֵם וְתַחֲלִימֵם וְתַחֲיֵם
בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים בְּאַמֶּת. וְנִזְכֶּה כָּלֵנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת כְּרִצוֹנָךְ וְכְרִצוֹן צְדִיקֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ
לְעוֹלָם, הַשִּׁיבֵנוּ וְאַשׁוּבָה אֵלֶיךָ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא מט).

רבונו של עולם!

תשמרנו מהרשעים שאסור לקרבם תחת כנפי עבודתך, אשר הם יכולים להוריד את המקרבם ממדרגתו, ולא נעסק עמָהם לקרבם כלל. כי אין בנו דעת לידע את מי לקרב ואת מי לרחק, רק עליך לבד אנו סומכים, כחסדך עשה עמנו וכרצונך נעשה.

אבי שבשמים, זכני לשפט עצמי כרצונך הטוב, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע הנאחז בי, ואזכה להיות כלו טוב באמת. ותעזרני לקרב נפשות רבים אליך ולגדל כבודך תמיד. ואזכה שיהיה לי חלק טוב בהיכל הקדש הנבנה על ידי עושי רצונך, המקרבים רחוקים לעבודתך. ותבנה עירך ירושלים - תבנה ותכונן בגשמיות וברוחניות, ותבטל כל הרע והטמאה מן העולם, ככתוב, "בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגוים לשם ה' לירושלים, ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע". ונזכה לשוב אליך באמת ולהחזיר אחרים בתשובה, ולא יזיק לנו לעבודתינו כלל העסק שנעסק לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע כי כוננתנו בזה לטובה, למען שמך לבד באמת (ליקוטי תפילות א נט).

אבינו מלכנו

רחם עלינו למען שמך, וקדשנו בקדשתך העליונה וטהר
לבנו לעבדך באמת ורחם עלינו ותזמין לנו פרנסתנו
ברוח מאתך, ואל תצריכנו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא
לידי הלואתם, ותפתח לנו אוצרך הטוב, ותשפיע לנו
שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום עד עולם,
ותברך את כל מעשה ידינו ואת פרי בטננו, ויהיו בנינו
ובנותינו חיים וקיימים בעבודתך ובתורתך וביראתך לאורך
ימים ושנים טובים.

ותרחם על צאצאנו וצאצאי עמך בית ישראל, ותמשיך
עליהם חיים טובים וארפים, ויהיו כל יוצאי חלצינו
מאריכים ימים ושנים טובים, ילכו יונקותם וירבו
פארותם, ויהיו צאצאיהם כעשב הארץ.
ותצילם ברחמך מצער גדול בנים, חס ושלום, רק כלם
יזכו לגדל בניהם ובנותיהם לתורה ולחפה ולמעשים
טובים, כלם יאריכו ימים ושנים טובים, וכלם ישאירו
שארית בארץ. ויתרבו צאצאיהם כחול הים וככוכבי
השמים לרב, לעד ולדורות עד סוף כל הדורות.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א לט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתַתֵּן לָנוּ רַבִּי וּמִנְהִיג אֲמָתִי,
וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁאִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים
אֲמָתִיִּים שֵׁישׁ לָהֶם יְשִׁיבָה הַגּוֹנָה שֶׁל תַּלְמִידִים כְּשָׁרִים
וְהַגּוֹנִים כְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב. וְאִזְכֶּה גַם אֲנֹכִי לְהַפְלִיל בְּהִישִׁיבוֹת
הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֲמָתִיִּים בֵּין הַתַּלְמִידִים הַהַגּוֹנִים
שָׁלָהֶם. וְתַזְכֵּנוּ עַל-יְדֵי קְבוּץ הִישִׁיבוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל
הַצַּדִּיקִים הָאֲמָתִיִּים לְקַבֵּץ וּלְתַקֵּן כָּל חֲלָקֵי הָאָמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, וְנִזְכֶּה לְאָמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וִיקָים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתוֹב, "כֹּה אָמַר ה' זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת
כָּל־וְלֹתֶיךָ לְכַתֹּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה". וְתַזְכֵּנוּ
שִׁיתַּתֵּקֶן מַחֲנוֹ וְשִׁכְלָנוּ עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמָתִיִּים, שִׁיאִירוּ
בָּנוּ קִדְשָׁת מַחֵם הַקְדוּשׁ וְיִלְמְדוּ אוֹתָנוּ דַּעַת וְתַבִּינָה,
וְיִלְמְדוּנוּ בְּאוֹרַח מְשֻׁפָּט, וְאַרְחוֹת חֲסִדֶּיךָ יִגְלוּ לָנוּ,
וְיַחֲזִקוּנוּ בַּעֲבוּדְתֶּיךָ, וְיִאֲמְצוּנוּ וְיִטְהַרוּ לְבַבְנוּ לְעַבְדְּךָ
בְּאֵמֶת, וְיִשְׁמַחוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלָּלוֹת מְאֹד, כִּי אֵין לָנוּ עַל
מִי לְסַמֵּךְ, כִּי אִם עַל הַצַּדִּיקִים הָאֲמָתִיִּים, וְאַלֵּיהֶם אָנוּ
מִקְשָׁרִים אֶת כָּל תַּפְלוּתָנוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה.).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנוּ שְׂתִיפֶשֶׁטוּ בַּעֲוֹלָם כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כָּל
הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם, אָבוֹת הָעוֹלָם, וְנִבְיָאִים רְאִשׁוֹנִים
וְאַחֲרוֹנִים, וְתַנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים, וְשָׂאֵר צְדִיקֵי יִסּוּדֵי עוֹלָם
שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבַעֲזוּזוֹתֵינוּ הָרַבִּים נֶאֱבְדוּ סְפָרֵיהֶם
וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם. חֲמַל עַל מַעַט הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים
שֶׁנִּשְׁאַרוּ מִמֶּנּוּ מֵהַרְבֵּה, וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׂתִיפֶשֶׁטוּ
בַּעֲוֹלָם וַיֵּאִירוּ פָּנֶי תִּבְל, לְמַעַן יָשׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם. וְתִבְטַל מִן הָעוֹלָם כָּל
סְפָרֵי הַמִּינִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, וְהַמַּחֲקָרִים, הַפּוֹגְמִים בַּהַתּוֹרָה
וּבַהֲאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. כָּלֵם תַּעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטַל מִן
הָעוֹלָם, בְּזָכוֹת וּכְחַ סְפָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁנִּשְׁרָפוּ
וְנֶאֱבְדוּ מִן הָעוֹלָם. כִּי מֵה - סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם שֵׁם ה',
אֲמָרָה תּוֹרָה יִמְחָה בְּשָׂבִיל לְהַטִּיל שָׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
הַכְּשָׁרִים? סְפָרֵי הַמִּינִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים שֶׁמְטִילִין שִׁנְאָה
וְאִיבָה וְתַחֲרוּת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שֶׁבְּשָׂמִים וְעוֹקְרִים
אֶת הָעוֹסֵק בָּהֶם מְשַׁנֵּי עוֹלָמוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
שִׂיאֲבָדוֹ וַיִּשְׁרָפוּ וַיַּעֲקְרוּ מִן הָעוֹלָם (מְבוֹסֵס לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת תַּנְיִנָא כו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְעֲזָרְנוּ שְׁנוּזָה אֲנִי וְזֶרְעִי וְכָל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְקַדְשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת.

וּלְשֹׁבֵר תַּאֲוֹת מָמוֹן לְגַמְרִי, וּלְהִרְחִיק וּלְבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל
מִינֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה, וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה,
וְתִזְכְּנוּ כָּלֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְתַבְטִיל כָּל מִינֵי
מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיָקִים מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, "אֲנָשֵׁי דָמִים
וּמִרְמָה לֹא יִחָצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ".

וְנִזְכֶּה כָּלֵנוּ לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית
בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, "וְעַמֶּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ
אֶרֶץ, נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדֶי לְהַתְּפָאֵר".

וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל זֶרְעֵנוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
שְׂפַע טוֹבָה וּבִרְכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשִׂשׁוֹן וְשִׂמְחָה, גִּילָה
רְנָה דִּיצָה וְחֻדוּהַ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

"אֲזֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרֵי לֵב שְׂמָחָה. שְׂמָחוּ בַּה' וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בֵּיתוֹ".

אָמֵן נֶצַח סֶלָה וְעַד.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלַי מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
כִּי זֶה כְּמֵה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, וּבְכָל
פַּעַם שָׁאֲנוּ רוּצִים לַעֲלוֹת מִמְדַּרְגָּתִנוּ הַשְּׁפֵלָה לְמַדְרָגוֹת
שְׁבִקְדָּשָׁה, אֲזִי תִכֵּף הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַתְאֹת וְהַמְּנִיעוֹת
וְהַבְּלוּלִים, מִתְגַּבְּרִים עָלַי בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה,
בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל, עַד שֶׁלֹּא הִנִּיחוּ אוֹתִי לַעֲלוֹת לְמָקוֹם
שֶׁהֵייתִי צָרִיךְ לַעֲלוֹת עַד הֵנָּה.

וְלֹא דִי שֶׁלֹּא הִנִּיחוּ אוֹתִי לַעֲלוֹת לְמַדְרָגָה הַגְּבוּהָ יוֹתֵר,
אֲף גַם מִגְדָּל הַהַתְּגַבְּרוֹת וְהַהַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁהַתְּפַשְׁטוֹ עָלַי
בְּכָל פַּעַם, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, עַל־יְדִיזָה הִפִּילוּ אוֹתִי בְּכָל
פַּעַם יוֹתֵר. וְכֵן הָיָה כְּמֵה פְעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר,
שְׁבִכָל פַּעַם שָׁאֲנוּ חוֹתְרִים וְרוּצִים לְצֹאת וּלַעֲלוֹת מִדְּרָגָא
לְדְרָגָא בְּעֶרְכִּנוּ, הֵם מִתְגַּבְּרִים וּמִתְגָּרִים בָּנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
עַד אֲשֶׁר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתִי בְּאַנְחָה, וּבְאַמַּת מוֹדִים
אֲנוּ לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי בִי בַעֲצָמִי הָאֲשָׁמָה,
וּכְשֶׁם שֶׁנִּתְּתָ בָּהֶם כֹּחַ לְמַנֵּעַ וּלְבַלְבֵּל אוֹתִי, כֵּן תֵּן לִי כֹחַ
יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם לְשַׁבֵּרם וּלְבַטְּלֵם לְגַמְרִי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א כה).

לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר.

אֲ-לֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה.
לְדַעַת בְּאֶרֶץ דֶּרֶךְ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתָךְ.
יִדְוֹךְ עַמִּים אֲ-לֹהִים יִדְוֹךְ עַמִּים כָּלָם.
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים
בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה.

יִדְוֹךְ עַמִּים אֲ-לֹהִים יִדְוֹךְ עַמִּים כָּלָם.
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֲ-לֹהִים אֱלֹהֵינוּ.
יְבָרְכֵנוּ אֲ-לֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ.

(תהלים סז)

יהי רצון!

מלפניך שתזכני להרבות בהתבודדות, עד שיתבטל
 ישותי ואהיה נכלל באחדותך באמת. ותזכני בכל לילה
 להתבודד במקום מיוחד, לילה בדרך יחיד, במקום שאין
 בני אדם הולכים שם אפלו ביום, ושם אתבודד ואפרש
 את כל אשר עם לבבי לפניך, עד שיתעורר לבבי אליך
 בתשוקה גדולה, ובבכיה רבה ועצומה, לבכות ולהתודות
 על עונותי ולהתחרט עליהם בלב שלם, ולקבל עלי שלא
 אשוב עוד לטעות. ואזכה על-ידי ההתבודדות בלילה
 לבטל כל מדה רעה וכל תאוה רעה, עד שאהיה נקי
 לגמרי מכל מיני גאות וגבהות וגסות הרוח ואזכה לבוא
 לתכלית הבטול באמת, עד שאזכה להכלל באחדותך
 באמת. ועל-ידי-זה יהיה נכלל כל העולם עם נפשי
 באחדותך הפשוט, ויתאחד ויכלל אחר הבריאה בקדם
 הבריאה, אפשרי המציאות בחיוב המציאות. ונהיה
 דבוקים וכלולים בך תמיד, ויתגלה אחדותך הפשוט
 בעולם, "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי
 אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלהי ישראל
 מלך ומלכותו בכל משלה". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נב).

אַנָּא אָב הַרְחֵמוּ!

עֲזֹרְנִי שְׂאֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, בְּפֶרֶט בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים
טוֹבִים. וְאַזְכֶּה שְׂיִתְּלֶהָ לְבִי מְאֹד עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה דְקִדְשָׁה
לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, עַד
שְׂיִמְשֹׁךְ הַהִתְלַהֲבוֹת הַלֵּב לְתוֹךְ רַגְלִי, וְאַזְכֶּה לְרִקּוּדִין
דְקִדְשָׁה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִיַּיִן הַמְּשַׁכֵּר
וּמִהַתְלַהֲבוֹת הַלֵּב וּרְקוּדִין הַנִּמְשָׁכִין מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא (מֵהַצַּד
הָאֲחֵר), וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם הַתְלַהֲבוֹת הַיֵּצֵר לְשׁוֹם תְּאוּהָ
כָּלֵל, וְתִזְכְּנִי לַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ

א-לֵהִים וְאַנְשִׁים. זַכְּנִי שְׂתַּהֲיֶה שְׂתִּיתִי בְּצִמְצוּם, רַק כְּדִי
לְהַרְחִיב דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּלְבֹאֵל לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה,
לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית דְקִדְשָׁה עַל־יְדֵי־זֶה, לְהַתְלַהֲבוֹת הַלֵּב
לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב.

וְזַכְּנִי לְעֹרֵר שְׂרָשׁ יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ. וְתִשְׁמַח אֶת לְבָבִי תָּמִיד
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׂאַזְכֶּה לְרִקּוּדִין דְקִדְשָׁה. וְעַל־יְדֵי
הַרְקוּדִין בְּהַתְלַהֲבוֹת הַלֵּב דְקִדְשָׁה עַל־יְדֵי יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ,
אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים הַנֶּאֱחָזִין
בְּעַקְבִּים וּבְרַגְלִין, וְיִתְּבַטְּלוּ כָּל הַדִּינִים מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל
יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא מֵא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

לְגַדְלָתְךָ אֵין חֶקֶר וְהַשְׁגָּת אֱלֹהוּתְךָ מְרַמֵּם וּמַנְשֵׂא מְאֹד.
אֲבָל מַעֲצָם רַחֲמָנוּתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה חַפֵּץ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ,
עֲשִׂיתָ פְעֻלֹת גְּדוּלוֹת וְסִבְבָּת סִבּוֹת רַבּוֹת, וְצִמְצֻמָּה
הַשְׁגָּת אֱלֹהוּתְךָ בְּכֵמָה צִמְצוּמִים שׁוֹנִים, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן
לְשִׁכָּל תַּחְתּוֹן. וְנִתְּתָ כֹחַ לְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים לְהַשִּׁיג הַשְׁגָּת
אֱלֹהוּתְךָ, וְחֻנָּנְתָ אוֹתָם דְּעָה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, אֲשֶׁר בְּעֵצָם
בִּינָתָם יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַכְנִיס הַשְׁגָּת אֱלֹהוּתְךָ גַּם בְּדַעְתָּנוּ
הַפְּחוּתָהּ. וְנִתְּתָה לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם
כָּלֵם שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים לְהַשִּׁיג עַל יָדָם הַשְׁגָּת אֱלֹהוּתְךָ,
כִּי עַל־יָדֶיךָ כָּל מַצְוָה וּמִצְוָה, וְעַל־יָדֶיךָ כָּל אוֹת מִתּוֹרָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה שְׁאָנוּ זֹכִים לַעֲשׂוֹתָם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה כְּרָאוּי,
יֵשׁ לָנוּ כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ לָנוּ דַּעַת לְהַשִּׁיג אֱלֹהוּתְךָ, עַל־יָדֶיךָ
כֵּמָה שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵי לְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי, בְּאִיזָה דֶּרֶךְ, בְּאִיזָה עֲצָה
וְתַחֲבוּלָה, אֲזַכֶּה גַם אֲנֹכִי לְהַשִּׁיג הַשְׁגָּת אֱלֹהוּתְךָ אֲשֶׁר
לְכַף נּוֹצְרָתִי, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדְעָתָ, כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם
הַשְׁפָּל הַזֶּה, אֲלֵא כְּדִי לְרַדֵּף אַחֵר הַתְּכָלִית הַטּוֹב הַזֶּה,
לְהַשִּׁיג הַשְׁגָּת אֱלֹהוּתְךָ יְתִבְרַךְ (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ל').

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

מָה נַעֲשֶׂה עִכְשָׁיו בַּעַת הַזֹּאת, בַּפֶּרֶט מִדְּכָאִים בִּיִּסוּרֵי
הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנוֹ, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטָדֵק, מִי
יַחַמַּל עָלַי וּמִי יִקוּם בַּעֲדִי.

אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם, אַתָּה יֹדַעַת אֶת כָּל לִבִּי, רְאֵה עָנְיִי
וְחַלְצֵנִי, רֹאֵה בְּעֶלְבוֹן עֲלוּבִים רְאֵה בְּעֶלְבוֹנִי, הַחוּמַל עַל
דָּל, חַמַּל עַל דִּלּוֹתִנּוּ. מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ. הַצֵּל וְהוֹשִׁיעַ, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים, הַצִּילָה
מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי, כִּי אָנוּ מוֹדִים לְפָנֶיךָ בְּכָל
לֵב וְנִפְשׁ, שְׁאָנוּ חַיִּבִּים בְּכָל אֵלֶּה מִתְחַלָּה וְעַד סוֹף.
אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם, כִּי אֲנִי כָּאֵלּוּ בַּתּוֹךְ רֶשֶׁת,
בְּכַבְלֵי בְּרוֹל וְדִלְתוֹת נַחֲשֶׁת, וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּהָ, כִּי אִם
לְרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ וְחֲנִינוּתְךָ הָאֱמֵתִיִּים.

”הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נִפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בִּי יִכְתִּירוּ
צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי.” עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְתִקַּנְנִי בַּעֲצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכֵּנִי
לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ל.)

מֵלֵא רַחֲמִים

קִרְבִּנִי לַעֲבוֹדָתְךָ, וְהַחֲזִירֵנִי בְּתוֹכָהּ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְיִיחַד
 לִבִּי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְעֲזֹרֵנִי לְיִיחַד יְחִידִים
 קְדוֹשִׁים בְּכָל עֵת, לְיִיחַד אוֹתְךָ וּלְגִלוֹת שְׁאֵתָה אֶחָד וּמִיִּיחַד
 וּמִחֲבֵר עִם כָּל הַמְּצִיאוֹת, וְאֵין עוֹד מִלְּבֹדֶךָ מִמֶּשׁ. שְׁאֲזָכָה
 לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי וּלְקַדֵּשׁ מַחֲשַׁבְתִּי בְּקִדְשְׁתָּךְ הָעֲלִינָה, עַד
 שְׁיִהְיֶה נַעֲשִׂים עַל־יָדֵי יְחִידִים עֲלִיּוֹנִים קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, כִּי לְכָךְ נּוֹצַרְתִּי לְיִיחַד וּלְחֵבֵר כָּל
 הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּאַפֵּן
 שְׁיִתְגַּלֶּה וְיִתְפָּשֵׁט וְיֵאִיר יְחִידֶךָ וְאַחֲדוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם,
 וְיִדְעוּ כָּלָם אוֹתְךָ לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָּתָם.

וְתִשְׁמֹר אוֹתִי שְׁלֵא אֶכְשֵׁל לְעוֹלָם בְּשׁוּם מַאֲכָלוֹת
 אֲסוּרוֹת, וְלֹא יִזְדַּמֵּן שׁוּם תַּעֲרֻבוֹת אֲסוּר בְּהִתֵּר בְּבֵיתִי
 לְעוֹלָם, כְּדִי שְׁלֵא אֶפְגּוֹם בְּשׁוּם יְחִיד שְׁלִמְעָלָה, וְכָל מֶה
 שְׁפַגְמָתִי עַד הַנָּה, הַכֹּל תִּתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ, וְיִתְהַפְּכוּ הָעוֹנוֹת
 לְזִכִּיּוֹת בְּרַבּוּי טוֹבְךָ וְחִסְדֶּיךָ הַנִּפְלְאִים שְׁאֵתָה מִשְׁפִּיעַ
 עָלֵינוּ בְּכַח וְזִכּוֹת צְדִיקֶיךָ, אֲשֶׁר הֵם מִיִּיחָדִים כָּל הַיְּחִידִים
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ג.)

יְהִי רָצוֹן!

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַּהֲיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר
צָרִיךְ לְתַקֵּן, בְּלִכְתִּי בַדֶּרֶךְ בְּצֵאתִי וּבְבוֹאִי. וְכֵשֶׁם שְׁהִיִּית
עִם יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וְהָיוּ כָּל נִסְיָנֵיכֶם עַל פִּיךָ כְּרָצוֹנְךָ, כֵּן
תַּהֲיֶה תָּמִיד עִמָּנוּ.

וּתְלַמְּדֵנִי בְּכָל עֵת אִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵי הַנְּסִיעוֹת, אִם
אֶסַּע וְאִם אֶחָדֶל, וְאִיךְ לִסַּע וּמָתִי לִסַּע, וּלְהִיכֵן וּלְאִיזָה
מָקוֹם וְעִיר לְנִסְעָ, וְכַמָּה אֶתְעַכֵּב בַּדֶּרֶךְ, הַכֹּל תּוֹדִיעֵנִי
וּתְלַמְּדֵנִי, וְתוֹלִיכֵנִי בַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר בְּכָל עֵת.

וְתִשְׁמַר צִאתָנוּ וּבִאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, וְתַצִּילֵנִי מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ, וְתַתֵּנִי לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעִנְיֵי כָּל רוֹאֵי וְתַגְמִלֵּנִי חֲסָדִים
טוֹבִים תָּמִיד, וְתִשְׁיִבֵנִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי, שָׁלוֹם בְּגוֹפִי
וּבְנַפְשִׁי וּבְמִמּוֹנִי וּבְתוֹרָתִי. וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מְכָשׁוֹל
חָטָא וְעוֹן, וּמִכָּל מִיָּנִי הַרְהוּרִים רָעִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת
וּמִכָּל הַסִּתְּפוֹלוֹת רָעִים תָּמִיד, וּבִפְרָט בְּעֵת הַלּוּכִי בַדֶּרֶךְ.
וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסַּכְּנַת דַּרְכִּים לְעוֹלָם, בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא מ.)

יהי רצון מלפניך

אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותזכני להיות
בשמחה תמיד, בשמחה של מצוה, ואשמח בך ובישועתך
על כל החסדים אשר עשית עמנו, אשר בחרת בנו מכל
העמים, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך -
וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת.

ואזכה לזכר הטובה והחסד הגדול הזה תמיד, ולשמח בזה
מאד תמיד, וביותר בשבתות וימים טובים. כי אין שיעור
וערך לרבוי החסדים והטובות אשר אתה גומל עמי בכל
עת, מה רב טובך אשר עשית עמי, "מה אשיב לך" כל
תגמולהי עלי". אלו כל הימים דיו, לא יספיקו לבאר
ולספר אחת מני אלה, רבוי הטובות והחסדים והישועות
הגדולות, נסים רבים ונפלאות, אשר הפליא חסדו עמנו,
אשר הציל נפשנו מכל התלאות וההרפתקאות. "רבות
עשית אתה ה' אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין
ערך, אליך אגידה ואדברה עצמו מספר". על כן בודאי
חובה עלי בכל עת לזכר טובותיך וחסדיך המתחדשות
עלי בכל עת, ולשמח בישועתך תמיד (מבוסס עלליק"ר תפילות א מא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא! זַכְּנִי לְהִלְבִּישׁ עֲנִיִּים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים,
וְאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת לְבוּשִׁים נָאִים לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים.
וְעֲזֹרְנִי לְדַלֵּג עַל כָּל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתֹאזְתִּיו. וְאֶזְכֶּה
לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחִזָּק, וְלִהְיוֹתְךָ
בְּעִבּוּדְךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, כִּי צָרְכֵנוּ הֵמָּה
מְרַבִּים, וְכָל דָּבָר גָּדוֹל וְקָטָן שְׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִים בְּעִבּוּדְךָ ה',
לֹא יִסְפִּיקוּ יְמִינֵנו לְבָאֵר אֶת עֶצֶם רְבוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁישׁ עַל
זֶה, וְלֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יְמִינֵנו לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּן וְלִהְיוֹתְךָ וּלְהַפְצִיר
אוֹתְךָ עַל זֶה שֶׁתּוֹכְנוּ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְלִזְכּוֹת לְהוֹצִיא
מִכַּף אֵל הַפַּעַל.

אֲךָ עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעָנְתִּי, וְעֵינַי תְּלוּיֹת לְרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת,
עֲזֹרְנִי בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּים,
שֶׁתַּחַנְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּתְקַדְּשֵׁנִי בְּקִדְּשְׁךָ הַעֲלִינָה, וְתַעֲזֹרְנִי
לְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְּשָׁה, שְׁאֶזְכֶּה לְסוּר מֵרַע
לְגַמְרֵי בְּאַמֶּת, וְאֶזְכֶּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְּבִה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבַגְּמִילוּת חֲסִדִּים תָּמִיד כָּל

יְמֵי חַיֵּי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא מַב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאֵזְכָּה לְדַעַת וּלְכוֹן לַעֲסֹק בְּיֹתֶר
בְּהַמְצוּהַ הַשִּׁיכָה לְשָׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי. וְנִפְשִׁי תִהְיֶה נִמְשָׁכֶת
בְּיֹתֶר אַחֵר אוֹתָהּ הַמְצוּהַ הַשִּׁיכָה לְשָׁרֵשׁ הָעֲלִיוֹן.
וְאֵזְכָּה לְהִרְבוֹת בְּמַצוּהַ זוֹ תָּמִיד בְּכָל עֵת, בְּאִפֶּן שְׁאֵזְכָּה
לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי.

וּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלַי תָּמִיד וּתְשַׁכֵּךְ חֲמָתְךָ מֵאֵתִי, וְאַל
תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאִי וְאַל תְּדִינֵנִי כַּמַּפְעָלִי.

שׁוּבוּנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסְךָ עִמָּנוּ. הִרְאֵנוּ ה' חֲסִדְךָ
וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ. קוּמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ.
אַל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אָזְנוֹךָ, בְּיוֹם
אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי. וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֶךָ וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ, כִּי
הָיִיתָ מְשֻׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי.

א-לֵהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבֵּל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ.
אֲשִׁירָה לְה' בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בַּעֲזוּדִי.

עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי א-לֵהִים מְשֻׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מב).

רבונו של עולם

אתה יודע כמה אנו רחוקים משמחה אמיתית בגוף ונפש,
כי קלקלתי הרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אשר
ספו תמו הצרופי אותיות לכנות בהם עניני וקלקולי
ופגמי וחיובי העצום. אבי שבשמים, אל חי וקים, מה
אומר מה אדבר מה אצטדק, הן על כל אלה קשה עלי
מאד להמשיך השמחה עלי. ואם ברחמיך, גמלת עמי
טובות רבות לנצח בלי שעור, וזכיתני להיות מזרע
ישראל, ועזרתני ברחמיך לעשות כמה וכמה מצות
ולעסוק בתורתך הקדושה, אשר עליידיזה יש לנו לכל
אחד מישראל תקנה לאחרית טוב, וסוף כל סוף תתקננו
בדאי, ותטיב עמנו בטובך הנצחי ותטעימנו מנעם זיוך,
אשר בזה יש לנו לשמח כל ימינו לעולם, אפלו הפחות
שבפחותים. אך עם כל זה, קשה לי לשמח בזה עם גופי
- שתהיה השמחה בשלמות בגוף ונפש, על-כן באתי
לפניך בעל הרחמים, אדון השמחה והחידה, שתעזרני
בדרכי הנפלאים ותושיעני שאזכה לשמחה שלמה באמת
בגוף ונפש. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא כז).

אָנָה

עֲשֵׂה לְמַעַן הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וְזַכְנֵי לְאִמּוֹנָה שְׁלָמָה
 בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם עֲקֻמִּימוֹת כָּלֵל, וְלֹא תִדְחָה
 אוֹתִי מֵהָאִמּוֹנָה לְעוֹלָם אֲפֹלוּ כָּרַגַע קָלָה, רַק אֲזַכֶּה לִהְיוֹת
 חֲזָק בְּאִמּוֹנַתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד, בֵּין בַּחַיִּי בֵּין בַּעֲת יִצִּיאת
 נַשְׁמָתִי, בֵּין לְאַחַר מִיתָה, בְּכָל מָקוֹם שְׁאַהֲיָה - שָׁם תִּהְיֶה
 הָאִמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה עִמִּי תָּמִיד לְשִׁמְרָנִי נָצַח. זַכְנֵי בְּמַתָּנָה
 חֲנָם לְאִמּוֹנַתְךָ הַקְדוּשָׁה, חֲמַל עָלַי וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי
 כַּחֲטָאִי. רַק תַּחֲמַל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּזִכּוֹת
 הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת שְׁבָלָב,
 וּמִכָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְחִקִּירוֹת שְׁלֹא יַעֲלוּ עַל לְבִי וְדַעַתִּי
 כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה לִהְיוֹת חֲזָקִים בְּאִמּוֹנַתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד,
 כִּתִּיד חֲזָק בַּל נִמוּט לְעוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ אִמּוֹנָה
 בְּעוֹלָם, וְתִתְרַבֶּה וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזַּק הָאִמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה עַל
 עַמְּדָהּ וּמְכוֹנָהּ, עַד אֲשֶׁר יִפְּלוּ וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הָאִמּוֹנוֹת
 כּוֹזְבִיּוֹת וְכָל הַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וְתִגְלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
 וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יֵשׁוּבוּ לְאִמּוֹנַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְיִתּוּסְפוּ גֵרִי
 צָדֵק רַבִּים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

אָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה:
שֶׁאִפְלוּ הִיְשִׁיבָה בְּעֶצְמָהּ שִׁיוֹשְׁבִין
לְהַתְּבוּד בְּחֶדֶר מִיָּחָד לְבָדוּ – אֲפֹלוּ אִם
אֵין לוֹ מָה לְדַבֵּר – גַּם זֶה טוֹב מְאֹד.
וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲפֹלוּ אִם אֵין זֻכִּין
שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶדֶר מִיָּחָד, יְכוּלִין לְהַתְּבוּד
וּלְדַבֵּר בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּשִׁשּׁוּכָב עַל
מִטָּתוֹ וּמִכֶּסֶה עֶצְמוֹ בְּהַסְדִּין, כְּמוֹ שֶׁנֶּהֱג
דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

(על פי שיחות הר"ן ער"ה)

יְהִי רָצוֹן!

מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֶזְרֵנוּ
וּתְשַׁמְּרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וּתְרַחֲקֵנוּ מִלְּהִתְחַפֵּר עִם
רָשָׁעִים. וּתְשַׁמֵּר אוֹתִי שְׁלֹא יִהְיֶה נִשְׁמַע לְאַזְנִי לְעוֹלָם
דְּבוּרִים שֶׁל רָשָׁעִים שֶׁהֵם בְּנֵי דָעָה, אֲשֶׁר דְּבוּרֵיהֶם הֵם
אוֹרִים אֲרִסִּים שֶׁל נֹאֵף, וּמוֹלִידִים נֹאֵף בְּהִשּׁוּמֵי
דְּבָרֵיהֶם.

אָנָּה ה', רַחֵם עָלַי וְהִרְחִיקֵנִי מִדְּבוּרִים אֵלּוּ, כִּי אַתָּה יֹדַעַת
כִּי בָשָׂר וְדָם אֲנִי, וְאִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהִשְׁמֵר מֵהֶם, וְגַם
אֵינָנו יוֹדְעִים לְהִבָּחֵן וּלְיַדַּע מִי הוּא הַצָּדִיק וּמִי הוּא
הָרָשָׁע – שֶׁיֵּשׁ לְהִתְרַחֵק מֵמִנּוּ. עַל כֵּן עָלֶיךָ יְהִי, שְׂאֵתָה
תְּשַׁמְּרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּתְרַחֲקֵנִי מִן הָרָשָׁעִים, וְלֹא
אֲדַבֵּר עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא אֶשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם בְּשׁוּם פֶּעַם.
וְאֶפְלוּ כְּשִׁיחִיָּה הֶהָכָרַח לְדַבֵּר עִמָּם, תִּגַּן בְּעַדִּי בְּכַחַךְ
הַגָּדוֹל וְתִפְרַס עָלַי סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ וְתִסְתִּירֵנִי בְּצֵל כְּנָפֶיךָ,
בְּאֶפֶן שְׂאֻכָּה לְהִנָּצֵל מֵאֲרִס דְּבָרֵיהֶם, וּתְשַׁמְּרֵנִי שְׁלֹא יִכְנַס
בִּי אֲרִסִּיהֶם וְחִצֵּיהֶם, וְלֹא יִזְקוּ לִי פֶגֶם דְּבָרֵיהֶם, וְתִקְדְּשֵׁנִי
בְּקִדְשְׁתֶּךָ הָעֲלִיּוֹנָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

רַחֵם עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ תָּמִיד מִן הַכַּעַס וּמִן הַקִּפְדוּת, וְנִזְכָּה
לְהִיּוֹת טוֹבִים לְכָל תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם כַּעַס
וְקִפְדָּא וְשׁוֹם קִנְטוֹר בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְתִקְרַבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ
בְּאַמֶּת.

וְנִזְכָּה לְהִתְקַשֵּׁר בְּאַמֶּת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, וְאֵל הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְלֵהֱשֵׁם יִתְבָּרַךְ, בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוּת, וּבְאַמוּנָה
שְׁלֵמָה, בְּהִתְקַשְׁרוֹת אֲמִיץ וְחֹזֵק, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.
טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָע, קֹדֶשְׁנוּ וְטַהֲרָנוּ מִכָּל מִינֵי
טְמָאוֹת וְזַהֲמוֹת, וּבִפְרֹט מִפְּגָם זַהֲמַת תְּאוֹת נְאוּף. הַצִּילֵנִי
מִטֵּיט וְאֵל אֶטְבְּעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם, הַצִּילֵנִי
מִפְּגָם הַדַּעַת, הַצִּילֵנִי, מִלִּטְנִי, פִּדְנִי מִהֲרֹהוּרִים רָעִים,
מִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, כִּי אֵין לִי עַל
מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם עַל אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם.

וְקִנִּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וְזָרַקְתִּי עָלֶיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם".
אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ה' אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי ה'

תְּשׁוּעָתִי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מג.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

גְּלוּהָ הָאָמֶת בְּעוֹלָם חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְתַקִּימִים בְּיָמֵינוּ "שְׁפֹת
אָמֶת תִּכּוֹן לְעַד, וְעַד אֲרֻגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר.
אָמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף.
חֶסֶד וְאָמֶת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נִשְׁקָו".
הַדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי
כָּל הַיּוֹם.

הוֹרֵנִי ה' דְּרָכְךָ אֶהְיֶה בְּאִמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ.
שְׁלַח אוֹרְךָ וְאִמְתְּךָ הִמָּה יִנְחוּנִי, יְבִיאוּנִי אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ
וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ.

מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׂאֲרִית נַחֲלָתוֹ,
לֹא תִחְזֹק לְעַד אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא.

יָשׁוּב יִרְחַמֵּנִי, יִכַּבֵּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל
חַטָּאתָם. תִּתֵּן אָמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם.

"הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם".

אָמֵן וְאָמֵן.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נא).

רבונו של עולם!

תן לנו כח וגבורה מאתך, שנזכה בכל מקום שנעמד שם להתפלל לפניך, לטהר את המקום ההוא על־ידי מחאת כפים, לעורר על־ידי־זה כח מעשיך, ולהמשיך לשם אור הקדוש של ארץ ישראל, ולגרש משם אור הטמא של חוץ לארץ.

ועל־ידי־זה נזכה לזכך את תפלתנו ולטהרה מכל מיני מחשבות זרות, ומכל הרהורי עבודה זרה וכפירות, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים. ותזכנו לתן צדקה לארץ ישראל, ונזכה להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ ישראל, עד שנזכה שנהיה נכללים באי־רא דארץ ישראל, ועל־ידי־זה נזכה לגרש מי המבול מאתנו שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים אותנו תמיד, ומונעים אותנו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה, שכלם באים עלינו ומבלבלים את תפלתנו מאד. ה' אלהי! ידעת מי ומי עומדים עלינו בשעת התפלה, אתה יודע את לבבנו, הושיעני א־להים כי באו מים עד נפש, "טבעתי בין מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבֹּלַת שִׁטְפָתִי". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מד).

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ

תַּעֲזָרֵנִי וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת נִכְלָל
בְּמִדָּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם - שְׁמִדָּתוֹ אִמָּת.
וְאֲזֹכָה לְדַבֵּר דְּבָרֵי אִמָּת תָּמִיד, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר
מִפִּי לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאַנֶּס בֵּין בְּרָצוֹן.
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי, שֶׁלֹּא אֶכְשֵׁל בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר, אֶפְלוּ
בְּטָעוֹת, וְאֲזֹכָה לְהִרְחִיק עֲצָמֵי מִדְּבָרֵי שְׁקֵר בְּתַכְלִית
הִרְחֹק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "מִדְּבַר שְׁקֵר תִּרְחֹק".

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לְהִיּוֹת עִם אִמָּת בְּכָל הָעֲנִינִים,
לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ הָאִמָּת וּלְדַבֵּר אִמָּת בְּלִבִּי וְלֹא אֶטֶה וְלֹא
אֶסּוּר מִמָּרְכֵז נִקְדַּת הָאִמָּת יָמִין וּשְׂמָאל.

וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִדְרַגַּת הָאוֹר הַטָּהוֹר שֶׁל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַחַיִּים. וְנִזְכָּה לְהִמָּשִׁיךְ מִשָּׁם, שְׁפַע
טוֹבָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וְכָל
טוֹב מֵאֲתָךְ, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנָּסָתְנוּ בְּרוּחַ מֵאֲתָךְ קֹדֶם שְׁנִצְטָרֶךְ לָהֶם,
בְּהִתֵּר וּבִנְחָת וּבִכְבוֹד. אֲבִינוּ אֵב הִרְחֵמָן, ה' אֱ-לֹהִים
אִמָּת, מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מז).

מלא רחמים!

מלא משאלותינו לטובה ברחמים. חוס וחמל עלי וזכני לשוב אליך באמת ובלב שלם, ולעשות רצונך באמת כל ימי חיי. רחם עלי ברחמיה האמתיים, וזכני להיות כרצונך באמת מעתה ועד עולם, ותגלה האמת בעולם, וישובו כל באי עולם אליך לעבדך באמת ביראה ואהבה, ויקים מהרה מקרא שכתוב, "כי אז אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד".

וברחמיה וחסדיך הגדולים תפייס ותרצה את שכנת עזר - את כנסת ישראל - שתשיב פניה אליך, ויהיה נעשה אתך יחוד וחבור פנים בפנים, ואל תסתר פניה מאתנו עוד.

שלח לנו צדיקים ורפנים אמתיים שיורו לנו את הדרך הטוב והישר אשר נלך בה, ותציל אותנו מהמנהיג ורבי של שקר, עזרנו ברחמיה, החיינו באור פניה, שבצענו מטובך וחסדיך האמתיים, ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה'

צורי וגואלי. (מבוסס על ליקוטי תפילות א מח).

צור עולמים!

אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת תְּבַעֲרַת קִדְשֵׁת אוֹר
הָאֱלֹהוֹת הַשּׁוֹפֵעַ בְּלִבִּי, כִּי אֲנַחְנוּ חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל,
וְשָׁכִינֵת אֱלֹהוּתָךְ בְּתוֹךְ לִבִּבְנוּ. עַל כֵּן לִבִּי בּוֹעֵר וְנִכְסֵף
אֵלֶיךָ, כִּי אוֹר לִבִּי מְקַשֵּׁר וּמַחְבֵּר בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל הָאֵין
סוֹף, עַל כֵּן, אֵין סוֹף לַתְּשׁוּקָתִי אֵלֶיךָ, עַד אֲשֶׁר לִפִּי עֲצָם
אוֹר לְהִבִּיּוֹת הַלֵּב, לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה
כָּלֵל, כִּי אוֹר קִדְשֵׁת לִבִּי בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב לְהִיּוֹת דְּבוּק
וְנִכְלָל בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. אַךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת דְּבוּקִים
בְּךָ תָּמִיד, כִּי אַתָּה חֹפֵץ בְּעוֹבְדוֹת וּבִמְעַשִׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר
בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. עַל כֵּן גִּזְרָתָּ עָלֵינוּ לִבְלִי
לִבְעַר אֵלֶיךָ יוֹתֵר מִהַמְּדָה, וְגִזְרָתָּ לְצַמְצֵם אוֹר הַהִתְלַהֲבוּת
שֶׁבְּלִבִּבְנוּ וְלַעֲשׂוֹת חֵלֶל פָּנוּי בַּלֵּב, כְּדִי שֶׁעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה
לְצִיר בְּלִבִּבְנוּ כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, וְלַהֲמִשִּׁיף עָלֵינוּ עַל
עֲבוֹדָתְךָ בְּאַמָּת, וְלַהֲתַדְבֵּק בְּמַדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלַעֲבֹד
אוֹתְךָ בְּהִדְרָגָה וּבִמְדָה, וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל
מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלִגְלוֹת מַלְכוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם,
אֲשֶׁר זֶה הָיָה כּוֹנֵןְךָ בְּבְרִיאת הָאָדָם, כְּדִי שֶׁיִּתְגַּלֶּה
מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות א מט).

מלא רחמים!

הצילני נא ברחמיך מן היצר הרע, מטפשות לב מערלת לב, ומלטיני ממחשבות רעות שהם עקר היצר הרע שבלב. חוס וחמל עלי, פדני ממחשבות רעות, מלטה נפשי מהרהורים רעים הפוגמים בנפש מאד. הצילני מכל מיני מחשבות זרות ובלבולים, אשר הם מטמטמין את הלב, ורק הם היו בעוכרי, כי על ידם נתפסתי ונלכדתי בעונותי ופשעי העצומים שחטאתי ושיעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, אשר כלם באו עלי רק על ידי שלא נזהרתי לקדש את מחשבתי במחשבות קדושות וטהורות, והלכתי אחרי שרירות לבי, והרעותי את מעשי, עלידי אשר הנחתי המחשבות רעות לכנס בלבי, ולא התגברתי לגרשם ממני, עד אשר השתרגו עלו על צוארי, הכשילו כחי. עד אשר על ידם באתי לכל הפגמים שפגמתי נגדך ולכל ההתרחקות אשר נתרחקתי ממך עד הנה, עד אשר דרכי התשובה באמת נעלמו ממני, ואיני יודע שום דרך איך לצאת ולהמלט מהם, אהה ה'! עזר עזר! הצל הצל! הושיעה הושיעני א-להים כי באו מים עד נפש. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא מט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אֲדוֹן הַכֹּל, אֶחָד יָחִיד וּמִיָּחָד הָיָה הָיָה וַיְהִי. אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּשִׁבְיָלָם בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּל־כֶּם, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, כְּדִי שִׁיעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת וַיִּמְשְׁלוּ בְּעוֹלָם, לְמַעַן יוּכְלוּ עַל־יְדֵי פְעֻלָּתָם הַטוֹבָה לְהַעֲלוֹת וּלְנַשֵּׂא כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּל־כֶּם, מִן תַּכְלִית הָעֲשִׂיָּה עַד תַּחֲלַת הָאֲצִילוֹת, לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיֵּה כָּל־כֶּם אֵלֶיךָ - לְשִׁרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן, שִׁיכְלְלוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּל־כֶּם בְּאַחֲדוּתָךְ הַפְּשׁוּט יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

כִּי אַתָּה הוּא קֹדֶם שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא לְאַחֵר שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם.

עֲזֹרָנִי עֲזֹרָנִי, חֲנֻנִי חֲנֻנִי, לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדָּוֹת וּבְשִׁיחָה יְבִינִי לְבִינְךָ בְּלִילָה בְּדֶרֶךְ יְחִידִי, עַד שְׁאֲזֹכָה לְתַכְלִית הַבְּטוּל בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲהִיָּה נִכְלָל בְּךָ בְּאַמֶּת עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּל־כֶּם,

וְנָשׁוּב כְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֵת ה', יוֹמָם לֹא נִנּוּחַ לִילָה לֹא נִשְׁקָט, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְמַצֵּא אוֹתָךְ בְּכָל־עֵת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא נב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

שִׁטְחָתִי אֵלֶיךָ כָּפִי, לֵךְ לְבַד עֵינֵי תְלוּיוֹת, לֵךְ לְבַד רַעְיוֹנֵי
צוּפִיּוֹת, לְמַתַּנֵּת חֲנָם לְנִדְבַת חֶסֶד, לְתִשׁוּעַת ה' עֵינֵי
מִיחָלוֹת וְדוּמִיּוֹת. צָפוּ מִים עַל רֹאשִׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי.
קָרָאתִי שְׁמֶךָ ה' מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת. מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שׁוּעָתִי,
שְׁמַעְתָּ קוֹלִי - קוֹלִי שְׁמַעְתָּ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחָתִי
לְשׁוּעָתִי. וְאַשְׁבּ וְאַיְחָל וְאַצְפֶּה לְרַחֲמֶיךָ עַד יִשְׁקִיף וִירָא ה'
מִשָּׁמַיִם.

עֲזֹרָנִי, כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנְתִּי, עֵינֵי תָמִיד אֵל ה' כִּי הוּא יוֹצִיא
מִרְשֶׁת רַגְלִי.

יִשְׁלַח עֲזָרִי מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֵנִי, וּמִכָּל מִינֵי טְמָאוֹת
וְזַהֲמוֹת מְהֵרָה יוֹצִיאֵנִי, וּבְכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת יִקְדֹּשְׁנִי, וּלְכָל
מִינֵי תְשׁוּבוֹת בְּאַמֶּת יִזְכֵּנִי, וּלְחַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אֲרָכִים,
חַיִּים נְצַחִיִּים מְהֵרָה יִגְיעֵנִי, וּבְכָל הַתְּקוּנוֹת יִתְקַנְּנִי, וּמְרִיב
לְשׁוֹנוֹת בִּסְכוּ יַצְפִּנֵּנִי.

אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת זְקֵנָה, כְּכֹלוֹת כָּחִי אֵל תַּעֲזִבֵנִי. אֵל
תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי.
אֵל תַּעֲזִבֵנִי ה' אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי ה'
תִּשְׁוּעָתִי. אָמֵן וְאָמֵן. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא ג.)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אֵיִה רַחֲמָנוּתְךָ עַל יִשְׂרָאֵל עִם קֹדֶשְׁךָ, עַל מִי נִטְשָׁתָּ מַעַט
הַצֵּאן הַזֶּה, עַל מִי עֲזָבְתָּ אוֹתָנוּ, חֲלוּשֵׁי כַח כְּאַלֶּה, פְּחוּתֵי
עָרֶךְ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם. הֲלֹא כָּבֵד הִבְטַחְתָּנוּ שְׁאִפְלוּ בְּתַקְךָ
יְרִידָתָנוּ בְּעַמְּךָ הַגָּלוּת הַזֶּה בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, לֹא
תַעֲזֹבֵנוּ וְלֹא תִמָּאֲסֵנוּ לְעוֹלָם, וְכִהְנֶה וְכִהְנֶה עוֹד הִבְטַחְתָּ
הַרְבֵּה אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְעֲזָרָנוּ וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר. וְעַתָּה עַתָּה אֵיִה רַחֲמָנוּתְךָ, אֵיִה נִפְלְאוֹתֶיךָ,
וְלָמָּה "תִּהְיֶה עֶדְתְּ ה'" כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה". חוֹס
וְחָמַל עָלֵינוּ, חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְזַכֵּנוּ וְעֲזָרָנוּ לְהִתְפַּלֵּל
וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה הַרְבֵּה, וְלִבְכוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל
זֶה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, עַד שֶׁתַּחַנְנוּ וְתַעֲנֵנוּ, וְתַתֵּן לָנוּ רוּעָה
יִשְׂרָאֵל, מְנַהֵיג אֲמָתִי, מְנַהֵיג רַחֲמָנוּ, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, רוּעָה
נְאֻמָּן, שְׂיוֹכֵל לְעֶסֶק בְּתַקוּנָנוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וַיֹּאִיר
גַּם בָּנוּ הַשְׁגַּת דַּעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה, וַיִּפְקַח עֵינֵי דַעְתָּנוּ בְּקֹדֶשׁ
וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, שֶׁנִּזְכֶּה גַם אֲנַחְנוּ לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית
הָאֲמָתִי, לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וְלִהְתַּקְרֵב אֵלֶיךָ וְלִהְתַּדְבֵּק
בְּךָ לְנֶצַח. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת תְּנִינָא כח).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

הַשְּׁפִיעַ עָלֵינוּ רוּחַ טוֹבָה, רוּחַ קְדוּשָׁה, רוּחַ שְׂמֵחָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאָת ה'. וְשִׁמְרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִלְּהִתְקַרֵּב לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, וְלֹא אֲשַׁמֵּעַ שׁוֹם דְּבַר תּוֹרָה מִהִתְלַמְּדֵי חֲכָמִים שֶׁלֹּא זָכוּ עֲדִין לְבָרֵךְ הַכֹּחַ הַמְדַמָּה, אֲשֶׁר כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁכִין מִכֹּחַ הַמְדַמָּה הַמַּעֲרֵב טוֹב וָרָע, וְהָרַע יוֹתֵר מִן הַטּוֹב, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי חֲדוּשֵׁיהֶם נִפְסָד הַפְּרָנְסָה וְהַשְׁפַּע דְּקְדוּשָׁה. וְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁכִין מִן הַקְּדוּשָׁה, מִן הַרוּחַ טוֹבָה, רוּחַ נְבוּאָה, רוּחַ הַקְּדוּשָׁה, בְּלִי תַעֲרִיבָת שׁוֹם פְּסֻלַּת כָּלָל. חֲנֻנִי מֵאֲתָךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְקִדְשִׁנִּי בְּקִדְשָׁתְךָ הַעֲלִינָה, וְעֲזָרָנִי שְׂאֲזֹכָה גַּם־כֵּן לְחֲדַשׁ בַּתּוֹרָה חֲדוּשִׁים אֱמֵתִיִּים הַנִּמְשָׁכִין מִן הַקְּדוּשָׁה, וְעֲזָרָנִי שִׁיחִיו כָּלֵם טוֹב בְּלִי שׁוֹם אַחִיזַת הָרַע, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְלִי שׁוֹם פְּסֻלַּת כָּלָל. חֲנֻנִי וּפְדִנִי וְזַכְּנִי מִהֲרָה שְׂאֲזֹכָה לְטֹהַר וּלְקִדְשׁ עַצְמִי בְּאֵמֶת, וְאֲזֹכָה לְשַׁבֵּר אֶת הַכֹּחַ הַמְדַמָּה, וְתִתֵּן לִי כֹחַ וְעֲצָה וּגְבוּרָה לְבַטֵּל מִמֶּנִּי אֶת כָּל תַּאֲזוּת הַמְדַמִּיּוֹת, תַּאֲזוּת הַבְּהִמִּיּוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ

רחם עלינו שְׁנוּזָפָה לַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת
וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ
שְׁנוּזָפָה לְסִלֵּק וּלְהַשְׁלִיךְ מֵאַתָּנוּ כָּל הַחֲכָמוֹת בְּשִׁבִּיל
עֲבוֹדָתְךָ הַקְדוּשָׁה, הֵן חֲכָמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהֵם בְּאַמֶּת שְׁטוֹת
וְהֶבֶל, וְאַפְלוּ חֲכָמוֹת גְּמוּרוֹת, כֻּלָּם נִזְכָּה לְסִלֵּק מֵעֲלֵינוּ
בְּשִׁבִּיל עֲבוֹדָתְךָ הָאֱמֶתִית. וְנִסְלֵק וְנִשְׁלִיךְ כָּל שְׁכָלְנוּ וְכָל
חֲכָמוֹתֵינוּ מֵאַתָּנוּ וְנַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּאַמֶּת, בְּתַמִּימוֹת
וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר - בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, עַד שְׁנַעֲשֶׂה
אֲפֹלוּ דְבָרִים הַנִּרְאִין בְּעֵינֵי הָעוֹלָם כְּשֶׁגָּעוֹן בְּשִׁבִּיל
אַהֲבָתְךָ, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, וְנִזְכָּה לְקִים מְקָרָא
שְׁכָתוֹב "בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁגָּה תָּמִיד".

וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמֵנוּ בְּכָל מִינֵי רָפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִּיל
מִצְוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת.
וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּזָפָה לְקִים בְּחֵינֵינוּ כָּל הַתְּרִי"ג (613)
מִצְוֹת בְּאַמֶּת, עִם כָּל פְּרִטִּיָּהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם וְכוֹנוֹתֵיהֶם וְעִם
כָּל הַמִּצְוֹת דְּרַבְּנָן וְכָל עֲנֻפֵּיהֶם הַיוֹצֵאִים מֵהֶם, וְכָל דְּבַר
שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ נִזְכָּה לְקִימוֹ בְּאַמֶּת בְּכַח גְּדוֹל וּבְמִסִּירוֹת

נֶפֶשׁ בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

ה' א-להים אמת!

הַצִּילֵנִי מִן הַשָּׁקֶר וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד - שֶׁלֹּא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר
שָׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּרָצוֹן.

חֹסֶם וְחִמֵּל עָלַי וְהַעֲלֵנִי מִטְּמָאָה לְטַהֲרָה, מִחַל לְקֹדֶשׁ,
קֹדֶשֶׁנִּי בְּקִדְשָׁתְךָ הַעֲלִינָה בְּאַמֶּת, חֲלִצֵנִי ה' מֵאֲדָם רָע
מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנָּצְרֵנִי. כָּל מִצּוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה, שָׁקֶר רִדְפוֹנִי
עֲזָרֵנִי. ה' הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שָׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָה. דֶּרֶךְ
שָׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חֲנִנִי.

לֹא יֵשֶׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רַמְיָה, דּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן
לִנְגֹד עֵינָי. חֲנִנִי וְעֲנִנִי וּפְדָה נַפְשִׁי הָאֲמִלָּה מִן הָרַע וּמִן
הַטְּמָאָה וּמִן הַשָּׁקֶר, וְתֵן לִי בְּמִתְנַת חֲנָם, אֱמֶת וְחֶסֶד,
וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מֵאֲתֶרְךָ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, אֱמֶת וְטוֹב.

הַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְזַכֵּנִי מֵעֲתָה לְצֵאת
מִהָרָה מֵרַע לְטוֹב, מִטְּמָאָה לְטַהֲרָה, מִשָּׁקֶר לְאַמֶּת, וְאַזְכֶּה
לְעֵצֶם הָאֱמֶת לְאַמֶּתוֹ.

וְתִמְשִׁיךְ הַשְּׁגָחָתְךָ הַשְּׁלֵמָה עָלֵינוּ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת
בְּעֵין הַחֲמִלָה עַד שְׁנוּכָה לְהַכְלִיל בָּךְ בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי
הַשְּׁגָחָתְךָ יִתְאַחֲזוּ אַחֵר הַבְּרִיאָה בְּקֶדֶם הַבְּרִיאָה, וְיִהְיֶה
כָּלֹּא אֶחָד, כָּלֹּא טוֹב, כָּלֹּא קֹדֶשׁ, כָּלֹּא אֱמֶת. (ליקוטי תפילות קמא נא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תְּצִילֵנִי שְׁלֹא יִמָּצֵא בִּי שׁוּם צַד הַתִּנְגְּדוֹת לְשׁוּם דָּבָר
שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, רַק אֶהְיֶה נִכְלָל בְּכָל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים
וְהַקְדוּשִׁים, וִיְהִי לִי אֶהְבָּה אֲמִתִּית וְאַחֲדוֹת פָּשוּט עִם כָּל
הַפְּשָׁרִים וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְעִם כָּל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ
בְּכָל־לִיּוֹת עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבְּכָל־לָם אֶהְיֶה נִכְלָל בָּךְ ה'
אֱלֹהֵינוּ, וְאֶזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בָּךְ בְּאַמֶּת וּלְהַכְלִיל בְּאַחֲדוּתְךָ
לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נִצָּחִים.

קִדְשׁ אֶת עֵינֵי תְּמִיד, וְלֹא אֶסְתַּכַּל בְּשׁוּם דָּבָר הַפּוֹגֵם אֶת
הָרָאוֹת, רַק אֶזְכָּה לְהִסְתַּכַּל בְּעֵינֵי בְּתוֹרָתְךָ, וּלְהִסְתַּכַּל עַל
צְדִיקֶיךָ, וְעַל כָּל הַדְּבָרִים הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הָעֵינַיִם, עַד שֶׁיִּהְיוּ
עֵינֵי קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים תְּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי מִקְּלוּל חוֹשׁ
הָרָאוֹת גַּם עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה, לְמַעַן אֶזְכָּה לְהִגּוֹת בְּתוֹרָתְךָ
יוֹמָם וּלְלִילָה. יָחִיד וּמִיָּחֵד, קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ, וְתִדְחָה וְתִבְטֹל
הַשָּׁקֶר וְהָרַע וְהַטְּמָאָה מִן הָעוֹלָם, וְתִקְּנִים מִהֵרָה מִקְּרָא
שְׁכָתוֹב, "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעֲבִיר מִן הָאָרֶץ". וְתִטְהַרְנוּ
וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי טְהוּרוֹת וְקִדְשׁוֹת. וְתִקְּנִים בָּנוּ "וְזָרְקֵתִי
עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם" (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא נָא).

רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים

וְאַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִן הָאֱמוּנָה לְעוֹלָם, וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי וְאַל תִּגְמַלְנִי כְּמַפְעָלִי, רַק תַּחֲנֹנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסִדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וּתְחַזְּקֵנִי וּתְאַמְּצֵנִי בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה בְּכָל עֵת לְדַבֵּר וּלְהוֹדִיעַ הָאֱמוּנָה בְּפִי, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב עַל־יְדִיָּזָה אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרָצוֹנְךָ וּכְרָצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים. וְזַפְנִי לִילֶךְ וּלְהִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא אֲדַקְדֹּק יוֹתֵר מִדְּאֵי בְּחוּמְרוֹת יְתָרוֹת שְׂאִינָם כְּרָצוֹנְךָ, וְלֹא אֲחֻשׁוֹב מַחֲשָׁבוֹת יְתָרוֹת.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזוּר עֲזוּר, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעֵנִי עַל־כָּל־פָּנִים, מַעֲתָה אַחֲרֵי שְׁלֹא זָכִיתִי לְהוֹשִׁעַ בְּאַמֶּת, רַחֵם עָלַי מַעֲתָה בַּעַל הָרַחֲמִים בַּעַל הַיְּשׁוּעוֹת. "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁךְ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי, אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לָעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כָּחִי אֵל תַּעֲזִבֵנִי". עֲזָרְנִי לְמַעַן שְׁמֹךְ, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, לְמַעַן חֲסִדֶּיךָ הַעֲצוּמִים שְׂאִינָם תָּמִיד וְאִינָם כָּלִים לְעוֹלָם. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נא).

רבונו של עולם!

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת. רבונו של עולם, אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים לדעת שלם ואמת, שאזכה להשלים את דעתי בתכלית השלמות, עד שיהיה דעתי קרוב וסמוך לדעת השם יתברך בתכלית ההתקרבות, ולא יהיה הפרש ביניהם כי אם בחמשה דברים שנבדל דעת האדם מדעת השם יתברך, שאי אפשר לאנושי להשיגם, והן: שבמדעו האחד יודע ידיעות רבות, ואין רבוי במדעו. השני, יודע הדברים קדם המצאם, אפלו כשאינן להם הויה כלל. והשלישי, שמדעו מקיף דברים שאינן להם תכלית. והרביעי, שאין שנוי בידיעתו ואין שנוי כשיודע הדבר בכח, ואחר-כך שב פעל. והחמישי שידיעתו אין מוציא הדבר מאפשרותו. ואזכה לינק תמיד מדעת השם יתברך בתכלית השלמות. ותזכני ברחמיך הרבים, שיהיה לי חמר ממזג במזג השווה - שיהיה ראוי לקבל שכל. ותשפיע עלי יראתך הקדושה, ותהיה יראת ה' על פני לבלי אחטא, ותהיה יראת חטאי קודמת לחכמתי, ועלי ידיעה תתקים חכמתי ודעתי בתכלית השלמות (תפילות קמא נג).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַגּוֹנִים הָרַבָּה,
לְהַאִיר בָּהֶם דַּעַת קְדוֹשׁ וְאַמֶּתִי, לְהַדְרִיכָם בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָה,
לְהוֹדִיעֵם אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּ, כִּפִּי מֶה שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם, לְהַאִיר בָּהֶם יַעֲצוֹת נְכוֹנוֹת
וְיִשְׁרוֹת, וְלַעְזוֹרָם וְלַהֲקִיצֵם מִשְׁנָתָם, לְהַכְנִיס בָּהֶם דַּעַת
וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, בְּאִפֶּן שִׁיזְכוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לְבָבָם
וּבְכָל נַפְשָׁם וּבְכָל מַאֲדָם.

וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שֶׁלֹּא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי
שׁוֹם פְּנִיָּה מִן הָאַמֶּת וּמִחֲשַׁבַת חוּץ - לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם
בְּשִׁבִּיל לְהִרְבּוֹת כְּבוֹדִי, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק כָּל כּוֹנְנֵתִי תִהְיֶה
בְּאַמֶּת בְּשִׁבִּיל כְּבוֹדֶךָ, כִּדִּי לְמִלֵּאת רְצוֹנֶךָ.
תֵּן לִי כֹחַ לִסְבֹּל וּלְקַבֵּל בְּאַהֲבָה כָּל הַטְּרָחוֹת וְהִיגִיעוֹת
שֶׁצָּרִיכִין בְּשִׁבִּיל עֶסֶק זֶה, לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ. וְאַזְכֶּה לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּכָל כּוֹחִי לְקָרְבָם
לַעֲבוֹדָתְךָ, וְכָל כּוֹנְנֵתִי יִהְיֶה לְשִׁמְךָ לְבַד, כִּדִּי לְהַשְׁלִים
דַּעְתִּי בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת כְּרְצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְתִזְכְּנֵי לְהוֹלִיד
יְלָדִים חַיִּים וְקַיָּמִים בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה (מבוסס ליקוטי תפילות קמא נג).

אָבִי שְׁכֵמִים!

הַצִּילֵנִי מִטוֹב הַמִּדְמָה, הַמָּרָה בְּאַחֲרוֹנָה כְּרָאשׁ וְלַעֲנָה,
זַכֵּנִי לְטוֹבָךָ הָאֲמֵתִי, שְׁבַעֲנִי מִטוֹבָךָ הַנִּצָּחִי.
וְזַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ,
וְנִגְיֻנוֹתִי אֲנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית ה'.

וְאַזְכֶּה לְהָרִים קוֹל זִמְרָה וְנִגּוֹן לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת
כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב, וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר וְלַגְלוֹת תָּמִיד כָּל הָעֲשָׂרָה
מִיְּנֵי נְגִינָה. וְתִזְכֵּנִי לְשִׁמְעַ קוֹל נִגּוֹן וְזִמְרָה בְּשִׁמְחָה שֶׁל
מַצּוּה מִמֶּנִּי כָּשֵׁר וְטוֹב, הַיּוֹדֵעַ נִגּוֹן עַל הַכְּנוֹר וְעַל כָּלִי
שִׁיר, נְגוּנִים דְּקֻדְשָׁה הַנִּמְשָׁכִים מִכְּנוֹר שֶׁל דָּוִד, יִפָּה קוֹל
וַיִּמְטִיב נִגּוֹן, בְּאֵפֶן שִׁיתְּבָרַר עַל־יְדֵי הַמִּנְגֵּן בְּכָלִי שִׁיר הָרוּחַ
טוֹבָה, רוּחַ נְבוּאָה, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, רוּחַ שִׁמְחָה וְחַדְוָה,

מַעֲצָבוֹת רוּחַ, מְרוּחַ נִכְאָה, מְרוּחַ רָעָה, עַד שְׁנִנְזָכָה לְרוּחַ
טוֹבָה בְּאֵמֶת, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד. וְנִנְזָכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבִלְבַב נִשְׁפָּר בְּאֵמֶת, הַבֹּא מִתּוֹךְ שִׁמְחָה
וְנִגּוֹן דְּקֻדְשָׁה, עַד שְׁאֲזָכָה לְשִׁפְךָ לְבִי כַּמִּים נוֹכַח פָּנֶי ה'
בְּתַחֲנוּנֵי וּבִקְשָׁתִי, וְאַזְכֶּה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב
וְנַפֶּשׁ וּבִבְכִיָּה גְדוֹלָה מִתּוֹךְ שִׁמְחָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

אָמַר רַבִּי נַחֲמָן:

אָפְלוּ כְּשֵׁאִין יְכוּלִין לְדַבֵּר כָּלֵל בַּהֲתְבוּדוֹת,
אָפְלוּ כְּשִׁמְדָּבְרִין רַק דְּבוּר אֶחָד, גַּם-כֵּן
טוֹב מְאֹד. וְאָמַר: שְׂאָפְלוּ אִם אֵינוֹ יְכוּל
לְדַבֵּר רַק דְּבוּר אֶחָד, יִהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתּוֹ,
וַיִּדְבֹּר אוֹתוֹ הַדְּבוּר כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּלִי
שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, וְאָפְלוּ אִם יִבְלֶה כַּמָּה וְכַמָּה
יָמִים בְּדְבוּר זֶה לְבַד, גַּם זֶה טוֹב, וַיִּהְיֶה
חֲזָק וְאִמִּץ, וַיִּרְבֶּה לְדַבֵּר אוֹתוֹ הַדְּבוּר
פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, עַד שְׁיִרְחַם עָלָיו הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, וַיִּפְתַּח פִּיו, וַיּוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ.

(ליקוטי מוהר"ן קמ"א צו)

רבונו של עולם!

שִׁים חֲלָקְנוּ עִם הַצְדִּיקִים הַיּוֹשְׁבִים לְפָנֶיךָ בְּגוֹעֵדוֹ,
וְתִשְׁעֶשְׁעַ עִם נַפְשֵׁנוּ לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצָּח נִצָּחִים, וְנִזְכָּה
וְנִתְּחָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא.

עֲזָרְנוּ שְׁנוּזָכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְתִזְכְּנוּ בַּחֲסִדֶיךָ
הָעֲצוּמִים שְׁנוּזָכָה לַעֲמֹד וּלְרַאוֹת אֶת הַמַּחֲוֹל שֶׁתַּעֲשֶׂה
לְצַדִּיקִים לַעֲתִיד לָבֵא, וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מְרָאָה בְּאַצְבָּעוֹ
וְאוֹמֵר, "זֶה ה' קוֹיֵנוּ לוֹ". כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא, הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה ה' קוֹיֵנוּ לוֹ
נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ". אֲשֶׁרִי הַמַּחֲכָה לָזֶה, אֲשֶׁרִי
תִּבְחַר וְתִקְרַב שְׁיִזְכָּה לְהַצִּיץ מִן הַחֲרָפִים שֶׁמַּחֲת הַמַּחֲוֹל
הַזֶּה. מֵלֹא רַחֲמִים, חָפֵץ לְהַטִּיב לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ. חַיֵּינוּ וְזַכְּנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ הָאֱמֶתִית, בְּאִפֹּן שְׁנוּזָכָה לְהַגִּיעַ לְכָל
מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ חַיֵּשׁ קֹל מְהֵרָה, "יִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמָרִי
פִּי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי". "שִׁמְחוּ בַּה' וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בֵּן". וַיְקִים מִקְרָא שֶׁכָּתוּב,
"וְיִהְיֶה ה' לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

אחד יחיד ומיוחד!

הִיָּה הוּא וְיֵהִיָּה, זַפְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְכָלִּל בְּאַחֲדוּתְךָ בְּאַמֶּת.
 שְׁאֲזֹכָה לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, לְסַגֵּר וּלְסַתֵּם עֵינִי
 מִחִיּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא (ממראות העולם הזה). לְהַעֲצִים עֵינִי לְבִלִּי
 לְהִסְתַּכַּל כָּלִּל עַל הַבִּלִּי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו.
 שְׁלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם רְאִיָּה וְהִסְתַּכְלוּת וְהַבְטָה בְּזֶה הָעוֹלָם
 כָּלִּל, רַק אֲזֹכָה לְכוֹן אֶת עֵינִי וְדַעְתִּי וְשִׁכְלִי לְהִסְתַּכַּל
 תָּמִיד עַל הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִּי, תְּכֵלִית הַנִּצָּחִי, עַד שְׁאֲזֹכָה
 לִידַע וּלְהִבִּין בְּאַמֶּת טוֹבָה הָאֱמֶתִּי. וְאֲזֹכָה לְדַעַת בְּאַמֶּת
 שְׂאִין שׁוּם רֵעַ בַּעוֹלָם כָּלִּל, רַק כִּלּוֹ טוֹב וְחֶסֶד, וְאַתָּה
 מְרַבֶּה לְהַטִּיב עִם כָּל בָּשָׂר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כִּי
 כּוֹנֵנְתְּךָ לְטוֹבָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה חֹפֵץ לְזֻכּוֹת אוֹתָנוּ לְהַבְיָאֵנוּ
 לְתְּכֵלִית הָאֱמֶתִּי לְחַיִּים נִצָּחִיִּים, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת מְלֵא שְׂמִיחָה
 תָּמִיד. הִיָּה עִמִּי בְּכָל עֵת שֶׁתִּשְׁלַח עָלַי יְסוּרִין, שֶׁתִּתֵּן לִי
 כַח וְשִׁכְלִי לְהִסְתַּכַּל עַל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב שֶׁל הַיְסוּרִין. וְאֲזֹכָה
 לְהַכְלִיל בְּךָ בְּאַמֶּת בְּשַׁעַת הַיְסוּרִין, וְאַבְטֵל עֲצָמִי לְגַמְרִי
 עַד שְׁאֲזֹכָה לְרֹאוֹת מֶרְחוֹק אֶת הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הַנִּצָּחִי
 שֶׁיִּגִּיעַ לִי עַל־יְדֵי הַיְסוּרִין, עַד שֶׁיִּתְּבַטְּלוּ אֲצָלִי כָּל
 הַיְסוּרִין לְגַמְרִי עַל־יְדֵי־זֶה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

רבונו של עולם!

הצילני מרע הלב, הצילני מעקמימיות שבלב, זפני לטוב
 לבב באמת, וצוה בחסדיך הרבים להשיב לי האבדות
 שאבדתי משכלי עד הנה. ותמשיך עלי פנים דקדשה
 הנמשכין משנים קדמוניות, מהדרת פנים – חכמתך
 הקדושה, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של
 תורה. כחסדיך חניי ואשמרה עדות פיה. חנון ורחום ה',
 ארך אפים ורב חסד. לה אמר לבי בקשו פני את פניה ה'
 אבקש, אל תסתר פניה ממני, עזרתי היית אל תטשני
 ואל תעזבני אלהי ישעי. האירה פניה עלי והושיעני
 בחסדיך. ה' א-להים צבאות, השיבנו האר פניה ונושעה.
 רחם עלי ותושיעני ותזפני שאזכה להיות בכלל
 התלמידים הגונים, שאזכה לזכר היטב את קול דברי
 הצדיקים האמתיים, את כל אשר פעלו ועשו למעננו, את כל
 הדבורים שזכינו לשמע מפייהם, את כל הגדולות והנוראות,
 את כל מעשה ה' הגדול אשר עשו בשבילנו, אשר השאירו
 אחריהם ברכה ספריהם - המאירין את העינים ומשיבין את
 הנפש מדרכי מיתה לדרכי חיים. ואזכה שיכנסו דבריהם
 באזני ולבי, ואשמע היטב את דבריהם (מבוסס ליקוטי תפילות קמא ס).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זָכַר נָא הַהִתְפָּאוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מִכָּל
הַצְדִּיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִכָּלל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
הַקְדוּשׁ, וּמִהַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּם הַנָּלוּיִם אֵלֵיהֶם
שֶׁבִּדְוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר מָשָׁם נִמְשָׁךְ כָּל קִדְשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל.
וְזִכְנִי גַם כֵּן שִׁיְהִיָּה לִּי חֶלֶק בְּהַהִתְפָּאוֹת הַזֹּאת, שְׂאֲזֹכָה
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר תִּתְּפֹאֵר עִמִּי
בְּכָל עֵת. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּחֵרְתָּ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים,
וְאַתָּה מִתְּפֹאֵר בְּנוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְזֹאת הַהִתְפָּאוֹת עוֹלָה
לְכַתֵּר וְעֲטָרָה עַל רֹאשְׁךָ וּמָשָׁם נִמְשָׁךְ קִדְשַׁת אֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל. כִּי הַהִתְפָּאוֹת בּוֹקֵעַ בְּעֵינַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכִין
עֵינֵי הַשְּׂגָחַתְךָ עַל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מָשָׁם מְקַבֵּלְת אֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁתָהּ הַגְּדוֹלָה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה אוֹרָה מְחִפִּים,
עַל-יְדֵי שֶׁנִּמְשָׁכִין שָׁם תָּמִיד עֵינֶיךָ הַקְדוּשִׁים שֶׁהֵם עֵינֵי
הַחֲכָמָה וְהַמַּדְעָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ
דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרָאשִׁית הַשָּׁנָה
וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה". עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזִכְנִי
שִׁיתְּגַלֶּה לָנוּ קִדְשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנִּינָא כּט).

רבונו של עולם!

תשפיע עלי דעת שלם, לידע ולהאמין באמת בכל
הצדיקים והחכמים אמתיים. ולא יבלבל אותי המחלקת
שפיניהם. ואזכה לידע ולהאמין כי באמת אלו ואלו דברי
א-להים חיים, וכל דבריהם אמת וצדק אף על פי שהם
סותרים אחד את השני. ולא אבזה שום אחד מהם, אפלו
החכמים שאין הלכה כמותם, כי הם דרכי ה' נפלאות
תמים דעים, ואי אפשר לנו להשיג זאת, ולא אחקר בזה
כלל, רק להאמין כי אלו ואלו דברי א-להים חיים. חמול
עלי ותבטל ממני כל מיני עצבות ודאגות ומרה שחורה,
ובפרט עצבות ודאגות מטרדת הפרנסה. כי מעצם
הכבדות והעצבות והמרה שחורה אשר התגברה על לבי
עלידי תאותי הרעות, ונוסף לזה על וטרדת הפרנסה,
עלידי כל זה נטמטם רוח לבבי, עד אשר רוח הדפק
שבלבבי אינו יכול לילך תנועה מסדרת בכל האברים
כראוי. ומחמת זה אברי כבדים מאד, ומעצם הכבדות
נחלש רוח הדפק יותר, וכן חוזרת חלילה. עד אשר מעצם
הכבדות ואטם הלב מגדל העצבות, כמעט שתצא נפשי.
אָהָה ה'! אוי ומר לי מאד. מלא רחמים חמל עלי (תפילות קמא נו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ וְתַתֵּן לָנוּ כַּח שְׁנוּזָה לִפְקֹד עֲקָרוֹת בְּתַפְלָתָנוּ,
וְתַלְמִדָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אִיךָ לְהַתְּפִלָּל בְּשִׁבִּיל עֲקָרוֹת,
לִפְקֹדֶם לְטוֹבָה בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

וְתִשְׁמַע תַּפְלָתָנוּ וְתַאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ, שִׁיְהִיו כָּל הָעֲקָרוֹת
נִפְקָדוֹת לְטוֹבָה חַיֵּשׁ קֹל מְהֵרָה, וְיוֹלִידוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְלָדִים
חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִתְּרְבוּ עִמָּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲוֹל הַיָּם אֲשֶׁר
לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר.

כְּשֶׁם שֶׁגָּבְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל אֲבֹרָהֶם אֲבִינוּ וְאַשְׁתּוֹ שָׂרָה
אִמָּנוּ, אֲשֶׁר זָכְרָתָם לְטוֹבָה וְתַפְקֹדֶם לְעֵת זְקֻנוֹתָם וְנִתְּתָ
לָהֶם אֶת יִצְחָק, וְהִבְטַחְתָּם לְהַרְבּוֹת זָרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם,
כֵּן יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ עַל כָּל עֲקָרוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תּוֹלוֹת אֵלֶיךָ לְבַד, שֶׁתַּתֵּן לָהֶם זָרַע שֶׁל
קַיָּמָא לְעִבּוּדְתְּךָ וּלְיִרְאָתְךָ.

רַחֵם עָלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וּפְקֹדֶם לְטוֹבָה וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם
בְּרַחֲמִים, וְתַעֲתֵר לָהֶם וְתִשְׁמַע תַּפְלָתָם וְתַתֵּן לָהֶם הַרְיוֹן
חַיֵּשׁ קֹל מְהֵרָה, וְיִזְכּוּ לְהוֹלִיד זָרַע שֶׁל קַיָּמָא וְיִשְׁמְחוּ
אֲבֵיהֶם וְאִמָּם בָּהֶם, וְיִזְכּוּ לְגִדּוֹלָם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נג).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנוּ שְׁתִּהְיֶה הָרָאָה אֲצִלָּנוּ בְּשִׁלְמוֹת תָּמִיד.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ תָּמִיד שְׁלֵא יִהְיֶה לָּנוּ שׁוּם פָּגַם וְחִסְרוֹן
וְחִשָּׁשׁ וְכָאֵב בְּהָרָאָה, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, רַק
תִּהְיֶה הָרָאָה תְּמִימָה וְשְׁלֵמָה בָּנוּ תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת הָרָאָה הַקְּדוּשָׁה מִשְׁרָשָׁה הָעֲלִיוֹן
לְמַעַלָּה, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים.

וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תְּמַלֵּא כָּל חֻפְצֵינוּ לְטוֹבָה, וְתַמְשִׁיךְ
וְתַאִיר עָלֵינוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה בְּתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת, שֶׁהֵם
תְּקוּן הָאֱמוּנָה וְתְקוּן הַבְּרִית וְהַמַּחֲזִין, וּבִטּוֹל הַגְּאוּוֹה וְתְקוּן
הַחֲלוּם, וְתְקוּן הַמַּאֲכָלִים עַל־יְדֵי שְׂמִיחָה, וְתְקוּן הַמִּשְׁפָּט,
וְשֹׂאֵר כָּל הַתְּקוּנִים הַכְּלוּלִים בָּהֶם, בֵּין מַה שֶׁהִזְכַּרְנוּ
לְפָנֶיךָ, בֵּין מַה שְׁלֹא הִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכָל־מִתְּכַנְּנוֹ מִהֲרָה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.

עַד שְׁנִזְכֶּה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְשְׂמִיחָה גְּדוּלָּה
וּבְעֲנוּה אֱמִתִּית בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב, מִעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ה).

ה' א-להים!

אֶזְכְּרָה נִגִּינָתִי בְּלִילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי.
זָכַרְתִּי בְּלִילָה שְׁמֶךָ ה' וְאֲשִׁמְרָה תּוֹרָתְךָ. אֶזְכּוֹר מַעֲלָלֵי י-
ה כִּי אֶזְכְּרָה מִקֵּדָם פְּלֶאָה. זָכַרְתִּי יָמִים מִקֵּדָם, הִגִּיתִי בְּכָל
פַּעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחָח, בַּהֲתַעֲטֹף עָלַי נֶפֶשִׁי, אֵת ה'
זָכַרְתִּי. זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשׁוּחַ עָלַי נֶפֶשִׁי, וְאַעַן וְאוֹמַר לְנִפְשִׁי,
זָכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח שֵׁשׁ עוֹלָם הָבָא, וְאֵין שׁוּם קְבִיעוֹת בְּזֶה

הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי, כְּצֵל עוֹבֵר
וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ וְכַעֲנָן כָּלָה וְכִרְוּחַ נוֹשֶׁבֶת וְכַחֲלוֹם יְעוּף,
וְעָקָר הַחַיִּים וְעָקָר הַקְּבִיעוֹת דִּירָה שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק
בְּעוֹלָם הָבָא. חוֹסֶה עָלֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר אֵת הַזְכָּרוֹן הַיָּטִב,
שֶׁנִּזְכֹּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם בְּעוֹלָם הָבָא וְלֹא נִשְׁכַּח, וְנִדְבָק
מִחֲשַׁבְתֵּנוּ בְּעוֹלָם הָבָא, וְאֵל יִזוֹז זְכָרוֹן עוֹלָם הָבָא
מִרְעִיוֹנֵנוּ.

זַפְּנוּ לְהַסְתַּפֵּל עַל עַצְמֵנוּ הַיָּטִב וְלִישֵׁב דַּעְתָּנוּ בְּאַמֶּת
לְאַמֶּתוֹ, לִזְכֹּר וּלְתַת בְּלִבֵּנוּ מֶה נַעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתֵנוּ, בְּעַת
יְבֹא קִצְנוּ כְּהֶרֶף עֵינַי. הִקִּיצוּ מִשְׁנַת פְּתִיּוֹתְכֶם, וַחֲמְלוּ עַל
נַפְשְׁכֶם וְזָכְרוּ אֵת בּוֹרְאֵיכֶם בְּיָמֵי בַּחוּרוֹתֵיכֶם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹמוֹת מְשַׁלֵּתָהּ, כִּי אַתָּה מְקוֹמוֹ
 שֶׁל עוֹלָם וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמָהּ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְתֵן
 לִי בְּאַמַּת לֵב כָּשֶׁר וְטָהוֹר לַעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ, לֵב
 יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמַּת, עַד שְׁאֲזָכָה שְׁיִהְיֶה לְבִי מִשְׁכָּן כְּבוֹדָךְ,
 שְׁיִהְיֶה נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ לְבִי שְׁכִינַת כְּבוֹדָךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
 הַשּׁוֹכֵן בְּתוֹךְ לְבָבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 הַקְדוֹשׁ. וְעָקֹר הָאֱלֹהוֹת הוּא בָּלָב. רַחֵם עָלַי וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי
 שְׁיִהְיֶה לְבִי מָלֵא מֵאֱלֹהוֹתֶיךָ עַד שֶׁלֹּא יוּכַל שׁוּם מְקוֹם
 בָּעוֹלָם לְבַלְבֵּל וּלְמַנוּעַ אוֹתִי מֵעֲבוֹדָתְךָ וּמִיִּרְאַתְךָ, רַק
 אֲזָכָה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְמַצּוֹא אוֹתְךָ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּעוֹלָם
 וּבְכָל דֶּרֶגָא וְדֶרֶגָא שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי לִית אֶתֶר פָּנוּי מִנֶּךָ (אֵין
 מְקוֹם פָּנוּי מִמֶּךָ). זַכְּנִי לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּךָ בְּכָל לְבָבִי בְּאַמַּת, עַד
 שְׁאֲהִיָּה גַם־כֵּן בְּבַחֲנִית מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאֵין הָעוֹלָם
 מְקוֹמוֹ, עַד שֶׁכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּעוֹלָם יִהְיוּ בְּטָלִין וּמִבְטָלִין
 נִגְדֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כֹּחַ לְבַלְבֵּל
 אוֹתִי, רַק אוּכַל לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וּלְמַצּוֹא אוֹתְךָ וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ
 בְּאַמַּת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּעוֹלָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִינָא נב).

רבונו של עולם!

זפני להמשיך עלי קדושה קדם השנה, עד שאזכה לישן בקדושה ובטהרה, וישנתי תערב לי, עד שתעלה נשמתי ותתדבק בעלמא דאתי (בעולם הבא), ותהיה מחשבותי דבוקה בעלמא דאתי תמיד.

עזרני לקים בכל יום מצות קריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה ובמסירת נפש, ותזכני לעסק בתורה בכל יום ויום, ואחר כך תנחני בצדקתך לעסק במשא ומתן באמונה, ואברר ואקח משם ניצוצי שכל השיכים לי - להשלים נפשי ורוחי ונשמתי על-ידי כל הדברים שאקנה ואמכר. ואזכה לקנות ולמכור כל דבר בעתו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך, כפי הנצוצות הקדושות של השכל שיש באותו הדבר, שהם חלקי נפש רוח ונשמה שלי, שאבדו לי. ועל ידי זה אעשה יחוד וחבור בינך לבין השכינה - (נשמות ישראל). ושיהיו נעשין ממילא כל התקונים, באפן שגזפה לזכרון - לדבק המחשבה בעולם הבא תמיד. ושלא אשכח את תכליתי וסופי, ולא אסיח דעתי מזה לעולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

יהי רצון!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּרְאֶה בְּעַנְיֵינוּ וּדְחַקְנוּ וַעֲמַלְנוּ,
וְתַצִּיץ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין חַמְלָתְךָ,
וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים וְתַצִּילֵנוּ תָּמִיד מֵרַע עֵין -
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם עֵין רָעָה עַל שׁוּם אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם, רַק
נִסְתַּכַּל תָּמִיד עַל כָּל אֶחָד בְּעֵין טוֹבָה. וְנִזְכָּה לַהֲיוֹת
מִתְלַמְּדֵינוּ שֶׁל אֲבֹרָהּם אֲבִינוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂיֵשׁ בָּהֶם
שְׁלֹשָׁה מִדּוֹת טוֹבוֹת: שֶׁהֵם עֵין טוֹבָה וְנִפְשׁ שְׁפָלָה וְרוּחַ
נְמוּכָה.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִתְלַמְּדֵינוּ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע, שְׂיֵשׁ לָהֶם
שְׁלֹשׁ מִדּוֹת רָעוֹת, שֶׁהֵם עֵין רָעָה וְרוּחַ גְּבוּהָ וְנִפְשׁ רַחֲבָה.
אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ, רוֹעֵנוּ רוֹעָה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב
לְכָל, טוֹב עֵין בְּאַמָּת. זִכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׂאֻזָּכָה
לְהִתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבִים, לַהֲיוֹת טוֹב עֵין תָּמִיד.
וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵעֵין רָעָה, שֶׁלֹּא יִשְׁלֹט בָּנוּ שׁוּם
עֵין רָעָה מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם גִּבּוֹרָה שֶׁבָּעוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה
לְהִרְעַע עֵין שׁוּם כּוֹחַ וְשׁוּם שְׁלִיטָה, וְלֹא יוֹכֵל לְהִזִּיק לָנוּ
כָּלֵל - לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת. (מבוסס ליקוטי תפילות קמא נד).

יהי רצון!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּצִּילֵנִי מִלְשׁוֹן הָרַע, וְלֹא אוֹצִיא
דָּבָר עַל שׁוֹם בֶּר יִשְׂרָאֵל שְׁבַעְעוֹלָם, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם
דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא אֶפְגַּם אֶת
דַּעְתִּי כָּלֵל. וְתִזְכְּנִי לְאַהֲבָה דְקִדְשָׁה וְתַצִּילֵנִי מֵאַהֲבוֹת
הַנְּפוּלוֹת, מֵאַהֲבוֹת רָעוֹת. וְתִתֵּן לִי כֹחַ לְשַׁבֵּר אֶת הַכֹּחַ
הַמַּדְמָה שֶׁהוּא כֹחַ הַבְּהִמּוּת, שְׁאֲזֹכָה לְשַׁבֵּר אֶת כָּל
הַתַּאֲוֹת הַבְּהִמּוּת מֵאֵתִי, וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַטְּעוּתִים הַבָּאִים
עַל־יְדֵי כֹחַ הַמַּדְמָה, שְׁלֹא אֶטְעֶה מִן הָאֱמֶת לְעוֹלָם. תֵּן כֹּחַ
בְּיָדִי לְלָקֹט וּלְבַרֵּר אֶת הָרוּחַ טוֹבָה מִן הָרוּחַ נֹכְאָה, מִן
הָרוּחַ רָעָה, מֵעֲצָבוֹת רוּחַ וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד. וְתִזְכְּנִי
לְעֲשֹׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה דְקִדְשָׁה, עַד שְׁאֲזַכֶּךָ אֶת הַכֹּחַ הַמַּדְמָה
- לְהַכְנִיעַ הָרַע שֶׁבַּמַּדְמָה וְלְהַעֲלוֹת הַטוֹב שֶׁבוֹ אֶל הַקִּדְשָׁה,
וְאֲזַכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי הָרוּחַ רָעָה, רוּחַ שְׁטוּת, עֲצָבוֹת
רוּחַ, רוּחַ נֹכְאָה. וְתִזְכְּנִי מִהֲרָה לְרוּחַ טוֹבָה דְקִדְשָׁה, "לֵב
טָהוֹר בְּרָא לִי אֱ-לֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי". "הַשִּׁיבָה
לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי". אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת,
שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים, תֵּן לִי רוּחַ טוֹבָה (ליק' תפילות א נד).

רבנו של עולם

אלהי אברהם, יצחק ויעקב, עשה למען זכות אבותינו
 וזכי את עמך שבגלות לבא לארץ ישראל, חיש קל
 מהרה. והושיענו שיתגלה קדשת ארץ ישראל גם עכשיו
 בגלות המר הזה, אשר בעונותינו הרבים, ארץ ישראל
 היא תחת יד הסטרא אחרא (הצד האחר). אף-על-פי-כן,
 בזכות אבותינו, תגלה קדשתה, ועל-ידי-זה נזכה להפיל
 את אויבינו תחתנו. וזכר לנו ברית אבותינו כמו שכתוב,
 "וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את
 בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר". ונאמר, "ואף גם
 זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתי ולא געלתי
 לכולתם להפר בריתי אתם, כי אני ה' אלהיהם".
 רבנו של עולם, לא אחד בלבד עומד עלינו לכלותינו,
 אלא הרבה מאד עומדים עלינו, ובכל יום ובכל עת, "ה'
 מה רבו צרי, רבים קמים עלי. רבים אומרים לגנשני, אין
 ישועתה לו בא-להים סלה". "כל רואי ילעיגו לי, יפטירו
 בשפה יניעו ראשי". עיניהם לטושים עלינו, המה יביטו
 יראו בי, ועיניהם רעה עלינו כל היום. הצילנו מידם!

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נה).

רבונו של עולם!

זכנו בכחך, ובכח וזכות הצדיקים אמתיים, לתקן
בתפלותנו כל השלשה קולות הרעות של הרשעים, שהם,
קול כסילות ושטותים של הנופלים באמונות כוזביות,
וקול חרופים וגדופים של המחקרים והאפיקורסים, וקול
הבזיונות של המחרפים והמבזים את יראי ה' האמתיים.
שנזפה לבטל עלידי תפלותינו, את כל מיני אמונות
כוזביות, אמונות של שטות והבל, ולהעלות את כל
הנופלים באמונות כוזביות לאמונה אמתית דקדשה,
ולקבץ בלבם אמונה שלמה עלידי תפלותינו, ונזפה
לשים כל לבנו על תפלותינו, ולהתפלל לפניך בכוונה
גדולה ועצומה, בכוונת הלב באמת, עד שנזפה עלידי
כוונת הלב שבתפלה, לתקן את לב המחקרים
והפילוסופים - שיוכל לבם להכיל את שכלם, שלא
יחטיא אותם שכלם. כי הם חכמים בעיניהם וחכמתם
ושכלם מרבה ממעשיהם, ומחמת זה הם מחטיאים עלידי
חכמתם, והם חכמים להרע ולהיטיב לא ידעו, ומתחכמים
הרבה עד שמגדפין כלפי מעלה בחכמתם, והם מזיקים
לכלל ישראל מאד מאד בחכמתם הרעה. (ליקוטי תפילות קמא נה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת וּכְחַ צְדִיקֵי אֲמֶת, שֶׁתּוֹפְנוּ לְהַכְלִיל בָּהֶם
וְהֵם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, וַיִּכְנִיעוּ בְּכַחַם הַגָּדוֹל אֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ
וְרוֹדְפֵינוּ, אֶת כָּל הַמַּתְנַגְּדִים אֶל נִקְדַּת הָאֲמֶת, וְכָל
הַמוֹנְעִים אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִדֶּרֶךְ הַיֵּשֶׁר וְהָאֲמֶת. כָּלֵם
יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתְּנוּ, וַיִּקְּיֵם מִקְרָא שְׁכַתוֹב,
”צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ. ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בַּיָּדוֹ
וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בַּהֲשָׁפְטוֹ”.

וּתּוֹפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
בְּאֲמֶת חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּכֻלּוֹ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי טוֹב. וְנִזְכֶּה שִׁיתְגַּלֶּה לָנוּ פָנֶי ה', עַל־יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וּתּוֹפְנוּ לְקִים בְּאֲמֶת מִקְרָא שְׁכַתוֹב, ”דִּרְשׁוּ ה'
וְעֹזוּ בִּבְקֵשׁוֹ פָנָיו תָּמִיד”. וְנִזְכֶּה לְקִים מִצְוֹת חֻלָּה בְּשִׁלְמוֹת,
וְלֹא נִכָּשֶׁל לְעוֹלָם וְלֹא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ לְעוֹלָם עֶסֶה שְׂלֵא
הֶרְמָה חֻלָּתָהּ. וְתָבִיא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ מְהֵרָה, וַיְשִׁיב
לְאַרְצֵנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁבִגְלוֹת. וְתַצִּילֵנוּ שְׂלֵא יִשְׁלַט בָּנוּ
שׁוֹם עֵין הָרַע לְעוֹלָם, מְשׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. וְנִזְכֶּה
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכָךָ תָּמִיד, וַיִּמָּלֵא פִי תְהִלָּתְךָ, וְנוֹדֶה לָךְ
ה' אֱלֹהֵינוּ תָּמִיד עַל כָּל נְשִׁימָה וְנִשְׁמִימָה (מ' לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא נָה).

רבונו של עולם!

מְלִטְנֵי מַעֲצוֹת נִבְעָרוֹת, מַעֲצוֹת חִלוּשׁוֹת, מַעֲצָה חִלּוּקָה לְשִׁתִּים, וְלֹא תַעֲלִים מִמֶּנִּי עֲצָתְךָ הָאֱמִתִּית. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַסִּפְקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים שֶׁיֵּשׁ לִי תָמִיד וְעֲצָתִי חִלּוּקָה לְשִׁתִּים, וְאֲנוּ מְסַפְּקִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵּג בְּכָל דְּבָר. כִּי בְּכָל פַּעַם אֲנוּ חוֹתְרִים לְמָצָא עֲצָה טוֹבָה אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאִינוּ עוֹלָה בְיָדִי. כִּי לְפַעְמִים עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת כֶּף וּלְהִתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ זֶה, וְיֵשׁ לִי הוֹכָחוֹת הֶרְבֵּה לְהִתְנַהֵּג כֶּף, וְאַחֵר כֶּף כְּשֶׁנִּגְמַר עֲצָתִי לַעֲשׂוֹת כֶּף, בְּתוֹךְ כֶּף עוֹלָה עַל מַחֲשַׁבְתִּי סִבָּרָא אַחֲרֵת שְׁסוּתֶרֶת עֲצָתִי הִרְאוּשׁוֹנָה, וְנִמְשָׁכִים לִי הוֹכָחוֹת לַעֲשׂוֹת בְּהִפּוּךְ מִמֶּשׁ, עַד אֲשֶׁר עֲצָתִי נִחְלָקֶת לְשִׁתִּים מִמֶּשׁ - לְהַכְרִיעַ לְכֹאֵן אוֹ לְכֹאֵן, עַד אֲשֶׁר "כָּלוּ בִּיגּוֹן חַיִּי וּשְׁנוּתִי בְּאַנְחָה, כִּי כָלוּ בַעֲשׂוֹן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ". כִּי הָעֲשָׂנִים סְרוּחִים עוֹלִים תָּמִיד עַל הַמּוֹחַ וּמְסַבִּיִּם וּמְבַלְבְּלִים וּמַעֲקֻמִּים אֶת דַּעְתִּי וְלִבִּי מְאֹד מְאֹד, וּמְהַפְּכִים וּמַגְלְגָלִים אֶת דַּעְתִּי בְּכָל פַּעַם מִמַּחֲשָׁבָה לְמַחֲשָׁבָה וּמִעֲצָה לְעֲצָה, תִּקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, זַכֵּנִי לְעֲצָה שְׁלֵמָה שְׁאֵזְכָּה לְקִיּוּמָה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת הַמוֹנְעִין אוֹתָנוּ מִדֶּרֶךְ
הַחַיִּים, אֲשֶׁר עָמְדוּ כְּנִגְדֵנוּ כְּחוֹמוֹת בְּרָזָל מְכֹל צָד. וּמִרְבוּי
הַמְּנִיעוֹת נִתְרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקֵנוּ. אָבֵל אַתָּה
הוֹדַעְתָּנוּ שֶׁגַּם בְּהַמְּנִיעוֹת בְּעַצְמָן אַתָּה בְּעַצְמָךְ נֹסֵת בָּהֶם
מִרַּב אֲהַבְתָּךְ אֶת כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּמִי שֶׁהוּא בֶר
דַּעַת יָכֹל לָגֵשֶׁת לְתוֹךְ חֹשֶׁכֶת הָעָנָן וְהָעֲרֶפֶל - לְתוֹךְ תַּקְוָה
הַמְּנִיעוֹת וְלִמְצֹא אוֹתָךְ שָׁם, כִּי שָׁם בְּהַמְּנִיעָה בְּעַצְמָהּ
אַתָּה נֹסֵת וְנוֹעֵלָם. אָבֵל מָה נַעֲשֶׂה חֲסִירֵי דַעַת כְּמוֹנוּ אֲשֶׁר
מַעֲצָם חֲסִרוֹן הַדַּעַת אָנוּ עוֹמְדִים מִרְחוֹק זֶה כְּמֵה זְמָנִים,
וְאֵין אָנוּ מִתְּגַבְּרִים לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ מִחֲמַת רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת
הַמְּפַסְיָקִים כְּחוֹמוֹת מַמָּשׁ. עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מָלֵא
רַחֲמִים, שֶׁתּוֹרְנִי דַעַת וְתִבּוֹנָה וְחִכְמָה וְשִׁכְלִי אֲמַתִּי וְעֲצוֹת
אֲמַתִּיּוֹת בְּכָל עֵת, לַעֲבֹר וּלְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת
הַמְּשַׁתְּטָחִים לְפָנַי. וְאַזְכֶּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּאַמֶּת שְׁכֹל
הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּאַחִיזוֹת עֵינַיִם וּבִדְמִיוֹן בְּעֵלְמָא, וּמִי
שֶׁמִּחְזֵק לְבֹו וּמִתְּגַבֵּר כְּנִגְדָם בְּתִשׁוּקָה וּרְצוֹן חֲזָק לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרָךְ, הֵם מִתְּבַטְּלִים כְּנִגְדּוֹ לְגַמְרִי

(מבוסס ליקוטי תפילות תניינא ל')

רַבֵּנּוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

לָמָּה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר. לָמָּה ה' תִּזְנַח נַפְשִׁי. לָמָּה ה' תַּעֲמֹד
בְּרַחוּק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה. עַד אָנָּה ה' תִּשְׁכַּחֲנִי נֶצַח.
עַד אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יְגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם, עַד אָנָּה
יָרוּם אוֹיְבֵי עָלִי. אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה
אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי. אֲדוֹן כָּל, מוֹשֵׁל בְּכָל,
אֵל מְסֻתָּר, מָלֵא רַחֲמִים, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ תִּקְרָה
תַּעֲלֹמוֹת הַהִסְתָּרָה שֶׁהַתְּגַבְּרָה עֲכָשְׁיוֹ מְאֹד בַּעֲתִים הַלָּלוּ,
כִּי הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ וּתְמוּגָנוּ בְּיַד עֲוִינֵנוּ, וְנִתְקַיֵּם בָּנוּ
עֲכָשְׁיוֹ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, "וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי בְּיוֹם
הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה". כִּי נִסְתַּרְתָּ מֵאַתָּנוּ מְאֹד מְאֹד,
עַד אֲשֶׁר נִעְלַם וְנִסְתַּר מֵאַתָּנוּ תִּקְפֹּף וְגִדְלָךְ וְתִפְאַרְתְּךָ
וּמַלְכוּתְךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה. כִּי חָטָאתִי
לְפָנֶיךָ וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַבְרַתִּי
וְשִׁנִּיתִי כִּמָּה פְּעָמִים עַד אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לִּי כְּהֵתָר, וְהִפְכָתִי
דְּבָרֵי אֱ-לֹהִים חַיִּים וְקִלְקַלְתִּי צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה אֲצִלִּי מֵאֲסוּר הֶתֵּר. עֲנֵנִי ה'
עֲנֵנִי, כִּי בַצָּרָה גְּדוֹלָה אָנִי. אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְאֵל
תַּתְּעִלֵם מִתַּחֲנָתִי. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא נו.)

רַבּוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֶזְרָה לָנוּ לְעֶסֶק בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא, לְהוֹצִיא
דְּבָרֵי תּוֹרָה בְּפִינוּ בְּשִׁלְמוֹת. וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְקָרוֹת אוֹתָךְ -
חַי הַחַיִּים - עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא שְׁמֶךָ. וְעַל־
יְדִיָּוָה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים מֵאַתָּה,
כִּי אַתָּה חַי הַחַיִּים, וְאַתָּה מְחִיָּה כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֹאשׁ וְעַד
סוֹף עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הִיא חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ.
וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל הַחַיִּים בְּהִדְרָגָה וּבִמְדָּה, עַל־יְדֵי הַמִּדּוֹת
וְהַפְּלִים הַקְּדוּשִׁים הַנֶּעֱשִׂים עַל־יְדֵי הַפְּרָשִׁיּוֹת, וְהַפְּסוּקִים,
וְהַסְּדָרִים, וְהַתְּבוּת, וְהַטְּעָמִים וְהַנִּקְדוּת, וְהַתְּגִין, וְהָאוֹתִיּוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רַבּוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם, קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, זָכָנוּ לְקַרֵּא אוֹתָךְ
בְּאַמֶּת בְּאֶפֶן שֶׁתַּעֲנֵנוּ מֵהֶרָה. חֲנֵנוּ מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה
וְהַשְׁכָּל, בְּאֶפֶן שֶׁנִּזְכָּה לְדַעַת שְׁאֵתָה נִמְצָא תְּמִיד בְּכָל זְמַן
וּבְכָל אָדָם וּבְכָל מְקוֹם, וְאַפְּלוּ בְּתַקְוָה הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ
הַסְּתָרָה, גַּם שֶׁם אַתָּה נִמְצָא, כִּי אַתָּה בַּעֲצָמְךָ נִסְתָּר בְּתוֹךְ
כָּל הַהִסְתָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחֲיוֹתָם, כִּי אַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם,
וּבְלַעֲדֶיךָ אֵין שׁוּם חַיּוֹת לְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תַּעֲזָרֵנוּ לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת הַנְּגִידוֹת וְהַעֲשִׂירוֹת, וְלֹא נַחֲמֹד וְלֹא נִתְאָוָה כָּלֵל לְאַסֵּף הוֹן, בְּעוֹלָם שְׁאִינֹו שְׁלָנוּ. רַק כָּל עֶסְקֵנוּ יִהְיֶה בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְקִנּוֹת חֻכְמָה וְדַעַת שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה וְלִהְתְּדַבֵּק בְּמִצְוֹתֶיהָ הַקְּדוּשִׁים.

זַכְּנוּ לְתַקֵּן בְּחַיֵּינוּ כָּל שְׁפָגְמָנוּ עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן, וְלִהְיוּצִיא כָּל נִיצוּצֵי הַחַיּוֹת הָאֱלוּקִית שֶׁבְּלַעָה הַקְּלָפָה עַל־יְדֵי תַּאֲוֹתֵינוּ, וּבִפְרָט עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן. וְנִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ קְלַפַּת הָמֹן עֲמָלֶק מִן הָעוֹלָם - שֶׁהוּא קְלַפַּת תַּאֲוֹת מָמוֹן, וְלִהְיוּצִיא מִמֶּנּוּ כָּל חַיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתְּחַזִּיר כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכָל חַיּוֹת הַקְּדוּשָׁה לְשֵׁרֶשֶׁם הָעֲלִיּוֹן שֶׁבְּקַדְשָׁה, וְלִחְזֹר וּלְעֲשׂוֹת מֵהֶם תּוֹרָה. וְתַעֲזָרֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְגַלּוֹת וְלִהְיָאִיר כָּל הַגּוֹנֵין עֲלֵאֵין (הַמִּידוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁלךְ) שֵׁישׁ בְּכֶסֶף וְזָהָב, בְּקַדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה כְּרִצּוֹנָה טוֹב. וְתַחֲמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיהָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִדַּת הַרַחֲמָנוּת בְּאַמֶּת, וְנִזְכֶּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת וְלִהְרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאַתָּה תִּרַחֵם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִמְשִׁיךְ לָנוּ פֶּרֶנְסָה, וְשִׁפֵּעַ טוֹבָה, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְדַעַת שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה, וְכָל טוֹב. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא נו.).

יְהִי רָצוֹן

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַטֵּל מִלְחָמוֹת
וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלָא
בְּעוֹלָם, וְלֹא יִשָּׂאוּ עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד
מִלְחָמָה, רַק יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֶל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ,
אֲשֶׁר לֹא בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִּיל רִיב וּמַחְלָקָת, וְלֹא
בְּשִׁבִּיל שִׁנְאָה וְקִנְאָה וְקִנְטוֹר וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, רַק בָּאנוּ
לְעוֹלָם כְּדִי לְהַכִּיר וּלְדַעַת אוֹתָךְ תַּתְּכַרֵּךְ לְנֶצַח.
וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִתֵּן הַגָּשֶׁם וְהַמָּטָר בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ,
וְלֹא תַעֲצוֹר הַשָּׁמַיִם מִן הַמָּטָר בְּכָל עֵת שֶׁהָעוֹלָם צָרִיכִין
לוֹ, וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂכָתוֹב, "וְנִתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה
הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׁדָה יִתֵּן פִּרְיוֹ. וְנִתַּתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ
וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד וְהַשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה מִן הָאָרֶץ וְחָרֵב
לֹא תַעֲבוֹר בְּאֶרְצְכֶם". וְתִשְׁלַח בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שִׁיעָלוּ כָּל
הָאֲדָמָה מִן הָאָרֶץ לְטוֹבָה, שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים מִן הָאֲדָמָה תָּמִיד
גִּשְׁמֵי בְּרָכָה וְנִדְבָה בְּעֵתָם וּבְזִמְנָם, וְלֹא יִתְהַפְּכוּ הָאֲדָמָה
לְשִׁפִּיכַת דָּמִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וְתוֹצִיא אֶת הָאֲדָמָה מִקְלָלוֹתֶיהָ
שֶׁנִּתְקַלְלָה בְּעוֹן אֲבוֹתֵינוּ וּבְעוֹנֵינוּ, וְתִהְיֶה כָּל הַקְּלָלוֹת
לְבִרְכוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נב).

יְהִי רָצוֹן

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁנוֹזֶכֶה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוֹת וְכָל
הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה בְּכַח גְּדוּלָּה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִזְיֵעַ בְּשַׁעַת
עֲשִׂית הַמַּצּוֹה אוֹ הַדְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה. וְעַל־יְדִיזָה יֵצְאוּ מִמֶּנִּי
כָּל הַדָּמִים הָעֲכוּרִים וְכָל הָאֲרִסִּים רָעִים שֵׁשׁ בָּהֶם, הַכֹּל
יֵצֵא לַחוּץ עַל־יְדֵי הַזְעָה טוֹבָה בְּשַׁעַת עֲשִׂית דְּבָרִים
שֶׁבִקְדָּשָׁה. וְעַל־יְדִיזָה אֲזֹכָה לְהַכְנִיעַ הַטְּחוּל שֶׁהוּא עֲכִירַת
הַדָּמִים שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הָעֲצָבוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תְּמִיד וּלְגֶרֶשׁ וּלְבִטּוֹל הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה
מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי כָּלֵל, רַק
אֲזֹכָה לְהִיּוֹת אִף שְׂמִיחַ תְּמִיד.

וְתִרְחַם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים
וּמִכְאוּבִים, וְתַחמַל עַל כָּל אֲשֶׁר נִפְּלוּ לְמִשְׁכָּב, שֶׁתִּשְׁלַח
לָהֶם מְהֵרָה זַעַת טוֹבָה, וְעַל־יְדִיזָה יֵצְאוּ מֵהֶם כָּל
הָאֲרִסִּים רָעִים שֶׁל הַדָּמִים הָעֲכוּרִים, וְעַל־יְדִיזָה תִּרְפָּאֵם
רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁלַח עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ שְׂמִיחָה
גְּדוּלָּה בְּאַמֶּת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ו).

רִפוּנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

בטל המחלוקת מן העולם, ותעביר כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ומריבות מכל עמך בית ישראל לעולם, ותמשיך רחמנות ושלוש בעולם, שיהיה שלום גדול באמת בין כל עמך בית ישראל ובכל העולם כולו, וכל באי עולם כלם ירחמו זה על זה, באהבה גדולה וברחמים גדולים באמת.

ותתן לנו פרנסה טובה מן השמים, וכשם שכלפלת את עמך ישראל במדבר ארבעים שנה, ונתת להם מן לאכל, וכל דבר לא חסרו, כי הספקת להם כל צרכם, כן תחמל עלינו בחסדיך, ותשפיע לנו פרנסה טובה מן השמים, ותתן לנו כל מחסורינו בלי שום גיעה וטרחא וטרדא כלל, באפן שנזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך, ולעסוק בתורתך תמיד יומם ולילה - בלי שום בטול כלל. כי כל ימי חיינו הבל, וימינו כצל עובר, ואם לא עכשיו אימתי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ טְהָרָה וְקִדְשָׁה גְדוֹלָה עַל־יְדֵי
טְבִילַת הַמִּקְוָה, לְטַהֵר עֲצָמֵנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת, מִכָּל הַחַטָּאִים
וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעוּינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ
מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלַהֲמָשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה גְדוֹלָה
עַל־יְדֵי הַמִּקְוָה הַקְּדוּשָׁה.

וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי־זֶה דַּעַת גְּדוֹל וְרַחֲמִים רַבִּים.
וְתִתֵּן לָנוּ כַּח, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּזָכָה לְהַמְתִּיק - עַל־יְדֵי טְבִילַת
הַמִּקְוָה - כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל זָרְעֵנוּ וּמֵעַל
כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּלְבָטֵל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת
רָעוֹת עַל־יְדֵי־זֶה. וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ תְּמִיד עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמִּקְוָה
הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, וַיָּקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "מִקְוָה
יִשְׂרָאֵל ה', מוֹשִׁיעוֹ בָּעֵת צָרָה".

וְנוֹזְכָה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עֲצָמֵנוּ תְּמִיד, וּלְצַאת מִהָרָה
מִחַמְשִׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה וּלְכַנֵּס בְּתוֹךְ הַחַמְשִׁים שְׁעָרֵי
קִדְשָׁה. וַיָּקִים בָּנוּ מִהָרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
מִיָּם טְהוֹרִים, וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם, וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם
אֲטַהֵר אֶתְכֶם". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַנְחָה אֲמִתִּית מֵעַמֶּק לִבִּי בְּאַמֶּת,
בְּאַפֵּן שְׂאֻזָּה עַל־יְדֵי אֲנַחְתִּי לְשׁוֹב לְהַחְיֹת וּלְהַבְרוֹת אֶת
הָרוּחַ הַדֶּפֶק דְּקֻדְשָׁה שֶׁבְּלִבִּי. וְיָשׁוּב הָרוּחַ הַדֶּפֶק וְיִלָּךְ
וְיִנָּשֵׁב בְּכָל הָאֲבָרִים כְּסֹדֶר, וּבִפְרֵט בְּהִידִים, עַד אֲשֶׁר
יִתְתַּקְּנֵנוּ וְיִטְהַרְנוּ יְדֵי עַל־יְדֵי־נָוָה.

וְאֻזָּה מִהֲרָה לְתַקֵּן אֶת כָּל מֵה שֶׁפִּגְמַמְתִּי בְיָדֵי מִנְעוּרִי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אֻזָּה לְהָרִים וּלְשֵׂא יְדֵי לָהֶ - אֵל
עֲלִיּוֹן קִנָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְאֻזָּה לְקִים מְקָרָא שְׁכֶתוֹב,
”נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם”.

וּתְזַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹא יָבֹא עָלַי שׁוֹם עֲצָבוֹת
וּמָרָה שְׁחוּרָה כָּלֵל, וְאֻזָּה לְקֻדְשָׁה וְטִהָרָה בְּאַמֶּת, וּלְעֲלוֹת
בְּכָל פַּעַם מִדֶּרֶגָא לְדֶרֶגָא בְּקֻדְשָׁה גְדוּלָּה, עַד אֲשֶׁר אֻזָּה
בְּכַח הַצְדִּיקִי אֲמֶת לְקַבֵּל רְמִזִּים מִן הַשָּׁמַיִם לְהִתְקָרֵב
אֵלַיךְ. וְאֻזָּה לִידַע וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג אֶת הַמַּחְלָקֶת דְּקֻדְשָׁה,
לְדַעַת אֲשֶׁר בְּאַמֶּת אֵין זֶה מַחְלָקֶת כָּלֵל, רַק אֶהְבָּה וְאַחֲוָה
וְרַעוּת וְשְׁלוֹם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי דְּבָרֵי אֱ-לֹהִים
חַיִּים. וְתוֹדִיעֵנִי אֶת דֶּרֶכְיָךְ, וּתְזַכֵּנִי לְהִתְקָרֵב לְהַצְדִּיקִים
שֶׁהִלָּכָה כְּמוֹתָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת א' נ"ו).

רבונו של עולם!

זכני שתהיה אכילתי בקדשה גדולה בבחינת ענג שבת,
עד שלא יהיה להסטרא אחרא (הצד האחר-התאוה) שום חלק
מאכילתי. ויתגבר המוח והשכל דקדשה על הכבד הכועס,
ולא יהיה שום שליטה וממשלה להכבד כלל, רק כל
הממשלה והשליטה יהיה להמוח שלי, עד אשר אזכה
שיאיר בפני צלם א-להים, ואזכה להיות בגדר האדם
דקדשה. ואזכה לצאת מבהמה לאדם, עד אשר עלידייזה
יהיה מוראי על כל חית הארץ, ועל כל השונאים. ותגרש
מפנינו כל האויבים שבעולם. ותזכני ברחמיך הרבים
להרבות בצדקה לעניים הגונים, ועלידייזה יתרבה
השלום בעולם. ונזכה לשלום בין אדם לחברו, ויעזור
כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך. ותמהר ותביא לנו
את משיח צדקנו, ותכניע את שער ארם (הכפירה) נפילה
אחר נפילה ויפלו ולא יקומו, וישכן ישראל בטח בדד.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב. ויקים מקרא שכתוב,
"שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול". יהי שלום
בחילך שלוה בארמנותיך. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תִּשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא נִהְיָה נִכְשָׁלִים בְּגֵאוֹת, וְנִזְכָּה לְהִרְגִּישׁ
שְׁפִלוּתֵינוּ תָּמִיד, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֲכָמָה, דַּעַה, בִּינָה
וְהַשְׁכָּל, בְּאִפֶּן שְׂנוּכֵל לְהַפִּיק דְּרָכֵי הָעֲנוּה בְּאֵמֶת בְּלִי
שְׁטוּתִים וּשְׁקָרִים, עַד שְׂנִזְכָּה לַעֲנוּה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ.
וְתִשְׁמַר אֶת פִּינוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים
פְּגוּמִים, עַל שׁוּם בֶּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ
שְׁלֹא יִזִּיק לָנוּ פֶּגֶם הַדְּבוּר וְהַלְשׁוֹן הָרַע שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם,
שְׁלֹא נִהְיָה נִלְכָּדִים בְּגֵאוֹנִם עַל־יְדֵי חֲטָאֵת פִּיהֶם.
וְתַעֲלֶה אֶת שְׂכִינְתְּךָ - שְׂאֵתָה שׁוֹכֵן בֵּינָנוּ - מִגְּלוּתָהּ אֲשֶׁר
יֵרְדָה בְּגִלוּת גָּדוֹל וְנִסְתָּרָה מֵאֲתָנוּ עַל־יְדֵי פֶּגֶם הַגְּאוּה,
הִבָּא עַל־יְדֵי עוֹן לְשׁוֹן הָרַע. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
וְעֲזָרְנוּ מַעֲתָה לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְתִשְׁמְרֵנוּ מַעֲתָה מַעֲוֹן לְשׁוֹן
הָרַע הַחֲמוּר מְאֹד, וּמִכָּל מִינֵי פֶּגֶם הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ
אֶת דְּבוּר פִּינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל
הָאֶרֶת שַׁבַּת קֹדֶשׁ, מִחֲכָמֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכָּה
לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים דְּקִדְשָׁה, וְלִרְפוּאָה שְׁלָמָה בְּגוֹף
וְנַפֶּשׁ, וְלִתְשׁוּבָה שְׁלָמָה מֵאֲהָבָה הַנִּמְשָׁךְ מִקִּדְשֵׁי שַׁבַּת
קֹדֶשׁ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נח).

רבונו של עולם

זכנו לשפט עצמנו בכל עת, על כל הדברים שאנו עושים, ולחשב דרכינו ולישב דעתנו היטב בכל יום ויום, להשפט, הן על העבר הן על העתיד. עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה, באפן שאזכה לעשות רצונה ולשמר חקיך ומשפטיך באמת, ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אטעה את עצמי, רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך באמת כרצונה הטוב, ותזכני שיהיה יצר הטוב שופטני. ואזכה להתבודד בכל יום ולהסתכל על עצמי היטב, ולהשפט בעצמי על כל המעשים אשר עשיתי מעודי עד היום הזה, ולחשב עצות ותחבולות, איך למלט נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה חזקה בלב שלם לשמר מצותיך, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדול אליך - התלהבות שתגרום לכולות ולשרף ולבער כל הרע שנאחז בי עלידי מעשי הרעים, הן הרע שנאחז בי עלידי אחרים המתקרבים לעבודתך, כי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחז בלב המקרבם, להטות לבבו, חלילה, מהשם יתברך (מבוסס ליקוטי תפילות קמא נט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

תִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקַדְשָׁהּ, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ
מִעֵין הַחֲכָמָה הַיּוֹצֵא מִבֵּית ה'. וְתִזְכְּנוּ לְמִשְׁפַּט דְּקַדְשָׁהּ,
וּלְכָלֵּל דְּבָרֵינוּ בְּמִשְׁפָּט, עַד שִׁיתְעוֹרֵר אֵשׁ הַמִּשְׁפָּט
וַיִּשְׂרֹף כָּל הָרַע שֶׁל כָּל הָרְחוּקִים הַמֵּתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדָתְךָ
עַל יְדֵינוּ, וַיְהִיָּה לָנוּ כֹחַ לְהַחְזִיר אֲנָשִׁים רַבִּים בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וּלְקָרֵב נַפְשוֹת רַבּוֹת לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת,
וּלְבָנוֹת מֵהֶם הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, לְגִדּוֹל וּלְרוֹמֵם וּלְנִשָּׂא וּלְהַעֲלוֹת
כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדָם, וְלֹא יִזַּק לָנוּ הָרַע שֶׁלָּהֶם כָּלֵל, רַק
נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשָׂרֵף וּלְבַעַר הָרַע מִלְּבַבְנוּ עַל־יְדֵי אֵשׁ
הַמִּשְׁפָּט דְּקַדְשָׁהּ, וַיִּתְּלֶהָב הַלֵּב בְּהַתְּלַהֲבוֹת גָּדוֹל וַיֵּשֶׁב עַל
כֶּסֶּא הַמִּשְׁפָּט, וַיְהִיָּה נִשְׂרָף כָּל הָרַע לְגִמְרִי, וְלֹא יְהִיָּה
שׁוּם כֹּחַ לְהָרַע וְהַקְּלָפוֹת לְהַתְאַחֵז, חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא
בְּלִבְבָנוּ וְלֹא בְּלֵב הַנַּפְשׁוֹת הַמֵּתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדָתְךָ וְרוֹצִים
לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה שִׁיתְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם
כְּלוֹ לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וַיַּעֲשׂוּ כָלֵם אֲגָדָה אַחַת, לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיָּבִיאוּ וַיִּפְּרוּ כֹחַ
מְלֻכּוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ אֵתָּה ה' לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט. וְתִבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת מִן הָעוֹלָם. (ליקוטי תפילות קמא נט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלַי וְתַצִּילֵנִי מִמְּנִיעוֹת הַמָּוֶה, שֶׁהֵם כָּל הַקְּשִׁיּוֹת
וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים הַבָּאִים עַל הַמָּוֶה לְהִרְהֹר אַחֲרֵי
הַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים שֶׁבְּדוֹר, אוֹ לְהִרְהֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, אַחֲרֵי
מְדוּתָיָהּ. שְׂאֵלוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁל הַמָּוֶה הֵם גְּדוּלִּים מִכָּל
הַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מִי שֶׁמָּחֹו וְלָבוֹ חָזַק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרָךְ, וּבַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, אֵין שׁוּם מְנִיעָה
שֶׁתִּמְנַעֶהוּ. אֲבָל, כְּשֶׁחֵס וְשְׁלוֹם, מָחוּ וְלָבוֹ חֲלוּקִים מֵהֵשֵׁם
יִתְבָּרָךְ וּמֵהַצְדִּיקִים, וְנוֹפְלִים בְּלֵב קְשִׁיּוֹת עֲלֵיהֶם, אֵלוֹ
הַמְּנִיעוֹת קָשִׁים מִכָּלֵם. וְעַל־זֶה בָּאתִי לְצַעֵק וְלִזְעַק וְלִקְרֹא
אֵלַיָּהּ, הַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי קְשִׁיּוֹת וּסְפִיקוֹת וּבְלָבוּלִים
וּמְנִיעוֹת הַמָּוֶה, לְבַל אֶסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא
יָבוֹאוּ עוֹד עַל לְבִי וְדַעַתִּי וּמַחִי כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה תָּמִיד
לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּהֶאֱמֶת, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּחִזְקָה וּנְכוּנָה בְּלִי
שׁוּם סֶפֶק וּבְלָבוּל וּנְטִיָּה אֶל הַצַּד כָּלֵל. עַד שְׁאֶזְכֶּה
לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר גַּם עַל הַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסַכִּים הַגְּשָׁמִיִּם
מִבְּנֵי אָדָם אַחֲרֵים, אוֹ מֵתַאֲוֹת גּוֹפִי, לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר
לְעִמּוּד כְּנֶגֶד כָּלֵם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנִּינָא ל')

רבונו של עולם!

זכנו לקדשת שבת בשלמות, ועלידייזה תתן לנו יד ושם
בביתך ובחומותיך, ותזכנו להעמיד תלמידים הרבה, ותתן
לנו חכמה ושכל דקדשה, לידע איך לדבר עם כל אחד
ואחד ולכלל דברנו במשפט, באפן שלא יזיקו להם
דברינו, רק יעוררו אותם לשמך ולעבודתך באמת, ויטו
לבכם אליך, וישובו כלם בתשובה שלמה לפניך, כרצונך
הטוב. ותזכנו לשם טוב ותגדיל שמנו עד עולם, ותשמר
אותנו שלא נכעוס על שום דבר ושום אדם, ולא יהיה
בידי אל זר ולא אשתחווה לאל נכר, שזה נאמר על
הכועס שהוא כעובד עבודה זרה. ותמחל לי על כל מה
שפגמתי נגדך עלידי עון הפעם מנעורי עד היום הזה.
חוס וחמל עלי והטיבה עמדי בטובך הגדול, וזכני להיות
טוב לכל, ולאחז במדותיך הקדושות אשר אתה חנון
ורחום וטוב ומטיב לכל. ותשפיע עלינו שפע עשירות
דקדשה, ותגדל שמינו ונפשנו עלידייזה, עד שיתאוו
נפשות רבים להכלל בנפשנו, ויתקרבו אליך באמת על-
דייזה, ותגדיל השם והנפש דקדשה עד עולם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא, קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמךָ, אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ
וְאִימַתְךָ עַל כָּל הַמַּלְאָכִים.

חֹסֶם וְחַמֵּל עָלֵי בַחֲמִלְתְּךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁפִּיעַ וְתִמְשִׁיךְ עָלֵי
יִרְאֶתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׁאֵזְכָּה לְהִתְיָרָא וּלְפָחוּד מִמֶּךָ תָּמִיד
בְּאַמֶּת. בְּפָחוּד נְמִלִּיכְךָ עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהִרְגִּישׁ יִרְאֶתְךָ
הַקְּדוּשָׁה בְּכָל רַמ"ח (246) אַבְרִינּוּ וּשְׁס"ה (365) גִּידֵינוּ,
וְתִהְיֶה יִרְאֶתְךָ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא שׁוּם חֲטָא וְעוֹן
כָּלֵל. וְיִרְאֶת ה' תִּהְיֶה חוֹפֶפֶת עָלֵינוּ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה
שְׁלָמָה, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי יִרְאֶת ה' לְהִאָּרֵךְ וּלְהַגְדִּיל
יָמֵינוּ לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה - תּוֹסְפוֹת
קְדֻשָּׁה יִתְרָה. וְיִהְיוּ נִתְרַחֲבִין וְנִתְאַרְכִּין וְנִתְגַּדְּלִין כָּל יָמֵינוּ
יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, עַד
שְׁנִזְכָּה לְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים דְּקְדֻשָּׁה בְּאַמֶּת, כְּרָצוֹנְךָ
הַטּוֹב, וְלֹא נִבְלָה יָמֵינוּ לְהִבָּל, רַק נִזְכָּה לְקְדֻשָּׁה מְרֻבָּה
עַל־יְדֵי יִרְאֶת ה', וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב "יִרְאֶת ה'
תּוֹסִיף יָמִים". (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא ס).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנֹכָה עַל־יְדֵי
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֱלֹהוּתָךְ לְכָל הַמְּקוֹמוֹת
אֲשֶׁר אָנַחְנוּ בָּהֶם. כִּי בְּאַהֲבָתְךָ הַגְּדוֹלָה שְׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה נוֹתֵן רְשׁוֹת לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם
לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ מוֹחֲנוּ וּשְׁכָלְנוּ, וּלְתַפּוֹס וּלְאַסּוֹר
אוֹתָךְ אֲצִלְנוּ, כְּבִיכּוֹל, בְּבַחֲיִנַת, "מֶלֶךְ אֶסּוֹר בְּרֶהֱטִים".
וְעֲזָרְנוּ שִׁיגְמְרוּ הַצְדִּיקִים עִמָּנוּ מֵהַשְׁתַּחֲוִּיָּה לְגִלּוֹת לָנוּ
אֱלֹהוּתְךָ. זַכֵּנוּ לְדַבֵּק מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
יוֹמָם וּלְלֵילָה, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחִזָּק וּבְדַבְּקוֹת נִפְלָא, בְּאִפְּן
שִׁיחִיָּה נִמְשָׁךְ וְנִתְפָּס אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ מוֹחֲנוּ וּשְׁכָלְנוּ
בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, בְּאַמֶּת בְּאַמוּנָה, בְּאִימָה וּבִירָאָה
וּרְתָת וְזִיעַ חֲמַל עָלֵינוּ שְׁנֹכָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּם
בְּתוֹרָתְךָ כְּדֵי שְׁנֹכָה לְקַשֵּׁר מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתוֹרָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁנַחֲדֵשׁ בְּתוֹרָתְךָ,
לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ תָּמִיד אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ מוֹחֲנוּ וּשְׁכָלְנוּ,
וַיִּמְלֵא כְבוֹדְךָ אֶת כָּל מוֹחֲנוּ, וְנִהְיָ מְרַכְּבָה לְשִׁכְנֵת
אֱלֹהוּתְךָ, וְלֹא אֵצָא עוֹד מִן הַקְּדוּשָׁה. (מבוסס ליקוטי תפילות תניינא נג).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תִּרְחִיב לָנוּ בְּצָרוֹתֵינוּ, כִּי צָר לָנוּ מְאֹד, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים
לְהִתְחִיל בְּשׁוּם עֲבוֹדָה, לֹא תוֹרָה וְלֹא תַפְלָה וְלֹא צְדָקָה
וְלֹא שׁוּם עֹבֶדָא דְקִדְשָׁה. וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יֵצְרֵנוּ מִתְגַּבֵּר
עָלֵינוּ, וּמִכְבִּיד עָלֵינוּ עַל עֲבוֹדָתְךָ, וְלוֹחֵץ אוֹתָנוּ, וּמִבְלִיל
דַּעֲתָנוּ וּמַעֲנָה אֶת נַפְשָׁנוּ, וְסוֹגֵר כָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַקִּדְשָׁה
מִפְּנֵינוּ, וְרוֹצֵה לְאַסְרֵנוּ בְּכַבְלֵי עֲנִי וּבִרְזָל.

מִלֹּא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאָתָנוּ,
חוּס וְרַחֵם וַחֲמַל נָא עָלֵינוּ, וְתֵן לָנוּ כֹחַ וּגְבוּרָה בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, שְׁנֹזְכָה תְּמִיד לְדַחוֹת וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל יֵצְרֵנוּ הָרַע
מִקִּרְבָּנוּ, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת
בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע. וְלְהֶאֱרִיךְ יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ עַל-יְדֵי
יְרֵאת ה' בְּאַמֶּת, לְהוֹסִיף קִדְשָׁה וְטַהֲרָה בְּכָל שַׁעַה וְשַׁעַה,
עַד שְׁנֹזְכָה לְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים אֲמִתִּיִּם, לְזַקְנָה וְשִׁיבָה
טוֹבָה דְקִדְשָׁה, וְלֹא נֶאֱבַד יוֹם אֶחָד מִכָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם.
בְּאִפֵּן שְׁנֹזְכָה בַּעֲת אֲשֶׁר תֹּאסִפֵּנוּ אֵלֶיךָ בְּשָׁלוֹם, לְבֹא
וּלְעֲלוֹת וּלְרֹאוֹת לְפָנֶיךָ עִם כָּל יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיו
כָּלֵם שְׁלֵמִים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים בְּתוֹסַפֶּת קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁה.

בס"ד

וְיִוְתֵר מְזָה טוֹב מְאֹד
שְׁמִשְׁיחִין אֶת לְבוֹ לְפָנַי ה'
יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ לְפָנַי יָדִיד אֱמֵתִי

(הקדמה השתפכות הנפש)

תפלה לגברים

רבונו של עולם!

תשמרני מחן של שקר ומהבל היפי, ולא אחמד בלבבי
הבל יפי הנשים, ולא אסתכל עליהם, ולא אתור אחר
לבבי ואחר עיני כלל, כמו שכתוב, אל תחמד יפיה
בלבבך, כי בעד אשה זונה עד כפר לחם.

אנא ה', זפנו לסור מרע כזה, כי איני יודע איך להזהר,
כי אם עליך לבד אני משליך את יהבי. הנני לפניך מלא
בושה וכלמה, עשה עמי מה שתעשה ברחמי הרבים
והחזירני בתשובה שלמה לפניך. והצילני מפגם הברית,
ולא יבא עלי שום הרהור רע, ותקדשני בקדשתך תמיד.
ותשמרני משקר החן שלא אנהוג בעצמי שום חן של
שקר, לא בישיבה ולא בעמידה ולא בהליכה, ולא
באכילתי ובדבורי עם בני אדם, ובכל שאר עסקים עם
בני אדם, אשר בני אדם נלכדים באלו החנות של שקר,
ומתנהגים בחן מיוחד לכל תנועה ותנועה.

אנא ה', עשה שכל מעשי יהיו לשם שמים, בלי שום
פניה להתפאר למצא חן בעיני בני אדם, וכל תנועותי
יהיו רק לשמך לבד, לה' לבדו. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ס).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה מִזִּיק לָנוּ הָעֲצָבוֹת, אֲבָל מֶה נַעֲשֶׂה
וְהָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל פַּעַם
בְּהַתְּגַבְּרוֹת גָּדוֹל בְּלִי שְׁעוֹר. אִךְ כָּבֵר הַזְהַרְתָּנוּ שְׁצַרִּיכִין
לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְכָל אָדָם כָּמוֹ שֶׁהוּא -
צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה, וְלְהַכְרִיחַ
עַצְמוֹ בְּכָל הַפְּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. עַל־כֵּן בָּאתִי
לְפָנֶיךָ מָלֵא רַחֲמִים, שֶׁתַּחֲסוּ וְתַחְמַל וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּכָל־
עֵת, וְתַעֲזָרֵנוּ לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי עֲצוֹת וּדְרָכִים,
בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכֶּה לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת מֵאַתָּנוּ בְּכָל־עֵת, וְלְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכֶּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם
וְיוֹם הַשִּׂמְחָה שֶׁל יוֹם־טוֹב קָדֵשׁ. וְנִזְכֶּה לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהִאֲמִין
בְּמַעֲשֵׂי ה' וּנְפַלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם
נִפְלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים לְחִזְקָנוּ וּלְאַמְצָנוּ - לְבַל
נִמּוּט לְעוֹלָם, חֵס וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר כָּבֵר גְּלִית דַּעַתָּנוּ לְרֹאוֹת
מַעַט מִרְחוֹק חֲסָדֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה
עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות ח"ב ו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

הַשָּׁנָה גְּבֵרָה עָלֵינוּ בְּהַתְּגַבְּרוּת גְּדוֹלָה, עַד אֲשֶׁר זֶה יָמִים
וְשָׁנִים עוֹסְקִים עִמָּנוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם לְעוֹרְרָנוּ מִשְׁנָתָנוּ,
וּבִכְמָה פָּנִים וְאַפָּנִים וְיִגִּיעוֹת גְּדוֹלוֹת טָרְחוּ בְּשִׁבְלֵנוּ
וְצִמְצָמוּ אֱלֹהֵינוּ יִתְבָּרַךְ עָלֵינוּ, וְהֵאִירוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה,
וְהִלְבִּישׁוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכֶמֶה וּכְמָה פָּנִים,
בְּדְרוּשֵׁי תּוֹרָה וּבִסְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל שָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת, כָּכֵל
אֲשֶׁר רָאִינוּ בִּסְפָרֵיהֶם וּשְׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ, דְּבָרִים
גְּבוּהִים וְעֲצוּמִים וְנוֹרָאִים עַד אֵין סוּף, דְּבָרִים הַנִּמְשָׁכִים
מֵאֲתֵר בְּאֵמֶת, דְּבָרִים שֵׁישׁ לָהֶם כֹּחַ לְעוֹרֵר וּלְהַקִּיץ כָּל
בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלָם מִשְׁנָתָם הַגְּדוֹלָה. וְעֵדִין לֹא נִתְעוֹרְרָנוּ
וְלֹא שָׁכְנוּ מִטְעוּתָנוּ עֵדִין. וְעַתָּה מָה יֵשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה
וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ. מָה לַעֲשׂוֹת לָנוּ וְלֹא עָשָׂה לָנוּ עַל-
יְדֵי צְדִיקָיו וְחַכְמָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר, מִיּוֹם מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר
כָּלָם כָּאֶחָד מְעוֹרְרִים וּמְקִיצִים אוֹתָנוּ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה.
וְאֲנִי אֵין לִי שׁוּם מָנוֹס וְהַצְלָה, כִּי אִם אֲזַעֵק וְאֲשׁוּעַ, קוֹלִי
אֶל ה' אֶקְרָא וְיַעֲנֵנִי מֵהָר קִדְשׁוֹ סֵלָה. אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה
הִקְיָצוּתִי כִּי ה' יִסְמְכֵנִי (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא ס).

אָנָּה ה'!

עוֹרְרֵנִי נָא הַקִּיצְנִי נָא הַקִּימֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, "פֶּנֶה
אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדָה וְעָנִי אָנִי. צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ
מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. רֹאה עָנְיִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתִי".
עוֹרְרֵנִי וְחַנּוּנִי מַעֲתָה שְׂאֻזָּכָה לְהַתְּעוֹרֵר מִשְׁנָתִי הַגְּדוּלָּה,
אֲשֶׁר גָּבְרָה עָלַי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְגַם עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת
אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. עוֹרְרֵנִי לְהַתְּעוֹרֵר בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה וּלְשׁוֹב
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּזִרְיוֹת גְּדוּלָּה.

וְהַצִּילֵנִי מַעֲתָה מִפָּגַם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְאֻזָּכָה שְׁתִּהִיָּה
אֲכִילָתִי תָמִיד בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת
הַגּוֹף כָּלֵל.

וְתִהְיֶה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי תָמִיד מֵאֲכָל שְׁנֵת־בָּרָר לְמֵאֲכָל
אָדָם, וְתִגֵּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שֶׁלֹּא יָבֹא לְתוֹךְ פִּי
שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שֶׁלֹּא נִתְּבָרַר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם, אֲשֶׁר
יְכוּלִין לֵאבֹד אֶת הַפָּנִים דִּקְדָּשָׁה עַל־יְדֵי מֵאֲכָלִים הַלָּלוּ,
וּלְפַל לְתוֹךְ שִׁנָּה, חֵס וְשָׁלוֹם.

רַק אֻזָּכָה לֵאכֹל בְּקִדְשָׁהּ גְּדוּלָּה מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בְּקִדְשָׁת
לֶחֶם הַפָּנִים, שְׂאֻזָּכָה עַל יָדָם לֵלֵב טוֹב, לֵלֵב שְׁמֵת, וּלְפָנִים

דִּקְדָּשָׁה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ס).

רבונו של עולם!

זכנו שיהיו דבורינו בקדשה גדולה, עד שיהיה לנו כח
לפקד עקרות בדבורינו, ויהיו כלי הדבור סמוכים לכלי
ההולדה - שנזכה לפעל עלידי דבורינו הולדות, ולא
יהיה בנו עקר ועקרה, ותפקד לכל חשוכי בנים בזרע של
קימא לעבודתך וליראתך. ועל ידי זה נזכה שיתגלה יראה
שלמה, יראה גדולה בעולם, ותשפיע יראתך ופחדך על
כל באי עולם. "וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל
יצור כי אתה יצרתו". ונזכה לכל חלקי היראה בשלמות,
ועלידי היראה נזכה להכניע ולשבר ולבטל שקר החן
והבל היפי. ונזכה להאריך ימינו ושנותינו בקדשה גדולה,
להוסיף קדשה וטהרה בכל עת ועת. ונזכה לתקון כל
העולמות מחדש, ולהמשיך עלינו תמיד הארת הצדיקים
האמתיים הזקנים הקדושים. ובזכותם נזכה לשפע
ועשירות גדול דקדשה, באפן שנזכה עלידי זה
להתבוננות גדול בתורתך ועבודתך ובהשגת אלהותך
בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה כרצונך
הטוב מעתה ועד עולם. א-להים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא ס).

רבונו של עולם

לך לבד עיני תלוינות, לך לבד עיני צופיות, רחם עלינו
ברחמיך הרבים, והצילנו מרע עין מכל הבחינות,
הן שלא יהיה לנו שום עין רעה כלל, הן שלא ישלט בנו
שום עין רעה משום אדם ומשום נברא שבעולם,
ותביט עלי בעיניך הטוב, ותמשיך ותשפיע עלי טוב עין,
ותשמרני ותצילני שלא יהיה עיני רעה כלל בגדלת
חברי, ובגדלת כל העולם כלו. ותצילני מפגם הראות,
ותשמרני תמיד שלא אסתכל בשום דבר המביא לידי
הרהורים, חס ושלום, ולא בשום דבר הפוגם את העינים.
"העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני" - הצילני מעין
נואפת. "שמרה נפשי והצילני אל יאבוש פי חסיתי בך".
וכל מה שחטאתי עויתי ופשעתי לפניה ופגמתי בעיני,
בשוגג ובמזיד, באנס וברצון, והרע בעיניך עשיתי
מנעורי ועד היום הזה. על הכל תמחל ותכפר לי אלוה
סליחות, חנון המרבה לסלח. ותזכני מעתה לעין טובה
בכל הבחינות, בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב

באמת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! רַחֵם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים
וְהַתְּמִימִים. רֵאֵה וְהַבֵּט לֵאיוֹזָה מִצֵּב הַגְּעֵנוּ. כְּמוֹ
כַּבְשָׂה בֵּין שִׁבְעִים זִאֲבִים, הַמִּצְפִּים לִרְגֹעַ שְׁבוּ יִתְנַפְּלוּ
עָלֶיהָ לְגִרְשָׁהּ מֵאֶרֶץ הַחַיִּים - אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִבְטַחְתָּ
לְאַבּוֹתֵינוּ. וְהַגְּרוּעַ בְּיוֹתֵר שֶׁהֲרוּעִים וּמִנְהִיגֵי הַשִּׁקָּר,
מִסִּיעִים לְאוֹיֵבֵנוּ מִבְּפָנִים לְגִרְשׁ אוֹתָנוּ מֵאֶרְצָנוּ כְּדֵי
לְמַסּוֹר אוֹתָהּ, ח'ו, לְאוֹיֵיבֵנוּ. רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! זְכוּר מַה
שֶׁאִמַּרְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ: "כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה
שְׂמֵעַ בְּקוֹלָהּ, כִּי בִיצָחָק יִקְרָא לָהּ זָרַע". שָׁמַע בַּעֲצָתָהּ
שֶׁאִמְרָהּ: "גִּרְשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ, כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן
הָאֵמָה הַזֹּאת עִם בְּנִי, עִם יִצְחָק". רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! קִיִּים
אַתָּה בַּעֲצֶמְךָ אֵת רְצוֹנְךָ וְגִרְשׁ בֶּן הָאֵמָה, וְאַל תִּתֵּן
לְשִׁבְעִים זִאֲבִים לְהוֹצִיא לְפוֹעַל מַחֲשַׁבְתָּם הַרְעָה לְתַת
ח'ו לִישְׁמַעְעָל חֶלֶק בְּאֶרְצָנוּ, כִּי עַל יִשְׁמַעְעָל נֹאמַר יִדּוּ
בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ - זֶה הַמַּהוּת שְׁלוֹ, וְכֵן נֹאמַר עָלָיו (קִידוּשִׁין
ב): עֲשֵׂרָה קְבִין זְנוּת יִרְדּוּ לְעוֹלָם, תִּשְׁעָה נְטִלָה עֲרִבִיא
וְאַחַד כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֵין לוֹ חֶלֶק בַּקְּדוּשָׁה הָאֶרֶץ. וְזֶה
שֶׁכָּתוּב: וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה
לְאַבְרָהָם מִצָּחָק - (רש"י): לְשׁוֹן גִּילּוֹי עֲרִיּוֹת. (לְשׁוֹן הַמַּאֲסָף).

הַתְּבוּדוֹת תַּפְלָה ~ שו ~

מְזִמּוֹר לְאַסָּף:

א-לֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ, טִמְאוּ אֶת הַיָּכֹל קִדְשְׁךָ, שְׁמוֹ
אֶת־יְרוּשָׁלַיִם לְעֵיִים.

נִתְּנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֹכֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם, בִּשְׂרַח חֲסִידֶיךָ
לְחֵיתוֹ אֶרֶץ.

שָׁפְכוּ דָמָם כְּמֵים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין קוֹבֵר.

הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשַׁכְנֵינוּ, לַעֲג וְקָלָס לְסְבִיבוֹתֵינוּ.

עַד־מָה ה' תִּאֲנֹף לְנִצָּחַת, תִּבְעֵר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ.

שָׁפַךְ חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת

אֲשֶׁר בִּשְׁמֶךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נֹוֹהוּ הַשְׁמוֹ.

אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רֵאשֵׁנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי

דָּלוּנוּ מְאֹד. עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ

וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם, יִדָּע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ

נִקְמַת דָּם־עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךָ.

תָּבוֹא לִפְנֶיךָ אֲנֹקֶת אָסִיר, כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָהּ.

וְהֵשֶׁב לְשַׁכְנֵינוּ שְׁבַע־תִּים אֶל־חִיקָם חֲרָפָתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ

א-דְּנִי. וְאִנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר

וְדָר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ (תהלים עט).

רבנו של עולם

זה כמה נכסוף נכספתי לטהר מחשבותי ועדין לא עלתה
בידי, אבל באמת עדין הבחירה בידי, ועדין אנו יכולים
לתפס המחשבה ולהטותה לדרך הישר, אף-על-פי שכבר
הרגלתי במחשבתי כמו שהרגלתי, עד שההרגל נעשה
כמו טבע אצלי, עד שנדמה לי שאי אפשר להמלט מהם.
אבל האמת אינו כן, כי הבחירה חפשיית לעולם, ועדין
אנו יכולים להזהר לשמרה היטב ממחשבות חוץ,
ולהטותה אל הקדשה תמיד. עליכן באתי לשטח כפי
אליך שתחזק ותאמץ אותי, ותזכני ברחמיך לקדש ולטהר
את מחשבתי מעתה באמת. עזרני בעל הישועות, בזכות
וכח הצדיקים הגדולים האמתיים, אשר קדשת מחשבתם
נודעת לך לבד, כי אתה לבד יודע המקום שעלו לשם
במחשבתם. בכח עלית מחשבות קדושות כאלו באתי
לפניך, כי כחם וזכותם כדאי להגן גם עלי להוציא
מחשבתי ודעתי מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו
לשם, ולהעלותי מכל מיני רגילות רעים שהרגלתי בהם,
ולטהרני מכל מיני טמאות. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לא)

אָנָא ה'!

מלא רחמים, זכנו לאמונת חכמים בשלמות, ותעזרנו
לתקן פגם אמונת חכמים שפגמנו מנעורינו עד היום הזה.
ותטהרנו מכל הגלולים ומכל הטנפת הנמשכים ועולים
אל המוח, עלידי פגם אמונת חכמים.

כי בעונותינו הרבים נפגם דעתנו ונתבלבל מאד, אשר
עלידייזה עולים בכל־עת עשנים סרוחים אל המוח,
ומסבבין את דעתנו ומעקמים ומבלבלים את דעתנו
ולבבנו מאד, וימררו את חיינו מאד בקשיות ובלבולים,
ומחשבות זרות, ושגעון, וטרוף הדעת, ועקמימיות הלב
הרבה מאד. אבינו, רחם עלינו ברחמיך הרבים, וטהר
רעיונינו ולבנו לעבודתך באמת, ותבטל מדעתנו ומלבנו
כל מיני בלבולים רעים וכל מיני מחשבות רעות

שהרגלנו בהם. ונזכה לטהר את מחנו ומחשבתנו ולבבנו
מכל מיני טנפות ולכלוכים, ומכל העשנים סרוחים, ולא
יעלו ולא יבואו על לבנו ודעתנו כלל, ונזכה לקדש את
מחנו ומחשבתנו ולבבנו מעתה, בקדשה ובטהרה גדולה,
ונזכה למחשבות קדושות תמיד, בלי שום בלבול הדעת
כלל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְהַכְנִיס בְּתַלְמִידִים הַגּוֹנִים יְדִיעַת אֲמִתּוֹת אֱלֹהוּתְךָ,
לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי אָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתְךָ, שְׁאֵזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ מוֹחֵם וְשָׂכָלם וּלְבָבָם עַל־יְדֵי
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁתַּזְכְּנוּ לְהַשְׁמִיעַ בְּאָזְנֵיהֶם
וּלְבַבְיָהֶם, וְתַפְתַּח עֵינֶם וְשָׂכָלם וּלְבָבָם, שִׁירְגִישוּ נְעִימוֹת
הַתּוֹרָה, וְתַטְעִימם נוֹעֵם זִיוָךְ עַד שְׁנֹזָכָה כָּלְנוּ עִמָּךְ בֵּית־
יִשְׂרָאֵל לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת מְהֵרָה, "לְחַזּוֹת בְּנוֹעֵם ה'
וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ".

וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ תָּמִיד מִתַּלְמִידִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, כִּי אַתָּה
יָדַעְתָּ כִּי בְּשָׁר וָדָם אֲנַחְנוּ וְאִין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, אִיךָ
לְהִזָּהָר וּלְהַשְׁמֵר מֵהֶם, חוֹסֶה עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
שֶׁלֹּא תִּגִּיעַ לְתַלְמִידִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים שְׂאִינָם רְאוּיִם
לְקַבֵּלָהּ, וּתִרְחַם עֲלֵיהֶם וּתְשִׁיבֵם מְהֵרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, בְּאִפֶּן שְׂיוֹכְלוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל אֲמִתּוֹת נְעִימוֹת
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּתַגְלֶה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה כֹחַ
לְהַשְׁקֵר לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים הָאֵמֶת, חֵס וְשָׁלוֹם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נג.)

רבונו של עולם!

שִׁמְרָנוּ מִמְּנִהִיגִים שֶׁל שָׁקֶר, שֶׁלֹּא נִתְקַרְבְּ אֲלֵיהֶם וְלֹא נִתֵּן
לָהֶם תַּקְוָה וְלֹא נִסְמִיךְ אוֹתָם בְּשֵׁם "רַבִּי", וְלֹא יִזְקּוּ לָנוּ,
לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי הֵם גּוֹרְמִים הַפְּגָמִים
וְהַקְלָקוּלִים שֶׁבְּעוֹלָם. לְעֲצֹמָן אֵינָם יְכוּלִים לִתֵּת יַעֲצָה, כִּי
הַעֲשָׂנִים סְרוּחִים מְבַלְבְּלִים מִחֵם וּמִסַּכְבִּים דַּעְתָּם, וְאֵינָם
יּוֹדְעִים לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי אֱמֶת וְהַנְהֻגוֹת יִשְׁרוֹת לְעֲצֹמָן,
וְאֵיךְ יוּכְלוּ לְהַנְהִיג אֲחֵרִים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לָנוּ דַּעַת
שָׁלֵם שְׂנוּכָה לִידַע מִי הֵם הַשִּׁקְרָנִים וְהַמְּנִהִיגִים שֶׁל שָׁקֶר
וְלְהִתְרַחֵק מֵהֶם, וּמִי הֵם הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֱמֵתִיִּים
שֶׁצָּרִיכִין לְהֶאֱמִין בָּהֶם וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם. וְנִזְכֶּה שִׁיְהִיו
נִסְמָכִים רַבָּנִים הַגּוֹנִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְחַזַּק כְּתָב יְדִינוּ, וְלֹא
יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד כְּתָב וּלְשׁוֹן אַחֵר, כִּי אִם כְּתָב
יִשְׂרָאֵל לְבַד, כְּתָב הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת -
אוֹתִיּוֹת מַחְפִּימוֹת הַמְּשַׁרְשִׁים בְּתַמוּנוֹת אוֹתִיּוֹת תּוֹרָתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר בָּהֶם בָּרָאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם בְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב - בְּחֻכְמָתְךָ הַגְּדוֹלָה. וּפָנּוּ לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת הַשָּׁכֵל
בְּהִידִים, וּיִקְבְּלוּ יְדֵי הַכְּתִיבָה הָאֶרֶת סוּד הַחֻכְמָה, וְיִהְיֶה
כָּל הַתַּקְוָה לְכָתֵב יָד יִשְׂרָאֵל (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סא).

יְהִי רָצוֹן!

מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּהִיָּה אֱמוּנָתֵנוּ חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלִי שׁוֹם קִשְׁיָא וּבְלִבּוֹל בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְכֹאֵלוּ
 אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ מִמָּשׁ אֶת הַדָּבָר שֶׁאָנוּ מֵאַמִּינִים בּוֹ.
 רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "עֵינֶיךָ הִלּוּא לְאֱמוּנָה", עֲזָרְנוּ לַעֲבֹד
 אוֹתָךְ תָּמִיד בְּלֵבב שָׁלֵם, בְּכֹל לְבַבְנוּ וּבְכֹל נַפְשָׁנוּ וּבְכֹל
 מַאֲדָנוּ. וְתִהְיֶה עֲבוֹדָתֵנוּ בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת גָּדוֹל בְּשָׁנֵי
 יְצִרָנוּ. וְתִסֵּר מִלְּבַבְנוּ וּמִדַּעְתָּנוּ כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְקִשְׁיוֹת
 וּבְלִבּוֹלִים, וְכֹל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת
 הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יֵבֵא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבִּי
 שׁוֹם קִשְׁיָא וּבְלִבּוֹל וְלֹא שׁוֹם כְּפִירָה כָּלֵל. וְתַפְתַּח אֶת
 דַּעְתִּי וּלְבָבִי, וְתַחֲנִנִי מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׁאֲזַכָּה
 לִידַע וּלְהַבִּין עַל בּוֹרְיוֹ כָּל הַדְּבָרִים שְׁחֵיבִים לְהַבִּין
 וּלְהַשִּׁיג, עַד שְׁאֲזַכָּה לִידַע לְהַשִּׁיב לְאַפִּיקוֹרֶס, וּלְגַרֵּשׁ
 אֶפִּיקוֹרְסוֹת מִלִּבִּי. וְשִׁלָּא יִרְדֹּף שְׁכָלִי לְצֹאת חוּץ מִן
 הַגָּבוֹל, וְשִׁלָּא אֲכַנֵּס בְּקִשְׁיָא וַחֲקִירָה מֶה שְׂאִי אֶפְשֵׁר
 לְשַׁכֵּל הָאֲנוּשִׁי לְהַבִּינָם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֶאֱמַר, "כָּל בָּאִיָּה
 לֹא יִשׁוּבוֹן וְלֹא יִשְׁיגוּ אֲרָחוֹת חַיִּים".

שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילָנִי. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סב).

רבונו של עולם!

זכני לתמימות ופשיטות באמת, בלי חכמות וערמומיות.
עזרני שאזכה להשליך חכמתי ושכלי, רק אסמך על
אמונה לבד, ולא אשתמש עם שכלי רק בעסק תורתך
הקדושה, ולא אתחיל לכנס בשכלי בשום חקירה כלל,
רק במה שהרשתי אתבונן באמת ובתמימות ובאמונה,
לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב.

תעזרני שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה,
ותפתח את דעתי ותכין את לבבי, שאזכה ללמד
במהירות גדול, ולהבין הדין על בוריו, ולברר וללבן
הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע
ההכרעה באמת בין כל בעלי המחלוקת דקדושה שמחלקים
בדיני התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם. ועלי
ידי זה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, ויתרבה
השלום בין כל עמך ישראל, עד שיכלו להתועד יחד כל
אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו - שלא
יבלו מיהם להבל ולריק, עד שישובו כלם אל האמת
ויעבדוך כלם באמת ובאמונה שלמה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות א סב).

רבונו של עולם

תעזרנו לעסק תמיד בעבודתך ונזכה שתהיה עבודתך
אצלנו חדשה בכל יום, ונתחיל בכל פעם מחדש כאלו
לא התחלנו מעולם לעבדך, ונזכה לחדש כנשר נעורינו,
בתורתך ובעבודתך, ולא נפול לזקנה ותשות כח, רק
בכל יום יהיו מצותיך ועבודתך בעינינו כחדשים. ונתכונן
לאמונה ובטחון באמת ובלבב שלם, ונשליך כל יהבנו
עליך לבד, ולא נתלה שום דבר בשום סבה ובשום
אמצעי כלל, רק נדע ונאמין שהכל בהשגחתך לבד, בכל
הדברים שבעולם. ונאמין שאתה יכל להזמין לנו פרנסה
בלי שום סבה של המשא ומתן וכיוצא בזה. וכן אתה
יכל לשלח לנו רפואה בלי שום עסקי רפואות וסמים, כי
אתה הוא ה', עלת כל העלות וסבת כל הסבות. ואפלו
כשמכרחים לעסק לפעמים בשביל פרנסה, נזכה להאמין
בך ולא לעשות מהסבות עקר. ושינזכה לבטל בתפלתנו
את חיוב מערכת המזלות, ולשנות הטבע בתפלותינו
ותחנותינו, עד שיראו הכל ויאמינו, כי אין שום דרך
הטבע, רק הכל מתנהג בהשגחתך לבד תמיד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אַתָּה עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסָדִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר,
וְנָתַתָּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מְנַהֲיָגִים אֲמִתִּיִּם, אֲשֶׁר
הוֹרּוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ, וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ. חוֹסֶה עָלֵינוּ גַם עֲתָה בַּדּוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח לָנוּ
רוּעָה נְאֻמָּן, מְנַהֲיָג אֲמִת, רַחֲמָן אֲמִתִּי, אֲשֶׁר יוֹכֵל לְנַהֵג
אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
שְׁיִרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמָנוֹת הָאֲמִתִּי לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִעֲוֹנוֹת,
אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶהוּ עֵקֶר
הַרַחֲמָנוֹת הַגָּדוֹל מִכָּל מִיְּנֵי רַחֲמָנוֹת - לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל
מִעֲוֹנוֹת. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גָּדֹל קִדְּשַׁת נַפְשָׁנוּ בְּשִׁרְשָׁנוּ, אֲשֶׁר
כָּל נַפְשוֹתֵינוּ חֲצוּבוֹת וְנִמְשְׁכוֹת מִמָּקוֹם גְּבוּהָ וְעֲלִיוֹן וְדָק
וְקָדוֹשׁ מְאֹד מְאֹד. חַמַּל עָלֵינוּ כָּרֵב רַחֲמִיךָ, כְּעֶצֶם חַמְלָתְךָ,
כְּגֹדֶל חֲסִדְךָ. וְשִׁלַּח לָנוּ מְהֵרָה מְנַהֲיָג אֲמִתִּי שְׂיִהְיֶה רַחֲמָן
גָּדוֹל בְּאֲמִת, וְיֵדַע אִיךָ לְהַתְנַהֵג עִם הַרַחֲמָנוֹת, אִיךָ לְרַחֵם
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וַיִּכְנִיס בָּנוּ הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ, וַיּוֹרֶה אוֹתָנוּ
דֶּרֶךְ וְעֶצֶה שְׁלָמָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז).

אָדוֹן כָּל!

אָתָּה בָּרָאתָ עוֹלָמָךְ מִקֶּדֶם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, כְּדִי לְגַלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם. וּמֵאַהֲבַתְךָ
וּחֲמִלְתְּךָ אֲשֶׁר חָפַצְתָּ לְגַלוֹת טוֹבָךָ וְרַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם,
צִמְצַמְתָּ אֱלֹהוּתְךָ, כְּבִיכּוֹל, וּפְנִיתָ אוֹר חֲכָמָתְךָ הַגְּדוֹל -
הָאֵין סוּף, וְצִמְצַמְתָּ הָאוֹר לְצַדִּין וְעָשִׂיתָ חָלָל הַפָּנוּי
מִחֲכָמָתְךָ, וּבִתְכוּכוֹ בָּרָאתָ כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה מֵרָאשׁ וְעַד
סוּף, בְּשִׁבִּיל לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם וּלְיַדַּע מִמֶּךָ תְּמִיד.
עַל כֵּן יֵצְאֵתִי לְשַׁחַר פָּנֶיךָ שְׂתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי כַפִּירוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, שֶׁלֹּא יַעֲלוּ עַל לְבִי וְדַעְתִּי שׁוּם חֲקִירָה
וְקִשְׁיָא מִמְּבוּכוֹת הַחוּקְרִים בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, אֲשֶׁר נִפְּלוּ
בְּחֲכָמוֹת שְׂאִינָם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְנִכְנְסוּ בְּמְבוּכוֹת גְּדוּלוֹת,
וְנִפְּלוּ בַּחֲקִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחָלָל
הַפָּנוּי, אֲשֶׁר מֵשֶׁם צִמְצַמְתָּ וּפְנִיתָ אֱלֹהוּתְךָ, כְּבִיכּוֹל,
וּמִחֲמַת זֶה אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אִפֵּן לְמַצֵּא שֵׁם תְּרוּץ וְתִשׁוּבָה
בְּאֵלוּ הַקִּשְׁיּוֹת וְהַמְּבוּכוֹת, כִּי חֲכָמָתְךָ וִידִיעַתְךָ סִלְקָתָהּ
וּפְנִיתָ מֵשֶׁם, כְּדִי שִׁיְהִיָּה מְקוֹם לְבְרִיאַת עוֹלָם מְגֻבֵּל. אָנָּה
ה', זַכֵּנִי לְאַמּוּנָה שְׁלָמָה, וְשִׁמְרֵנִי מִכָּל אֵלוּ הַחֲקִירוֹת
וְהַקִּשְׁיּוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא טד).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ פְּלָאוֹת רַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר זָכִינוּ שִׁיְהִיו צַדִּיקִים
נוֹרְאִים בְּעוֹלָם כְּמוֹ רִבְנוּ הַקָּדוֹשׁ - רַבִּי נַחֲמָן עָ"ה,
שִׁוְיָכְלוּ לְהִלְבִּישׁ וּלְגַלּוֹת לָנוּ פְּלָאֵי סוּדוֹתֶיךָ הַנִּפְלְאִים
וְהַנּוֹרְאִים, וּלְהַכְנִיסָם בְּדַעְתָּנוּ הַפְּחוּתָה וְהַפְּגוּמָה מְאֹד,
וּלְהוֹרֹת לָנוּ בְּזֶה דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְאַמֶּתִית לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וּלְחַזְקָנוּ בְּאַמוּנָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, לְחִיּוּתֵינוּ כִּיּוֹם הַזֶּה,
לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם הַזֶּה, לְהַחְיֹת עִם רַב.

מֵה נֹאמַר וּמֵה נִדְבֵּר, אַחֲרֵי אֲשֶׁר גִּמְלָתָנוּ טוֹבוֹת כְּאַלֶּה,
אֲשֶׁר הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכּוֹתֵינוּ וְהִקְדַּמְתָּ לְשַׁלַּח לָנוּ
צַדִּיקִים נוֹרְאִים בְּעָלֵי הַשָּׂגָה כְּאַלֶּה, אֲשֶׁר הָיוּ יוֹדְעִים
לְהַמְשִׁיךְ וּלְגַלּוֹת תּוֹרוֹת נִפְלָאוֹת כְּאֵלוֹ לְהִלְבִּישׁ גִּנּוּזֵי
דְּמִלְכָּא (סוּדוֹת הַמֶּלֶךְ), בְּאִפֶּן שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין מֵהֶם עֲצוֹת
וְדַרְכִּים יִשְׂרָאֵל לְקָרֵב אֵלֶיךָ מְרַחֲקִים כְּמוֹנִי. וְחִסְדָּם גָּבַר
עָלֵינוּ לַעֲסֹק בְּתַקּוֹן שְׁבָרִי כְּלִי כְּמוֹנוֹ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְנוּ
לְשִׁבְרֵי שְׁבָרִים, עַל־יְדֵי לְבָנוּ הַזּוֹנָה אֲשֶׁר סָר מֵעֲלֶיךָ.
עֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְמַצָּא עֲצוֹתֶיךָ הַקָּדוֹשִׁים הַגִּנּוּזִים בְּחִדּוּשֵׁי
תּוֹרָתָם, וְזָכֵנִי לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם תְּפִלָּה נְאֻה וּמְסַדֶּרֶת וּלְפַעֵל
בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלֶּךָ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא סָד).

אחד יחיד ומיוחד!

היה הוה ויהיה, זפני ברחמיך לכלל באחדותך באמת. שאזכה להתגבר בכל עז ותעצומות, לסגר ולסתם עיני מחיזו דהאי עלמא (ממראות העולם הזה). להעצים עיני לבלי להסתכל כלל על הבלי עולם הזה ותאותיו. ואהיה בזה העולם כעור וסומא ממש, שלא יהיה לי שום ראיה והסתכלות והבטה בזה העולם כלל, רק אזכה לכון את עיני ודעתי ושכלי להסתכל תמיד על התכלית האמתית תכלית הנצחי, עד שאזכה לידע באמת שאין שום רע בעולם כלל, רק פלו טוב וחסד, ואתה מרבה להטיב עם כל בשר, בכל עת ובכל שעה, כי פונתך לטובה תמיד, כי אתה חפץ לזכות אותנו להביאנו לתכלית האמתית לחיים נצחיים, ואזכה להיות מלא שמחה תמיד. אנא תהיה עמי בכל עת שתשלח עלי יסורין, שתתן לי כח ושכל להסתכל על התכלית הטוב של היסורין. ואזכה להכלל בדך באמת בשעת היסורין, ואבטל עצמי לגמרי, עד שאזכה לראות את התכלית הטוב שיגיע לי עלידי היסורין, עד שיתבטלו אצלי כל היסורין לגמרי עלידי-

זה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

אַנָּא מְלֵא רַחֲמִים!

אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת נִגְעֵי לִבִּי וּמִכְאוּבִי, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת נִגְעֵי נַפְשִׁי, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי בְּעֵינֵי הָרִבָּה - בְּעֵינֵי בָשָׂר וּבְעֵינֵי הַשָּׁכֶל, אֲשֶׁר הִסְתַּכַּלְתִּי בָּמָה שְׂאֵסוֹר לְהִסְתַּכַּל וּפְגַמְתִּי עֵינֵי מָאָד. וְעַל־יְדִידִיזָה פָּגַמְתִּי אֶת נַפְשִׁי מָאָד, וְהִרְהַרְתִּי הִרְהוּרִים רָעִים וְחֹשְׁבֹתִי וְעֵינֹתִי בְּדַעְתִּי בְּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְרָעוֹת הָרִבָּה מָאָד, וַיִּצְאֵתִי מִגְּבוּל הַקְּדוּשָׁה לִימִין וּלְשִׁמְאֵל, כִּי הִסְתַּכַּלְתִּי וְהִצַּצְתִּי בְּדַעְתִּי לְמַעַלָּה מִמְּדֻרְגָּתִי בָּמָה שְׂאֵסוֹר לְהִצִּיץ, וְהִכְנַסְתִּי בְּדַעְתִּי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְזָרוֹת, וְהִסְתַּכַּלְתִּי הָרִבָּה מִן הַצַּד, מִגְּבוּל הַקְּדוּשָׁה וְלַחוּץ, וְהִפְסַקְתִּי אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי מִמֶּךָּ, וּמִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים עַד אֵין מִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר הִהַרְגַּל נַעֲשֶׂה טָבַע אֲצָלִי, לִהְיוֹת רָגִיל מָאָד בְּמַחְשְׁבוֹת חוּץ. עַד אֲשֶׁר נִפְגַּם דַּעְתִּי וְנַפְשִׁי כָּל כֶּף, עַד אֲשֶׁר אֵינְנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר כָּלֵל, וְעֵדִין לֹא שִׁבְנוּ מִטְעוּתָנוּ, וְאֵינְנוּ יוֹדְעִים אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בַּחֲלִישׁוֹת כַּח כְּזָה, זִכְנִי מֵעַתָּה לְסֹגֵר עֵינֵי וּלְבָבִי וְדַעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי מַחֲזִזוּ דְּהָאֵי עֲלָמָא (מִמְרָאָה הָעוֹלָם) שִׁפְלָה לְגַמְרִי, וְלֹא אֶסְתַּכַּל יוֹתֵר עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו וְטִרְדּוֹתָיו. (מְבוֹסֵס לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא סה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

חַמֵּל וְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹתֵינוּ וְעַל כָּל נַשְׁמוֹת עַמְּךָ בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, וְעַל כָּל נַשְׁמוֹת וְרוּחוֹת וְנַפְשוֹת שֶׁל הַחַיִּים
וְהַמֵּתִים, וְתֵן לְבַעַל הַשָּׂדֶה שֶׁל הַנַּשְׁמוֹת - הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי
- רַבֵּנוּ נַחֲמָן ע"ה - אֶת הַכַּחַ לַעֲסֹק בְּתַקוּן נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ
וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, וְכֵן שִׁיעֲסֹק לְתַקֵּן כָּל הַנַּשְׁמוֹת שֶׁל הַחַיִּים
וְהַמֵּתִים, לְהַכְנִיס כָּל הַנַּשְׁמוֹת מִחוּץ לַפָּנִים - לְתוֹךְ הַשָּׂדֶה
הַקְּדוֹשָׁה, וְלַעֲסֹק בְּכָל תַּקּוּנֵיהֶם וּצְרִיכֵיהֶם, לְזוּרְעַם
וּלְנוֹטְעֵם וּלְהַשְׁקוֹתָם וּלְגַדְּלָם וּלְהַצְמִיחָם וּלְהַרְבּוֹת
פִּירוֹתֵיהֶם, וּלְתֵן הַרְחָקָה כָּרְאוּי בֵּין כָּל הָאֵילָנוֹת
וְהַעֲשָׂבִים, שֶׁלֹּא יִכְחִישׁוּ אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם.
וְתַרְחֵם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עַל הַצַּדִּיקִי אֲמֵת הַנִּקְרָאִים בַּעֲלֵי
הַשָּׂדֶה, הָעוֹסְקִים בְּתַקּוּן הַשָּׂדֶה הַקְּדוֹשָׁה, וְעַל כָּל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיהֶם וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בָּהֶם, וְתִשְׁמְרֵם וְתַצִּילֵם מִכָּל
אוֹיְבֵיהֶם וּמִכָּל שׁוֹנְאֵיהֶם וּמִכָּל רוֹדְפֵיהֶם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
גָּדֹל הַשְּׁנָאָה וְהַקְּנָאָה וְגָדֹל הַיִּסּוּרִים וְהַרְדִּיפוֹת שֶׁבָּאִים
עֲלֵיהֶם עַל־יְדֵי־זֶה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

רבונו של עולם

אתה למעלה מהזמן, וכל הזמן כלו מה שהיה ומה שיהיה
אינו עולה אצלך אפלו כהרף עין. רחם עלי ותן לי דעת
ושכל אמתי ושלם, באפן שאזכה לצאת מתחת הזמן,
שאזכה לידע שכל הזמן אינו כלום, כי הכל הבל, וימינו
כצל עובר. ובאמת אין שום זמן כלל למי שיש לו שכל
ודעת אמתי, רק כל הזמן הוא מהעדר הדעת, אשר
בנפלאותיה הנוראות, אתה מעלים הדעת מבני אדם, כדי
שיתקיים הזמן, והכל בשביל הבחירה, אבל באמת בדעת
האמתי אין שום זמן כלל. זכנו לקשר עצמנו ולהכלל
באמת בהצדיקים האמתיים, שזכו לזה בשלמות להכלל
בדעתם השלם בבחינת למעלה מהזמן, ויצאו מהזמן
לגמרי, ונצלו בשלמות מכל המעשה הרע הנעשה תחת
השמש והזמן. זכנו לילך בעקבותיהם ולדרך בנתיבותיהם
ולקיים עצותיהם, לבל נסתכל כלל על כל הדברים שהם
תחת הזמן שבהם כלולים כל התאות ומדות רעות, ואל
יבהלוננו פגעי הזמן כלל, רק נזכה לקשר עצמנו בכל עת
בבחינת למעלה מהזמן. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם מֵעוֹנֵשׁ תְּפִיסָה
וּבֵית הָאָסוּרִים, חֵס וְשָׁלוֹם, שְׁלֹא נִבָּא לְעוֹלָם לְתִפְסָה
וּבֵית הָאָסוּרִים. וְתַרְחֵם עָל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁכָבֵר
נִתְפָּסוּ בְּבֵית הָאָסוּרִים שֶׁתִּמְהַר לְהוֹצִיאָם מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם
וְנִחָת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ צָעָרָם וּמִכְאוּבָם וְעַצֵּם הֶרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר
עָלִיהֶם, הוֹצִיאָם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם תִּנְתֵּן, ה'
מִתִּיר אָסוּרִים, "אֲמֹר לְאָסוּרִים צֵאוּ וְלֹאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ
הִגְלוּ". וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסָתֵינוּ בְּהֶרְחָבָה גְּדוֹלָה מֵאַתָּה לְחַיִּים
טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת,
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם.

"וַיְהִי נֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ".

"וַיְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי".
"וְאַנִּי תְּפִלָּתִי לָךְ ה' עֵת רָצוֹן אֶ-לֵהִים בָּרֵב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ". "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם". "בָּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נג.)

התבודדות ~ תפלה ~ שכב ~

מלא רחמים

טוב לכל, עזרנו שנזכר לבטל כל גשמיותנו, עד שנזכר לבטל עצמנו לגמרי ולכלל בך - באחדותך באמת, שהוא כלו טוב תמיד, עד שתהיה תפלתנו בתכלית השלמות כלולה יחד מתחלתה ועד סופה בתכלית האחדות, ולא נשכח שום אות ודבור של התפלה לעולם. ואפלו כשנעמד בסוף התפלה, נזכר עדין את האות והדבור הראשון של התפלה, ולא נלך ולא נעבר ולא נפסק לעולם מהאות והדבור הראשון של התפלה, אפלו כשנבוא לסוף התפלה, ולא נעשה שום פרוד והבדל והרחקה בין דבורי התפלה הקדושה, רק כל התפלה כלה תהיה כלולה ומחברת ומקשרת יחד מראשה לסופה, ומסופה לראשה בתכלית האחדות, בתכלית השלמות, כי כלו אחד כלו טוב. ועל־ידי־זה נזכר לסדר ולומר לפניך בכל יום ויום שירות ותשבחות ותפלות, בתכלית כונת הלב באמת. וכלם יהיו כלולים יחד בשמך המיוחד בתכלית האחדות, עד אשר תשמע תפלותינו ותמלא כל משאלותינו לטובה, שנזכר חיש קל מהרה לשוב לפניך ולהיות כרצונך באמת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סה).

אל אלהי הרוחות!

שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחַתּוֹנִים, אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים
וְהַמֵּתִים, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתֵן לִי רוּחַ טוֹבָה,
רוּחַ נָכוֹן, רוּחַ חַיִּים דִּקְדָּשָׁה. זַכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים
אַמִּתִּיִּם דִּקְדָּשָׁה מֵהַצַּדִּיקִים אַמִּתִּיִּם, אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאַרְךָ
יָמֵינוּ. זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם וּלְעֲמֹד
לִפְנֵיהֶם לְשָׁרְתָם וּלְשִׁמְשֵׁם וּלְעֲשׂוֹת כָּל צְרֻכֵיהֶם. וְאַהֲיָה
מְקֻשָּׁר בָּהֶם בְּאַמֶּת בְּהִתְקַשְׁרוֹת גְּדוֹל בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִרְגִּישׁ בְּעֲצָמִי כָּל הָעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁישׁ
לָהֶם בְּכָל עֵת. וְנִזְכֶּה בְּעֵת שִׁיגִיעַ זְמַנָּם לְהִסְתַּלַּק מִן
הָעוֹלָם, לְעֲמֹד אֶצְלָם בְּעֵת יְצִיאַת נַשְׁמָתָם הַקְּדוּשָׁה
לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, בְּאַפֵּן שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחָם
אֵלֵינוּ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבֹר הַבְּטַחְתָּנוּ שֶׁבּוֹדֵאֵי תַּגְמוֹר
רְצוֹנָךְ וְחַפְצָךְ עִמָּנוּ לְהִבְיֵאֵנוּ לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וּלְקָרְבָנוּ
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. עַל כֵּן כָּל עוֹד נִפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ בְּקָרְבָנוּ,
נִשְׁתַּטַּח וְנִתְחַנֵּן לִפְנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ: זַכְּנוּ לְהִתְחִיל וּלְגַמֹּר
וְלְהוֹצִיא מִכֹּחַ אֶל הַפֶּעַל כָּל מֶה שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲבֹדָת ה'
בְּאַמֶּת, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת כָּל יָמֵינוּ
לְעוֹלָם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

זַכְנוּ לַעֲשׂוֹת נִקְדוֹת קְדוּשׁוֹת לְהַדְבּוֹר הַקָּדוֹשׁ, וְנִזְכָּה
לְהוֹצִיא הַדְבּוֹר מִמַּצַּר הַגָּרוֹן, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי קִדְשׁ
הַדְבּוֹר הַשָּׁלֵם לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל כָּל הָעֲבוּדוֹת וְכָל
הַדְּבָרִים שֶׁבִּקְדֻשָּׁה שְׁאֵנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ עֶצֶם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁישׁ לָנוּ מִכָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבִּקְדֻשָּׁה שְׁאֵנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְאִין שׁוּם דָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה
שָׁלָא יִהְיֶה לָנוּ מְנִיעוֹת רַבּוֹת עָלֵינוּ,

וּבִפְרָט כְּשֶׁאֵנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת דָּבָר גָּדוֹל שְׁכָל יִהְיוּתָנוּ
תְּלוּי בּוֹ, שֶׁהוּא לְהִתְקָרֵב בְּאַמֶּת לְרַבּוּנוּ הַקָּדוֹשׁ – צָדִיק
הָאֱמֶת, שְׁאֵז מִתְגַּבְּרִים וּמִתְרַבִּים הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים
עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְף, וּמִשְׁתַּטָּחִים וּמִפְסִיקִים
בְּפָנֵינוּ מְאֹד, וְאִין רוּצִים לְהַנִּיחַ אוֹתָנוּ לְהִתְקָרֵב לְנִקְדֻת
הָאֱמֶת. אֲבָל כִּבְר הוֹדַעְתָּנוּ כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוּם מְנִיעָה
בְּעוֹלָם כָּלָל, וְכָל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשָׁבִיל הַחֹשֶׁק, כְּדִי
שִׁיתְּגַבֵּר הַחֹשֶׁק וְהַפְּסוּפִין וְהַגְּעוּגוּעִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ.
וְכָל מָה שֶׁהַמְּנִיעוֹת מִתְגַּבְּרִין יוֹתֵר, צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר
שִׁיְהִיָּה הַחֹשֶׁק גָּדוֹל בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדִי שְׁעַל־יְדֵי

הַתְּבוּדוּת ~ תַּפְלָה ~ שְׂכַד

הַתְּגַבְרוּת הַחֶשֶׁק יִשְׁכְּרוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג
הַנְּחֻשָׁק הַקָּדוֹשׁ.

וְעַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ ה' אֱלֹהִי, הַחֶפֶץ בְּטוֹבָתִנוּ,
קוֹמָה בַּעֲזָרָתֵנוּ וְזַכְנוּ לְחֶשֶׁק דְּקֻדְשָׁהּ, שֶׁנִּזְכֶּה לְהַתְּגַעְגַּע
וּלְהַשְׁתַּוְּקָה וּלְחֶשֶׁק וּלְכֶסֶף לָךְ וּלְעִבּוּדְךָ הַקָּדוֹשָׁה בְּחֶשֶׁק
נִמְרָץ וְכִסּוּפִין גְּדוּלִים בְּאַמֶּת.

וַיְהִי הַחֶשֶׁק וְהַכִּסּוּפִין הוֹלְכִים וּמִתְגַּבְּרִים וּמִתְחַזְּקִים בְּכָל
יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

עַד שִׁיתְּגַבֵּר הַחֶשֶׁק כְּפִי תִקַּף הַמְּנִיעוֹת שְׁאֲנוּ צְרִיכִים
לְשַׁבֵּר, עַד שִׁיתְּגַבֵּר הַחֶשֶׁק עַל הַמְּנִיעוֹת, וַיִּתְּבָטְלוּ כָּל
הַמְּנִיעוֹת מִפְּנֵי הַחֶשֶׁק הַחֶזֶק וְהַכִּסּוּפִין הַגְּדוּלִים.
וְעַל־יְדִיָּזָה נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת נְקֻדּוֹת קְדוּשׁוֹת לְהַאֲוִיתוֹת
לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר הַקָּדוֹשׁ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל
הַפַּעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקֻדְשָׁהּ שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בָּזֶה.
הַעוֹלָם, כְּפִי רְצוֹנָךְ הַטּוֹב וְהַקָּדוֹשׁ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סו).

מְלֵא רַחֲמִים

עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, אֲמַצְנִי וְחִזְקֵנִי בְּבִטְחוֹן
שָׁלֵם בְּכָל־עֵת, בְּאִפֶּן שְׂאֵזְפָה לְהִרְבּוֹת בְּצִדְקָה לְעֲנִיִּים
הַגּוֹנִים, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּכָל עֹז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל עֶסְקִי מִצּוּה
וְזִכּוֹת הָרַבִּים, כְּרִצּוֹנָךְ וְכִרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, וְאֵזְכָּה
עַל־יְדֵי הַצְדָּקָה לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵזְכָּה
לַעֲשׂוֹת מְכַל הַקּוֹלוֹת וְהַצִּפְצוּפִים דְּבוּרִים שְׁלָמִים, וְאֶעֱלֶה
מִהֲרָה מִגֹּדֶר בְּהִמָּה לְגֹדֶר הָאָדָם בְּתַכְלִית הַשְׁלִמוֹת.
וַיַּעַלּוּ דְּבָרֵנוּ לְנַחַת וְלִרְצוֹן לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ. וְתִמְלֵא כָּל
מַשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים מְהֵרָה, וְאֵזְכָּה לְקִים מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "בִּטַּח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה",
וְנֶאֱמַר, "גּוֹל עַל ה' דִּרְכֶּךָ וּבִטַּח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה וְהוֹצִיא
כְּאוֹר צְדִיקֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ כְּצִהְרִים". אֲבִטַּח בַּה' וְאֶשְׁעֶן
בְּאַלְהֵי שְׁלֵא יַחֲסֹר לִי עַל־יְדֵי הַצְדָּקָה כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא
בְּגִלְל הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ וּבְכָל
מַשְׁלַח יְדֵינוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אָרִים קוֹלִי וְאַקְרָא בְּקוֹל מֶר, וְאַעֲזֵן וְאֹמֵר, צְדִיקִי יִסּוּדִי
עוֹלָם, מְנַהֵיגִי יִשְׂרָאֵל הָאֱמִתִּיִּם, אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.
קוֹמוּ נָא, עֲמָדוּ נָא, עוֹרְרוּ נָא, הִתְיַצְבוּ נָא, חֲלוּ נָא, פָּנִי
אֵל בְּמִיטֵב הַגִּיּוֹן, עֲמָדוּ נָא בְּעֶזְרָתְנוּ בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת,
אוֹלֵי יְחוּס עִם עָנִי וְאַבְיוֹן אוֹלֵי יֶרֶחַם, כִּי הֲלֹא אַתֶּם
בְּעֶצְמֵיכֶם הוֹדַעְתֶּם לָנוּ שְׂאִין שְׁלָמוֹת לְהַנְשָׂמָה
כְּשֶׁמִּסְתַּלְקֶת לְמַעְלָה, שְׁתַּהֲיָה רַק לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה,
אֲפֹלוּ אִם נִסְתַּלְקָה לְמָקוֹם שְׁנִסְתַּלְקָה. רַק עֲקָר שְׁלָמוֹת
הַנְּשָׂמָה הוּא, כְּשֶׁהִיא לְמַעְלָה לְמַעְלָה, שְׁתַּהֲיָה לְמַטָּה
לְמַטָּה גַּם־כֵּן, וְתֹאִיר בְּבִנֵּי עוֹלָם הַזֶּה הַשָּׁפֶל, לְרַחֵם
עֲלֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵעֲוֹנוֹת, וּלְהֹאִיר בָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ,
לְהוֹדִיעֵם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים, לְדַעַת כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים
שְׁלִיט בָּאָרֶץ. כִּי אַתֶּם יֹדְעֶתֶם, כִּי עֲקָר תַּעֲנוּגִיו שֶׁל הַשֵּׁם
יִתְבָּרָךְ, הוּא רַק כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה הָעֲבוּדָה שֶׁל עוֹלָם
הַשָּׁפֶל הַזֶּה, כִּי יֵשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, מְלָאכִים וְעוֹלָמוֹת
הֶרְבֵּה שְׁעוֹבָדִים אוֹתוֹ תָּמִיד, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן עֲקָר תַּעֲנוּגִיו
וְשֶׁעֲשׂוּעִיו יִתְבָּרָךְ, כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה הָעֲבוּדָה שֶׁל עוֹלָם

הַשָּׁפַל הַזֶּה.

וְעַתָּה עֲתָה, אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ, אֵן פְּנִיתֶם, אֵן פְּנִיתֶם, עַל מִי עֲזַבְתֶּם אוֹתָנוּ, עַל מִי נִשְׁשַׁתֶּם מֵעַט הַצֶּאֱן הַזֶּה, בֵּין דְּבִים וְאַרְיִוֹת וְחִיּוֹת רָעוֹת רַבִּים מְאֹד, וְהִיכֵן הִיא הַהִשְׁאָרָה שֶׁהִשְׁאָרְתֶּם אַחֲרֵיכֶם לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֹמְכֶם, כְּמוֹ שֶׁאַתֶּם רוֹצִים בְּאַמֶּת, כִּי נִשְׁאַרְנוּ כַּתָּרָן בְּרֹאשׁ הַהָר וְכִנֵּס עַל הַגְּבֻעָה.

וְלָמָּה "תִּהְיֶה עֵדֶת ה' כִּצֶּאֱן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, הַמְּזִפִּירִים אֶת ה' אֶל דָּמֵי לָכֶם", אֵל תַּחֲרִישׁוּ וְאֵל תִּשְׁקֹטוּ, עַד אֲשֶׁר יִשְׁלַח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב וּמִנְהִיג אֲמָתִי, לְהַצִּילֵנוּ מֵעֲוֹנוֹת וּמִחַטָּאִים וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שֶׁבַּעוֹלָם, וַיִּקְרַבּוּנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלַעֲבֹדָתוֹ, חֵישׁ קָל מְהֵרָה. וְכֹאֲשֶׁר הִחֲלַתֶם חֲסִדְכֶם עִמָּנוּ, כֵּן תִּגְמְרוּ בַּעֲדָנוּ.

וּמָה שֶׁהִיָּה הוּא שִׁיְהִיָּה, שֶׁנִּזְכָּה גַם בַּדּוֹר הַזֶּה לְמִנְהִיג אֲמָתִי שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲנֵינָת מֹשֶׁה, כִּי אֶתִּפְשָׁטוֹת דַּעַת מֹשֶׁה בְּכָל דָּרָא וְדָרָא (בְּכָל דּוֹר וְדוֹר), וְכִבְר הַבְּטַחְתָּנוּ שֶׁלֹּא תַעֲזֹבוּ אוֹתָנוּ לְעוֹלָם.

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז.)

רבנו של עולם

אתה יודע כמה נפשות שקעו בזה, שהגיע אליהם גבורות קשות היוצאים לעולם לפעמים, ולא היה בהם כח להמתיקם. ועל־ידי־זה נכשלו ודברו סרה על התורה ועל הצדיקים, ועל־ידי־זה גרמו שנסתלקו כמה צדיקים קדושים ונוראים. אבינו שבשמים. רחם על כל ישראל, ושמרנו והצילנו שלא נפגם כלל בהדבור הבא על־ידי הגבורות - שלא יתגברו הגבורות, חס ושלום, להחמיץ לבבנו לדבר סרה על שום אחד מישראל, וביותר תשמר את גדולי הדור וחשובים, אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות. ושמרם והצילם ברחמיה וחסדיה הרבים, שלא יפגמו בהגבורות הקשות כלל, שלא יתגברו הגבורות עליהם להביא אותם, חס ושלום, לדבר עתק על צדיקי הדור ואנשיהם, רק תשפיע עליהם ועלינו כח מגדולי בחירי צדיקיך הנוראים, להמתיק כל הגבורות שבעולם הבאים על כל אחד ואחד, ואפלו הגבורות הקשות הבאים לגדולי הדור, כלם נזכה להמתיק על־ידי דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת, שתזכנו לדבר בהם תמיד יומם ולילה: (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלד).

רבנו של עולם

אתה הודעתנו שעקר כח הבחירה של ישראל, שקבלו את התורה על-ידי משה רבנו, עליו השלום, הוא רק על-ידי שלא דברת עם ישראל בעצמם אליהם לנכת, רק כל דבריה היה עם משה רבנו והם שמעו בדברך עמו, ומחמת זה יש לנו כח הבחירה על כל דברי התורה הזאת. כי כל אשר ידבר ה' אל האדם בעצמו, הוא מכרח לעשותו בלי בחירה. ומשה רבנו לא היה לו כח הבחירה על מצות התורה, רק כל בחירתו היה בענין, משה הוסיף יום אחד מדעתו. דהיינו במה שלא בארת לו בפרוש, והיה מכרח להבין מדעתו איך להתנהג, ובזה היה כל כח בחירתו. והנה אנכי בעניי אשר התאות והמדות מתגברים עלי בכל-עצת, ויש לי בחירה על כל דברי התורה, ואני צריך התחזקות וישועה מאתך תתברך, שאזכה להטות כח בחירתי לחיים, לבחר בטוב ולמאס ברע. ועתה מה אעשה, אני מספק הרבה בכמה דברים איך להתנהג בהם. ודעתי ועצתי חלוקה מאד בהרבה דברים אשר איני יודע כלל לכוז בהם רצונך באמת - איך להתנהג בהם, הורני ולמדני מה אעשה ומה אפעל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכט).

אָבינו שְׁכֵמִים!

הציילנו מִכַּח הַמִּדָּמָה, וּמִמִּיתַת הַלֵּב, וּמִשְׁכָּחָה, וּמִרַע עֵין
בְּכָל הַבְּחִינֹת, וְזָכְנוּ לְזִכְרוֹן דְּקִדְשָׁה - שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְדִבְק
מַחֲשַׁבְתָּנוּ בְּעֶלְמָא דְּאִתִּי (בעולם הבא) וְלֹא נֶאֱבַד אֶת עוֹלָמָנוּ
בְּחֻנָּם.

וְנִזְכֹּר אֶת בּוֹרְאָנוּ בִּימֵי בְּחִירוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֹׁף
הַשֶּׁמֶשׁ. וְנִזְכָּה לְזִכֹּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְלֹא
נִשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָזְנוֹנוּ
מִפִּי חֲכָמֵיךְ הָאֱמִתִּיִּים. וְנִזְכֹּר בְּעֶלְמָא דְּאִתִּי תָּמִיד, עַד
אֲשֶׁר נִזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
תָּמִיד.

וְזָכְנוּ לִילָדִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וּמְקַיָּמֵי
מִצְוֹתֶיךָ וְעוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִשְׁאָר
זַכְרָנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְתִשְׁמְרֵם וְתַצִּילֵם
מִכָּל חָטָא וְעוֹן וְאַשְׁמָה, וְתִתְּנֵם לְיָמֵיהֶם וּשְׁנוּתֵיהֶם וְיִגְדִּילוּ
שִׁמְךָ עַד עוֹלָם. וְזָכֹר לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ,
וְנֶאֱמַר, "זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֶהְבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ, לְכַתֶּךָ
אֲחֵרִי בַּמִּדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נד).

רבונו של עולם

רחם עלינו ותמתיק ותקל ותבטל כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ומעל עמך בית ישראל. כי אין מי יעמוד בעדנו, רק שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה. כי כבר גלית לנו כי אין טוב בעיניך להמיתנו או להענישנו, חס ושלום, כי "בכל צרתם (של ישראל) לו (לה) צר", וכתיב "גם ענוש - לצדיק לא טוב". כי שמך משתף בנו, וכל העונשים נוגעים בך, כבכיכול, ובהצדיקי אמת, בפרט גזרה קשה אשר עקרה על דתך הקדוש, כי לא עלינו תלנתם ושנאתם כי אם עליך ועל דת תורתך הקדושה והטהורה והתמימה. רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שסבלו יסורים קשים הרבה, ועשו תשובה שלמה עבור כל ישראל, אשר רבוי יסוריהם ותשובתם הגדולה שעשו עבור כל ישראל, הוא כדאי והגון לכפר ולסלוח עונות ופשעים של כל ישראל - מראש ועד סוף. ובעונותינו הרבים עתה, ובחלישותינו העצום, אין לנו שום סמיכה כי אם עליהם ועל כח תשובתם שעשו עבורנו, כי שמך הקדוש נקרא עלינו (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נד).

רבנו של עולם

אתה רמזת לנו מרחוק דרכי נפלאותיך הנוראות לחיותנו
בהיום הזה, להשיב נפשנו בעמק מרירות הגלות הארץ
הזה. על־כן רמזת לנו מרחוק והודעתנו גם עתה
התנוצצות נפלא מבחינת למעלה מהזמן, למען נדע
ונאמין שכל אריכת הזמן של כל הגליות והצרות, הכל
אינו נחשב לכלום. והכל ישתכח ויתבטל לגמרי בעת
שנזכה להשיג הדעת של בחינת למעלה מהזמן. על־כן
רחם עלינו גם עתה והאר עלינו הארת הדעת הקדוש
הזה, שהוא אורו של משיח, באפן שנזכה להכניע ולבטל
כל התאות והמדות רעות על־ידי שנזכר תמיד בבטול
הזמן, כי הזמן רץ ושט ופורח מאד, ואינו מתמהמה
ומתעכב אפלו רגע אחת, ואין בו שום תפיסה כלל, כי
באמת אין שום זמן כלל, חמל עלינו בחמלתך הגדולה
והצילנו מפגעי הזמן, ואל נחליף עולם עומד לנצח בעולם
עובר. חננו מאתך דעת ושכל אמתי באפן שנזכה להבין
ולראות בטול הזמן, ואל יטעה אותנו הזמן כלל. ונזכה
להתחיל בעבודתך בכל יום ובכל עת מחדש (תפילות תניינא לב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְּנִי לְמַדַּת אֱמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם
תַּאֲוָה לְשׁוּם כְּבוֹד וְהַתְּפָאֲרוֹת וְהַתְּנַשְׂאוֹת וְחִשְׁבּוֹת
וְהַתְּמָנוֹת כָּלֵל. רַק כָּל בְּטַחוּנִי יִהְיֶה בְּךָ לְבַד, וְתִתֵּן לִּי כָּל
צָרָי פְּרִנְסָתִי וְכָל מַחְסוּרֵי בְּרוּחַ, קִדְּם שְׁאֲצָטְרֵךְ לָהֶם,
מִתַּחַת יָדְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְאֵל תְּצַרִּיכִנִּי, לֹא לִיָּדִי מִתַּנֵּת בְּשׁוּר
וְדָם וְלֹא לִיָּדִי הַלְּוָאָתָם. וְתַעֲזָרֵנִי מִהֲרָה חוֹשָׁה לְסַלֵּק
וּלְשַׁלֵּם כָּל הַהֲלָאוֹת וְהַחֻבוֹת. כִּי הַשְׁתַּרְגּוּ עָלוּ עַל
צְוָאֵרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחַי, וְתַצִּילֵנִי מִעֲתָה מַחֻבוֹת וְהַלְּוָאוֹת.
רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתִי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
וְתֵן לִי פְּרִנְסָתִי מֵאֲתֶךָ בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא
בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצֹעַר, בְּאִפֶּן שְׂאֻכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּאֱמֶת. וְאֻזְכָּה שְׁתִּהְיֶה כָּל עֲבוֹדָתִי וְתַפְלָתִי בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ,
בְּלִי שׁוּם שְׁקָרִים וּפְגִימוֹת אֶל הַשְּׁקָר כָּלֵל, וְלֹא אֲכּוֹן בְּשׁוּם
קוֹל וְתַנוּעָה בְּתַפְלָתִי בְּשִׁבִּיל שׁוּם בֶּן אָדָם, וְלֹא אֲחַפֶּה
אֶת הַשְּׁקָר בְּאֱמֶת, וְלֹא אֶטְעָה אֶת עֲצָמִי, רַק אֻזְכָּה
לְהַתְּפַלֵּל כָּל תַּפְלָתִי בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ לְשִׁמְךָ לְבַד, כְּרְצוֹנְךָ

הַטוֹב בְּאֱמֶת. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא סו.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזָרְנוּ שְׁנוּזָכָה לְהַמְתִּיק וּלְשַׁכֵּךְ חֵרוֹן אַפָּךְ מֵעֲלִינוּ וּמֵעַל כָּל
עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּזָכָה לְשַׁבֵּר מְהֵרָה מִדַּת
הַכַּעַס מֵאַתְּנוּ, וְאֵל יַחַר אַפֵּנוּ עַל שׁוּם דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם, רַק
נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי חֵרוֹן אֲף מֵעֲלִינוּ
וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יַעֲשֵׂן אַפָּךְ בָּנוּ, רַק נִזְכָּה לְבָרֵר
וּלְהַמְתִּיק וּלְזַכֵּךְ הָעֲשֵׂן שֶׁל הַחֵרוֹן אֲף, עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה
מִמֶּנּוּ רוּחַ נִיחָא, רוּחַ אֲוִירִי, רוּחַ דְּקֻדְשָׁה. וְעַל־יְדִיָּזָה יִהְיֶה
נִמְשָׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ עָלֵינוּ. וְעַל־יְדִיָּזָה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ
עָלֵינוּ חַיּוֹת גְּדוֹל דְּקֻדְשָׁה, רוּחַ חַיִּים דִּלְעָלָא (שֶׁל מַעֲלָה)
וְרוּחַ חַיִּים דִּלְתַּתָּא (שֶׁל מַטָּה). וְתַפְתַּח אֶת יָדְךָ וְתִשְׁבִּיעֵנוּ
בְּרִצּוֹנְךָ, וְתַחֲיִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַתֵּן לָנוּ פְּרִנְסוּתֵנוּ בְּרוּחַ, כִּי
עֵינֵינוּ אֵלֶיךָ לְבַד תְּלוּיּוֹת. חוּס וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן". וְשִׁמְרָנוּ מִכָּל מִינֵי פְגָמִים
שֶׁבָּעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהַסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְלֹא נִבְא לִידי
עֲבָרָה, שֶׁהֵם, מֵאִין בָּאֵנוּ - מִטְּפָה סְרוּחָה, וְלֹאֵן אָנוּ הוֹלְכִים
- לְמָקוֹם עֶפֶר רֶמָּה וְתוֹלְעָה, וְלִפְנֵי מִי אָנוּ עֲתִידִין לַתֵּן דִּין
וְחִשְׁבוֹן - לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּבָ"ה. (ל' תְּפִילּוֹת קִמָּא סו.).

ה' אלהי

חוס ורחם וחמל על נפשות ישראל היקרות מפז
 ומפנינים, נפשות החצובות מתחת כסא כבודך, נפשות
 קדושות הכלולים בשמך הנקראים חלק אלוה ממעל,
 נפשות עליונות אשר היית משתעשע בהם מקדם, נפשות
 אשר עלו במחשבה תחלה, נפשות שהם למעלה מכל
 העולמות כלם, אשר בהם נמלכת ובראת את העולם.
 עורר נא רחמך על יוצאי חלציה, על בניך הנאהבים
 והנעזרים - "העמסים מני בטן הנשאים מני רחם",
 הנקראים בכל לשונות של חבה: בנים, אחים, רעים
 ואהובים. רחם נא על הוד יקרת תפארת קדשת נפשינו
 בשרשינו העליון, כאשר אתה לבד ידעת מהיכן נמשכות
 נפשותינו היקרות, העולות למעלה למעלה על כל
 העולמות ועל כל הקדושות כלם. ועזרנו וזכנו בחנינותיך
 האמתיות, שנזכר להתגבר בכל עז לשמר את נפשותינו
 בשמירה גדולה ומעלה בכל עת, להחזיקה אצלנו לארץ
 ימים ושנים בקדשה ובטהרה גדולה, בזריזות ונקיות
 וטהרה ופרישות וקדשה וענוה ויראת חטא וחסידות.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

עֲזֹר לָנוּ לְהִתְרַחֵק וּלְבָרֵךְ מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעַתְנוּ שׁוֹם רָצוֹן וְתַאֲוָה לְשׁוֹם כְּבוֹד כָּלֵל.
וְתוֹשִׁיעֵנו תָּמִיד, בְּכָל עֵת שֶׁתִּשְׁלַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים אִיזָה כְּבוֹד, שֶׁנִּזְכֶּה אֲזַי לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמָּנוּ וְאֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְבֵל נִהְיָה נִלְכָּדִים, חֹס וְשָׁלוֹם, כָּלֵל, עַל־יְדֵי הַכְּבוֹד, וְלֹא נִקְבֵּל אֶת הַכְּבוֹד בְּשִׁבְלֵנוּ כָּלֵל, וְלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ לְצוּרָךְ עֲצֻמָּנוּ, וְלֹא יִגִּיעַ לָנוּ שׁוֹם הִנָּאָה מִהַכְּבוֹד, רַק נִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד אֵלֶיךָ לְבַד, וְנַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד לְמַלְךְ הַכְּבוֹד, לְמִי שֶׁכָּל הַכְּבוֹד שָׁלוֹ לְבַד.
תִּשְׁמְרֵנוּ בְּשִׁמְרָה עֲלִיוֹנָה שְׁלֹא נִפְגַּם בְּקִדְשֵׁת הַכְּבוֹד כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוּדְךָ לְבַד. וְתַחֲמַל עָלֵינוּ בְּכָל עֵת שֶׁתִּשְׁלַח לָנוּ כְּבוֹד חֲדָשׁ, שְׁלֹא יָבֹא הַכְּבוֹד בְּשִׁבִּיל הַסְתַּלְקוֹת נֶפֶשׁ, רַק נִזְכֶּה שְׁיָבֹא הַכְּבוֹד אֵלֵינוּ לְטוֹבָה וְלֹא לְרָעָה - שֶׁעַל־יְדֵי הַכְּבוֹד נִקְבֵּל תּוֹסֶפֶת נַפְשׁוֹת חֲדָשׁוֹת שְׁיִכְלְלוּ בְּנַפְשׁוֹתֵינוּ, וְנִגְדֵּל בְּתוֹסֶפּוֹת אֹרֶךְ קִדְשָׁה וְטְהָרָה, בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְךָ וִירֵאתְךָ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא 10).

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים!

רַחֵם עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. וְעֲזָרְנוּ לְהַעֲלוֹת וּלְהַחְזִיר
כָּל הַכְּבוֹד שֶׁבָּא לָנוּ אֵלֶיךָ - אֵל הַקְּדוֹשָׁה.

וְזַכְּנוּ לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
לֵבָב, בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת גָּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאַפֵּן שֶׁעַל-
יְדֵי הַצְדָּקָה נִמְשִׁיךְ אֹר פָּנֶיךָ אֶל כְּבוֹדְךָ שֶׁנִּתְּתָ לָנוּ.
וּתְבָרֶךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסִדֶיךָ
הַרְבִּים הַכְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְתֹאִיר עָלֵינוּ כָּל הַחֲסִדִּים
הַכְּלוּלִים בַּחֲמִשָּׁה חֲסִדִּים, כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה פְּעָמִים צְדָקָה
שֶׁנִּזְכָּר בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. וְנִזְכֶּה עַל יְדֵי הַצְדָּקָה לְהַעֲלוֹת
אֵלֶיךָ אֶת הַכְּבוֹד שֶׁנִּתְּתָ לָנוּ. וְתִעֲזָרְנוּ לְהוֹצִיא כָּל הַכְּבוֹד
שֶׁגָּזְלוּ הַמַּפְרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר - הָעֵזִי פָּנִים שֶׁבִּדּוֹר,
וּלְהַחְזִירוֹ אֶל הַמְּבִינֵי מַדַּע - הַחֲכָמִים דִּקְדוּשָׁה - צִדִּיקֵי
הַדּוֹר וּכְשֵׁרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים הַנִּקְרָאִים פְּנֵי הַדּוֹר בְּאַמֶּת -
שֶׁהֵם פָּנֶיךָ. שִׁים שָׁלוֹם בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְקִנְטוֹר, וְלֹא שׁוֹם מַחֲלָקֶת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הַכְּשָׁרִים, הַחֲפָצִים וּמִתְגַּעְגְּעִים לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וּבִפְרָט עַל
הַצִּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קִמָּא 10).

אַנָּא מְלֵא רַחֲמִים!

אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, הַצִּילֵנוּ מִרִּיב וּמַחֲלָקָת, וְזַכֵּנוּ לְמַח וְדַעַת
וְשִׁכְל צַח וְזָךְ בְּלִי פִסְלֹת כָּלֵל. וּתְזַכֵּנוּ שִׁיְהִיָּה מַחֲנוּ שְׁקִיט
וְשָׁכִיךְ, וְלֹא יִהְיֶה מַחֲנוּ מִבְּלָבֵל כָּלֵל. וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַפִּסְלֹת
וְהַמוֹתְרוֹת שְׁבִמַח, עַד שֶׁנִּזְכֶּה שִׁיתְבַּטְּלוּ וְיִכְלוּ וְיִפְלוּ
הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים הַיוֹנְקִים מִן מַחֲנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ שׁוֹם
דַּעַת אֵיךְ לִלְחֹם עִם שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ חָנֹם וְאֵיךְ לְהַתְּנֶהֱג
עִמָּהֶם, כִּי כּוֹנֵנֵנוּ רְצוּיָה לְשֵׁם שָׁמַיִם וְאֵנוּ חִפְצִים לְעַבְדָּךְ
בְּאַמַּת, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה, וְאֵין אָנוּ
חִפְצִים שׁוֹם מַחֲלָקָת כָּלֵל.

מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל עֲנֵי הַצָּאן, הוֹשִׁיעַ וְהַצֵּל חַלּוּשֵׁי כַח
כְּאַלֶּה מִרִּיב וּמַחֲלָקָת, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי עַל
אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. עָלֶיךָ לְבַד הַשְּׁלֹכְנוּ אֶת יְהִבְנוּ, אֵלֶיךָ
תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ עַד שֶׁתְּחַנֵּנוּ. וְתַעֲזֹר שֶׁנִּזְכֶּה לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל
אֶת הַנִּפְשׁוֹת הַקְּדוּשׁוֹת - הַשְּׁכָלִיִּים וְהַרְצוֹנוֹת הַחֲדָשִׁים -
הַנִּמְשָׁכוֹת לְתוֹךְ נַפְשֵׁנוּ דֶּרֶךְ הַכְּבוֹד שְׁאַתָּה נוֹתֵן בָּנוּ -
לְהוֹלִיד הַנִּפְשׁוֹת הָאֵלֶה - לְהוֹצִיאָם לַפְּעַל בְּנִקָּל עַל יְדֵי
יְרֵאת ה' שֶׁתְּשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ. וּלְגַדֵּלָם בְּנַחַת בְּלִי שׁוֹם צָעַר
עַל יְדֵי אֲהֶבֶת ה' שֶׁתְּשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סז).

התבודדות ~ תפלה ~ שלח ~

אָנָא ה'!

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת צְרוּתָם וּמִכְאוּכָם שֶׁל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שֵׁישׁ לָהֶם צֶעַר גָּדוֹל יְלָדִים, אֲשֶׁר כָּבַר
לְקַחַת מֵהֶם מַחֲמַד עֵינֵיהֶם וּמִשָּׂא נַפְשָׁם, בָּנִים וּבָנוֹת
הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בַּפֹּז, נַפְשוֹת יְקָרוֹת וְחַבִּיבוֹת, יוֹנְקֵי
שִׁדִּים שְׁלֵא חֲטָאוּ, גִּמּוּלֵי חָלָב שְׁלֵא פָשְׁעוּ, תִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן אֲשֶׁר הֵם מְקִימִין אֶת הָעוֹלָם בְּהֶבֶל פִּיהֶם שְׁאִין
בוֹ חֲטָא, רַק בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם פָּגַעְתָּ בָּהֶם.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַת אֶת צֶעַרָם וּמִכְאוּכָם הַקָּשָׁה
שֶׁל הַיְלָדִים הַרְכִּים הָאֵלֶּה, וְצֶעַר וּמִכְאוּב שֶׁל אֲבֵיהֶם
וְאִמָּם וְכָל הַמַּצְטָעְרִים בְּצָרְתָם, כִּי רַע וּמָר, כִּי נִגַּע עַד
הַנֶּפֶשׁ, בָּכָה יִבְכוּ הָרַבָּה, וְדַמְעָתָם עַל לִחְיָם. אַתָּה אֵל רָאִי
- הַרְוֵאָה אֶת דַּמְעַת הַעֲשׂוּקִים הָאֵלֶּה וּמִיד עוֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ,
וְאִין לָהֶם מְנַחֵם. חֲמַל עַל רְתִיחַת דַּמְעָתָם וְאַנְקָתָם וְאָמַר
לְצְרוּתָם דִּי, כִּי אַתָּה ה' טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.
וְאַתָּה מְקִים אֶת הָעוֹלָם בַּחֲסָדֶיךָ. חוּס וְרַחֵם וְחַמַּל עַל
נַפְשוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתֹאמַר לְמִלְאָךְ הָרָף יְדֶיךָ, וַיָּשׁוּב
חָרְבוֹ אֵל נִדְנָה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא זו).

רבונו של עולם

בעל הרחמים, בעל הרצון, בעל הטוב והחסד, זכנו נא בכח וזכות יראיך ותמימיך, אשר הם האוצר של יראת שמים שלך, ותמשיך עלינו מאוצרם הטוב יראה ופחד ואימה משמך הגדול והקדוש, שנזכה שיהיה לנו יראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד לעולם. ותמשיך עלינו יראתך הקדושה תמיד, יראה תתאה (תחתונה) ויראה עלאה (עליונה), יראת הענש ויראת הרוממות. ונזכה מעתה לעבדך באמת, באימה וביראה ובאהבה, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל, עד שנזכה על ידי היראה השלמה להעמיד בנים ותלמידים הגונים בעולם, שיזכה כל אחד ואחד, אני וכל עמך בית ישראל, להכניס הדעת דקדושה בבנינו ויוצאי חלצינו ובתלמידים הגונים, כמו שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. וכל דבורנו ועסקנו בזה העולם יהיה רק בתורתך ועבודתך, שנזכה תמיד שכל אחד ואחד יעסק וידבר עם חברו ביראת שמים בכל יום ויום, ויקבלו דין מן דין (זה מזה) תורה ודעת א-להים ויראת שמים. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז).

רבונו של עולם

ראה נא בענינו וריבה ריבנו "כי עליך הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם
נחשִׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה". עֲזֹר עֲזֹר עֲזֹרַת יִשְׂרָאֵל, הוֹשִׁיעָה
הוֹשִׁיעָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ - עֲנֵה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
מֶלֶךְ עֲזֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, אֶתָּה יִדְעָתָ כִּמָּה וְכִמָּה הַכְּבִיד
עָלֵינוּ הַבֵּעַל דָּבָר (יצר הרע) עֲבֹדְתְךָ הַתְּמִימָה, אֲשֶׁר בְּאַמַּת
דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֹעֵם, אַךְ בַּעֲוֹנוֹתֵי הָרָבִים בִּלְבַלְתִּי אֶת דַּעְתִּי
כָּל־כֶּף כָּל־כֶּף, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי כָּל דָּבָר
שֶׁבִקְדָּשָׁה שְׁאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר "כָּשַׁל כֹּחַ
הַסֶּבֶל". וְרַק אֶתָּה יוֹדֵעַ בְּכִמָּה וְכִמָּה מִיָּנִי כְּבִדּוֹת וְקִשְׁיוֹת
וּמְנִיעוֹת וְעֹכֹבִים הוּא מְכַבֵּיד וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב אוֹתִי מִכָּל
דָּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה שְׁאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת - דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר
קָטָן, וּבִפְרֹט לְהַתְּפַלֵּל שְׁזֶה קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי מִן הַכֹּל, כִּי
בַּעֲוֹנוֹתֵי הָרָבִים אֵינִי יָכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּי בַתְּפִלָּתִי, וְאֵינִי
מֵתְגַבֵּר לְתַפּוֹס אֶת מַחְשַׁבְתִּי, וּמַחְשַׁבְתִּי מְשׁוּטָטָה בְּמָה
שֶׁמְשׁוּטָטָה בְּדַבְרֵי הֶבֶל וְרַעֲיוֹנוֹת רָעוֹת וְזֵרוֹת וְתַאֲזוֹת
וְהִרְהוּרִים, וְעֲזֹרָנוּ לְהִתְגַּבֵּר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה עַל כָּל

הַמַּחְשְׁבוֹת זָרוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נח).

אַנָּא מְלֵא רַחֲמִים!

רַחֵם עַל נַפְשֵׁי הָעֵיפָה מָאד, הִיגְעָה מָאד. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִים קָרִים לְהַחִיּוֹת וּלְהַשִּׁיב וּלְהַבְרִיא אֶת נַפְשֵׁי הָעֵיפָה וְהִיגְעָה מָאד מָאד. כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּלֹא לֵב, וְאֵינִי זֹכֵר לְהַכְנִיס כָּל כּוֹנֵת לְבִי לְתוֹךְ הַתַּפְלָה, וּלְבִי רַחוּק מִדְּבוּרֵי הַתַּפְלָה, אֲשֶׁר בְּגִלּוֹל הַדְּבָר הַזֶּה נַפְשִׁי הִתְרַחֲקָה מִכְּבוֹדָךְ וְהִיא עֵיפָה מָאד.

אַנָּא עֲזֹרְנִי לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֵת הַלֵּב, שְׁאֲזֹכָה לְהַכְנִיס כָּל כּוֹנֵנוֹת לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתַּפְלָה. וְתִהְיֶה תַּפְלָתִי בְּכוֹנָה גְּדוּלָּה, וְלֹא יֵצֵא שׁוּם דְּבוּר מִפִּי בְּלִי כּוֹנֵת הַלֵּב, וְלֹא תִתְרַחֵק הַנֶּפֶשׁ מִכְּבוֹדָךְ כָּלֵל לְעוֹלָם. וְתִזְכְּנוּ לְהַזְהִיר בְּכָבוֹד זָקֵן - חָכָם - שֶׁשָּׂכַח תִּלְמוּדוֹ, לְכַבְּדוֹ וּלְהַדְרֹו בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, עַד שֶׁעַל־יְדִיזָה נִמְשִׁיךְ רַעְמִים דְּקִדְשָׁה שְׁיִבְקָעוּ הָעֲנָנִין וְהַדְמִיוֹנוֹת דְּמִכְסִּין עַל מוֹחוֹ, וְיִתְגַּלֶּה דַּעַת הַזְּקֵנִים, וְיֵצְאוּ מִימֵי הַדַּעַת לַפֶּעַל, וְתִמְלֵא הָאָרֶץ דַּעָה אֶת ה' כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מִימֵי הַדַּעַת, וְיִתְחַלְקוּ מִימֵי הַדַּעַת לְכָל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל מִימֵי הַדַּעַת מִפִּי הַזְּקֵנִים דְּקִדְשָׁה בְּעֶצְמָן, עַד שְׁנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ מִים קָרִים עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָעֵיפּוֹת (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא סו.).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

טוֹב וּמַטִּיב לְכָל, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְלִמְדֵנִי דְרָכֵי טוֹבָה,
בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּכָה לְאַחֵז בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל
תָּמִיד, וּלְשַׁבֵּר מִדַּת הַכֶּעַס וְהַחֲרוֹן אַף וְהַקְפָּדוֹת לְגַמְרִי
שֶׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד כֶּעַס כָּלָל.

וּבְכָל עֵת שְׂרִיצָה הַיֵּצֵר לְהַסִּית אוֹתִי לְכֶעַס, חֵס וְשָׁלוֹם,
אֻזָּכָה לְדַעַת וּלְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבַשְׁעָה זֶה רוֹצִים
לְהַשְׁפִּיעַ לִי עֲשִׁירוֹת גָּדוֹל, וְהַיֵּצֵר הָרַע רוֹצָה לְקַלְקֹל זֹאת
הַהַשְׁפָּעָה וּלְעַשׂוֹת מִמֶּנָּה כֶּעַס וּלְטַרֵף אֶת נַפְשִׁי, וְעַל־יְדֵי־
זֶה אֻזָּכָה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל הַכֶּעַס לְגַמְרִי
וּלְהַפֵּךְ הַכֶּעַס לְרַחֲמָנוּת.

וְאֻזָּכָה עַל־יְדֵי־זֶה לְעַשִּׁירוֹת גָּדוֹל דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ
הַנִּפְשׁוֹת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כּחַ לְהַבְעֵל דְּבַר לְקַלְקֹל הַשְׁפָּעַת
הָעֲשִׁירוֹת עַל־יְדֵי הַכֶּעַס וְהַחֲמָה, רַק נֻזָּכָה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ
הַחוּמָה שֶׁל עֲשִׁירוֹת, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב, "הוֹן עֲשִׂיר קִרְיַת עֲזֹ
וּכְחוּמָה נִשְׁגָּבָה בְּמִשְׁכִּיתוֹ". וְהַחוּמָה שֶׁל עֲשִׁירוֹת תִּגֵּן
עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי כֶעַס וְחֲמָה, שֶׁהִיא עִיר פְּרוּצָה
אֵין חוּמָה, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב, "עִיר פְּרוּצָה אֵין חוּמָה אִישׁ אֲשֶׁר
אֵין מַעֲצָר לְרוּחוֹ". (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא סח-טט).

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמךָ וְקֹדֶשׁ אֶת שְׁמךָ, וְהִיָּה עִמָּנוּ וְעֲזָרְנוּ
שְׁנוֹזָכָה מִהֲרָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלֵב שָׁלֵם, וּבִפְרֹט בְּיָמִים
הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּאֻיָּמִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁהֵם יְמֵי אֵלּוּל
וְרֹאשֵׁי-הַשָּׁנָה וְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם-הַכְּפוּרִים הַבָּאִים
עָלֵינוּ לְטוֹבָה, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יְמֵי רָצוֹן, שֶׁבָּהֶם נִתְרַצָּת
לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְנִתְּתָ לּוֹ אֶת הַלּוּחוֹת
הָאַחֲרוֹנִים, עַד שְׁבִיּוֹם הָאַחֲרוֹן נִתְרַצָּת לּוֹ בְּשִׁלְמוֹת
וְאַמְרָת לּוֹ בְּשִׁמְחָה "סִלַּחְתִּי כְּדָבָרְךָ", וְנִקְבַּע לְיוֹם מַחִילָה
וְסִלִּיחָה לְדוֹרוֹת, הוּא יוֹם הַכְּפוּרִים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
וְהַנְּשָׁגֵב - יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה. רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
שְׁנוֹזָכָה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים הַלָּלוּ בַּקְדָּשָׁה
וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, וְנוֹזָכָה לָשׁוּב בָּהֶם בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
בְּאַמֶּת, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם לֵילֶךְ בְּדֶרֶכֶיךָ
וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּלְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
וְלַהֲתַפַּלֵּל בְּכוּנָה שְׁלֵמָה וְנִשְׁפּוֹךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נֶכַח פְּנֵי ה',
עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְרָצוֹת וּלְפִיס אוֹתְךָ שְׁתַּמָּחַל וְתִסָּלַח
וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נד).

אֹמֵר רַבִּי נַחֲמָן:
מִי שְׂרוּצָה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגָּנוֹז,
הֵינּוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה שִׁיתְּגַלוּ לְעֵתִיד,
יִרְבֶּה בְּהַתְּבוּדוֹת בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
וַיִּדִין וַיִּשְׁפֹּט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יֵת עַל כָּל
עֲסָקָיו וּמַעֲשָׂיו, אִם כֶּף רָאוּי וְהַגּוֹן לוֹ
לַעֲשׂוֹת, וְלַהֲתַנְּהֵג כֶּף מִנֶּגֶד הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, הַגּוֹמֵל עִמּוֹ טוֹבוֹת בְּכָל יֵת
וְרָגַע. וּבָזָה יָסוּר מַעֲלָיו כָּל הַפְּחָדִים,
הֵינּוּ שְׁלֵא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִשּׁוֹם שׁוֹר
וְאֲדוֹן וְחִיָּה רָעָה וְלִסְטִים וְלֹא מִשּׁוֹם
דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד.

(מבוסס על ליקוטי מוהר"ן קמא טו).

רבונו של עולם!

תצילני תמיד מעון החמור של גזלה, שלא אגזל את חברי אפלו שוה פרוטה. ולא אחמד ולא אתאונה כלי כספו וזהבו, וכל אשר לרעי. אתה יודע כמה נפשות שקעו בעון זה של תאות ממון, אשר עלידייזה נופלים קצתם בגזלות ממש, וקצתם בחמדות ותאות גדולות לממון חבריהם, שגם זה נחשב לגזלה ממש. שמרה נפשי והצילני מכל מיני גזלות, הן מגזלות ממש, שלא אגזל את חברי אפלו שוה פרוטה, אפלו בשוגג ובטעות, ואזכה לותר משלי. והן מגזלות עלידי חמדה ותאונה, שגם עלידייזה יכולין לגזל. עזרני ותשמרני ברחמיך הרבים, שגם לא יהיה כח לשום אדם שבעולם לגזל אותי כלל, לא בידיים ולא עלידי חמדה. מכל שכן שלא יהיה לו כח לגע בנפשי על ידי הגזלה, או בנפש בני ובנותי ויוצאי חלצי. רק תתן כח לנפשי ולכל הנפשות התלויים בי, שנזכה להתגבר כנגד כל הגזלנים העומדים עלינו כרוצחי נפשות, חס ושלום, להכניעם ולהשפילם עד עפר, ולהוציא בלעם מפיהם, ולא יהיה להם שום כח לגע בנו ובממונינו כלל. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סח-ט).

אָב הַרְחֵמֶן הָאֵמֶת

אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁכָּל חַיּוֹתֵינוּ תְּלוּי בְּהַצְדִּיקִים רַבּוֹתֵינוּ
הַקְדוּשִׁים, וְעַכְשָׁיו כְּשֶׁנִּסְתָּלְקוּ מִן הָעוֹלָם, מָה נַעֲשֶׂה.
”יְתוּמִים הֵינּוּ וְאֵין אָב אֲמוּתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת”. הֲרִי אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּכָל פַּעַם וּלְקַבֵּל מֵהֶם דְּבוּרִים
קְדוּשִׁים חֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם, וּלְרְאוֹת אוֹתָם בְּכָל פַּעַם.
וְעַתָּה מָה יַעֲשֶׂנוּ קִטְנֵי עָרֶךְ - אֲזוּבֵי קִיר כְּמוֹנוּ, מָה נַעֲשֶׂה
וּמָה נַפְעֵל.

אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מְרִירוֹת נַפְשֵׁי בְּפָנִימִיּוֹת, אֵיךְ נַפְשֵׁי מָרָה
לִי עַל כָּל זֶה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה שָׁעֲבַר עָבַר. עַתָּה,
לְמַדְנֵי אֵיךְ לְצַעֵק בְּאָפֶן שְׂאֵזְכָּה גַם עַתָּה לְהַמְשִׁיךְ קִנְדָּשָׁתָם
הַעֲצוּמָה עָלֵי, עַל־יְדֵי קִדְשַׁת הָרָשִׁימוּ (הָרָשָׁם) שְׁלָהֶם
שֶׁהִשְׁאִירוּ בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי סִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים וְתִלְמִידֵיהֶם
הַיְקָרִים, כִּי גַם עַתָּה הֵמָּה נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, כִּי עָקֵר
שְׁלֵמוֹת הַנִּשְׁמָה כְּאֲשֶׁר הִיא נִסְתַּלְקֶת לְמַעְלָה - שְׁתַּהֲיֶה
גַם לְמַטָּה, לְעוֹרֵר וּלְהַקִּיץ וּלְהַחְיֹת כָּל הַנִּפְשוֹת הַמְּנַחֲמִים
בְּשָׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת לְהַחְיֹתָם - שֶׁלֹּא יִתְיָאֲשׁוּ בְּשׁוּם אָפֶן
בְּעוֹלָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת תַּנְיִינָא לֵג).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָמוֹ

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָהּ וּבְחִסְדָּהּ הַגָּדוֹל
נִתַּת לָנוּ אֶת צְדִיק הָאֱמֶת - רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - רְבוּנוֹ
נֶחֱמָן בֶּן פִּיגָא ע"ה - אֲשֶׁר כְּבוֹדָהּ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שׁוֹכֵן
אֶצְלוֹ, כִּי הוּא בְּחִינַת מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ, אֲשֶׁר קִדְּשָׁת שְׂכִינַת
אֱלֹהוֹתָהּ נִמְשָׁךְ וְשׁוֹכֵן אֶצְלוֹ תָּמִיד. כִּי הַצְּדִיקִים הֵם עֲנָוִים
בְּאֱמֶת שְׂמִשְׁיָמִים עֲצָמָם כְּעָפָר, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרִיאָה עִם כָּל
פְּרִטָּיָהּ, הִכַּל כְּאֲשֶׁר לְכָל עוֹמֵד עָלֶיהֶם, וְהַכָּל נִמְשָׁךְ מֵהֶם.
כִּי הֵם צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם שֶׁהֵם יְסוּד כָּל הַבְּרִיאָה, וְהַכָּל
צָרִיכִים לִמְשָׁךְ אֲלֵיהֶם לְקַבֵּל חַיּוֹת וְקִיּוּם מֵהֶם. כִּי עָלֵיהֶם
עוֹמֵד הַכָּל, וְכָל יִשְׂרָאֵל כָּלָם הֵם עֲנָפִים מֵהֶם, וְנִמְשָׁכִים
אֲלֵיהֶם וּמִקְבָּלִים כָּל הַחַיּוֹת וְהַשְּׂפָע מֵהֶם, כִּי הֵם מְחַיִּין
אֶת כָּלָם, וַיֵּשׁ לָהֶם כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוֹת אֶצְלָם
וְלְהַמְשִׁיךְ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֶצְלָם, לְקַרְבָּם כָּלָם אֵלָיךְ
תִּתְּבַרְךָ לְנִצָּחַת. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קִרְבָּנוֹ לְצְדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים
וּבִפְרֹט לְרְבוּנוֹ הַקְדוֹשׁ, שֵׁשׁ לָהֶם זֶה הַכֹּחַ, לְהַמְשִׁיךְ
אֲלֵיהֶם וּלְתוֹרָתָם הַקְדוּשָׁה וּלְדַרְכֵיהֶם וְעֲצוּתֵיהֶם הַנִּפְלְאוֹת,
אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלּוֹ. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קָמָא ע.)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקִי אֲמֵת מוֹכִיחֵי
אֲמֵת, שְׂיִהְיֶה לָּהֶם כַּח וְחֻכְמָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְאַבְיָהֶם שְׂבֻשָּׁמִים, שְׂיַעֲסְקוּ לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָהּ
הָרְאוּיָה, שְׂיִהְיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ לְהוֹכִיחַ אוֹתָם.

וְיוֹדִיעוּ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֶת גְּדֹל עֲצָם הַפֶּגֶם שֶׁל כָּל
חָטָא וְעוֹן, בְּאִפֶּן שֶׁנִּשְׁוֵב מֵהֶם.

וְיַחֲזִירוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.

וְיִהְיוּ יְכוּלִים לְרַצּוֹת אוֹתְךָ וּלְפַתּוֹתְךָ בְּדַבְרֵיָּהֶם, וּלְהַקְטִין
לְפָנֶיךָ מְאֹד כָּל חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, עַד שֶׁתִּמְלֹא
רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִסְלַח לְכָל
עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ, שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעֵינוּ
וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלֹל וּבִכְפָּרֵט – עַל כָּלֹם תִּמְחַל וְתִסְלַח
אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת.

ה' אֱלֹהֵי, הַשֵּׁב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִרְחַם עָלֵינוּ תְּמִיד, וְתִבְנֶה
עִירָךְ יְרוּשָׁלַיִם קְרִיָּה נְאֻמָּנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתִשְׁמֵם שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם. וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל כָּל מִיָּנִי דִּינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת א כב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!

אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲבֹדָתִי עַל-יְדֵי הַכַּעַס, כַּמָּה נִפְשוֹת
אֲבֹדָתִי, כַּמָּה עֲשִׁירוֹת דְּקִדְשָׁה אֲבֹדָתִי, בְּכַמָּה עוֹלָמוֹת
פְּגַמָּתִי, עַל-יְדֵי-זֶה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַחְמַת בְּלִבּוֹל עֲכִירַת דַּעַתְנוּ, מִתְעוֹרָר
וּמִתְגַּבֵּר הַכַּעַס וְהַקְפָּדוֹת בְּכָל פַּעַם, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּץ
לִבִּי בַּעֲקָמִימוֹת גָּדוֹל, וּמִבְּלָבֵל אוֹתִי מְאֹד מְאֹד וְאֵינְנו
יודעים מַה לַעֲשׂוֹת. דַּעַתִּי קִצְרָה לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ
לְהַצִּילֵנִי מֵעוֹן הַחֲמוּר וְהַנוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי נִטְרָדוֹ
כַּמָּה אֲנָשִׁים מְשֵׁנֵי עוֹלָמוֹת.

מֶלֶכִּי וְאֱלֹהֵי! זַכֵּנִי לְשִׁבְרִי וּלְבִטֹּל מִדַּת הַכַּעַס לְגַמְרִי
מֵאִתִּי, זַכֵּנִי לַעֲשִׁירוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ הַנִּפְשוֹת.
עֲזָרְנִי לְשִׁבְרִי תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּשַׁלְמוֹת וְלֹא אֶכְסֶף וְלֹא אַחֲמַד
הַמָּמוֹן כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְכֶסֶף אֱלֹהִי - הַשָּׂרֵשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּא
הַמָּמוֹן וְהַנִּפְשוֹת. זַכֵּנִי לְכַבֵּד עֲשִׁירִים, וְכָל אֶהֱבִיתִי וְכָל
הַכְּבוֹד שֶׁאֲחַלֵּק לָהֶם יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם, בְּשִׁבְלִי קִדְשַׁת
שָׂרֵשׁ הַנִּפְשוֹת אֲשֶׁר אַתָּה מְשַׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, אֲשֶׁר מְשֵׁם
מִקְבָּלִים עֲשִׁירוֹתָם. וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם תַּאֲוָה לְמָמוֹן
הַגִּשְׁמִי כָלֵל, רַק לְשִׁמְךָ תַּתַּאֲוָה נִפְשִׁי תִּמְדִּי (תְּפִילוֹת קָמָא סוּח-ט).

רבונו של עולם!

תהיה בעזרי שאזכה להשיב את כל הגזלות אשר גזלתי,
או את העשק אשר עשקתי, בין בשוגג בין במזיד בין
באנס בין ברצון. וכל מיני סכסוכים בעסקי ממון,
שנשאר בידי איזה ממון של חברי, עלידי איזה טעות
והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה, הן מה
שבזכרוני עדין, הן מה שנשכח ממני, הכל אזכה לסלק
ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה. ותשפיע לי ברחמיך
ממון הרבה, באפן שאזכה לצאת ידי חובתי, לסלק לכל
מי שנגעתי בממונו וחפציו, שום צד נגיעה בעולם. ואם,
חס ושלום, יש בידי איזה גזלה וחוב שאין לי ידיעה למי
גזלתי, תעזרני שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, כי אתה
יודע חמר אסור גזלה שנחשב כאלו גזל נפשו ונפש
בניו ובנותיו. חוס וחמל על נפשי, ועזרני לתקן פגם כל
הגזלות והחובות שבבידי, ותרחיב את ידי, ותעזרני ותזכני
לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, באפן שאזכה
לתקן עלידייזה פגם הגזלות שבבידי עלידי חמדה, מה
שחמדתי את של חברי, עד שגזלתי אותו עלידייזה. אנא
ה', זכני לתקן זאת עלידי צדקה (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא סח-ט).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

בִּטֵּל הַמַּחֲלָקָה מִן הָעוֹלָם, וְתַעֲבִיר כָּל מִינֵי שְׁנָאָה וְקִנְיָאָה
וְקִנְטוֹר וּמְרִיבוֹת, מִכָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם,
וְתַמְשִׁיךְ רַחֲמָנוּת וְשָׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁיִהְיֶה שָׁלוֹם גָּדוֹל
בְּאַמֶּת בֵּין כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ,
וְכָל בָּאֵי עוֹלָם, כָּלָם יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה
וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּאַמֶּת.

וְתַתֵּן לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְכִשֵּׁם שְׁכֵל־כֶּלֶת אֶת
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,
וְנִתְּתָה לָהֶם מִן הָאֵכֶל וְלֹא חָסְרוּ דָבָר, כִּי הִסְפַּקְתָּ לָהֶם כָּל
צָרָכָם, כֵּן תַּחֲמַל עָלֵינוּ בַּחֲסִדִּיךָ, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ פְּרִנְסָה
טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם,

וְתַתֵּן לָנוּ כָּל מַחְסוֹרֵינוּ בְּלִי שׁוּם יִגִּיעָה וְטִרְחָא וְטִרְדָּא
כָּלֵל, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ,
וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָתְךָ תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה, בְּלִי שׁוּם בְּטוֹל כָּלֵל.
כִּי כָל יְמֵי חַיֵּינוּ הֶבֱל, וְיָמֵינוּ כָּצֵל עוֹבֵר.
וְאִם לֹא עֲכָשְׁנוּ אִימָתִי.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא נו).

מֵלֵא רַחֲמִים

אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל הַהֲשָׁגוֹת וְהִידְיעוֹת שֶׁיִּדְעָה וְהַשִּׁיגָה נִשְׁמָתִי
קֹדֶם שֶׁיֵּצֵאָה לְאוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּעֵת שֶׁהֵייתִי בְּמַעַי אִמִּי
בְּתִשְׁעָה יְרַחֵי לֵלָה, שֶׁהָיָה נֵר דּוֹלֵק עַל רֹאשִׁי, וְהֵייתִי
מִבֵּית בֵּה מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְכִיוֹן שֶׁיֵּצֵאָה לְאוֹר
הָעוֹלָם, מִיד נִשְׁכַּח וְנֶאֱבַד מִמֶּנִּי כָּל הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה.
וְאֲנִי צְרִיכִים בְּכָל יְמֵי חַיֵּינוּ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחֵר אֲבֹדֹתֵנוּ
שֶׁאֲבֹדְנוּ וְשֶׁכָּחֲנוּ. וְאֲנִי בְּעֵצָה גְּשָׁמִיּוֹתִי, הִלַּכְתִּי אַחֵר תַּאוֹת
לְבִי וְהִרְבֵּיתִי לַחֲטָא וּלְפֶשַׁע נִגְדָּה. אֲשֶׁר עַל־יָדָם הוֹסַפְתִּי
לְאֵבֶד בִּידֵים עוֹד הִרְבָּה, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי מִמָּוָה כְּמוֹ
שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי, וְנִשְׁכַּח וְנֶאֱבַד מִמֶּנִּי כָּל טוֹב שֶׁל נִשְׁמָתִי, כָּל
טוֹב הַנִּצָּחִי, כָּל טוֹב הָאֱמֵתִי.

צוּפָה וּמִבֵּית עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, גְּלִיתָ לָנוּ שְׁכָל
אֲבֹדֹתֵינוּ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הֵם אֲצֵל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים.
פָּקֹחַ עֵינֵי שְׂאֵזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק אֲשֶׁר אֲצֵלוֹ כָּל
אֲבֹדֹתֵי שְׂאֵבֹדֵתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם, וּלְבַקֵּשׁ כָּל אֲבֹדֹתִי, עַד
אֲשֶׁר אֲזָכָה לְמוֹצָאָם מִהֶרָה בְּחַיִּי, בְּאִפֹּן שְׂאֵזָכָה לְשׁוּב
אֵלַי בְּאֱמֵת, לְהַכִּיר אוֹתָךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַי וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ
בְּאֱמֵת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכז).

רבונו של עולם

א-להים חיים ומלך עולם, שמחת ישראל. רחם עלי למען
שמי, והצילני מעצבות ומעצלות, אשר הם היו בעוכרי,
ובטלו אותי הרבה מתורה ותפלה ומטוב הרבה, והביאוני
למה שהביאוני, כאשר הודעת לנו על-ידי חכמיך
הקדושים, שעקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות,
רחמנא ליצלן (ה' יצילנו). רחם עלי, מלא רחמים, והצילני
מעתה מנשיכות האלה, תן לי חיים ואחיה, "שמח נפש
עבדך כי אליך ה' נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה
תגלגלה עצמות דכית". זכני להזדרז בתורתך ובעבודתך
תמיד, בזריזות גדול ובשמחה רבה ועצומה, כראוי
להזדרז ולשמח בעבודתך ובתורתך הקדושה, אשר הם
חיינו וארך ימינו, בזה ובבא לעד ולנצח, וחויז מזה הכל
הכל נדת, הכל הבלים אין בו ממש, "מה יתרון לאדם
בכל עמלו שיעמל תחת השמש", חויז מתורה ותפלה
ועבודה. מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא
חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר, החייני
והקימני מעפר ארץ (מבוסס על ל תפילות א כח).

רבונו של עולם

זכנו לזרז כל אחד ואחד את חברו בעבודת השם
יתברך. כי כבר גלית לנו על-ידי חכמיו האמתיים שזה
עקר ההשארה והחליפות שנשאר מן האדם אחר מיתתו
בעולם הזה, כי אין נשאר מן האדם כלום בעולם הזה
אחר פטירתו, כי אם דעתו ודבוריו הקדושים שזכה
להאיר בחבריו ובניו. והזהרת אותנו שכל אדם צריך
לעסוק בזה, אפלו הפחות שבפחותים, כי כל אחד ואחד
מישראל יש לו דעת ודבורים קדושים מה שאין בחברו.
וצריך להאיר דעתו בחברו ובבניו ובכל הענפים השייכים
לנשמתו, כי זה עקר ישוב העולם - כשהעולם יודעין
מהשם יתברך ותורתו הקדושה. על-כן רחם עלינו שיהיה
נשאר זכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדשה של
ישראל לעולם. זכנו לדבר עם חברינו ובנינו ביראת
שמים, ויתקומו דברינו ודעתנו אצלם, ויזכו להאיר
בהענפים היוצאים מהם - להשאיר בנים ותלמידים הרבה
בעולם, וגם הם יזכו ללמד תלמידים רבים, להאיר בהם
הדעת הקדוש, וכן מדור לדור לעולם. (ליקוטי תפילות תניינא ז).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

זַכְנוּ לְקַבֵּל יָמֵי חַג הַסְּכּוֹת וְשָׁמִינִי עֲצַרְת וְשִׁמְחַת תּוֹרָה
הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׁמְחָה וְיַחְדָּה גְּדוֹלָה, בְּקִדְשָׁה
וּבִטְהָרָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וְלִקְיָם כָּל הַמַּצּוֹת הַנּוֹרְאוֹת
הַנּוֹהֲגוֹת בַּיָּמִים הָאֵלֹו בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה
בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, "אֲשִׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ אֲזַמְּרָה
שִׁמְךָ עָלֵינוּ. יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא". רַחֵם
עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלִּפְנֵי לְמַעַן שִׁמְךָ לְבַד, בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל
גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְהַצִּילֵנוּ
מִכָּל מִינֵי עוֹנָשִׁים בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, וְתֵן לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, בְּנֵי חַיִּי וּמִזִּוְנֵי וְעוֹשֵׁר
וְכָבוֹד וְכָל טוֹב לְנֶצַח בָּזָה וּבָבָא. וְהַכֵּל לְמַעַן שִׁמְךָ, כִּי
בְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ לְבַד בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ.
"אֱ-לֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שִׁמְךָ. הוֹשִׁיעֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לַהּדוֹת
לְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ". וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב, "וַיִּשְׁיַעֲם לְמַעַן שְׁמוֹ לַהּדוֹיַע אֶת גְּבוּרָתוֹ".

רבונו של עולם

הקימני ברחמיך ונפלאותיך, מכל הירידות והנפילות
שנפילתי עד הנה, כי אין מי שיוכל להקימני, כי אם אתה
והצדיקים האמתיים לבד. זכני לזריזות ושמחה המחיין את
המחין ואת כל קומת האדם. חזקני בכל פעם בדרכי
יצותיך העמוקות הנפלאות, באפן שאזכה לגרש מאתי
העצבות והעצלות לגמרי, ולהפכם לזריזות ולשמחה
גדולה. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה. קים בי תחית המתים ממש, כי
אתה ברחמיך, כבר הרבית נפלאותיך עמי בלי שעור
מעודי ועד היום הזה. החייני וקימני מעתה בחיים אמתיים
בעולם הזה ובעולם הבא. הטעימני מחיים שזכו הצדיקים
האמתיים אשר היו חיים - חיים אמתיים, וזכו לחיים
חדשים ונפלאים בכל פעם, אשר יש כח בחיים שלהם
להשפיע עלי אור החיים, גם עתה איך שאני עתה, באפן
שאזכה לחיות, על-כל-פנים (בכל אופן), מעתה - חיים
אמתיים, חיים ארוכים, חיים טובים, חיים הנקראים חיים
באמת. אמן. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכח).

רבונו של עולם

נותן התורה, אוהב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה. אתה ברחמיך נתת לנו בחירה, שיהיה לנו כח לבחר בחיים או להפך, חס ושלום, אשר זה הענין של כח הבחירה שנתת להאדם הוא פלאי פלאות. הפלא הגדול שבכל פלאות בריותיך, שבראת בכל העולמות, כי אין דבר נפלא ונורא ונעלם ונסתר בכל הבריאה של כל העולמות, כמו זאת הפליאה הנשגבה והחדוש הנפלא והנעלם, שיהיה נמצא נברא בעולם בכחך שיהיה לו כח הבחירה לבחר בדרך שהוא רוצה, שיהיה לו כח לעשות רצונה, או כנגד רצונה, ועל זה אמר דוד המלך, עליו השלום, נוראות נפליתי - נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. פליאה דעת ממני - נשגבה לא אוכל לה. "אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח". ובכן באתי לפניך אדון הנפלאות, שתהיה בעזרי ותושיעני ותהיה עמי תמיד שאטה את כח בחירתי אליך ולרצונה, שאזכה תמיד בכל-עת לבחר בחיים, בדרך הטוב והאמת כרצונה וכרצון הצדיקים האמתיים, ולא אטה מרצונה ימין ושמאל כל ימי חיי עד עולם. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

הוֹרֵנִי וְלַמְדֵּנִי מַה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג מִצֵּתָה כָּל יְמֵי חַיִּי, לַמְדֵּנִי עֲצָה וְגִבּוּרָה לְמַלְחָמָה כְּבִדָּה כְּזֹאת. קוֹמָה בְּעֶזְרִתִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַטּוֹת לְבָבִי אֵלֶיךָ לְבָחֹר בְּטוֹב בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ אֲמַתַּת רְצוֹנְךָ בָּהֶם, עַל־פִּי תוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. וְלֹא אֵלֶךְ עוֹד אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבִי הָרַע וְלֹא אֶתּוֹר אַחֵר לְבָבִי וְאַחֲרֵי עֵינַי. רַק אֲזַכָּה בְּכָל־עֵת לְהַטּוֹת בְּחִירָתִי לְדֶרֶךְ הַחַיִּים וְהַטּוֹב וְהָאֲמֵת, וְתֹאִיר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ וּתְלַמְדֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל־עֵת, שְׁאֲזַכָּה לִידַע הָאֲמֵת וּלְכוֹן רְצוֹנְךָ בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁאֵנִי מְסַפֵּק בָּהֶם.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנִי לְהַכְלִיל בְּצַדִּיקִי אֲמֵת עַד שְׁיִתְּבַטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל הַתַּאֲוֹת וְכָל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִּי שׁוּם תַּאֲוָה וְחֻמָּדָה לָהֶם כָּלֵל, רַק אֲזַכָּה לְהַטּוֹת שְׁכָמִי לְסִבֵּל עַל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדָה, וּלְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה וּגְמִילוֹת חֶסֶדִים וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִסַּפְקוֹת וּבִלְבוּלִים וּמַחְלֻקֹת הָעֲצָה, רַק אֲזַכָּה תָּמִיד לִידַע אֲמַתַּת רְצוֹנְךָ בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי סוֹמֵךְ עָלֶיךָ בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וּכְרְצוֹנְךָ אַעֲשֶׂה. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קכט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

שְׁמךָ מְשַׁתַּף בְּשֵׁם הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמךָ,
וְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמךָ, וְגִלָּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, שְׁנוּזָכָה לִידַע בְּאֵמֶת
מִי הוּא הָרֹאשׁ-בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם עֲתָה, אֲשֶׁר מְקַבֵּל כַּח
מֵהַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם. וְזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֵמֶת, וּלְהִיּוֹת
נִכְלָל תָּמִיד בְּאֵמֶת בְּהִשָּׁם וְהַפָּאָר וְהַחֲנוּ הָאֱמִתִּי שֶׁל
הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם, וּלְהִתְקַשֵּׁר וּלְהִתְדַבֵּק בָּהֶם בְּאֵמֶת
בְּקִשְׁרֵי אֱמִיץ וְחֻזֶּק. בְּאִפֶּן שְׁנוּזָכָה עַל-יַד־יִזְוָה לְהִסְתַּכֵּל עַל
עֲצָמֵנוּ מֵעַתָּה בְּכָל הַמַּדּוֹת וְהַתַּאֲוֹת שֶׁל כָּל הָאֲרָבַע
יְסוּדוֹת שְׁבַגּוּפֵנוּ, לְזַכֵּר וּלְטַהֵר אוֹתָם מִכָּל רָע, וּלְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת עַל הָעֵבֶר, וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַתָּה בְּאֵמֶת
בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְשִׁבְרֵי וּלְבִטּוֹל כָּל הַמַּדּוֹת וְכָל הַתַּאֲוֹת
רָעוֹת שֶׁל כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, וּלְזַכּוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת,
וּלְעַסֵּק תָּמִיד בַּעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת בְּכָל כְּחוֹנוֹ בְּכָל לְבַבְנוּ. עַד
שְׁנוּזָכָה שְׁכָל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת יִזְדַּכְּכוּ בְּאֵמֶת, וְיִהְיוּ כָּלם
טוֹב בְּלִי שׁוּם אַחֲזִיזַת הָרָע כָּלֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה שִׁיכָּלְלוּ
כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת בְּשִׁרְשָׁם שֶׁהֵם אֲרָבַע אוֹתִיּוֹת שֶׁל
שְׁמךָ הַקָּדוֹשׁ יִתְבָּרַךְ. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא לג.)

ה' אֱלֹהֵי

לַגְדֹּלְתָּךְ אֵין חֶקֶר, וּבִרְאֵת אֶת הָאָדָם בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבָךָ, כְּדֵי
 שְׂיִזְכָּה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ - "לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכְלוֹ" - שְׁזֶה עֶקֶר הַתַּעֲנוּג הַנִּפְלָא שֶׁבְּכָל הַתַּעֲנוּגִים
 שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם וְשֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכַנּוֹתוֹ
 בְּשֵׁם תַּעֲנוּג וְטוֹב, כִּי אִם בְּדֶרֶךְ שְׂאֵלָה, אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה
 לָזֶה. אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַבְּטַחְתָּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
 לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שׁ"י (310) עוֹלָמוֹת שֶׁל עֲנָג
 רוּחָנִי בְּהַשְׁגוֹת אֱלֹהוּתְךָ, וְגִלִּיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁכָּל הַשׁ"י
 עוֹלָמוֹת מְרַגִּישִׁין רַק בְּלִב. וְעַל כֵּן, יָכֹל לְהִיּוֹת שְׂיֹשֵׁב
 אֶחָד אֲצֵל חֲבֵרוֹ בְּגֵן עֵדֶן, וְלִזֶּה יִהְיֶה כָּל הַשׁ"י עוֹלָמוֹת
 בְּלָבוֹ, וְחֲבֵרוֹ שְׂיֹשֵׁב אֲצֵלוֹ יִהְיֶה חֶסֶד וְרַק מֵהֶם, כִּי לָבוֹ
 חֶסֶד מְכַל זֶה. וְעַתָּה, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רַחֵם עָלַי, וְזַכֵּנִי
 מִעַתָּה עַל כָּל פָּנִים, לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִרְאִיךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ
 בְּאַמֶּת, עַד שְׂאִזְכָּה גַם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבָךָ הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא,
 לְנַחֵל אוֹתָם הַשׁ"י (310) עוֹלָמוֹת בְּלָבִי בְּאַמֶּת, שְׂאִזְכָּה
 לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּאַמֶּת בְּהַשְׁגוֹת אֱמֶתִיּוֹת כְּאֵלָה,
 שֶׁהֵם בְּחִינַת נִחְלַת שׁ"י עוֹלָמוֹת. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קל).

רבונו של עולם

רחם עלי ופתח לבי שאזכה להרגיש כאבי באמת, עד
שאבכה לפניך הרבה בכל יום ויום, ובפרט בימים
הנוראים הבאים עלינו לטובה, שהם, ימי אלול, וראש-
השנה, ועשרת ימי-שובה, ויום-הכפורים, והושענא-רבא,
שהם ימי רצון, ימי תשובה, ימים קדושים ונוראים מאד.
עזרני והושיעני ברחמיך הרבים לבכות בהם הרבה בלב
שלם באמת, "פלגי מים תרד עיני, על לא שמרו
תורתך". ואזכה להשליך מאתי כל החכמות וכל
המחשבות המבלבלים ומטרידים ומונעים
מתמימות מנקודת האמת, כלם אזכה לשבר ולבטל
ולהשליכם מאתי לגמרי, ואזכה להתפלל ולעסוק
בעבודתך בפשיטות ובתמימות באמת.
מלא רחמים, זכני בכלל ישראל שאהיה בכל הימים
הנוראים בבחינת, 'נער בוכה'. ואתה תחמל עלי בחמלה
גדולה וברחמים רבים, באפן שאזכה מעתה, על-כל-פנים,
להשליך כל הרע והבלבולים מאתי, ואעזב דרכי הרע
ומחשבותי המגנות והמבלבלות. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נז).

רבונו של עולם

זכני לזכר היטב את כל הדבורים של הצדיקים אמתיים, שזכיתי לשמע מפיהם ולראות בספריהם. כי עצם רום מעלות נשגבות של כל דבור ודבור הקדוש שיצא מפיהם - אין ערף אליהם, כי כל דבריהם אמת וצדק. ומי שזוכה לקבל דבריהם ולחזקם בכח זכרוננו יפה, הוא מקבל פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק, ונחקק בדעת המקבל והשומע, אור פני הצדיק ושכלו ונשמתו, מכל שכן, כששומעים מהם דברי תורה קדושים. וברחמיך הרבים, כמה פעמים מתנוצץ בלבי, מעט עצם נפלאות קדש דבריהם הנוראים, המאירים לארץ ולדלים עליה באור נפלא ונורא מאד, עד אשר נתעורר לבי קצת להתקרב אליך באמת. אבל התגברה עלי השכחה ונשכח ממני אור דבריהם המאירים, ונתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי. על כן באתי לפניך שתרחם עלי ותזכני לזכר מעתה את כל דברי אמת שאשמע מפי הצדיקים, או מה שאלמוד בספריהם הקדושים. ותזכירני ברחמיך, כל מה ששמעתי כבר ושכחתי, הכל תזכירני ברחמיך, ולא אשכח עוד דבר ממשנתי כל ימי חיי עד עולם. (מבוסס ליקוטי תפילות קמא קלא).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

זְכַנִּי לְצִיר לְפָנֶי בְשַׁעַת הַלְמוּד דְּמוּת דְּיוֹקְנִי שֶׁל הַצַּדִּיק
שְׂאֲנִי לוֹמֵד דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים, וַיְהִיָּה דוּמָה בְּעֵינַי כְּאִלּוֹ
הַצַּדִּיק עוֹמֵד לְפָנַי. וְכֵן כְּשֶׁאֲדַבֵּר תוֹרָתוֹ לְאַחֵרִים, יְהִיָּה
מְצִיר וְעוֹמֵד לְפָנֶי דְּמוּת דְּיוֹקְנִי הַקְדוּשׁ, עַד שִׁיְהִיָּה נֶחֱשָׁב
כְּאִלּוֹ הַצַּדִּיק בְּעַצְמוֹ מְדַבֵּר עִמָּהֶם וְשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו מִפּוֹ
הַקְדוּשׁ בְּעַצְמוֹ, בְּאִפֶּן שִׁיעֲשׂוּ דְבָרָיו הַקְדוּשִׁים פְּעֻלָּתָם
בְּשַׁלְמוֹת. וַיִּגְמְרוּ הַצַּדִּיקִים כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחִילוּ
לְהַמְשִׁיךְ בְּעוֹלָם, לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְעִבּוּדָתָהּ וּלְתוֹרָתָהּ
בְּאַמֶּת. וְתוֹכְנִי לְחֹזֵר כָּל דְּבוּר וְכָל חֲדוּשׁ, בְּאִפֶּן שְׂאֲזַכֵּר
הֵיטֵב כָּל דְּבוּר, עַד שִׁיְהִיָּה נֶחֱקַק וְנִצָּטִיר בְּדַעְתִּי וּשְׁכֻלִּי
וְנִשְׁמָתִי, פָּנָיו וּשְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׂאֲנִי
לוֹמֵד דְּבָרָיו, בְּאִפֶּן שְׂאֲרָגִישׁ טַעַם נֶעֱם דְּבָרֵיהֶם הַנִּשְׁגָּבִים,
וַיֵּאִיר בְּדַעְתִּי וְנִשְׁמָתִי דְּבָרֵיהֶם הַמְּאִירִים בְּאוֹר נִשְׁגָּב
וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, לְמַעַן אָשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה, וְלִהְיוֹתְךָ
אֱלִילִי כֶסֶף וְזָהָב, וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבִי הָרַע.
וְאֲשַׁמֵּט אֶת עַצְמִי מִהֲבִלֵי עוֹלָם הַזֶּה וְתַעֲנוּגוֹתָיו, וְאֲשִׁים
כָּל מַגְמָתִי לְעוֹלָם הַבָּא הַנִּצָּחִי הַקָּיָם לְעַד, לֹא אֲחִלֶּיךָ
עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַפִּילוֹת קִמָּא קְלָא).

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

זַפְנִי שְׂאֵהֶיָּה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת.
וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִתֶּן לִי חֶכְמָה בִּינָה וְדַעַת אֱמֶתִי,
וְאַזְכֶּה לְדַעַת גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתֶךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מְלַבֵּשׁ כְּבוֹד מְלִכוּתְךָ,
כִּי הַדְּבוּר הוּא הַיִּכָּל הַמֶּלֶךְ, עַד שְׁאֵתִּבְטֵל בְּעֵינֵי עַצְמִי
נֶגֶד כְּבוֹדְךָ וְלֹא אֲחַפֵּץ שׁוּם כְּבוֹד כָּלָל.
כִּי מִי הוּא פְתִי יִרְצֶה כְּבוֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, כִּי כָּל הַכְּבוֹד
הוּא רַק בְּהַדְּבוּר שֶׁהוּא הַיִּכָּל הַמֶּלֶךְ. וּמִי הוּא הַשּׁוֹטֵה
שֶׁיִּרְצֶה לְקַבֵּל כְּבוֹד בְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְדֻלָּה
וְהַמְּשָׁלָה שֶׁלוֹ לְבַד.

רַחֵם עָלַי וְתֵן לִי דַעַת אֱמֶתִי לִידַע כָּל זֶה בְּאַמֶּת, וְלֹא
אֶרְדֶּף אַחֵר הַכְּבוֹד כָּלָל, רַק אֲדַרְבֵּא אֶתְרַחֵק וְאֶבְרַח מִן
הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת, וְאֶמְסֹר כָּל הַכְּבוֹד אֵלֶיךָ לְבַד,
וַיָּקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, "שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' עֲזוּז
וְגִבּוֹר, ה' גִּבּוֹר מְלַחֲמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה'
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה". (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלב).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

פָּתַח עֵינֵי וְלִבִּי וְדַעְתִּי שְׁאֲזָכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹבוֹת
שְׁאֵתָה מְטִיב עָמִי וּמְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה וְהַמְצוּקָה
בְּעֲצָמָה, אֲשֶׁר רַק עַל־יְדִי־יָזָה, יֵשׁ לִי חַיּוֹת וְקִיּוֹם בְּתוֹךְ
מַעֲוֵף מְצוּקוֹתֵי וְצָרוֹתֵי, צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף, אֲשֶׁר סְבוּגֵי
גַם סְבִיבוֹנִי, אֲשֶׁר כְּמַעֲט אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמָאל,
אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְבָרַח מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי. כִּי אֲנֹכִי
בְּעֲצָמִי סְבוּתִי בְּנִפְשִׁי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן,
חֲסִידֶךָ לֹא הִסְרָת מִמֶּנִּי. כִּי חֲסִידֶךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד,
בְּכָל יוֹם. וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חֲסִידֶךָ וְרַחֲמֶיךָ רַבִּים וַעֲצוּמִים עָלַי
כָּל כֶּף, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי שְׁאֲזָכָה לְהִרְגִישׁ בְּכָל־עֵת חֲסִידֶךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ. וְאֲזָכָה לְרֹאוֹת וּלְמַצֹּא כָּל הַהֲרַחְבוֹת וְהִישׁוּעוֹת
שְׁאֵתָה מְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה. וְעַל־יְדִי־יָזָה
אֲזָכָה לְשֹׂמֵחַ וּלְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תָּמִיד, יְהִיָּה אִיךָ
שִׁיְהִיָּה. וְאֵהִיָּה מוֹדֶה עַל הָעֶבֶר וְצוּעֵק לַעֲתִיד. וְלֹא יֵהִיָּה
בְּלִבִּי שׁוֹם עֲקָמִימוֹת כָּלֵל עַל הַנִּהְגוּתֶיךָ. אֲזָכָה לְהֶאֱמִין
בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי צָדִיק וְיֵשֶׁר אֵתָה, כִּי אֵתָה מְנַהֵיג
עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא קִלְגָּה).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלַי, וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילָנִי מִדְּבוּרִים רָעִים וּבִפְרָט מִלְשׁוֹן
הָרֶעַ, שֶׁלֹּא אֲדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל שׁוֹם בֶּר יִשְׂרָאֵל
שֶׁבַע עוֹלָם, אֲפִלוּ עַל הַקָּטָן שֶׁבְּקִטְנִים וְהַפָּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים,
מִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן עַל צְדִיקִי וְחֲסִידֵי הַדּוֹר הָעוֹסְקִים
בַּעֲבוּדָתְךָ. רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילָנִי שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם
דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֶךָ, חֵס וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּפִנְיָהֶם בֵּין שֶׁלֹּא
בְּפִנְיָהֶם. שֶׁלֹּא אֲחַפֵּשׁ וְאֶבְקֶשׁ לְמָצֵא פָגַם וְחֲסָרוֹן בַּעֲבוּדַת
שׁוֹם בֶּר יִשְׂרָאֵל.

וְתֵן בָּנוּ כֹּחַ לְהִמָּתִיק כָּל מִינֵי גְבוּרוֹת הַבָּאִים לְבָנֵי אָדָם,
בִּפְרָט לְהַגְדוּלִים וְחֲשׁוּבִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהִיָּה עִמָּנוּ תָּמִיד,
שֶׁנִּזְכֶּה תָּמִיד לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עוֹ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה
וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכֶּה לְהִמָּתִיק כָּל מִינֵי
גְבוּרוֹת שֶׁבַע עוֹלָם שֶׁמֶהֶם נִמְשָׁךְ הַדְּבוּר. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּל מִינֵי גְבוּרוֹת קָשׁוֹת שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ אֵלֵינוּ וְתִרְחַם עַל
גְּדוּלֵי הַדּוֹר, וְתִתֵּן לָהֶם כֹּחַ לְהִמָּתִיק כָּל הַגְבוּרוֹת קָשׁוֹת
שֶׁבַע עוֹלָם הַבָּאִים אֵלֵיהֶם, וְיַעֲשׂוּ מֵהֶם תּוֹרַת חֶסֶד לְלַמֵּד
בְּתוֹרָתָם לְאַחֲרֵים. (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא קַלָּד).

הַתְּבוּדָּוּת

אֹמֵר רַבֵּנוּ:

הָאָדָם צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת גְּדוֹל
לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. אֲךְ אִם לִפְעָמִים
יֵשׁ עֵת שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל,
מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְכוֹן כְּרָאוֹי
וּלְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת, וְהִתְפַּלָּה אֵינָהּ
מְקַבֶּלֶת. אֶל יֹאמֵר אֵינִי מִתְפַּלֵּל
כָּלֵל, מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְכוֹן
כְּרָאוֹי וּלְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת, אֶלָּא
יִתְפַּלֵּל תָּמִיד. וְאִם לֹא יוֹכֵל
לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת כְּרָאוֹי – יִתְפַּלֵּל
בְּכָל כַּחוֹ, כִּי בָעֵת שֶׁיִּתְפַּלֵּל
בְּדַבְּקוֹת כְּרָאוֹי, אֲזַי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלּוֹת עִם

הַתְּפִלָּה הַזֵּיא שֶׁהִתְפַּלֵּל כְּרָאוֹי

(ע'פ' ליקוטי מוהרן חא צט)

בַּעַל הַרְחָמִים,

בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת, זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ, אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים
הָאֱמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, מִיָּמֵי אַבְרָהָם אָבִינוּ עַד
הַנֵּה. לְמַעַנָּם וּלְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ וְשׁוּמְרֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ, אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, מִכָּל מִיָּנִי חָלָאִים
וּמִכְאוּבִים וּמַחּוּשִׁים, שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ עַל שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.
וְתִשְׁלַח מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אוֹתָם
מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּכָר הִפִּיתָ אוֹתָם בְּאִיזָה חֲלִי, אוֹ מִכְאוּב,
רַחֵם עֲלֵיהֶם וּרְפְּאֵם מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, אֵל נָא רְפָא נָא לָהֶם לְמַעַן שְׂמֹךְ (ובפרט
לחולה ... בן ...), כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. אֵל חַי
וְקַיָּם, מַחֲיֶה חַיִּים, תֵּן לָנוּ חַיִּים וְנִחְיָה וְלֹא נָמוּת, גָּאֲלֵנוּ
מִמָּוֶת, פִּדְּנוּ מִשַּׁחַת. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל, רַחֵם
עָלֵינוּ וְהִגֵּן בַּעֲדָנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דֹּבֵר וְחָרֵב וְרָעַב
וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבָצַל כְּנֶפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ,
כִּי אֵל שׁוּמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלו).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ גָּדֹל עֵצֶם מְרִירוֹת הַגְּלוּת בְּכָל־ל
וּבְפָרֵט וּבְפָרְטֵי פְּרִטִּיּוֹת - גְּלִיּוֹת וְטִלְטוּלִים עוֹבְרִים עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת "כְּצֹפֹר נוֹדֶדֶת
מִן קִנָּה כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ". וּבְעֵצֶם צְרוּתֵינוּ בְּגוֹף
וְנַפֶּשׁ וּמִמּוֹן, גַּם כְּשֶׁאֲנוּ יוֹשְׁבִים בְּבֵתֵינוּ אָנוּ נָעִים וְנָדִים
כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם מְנוּחָה מְרוֹדְפֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְרוּחָנִיּוֹת, בְּפָרֵט עֲתָה בְּעֵת צָרָה הַמָּרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כָּל
אֶחָד חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְבָרוּחַ וּלְהִטָּמֵן וּלְהִסָּתֵר מִפְּנֵי
הַצָּרוֹת הַקְּשׁוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר כְּשֶׁל כֹּחַ הַסֶּבֶל. הִיָּה עִמָּנוּ,
וְתַעֲזָרֵנוּ לְהָרִים וּלְנִשָּׂא וּלְהַגְבִּיָּה אֵלֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ
וּלְעִבּוּדְתֶּיךָ אֵת כָּל הַמְּקוֹמוֹת שְׁאֵלֵיהֶם אָנוּ בָּאִים, עַד
שֶׁגַּם כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהַקְּדֻשָּׁה מְאֹד, יֵשׁוּבוּ כָּל־ם
אֵלֶיךָ תַּתְּבָרֵךְ לְנִצָּח, עַד שֶׁבְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִמָּד
מְאֹד יַעֲסֻקוּ בָּהֶם בְּתוֹרָה וּבְעִבּוּדָה בְּאַמֶּת וּלְמַדּוֹ בָּהֶם
תּוֹרָה בְּרַבִּים, וַיִּקָּם מִהֵרָה מִקְּרָא שְׁכָתוֹב "וְנִשְׁאַר גַּם
הוּא לֹאֲלֵהִינוּ".

(מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא נה).

מֵלֵא רַחֲמִים

שְׁמַחַת יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ תָּמִיד בְּכָל־
עֵת מִכָּל מִיָּנִי עֲצָבוֹת וּמִכָּל הַדְּבָרִים הַמְּבִיאִים וּמִמְשִׁיכִים
לְיָדֵי עֲצָבוֹת וַיְגוֹן וְאֲנַחָה, חֵס וְשָׁלוֹם. זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְסַבֵּב
סָבוֹת לְטוֹבָה, בְּאֶפֶן שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה,
עַז וְחֻדָּה תָּמִיד, כִּי בְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וּבִפְרָט בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
טוֹבִים תִּזְכְּנוּ בָּרַב חֲמֻלָתְךָ וְחֲנִינוּתֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹלִים
לְשִׁמַּח בָּהֶם תָּמִיד, בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וּבְחֻדָּה רַבָּה בְּיוֹתֵר,
כָּרְאוּ לְגִיל וּלְשׁוֹשׁ בַּיָּמִים קְדוֹשִׁים כָּאלֵה.

וְאִזְכָּה לְהַרְבוֹת בְּזִמְרֹת וּשְׁרִירֹת וּתְשַׁבָּחוֹת בְּשַׁבָּתוֹת
וַיָּמִים טוֹבִים, בְּשִׁמְחָה וְחֻדָּה גְּדוֹלָה, בְּקוֹל שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
בְּנִגּוֹנִים שֶׁל חֻדָּה וְצִהְלָה בְּלִי שׁוֹם אַחִיזַת עֲצָבוֹת וְדֹאגָה
וּמָרָה שְׁחוּרָה כָּלֵל. שִׁבְעֵנוּ מְטוֹבָךְ וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וַיִּקְּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב,
”וְנִפְשֵׁי תִגִּיל בָּהּ תִּשְׂשֵׁשׁ בִּישׁוּעָתוֹ. אֲשִׁירָה לָהּ בְּחַיִּי
אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי אֲנֹכִי אֲשִׁמַּח בָּהּ

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלח).

יְהִי רָצוֹן

מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁנֹזֶכֶה לְהַשִּׁיג אִוְרוֹת הַשָּׁכֵל הַמְקִיף -
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְהַכְנִיס בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת שְׁכָלְנוּ כָּל הַדַּעַת
וְהַשָּׁכֵל שֶׁלֹּא הֵינּוּ יְכוּלִין לְהַבִּין עַד הַנָּה. וְנֹזֶכֶה לַעֲלוֹת
בְּכָל־עֵת מִדֶּרֶגָא לְדֶרֶגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
גְּדוּלָּה, וּלְהָאִיר בְּכָל פַּעַם הַשָּׁכֵל וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה בְּבָנִים
וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים, וּלְהַשִּׁיג בְּכָל־עֵת מְקִיפִין חֲדָשִׁים
וּלְהַכְנִיס אִוְרוֹת הַמְקִיפִים לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַשָּׁכֵל. אָבִינוּ אָב
הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלַבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמֹּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. עַד שְׁנֹזֶכֶה לְהַשִּׁיג אִוְרוֹת
הַמְקִיפִין הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם עֶקֶר שִׁעְשׁוּעַ וְתַעֲנוּג עוֹלָם
הַבָּא, שֶׁהֵם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים בְּאַמֶּת, שֶׁהֵם הַשְּׁכָלִיִּים
הַמְקִיפִים שֶׁלִּמְעַלָּה מִהֶזְמֵן, שֶׁהֵם רַב טוֹב הַצָּפוֹן וְגִנוּז
לִירֵאָיָה. אֲשֶׁר כָּל הַזְּמַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה, מֶה שֶׁהִיָּה
וּמֶה שֶׁיְהִיָּה אֵינוֹ עוֹלָה כָּלֵל כְּנֶגֶד יוֹם אֶחָד, וְאַפְלוּ שְׁעָה
אֶחָת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִהֶזְמֵן, שֶׁהוּא יוֹם
שְׁכָלוֹ אֶרֶךְ וְטוֹב. (מבוסס על ליקוטי תפילות תניינא ז).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי חַלָּאִים, וּבִפְרֹט מִחֲלֵי הָרָאָה
 שֶׁהִיא עֶקֶר חַיּוֹת הָאָדָם וְקִיּוֹם הַמָּוֶה וְהַשָּׁכָל. עֲזָרְנִי שֶׁתְּהִיָּה
 הָרָאָה תָּמִיד בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלִּי, וִירְחֻפוּ כִּנְפֵי הָרָאָה עַל הַלֵּב
 תָּמִיד, לְהַשְׁקִיט וּלְכַבּוֹת חֲמוּם וּתְבַעֲרֵת הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִבְעִיר
 וְלֹא יוֹקִיד אֶת כָּל הַגּוּף. אָבִי אֵב הָרַחֲמָן, לְמַדְנִי עֲצָה אִיךָ
 לְהִתְנַהֵג מֵעַתָּה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְכַבּוֹת וּלְהַשְׁקִיט וּלְזַכֵּךְ
 תְּבַעֲרֵת הַדָּמִים הָרָעִים וְהַעֲכוּרִים, שֶׁלֹּא יִבְעֵרוּ יוֹתֵר
 מִהַמָּדָה, לֹא לְיָמִין וְלֹא לְשְׂמָאל, וּלְסַנֵּן וּלְזַכֵּךְ הַדָּמִים
 מִהַשְׁמָרִים וּמִרְבוּי הַעֲכִירוֹת שֶׁבָּהֶם, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא אוֹסִיף
 לְחַשֵּׁב שׁוּם מַחֲשָׁבָה רָעָה, וְלֹא אֶתֵּן לְאֵשׁ הָרַע לְבַעֵר בִּי
 כָּלֵל, וְלֹא אֲשַׁרֵּף עוֹד אֶת הַלְּחֻלּוּחִית שְׁבִי עַל-יָדַי רְבוּי
 הַתְּאוֹת, וּבִפְרֹט תְּאוֹת הַמִּשְׁגָּל. וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
 עוֹד, רַק אֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל פַּעַם קִדְּשַׁת הַכִּנְפֵי רָאָה
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, שִׁירְחֻפוּ וַיִּנָּשְׁבוּ עַל הַלֵּב, וַיִּכְבוּ
 וַיִּשְׁקִיטוּ אֶת תְּבַעֲרֵת חֲמוּם הַלֵּב, בְּאִפְּן שִׁיתְקִים
 הַלְּחֻלּוּחִית שֶׁבְּגוּפִי, וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחֻלּוּחִית וְהַשְׁמַנּוּגִית
 לְמַחִי בְּקִדְּשָׁה וּבִטְהָרָה. וְעַל יָדָם יֵאִיר הַמָּוֶה בְּאוֹר גָּדוֹל,
 וַיְהִיָּה מַחִי וְשִׁכְלִי זֶךְ וְצַח (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא קְלוּ).

רבונו של עולם

עֲשֵׂה לַמַּעַן שְׁמִי, וְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמִי,
וְזַכְּנוּ שְׂיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם עַל יְדִינוּ.
מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם עִתָּה בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִי,
וְאִיךָ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, נִתְעַרְבֵּב וְנִתְבַּלְבֵּל הָעוֹלָם עִתָּה
מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְף. כִּי כָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
פְּאֲרֵי הַדּוֹרוֹת נִסְתַּלְקוּ, אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַת גָּדֹל עֲצָם
מַעֲלָתָם וְתַקְפָּם וְקִדְשָׁתָם, אֲשֶׁר שְׁמִי מְשֻׁתָּף בְּשִׁמְךָ, וְכָל
מֶה שֶׁנִּגְדַּל שְׁמֶם בְּיוֹתֵר נִגְדַּל שְׁמִי בְּיוֹתֵר, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ
הָרַבִּים נִסְתַּלְקוּ קֹדֶם הַזְּמַן, אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ בְּדוֹרוֹת
הָאֵלֶּה. וּמִגְדֹּל עֲכִירַת דַּעֲתָנוּ אֵין מִי שֶׁיֵּדַע כָּאֵב צָרָה
וְצוּקָה הַזֹּאת, עַד הֵיכָן הַדָּבָר מַגִּיעַ, עַד הֵיכָן שְׁלֹטָה הַמָּכָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, מִכּוֹת מִפְּלֹאוֹת כְּאֵלוֹ, הַפֶּלֶא וְהַפֶּלֶא, מִכָּה
אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה, זֶה מִיִּתַּת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ. אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי לָנוּ מֶה
שֶׁאֲבִדְנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, חָבֵל עַל דְּאֲבָדִין וְלֹא מִשְׁתַּכַּחֵין.
הַצַּדִּיק אֲבָד וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב. (מבוסס ליקוטי תפילות תניינא לג.)

מֵלֵא רַחֲמִים

זַכֵּנִי שִׁיְהִיָּה שְׁכִלִי וְדַעְתִּי בְשָׁלְמוֹת, בְּאִפֶּן שְׁאֲזֹכָה לְבִטְחוֹן
שָׁלֵם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁאֲזֹכָה לְבִטָּח בְּךָ תָּמִיד שְׁאַתָּה
תִּפְרָנְסֵנִי וְתַכְלֶכְלֵנִי וְתִתֵּן לִי כָּל מַחְסוּרֵי תָּמִיד.

וְאַתְחִזֵּק בְּבִטְחוֹן בְּכָל־עֵת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאַתָּה תוֹשִׁיעֵנִי
בְּכָל הַיְּשׁוּעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן,
וְלֹא אֶפֶל מִן הַבִּטְחוֹן לְעוֹלָם, וְלֹא יוֹכְלוּ רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי
לְבַלְבֵּל הַבִּטְחוֹן שְׁלִי. רַק אֲזֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מָה שִׁיעֲבֹר
עָלַי לְבִטָּח בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת.

וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי עַל־יְדֵי הַבִּטְחוֹן לְהִרְבּוֹת בְּצִדְקָה, וְלֹא
אֶחְשֵׁב מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כָּלֵל, רַק כָּל מָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל
יוֹם אֶפְּזֹר לְצִדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים שֶׁתִּזְמִין לִי. וְאַזְכָּה
לְהִתְחַזֵּק יְרָאִי ה' הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ וּלְהַסְפִּיקָם
מִמַּחְסוֹרָם, וְלֹא יִבְלְבֵּל אוֹתִי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב, רַק
אֶתְחַזֵּק תָּמִיד לְפָזֵר מָמוֹן הָרִבָּה עַל כָּל צָרָכֵי מִצְוָה
וְתִלְמוּד תּוֹרָה, בְּפֶרֶט עַל כָּל דָּבָר שֶׁהוּא זְכוּת הָרַבִּים
לְדוֹרוֹת – כְּמוֹ הַפָּצַת תּוֹרַת רַבֵּנוּ.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלז).

רבונו של עולם

שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילְנוּ שְׁלֹא נִהְיָה נִמְשָׁכִים כָּלֹל אַחֲרֵי נִגְוִנִים שֶׁל
יָלָה וְעֲצָבוֹת שְׁמִזְמָרִין הָרָשָׁעִים בָּרַב הָעֲתִים, שְׁדָרָה
הָעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵיהֶן מָאֵד. רַחֵם עָלֵינוּ וְשְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילְנוּ
מֵהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כְּמָה וְכְמָה קִלְקוּלִים וּפְגָמִים הֵם
גּוֹרְמִים עַל־יְדֵי אֱלוֹ הַנִּגְוִנִים שְׁלָהֶם, וְכְמָה הֵם מְזִיקִים
לְיִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, רַחֲמָנָא לִיעָלָן (ה' יצילנו), רַחֵם עָלֵינוּ
בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְהִיָּה בְּעֲזָרְנוּ וְשְׁמֵרְנוּ
בְּכָל־עֵת שְׁנֹכֶה לְהַנְצִל מֵהֶם. זַכְּנוּ לְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ תָּמִיד
בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּנִגְוִנִים וְזִמְרֹת שֶׁל שִׂמְחָה הַמְּמַשִּׁיכִים
אֶת הַלֵּב אֵלֶיךָ וּלְעִבּוּדְתְּךָ וּלְתוֹרָתְךָ וּלְצַדִּיקֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְעֲזָרְנוּ שְׁנֹכֶה עַל־יְדֵי קִדְשָׁה שְׁבֵת לְהַעֲלוֹת וּלְהַפִּיךְ כָּל
אֱלוֹ הַנִּגְוִנִים שֶׁל הָרָשָׁעִים לְשִׂמְחָה כְּשֶׁנִּזְמַר אוֹתָם בְּשֵׁבֶת
קִדְשׁ, וְזִכּוֹת הַשְּׁבֵת־קִדְשׁ יִגֹּן עָלֵינוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם
כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ עֲצָבוֹת וִיגֹון וְאַנְחָה, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא
נִזְכָּה לְהַפְּכֶם מִיִּגֹון וְאַנְחָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה. וְנִתְקָרַב אֵלֶיךָ
וְנִהְיָה נִמְשָׁכִים אַחֲרֶיךָ, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחִזֵּק לְעוֹלָמִי עַד
וּלְנֶצַח נְצָחִים. (מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קלח).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

שְׁמַרְנִי וְהַצִּילֵנִי, שְׁלֹא אֶפְגַּם לְעוֹלָם בְּשִׁמְחַת יוֹם-טוֹב
קָדָשׁ. זַכְנִי לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחָה וַחֲדוּה גְדוֹלָה בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל
מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קָדָשׁ. וְאַזְכֶּה לְקִים מִצְוֹת "וְשִׁמְחַתָּ
בַּחֲגֻד" בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל פְּרִטִּיהַ וְדִקְדוּקֶיהָ וְתִרְיָ"ג (613)
מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי מִבְּזוּי הַמוֹעֲדוֹת.
רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשְׁמַרְנִי וְהַצִּילֵנִי שְׁלֹא אֶהְיֶה,
חֵס וְשָׁלוֹם, בְּכָלֵל הַמְּבֻזִּים אֶת הַמוֹעֲדוֹת שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק
לְעוֹלָם הַבָּא וְנִנְחָשׁ כְּאֵלוֹ הֵם עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה. הַצִּילֵנִי
מִבּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת הַבָּאִים עַל פָּגַם בְּזוּי הַמוֹעֲדוֹת, וְתִהְיֶה
עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי לְבָל תִּמְעַד אֲשׁוּרִי. וְאַל תִּתֵּן
לְמוֹט רֶגְלִי, שְׁלֹא אֶמְעַד וְלֹא אֶחְלִיק וְלֹא אֶפֶל לְעוֹלָם, לֹא
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יִשְׁמַחוּ בְּנֵי אָדָם בְּתַקְלָתִי,
חֵס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִשְׁחָקוּ מִמֶּנִּי. חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי בְּדַרְכֶּיךָ
הַנִּפְלְאִים, בְּאִפֶּן שְׂאֲזֹכָה תָמִיד לְשִׁמְחַת הַרְגָּלִים וְהַמוֹעֲדִים
בְּשִׁלְמוֹת. "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסֶדְךָ"
שְׂאֲזֹכָה בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל לְשִׁמְחַ וְלִגִּיל בְּכָל כּוֹחִי וְלִהְרָגִישׁ
שִׁמְחַת יוֹם טוֹב בְּלִבִּי. (מְבוֹסָס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת קָמָא קָמָ).

מלא רחמים

עזרנו שֶׁנֶרְגִּישׁ צָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְצָרוֹת נַפְשֵׁנוּ בְּלִבְנוּ הַיֵּטֵב,
עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשַׁבֵּר לִבְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְשַׁפֵּךְ לִבְנוּ כַּמִּים
נוֹכַח פָּנֶיךָ ה' צָבָאוֹת, בְּאַמֶּת, עַל גִּדּוֹל פִּשְׁעֵנוּ וְרַבּוּי
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַצֵּם קִשְׁיוֹת עֲרִפְנוּ, אֲשֶׁר הֵאָרִיכוּ אֶת גְּלוּתֵנוּ
וְגִרְמוּ לָנוּ אֶת כָּל צָרוֹתֵינוּ.

”נִשְׂא לִבְבְּנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בִּשְׁמִים”.

נִתְפָּס אוֹמְנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים לְצַעֲק וּלְזַעֲק צָעָקָה
גְּדוֹלָה וּמָרָה. נִשְׁוִטֵט בְּשׂוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת וְנִתְפַּלֵּל וְנַעֲתִיר
וְנִזְעַק וְנִתְחַנֵּן אֶל ה' אֵל עֲלִיוֹן, עַד שֶׁתַּעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ
וְתִנְחַמְנוּ מִהֲרָה וְתַגְאֲלֵנוּ וְתַפְדֵּנוּ מִכָּל הַיִּסּוּרִים וּמִכָּל
הַצָּרוֹת בְּכָלֵל וּבִפְרָט.

וְתֹאִיר עָלֵינוּ גַם עֵתָה הָאֲרָה נִפְלְאָה מִמְּשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בְּאִפֶּן
שִׁימְתִּיק גַּם עֵתָה כָּל הַדִּינִים מֵעָלֵינוּ בְּכָלֵל וּבִפְרָט, וַיִּבְטֵל
כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַיִּסּוּרִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׂאֵינָם טוֹבוֹת
מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאִיר עָלֵינוּ אוֹר הָאֱמֶת בְּכָל־
עֵת, וַיִּתְּקֵן אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּתַקּוּנִים חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים.

(מבוסס על ליקוטי תפילות קמא קמב).

רבונו של עולם

כל אשר אתה עושה עמנו בכלל ובפרט, הכל לטובה,
 ואפלו כל הגליות והצרות וכל ההרפתקאות העוברים
 עלינו בכלליות ישראל, ובפרטיות על כל אחד ואחד,
 הכל לטובה גדולה, כי כוננת הקדושה לטובה תמיד.
 אבל מעצם חשכת הגלות, נתערבב ונתבלבל דעתנו, עד
 אשר אין בנו דעת להבין ולידע שכל מה שעובר עלינו,
 הכל בא בהשגחה פרטית מאתך לטובתנו, ועלידינו
 אנו מרגישים מאד כאב ומכאוב עצם רבוי צרותינו
 וגלותנו, ומה נעשה, כי אחד תלוי בחברו, כי הגלות
 גורם הסתלקות הדעת, והסתלקות הדעת גורם הגלות, כי
 עקר הגלות ועקר הצרות והצער שמרגישים מרירות
 הגלות, הכל הוא מחמת הסתלקות הדעת, מה שאין אנו
 מבינים ויודעים שהכל בהשגחתך לבד לטובותינו הנצחיות,
 ולכלא הרשע ולהתם חטאות ולהביא צדק עולמים, כי אם
 היינו שלמים בדעתנו שהכל בהשגחתך, לא היינו
 מרגישים כלל צער הגלות. החונן לאדם דעת, חננו
 מאיתך דעת, והוציאנו במהרה מגלות לחרות (תפילות קמא קמג).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

עֲזָרְנִי שְׂאֵהֶיָּה דְּבוּק בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד,
וְתִהְיֶה תוֹרָתְךָ אֲמֻנָתֵנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתִהְיֶה עִמָּנוּ לְעוֹלָם
הַבָּא, וְאֶהְיֶה בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם וָלַיְלָה. וְאַפְלוּ בָּעֵת שִׁיְהִיָּה
הֶהָכָרַח עַל־פִּי רְצוֹנְךָ לַעֲסֹק בְּאַיִזָּה עֵסֶק בְּשִׁבִּיל פְּרִנָּסָה,
לַעֲשׂוֹת אִיזָּה מְלָאכָה אוֹ מִשְׁא וּמִתָּן, תִּרְחַם עָלַי
וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׁגֵם בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמִּשְׁא וּמִתָּן וְהַעֲסֹק, תִּהְיֶה
פְּנִימִיּוֹת מִחֲשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה וְדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
הַמְּלֻבָּשׁ בְּאוֹתוֹ הַעֲסֹק וְהַמִּשְׁא וּמִתָּן, וְרַק חִיצוֹנִיּוֹת
מִחֲשַׁבְתִּי תַעֲסֹק בְּהַמִּשְׁא וּמִתָּן. וְאַזְכֶּה לַעֲשׂוֹת הַמִּשְׁא
וּמִתָּן בְּאַמּוּנָה גְּדוּלָּה, וְיִהְיֶה הַזֶּן שְׁלִי צָדִק, וְלֹא אֲחֲלִיף
וְלֹא אֲשַׁנֶּה דְּבוּרֵי לְעוֹלָם, אֲפֻלוּ בְּשִׁבִּיל לְהַשִּׁיג כָּל חֲלָלִי
דְּעֻלְמָא (כָּל חֲלָל הָעוֹלָם). וְתִהְיֶה כָּל כּוֹנְנִי בְּשַׁעַת עֲשִׂית
הַמִּשְׁא וּמִתָּן, לְמַעַן שְׂמֹךְ וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ, כִּדִּי שְׂאוּכַל
לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וּלְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ
הַקְּדוּשׁוֹת. וְתִזְכְּנִי לְמַעַט בְּעֵסֶק וּבְמִשְׁא וּמִתָּן וּלְהִרְבּוֹת
בְּעֵסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמָּה, וְתִהְיֶה תּוֹרָתִי קִבֵּעַ וּמְלָאכָתִי עֲרָאִי.
וְתִחַזְּקֵנִי בְּהַאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, כִּי הַכֹּל מֵאִתְּךָ לְבַד (לִיתֵּפ' קִמָּא קִמָּא).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם

תּוֹרֵנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצּוֹא אֶת הַצְדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְהִנָּהִיג אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ
הָאֱמֶת, וּלְקַרְבָּנוּ לְתוֹרַתְךָ וּלְהַשִּׁיבָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וְנִזְכֶּה
לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵיהֶם
הַנְּעִימִים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת שְׁכָל דְּבָרֵיהֶם וְשִׁיחוֹתֵיהֶם
צָרִיכִים לְמוֹד, כִּי גַם בְּשִׁיחָתָם - שִׁיחַת חוּלִין - נַעֲלָם
בָּהֶם תּוֹרָה נִפְלְאָה וְסוּדוֹת עֲלָאִין וְרוֹזִין הַרְבֵּה. וְאַטָּה אֲנִי
וְאַקְשֶׁר דַּעֲתִי הֵיטֵב לְשִׁיחָתָם הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁאַזְכֶּה
שִׁיקְשְׁרוּ אוֹתִי עַל־יְדֵי שִׁיחָתָם אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. רַחֵם עָלַי
מְלֵא רַחֲמִים, בְּאִפֶּן שְׁאַזְכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְנוֹחַ
וּלְשִׁקוּט מִמַּחְשְׁבוֹתֵי הָרָעוֹת וּמִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וְהַפְּגוּמִים
וְלֹא אִפְגּוֹם עוֹד כָּלָל. עֲזָרְנִי לְקַשֵּׁר כָּל מַחְשַׁבְתִּי וְדַבּוּרִי
וְעֲשִׂיתִי וְכָל חֲכָמָתִי וְדַעֲתִי וְשִׁכְלִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וּמִכָּל
הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר אֲנִי שָׁם - אֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר מַחְשַׁבְתִּי וְשִׁכְלִי
וְדַעֲתִי אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ וּלְעִבּוּדְךָ, עַד שְׁאַקְשֶׁר חֲכָמָה
תַּתָּאָה - חֲכָמַת הַטֶּבַע, בְּחֲכָמָה עֲלָאָה - חֲכָמַת הָאֱלֻקוֹת.
לְגִלּוֹת שֶׁהַכֹּל בְּחֲכָמָתְךָ (מְבוֹסֵס עַל לִיקוּטֵי תַּפִּילוֹת תַּנְיִנָא נו).

מלא רחמים

רחם עלינו, ותן לנו כח וגבורה ועצה למלחמה, שבכל
עת שנצטרך לצאת לעסק בעבודות חיצוניות בעסקי
משא ומתן וכיוצא בו, שיהיה כל עסקנו ועשייתנו באמונה
גדולה בקדושה ובטהרה, באימה וביראה ובדבקות גדול
בתורתך ובעבודתך בפנימיות מחשבת, באפן שיהיה לנו
כח לברר על-ידי האמונה הקדושה את כל ניצוצות
חכמתך – החיות והנפשות שנפלו בעמקי הקלפות
והכפירות, בעונותינו הרבים.

רחם עלינו למען שמך, כי אין בנו כח ודעת ללחם
מלחמה זאת - לברר ולהוציא הניצוצות מתחת יד
הקלפות שכובשים ואוסרים אותם בהתגברות גדול. תן
לי כח שאתגבר ואתחזק באמונה גדולה וחזקה ביותר.
ואתה ברחמך תתן כח להאמונה הקדושה שהיא תברר
ותלקט ותעלה ותנשא ותרים כל הקדושות, וכל הניצוצות
הנפולות שנפלו בכל הדברים שבעולם, מיום בריאת
העולם עד היום הזה, ותעלה ותנשא אותם, ותחזר ותתנם
ותשיבם למקומם, ואל ידח ממך נדח (מבוסס על ליקו' תפילות א קמח).

תַּפְּלַת הַשָּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בָרַאת הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשְׁבַּרְאת הָעוֹלָם, וּמִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל, וּבָרַאת עוֹלָמְךָ בְּגִין לְאַשְׁתְּמוּדָע (כדי לדעת) אֱלֹהוּתְךָ בְּאַמְצָנוֹת תּוֹרָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, כִּמּוֹ שְׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה, בְּרֵאשִׁית – בְּשִׁבִּיל תּוֹרָה וּבְשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בָּהֶם מִכָּל הָאֲמוֹת, וְנָתַתָּ לָהֶם תּוֹרָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, וְקִרְבָתָם לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל קִיוֵם הָעוֹלָם וְעַל קִיוֵם הַתּוֹרָה בָּאוּ לָנוּ מִמָּךְ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צוּיִים: כְּתִבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ פָּרוּ וּרְבוּ, וְכָתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, וְהַכֹּנֶנָה בְּשִׁתִּיהֶן אַחַת, כִּי לֹא לְתֵהוּ בָרַאתָ כִּי אִם לְשִׁבְתָּ, וּלְכַבּוֹדְךָ בָּרַאתָ יִצְרָתָ אֶף עֲשִׂיתָ, כְּדִי שְׁנַהֲיָה אֲנַחְנוּ וְצֹאצְאֵינוּ וְצֹאצְאֵי כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שִׁמְךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ.

וּבִכֵּן אָבוֹא אֵלֶיךָ יי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאֶפִּיל תַּחֲנַנְתִּי, וְעֵינֵי לְךָ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנַנִּי וְתִשְׁמַע תַּפְּלָתִי לְהַזְמִין לִי בָּנִים וּבָנוֹת, וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְתַכְלִית שָׁהֶם וְאֲנִי – כָּלְנוּ יַעֲסֻקוּ

הַתְּבוּדָּוִת ~ תַּפְלָה ~ שֵׁפ ~

בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לִלְמַד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂת וּלְקַיֵּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמְנוּ, תֵּן לְכָלֵנוּ חַיִּים אַרוּכִים וּבְרוּכִים, מִי
כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זֹכֵר יִצּוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, זְכָרְנוּ
לְחַיִּים נְצִחִים, כְּמוֹ שֶׁהַתַּפִּלָּה אֲבָרְהָם אֲבִינוּ "לֹא יִחְיֶה
לְפָנֶיךָ", וּפְרָשׁוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה, בִּירְאָתְךָ. כִּי עַל
כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶא זֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי עַד
עוֹלָם זֶרַע כָּשֶׁר, וְאַל יִמָּצֵא בִּי וּבְזֶרְעִי וּבְזֶרַע זֶרְעִי עַד
עוֹלָם שׁוּם פָּסוּל וְשִׁמְץ, אֵךְ שְׁלוֹם וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשָּׁר בְּעֵינַי
אֶ-לֵהִים וּבְעֵינַי אָדָם, וַיְהִי בַעֲלֵי תוֹרָה, מְאִירִי (בַּעֲלֵי)
מִקְרָא, מְאִירִי מִשְׁנָה, מְאִירִי תִלְמוּד, מְאִירִי רִזָּא, מְאִירִי
מִצְוָה, מְאִירִי גּוֹמְלֵי חֲסָדִים, מְאִירִי מַדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וַיַּעֲבֹדוּךָ
בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית, לֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גּוֹיָה
וְגוֹיָה מֵהֶם דֵּי מַחֲסוּרָה בְּכָבוֹד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאוֹת וְכָבוֹד
וְכֹת, וְתֵן לָהֶם קוֹמָה וְיָפִי וְחֵן וְחֶסֶד, וַיְהִי אֶהְבָּה וְאַחֲוָה
וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוִוגִים הַגּוֹנִים מִזֶּרַע תִּלְמִידֵי
חֲכָמִים מִזֶּרַע צִדִּיקִים, וְגַם זְוִוגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֶם כָּכָל אֲשֶׁר

הַתְּבוּדוֹת ~ תַּפְלָה ~ שֵׁפ ~

הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכוּן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן.
אִתָּה ה' יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מַצְפוּנֵי לְבִי, כִּי
כּוֹנְנִי בְּכָל אֱלֹה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ
הַקְדוּשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי בַעֲבוּר הָאֲבוֹת הַקְדוֹשִׁים
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְגִלְלָם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לַהֲיוֹת הַעֲנָפִים
דּוֹמִים לְשָׂרִשׁם, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רָגַל רַב־עֵי בַמְּרֻכָּבָה,
הַמְּשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קֹדֶשְׁךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאָה ה' הַהֲלִיף בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ
כַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כִּגְפֶן פְּרִיָּה
בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים סְבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי
כֵן יְבָרֶךְ גָּבֵר יִרְאָה ה': יְבָרְכֶךָ יי מַצִּיּוֹן, וְרֹאֵה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאֵה בָנִים לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל:

אֲנִי ה' שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה, יָקִים בָּנוּ הַפְּסוּקָה, וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם אָמַר ה', רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ,
לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַע אָמַר ה'
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

תפלה לאומרה אחר הזכרת שמות הצדיקים

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות כל הצדיקים האלו שהזכרתי לפניך, חסידים, גבורים, מארי תורה, חוזים, נביאים, צדיקים. בזכות שמותם הקדושים, ובזכות תורתם ומעשיהם הטובים שעשו לפניך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכנו שימשך עלינו אור קדשם, שנזכה לילך בעקבותם, ולדרך בנתיבותם. ונזכה מעתה בכחם הגדול לשוב אליך באמת וללכת בדרכי ישראל לפניך. ותתן בלב כל הצדיקים, הן אותם שהזכרתי לפניך, הן אותם הצדיקים הגנוזים שהיו בכל דור ודור שלא זכיתי לידע משמותם, שכלם כאחד יגנו עלינו וימליצו טוב בעדנו לפני כסא כבודך, שתחוס ותרחם עלינו, ותתן בלבנו לשוב אליך באמת, ותסיר ממנו לב האבן ותתן לנו לב בשר, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונזכה לילך בארח צדיקים, ויהיה חלקנו עמהם לעולם הבא בגן עדן, ולא נעול בכסופא קמך (ולא נעלה בבושה אליך). ותעזר לנו בזכות הזכרת שמות הצדיקים, שנזכה לפעול כל בקשתנו לפניך, בכל מה שאנו צריכים בגשמיות ורוחניות. ותבטל הטבע,

התבודדות ~ תפלה ~ שפג ~

וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּהֲשִׁיגָתָךְ לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.
וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה בִּרְכָּה וְחַיִּים וּרְפוּאָה וּפְרִנָּסָה
וּבְרִיאוֹת הַגּוּף וְכָל טוֹב - שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע כָּלֵל. וְכָל
הַנִּהְגָּת תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, כָּלֵם יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה עָלֵינוּ
בְּזָכוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הַנּוֹרָאִים הֵלְלוּ שְׁהַזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ,
כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּם, שְׁהַזְכַּרְתָּ שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַבִּיא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית,
לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע לְטוֹבָה, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעַן עָתָה, כִּי
אִם עַל זָכוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, "לְקַדוּשִׁים
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל חִפְצֵי בָּם". מְלֵא רַחֲמִים, זָכְרֵנוּ
בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדֻת יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי
שָׁמַי קָדָם, וְזָכַר לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדוּמוֹנִים, זָכוֹת כָּל
הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ שְׁהַזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ,
בְּזָכוֹתָם תּוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מָה שְׁאֲנוּ צָרִיכִים לְהוֹשִׁעַ, בְּגוּף
וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ, וְתִשְׁמַח חֲלָקֵנוּ עִם הַצְּדִיקִים לְעוֹלָם וָעֶד, וּלְעוֹלָם לֹא
יָבוּשׁ כִּי בָּךְ בְּטַחָנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים.

תם ונשלם ספר ההתבודדות

השבח לבורא עולם, על כל ההשגחה שליוותה
את הספר מתחילתו עד סופו. בתוכן, בעימוד,
בצורתו, באותיותיו, ופיסקאותיו, שאיני יכול
להסביר אפילו לי עצמי את מה שעבר בזה. וגם
אין לי מילים להסביר את היסורים בנפש ובגוף
שעבר עלי כל התקופה מתחילת המלחמה -
תחילת עריכת הספר ועד כה. ה' ירחם מעתה
ויזכה את הספר להיוולד בשלום ולהיות שגור בפי
כל - לדבר אל ה' יתברך כדבר איש אל רעהו.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁנֹכָה לְהַתְּפִיל,
לְקַיֵּם וּלְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ בָּלֵב שָׁלֵם, וּלְהַפְּיץ אֶת
הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רִבְנוּ - אוֹרֶךְ הַגָּדוֹל - בְּכָל
הָעוֹלָם.

הַעֲקֹר שֶׁתִּשְׁמַח בַּמָּה שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּמָּה פְּעָמִים, וּבַמָּה
שָׂאנוּ מְקוּיִם לְהִיּוֹת עוֹד עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. בִּי עֲתָה זֶה כָּל
נַחֲמָתִי וְכָל מִנְחָתִי לְזָכוֹת אֶת כָּל
הַשּׁוֹמְעִים לְדַבְּרֵי שִׁיְהִיו בָּלֶם עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, הֵינּוּ בַּמָּקוֹם גְּנִיזְתּוֹ הַקָּדוֹשׁ
שֶׁל אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ ז"ל כָּל יְמֵיהֶם
לְעוֹלָם, בּוֹדְאֵי יַחֲזִיקוּ לִי טוֹבָה לְנֶצֶחַ.
וּבָזֶה נִגִּיל וְנִשְׁמַח תָּמִיד (עלים לתרופה רס')

